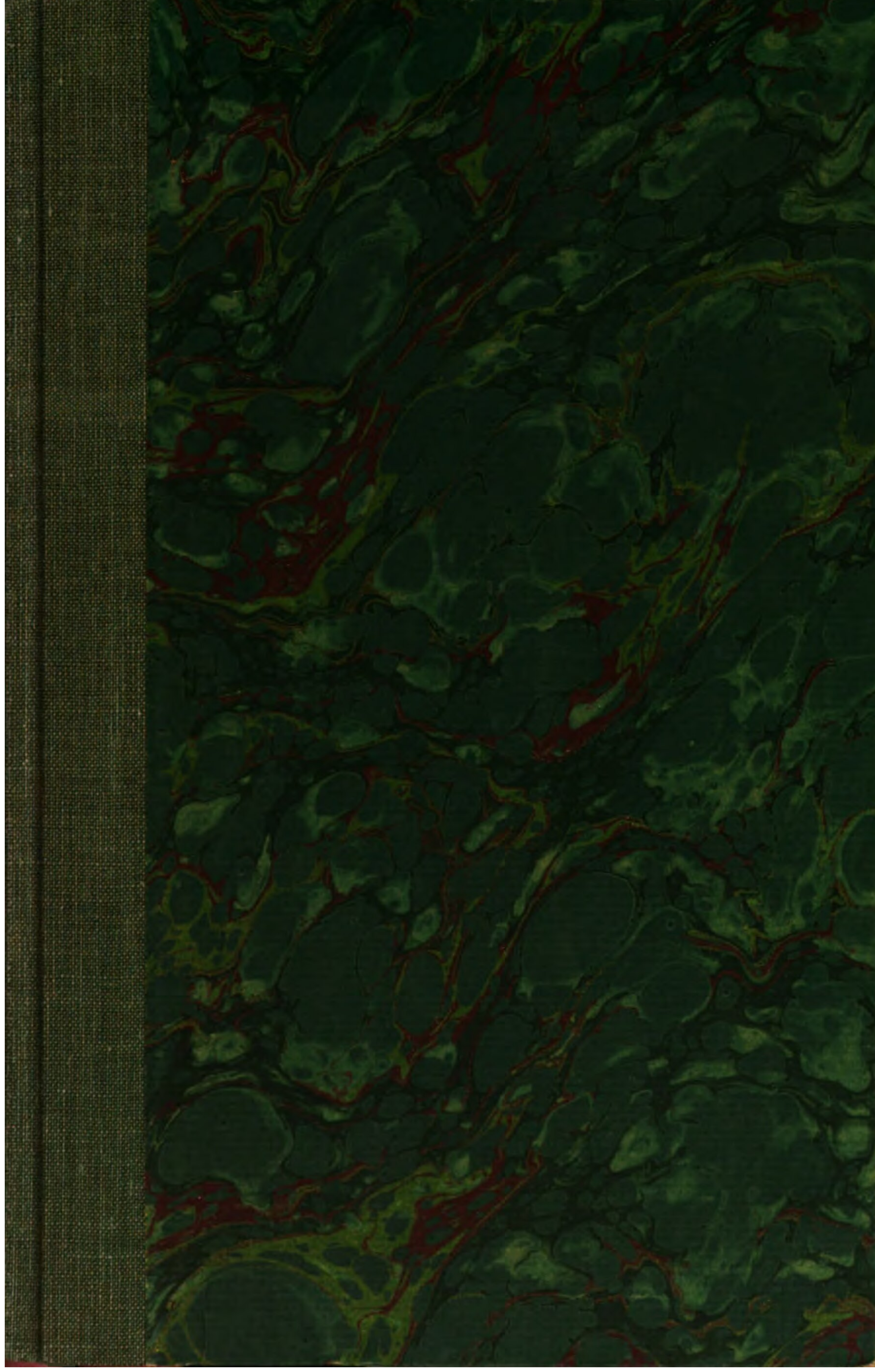

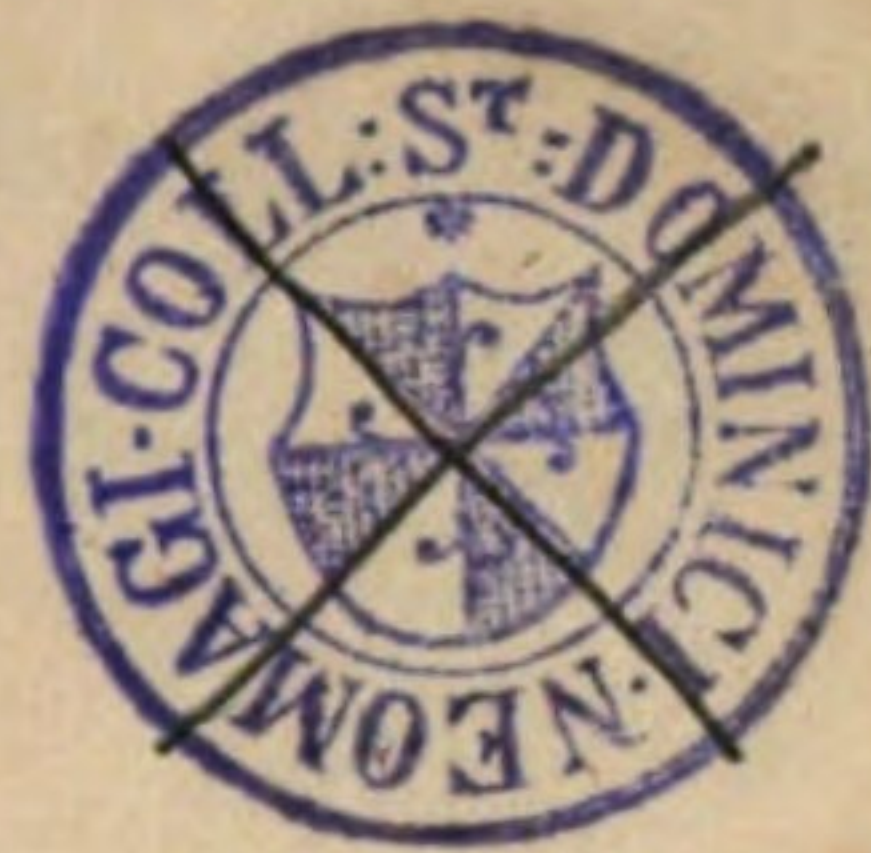

A. gr. a. 2809 d

<36605648220015

<36605648220015

Bayer. Staatsbibliothek

PORSONI
NOTÆ
IN
ARISTOPHANEM.

79/91/40314

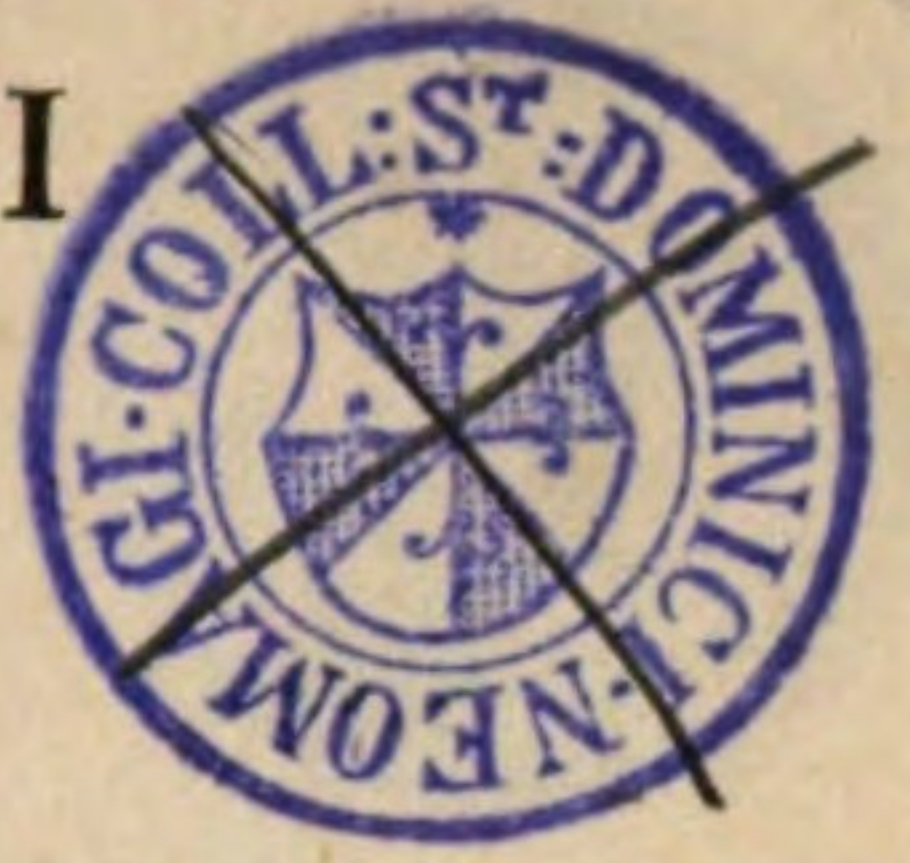
1702401

NOT

IN

181701121

4. C. 5

RICARDI PORSONI
NOTÆ
IN
ARISTOPHANEM,

QUIBUS

PLUTUM COMÆDIAM

PARTIM EX EJUSDEM RECENSIONE

PARTIM E MANUSCRIPTIS EMENDATAM

ET

VARIIS LECTIONIBUS INSTRUCTAM PRÆMISIT,

ET

COLLATIONUM APPENDICEM

ADJECIT

PETRUS PAULUS DOBREE A.M.

COLLEGII SS. TRINITATIS SOCIUS.

CANTABRIGIÆ

SUMPTIBUS COLLEGII SS. TRINITATIS

EXCUDIT JOANNES SMITH ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS,

VE NEUNT APUD J. DEIGHTON ET FILIOS.

HABET IN COMMISSIS J. MURRAY, LONDINI.

M DCCC XX

RICHARD FORST

NOTE

IN

A R I S T O P H A N E S

OF

PLUTARCHUS

THE LIFE OF ALEXANDER THE GREAT

AND HIS CONQUESTS

BY

THE LATE JOHN HENRY WATSON

OF

EDINBURGH

1804

PRINTED BY J. JOHNSON

ST. PAUL'S CHURCH-YARD

1804

EDINBURGH

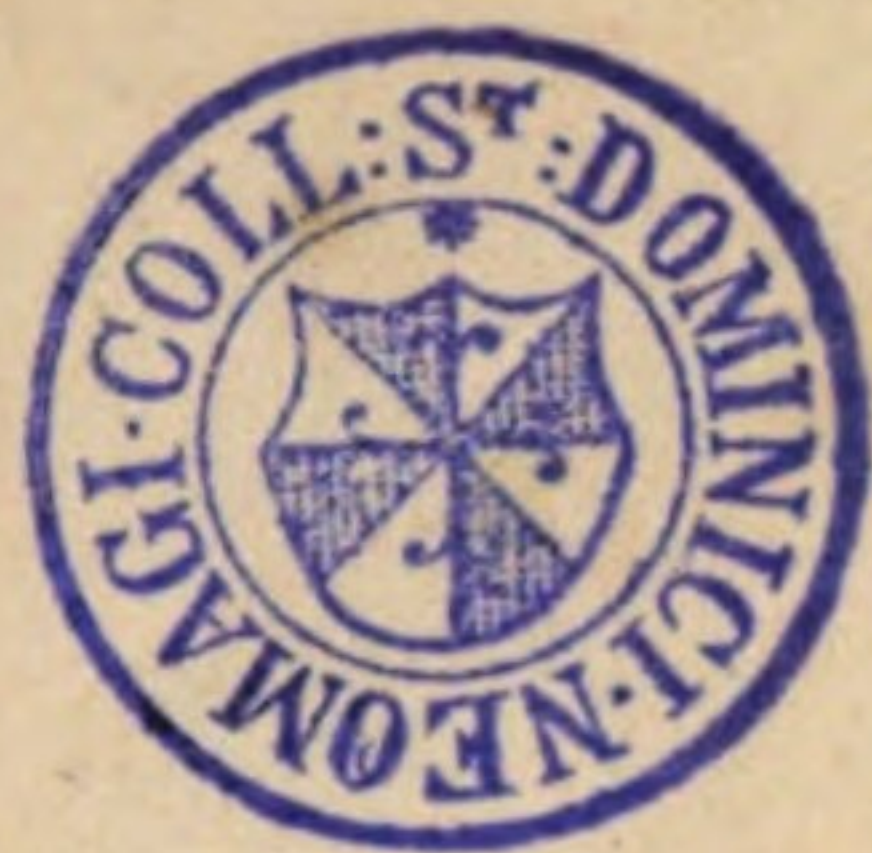
THE LATE JOHN HENRY WATSON

OF EDINBURGH

THE LATE JOHN HENRY WATSON

OF EDINBURGH

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

RICARDI PORSONI
ARISTOPHANICA.

ARISTOTELIS
METAPHYSICA

EDITOR LECTORI.

DE suo instituto, quod et mihi servandum fuit, adeo copiose et dilucide exposuerunt Monkus et Blomfieldius in Præfatione ad Porsoni Adversaria, ut nil opus sit longa oratione. Ratio tamen reddenda est quare huic opellæ tantum temporis insumserim. Nempe quum periculum esse videretur ne Porsoni notæ, utpote maximam partem juveniles, infra hominum expectationem caderent, materiem criticam e manuscriptis et aliunde conquisivi, ut, quo in genere possem et liceret, utilitatis gratiam libello conciliarem. Istiusmodi vero negotium nemo quamvis strenuus brevi profliget; nedum ego hac valetudine.

Igitur ut ad rem. In adversariis adhuc superstitibus, et in exemplo editionis Porti, quo et ipso usus sum, multa commentatus erat Porsonus; quorum delectu facto, et aliis additis, notarum

accurate scriptarum seriem contulit in marginem Frobenianæ. Anno circiter 1782. hoc factum esse certis indiciis patet. Inde autem desumta puta omnia fere de quibus nil admonitum vides.

Diu postea cum editione Cratandri codices Bodleianos et Harleianum contulit, et adjecit excerpta e Suidæ manuscripto optimo qui Oxonii est in bibliotheca Collegii Corporis Christi. Subinde interjecta est annotatiuncula, scriptoris alicujus locum indicans, aut emendationem sive commemorans sive innuens. Optimarum sane rerum pleni margines, sed expeditu semper molestorum, nonnunquam ambiguarum. Hoc in primis incommodum, quod Suida nunc Aldino, nunc Kusteriano, usus est Porsonus.

In ceteris ejus libris aut chartis vix pauca inveni, quæ in meum usum converterem. Scilicet, statim, ut credibile est, post editum a Brunckio Comicum, exemplar Kusterianum in istius Frobeniani locum suffecit, cui suas notas appingeret. Sed librum pretiosissimum delevit incendium, aliis etiam ejus laboribus funestum*; neque postea

* Anno circiter 1797. Vide Kiddii Præf. ad Porsoni Opusc. p. xxxix.

quicquam, quod ad Aristophanem spectaret, scripto mandavisse videtur, nisi forte illa in margine Cratandri. Excipio Plutum, cujus apographum, editioni destinatum, sero institutum esse constat.

Ipsa Porsoni verba et compendia, quantum ejus fieri potuit, servavi: et sicubi quid addiderim, caractere usus sum obliquo, qui vulgo dicitur *Italicus*. Eodem literarum genere expressi ea quæ olim, viro summo dictante, descripseram*. His plerumque ejus nomen simpliciter subjeci. Ante omnia brevitati, ut in opere alieno, studui; quod vereor ne aliquando perspicuitati obfuerit.

Ad Plutum nunc venio, quam usque ad versum 826. ex Porsoni apographo fidelissime, etiam in minimis, repræsentavi, nisi ubi mero calami lapsu erratum esse videretur; tum quoque monito lectore, nisi in leviculis quibusdam, sive aperte mendosis, sive minus constanter adhibitis. Prioris generis sunt accentus omissi aut male positi, et distinctiones

* Vide Plut. (159.) 340. 598. 893. 1012. 1020. Nub. 23. 270. 352. 389. 397. 431. 450. 493. 518. 992. 1153. 1161. Ran. 14. 691. 826. 1088. 1337. Eq. 9. 184. 428. 539. 673. 818. 917. 971. 987. 1015. 1155. 1316. 1328. Ach. 254. 318. 487. 718. 928. 938. 1048. 1193. Vesp. 125. 322. 586. 618. 629. 682. 724. 1481. 1522. Pac. 312. 345. 384. 929. 1320. Av. 213. 386. 649. 687. 1364. Eccl. 289. Thesm. 21. 61. 292. 1068. Lys. 63. 200. 366. 376. 800. 992. 1040. 1052. 1259.

sensui nocentes ; quorum illud non raro, hoc semel atque iterum accidit. Posterioris exemplum est verbum *ποιεῖν*, cui, ubicumque primam corripit, tertiam literam demsi, docente olim Porsono ita jubere codices et inscriptiones. Utinam eodem jure usus essem in *οὐδεῖς*, *μηδεῖς*, et *οὐδ' εἰς*, *μηδ' εἰς*, in *αὐτίκα μάλα* et *αὐτικάμαλα*, et forsan aliis ; præsertim in articuli crasibus, quæ mire variant. Duo tamen ad vulgatum scribendi morem reduxi, deserto apographo ; nempe *ι* subscripsi, quod ibi dimidiatum ascribitur, ut in Hecuba editione novissima ; et personarum distinctiones per nominum primas literas indicavi, non per puncta*.

Omnino Porsoni, non Aristophanis, editor haberi velim. Nam in posteriore parte fabulæ vix aliud egi quam ut librorum bonas lectiones, a Brunckio ejectas, suis locis restituerem.

In notis codicum varietates studiose enumeravi, et omnes grammaticorum aut aliorum scriptorum e Pluto citationes memoravi, quas aut viri docti

* Codices, præsertim vetustiores, Platonis et Luciani, hanc notam : repetunt, quoties mutatur persona. Porsonus sua cuique puncta tribuit. Exempli gratia, Plut. 73—5.

κακόν τι μ' ἐργάσεσθον, οὐδ' ἀφήσετον.
 νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰάν βούληι γε σύ,
 μέθεσθέ νυν πρῶτ' : ἦν ἰδοὺ μεθίμεν,,

indicassent, aut ipse levi opera possem colligere. Scholia, ut hoc exemplo utar, diligenter excussi, semper in consilium adhibito Hemsterhusio, qui hac in parte præclarus est. Criticorum, præsertim recentiorum, conjecturas conquirere supersedi; unius Elmsleii scripta, ut in Attica scena regnantis, negligere nolui. Ipse quæ præter lectionum notationem et corruptelarum explicationem dixerim neque multa sunt, et si minus ad Aristophanem, ad Porsonum quodammodo spectant.

Transmisit vir eximius et de me optime meritus J. F. Boissonadius notulas in Plutum, extemporales quidem illas, at se dignissimas, quas in Appendice invenies. Neque silentio prætereundus Georgius Burges, vetus et probatus amicus; qui multa e codicibus excerpsit, et alia docte, ut solet, et utiliter admonuit.

INDEX CODICUM.

A. in Porsoni notis, et in Appendice. MS. Harleianus 5664. in Museo Britannico. E Barocc. 127. fluxisse apparet.

A. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2712. apud Brunckium. Membranaceus, sed non valde antiquus. Sæculo quarto-decimo fere assignant iudices inprimis idonei Hasius et Gaisfordius.

Ar. vel *Arund.* Arundelianus, nunc Regiæ Societatis Londinensis. Collationem cum Kustero communicavit Daubuzius, in cujus notis mss. multa ex hoc codice, et alio, ni fallor, excerpta vidi apud desideratissimum Burneium. Ipse codicem, satis recentem, in aliquot locis inspexi.

Ask. Exemplar editionis Wechelianæ inter libros Porsoni. Fuit olim Askewii. In margine contulit vir doctus, non Askewius, Baroccianum 127. et quasdam lectiones enotavit e Barocc. 43. et alio Collegii Lincolniensis, cui datum a G. Whelero Equite dicit Collator. Fuerit igitur codex in Catal. MSS. Angl. et Hib. 9140. Wheleri 69.

B. in Porsoni notis. Baroccianus 127. in Bibl. Bodleiana. Liber antiquus in membrana.

B. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2717. apud Brunckium.

Bodl. Bodleianus apud Kusterum. Aliquando suspicatus sum non fuisse Bodleianum, sed Collegii Lincolniensis. Vide *Ask.*

Borg. Borgianus apud Invernizium.

Liber Georgii Burges. Exemplar editionis Bas. 1532. in quo multa notavit manus antiqua e codice, Ravennate ut videtur.

C. Regius Parisiensis apud Brunckium.

D. Brunckii MS. Nunc, opinor, est Richardi Heber, bibliophilorum doctissimi.

Dorv. Dorvillianus, nunc Bodleianus X. 1. 3, 13. Vide Gaisfordii Catalog. MSS. Dorv. p. 16. Porsonus, "In ætate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Anni nota hæc est:" [tum codicis sigla imitatur.] "i. e. εἴ τοις ς^{ου} π^{ου} μ^{θου} ἡνδικτ^{ος} ιε (Anno sc. Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451. Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris.)"

E. Regius Parisiensis 2820. apud Brunckium.

Elb. Elbingensis. Collationem a Trendelenburgio factam repetiit Beckius, quem vide Præf. p. xxv.

L. vel *Lib.* *L.* Exemplar editionis Caninianæ Lugduni apud Gryphium 1548. Fuit Andreæ Dudithii, deinde Isaaci Vossii (Vide MSS. Angl. et Hib. 2716. 44.) nunc in Bibl. Leidensi, Hist. 729. Catal. p. 260. Contulit vir doctus, forsan Dudithius, Plutum, Nubes, et Ranas, cum codice bonæ notæ. Unde quum nonnulla in Appendicem retulissem, Leidam forte revisens iterum excerpti; vide Addend. ad Plut. 132. Totam syllogen nunc vulgatam credo sive ab Hemsterhusio ad Plutum et a Tittmanno in Ruhnkenii Epistolis pp. 126—128. sive hic.

Leid. Leidensis apud Hemsterhusium, qui tantum ad Plut. 1043. —fin. adhibuit. Idem codex, ut videtur, cujus ad Nubes collationem, a Ruhnkenio subministratam, habuit Ernestus.

Linc. Vide *Ask.* et *Bodl.*

Monacensis, 137. chartaceus, sæc. XV. Thierschio iudice. Plutus, Nubes, Ranæ, Ecclesiæ. Nubium et Ranarum lectiones vulgavit Harlesius in Nubium editione, Lips. 1788. Ecclesiæ accurate contulit doctus adolescens Riglerus, cujus benevolentiam mihi conciliavit idem Thierschius, vir amicissimus.

P. Vaticano-Palatinus. Contulit Zacagnius in usum Kusteri, qui præter lectiones in editis notis memoratas, quasdam notavit in margine editionis Porti. Liber in Hemsterhusii potestatem venit, (vide eum ad Plut. p. 482.) et nunc est in bibliotheca Leidensi.

Parisiensis 2827. Excerpsit scholia Bastius, et aliquot lectiones immiscuit, quas e Schæferi editione Pluti Hemsterhusiani huc transtuli.

Rav. Ravennas, membranaceus, apud Invernizium. Codicem antiquissimum et optimum nuper pertractavit vir egregius Immanuel Bekkerus, ut ab amico audiui. Vide, *Liber G. Burges*.

Trin. Lysistrata cum scholiis. Liber olim Bentleii, nunc Collegii nostri, continens apographum textus et scholiorum e MS. Vossiano, nunc Leidensi, et scholiorum ex alio codice, Barocciano 38. scilicet. Vide ad Lysistr. 200. et addenda.

U. Vaticano-Urbinas, a Zacagnio collatus in usum Kusteri, e cujus libro quædam notavi. Vide *P.*

V. Vossianus, nunc Leidensis. Avium fragmentum.

1. 2. in Porsoni notis. Barocciani 34. 43.

1. 2. vel *Cant.* 1. 2. in meis notis et in Appendice. Duo codices in eodem volumine, Bibl. Publ. Cantab. Nn. 3. 15. Prior continet Plutum et Nub. 1—470. e supplemento scribæ recentioris, deinde Nub. 500—fin. et Ranas cum glossis et scholiis a manu sat eleganti. In fine, αὐται αἱ περὶ τὰς συντάξεις τῶν ἀποριῶν λύσεις καὶ πᾶσαι ἄλλαι ἐξηγήσεις εἰσὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος θεοδούλου. Codex simillimus ei, qui tres Aeschyli et totidem Euripidis fabulas olim continens, nunc in duos distractus est, Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 14. et 17. et quem Sæculo XIV. assignat Porsonus in Syllabo Codicum Orestis.

Posterior codex, priore recentior, continet Plutum, Nubes, Ranas, cum scholiis marginalibus ab eadem manu, et glossis et scholiis ad Plutum et Nubes ab alio scriba, qui et varias lectiones plurimas annotavit, et ipsum textum subinde refinxit. Hunc voco Correctorem. Incipit ms. τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως. Deinde scholiis præfixum, a m. pr. σχόλια τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου. Notandum, quibusdam præponi, παλαιόν. Vide Collationem Ran. 562. Notandum etiam, longas α, ι, υ, interdum lineola superscripta indicari, et hujusmodi signum ∟ adhiberi, ut in Ran.

16. 71. 139. supra breves syllabas in ποιήσης, ποιητοῦ, τυννοντωί.
Unde videtur codex Triclinii recensione non immunis esse; vide eum in Proleg. Aristoph. Kust. p. x.

3. vel *Cant.* 3. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 3. Plutus, Nubes, cum scholiis et glossis. Codex satis recens, et sæpe mendose scriptus, sed multas optimas lectiones exhibens.

4. vel *Cant.* 4. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 16. Plutus, Nubes, cum glossis et scholiis; recens, et valde interpolatus. Insigne exemplum, Plut. 879-80.

Hi quatuor codices Askewii, et antea Meadii, fuisse videntur.

5. vel *Harl.* 5. Harleianus 5725. Plut. 266—fin. Nubes, cum glossis et scholiis. In Pluto post 551. et per totas Nubes plerumque consentit cum Barocc. 43. et Leidensi, quantum quidem hujus lectiones innotuerunt.

6. vel *Harl.* 6. Harleianus 6307. Plutus, Nubes; deinde Ranæ ab alia manu, recentissima illa et inelegantissima.

Ex his sex codicibus, 1. 2. 3. accurate contuli, diligenter excussis glossis et scholiis: in 4. scholia marginalia plerumque neglexi. 5. 6. ad Nubes olim collatos nunc recognovi; et Plutum, sed minus sollicite, percucurri. In Ranis hic ibi 6. et A. inspexi. Per totam Appendicem, nisi ubi aliter factum esse moneo, usus sum ed. Bas. 1532.

Ald. Editio Marci Musuri, Venetiis apud Aldum, 1498.

Junt. 1. vel *J.* 1. Editio Bernardi Juntæ, Florentiæ apud Philippum Juntam, 1515.

Junt. 2. vel *J.* 2. Editio Antonii Fracini, Florentiæ apud hæredes Philippi Juntæ, 1525.

Bas. 1. Editio Simonis Grynæi, Basileæ apud Cratandrum et Bebelium, 1532.

Bas. 2. Editio Sigismundi Gelenii, Basileæ apud Frobenium, 1547.

Victorii et Bentleii notas vulgarunt Aloysius Nickelius in Thierschii Actis Monacensibus, Part. III. et Georgius Burges in Diario Critico

(*Classical Journal*) Part. XXI—XXVII. Ex Hemsterhusii mss. Leidæ servatis paucula decerpsi, copiam præbentibus viris venerandis Wyttenbachio et Tydemanno. Valckenærii adversaria mihi utenda concesserunt hæredes, Valckenærius filius, et Luzacii; quibus brevi ut spero pro tam insigni liberalitate debitas gratias opportuniore in loco persolvam.

1. General Introduction. 1-10
 2. The History of the Subject. 11-20
 3. The Theory of the Subject. 21-30
 4. The Practice of the Subject. 31-40
 5. The Results of the Subject. 41-50
 6. The Conclusions of the Subject. 51-60
 7. The Summary of the Subject. 61-70
 8. The Appendix. 71-80
 9. The Index. 81-90
 10. The Bibliography. 91-100

1. General Introduction. 1-10
 2. The History of the Subject. 11-20
 3. The Theory of the Subject. 21-30
 4. The Practice of the Subject. 31-40
 5. The Results of the Subject. 41-50
 6. The Conclusions of the Subject. 51-60
 7. The Summary of the Subject. 61-70
 8. The Appendix. 71-80
 9. The Index. 81-90
 10. The Bibliography. 91-100

1. General Introduction. 1-10
 2. The History of the Subject. 11-20
 3. The Theory of the Subject. 21-30
 4. The Practice of the Subject. 31-40
 5. The Results of the Subject. 41-50
 6. The Conclusions of the Subject. 51-60
 7. The Summary of the Subject. 61-70
 8. The Appendix. 71-80
 9. The Index. 81-90
 10. The Bibliography. 91-100

ERRATA.

In PLUTI Textu.

93 μὴν 268 φῆς ; 1004 τρόπους 1157 ἡκιστά

In Notis ad PLUTUM.

Pag.	Col.	Lin.	
2.	1.	pen.	<i>lege</i> ποιεῖν
	2.	11	τοῦ
3.	2.	11	32.
7.	1.	13	<i>Chremylo</i>
		20	<i>del.</i>
8.	1.	1	λιπὼν
17.	2.	9	ἦσαν
18.	1.	23	<i>liquet.</i>)
19.	2.	9	<i>debuit.</i>
21.	2.	24	τετρακισχιλίους
28.	1.	9	394.
37.	2.	10	ἦν
39.	2.	ult.	τοῦ
45.	1.	1	αὐτῷ
47.	1.	17	τῷδ'
53.	2.	9	<i>Rhythmus</i>
61.	2.	40	<i>viro</i>
66.	1.	7	ἀπάντων
76.	1.	22	ἔσθ'
78.	1.	17	προστακτικοῦ.
83.	1.	3	<i>Ald. Porson.</i>
87.	2.	pen.	<i>Heniochum</i>
97.	2.	2	<i>Homerum.</i> ")
101.	2.	18	γὰρ
114.	1.	10	<i>Ubi vereor ut recte</i>
117.	2.	ult.	σύκινον
118.	2.	pen.	προθέσεως, <i>ex</i>
119.	2.	16	καταχέω
123.	2.	22	εἰμάτιον
126.	2.	32	<i>versu</i>
133.	1.	9—13	Notas transpone.
	1.	ult.	<i>addend.</i>]
134.	1.	2	τὸ
135.	1.	22—33	Notas transpone.
136.	2.	3	<i>quam</i>

Pag. Col. Lin.

140. 1. 11 σέ τοι
144. 1. 12 οὔκουν

In Libro.

Pag. Lin.

2. 6 *lege* *MSti*
— 22 *Recte*
6. 12 οὔτοι
14 ἔτι
7. 8 237.
8. 19 χρυσέαις—προχόοις
9. 11 χθόνα
11. 3 κίχλας
12. 21 τοίνυν γ' ὦ 2.
15. ult. *citans* &c. litt. obliq.
16. 10 τὰς δρῦς γε
20. 20 *ad*
21. 25 286.
26. 18 ἐπ'
27. 9 *Dorv.*
30. 6-7 πεντετάλαντος.
— 24 *et*
31. 3 ν. ἀπολάψεις
— 4 (*i. e.*
46. 3 *ex*
47. 3 προκαταθεῖην
52. 14 *gl. [in 2. et forsā B.]*
53. 24 δῆτ'
54. 22 ἔτ'
55. 11-12. 1476. χυτρεοῦν]—χυ-
τρεοῦντ' 2.
56. 5 Litt. obliq.
58. 4 ῥόπαλον.
59. 11 μάλα.
60. 13 κύκλω

ERRATA.

Pag.	Lin.	
66.	14	<i>lege</i> ἔσται
—	27	Iphig. T.
72.	15	Ὁ τραγικόν
—	19	οὐδέν
—	26	ἄπερ
76.	9	γάρ εἰσι]
77.	20	<i>et</i>
—	21	ἀπόδοσις
86.	2	185-6.
87.	4	ἐνεκολ.
—	24	ἀνατετυρβακώς.
91.	21	Kusterum
92.	25-6	ρόθιον—ἀνδάνει,
93.	12	ed.
111.	4	317. ὑπέρ
117.	10	Elmsleio.
118.	10	Lex.
120.	13	990.
—	25	<i>omissis mediis</i>
—	27	<i>pro editis</i>
—	ult.	<i>libri.</i>
127.	20	ἀρχαῖος. μινυρίζοντες]
128.	4	κολώσαντας.
—	27	ἀποφυσήσας.
132.	1	ἔστ'
—	3	γένοιθ',
—	7	τῷ
133.	10	ριγινόμενος
—	20	ἡχῆς
135.	15	Scholiastes.
136.	5-6	ὀβολοὺς—ὀβολοὺς,
138.	pen.	μενον
139.	13	ἡσθόμεσθα
140.	4	παίζει·
—	13	τέκνοισιν
141.	16	1078.
143.	24	1284.
144.	4	εὐριπιδίς.
—	14-26	Notas transpone.
—	ult.	εἰσκέκληκεν]
151.	21	ὄνομ';
152.	4	230.
—	6	238.
—	12-13	268.
161.	8	ἐαυτοῦ
162.	5	841.
167.	11	289
—	21	ἐκείνου
168.	4	pro
172.	10-13	Transpone, "MS. U. Postea—"

Pag.	Lin.	
176.	12	<i>lege</i> εἰς,
178.	1	ἡ
—	ult.	Ψυχό-
179.	29	Διῖτρεφής
181.	25	ἐφθάρης,
183.	17	ἀναστρέψει
184.	26	κατακέλ.
186.	10	Not. 1417. semel dele.
—	13-16	et 17-21 transpone.
191.	20	οὐδ'
201.	pen.	228.
203.	23	προθύροισι.
206.	13	servavit
210.	27	315.
217.	20	485.
218.	22	806.
222.	10	1193.
232.	3	ἡ δ'
233.	17	πιλοῦντας
236.	pen.	τοῖ

In Appendice.

Pag.	Col.	Lin.	
2.	2.	23	κ. 3.
5.	1.	20	σπονδαίως.
—	2.	10	Personas
9.	2.	12	tius.
12.	1.	16	δέσμη] ἄρτων ὁ.
14.	2.	15	(τάδ'
32.	2.	29	738. Sch.
55.	1.	pen.	ρόπαλο
56.	1.	16	176.
58.	1.	ult.	372.
62.	1.	17	ἄ. τε
66.	1.	10	(1391. Reisk.)
68.	1.	7	1217.
99.	16.		elidit
110.	6.		"Idem—154" dele.
113.	21		πιῶν
114.	27		βούλεσθε.
116.	3		productæ
128.	12		eum
—	25		Quare distingue post φίλος, et lege
133.	23		θεῶν.
134.	15		Possis cum Meinekio Quæst. Men. p. 26.
139.	24		160
143.	9		ῥῆμας
144.	7		φυλήν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΤΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικο-
χάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώ-
νιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. Τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην
ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα [δι' αὐτῆς]
τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ
Αἰολοσίκωνα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δούλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκῃ τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.

2. *Citat Magister v. παραφρονῶ.*

4. ταῦτα *Ald. Rav. apud Inv. præf. p. IX. ταυτὰ tres Brunckii, Dorv. 6. Gl. 6. καὶ τὰ ὅμοια. Utrumque memorat Schol.*

5. μετέχειν ἀνάγκῃ] ἀνάγκῃ μετέχειν 1. 2.

Philemon Stobæi LX. p. 384, 29. Gesn. LXII. 237. Grot. κακὸν ἐστὶ δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς, Μετέχειν ἀνάγκῃ τῶν κακῶν γὰρ γίγνεται. Indicat Kusterus. Ad Euripidea, sine auctoris nomine citata a Plutarcho II, p. 166. E. Δεινὴ τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ Δούλους

γενέσθαι, δεσπότης τε δυστυχεῖς (δυσχερεῖς *Valck.*) Λαβεῖν, *respexisse Aristophanem putant Valckenærius ad Phæn. 393. et Wyttenbachius.*

6, 7. *Suid. δαίμων.*

6. *Citat Hemsterhusius in mss. Simplic. ad Epict. p. 199, 12. Salmas. ad Ach. Tat. p. 695. Gataker. de N. Inst. Styl. p. 64. D. Alciphron. p. 210. [II. 2. p. 276, 12. Wagn.] Xenoph. Eph. II. pp. 26, 27. Eurip. Med. 233. Philostr. V. A. T. p. 321, 25. Senec. de Benef. III. 20. Liban. T. I. p. 771. C. [IV. 589, 4. Reisk.] Pers. Sat. V. 68. [Casaub.*

καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι 10
 ἱατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασὶν, σοφὸς,
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τούναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποεῖν·
 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα 15
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καμὲ προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' * ἀποκρινόμενος τοπαράπαν οὐδὲ γρύ.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἣν μὴ φράσης, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα. 20
 οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

ad 124. *p.* 174. *ed.* Hennin.]
Aristæn. II. *p.* 152, 23. *Grot.* in
Pauli Ep. ad Philem. 16. *Plutarch.*
 II. *p.* 831. *C. Theodor. Prodr. de*
Rhod. et Dos. *p.* 317. *et Gaulmin.*
p. 532.

8—10. *Eurip. Orest.* 279. Λο-
 ξία δὲ μέμφομαι, *ubi nostrum citat*
Porsonus.

9. *Suid.* v. θεσπιωδεῖ.

10. μέμφομαι] μέμφωμαι 2.

11. φασι] φασιν A. 1. 2.

ὡς φασι *Ald.* ὡς φασὶν *Dorv.*

13. ὅστις δ' *Dorv.* ex 16. *sed* γρ.
 ὅστις α. in marg.

14. ποιεῖν *diserte,* non ποεῖν,
schol. in Ald. ad 11.

15. *et infra* 24. 25. 376. *citat*
Priscianus Aldi XVIII. *p.* 227. *a.*
notante Porsono. Omittit *Putsch.*
p. 1169.

17. ἀποκρινόμενου *Ammonius de*
Interpret. *p.* 78. *a.* 13. *ed.* *Ald.*
 1545. *Suid.* *ed.* ms. v. γρύ.

ἀποκρινόμενου *edd. mss. tantum*
non omnes, in quibus Arund. 6.
ubi cri ex em. reliqua ab initio. Gl.
in D. του τυφλοῦ ἢ τοῦ Χρεμύλου.
 ἀποκρινόμενῳ *Rav.* ἀποκρινόμενος
Bentleius probante Tyrwhitto. Se-
cutus est Brunckius.

21. *Respicit schol. Sophocl. ad*
Æd. T. 82.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί, ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἣν λυπῆς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς.

Κα. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὕτοσί·
εὖνους γὰρ ὧν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα. 25

Χρ. ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σέ, καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὧν ἀνὴρ,
κακῶς ἐπραττον καὶ πένης ἦν.

Κα. οἶδά τοι.

Χρ. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες, 30
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

Κα. πείθομαι.

Χρ. ἐπερησόμενος οὖν ὥχόμην ὡς τὸν θεόν,

22—3. μὰ δὲ et λῆρος om. Linc.
ἣν λ. τί με om. Dorv.

25. Scholiastes,—οὕτως ἔχει καὶ
τὸ, Τυχὸν ἴσως. In Adversariis
notat Porsonus, τυχὸν ἴσως Sch.
Arist. Pl. 25. Themist. XXI. p.
248. D. XXVI. p. 325. B. Eu-
stath. ad Il. Δ. p. 437, 28=332,
31. Timocles Athenæi VIII. p. 339.
E. Julian. Ep. X. p. 378. D. Ep.
Socratic. XXIV. p. 51. Strabon. V.
p. 375. C. (245.) FORTE TEMERE
J. Fr. Gronovius ad Liv. [X. 43.]
UNA SIMUL Terent. Heaut. V. 1.
30. RURSUS DENUO Plaut. Poen.
prol. 79.

26. οὐ τὶ κρύψω Rav. Contrario
modo errat 1043.

27. ἡγοῦμαί σε Ald. σέ 6. Citat
Magister v. κλέπτῃς.

28. ἐγὼ γὰρ ὧν θ. καὶ δ. ἀ.
Dorv.

30. Citat Magister v. ῥήτωρ.

31. πύθομαι sed gl. πιστεύω
Dorv.

32. πρὸς pro ὡς Rav.

33. ὡς τὸν θεόν] eis glossa in 1.
et deinde 98. In 2. hic, 98. et
alibi.

33-8. Ex Hesiodo Opp. et D.
268. νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀν-
θρώποισι δίκαιος Εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός

τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τालαιπώρου σχεδὸν
 ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον·
 τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει, 35
 πεισόμενος εἰ χρὴ, μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
 εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μὴδὲ ἐν·
 ὥς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

Κα. τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

Χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
 ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
 ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
 πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

Κα. καὶ τῷ ξυναντᾶς δῆτα πρῶτῳ;

Χρ. τουτωῖ.

ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον ἔμμεναι,
 εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει,
monente Heinsio ad Hesiod. p. 94.

34. ἐκτετοξεῦσθαι] *Suid. in v.*
 ἐκτετολυπεῦσθαι *Bentleius, pro*
vulgato stante Toupio Cur. Noviss.
in Suid. p. 39. Bosio Animadv.
p. 3.

35. μοι μόνος *Dorv.*

36. μεταβαλόντα] *λλ Α.*

σπεισόμενος *sed gl. ἐρωτήσων*
Dorv.

37. μηδεὲν *Ald. μηδὲ ἐν Brunckii*
mss. μὴ δὲ ἐν Dorv.

39. *Citant Eurip. Schol. ad*
Orest. 162. Eustath. ἰλ. ν. p. 950,
11. ὁδ. θ. 1602, 11. μ. 1714, 51.
=927, 42. 316, 31. 478, 11. E Rav.
δῆθα Φ. citat Inverniz.

40. τοδί] *Atticismum semper*
fere negligunt MSS.

42. ἐκέλευε *diserte Inv. ergo Rav.*

43. ἐμαυτὸν] *sic 1. 2.*

ἐμαυτὸν *Ald. ἐμαυτῷ Junt. 1. 2.*
Dorv. 6. ἐκείνον ἐμοὶ in gl. Dorv.
οἴκαδε Ald. οἰκάδε Porson.

44. ξυναντᾶς (*sic, et gl. συναν-*
τίσας i. e. -τήσας) δῆτα πρῶτον (*gl.*
κατ' ἀρχὰς) *Dorv. τουτωῖ Ald. et*
ita voluit Junt. 1. τῷ γε δὴ Junt. 2.
“ τουτωῖ. Ita liber noster. Alii
τῷ γε δὴ.” INVERN. In v. ll. ad
calcem ed. L. B. 1624. “ τῷ γε δὴ
ξυναντᾶς alii.” Forsan Scaliger,
Juntinum τῷ γε δὴ ad τῷ, non ad
τουτωῖ, referendum ratus, καὶ τῷ γε
δὴ πρῶτῳ ξυναντᾶς pro v. l. ascrip-
serat. Recte vulgata, ut 869. γε
δὴ irrepsit etiam 582.

Κα. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, 45
φράζουσιν, ὧ σκαιότατέ, σοι σαφέστατα,
ἄσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

Χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις;

Κα. δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

45. ξυνίης] Cum iota subscrip-
tum Aldina quoque habeat, legen-
dum videtur ξυνίεις. ξυνίης 1. 2.
ξυνίεις Suid. ed. ms. in v.

ξυνίης Ald.

47. Citat Hemst. in mss. infra
342. [Ach. 522.] apud Suid. v.
συκοφαντεῖν. Schott. ad Zenob. 1.
24. Hesych. v. ἐπιχώρια, *cujus verba
sunt, ad Acharnensium locum, ut
videtur, spectantia*; Επιχώρια:
συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ Ἀθη-
ναῖοι κωμωδοῦνται.

48. Suid. Τῷ τ. σ. i. e. v. Τῷ
τοῦτο συμβ. ἔ. et paulo post, v. Τῷ
νῦν λόγῳ.

δηλονοτιῇ tres primæ, Borg.
Brunckii mss. Dorv. δῆλον ὅτι
Rav. et scholiastes, monente Hem-
sterhusio; ex *cujus sententia* δηλο-
νοτιῇ καὶ τυφλὸς posuerat Brunck-
ius, sed in *Supplemento*, T. III.
p. 193. δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ *verum
esse statuit. Gl. in ejus mss.* φανε-
ρόν ἐστιν ὅτι καὶ τυφλῷ νοῆσαι δοκεῖ
τοῦτο. δῆλον ὅτι *disjunxisse Atticos
probabile est vel e loco Alexidis
Athen. IX. p. 386. B. C.* καὶ κάπ-
νην ἔχει; | B. δῆλον ὅτι. A. μή
μοι δῆλον. (*Ita debebat personas
distinguere Schweighæuserus, cetera*

*hic bene versatus. Paulo ante ma-
lim, τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσί |
ἄνθρωπος; ut Av. 908. τουτὶ τὸ
πρᾶγμα ποδαπόν; quomodo recte
Rav.) Aliquando putabam con-
structionem esse δηλονοτιῇ τοῦτο
δοκεῖ (εἶναι) καὶ τυφλῷ γνῶναι. Æs-
chyl. Pers. 419. St. θάλασσα δ'
οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν, | ναυαγίοις πλήθουσα,
ubi affert Abreschius apud Blom-
field. Thucyd. VII. 71. p. 493, 52.
ἦν τε — πάντα ὁμοῦ ἀκούσαι, ὁλο-
φυρμὸς, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι,
et Xenoph. Anab. I. 5. 9 = p. 152,
28. HSt. συνιδεῖν ἦν τῷ προσέχοντι
τὸν νοῦν ἢ βασιλέως ἀρχὴν — ισχυρὰ
οὔσα, unde defendendum puto in
Philippo Athenæi VIII. p. 359. B.
κἂν κἀραβὸς τις ἦ λαβεῖν, contra
Casaubonum et Porsonum. De-
mosthenes c. Aphob. III. p. 517,
init. = 853, 14. ταῦτα μὲν γὰρ ἦν
πᾶσιν ἰδεῖν, οἱ νόμοι, καὶ τὸ πλῆθος
ᾧ οὗτοι διηρπάκεσαν χρημάτων.
Infra 489. ordo esse videtur, οἶμαι
τοῦτ' εἶναι φανερόν πᾶσι γνῶναι.
Sed verbum substantivum omitti
posse non affirmaverim. Nulla au-
tem ratio habenda est Brunckii,
dissimillima confundentis.*

49. Post δοκεῖ, non τοῦθ', dist.

τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50

Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον· ἦν δ' ἡμῖν φράση,
ὅστις ποτ' ἐστίν, οὐτοσί, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ, τι νοεῖ. 55

Κα. ἄγε δὴ πρότερον σὺ σαυτὸν, ὅστις εἶ, φράσον,
ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρή ταχὺ πάνν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

Κα. μανθάνεις,
ὅς φησὶν εἶναι;

Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοὶ,
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60

Dorv. ut videtur, certe Schol. is, qui τὸ δὲ ἐξῆς &c. συμφέρον Ald. Junt. 2. ξυμφέρον Junt. 1. tres Brunckii.

50. βίῳ Rav. et 6. ex 38.

51. εἰς τουτὶ ῥέπει] Lege τοῦτο, de metro vide ad Vesp. 976.

τουτὶ]

Ubi vocem ita nude positam vides, scias illam in ed. Bas. 1532. linea subscripta notatam esse a Porsono; qua scilicet indicaretur, mss. cum editione consentire. τουτὶ tres primæ edd. τοῦτο Dorv. Elb. Brunckii quatuor, 6. edd. Brunckii et Invernizii. τοῦτο ῥέπει A.

55. πυθοίμεθ'] πυθόμεθ' 2.

56. σὺ πρότερον Ald. Junt. 1. σὺ πρῶτον Junt. 2. Borg. πρότερον σὺ A. σὺ πρότερον sine σαυτὸν 6. πότερον—φράσεις; Bentleius.

57. ἦ] εἶ 2.

Χρ.]

Χρ. λέγειν Ald. Junt. 1. 2. *Personam jubentibus Bentleio et Hemsterhusio omisit Brunckius, et diserte Invernizius, cum Rav. ut videtur. Primo puncta: i. e. Χρ. posuerat Porsonus, sed delevit.*

59. ὅς φησιν Ald. τοῦτο κούκ Rav. Borg.

60. χαλεπῶς τ' Dorv. (servato καὶ ut videtur.)

ἀλλ' εἴτι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον.

Πλ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.

Κα. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Χρ. οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι·

ἦν μὴ φράσης γὰρ, ἀπό σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς. 65

Πλ. ὦ τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

Χρ. πώμαλα.

Κα. καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.

62. κλάειν] κλάειν A. 1.
κλάειν ἔγωγέ σοι tres edd. primæ.
κλαίειν ubique Ravennas, ut hic
annotat Invernizius. κλάειν Borg.
Dorv. κλάειν tres mss. Brunckii.
σοὶ Porson.

63. Citant Magister v. ὄρνιθες,
Suidas v. ὄρνις, et indicante Hem-
sterhusio in mss. Procopius Epist.
XXXVI. fin.

64. δήμητρα] δήμητραν A. sed
vulg. agnoscit marginale scholium.

64-5. Chemylo dat Porsonus,
cum tribus primis edd. Ita apo-
graphum v. 63. θεοῦ: . Nempe .. id
est Καρ. mutavit in : id est Χρ.
Versum 65. Carioni dat Brunckius
ex conjectura Hemsterhusii, tacite
secuto Invernizio. Πλ. præf. sed
postea del B. Versus 63-5. Carioni
continuat Dorv. qui οὔτι—δήμητραν.
εἰ μὴ φράσεις Ald. Junt. 2. εἰ
μὴ φράσης Junt. 1. Dorv. ἦν μὴ
φράσης tres Brunckii, 6. edd.

Brunck. Invern. Δημήτραν Ma-
gister v. χαιρήσεις, sed ibi unus ms.
v̄ omittit. Plut. 91. μηδένα, 691.
χείραν, Nub. 1065. 1127. νύκταν,
Dorv. In Magistri Vita Aristoph.
Ἀραρόταν Cant. 3. In Platone
Cratyl. p. 404. B. HSt. Δημήτραν
reliquit optimus Heindorfius.

65. Citat Magister v. ἐλάω.

66. ὦ τὰν Ald. ἀπαλλαχθῆτον
Porson. πώμαλα—πесών Carioni
dabant alii apud schol.

67. ἐστι δέσποτα] sic 1. 2.

ἐστι δέσποτα Ald. Junt. 2.
ἐστιν ὦ δέσποτ' Junt. 1. ἐστιν ὦ

Elb. Dorv. 6. ἐστὶ ὦ Arund.
(v̄ recentius.) βετιόν (sic) ἐστιν e
Rav. citat Invernizius; ergo codex
habet βέλτιόν ἐστιν ὦ.

68, 9. Suid. ἀναθείς. ubi ἀπολῶ
τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀνα-
θείς. Respicit Eustath. ἰλ. χ. p.
1260, 49=1358, 28.

ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτόν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών. 70

Χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως.

Πλ. μηδαμῶς.

Χρ. οὐκουν ἐρεῖς;

Πλ. ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἶμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τι μ' ἐργάσεσθον, οὐδ' ἀφήσετον.

Κα. νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰάν βούλῃ γε σύ.

Πλ. μέθεσθέ νυν πρῶτ'. 75

69. κᾶτα λιπών] καὶ κᾶτα λ.
Α. 1. 2.

κ. τιν' αὐτόν κᾶτα λιπών *tres primæ*, B. C. D. Elb. Arund. τινά, κᾶτ' αὐτόν λ. Brunck. e membr. Et sic plane 6. cum glossis, καὶ εἶτα. καὶ ἀφείς. καταλιπὼν Porsonus ex em. Bentleyi, quam confirmant Rav. et Dorv. Viros doctos frustra offendit duplex participium. Recte confert Hotibius Acharn. 270-4.

70. ἄ. ἐκεῖθεν ἵν' Rav.

71. οὐκούν ἐρεῖς; Ald. οὐκουν ἐρεῖς; Brunck. Inv. Porson.

72. πύθησθε] πύθοισθε 1. μ' εὖ οἶδ' ὅτι ὅστις εἶμ' Linc.

73. ἐργάσεσθε] ἐργάσεσθον A. pro v. l. eadem m. et sic marg. sch. ον scripturus erat 1. sed statim mutavit.

ἐργάσεσθε κούκ ἀφήσετε Ald. Junt. 2. ἐργάσεσθον κούκ ἀφήσετον Junt. 1. B. C. D. Borg. Ar. 6. ἐργάσασθον κούκ ἀρήσετον Elb. ἐργάσεσθε κούκ ἀφήσετον A. Rav. et ut videtur Dorv. certe ἀφήσετον.

74. βούλῃ] βούλει 1. 2.

Chremylo edd. sed ἀφήσετον.. Porsonus, i. e. Καρ. Mero errore, ut equidem puto. Tum γ' εἰάν Ald. J. 2. γ' ἂν J. 1. γ' ἢ βούλει Borg.

75. μέτεσθε νῦν μου] μέθεσθε A. ον superscr. rubris lit. et με ex em. [μέθεσθε 2. teste lib. Ask.]

ἡνὶ] ἰδοὺ gl. 1. 2.

μέθεσθε νῦν μου πρῶτον. Χρ. ἡνὶ μεθίεμεν *tres primæ*. μέθεσθον D. Borg. Elb. Arund. μέθεσθε A. B. C. 6. Par. 2827. saltem in scholio. μου τοπρῶτον sine νῦν A. νῦν πρῶτον sine μου B. νῦν μου π. C. νῦν ἰδοὺ μου π. Arund. νῦν ἐμέ π. 6. ἡν A. (ἰδοὺ ejusdem, et ut sit textus.) Vide collationem Ran. 1436. ἰδοὺ gl. in aliis Brunckii. νυνὶ pro ἡνὶ Arund. sine ἰδοὺ. ἡνὶ, et ἰδοὺ pro gl. 6. ἡν, et ἰδοὺ suprasc. Dorv. qui cum edd. vett. in ceteris consentire videtur. Aldi lectionem repetiverunt Brunckius et Invernizius, nisi quod νυν encliticum faciunt.

Χρ. ἦν ἰδοὺ μεθίεμεν.

Πλ. ἀκούετον δὴ· δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ παρσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλούτος.

Χρ. ὦ μιαιώτατε
ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας, Πλούτος ὢν;

Κα. σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80

Χρ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ;

Πλ. ναί.

Χρ. ἐκεῖνος αὐτός;

Πλ. αὐτότατος.

Χρ. πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις;

Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότουπερ ἐγένετο. 85

77. ἦ] ἦν A. 1. 2. Linc.
ἦ tres primæ, edd. Br. Inv.
Schol. hic et ad Vesp. 1069. ubi
ista, τὸ δὲ ἦ — Πλούτῳ, pertinent
ad δεινὸς ἦ 1086. ἦν A. B. C. D.
Elb. Bodl.

80. οὕτως om. Dorv.

81. Carioni continuant tres pri-
mæ. Chremyli personam præfigit
B. quomodo Brunckius, Inver-
nizius, Porsonus. In D. U. Chre-
myli ὦ μιαιώτατε — εἶ σύ; 78-82.
probantibus Kustero et Hemster-
husio.

82. ζεὺς Linc.

φῆς Ald. hic et alibi. Comparat
Kusterus Plautum Trinumm. IV. 2.
144. SY. eho! quæso, an tu is es?
CH. Is enimvero sum. SY. ain tu
tandem? is ipsusne es? CH. aio.
SY. ipso es? CH. Ipsus, inquam,
Charmides sum. SY. ergo ipso
es? CH. ipsissimus.

83. ἐκεῖνος αὐτός; αὐτότατος]
Suid. αὐτότατος.

83-4. Magister v. αὐτός. Suidas
v. Πατροκλῆς.

Χρ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.

Πλ. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν·
 ἐγὼ γὰρ ὦν μεираκιον ἠπείλησ' ὅτι
 ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
 μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλὸν, 90
 ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδ' ἓνα.
 οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

Χρ. καὶ μην διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους,
 καὶ τοὺς δικαίους.

Πλ. ὁμολογῶ σοι.

Χρ. φέρε τί οὖν,
 εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ προτοῦ, 95
 φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς;

Πλ. φήμ' ἐγώ.

Χρ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις;

Πλ. πάνυ μὲν οὖν.
 πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐώρακά που χρόνου.

86. τουτὶ] τοδὶ 2.

86-7. κάτ' εἶπε μοι *et* εἶτα *suprasc.* *Dorv.* *quasi foret* κατὰ. *Tum* ἀνθρώποισι, *et om.* Πλ.

87. ἔδρασεν] σε *om.* 2. *i. e.* ἔδραν *legit; quod et notat lib. Ask.*

88. *Magister v.* ἀπειλῶ.

89. ὡς]

καὶ *om.* *ante* κοσμίους *Elb.*

90. δέ μ' *Ald.*

91. διαγιγνώσκοιμι] διαγιγνώσκοιμι
1. 2.

διαγιγνώσκοι μοι μι τούτων μηδένα

Dorv. *cujus errores manifestos plerumque tacebo.*

92. Καρ. *præf.* in 6. *ab alio.*

94. ὁμολογῶσι *pro* ὁ. σοι 2. in *lib. Ask.*

97. βαδίζοις] βαδίξεις A. 1. 2.

98. οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ *vel* οὐχ ἐώρων
που *Dawes. Misc. Crit.* p. 202.
MS. Barocc. οὐχ ἐώρακά που. *Vera*
lectio videtur esse, abjecta una
litera, οὐχ ἐώρακ' ἀπὸ χρόνου.

Χρ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

Πλ. ἄφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τὰπ' ἐμοῦ. 100

Χρ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

Πλ. οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

Χρ. καὶ σύγ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα, 105
μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

Πλ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχῃσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Χρ. ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110

Πλ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀπαξάπαντες.

A long time since. Confer Av. 921. 1517. et lege infra 1084. Ἀπὸ μυρίων ἐτῶν γε, ut legit Kusterus ad Suid. III. p. 128. *for these 13000 years past.* ὑπὸ in ἀπὸ recte mutarunt Kingius in Eurip. Hec. 53. Piersonus Androm. 442. Scholiastes ea quæ nihil ad rem pertinent, adfert. Contrario vitio ὑπὸ migravit in ἀπὸ in Machon. [imo *Epicraten*] apud Athen. XIII. 3. p. 570. [C.] ὑπὸ τῆς ἰσχύος. v. Eurip. Bacch. 1127.

ἐώρακά που A. 1. 2. ὅπωπα occurrit in Lysistr. 1159. 1227. Epicrate Athenæi XIV. p. 655. F.

ἐώρακα χ. *tres primæ, A.B.D.E.*

Arund. 6. ἐώρακά που χ. C. ἐώρακά πω *Rav. Vide Porson. ad Dawes. p. 369. ed. Kidd.*

101. ἐξόμεσθα 1. 2. σ habuit A. sed postea erasum est. -σθα *Linc.* ἐξόμεθά *tres primæ.*

103. μου *per errorem Porsonus.* πυθοῦ *Dorv. tum* εὐρήσης, et 96. φεύγεις, 108. γέγονται. *Hoc Junt. 2.*

105. τοὺς τρόπους] τοῖς τρόποις 1. et 2. *in lib. Ask.*

106. Citat Suidas v. οὐκ ἐστὶν ἄλλος.

107. δέ μου *Ald.*

108. ἀληθῶς] γρ. ἀτεχνῶς A.

111. ἀπαξάπαντες *divisim schol.* alter et Suid. *in v. ut putat Hem-*

Κα. οἰμώζει μακρά.

Χρ. σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῆς, ὅσ' *ἀγάθ', ἦν παρ' ἐμοὶ μένης,
γενήσεται σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
βλέψαι ποήσας.

Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ,
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

sterhusius. Apud utrumque lege,
τὸ γὰρ ἀπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως. Χρ.
οἰμώζει *Ald. Junt. 1. Καρ. Junt. 2.*
edd. Brunck. Inv. μακρὰν Rav.

112, 3. ἡμῖν—γενήσεται] ἡμῶν—
γένονται ἂν *Dawes. p. 299, 300.*

ὅσα] ὅσσα *A. 2.*
ὅσ' ἀγαθὰ *Ath. p. 27. 254. i. e.*
Antiphanes Athenæi I. p. 27. E.
Alexis VI. p. 254. B. Vide plura
loca apud Porsonum Adverss. p.
225. quibus addo Demosthenem c.
Nicostr. p. 684. n. 5. ed. Par.=
1247, 5. Reisk. Xenophontem Hel-
len. VI. 5. 34=p. 356, 8. H.St.

112-3. ὅσα παρ' ἡμῖν ἦν μένης |
γενήσεται ἀγαθὰ *edd. mss. in quibus*
Ar. 6. (γενήσεται τὰγαθὰ Dorv.)

113. γενήσεται] -ται 1.

114. Vide *Valckenær. ad Eurip.*
Phœniss. 615.

115. Citat *Suidas v. ὀφθαλμία.*
ἀπαλλάξει *Elb. Suidas, Ἀναπη-*
ρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.
unde variam lectionem in Pluto
priore, ἀναπηρίας pro ὀφθαλμίας,
expiscatur Brunckius. Sed Pollux

II. 61. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ, καὶ
ἀναπηρίαν. Pro hoc versu in Pluto
secundo positum est τῆς ξυμφορᾶς
ταύτης σε παύσειν ἢ σ' ἔχει, docente
scholiaste. παύσειν pro παύσει Hem-
sterhusius, ἢ σ' ἔχει pro ἧς ἔχειs
Valckenær. in adversariis, conferens
Ach. 362. Vesp. 9. Thesm. 491.
Lysist. 845. Adde Eurip. Orest.
101. et Soph. Œd. T. 1477. Cra-
tinum Pollucis X. 76. Aristoph.
Ach. 453. quæ tria loca eodem
morbo olim laborabant. Atque hinc
emendandus Euripides Hipp. 1289.
φανερὰν δ' ἔσχεσ' ἅταν. Flor. δείλ'
i. e. ΔΕΙΛΕC. Vide infra ad 483.
Lege igitur φανερὰ δ' εἰλέν σ' ἅτα,
et confer Orest. 963. ed. Pors.
Heracl. 941. ed. Beck. Alibi
corruptus est optimus ille codex
Flor. ex non intellectis finalium
syllabarum compendiis; Phœn. 379
(371) οἱ δ' pro οἷσιν, teste Burtono;
1371. (1361) τέρμονι ὀκάστη (vide
Porsoni Opusc. p. 202.) Hippol.
283. πυθὴρ pro πυθέσθαι, 932.
οὔσης pro οὔσ, 1148. τόνον pro
τόν.

- Χρ. τί φής ;
- Κα. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
- Πλ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν * μ' εἴ πως τὰ τούτων μῶρ' ἔπη
πύθοιτ', ἂν ἐπιτρίψειε.
- Χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾶ, 120
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστέιν ἐᾶ ;
- Πλ. οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρρώδῳ πάννυ.
- Χρ. ἄληθες ; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων
οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα

117-8. χρ. τί φής ; κ. ἄνθρωπος
1. 2.

Καρ. τί φής ; ἄνθρωπος *Ald. J.*
1. Χρ. τί φής ; Καρ. ἄνθ. *J. 2.*
A. C. U. edd. Brunck. Inv. Χρ. τί
φής ; ἄνθ. *B. D. Dorv.* ἄνθρωπος
(sic) *Porsonus.* Quare articulum
addidi, quamvis ipse nil mutandum
putem. ἐστιν οὗτος *Dorv.*

119. οὖν εἰδὼς] οἶδ' ὡς *A.* εἶδ'
ὡς 1. et gl. γινώσκω. οἶδ' ὡς 2.
Nempe omissio οὖν, quod deesse in 2.
diserte notat lib. Ask.

ἐμ', εἰ] ἔπη *A. 2.* μωρὰ ἔπη 1.

119-20. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ
τούτων μῶρ', ἐμ', εἰ | πύθοιτ' ἂν, ἐπι-
τρίψειε *tres primæ.* εἰδὼς *Brunckii*
codices, certe A. Ar. 6. et constanter
scholiastæ. οἶδ' ὡς *Rav. et pro v. l.*
D. ἐμ' εἰ *A. Rav. Dorv.* (sed in hoc
παιρ postea factum.) ἐμ' εἰ in textu,
μωρὰ ἔπ' εἰ, ut videtur, in marg.
Par. 2827. ἔπη *B. C. D. et in*
duobus gl. λόγους. ἐπεὶ *Elb.* ἔπη
εἰ | πύθ. *Arund. a m. pr. et ἐπι-*

τρίψειε. *Quod ait Kusterus, su-*
prascriptum esse με, de alia manu
intelligendum est, quæ sane est hic
versata, etsi non notavi quomodo.
ἔπη | εἰ π. 6. et με post ἐπιτ. ad-
ditum ab alio, qui et personas sæpe
appinxit. *Scholiastes Aldinus nos*
docet, mutatum fuisse locum in
Pluto secundo. Utrum ipse ha-
buerit ante oculos ἐπεὶ αν ἐμ' εἰ non
liquet ; certe non ἔπη. Et ἐμ' εἰ et
ἔπη memorat Juntinus, ex cujus
verbis ἐπιτρίψει με extricat Hem-
sterhusius, eodem ducere putans
Dorvilliani lectionem ἐπεί.

120. πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψειε] εἰ
πύθοιτο, ἐ. 1. non 2. ἐπιτρίψειέ
με *A. 1. 2.*

νῦν δὲ vel δὴ *Dorv.* omissio οὐ
scilicet.

121. *Citant Suidas et Moscho-*
pulus Ecl. Att. in v. περινοστέιν.
προσπταίοντα *Junt. 1.* προσπι-
ταίοντα *Dorv.*

123. *Magister v. ἀληθές.*

124. *Post hunc v. deficit 2.*

καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου, 125

εἴαν γ' ἀναβλέψῃς σὺ καὶ σμικρὸν χρόνον;

Πλ. ᾧ, μὴ λέγ', ὦ πόνηρε, ταῦτ'.

Χρ. ἔχ' ἥσυχος·

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζον δυνάμενον.

Πλ. ἐμὲ σύ;

Χρ. νῆ τὸν οὐρανόν.

αὐτίκα γὰρ, ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130

Κα. διὰ τὰργύριον· πλείστον γάρ ἐστ' αὐτῷ.

Χρ. φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ' ;

Κα. ὁδί.

Χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν' ; οὐ διὰ τουτονί ;

Κα. καὶ νῆ Δί' εὐχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

Χρ. οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥαδίως 135

παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν.

126. εἴαν γ'] γ' om. A. 1.

γ' om. A. B. C. D. Elb. Dorv.

ἀναβλέψῃς U. quod probare Hemsterhusium mireris. μικρὸν Ald. Junt. 2. Rav. Borg. σμικρὸν Junt. 1. ἐπὶ σμικρὸν A. εἴαν ἀναβλέψῃς σὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν χ. 6.

127. πόνηρε tres primæ, πονηρὲ Brunck. Inv. ἥσυχως Dorv. mero lapsu, ut ex accentu liquet.

129. μείζω] μείζον 1.

μείζον Ald. Junt. 1. Brunck.

Arund. 6. μείζω Junt. 2. et 3. teste Hemsterhusio, Rav.

131. τ' ἀργύριον—ἐστ'] τὸ—ἐστιν 1. Πλ. non Ka. præf. Linc. γὰρ ἐστ' Ald.

132. τοῦθ'] τοῦτο 1. et sæpe. αὐτῷ ἐστι Linc.

τὰς οὖν ἔσθ' ὁ π. αὐτῷ Elb. (sic enotatur) αὐτὸ Rav.

135. οὐκοῦν Ald. οὔκουν, et interrogant, Br. Inv.

136. ὅτι] ὅτιν 1.

Πλ. ὅτι τί δή ;

Χρ. ὅτι οὐδ' ἂν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βούν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν,
μὴ βουλομένου σου.

Πλ. πῶς ;

Χρ. ὅπως ; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρὼν 140
αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

Πλ. τί λέγεις ; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ ;

Χρ. φήμ' ἐγώ·
καὶ νὴ Δί', εἴ τι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν,
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145

ὅτι τί δὴ *Ald.* ὅτι τί δὴ *D.*
ὅτι δὴ 6.

137. ὅτι γ' οὐδεὶς ἂν 1.

ὅτ' *tres primæ, A. C.* ὅτι *B. D.*
Dorv. Brunck. Inv.

138. οὐχί] οὐ 1. ἄλλο οὐδὲν 1.
Ad Hemsterhusii notam hæc scribit
Porsonus; Photius MS. Λάγανα·
πλακουντάρια ὡς καπυρώδη :—*Pri-*
mæ voci superscripta hæc fere, τ :
ΛΑΛΑΓΝΑ quæ explicans pergit,
i. e. λαλάγνια, non λαλάγνα. Vide
locum Suidæ apud Hemsterhusium
p. 386. c. 1. *Illud autem τ : valet*
τά.

οὐδεὲν *Ald. Junt.* 1. οὐδὲ ἐν *Ar.*
Dorv. A. C. D. Br. Inv. οὐδεὲν
(sic) *B.* οὐδὲν *Junt.* 2.

139. Χρ. μὴ *Ald.* per errorem.

140. σὺ μὴ] μὴ σὺ *A.* 1.
μὴ σὺ 6.

142. τί] τί σε *A.* 1.
τί σε *Borg.*

144. εἴτι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ κα-
λόν] καλὸν καὶ λαμπρὸν *A.* ἔνεστι
Suid. ms. χάριεν, ubi mox χαριερῶ
ἀθάνα sine ἀνὴρ *ms.* *Ed. Med.* εἴ
τι γ' ἐστὶ καλὸν καὶ λαμπρὸν ἢ χά-
ριεν ἀνθ. διὰ σὲ γ.

ἐστὶ *Ald. J.* 1. ἔστι *edd. Brunck.*
Inv. Alterutrum 6. ἔνεστι *J.* 2.
ἔνεστιν *Dorv.* καλὸν καὶ λ. *Borg.*
ἐστὶ *defendit Porsonus Adv.* p. 33.
Similiter fere variatur Plut. 886.
Nub. 839. 1178. *Lys.* 1126.

145. ἐν ἀνθρώποισι *A.*

καὶ χ. *Dorv.* ἐν ἀνθ. *Borg.* ἀνθ.

ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.

Κα. ἐγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

Χρ. καὶ τὰς γ' ἐταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχη, 150
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.

Κα. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶν αὐτὸ τοῦτο δρᾶν,

sine ἐν *tres primæ*, Brunck. Inv. 6. *qui gl.* ἐν τοῖς. γίνονται Dorv. Vide 146. 181. 833. Thucyd. V. 75. Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα. VI. 62. καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἰκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα, *consentientibus utrobique mss. Cant. Kk.* 5. 19. et Nn. 3. 18. *sive Hudsoni Clarendoniano. Sed in priore loco ἐτύγχανεν unus Gailii. Indicavit Fischerus ad Weller. III. p. 343. inepte addens ἔθνη ἐστράτευον VII. 57. fin. et alia pueriliter peccans. Vide Auctar. ad Porsoni Opusc. p. 384. ubi adde, ὡς ὀρᾶς Eurip. Orest. 300. 1066. Philemon Pol- lucis IX. 66. vel Bentley. n. 281.*

146. ἔσθ'] εἰσὶν 1.

γὰρ τῷ π. Borg. 6.

147. διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον] μικρὸν Th. Magister v. γοῦν, MS. Arund. Schol. in Ald. et hic [Bas. 1547.] Ed. Ald. Eustath. in Hom. Iliad. A. p. 26. ed. Rom. [26, 8 = 20, 3.] atque ita omnino legendum. μικρὸς enim primam producit, ut diximus ad Theocrit. VIII. 74. μικρὸν recte citat Jungermannus

ad Polluc. IX. 90. ἐγὼ γάρ σοι διὰ μικρὸν 1.

Καρ. om. Dorv. μικρὸν Ald. D. E. Dorv. Rav. et Borg. apud Inv. ad 126. σμικρὸν Junt. 1. B. C. 6. *quomodo posuerat Brunckius per errorem, quem postea correxit. σμικρόν γ' Junt. 2. et 3. teste Hemsterhusio, A.*

149. τὰς γ'] Ita Ald. male ed. Kuster. τὰς χ'. γ' om. A. 1. non Suid. v. ἐταῖραι.

150. πηρῶν] πειρῶν A. 1. Suid. ed. ms. in v. Priscian. XVIII. p. 238. a. ed. Ald. Omittit Putsch. p. 1198.

πηρῶν per errorem Aldus, J. 2. πειρῶν J. 1.

151-2. προσέχει — τρέπει Dorv.

152. ὡς τοῦτον] εἰς 1. Suid. ed. ms. [v. ἐταῖραι.]

καὶ τὸν 6. ἐς pro ὡς Rav. εὐθὺς om. Elb.

153. ταυτὸ τοῦτο] τοῦτ' αὐτὸ 1. ταυτὸ om. A.

φασὶ ταυτὸ τοῦτο *tres primæ.* αὐτὸ Rav. pro ταυτό. Vocem omit- tunt Elbing. et 6. Contra Dorv.

οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

Χρ. οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

Κα. τί δαί;

Χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.

Κα. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

παντὸ *tantum in textu, et τοῦτο
supr. quasi gl. τοῦτ' αὐτὸ Arund.
apud Hemsterh.*

155. πονηροὺς *Dorv.*

156. δαὶ *Ald. Rav. Borg. δὲ
Elb. Brunckius e duobus mss.*

157. θηρευτικάς]

θηρευτικούς *Rav. Borg. et U.
apud Hemst. -κὰς ut vulgo Dorv.*

158. τὰργύριον *citat Budæus
Comm. p. 1065=926. ed. prim.*

159. περιπέττουσι] *Suid. ed. ms.
[in v.] Vide Clem. Alex. Pæd. III.
3. p. 261, 8. [Locus est p. 69, 11.
ed. prin. κουράς μὲν ἀγεννεῖς καὶ
πορνικάς ἀποκειρόμενοι, χλανίσι δὲ
διαφανέσι περιπεπεμμένοι, ad quam
ultimam vocem Porsonus, Ex co-
mico quodam, ut videtur.]*

*Citat Eustath. ἰλ. θ. p. 722, 32.
=612, 24. ὁν. δὲ π. Elb. τῇ μοχ-
θηρίᾳ E. unde Brunckius, ὀνομά τι.
In scholiis, τὸ προσθέτω κοσμεῖσθαι
κόσμῳ spectare videntur ad Thesm.
locum, quem ita emendavit Por-
sonus, ut ab amico didici; "Ὅσ' ἦν
περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων,
Ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προ-
σθέτοις. "Ὅσ' ἦν περίεργ' Τουπίου*

*ad Suid. T. II. p. 55, et Hemster-
husius in notis mss. Bentleyi mentem
(Class. Journal, No. XXI. p. 134.)
non assequor. Περιπέττειν illus-
trant viri docti, e Platone Legg. X.
p. 886. E. HSt. 604, 34. Bas.
Xenophonte Œconom. I. 20. p. 478,
37. HSt. καταφανεῖς γίνονται ὅτι
λῦπαι ἄρα ἡσὴν ἡδοναῖς περιπεπεμ-
μέναι (sic mss.) Luciano Anach. 19.
T. II. p. 899. Sozomeno H. E. VI.
26. init. Theophylacto Simocatta
Epist. LXV. (quicum conf. Nub. 15.)
Eodem Hist. II. 9. p. 43. C.=107.
vel sub Menandri nomine apud
Suid. v. περιπ. Menander Stobæi
LXXI. p. 433 (311.) τότε τὰς γυ-
ναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ, | ὅταν
τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λό-
γοις. τι Salmasius apud Grot. et
περιπέττωσι conjicit. Similia com-
parat Valckenærius Diatr. p. 258.
A. et recte discernit ab istiusmodi
locutionibus, τὰ δεινὰ καλλωπίζειν,
&c. i. e. τὸν ἥττω λόγον κρείττω
ποιεῖν. Ab utrisque distat illud
apud Ciceron. de Orat. III. 39.
"Quandoquidem iste circumvestit
dictis, sæpit sedulo." In mss.*

Χρ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ, καὶ σοφίσματα 160
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὐρημένα.

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.

Κα. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις· ὁ δὲ τεκταίνεται.

Χρ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.

Κα. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ. 165

Χρ. ὁ δὲ γναφεύει γ'.

citat Hemsterhusius Athen. V. p. 220. C. Aspas. ad Arist. Ethic. fol. 125. a. quasi μοχθηρίαν cum scholiastarum uno interpretaretur ἀσελγείαν. Sed rectissime explicat Heraldus contra Salmas. p. 399. (Taylor. ad Æschinem p. 8, 17. Steph.) cui si plura vis adjunge Lennep. ad Phalarin p. 130.

161. ἐν τοῖς ἀνοῖς εἰσὶν 1.

160-8. Chremyli Ald. Junt. 1. 2. Rav. In B. Carionis 163. 165. 167. Bentleii distributionem (in nota ad 579.) secuti sunt Brunckius et Porsonus.

164. χρυσοχοεῖ γε A. 1. χρυσοχοεῖ τὸ χ. Linc.

γε om. Ald. Junt. 1. D. habent J. 2. Rav. Borg. A. C. Dorv. U. apud Hemsterhusium, Arund. 6. Ita B. ὁ δὲ χρυσίον ἐχρυσοχοεῖ (i. e. γε χρυσοχοεῖ, ut ex accentu liquet χρυσοχοεῖ τις Kusterus e conjectura, et sic citat Bentley ad 579. χρυσοχοεῖ τὸ χρυσίον Bodl. apud Hemst. quod conjecerat Bentley, et ediderat Caninius in ed. Gryph. 1548.

166. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὁ δὲ γε

πλύνει Dawes. Misc. Crit. p. 197. κναφεύει ὅς δὲ πλ. A. κν. ὁ δὲ π. 1. γναφεύει (i. e. γν. τις ὁ δὲ π. ut videtur) Linc.

ὁ δὲ κναφεύει τις. ὁ δὲ π. tres primæ, Elb. ut videtur, D. Arund. 6. ὁ δὲ κναφεύει γ' ὁ δὲ π. B. C. et Rav. Borg. (nisi forte hi ὁ δὲ γε π. habent; nam Invernizii nota cum textu pugnat.) κναφεύει Par. 2827. ut videtur; ὁ δὲ κναφεύει γε. ὁ δὲ γε π. Dorv. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὅς δὲ π. A. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὁ δὲ γε Brunckius, jubente Dawesio; et sic in libro suo emendat Tyrwhittus. Hoc idem Bentley tribuitur in Mus. Crit. Cant. P. V. p. 127. per errorem, ut puto. Nil sane nisi Χρ. ipsi loco ascribit Bentley; et in vulgata acquiescit in nota ad 579. apud Kusterum. Ita fere constituenda puto Scholia; Κναφεύει: Οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ̄, οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ̄, παρὰ τὴν γνάψιν: — Ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ̄, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ̄. κνάφος δὲ ἐστὶ δς. Prius scholion mera est epitome posterioris. Videtur Grammaticus tria verba distin-

Κα.

ὁ δέ γε πλύνει κώδια.

Χρ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ' ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμνα.

guere, κνάφος, κναφεύς, γναφεύς. Et duas quidem annotationes in unam coaluisse acute vidit Dawesius; quod e Suida demonstrare poterat. (Ibi Κναφεύς: παρὰ τὸ κνῶ, &c. ad superiora, Κνάφος: ἀκανθῶδες &c. pertinere, e serie literarum patet.) Dupliciter autem erravit, primum dubitans utrum τοῖς παλαιοῖς an τοῖς νεωτέροις accenseatur Aristophanes, deinde κ̄ et γ̄ transponens. Horum ordinem vulgatum tuetur Brunckius ex Harpocratiōe v. γναφεύς, unde et alteri suspicioni occurri potest. Nam plenius illic, οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ ἔλεγον, — οἱ νεώτεροι λέγουσι, scilicet scriptoris, non Aristophanis, æquales. Deinde quidni apud alterum νεώτεροι per alterius κοινὸν explicemus? Quod si et apud scholiasten et apud lexicographum delenda est illa clausula, minus jam erit de hac re laborandum, etsi parum constanter nunc τοῖς ἀρχαίοις, nunc τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς Aristophanem annumerant Grammatici. Equidem totum locum Harpocratiōi suppositum esse puto, quamvis a Photio lectum testari videatur Suidas eadem voce, ubi eadem, sed contracte, leguntur. Hunc enim omnia fere, quæ ex Harpocratiōe derivata habet, Photio debere notum est. [Harpocratiōnis epitome, quam lexico suo intulit Photius, præfixa erat Polluci Palatino; vide Jungermann. ad I. 1. Exemplari suo ascripserat

Porsonus, "Ex Suida interpolatus est Harpocratiō v. ἐπιτροπή. φασκώλιον. προπεπωκότες. πρυτάνεις." Adde πόριος. "In v. ξύστις Harpocratiōnem transcripsit Photius, non Suid."] Ut illuc redeam; quin scholiastes, satis ille antiquus, κναφεύει legerit, in dubium vocari non dubuit. Ipse Brunckii conjecturam, ὁ δέ τις κναφεύει γ', amplector, cum Reisigio p. 108. cui debeo Pollucis locum VII. 37. καὶ κναφεύειν ἔφη Ἀριστοφάνης. Quod ibi sequitur, καὶ ἀναγνάψαι, Λύσιππος ὁ κωμικός, minus formidandum est, cum mox 41. κ̄ det ms. Lego, οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θείωσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας. De se loquitur comicus, quomodo Aristophanes Nub. 538-550. Pac. 750. 761. Non absimili comparatione utitur Aristophanes Suidæ v. ἀπλήγιος (Porson. ad Nub. 518.) In Cratino apud Pollucem ibidem, τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα | καὶ ξυμπατήσιν, κ̄ poscit metrum. Quare auctoribus Polluce, Mæride et aliis, κ̄ Atticis ubique restituendum, et aliam formam librariis relinquendam, existimo. Eccl. 415. κ̄ edd. mss. et Suidas bis. Vesp. 1123. κναφεῖ schol. ut videtur. Eurip. Troad. 1261. κατέκναψε Kiddius ad Dawes. p. 360. Ne quid tamen dissimulem, ex Luciani loco T. I. p. 86. κναφεύειν illius ætate magis quam γναφεύειν in usu fuisse conjicias.

167. ὁ δέ γε πωλεῖ] γε om. A. 1.

- Κα. ὁ δ' ἀλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
 Πλ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
 Κα. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾶ; 170
 Χρ. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
 Κα. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἶπέ μοι.
 Χρ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
 Κα. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
 Χρ. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175
 Κα. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

168. διὰ σέ γ' οὐ Valckenær. ad Eurip. Hippol. 415. [et Bentley in notis mss.]

παρατίλλεται] Suid. ed. ms.

169. ταυτί] ταῦτα 1. ἐλάνθανον Linc.

170. μέγας, et 171. ἐκκλησία] ὁ et ἡ gl. 1. ὁ μέγας et ἡ ἐκκλησία Brunck. in notis.

170. 2. 4. 6. 8. Chremyli, 171. 3. 5. 7. 9. Carionis, tum Χρ. ὁ Τ. δὲ π. Καρ. ἐμπ. tres primæ. Personas ubique invertit Brunck. In B. 170. 2. Carionis, 171. Chrem. tum versus 173. loco motus, et personæ turbatæ. In A. C. 170-1. 173. 5. 7. 9. Chremyli, 172. 4. 6. 8. Carionis, tum, Καρ. ὁ Τιμ.—Χρ. ἐμπ. In Elb. ὁ. Τιμ. "adhuc Carionis sunt, ἐμπ. γ. σ. Chremyli." Omnia Carionis in Rav. a μέγας δὲ usque ad πύργος, 170-80.

171. διὰ πλοῦτον γίνεται Suid. ms. ἐκκλησίαν.

γίγνεται] sic 1.

172. τί δέ] δαί A. 1. Suid. ed. ms. v. Τί δαί.

σὺ πληροῖς] συμπληρεῖς Suid. ms.

τί δαί; τρ. mavult Hemst. ad 906. οὐ σὺ συμπληροῖς Junt. 2. οὐ συμπληροῖς Elb.

173. Respicit Harpocratio v. Ξενικὸν ἐν Κ. τὸν δ' Dorv. Scholiastes, ὡς αἰεὶ ξενικὸν, Plutum priorem interpretatur; proximus, μετὰ τὸν πόλεμον, posteriorem; ut monet Hemsterhusius.

175. Βελον. ut nomen propr. tres primæ. βελ. et παμ. non βελ. et παμ. Porsonus; hoc quidem male.

176. Ἀργύριος] Ἀγύρριος Suidas, [in v. scil.] probantibus Biseto, J. Meursio Lect. Att. VI. 4. R. Bentley in Menandr. p. 133. L. Kustero. ἀγύρριος Suid. ms. πέρδεσθαι. daturus quidem erat ρ, sed statim mutavit. [i. e. ἄρ mutavit in ἀγ.] Vide Plutarch. II. p. 801. B. [de

Χρ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἔνεκα σου μύθους λέγει;

Κα. ἡ συμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοῖς Αἰγυπτίοις;

quo loco vide Porson. ad Acharn. 318.]

'Αργύριος tres primæ, B. C. D. 6. et Kusteri mss. certe Arund. 'Αγύρριος A. (Par. 2827. saltem in schol.) edd. Br. Inverniz.

177. ἔνεκά σου Ald. ἔνεκα σου 6.

178. δ' οὐχί] sic 1.

οὐχί tres primæ, A. B. C. D. E. Dorv. 6. Elb. et tres apud Hermann. Elem. doctr. metr. p. 134. οὐ Bentleius, et Kusterus e codice, ut equidem puto; et sic Cantab. 4. et Rav. Borg. si Invernizio fides. Facilis permutatio, ut 170. οὐ διὰ Cant. 3. 1116. οὐχί ψαιστὸν Rav. Borg. Immerito scholiasten reprehendit Palmerius Exerc. p. 786. quum ille non de uno aliquo fœdere, sed de amicitia stabili loquatur. Deinde hæc valde corrupta. Post Ἰφικράτους ἡγουμένου deesse videtur aliquid hujusmodi; περιεῖδον μέντοι καὶ Χαβρίαν τῶν Αἰγυπτίων στρατηγούντα, et post φίλοι delendum διὸ, vel διὸ καὶ &c. transferenda post πρὸς ἀλλήλους. Sed eidem Palmerio assentior conjicienti p. 738. Psammetichum hunc frumentarium fuisse Inari filium. (Videndum an idem fuerit, qui, ἀπόγονος ὢν τοῦ Ψαμμήτιχου, τοῦ Νεκῶ scil. Tamon satrapam Ol. XCV. 1. trucidavit, teste Diodoro XIV. 35. et ad quem refert Dukerus Scholiastæ verba, χαλεπὸς Αἰγ. τύραννος, &c. Quomodo fuerit et Inarus ex posteris antiqui

Psammetichi, ut suspicatur Larcherus ad Herodot. III. 12.) Ceterum de frumento sæpe Athenas a regibus misso, indicat Hemsterhusius in mss. Plutarchum Pericle p. 172. E. (667. Reisk.) Diodor. I. 67. Alciphron. II. 4. p. 254. (326. Wagn.) Hesych. v. 'Ροίκου κριθοπομπία, Athen. XIII. p. 586. D. vel 596. B. schol. ad Vesp. 716. de quo utinam aliquid addidisset. Lego, τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν δύναται καὶ αὐτὰ συνάδειν ταῖς Διδασκαλίαις. πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου (ut Palmerius) ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτήν, ὡς Φιλόχορος. μήποτε δὲ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου δωρεᾶς ὁ λόγος, ἣν φησι Φιλόχορος Ψαμμήτιχον πέμψαι τῷ δήμῳ ἐπὶ Λυσιμαχίδου, (Ol. LXXXIII. 4.) μυριάδας δ. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἐκάστῳ δοθῆναι πέντε μεδίμνους· τοὺς γὰρ (fors. δὲ) λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετραχισχιλίους διακοσίους μ. Ubi si ultima referenda sunt ad σῖτον ὑφίστανται 714. legendum insuper erit δοθῆναι πεντήκοντα μεδίμνους, ut hoc dicat scholiastes; Pollicentur se aureum illud sæculum reducturos, quo Euboicum agrum Pericles, frumentum Psammetichus plebi largiebatur. Quomodo sane accipiendus videtur locus, donec constiterit de ista expeditione, archonte Isarcho. Sed ut ad institutum revertar, Pluti secundi videtur esse hic versus. De

Χρ. ἐρᾶ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;

Κα. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος,

Χρ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;

μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,

καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

Κα. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε,

belli Ægyptii ortu videndus Wesselingius ad Diodor. XV. 9. et 29. Frustra conjicit Palmerius hic tangi Chabriam, qui nondum istis rebus intererat. Confer Dodwell. Annal. Xenoph. XXIII.

179. Λαῖς] Ναῖς Athen. XIII. 7. p. 592. probante C. Girardo, Harpocrat. in v. Palmer. Kuster.

οὐ] οὐχὶ A. 1. οὐ Suid, ed. ναῖς. om. ms. Ed. Med. ουχί, ed. Kust. οὐ.

δὲ ὁ λαῖς Junt. 2. οὐχὶ Elb. Dorv. 6. duo apud Herman. τοῦ φιλ. 6. Scholiastes videtur priorem Plutum respicere in his, ἔστι δὲ ἕως Διοκλέους &c. ut monet Hemsterhusius. Sed nescio an hoc dicit; Neutri Pluto convenit Laidis mentio, ut quæ puella esset, quum prima vice ageretur drama; mortua, quum secunda. Deinde collato Kustero lege, Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ὑποκριτὴν φησι, τὸν τοῖς A. ἐπιγεγραμμένον δράμασιν. Ad verba Ευρυλόχου τινος notat Hemsterhusius in mss. "Is Eurylochus, ut videtur, qui Socratem invitavit; Diog. Laert. II. 25. Liban. T. I. p. 682. C."=

III. p. 59, 1. Reisk. Hippolochum a Plutarcho T. II. p. 767. F. vocari monet Bentleius.

180. Χρ. ante ὁ Τιμόθεου om. A. 1. et pro Κα. ponunt ante ἐμπέσοι. Idem, ut videtur, ante 181. Κα. et ante 184. Χρ. habent.

Versui præf. Χρ. in E. et Καρ. ante ὁ T. Contra ὁ T. Carioni continuat Dorv. et ἐμπ. γέ σοι dat Chremylo. Citant Eustath. ὁδ. ω. p. 1969, 54 = 847, 6. Suidas v. Τιμόθεος ὁ κ.

181-3. Chremyli, 184-5. Carionis in tribus primis, D. 181-5. Chremyli A. B. (sed in B. personæ in vicinis sunt perturbatæ). 181-3. Car. 184-5. Chr. in C. Elb. Dorv. Hemsterhusium sequuntur Brunckius, Invernizius et Porsonus. 181. πράττοντα citatur ex Elb. i. e. πράττονται.

182. Magister vv. αὐτὸς et μονώτατος. Helladius Photii p. 1589.

183. καλῶν pro κακῶν Borg. οἶσθ' Arund.

184. γὰρ νῦν Dorv. γὰρ pro γοῦν citat H. Stephan. Thes. T. I. p. 1082. B. πολέμοις Ald. J. 2. πα-

ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζεται ὁ μόνος. 185

Πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποεῖν;

Χρ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε·
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
ἔρωτος.

Κα. ἄρτων.

Χρ. μουσικῆς.

Κα. τραγημάτων. 190

Χρ. τιμῆς.

Κα. πλακούντων.

Χρ. ἀνδραγαθίας.

Κα. ἰσχάδων.

Χρ. φιλοτιμίας.

Κα. μάζης.

Χρ. στρατηγίας.

Κα. φακῆς.

Χρ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδε πώποτε.

λεμίσις Junt. 1. Magister v. γούν,
Dorv. lib. L. 6.

185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέ-
ζεται ὁ μόνος] ἐπικαθίζεται A. Suid.
ms. in v. cetera ut hic, nisi quod
αὐτός. Ed. Med. οὗτος ἐπικαθέζεται.

ἐπικαθέζεται Ald. J. 1. Brunck.
6. ἐπικαθίζεται Junt. 2. et 3. apud
Hemsterhusium, Dorv. (vel -θήζ.)
-έζεται μόνον Invern. hoc diserte e
Rav.

186. τοσαῦτ' ἂν C.

187. πολλῶν Dorv. sed mut. in
πολλῶι. Versum citat Suidas in
μὰ Δία.

188. γέγον'] γέγονεν A. 1.

μεστὸς σου Ald. Brunck. Inv.

189. ἐστὶ πάντων] πάντων ἐστὶ
A. 1.

ἐστὶ πάντων Ald. J. 2. πάντων
ἐστὶ J. 1. Dorv. ἀπάντων ἐστὶ 6.

193. οὐδεὶς om. 6.

ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λήβη τριακαίδεκα,
 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα· 195
 κὰν ταῦθ' ἀνύσῃται, * τετταράκοντα βούλεται,
 ἢ φησὶν οὐκ εἶναι βιωτὸν τὸν βίον.

Πλ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάννυ·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα.

Χρ. φράζε τοῦ πέρι.

Πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατέ 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

Χρ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατον ἔσθ' ὁ Πλούτος.

Πλ. ἤκιστ', ἀλλά με
 τοιχωρύχος τις διέβαλ'· εἰσδὺς γάρ ποτε,

194. Simplic. in Epictet. LXI.
 p. 298. Casaubon. ad Pers. in fine.
 [ad VI. 78.]

τρία καὶ δέκα Brunck. Inv.

195. πολλῶ Elb. ἑξκαίδεκα schol.
 nescio an pro v. l. Vide ad Nub.
 772. Blomfield. ad Prom. 878.

196. κῆν] sic 1. ἀνύσῃται Dawes.
 Miscell. Crit. p. 206. probante
 Toupio Addend. in Theocrit.
 XVIII. 17.

κῆν tres primæ, Dorv. 6. κῆν
 Brunck. Inv. ἀνύσῃ edd. mss. in
 quibus Rav. Ar. 6. Dorv. ἀνύσῃται
 Brunckius et Porsonus jubente
 Dawesio. Spiritum mutavi.

197. οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ] sic 1.
 ἢ φησιν Ald. εἶναι βιωτὸν αὐτῷ
 tres primæ, Elb. Arund. 6. (αὐτῷ

hi duo) εἶναι om. post Kusterum
 Brunckius et Invernizius, de mss.
 tacentes. Ita certe Dorv. Sed Por-
 soni judicium delentis αὐτῷ Opusc.
 p. 31. confirmat Cant. 1. Utra
 vox sit omittenda non decernit
 Bentleius. αὐτῷ Brunck. Inv. αὐ-
 τοῦ Dorv.

198. φαίνεσθον] φαίνε 1.
 ε
 ον
 21

203. δειλότατον] δειλότατος A.
 -ος 1.

δειλότατον tres primæ, Brunck.
 6. δειλότατος E. Rav. Borg. Par.
 2827. Ridetur Euripides Phæn.
 606. δειλὸν δ' ὁ πλούτος, καὶ φιλό-
 ψυχον κακόν.

204. διέβαλλ'] διέβαλ' Kuster. ex

οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν, 205

εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλεισμένα·

εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

Χρ. μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν· ὥς, εἴαν γένη
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210

Πλ. πῶς οὖν δυνήσκει τοῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὢν;

Χρ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ᾧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείσας δάφνην.

Πλ. κακείνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα;

Χρ. φήμ' ἐγώ.

Πλ. ὁρᾶτε.

Χρ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦ ἄγαθέ. 215
ἐγὼ γὰρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κεί δεῖ μ' ἀποθανεῖν,

MS. Arund. ut propter metrum
edere debebat. διέβαλεν A. 1.

διέβαλλ' tres primæ. διέβαλεν
tres Brunckii, ed. Brunck. Inver-
niz. διέβαλ' Dorv. cum gl. ἐσυκο-
φάντησεν, Arund. et alius apud
Herman. Doctr. Metr. p. 133. γὰρ
ποτε (sic) Porsonus.

205. εἰς] ἐς 1.

εἰς Ald. Inv. ἐς Brunck.

206. εὐρῶν γὰρ Dorv. quod non
displicet Hemsterhusio, modo dis-
tinguatur post λαβεῖν. Ita forsan
legebat, certe distinguebat scho-
liastes, eodem monente. Si quid
mutandum esset, mallet δ' quam γάρ.

207. ὠνόμασέ] -σέν 1.

210. τοῦ Λυγκέως] τοῦ om. A.
τοῦ gl. 1.

τοῦ om. Elb.

211. τοῦτο edd. et mss. quantum
sciam. ταῦτα Porsonus.

214. ἐκείνος 6. sine καί. ξυνοῖδε
Porsonus. ξύνοιδε Ald. Brunck.
σύνοιδε Inv.

215. φροντίζετε Par. 2827. et
gl. μηδενὸς ἔχετε φροντίδα.

216. καὶν δεῖ] κεί A. κεί δοῖ μ' 1.
καὶν δῆ (sic) ed. Wech. ubi in lib.
Ask. notatur δεῖ e Linc.

καὶν δεῖ edd. tres primæ, Rav.
A. B. C. D. Ar. 6. κεί δεῖ Dorv. et
U. apud Hemst. et sic Brunckius,
cujus nota legi meretur. Expende
Menandrum Plutarchi I. p. 674.
A. (270. Cleric.) Nuper autem
exortus est, qui δεῖ subjunctivum

αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.

Κα. κὰν βούλῃ γ' ἐγώ.

Χρ. πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἄτεροι νῶν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιστα.

Πλ. παπαί, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. 220

Χρ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξαρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών.

Κα. τί δρῶ, λέγε.

Χρ. τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον· εὐρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους·
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν 225

*esse serio probatum iret e nescio
cujus, forsan Phavorini, ineptiis in
Aldi Hortis Adonidis fol. 187. b.
Ceterum quæ e Kusteri notis mss.
protulit Hemsterhusius, addend. ad
164. et alibi, de "ed. 8." intelli-
genda suspicor non de editione
veteri, sed de illa minori, quam
meditatus est Kusterus, forsan as-
sumto Berglero. Vide Burmanni
Præf. pp. 2-3. Nempe ista, "ed.
8." verto, "Ita reponendendum est
in textu editionis in 8."*

217. κὰν βούλῃ] βούλει A. 1.

κὰν βούλει Rav. βούλῃ μ' Dorv.

218. χάρτεροι Rav. πολλοὶ γ'
Dorv.

220. πονηροὺς γ'] πόνηρος ἐστὶ
προπαροξύτονον παρὰ α'. Suid. ms. v.

παπαί· πονήρους γ' Ald. Junt. 2.
παπαί πονήρους γ' (sic) J. 1. πονη-
ροὺς γ' edd. Br. Inv. πόνηρον Dorv.
πάπαι, πονηροὺς γ' Porsonus. In-

*terrogant Ald. J. 2. non J. 1.
Porson. γ' om. schol. Euripides
Cyclop. 638. ἄνδρες πονηροὶ, κούδεν
οἶδε σύμμαχοι.*

221. οὐκ. ἦν Ald. οὐκ, ἦν Por-
son. ἐξ α'. Ald. Br. Inv.

222. δραμών]

δραμών Ald. Junt. 1. A. B.
C. D. edd. Br. Inv. δραμών (sic)
Dorv. μολών Junt. 1525. et 1540.
teste Hemsterhusio. Gl. in Paris.
2827. ἄπιθι πρὸς τὸν θεράποντα
φησίν. Unde conjicit Schæferus
ἄπιθι pro ἀλλ' ἴθι legisse glossa-
torem. Sed disting. post ἄπιθι. τί
δρῶ λ. Ald. sine dist.

223. ξυγγεωργοὺς Ald. Junt. 1.
ξυγγεώργους J. 2. edd. Br. Inv.

224. τοῖσιν Ald. J. 1. Brunck.
τοῖς J. 2. et 3. apud Hemst. Inv.
diserte, Dorv.

225. ἴσον] ἴσον A. 1. ἴσως Linz.

ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

Κα. καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.

Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δαιμόνων, 230
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἢ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποῆσαι καὶ δικαίως καδίκως.

Πλ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, νῆ τοὺς θεοὺς,
εἰς οἰκίαν ἐκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνν· 235
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.

ἴσον *tres primæ*, ἴσον *A. D. edd.*
Br. Inv. ἕκαστον *Porsonus per*
errorem.

227. τουτὶ δὲ] δὴ *A. 1.*

τοῦτο δὲ *Ald. Junt. 2.* τουτὶ δὲ
Junt. 1. τοῦτο δὴ *Rav.* τουτὶ δὴ
Paris. 2827. τουτὶ *etiam Elb. 6.*
“γρ. λεβήτιον” *Victorius, e schol.*
ut puto, cujus hæc verba sunt;
ὅπερ [κρεάδιον *sc.*] ἦκον ἄγοντες
λειφθέν ἀπὸ τῆς θυσίας. ἔνιοι δὲ τὸ
λεβήτιον. *quod ita capiunt Bent-*
leius et Brunckius; “*alii legunt,*
τὸ λεβήτιον.” *Sed melius ut puto*
Hemsterhusius, “*alii κρεάδιον ex-*
plicant per λεβήτιον.” *Gl. in Dorv.*
et in Brunckii mss. χύτραν. *Schol.*
in Par. 2827. κρεάδιον τὴν χύτραν
λέγει ἐν ἣ τὰ κρέα ἔδονται, *&c.*
Dicit quidem Invernizius, scho-
liasten in cod. Ravennate lectionem
λεβήτιον diserte damnare. Ceterum
ineptit Brunckius, κρεάδιον ante-

penultimam corripere statuens. Scri-
bendum autem cum Elmsleio κρεά-
διον. Fragm. Incert. LIV. (Pollucis
VII. 26.) saltem debebat Brunckius,
τὴν χύτραν | ἐν ἣ τὰ κρεάδι ἦψες
ἔζωμενμένα. In Alexide Athenæi
III. p. 107. C. malim, κρεάδι ἄττα,
ποδάρια, ῥύγχη τινα.

228. εἰσενεγκέτω *Dorv. a m. pr.*

229. ἀλλ' *om. Dorv.* ἀνύσας *Ald.*
Pors.

231. εἴσω *tres primæ, Rav. Borg.*
ἔσω Brunck. Mox 235. ἐς Ald.
Junt. 1. Brunck. εἰς Junt. 2. Inv.
Dorv.

232. σε τήμερον] σε *om. Suid.*
ed. Med. v. δικαίως.

αὕτη *Ald. Dorv. Bodl. apud*
Hemst. αὐτὴ Portus et Kusterus.
σήμερον A.

235. ἐς οἰκίαν] εἰς 1.

236. *Citat Priscianus XVIII.*
fol. 226. b. 16. et 229. b. 15. ed.

ἦν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,
 εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω
 κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
 ἔξαρνός ἐστι μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἦν δ' ὡς παραπληγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
 γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

Ald. Bis omittit Putschius, pp. 1168, 1175. Equidem suspicor, omnia loca e Pluto et Nubibus, quæ non habet Putschius, in Aldi codices irrepsisse e mala sedulitate alicujus, forsan lacunas explere studentis. Plut. 70. citat Aldus, f. 240. b. 5. non Putsch. Vide ad 15. 150. 393. 411. 586. 861, 897. Fol. 226. a. 2. Nub. 722-3. | 229. a. 35. Nub. 922. | 229. b. 10. Nub. 722. 125. | 231. a. 6. Nub. 451-2. | 235. b. 13. Nub. 971. | 235. b. 18. Nub. 50-1. | 236. a. 15. Nub. 245-7. | 237. a. 2. Nub. 809. | 240. b. fin. Nub. 795. | 241. a. 10. Nub. 75. | 243. a. 3. Nub. 560.

237. εἰς φειδωλὸν]
 ἂν Dorv. a m. pr. εἰς Ald. Junt.
 1. Inv. Kusteri mss. mei 1. 2. 3. 4.
 6. (mutilus est 5.) ἐς Brunck. ὡς
 Junt. 2. et 3. apud Hemsterhusium,
 quod Bentleio jubente recepit Por-
 sonus, pro vulgata stante Hemster-
 husio. φειδωλὸν τιν' Junt. 1.

238. κατώρυξέν με A. τῆς ante
 γῆς om. A. 1.

τῆς om. Elb. 6. Herodotus VIII.
 53. ἐρρίπτεον ἐωϋτοὺς κατὰ τοῦ
 τείχεος κάτω. Vide Acharn. 97.

239. κἄν] καὶ εἰάν 1.

φίλος ἄνθρωπος Dorv. Mox 253.
 φαγόντες θύμον.

240. μικρὸν]

Ita, vel σμικρὸν, edd. mss. in qui-
 bus Rav. τι λαβεῖν membr. unde
 infelicitèr tentavit locum Brunck-
 ius, sed eum facti pœnituit.

242. εἰς παραπληγ'] ὡς A. δὲ εἰς
 1. εἰς Suid. ms. παραπλήξ.

εἰς Ald. Junt. 1. ὡς Junt. 2. et
 3. apud Hemsterhusium, Dorv. 6.
 Elb. Kusterus ex Ar. U. Brunckius
 et Invernizius, tacite uterque; Suidæ
 ed. Med. v. παραπλήξ. Huc respicit
 Eustathius ὁδ. ε. p. 1540, 59. v.
 p. 1886, 47. ed. Rom.

244. ἐξέπεσον] ἔπεσον Suidas
 ἀκαρῇ.

ἐξέπεσον servat Etymol. Mag.
 p. 45, 26. ubi MS. Dorv. θυράζων
 et χρόνου, si Porsonum capio. Al-
 ciphron III. 56. fin. citante Hem-
 sterhusio in mss. ἀνάγκη σε γυμνὸν

Χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245
 ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πως εἴμ' αἰεί·
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ,
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
 ἀλλ' εἰσίωνμεν, ὥς ἰδεῖν σε βούλομαι
 καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ.

Πλ.

πείθομαι.

Χρ. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθῃ λέγοι;

Κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταῦτόν θύμον φαγόντες,
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ

μέλλειν, 255

τῆς οἰκίας θύραζε ἐν ἀκαρεῖ χρόνου
 ἐκβληθέντα ἐκπесεῖν.

245. ἐπέτυχες] ἔτυχες 1.

ἔτυχες 6.

246. τοῦ τρόπου πῶς] πῶς om. 1.

τοῦ om. Elb. πως om. Dorv.
Versum citat Magister v. ποῦ.

247, 8. Suid. ἀναλίσκειν.

248. πάλιν τ' ἀναλῶν ἥνικ' ἂν] τ'
 et ἂν om. 1.

252. λέγοι] λέγη A. λέγει 1.
 Linc.

λέγη, et om. οὐχί, schol. Junt.
 post Argum. Post hunc versum et
 alibi, (vide Collationem) χοροῦ Cant.
 2. id est, ἐκλέλοιπε τὰ τοῦ Χοροῦ.
 Vide Bentleium ad 963. Hemster-
 husium p. 205. Vita Aristophanis

p. xiv. ed. Kust. πάλιν δὲ ἐκλελοι-
 πότες καὶ τοῦ χορηγεῖν, τὸν Πλούτον
 γράψας, εἰς τὸ διαναπάνεσθαι τὰ
 σκηνικὰ πρόσωπα, καὶ μετεσκευάσθαι,
 ἐπιγράφει χοροῦ, (ita recte Aldus)
 φθέγγομενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὀρῶμεν
 τοὺς νέους ἐπιγράφοντας οὕτω ζήλω
 Ἀριστοφάνους.

253. Citat Suidas v. θύμος.
 Hemsterhusius in mss. citat infra
 283. Hesych. v. γήφαγοι, Antiph.
 Athen. p. 308. F. [imo ut videtur,
 III. p. 108. F.]

254. Citat Magister v. δημότης.

255. οὐχὶ μέλλειν] οὐ μέλει 1.
 ὁ om. Elb.

255-6. usque ad ἀκμῆς citat Suid.
 v. ἐγκονεῖτε.

ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἥ δει* παρόντ'
ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

οὐκοῦν ὁρᾶς ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὥς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ
φράσαι μοι,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν
ἡμᾶς. 260

256. παρόντας] παραύτ' Bentlei.
παρόντ' Dawes. Misc. Crit. p. 190.
Bos Animadv. p. 5. παρόντας ὑμᾶς
ἀμύνειν 1.

ἐστὶν Dorv. qui versum habet in
margine. παρόντας edd. mss. in his
Arund. 6. Recte παρόντ' edd. Hem-
sterhusii, Brunckii, Invernizii, quo-
modo in notis mss. emendant
Bentleius et apud Hemsterhusium
Kusterus. Postea longe deterius
πάραντ' Bentleius in editis notis.
Eccles. 301, 2. ἐλθόντας ἔδει λαβεῖν
male pro ἐλθόντ' e mss. Brunckius.
Omnino dici vix potest, quam sæpe
pluralem singulari substituerint
librarii, præsertim in locis qui ali-
quid γνωμικὸν præ se ferrent, ut
infra 531. Æschyl. Prom. 273. ed.
Blomfield. Euripid. Iph. T. 1013.
apud Porson. Præf. Hec. p. 38.
Æschylus Suppl. 212. πάτερ, φρο-
νούντως πρὸς φρονούσας ἐννέπεις.
Possis φρονοῦσαν, sed recte Ald.
Rob. φρονούντας, quod id ipsum

significat. Adde Porson. ad Med.
1022. ad Nub. 977. ubi paulo ante
971. nihilo deterius vulgato est
Ravennatis ἀνιστάμενον, non ob-
stante plurali 969, 970. [confer
985. Ran. 1107. Vesp. 552. Pac.
639. (Av. 566). Eccl. 668. Thesm.
797. 805. Lys. 1121.] In Alexide
Athenæi I. p. 21. E. Suidæ v.
ἀναλαμβάνειν, malim, οὐ μήτε πράτ-
τοιτ' ἂν τέλος Μηδεῖς ἂν ἡμᾶς, μήτε
τιμὴν δόντα δεῖ Ἑτέρῳ λαβεῖν.

257. ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ scenæ
præf. Porsonus.

ὀρμωμένους ἡμᾶς] ἡμᾶς ὀρμω-
μένους 1.

258. γέροντας ἄνδρας] ἄνδρας om.
A. non 1.

260. χάριν γ'] Ita Ald. male ed.
Kuster. χάριν χ' ὁ—
γ' om. A. 1.

χάριν γ' et κέκληκεν ἡμᾶς edd. et
mss. plerique, in quibus Dorv. pro-
culdubio. μ' et δεῦρο Ravennas,

Κα. οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω, σὺ δ' αὐτὸς οὐκ
ἀκούεις.

ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσιν ἀπαλλα-
γέοντας.

Χο. ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ'
ὅ φησιν;

Κα. ἔχων ἀφίικται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πόνηροι,
ρύπῳντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῳντα, νωδόν·
οἶμαί γε, νῆ τὸν οὐρανόν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

Χο. ὃ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν· πῶς φῆς; πάλιν
φράσον μοι.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα
σωρόν. 270

γ' et δεῦρο Porsonus, per errorem,
ut puto. χάριν ὁ—ἡμᾶς Ar. 6.

262. γάρ φησιν Ald. ἡμᾶς Elb.

263. Citat Suidas v. ψυχροῦ.

266. κωφόν 5. ῥυσόν Ald. J. 1.
ῥυσσόν J. 2. Dorv. Elb. μυδῳντα
schol. in J. 2. pro v. l.

267. οἶμαι δὲ A.

οἶμαι δὲ tres primæ, Br. Inv. γε
Porsonus.

268. πάλιν φράσον μοι] Male
omittunt πάλιν pleræque editiones.
sed dant MS. Arund. apud Kuster.
et Suidas v. σωρόν, ed. Junt. πάλιν
inter lin. [post φῆς] rubr. A. sed om.
1. Vide ad Hec. 1161. p. 71.

πάλιν omittunt Aldus, A. B. C.
Habent Junt. 1. 2. Dorv. Elb. 5.
6. edd. Br. Inv. φρ. μοι πάλιν D.
Julianus Epist. XII. p. 381. A.
ἐγὼ δὲ προσθείην ἐκ τῆς κωμωδίας, ὃ
χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν.

269. ἥκειν σωρόν Elb. ἔχ. χρ.
6.

270. ἔγ. ἔχ. κ. sine σωρόν 5. κ.
ἔχοντά γε σ. 6. Comparat Brunck-
ius Plautum Merc. III, 4. 53. CH.
Qua forma esse aiebant? Eu. Ego
dicam tibi. Canum, varum, ven-
triosum, bucculentum, breviculum,
Subnigris oculis, oblongis malis,
pausam aliquantulum. CH. Non

Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

Κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
πάντα

ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κούδεν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

Χο. ὥς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἱ κνήμαι δέ σου

βοῶσιν 275

ιοῦ, ioῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Κα. ἐν τῇ σορῶ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,

hominem mihi sed thesaurum nescio
quem memoras mali.

271. Suid. ἀζήμιος.

273. φύσει om. A.

γὰρ om. 6. eis tres primæ, Inver-
niz. ἐς Brunck.

274. νομίζεσθ' Elb.

275-6. Suid. v. χοίνικες.

277. λαχὼν 2 MSS. prim. ed.
Scholiast. ad ed. hanc et Flor.
probante Dawesio Misc. Crit. p.
124. Alias, λαχόν.

λαχὼν tres primæ et mss. ple-
rique, Arund. 5. 6. λαχόντος C. in
textu, D. pro glossa. λαχὼν edd.
Brunck. Inv. sed in notis λαχὼν
præfert Brunckius. λαχὼν Bodl.
apud Kusterum, Dorv. De scholiis
ita magnus Valckenærius in Ad-
versariis; "Ista de X tribunali-
bus, quibus singulis litera erat
inscripta, nullo teste confirmata"
(postea addidit, "imo Aristotele
partim") "atque aliunde etiam ig-
nota, mihi videntur pleraque re-
centiorum commenta. Insunt etiam

"plura deterioris ævi non obscura
vestigia, p. 81, 82, 83." (ed.

Hemst.) "Vetera sunt quæ leguntur
ex Aristotele ad v. 278." Mihi

videntur sat bonæ notæ Ἐν ταῖς
Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια, &c.

modo deleantur ἕως τοῦ κ. δέκα γὰρ
ἦν τὰ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις. Ista

vero, "Ερχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινά-
κιον ἔχων, meræ sunt ineptiæ. Hoc

volunt; Conveniebant tribules, et in
tot classes dividebantur, quot erant

fora constituenda; deinde discede-
bant sortitum classes, apud suum

quæque forum. Si Græculi verba
emendatione digna sunt, malim

ἐκλήρουν τὰ γράμματα· καὶ τὰ λα-
χόντα—ἐγράφοντο δὲ οὕτως. εἰ ἦν

πέντε δικαστήρια, ἐκληροῦντο πέντε
γράμματα (γράμματα Hemsterh. not.

mss.)—ὥς ἂν ἔτυχεν:—Οἱ δικάζον-
τες &c. quanquam ne sic quidem

omnia sana præstiterim. Vellem
equidem totam quæstionem expli-

casset Hemsterhusius. Errat autem
vir summus, dum δικαστήριον inter-

σὺ δ' οὐ βαδίζεις· ὁ δὲ Χάρων τὸ σύμβολον
δίδωσι.

Χο. διαρράγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος·
ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὐπω τέτληκας
ἡμῖν, 280

οὔτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο,
οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς,
προθύμως

δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ρίζας διεκπερῶντες.

Κα. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι· τὸν Πλούτον γὰρ,
ὦ ἄνδρες, ἥκει

ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285

polat cum Kustero, et χρώμα in Aristotelis verbis, manifesto mutilis, sollicitat.

278. σοι ante δίδωσιν inserit A. ante τὸ Suid. ms. χάρων.

Neque valde elegans est σὺ δ', et forsitan natum e 259. σὺ γ' conjicit Brunckius. Ipse cogitaram de εἶτ', de qua voce vide Porsonum Adv. p. 275. In Euripide Stobæi LXXI. p. 433, 5. Gesn. (fr. inc. LIV.) malim, ἥτις πονηρὰ τὰργ' ἔχουσ', εἶτ' εὖ λέγεις. Sed nunc in Pluto vulgatam non moveo, ob Eurip. Hippol. 145. ξύμβολον tres primæ, Brunck. Inv. οὐ βαδίζεις ex Eubulo Athen. XIV. p. 622. E. citat in mss. Hemsterhusius, judicium esse proprium τὸ βαδίζειν docens ex Demosth. c. Bæot. I. p. 1002. E. ed. Fft.=997, 13. Reisk.

279. Χο. om. tres primæ. ὡς δὲ μόθων καὶ φύσ' εἶ (sic) Rav. κόβαρος Elb.

280. ὅστις ἡμᾶς φενακίζεις 1. ἡμῖν Ald. ἡμῖν Junt. 1. 2.

281. μ' om. A. 1. κέκληκεν ἡμᾶς A.

μ' ὁ et κ. δεῦρο tres primæ, Brunck. Inv. tacite, Ar. γ' Porsonus. χάριν ὁ—δεῦρο 5. et gl. ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα. χάριν ἡμᾶς ὁ—δεῦρο 6.

283. θυμῶν Porsonus per errorem; θύμον recte servans 253.

284. μὲν Brunck. per errorem pro γὰρ, quod habent edd. mss. in quibus Rav.

285. ἡμᾶς] ὑμᾶς A. 1.

ἡμᾶς tres primæ, Rav. Dorv. a m. pr. ὑμᾶς A. B. C. D. ὃν ὑμᾶς (sic) Elb.

Χο. ὄντως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;

Κα. νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἣν ὦτ' ὄνου
λάβητε.

Χο. ὥς ἡδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι

286. ἡμιν] ἡμῖν A. 1.

γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἅπασιν ἡμῖν
(vel ἡμιν) tres primæ. ἐστὶ om. Elb.
πλουσίους mss. plerique, Arund. 6.
edd. Br. Inv. πλουσίους E. et Por-
sonus. ἅπασιν ἡμῖν A. B. C. D.
Dorv. Arund. 6. ed. Inv. unde
Brunckius ἡμῖν ἅπασιν. ἡμῖν ἅ.

ους
unus Cantab. πλουσίους ἅ. ἡμῖν —
μίδας 5. Istud ous rubr. et quasi
gl. sed potius est var. lect. quum in
glossis integra verba plerumque ad-
hibeat codex. In 4. πλουσίους in
litura ab alia manu; sed ita ut
πλουσίους primo fuisse constet.
Recte se habet accusativus. Lysias
vel alius Funeb. p. 86. Reisk. ἐνό-
μιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ
πάντων προσήκειν, ἀγαθοὺς δ' εἶναι
μετ' ὀλίγων. p. 129. εἰ μὲν γὰρ
οἶόν τ' ἦν τοῖς — διαφυγοῦσιν ἀθα-
νάτους εἶναι, quæ loca male sollicitat
Marklandus. Adde Eurip. citatum
ad v. 5. Diversi generis sunt ἀπο-
ροῦντα 531. προβαλόντα 799. μεμ-
νημένους Eccl. 1147. de quibus vide
Marklandum ibidem p. 620. Her-
mannum ad Viger. §. 217. Blom-
field. ad Prom. 225. et ad Agam.
1022. Adde στάντας Vesp. 270.
ubi στάντες male præfixum scholio
in Ald. (confer πλεούσας Eq. 1309.
Herodotus III. 62. νῦν ὦν μοι

δοκέει μεταδιώξαντας — ἐξετάζειν.
Ita recte Aldus. Thucyd. II. 93.
ἐδόκει δὲ λαβόντα &c. Vide locum.
Ran. 1251. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ recte
Kusterus.) Priscianus XVIII. f.
229. init. ed. Ald. p. 1173-4.
Putsch. "Illi, ἀρέσκει μοι περιγίνο-
μένῳ θριαμβεύειν, et rursus, ἀρέσκει
μοι νικῶντα θριαμβεύειν. Aristo-
phanes. ἔδοξεν αὐτῷ τόδε πράξαντι
τόδ' ἐπεξεργάσασθαι. et rursus, ἔδο-
ξεν αὐτῷ τόδε πράξαντα τόδε ἐπε-
ξεργάσασθαι. Herodotus Κλειοῖ.
μακρότερης δὲ οἱ γενομένης τῆς νού-
σου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους,
εἴτε δὴ συμβουλευσαντός τευ, εἴτε
καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμψαντι τὸν θεὸν
ἐπείρεσθαι περὶ τῆς νόσου. Nostri
quoque, Placet illi vincenti tri-
umphare, et Placet illi vincentem
triumphare." Herodoti locus est I.
19. ubi πέμψαντα MSS. pars et
Wesselingius, quem vide.

287. μὰ ed. Hemst. e Dorv. ut
suspicio. Passim in mss. μὰ pro gl.
supra νῆ ponitur, ut hic in Paris.
2827. Non mirum igitur si in tex-
tum aliquando irrepsit. Μίδας edd.
mss. in his Arund. 6. μίδαις primo
Porsonus e Kusteri emendatione,
sed postea punctis damnavit i,
μίδαις.

288. τέμπομαι et χορεῖσαι Ald.

ὑφ' ἡδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. καὶ μὲν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν

κύκλωπα 290

μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἴα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχόμενοι τε προβατίων,
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

Χο. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν

κύκλωπα

289. λέγεις ὄντως] ὄντως λέγεις
Α. σὺ ταῦτ'] σύ τε opinor Α. σὺ
τὰ 1.

σὺ τ' ἀληθῆ Dorv. simili syllaba
extrita. ὄντως ἀληθεῖς Demosth.
Onet. II. prop. init. p. 526=876.

290. θρεττανελὸν 1.

κύκλ. non κύκλ. hic et 296. Ald.
Pors. ἐγὼ et θρεττανελὸ Ald. J. 2.
ἐγωγε et -λὸν J. 1. -λῶ hic et 296.
Elb. Dorv. -λὸ et ὡ supr. bis 5.
-λῶ bis 6. -λὸ schol. et damnat
-λῶ.

291. παρενσαλεύων] παρασ. 1.
παρενσαλεύων tres primæ, edd.
Br. Inv. Schol. ad 290. παρασα-
λεύων Borg. Elb. Par. 2827. Ar.
U. Dorv. 5. 6.

292. ἡμᾶς et ἐπαναβοῶντα Dorv.

293. βληχόμενοι nescio unde
enotat Porsonus, et -όμενοι retinere
monet Suidæ ms. in voce. βληχόμενοι
Elb.

294. κιναβρώντα μέληων] κινα-
βρώντων μέλη Α. 1.

κιναβρώντα, μέληων, (sic) Ald.

i. e. κιναβρώντα μέλη^ς ut ex ipsis
accentibus liquet. Similiter in Ach.
1001. eadem editio habet, κτησι-
φῶνος λήψεται^ς (i. e.

κτησιφῶνος λήψεται^ς) κιναβρώντων^{το}
μέλη Junt. 1. 2. Victor. Arund.
edd. Brunck. et Invern. ex Rav.
proculdubio. κιναβρώντων etiam
Suidas in v. κινανρώντων Borg.
κιναβρόντων Dorv. κιναβρώτων sine
ν Porsonus, duo mss. Brunckii,
meus 5. et nescio an 6. primo, sed
ν suprasc. forsitan a m. pr. κιναβρό-
των Elb. et ab al. manu 4.

295. Suid. v. ἀκράτεια.

Male distinguunt alii, ἔπεσθ',
ἀπεψωλημένοι τ. Ut hic Ald. Pors.

296. δέ γ'] δ' Α.

βληχόμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερά,
κραιπαλῶντα,

ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκὴ δὲ καταδαρθόντα πον, 300
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφ-
λῶσαι.

Κα. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
κυκῶσαν,
ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἐπείσεν, ὥς ὄντας κάπρους,
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν
αὐτοῖς, 305

ζητήσωμεν *Junt.* 2. θρεττανελὸ
Ald. J. 2. -λὼ *J.* 1.

296, 7. θρεττανελὸ—βληχόμενοι]
sic 1.

297. πίνοντα *Bentlei.* qui se-
quente versu delet καί.

πεινῶντα *edd. mss. Arund.* 5. 6.
Dorv. πινῶντα *Brunckius et In-*
vernizius, hic tacite, ille ex emenda-
tione, quam per errorem *Bentleio*
tribuit.

298. κραιπαλῶντα] κρεπ. 1.

καὶ κραι. *Ald. Junt.* 2. *Dorv.* 6.
καὶ κρε. 5. κραιπ. tantum *Junt.* 1.
Elb. Hemsterhus. e Kusteri emenda-
tione, quam ille poterat ex *Arund.*
firmare, *Inverniz.* e codice procul-
dubio, quum κραιπαλῶντά θ' det
Brunckius e Bentleii conjectura.

299. ἐπόμενον *Magister v.* πρό-
βατον.

300. Lege καταδαρθόντα. Vox
nihili est καταδαρθέντα. Male editur
καταδαρθεῖσα in *Dione Cassio XLV.*
init. p. 419, 14. recte ἐγκαταδαρ-
θόντας in *Plutarcho T. II. p.* 647.
F. Sed -θέντας citat *Victorius V. L.*
XVIII. 22. in ed. certe Lugd.
1554. *Hæc indicat Porsonus.*

δὲ om. A.

καταδαρθέντα *edd. mss. Arundel.*
5. 6. et *Porsoni codices, ut videtur.*

301. σφηγκικόν 1. σφηκίσκον]
Suid. ed. ms. v.

λαβῶντες *Porsonus.* ἡμμένον om.
Rav. σφήνισκον *Bentleius contra*
mss. omnes, ut videtur.

305. *Magister v.* μάττω. ἔμαντ-

μιμήσομαι πάντας τρόπους.

ὕμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Χο. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
κυκῶσαν,

καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς

ἐταίρους, 310

λαβόντες ὑπὸ φιληδίας

τὸν Λάρτιου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,

μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,

τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,

τεν sic 5. (ἔ ex em. An voluit
ἐμάλαττεν?)

306. πάντας τρόπους Dawes.
Misc. Crit. p. 198. ex edd. Ald.
Wechel. Basil. [1532.] Plant. κατὰ
πάντα τρόπον 1.

πάντας τρόπους Ald. J. 1. A.
Par. 2827. Bodl. Arundel. ex em.
fortasse, sed ejusdem manus; ed.
Inv. diserte, e Rav. scilicet. πάντας
τοὺς τρόπους C. Borg. πάντα τρό-
πον J. 2. Elb. 5. 6. B. D. De
Dorv. non liquet Hemsterhusio.

307. φιληδίας] Suid. ubi ὡς mox
[sc. in Epigram. v. φιληδῶν] om.
ms. et habet ἔδεκτο.

φιληδίας] Suid.

γρυλλίζοντες tres primæ, Brunck.
Inv. γρυκίζοντες Dorv. a m. pr.
i. e. γρυλλ. In mss. antiquioribus,
e. g. Photio Galeano, λλ et κ valde
similia sunt. Phrynich. Bekkeri

p. 33. γρυλίζειν καὶ γρυλισμός: ἐπὶ
τῆς τῶν χοίρων φωνῆς. δι' ἐνὸς λ, καὶ
οὐ διὰ δυοῖν.

308. μητρὶ om. 1.

309. οὐκοῦν σε] γε A.

κίρκην γε] γε om. 1.

σε Ald. σὲ Porson.

310. μαγκ. 5.

311. λαβόντες] ἦν λάβωμεν A. 1.
ην λάβωμεν Borg. Dorv. 5. et
schol. pro v. l. λαβόντες servat 6.
λάνβοντες (sic) Arund. ὑπὸ τῆς
φιλιδίας Borg.

312. Λαερτίου A. 1.

λάρτιου Ald. J. 1. λαέρτου J. 2.

Dorv. λάρ^ετίου 6. (ε ejusdem, ut
puto).

313. Suid. μινθώσομεν.

314. σὺ δ' ὡς Ἀρίστυλος (sic) 1.

σὺ δ' ὡς Suid. ed. non ms. v.

Ἀρίστυλλος scil. ubi ἀρίστυλος ed. Med.

δ' ὡς ἀρίστυλος (sic) Borg. Elb. Dorv. 5. 6. δ' ὡς ἀρίστυλλος Ar. U. Ἀρίστυλλος: ὄνομα. παρ' Ἀριστοφάνει. Etymol. p. 142, 55. Sive ὡς subauditur, sive est mera appositio, ut statuere videtur Hermannus de Ellipsi p. 191. vel post Vigerum p. 885. ed. 1813. sensus est, Fies alter Aristyllus et hians dices. Confer 295. 308. Late patet hoc idioma, quod imitati sunt Latini, in his Horatius, tum alibi sæpe, tum Serm. I. 1. 99—102. hunc liberta securi Divisit medium, fortissima Tyndaridarum. Quid mi igitur suades, ut vivam Mænius aut sic Ut Nomentanus? Exempla aliquot quasi per saturam apponere libet. Thesm. 1020. σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν. Lys. 927. τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. Æschylus Plutarchi T. II. p. 86. F. τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε. Euripides Autolyc. fr. III, 12. τρίβωνες ἐκβαλόντες οἷχονται κρόκας. ubi pessime errat Kusterus ad Plut. 277. Cephisodorus Photii v. ὄνος ὕεται: σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Cratinus ibid. οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται. Timon Laertii VII. 15. ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτῆς edd. vett. αὐτοῦ Suidas v. σκινδαψὸς, ὡς τις tacite Meibomius. Mallem αὐτως, si de sequenti versu liqueret. Thucydides VI. 24. ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος καὶ στρατιώτης ἔν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἷσιν καὶ προσκτήσεσθαι δύναμιν ὅθεν αἰδίου μισθοφορὰν ὑπάρ-

ξειν. Dele vel καὶ ante στρ. vel τε ante τῷ π. ut jungantur στρατιώτης οἷσιν. Plato Menon. pp. 86-87. HSt. εἰ οἶόν τε ἐς τόνδε τὸν κύκλον τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον ἐνταθῆναι, de quo vexatissimo loco nuper quædam dixi. Nub. 178. κάμψας ὀβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν, ubi ὡς optime gl. Harlei. 5. quum sensus sit, διαβήτην χρώμενος. Anaxandrides Stobæi XXXIX=XLI. ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβὼν. Menander Athenæi IV. p. 172. et XIV. p. 644. (Bentlei. n. 156.) κρεῖδ' ὀπτᾶ καὶ κίχλας τραγήματα. Paulo post, δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας. Ita ista tria loca legit Porsonus Opusc. pp. 249, 237. Xenophon Anab. V. 4. 29. τούτῳ καὶ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο.=p. 374, 2. Cantab. ubi vide Porsonum. Idem Memorab. II. 1. 12. ἐπίστανται οἱ κρείττονες τοὺς ἡττονας—κλάοντας καθιστάντες δούλοις χρῆσθαι. Ita recte Stephanus p. 428, 30. ὡς δούλοις male Schneid-erus, eadem chorda oberrans mox 30=431, 3. ubi, ne quid dissimulem, valde suspicor tota ista, καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη, delenda esse. In Platone Protag. p. 315. D. HSt. ᾧ πρὸ τοῦ μὲν ὡς ταμείῳ ἐχρήτο relictum est in ed. nupera Bekkeri. Aristophanes Athenæi II. p. 53. A. ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδάλας λαβὼν Τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σου τοῦ λίθου. (Ita legendum. Vide Av. 55.) Vesp. 19. κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον, nisi hic latet aliqua gravior corruptela; cui suspicioni favere videtur Alci-

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι. 315

Κα. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη

ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'.

ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα

βουλήσομαι τοῦ δεσπότου

λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320

μασώμενος, τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

phronis imitatio satis manifesta, III. 59. *Ibid.* 140. καὶ μυσπολεῖ γ' ὅστις *Ald. Junt.* 1. καὶ μυσπολεῖ τις ὅστις *Junt.* 2. *confusis scilicet duabus lectionibus*, μυσπολεῖ τις, et μυσπολεῖ ὅστις, i. e. ὡς τις. *Scholiastes*; ὡς μῦς φοιτᾷ. *Recte Brunckius e ms.* καὶ μυσπολεῖ τι. *Omnes istæ turbæ ortæ sunt e disjunctis* μῦς πολεῖ. *Av.* 1654, 5. τί δ' ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶν τὰ χρήματα Νόθῳ Ἰαποθνήσκων; *ita fere edd. vett. et mss. ut puto omnes, etsi τὰ νόθῳ Ἰαπ. e Rav. citat Invernizius.* τὰ νοθεῖ *Portus et Kusterus ex Harpocratiōe v. νοθεῖα. νοθεῖα agnoscunt Scholiastes, Pollux III.* 21. *Sed delendus erat articulus e præcedenti syllaba ortus. Compara Demosthenem Olynth. III. p. 22 = 31.* τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικὰ, et verte, But suppose the old gentleman gives me the ready money by way of bastard's portion? *Vulgatum natum est e glossa* ὡς νόθῳ, *ut liquet e scholiaste. Eurip. Iph. T.* 1458, 9. *ed. Gaisf.* νόμον τε θὲς τόνδ' ὅταν ἐορτάζῃ λεῶς, Τῆς σῆς σφαγῆς

ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος &c. *Ita distinguendum. Confer Alcest. 7. Æschyl. Agam. 1429. ed. Stanl. Sophocl. Electr. 564. recte Musgravius* ποινὰς, *ut Eurip. Troad.* 879. *Helen. 591, 2. distingue, ME.* τίνος πλάσαντος θεῶν; ἅελπτα γὰρ λέγεις. *ΕΛ.* Ἦρας διάλλαγμ', ὡς Πάρις με μὴ λάβοι. *Ibid.* 76. *egregie Reiskius* ἈΠΟΛΑΥCIN. *Vide Musgravium. Atque ut aliquando finem faciam, accedat locus Demosthenis Fals. Leg. p. 236, 304 = 393, 25.* διὰ ταῦτ' ἐδίδοτο, ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. *Lege ex optimo Paris. 2934. a prima manu,* ξένια δὴ πρόφασιν.

316. ἀλλ' om. *Rav. apud Inv.* ad 301. εἶα νῦν *tres primæ, Brunck. Inv.* εἶά νυν et μή νυν 208. φέρε νυν 788. *H. Stephanus Thes. T. II. p. 1680. F. apud Hemst. ad 788.* εἶα δὴ *Porsonus.* ἤδη om. 5.

321. μασώμενος 1. *Suid. ms. v.* ξυνεῖναι] συνεῖναι 1. *μασώμενος tres primæ; μασώμενος Brunckius et Invernizius, Elb. Dorv.* τολοιπὸν *Ald.*

Post 321. (λείπει κομμάτιον του

Χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὧ ἄνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρὸν
 ἀσπάζομαι δ' ὅτι ἡ προθύμως ἤκετε,
 καὶ ξυντεταμένως, κοῦ κατεβλακευμένως. 325
 ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται

Χοροῦ) *ed. Brunck.* ΧΟΡΟΣ *tantum Invernizius.* Nil prorsus tres primæ, neque Porsonus.

σαθρὸν
κακὸν

323. σαπρὸν 5. *ista sup. rub.*

324. ὅτι ἡ] ὅτι δὴ 1. ὅτι ἡ Suid. ms.

ὅτι ἡ π. *Ald. Junt.* 2. ὅτι ἡ καὶ π. *Junt.* 1. *Huc forsan respicit Phrynichus Bekkeri p. 14.* ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιθέασιν:—

325. συντεταμένως *Bentlei.* ad *Callimach. fragm. 233.* probante *Kustero.*

συντεταγμένως *Suid.* in v. ed. ms. γ om. 1. καταβεβλακευμένως] αβ om. A. non 1. [κατεβλακευμένος et -ως usurpant] *Aristænetus* I. 28. ubi errat *Abreschius*, *Agathias Proæmio* ad *Antholog.* apud *F. Jacobs Prolegom.* p. LII. *Gregorius Nazianz. Orat. XXXIV.* p. 539. A. [ubi καταβεβλ. sed κατεβλ. *ed. Ald.* 1516.] Hoc verbum sine αβ citant *Budæus Comment. L. Gr.* p. 77. 348. ex *Gregorio*; ex utroque *Gregorio* et *Aristophane* *H. Stephanus Thes.* I. p. 742. H. 743. A. [In *Aristoph.* συντεταγμ. et καταβεβλ. *Budæus*

p. 77.] *Suidæ MSS.* κατεβλακευμένως, ut ordo postulat. Ita C. C. C.

συντεταγμένως et καταβεβλακευμένως tres primæ. συντεταμένως *A. D. Elb. Paris.* 2827. (sed gl. in hoc μετὰ τάξεως) *Arund.* 6. Gl. in *D.* 6. σπουδαίως. συντεταγμένως C. (gl. μετὰ τάξεως) *Rav. Borg. Dorv.* (sed gl. *Dorv.* σπουδαίως) 5. et ut videtur B. κατεβλακευμένως *A. C. Rav. Borg. Paris.* 2827. καταβεβλακευμένως *D. Dorv. Arund.* 5. 6. et ut videtur, *B. Elb. Schol. editus*, καὶ συντεταγμένως: καθωπλισμένως. μετὰ τάξεως. καὶ σπουδαίως καὶ γοργῶς. καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. *Ubi* σπουδαίως et γοργῶς ad lectionem συντεταμένως spectare monet *Brunckius*; γοργὸν et εὐκίνητον jungit sch. ad 561. Cetera ad συντεταγμ. referenda sunt. In *Xenophonte Hellen.* IV. 8. 22.=316, 5. fere malim συντεταμένος, quamvis γ serset *Priscianus.* Ceterum huc spectat *Antiatticista Bekkeri* p. 84. Βλάξ, βλακεύειν, βλακεύεσθαι, καὶ βλάκες, καὶ βλακικῶς: Πλάτων *Γοργία.* ὁ αὐτὸς *Εὐθυδημῶ.* *Αριστοφάνης Πλούτῳ*:— *Platonis loca* vide apud *Ruhnken.* ad *Timæum* p. 60.

ἔσεσθε, καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

Χο. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρην.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὔνεκα
ὥστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ, 330
αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρείην τῷ λαβεῖν.

Χρ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστίν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί ἂν οὖν τὸ πράγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νῆ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς

327. ὄντες] *Phæn. 91. Adde Av. 1225—7.*
ὄντες *Ald.* ὄντως *Junt.* 1. 2.
A. B. D. Borg. Dorv. Arund. 5.
Elb. edd. Br. Inv. ὄντος *C. sed gl.*
κατ' ἀλήθειαν. τοῦ ὄντως θ. 6. *forsan*
ex em. sed m. pr. pro ὄντος. θεοῦ
γένησθε *Borg.*

328. ἄρην] Ἄρη *edd. Ald. Kuster. Suid.* βλέπειν. ἄρη.] ἄρην *A. 1.*
ἄντικρυς *Ald. J. 2.* ἄντικρυ (sic)
J. 1. δόξη *Elb.* ἄρη *Ald. J. 1. A.*
Rav. ἄρην *J. 2. B. C. D. E. Borg.*
Dorv. 5. 6. *Par.* 2827.

329. εἵνεκα] ἔνεκα *A. Suid. ms.*
ν. τριώβολον. *Ed. Med.* οὔνεκα in
ὥστίας et in τριώβολον.
εἵνεκα *Ald. J. 2. Rav.* (εἵνεκα
citat *Inv.*) οὔνεκα (sic) *J. 1.* οὔνεκα
A. B. C. D. E. Elb. Dorv. U.
apud Hemst. Arund. 6. οὔνεκ' 5.
De hoc loco egit Porsonus ad

δεινότατα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ
δοκεῖ, Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν,
ὕμεῖς δ' οἱ θεοὶ Ἀκολαστανεῖτε.
Thucydides VI. 79. δεινὸν εἰ ἐκεῖνοι
μὲν—σωφρονοῦσιν, ὕμεῖς δὲ—τοὺς—
πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, *ubi fere*
malim βούλοισθε vel βουλήσεσθε.

330. ὥστιζόμεσθ'] -μεθα 1. -οί-
μεθ' *S. ms.*
ὥστιζόμεσθ' *Ald.* -ώμεσθ' *Junt.*
1. 2. *Hesychius,* ὥστιζόμεθα: ὠθού-
μεθα, θλιβόμεθα.

331. τῷ *Ald.* τῷ *Brunck. e*
membr.

335. οὖν om. *A. non 1.* καὶ ante
πόθεν ins. *A. 1.*

καὶ πόθεν *Elb.* 5. 6.

336. πεπλούτηκεν 1.

337. νῆ om. *Dorv.*

ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὥς ἑξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.

ἔστιν δ' ἐμοὶ θαυμαστὸν αὐτὸ τοῦθ', ὅπως 340
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὐκουν ἐπιχώριόν γε πράγμ' ἐργάζεται.

Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, μὰ τοὺς θεούς·
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν σ' ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων. 345

Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλη.
ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

Βλ. ποῖός τις;

Χρ. οἶος,

Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φῆς ποτε.

338. ἐπὶ τοῖσιν] ἐν τοῖς 1.

Lysias περὶ τοῦ ἀδυνάτου, p. 170, 7=754. *Reisk.* ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ὅπη ἂν τύχη.

339. ἀνὴρ *Ald.*

340. χ' ὅπως] χ' om. A. καὶ τοῦτο αὐτὸ θαυμαστὸν, πῶς 1.

θαυμαστὸν, χ' ὅπως] *Aliter* θαυμαστὸν ὅπως. *Utrumque* pro singulari sua sagacitate probat *Burgess.* Not. in *Dawes. Misc. Crit.* p. 473. Lege interim cum *J. Piersono* ad *Mærin*, p. 188. θαυμάσιον ὅπως.

ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν, χ' ὅπως *Ald. J. 2. sine χ' J. 1. Rav. Borg. A. B. C. E. Dorv.*

5. 6. γ' pro χ' *D. Elb. Arund.* αὐτὸ om. *Elb. Transponit Porsonus; quanquam eum memini non temere rejiciendam putasse lenissimam Piersoni emendationem,* θαυμάσιον.

342. ἐπιχώριόν τι *tres primæ, Arund. 5. 6. ἐ. γέ τι Rav. Cant. 4.*

343. νῆ τοὺς θεοὺς *Rav.*

344. χθὲς] ἐχθὲς 1.

ἢ χθὲς *Ald. J. 2. vel pro ἢ 'χθὲς vel pro ἢ χθὲς, quod J. 1.*

345. μετέχειν σ' 1.

σ' omittunt *tres primæ, Brunckius, Invernizius, Arund. 6. Habet 5.*

347, 8. οὖν om. 6. θέλη θεὸς *Dorv. et om. μὲν et τις. ἐνὶ γὰρ τις κ. 5.*

348. ἐνὶ γὰρ ἐνὶ τις κ. 1.

Χρ. ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἶε· 350

ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαράπαν.

Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου. 355

Χρ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές;

Βλ. εἴ τι κεκλοφῶς, νῆ Δία,
ἐκεῖθεν ἦκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κᾶπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

Χρ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Βλ. παῦσαι φλυαρῶν, ὦ γάθ', οἶδα γὰρ σαφῶς. 360

Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.

Βλ. φεῦ. ὥς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστίν οὐδενός·

349. ἀνήσας 2. qui in hoc versu incipit alia manu.

οἶος. Ald. οἶος, Porson. οἶος; pessime Br. Inv. ἀνύσας Ald. Porson. Comparat Schæferus Soph. Œd. T. 655. φράζε δὴ τί φῆς, Xenophont. Anab. II. 1. 15. σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις.

350, 1. εἰ bis, sed ἦν suprasc. tum κατορθώσωμεν, Dorv. εἰ—σωμεν 6.

352. τοῦτο 1.

353. καί μοι οὐκ ἀ. τὸ γὰρ ἐ. 1. ἄγαν om. 5.

355. παρ' —ἐστίν 1.

356. πῶς οὐδὲν 1. 2.

πῶς δ' οὐδὲν tres primæ. δ' om.

edd. Brunck. Inv. A. B. C. D. Dorv. 5. 6.

σοὶ ἢ
358. ἴσως „ μεταμέλλει 5. omnia ej. m. ut puto.

361. τοιούτον A. 1. 2.

361-2. τοιούτο. Βλ. φεῦ. | ὥς edd. Arund. τοιούτον Elb. 5. Cant. duo et proculdubio alii. τουτοί. | Βλ. φεῦ. ὥς Dorv. τοιούτον. | Βλ. φεῦ. ὥς 6. sed in hoc, versus passim confusi. Si cui leve et cujusvis critici videtur literulam restituisset, inspiciat modo Hemsterhusii notam. Tantilla res sæpe viros doctos elusit, ut Hermannum Doctr. Metr. p. 136. in Anaxandride Athenæi

ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

Χρ. οὐτοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Βλ. ὥς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

Χρ. μελαγχολᾶς, ὦνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν. 366

XIV. p. 655. A. *Meinekium Cur. Crit.* p. 61. in *Eupolidis fragmento*; sed et ipsum ni fallor *Porsonum Adverss.* p. 145. in *Eubulo Ath.* XV. p. 679. E. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ ἅπαντα πῶλει τᾶλλα πλὴν τῶν μυρτίνων. *Ubi si omnino retines* πότερον, *transpone*, πότερον μυρτίνους ἢ ῥπυλλίνους. In *Sophilo Ath.* III. p. 125. F. ΤΑΥΤΗΝΙ pro ΤΑΥΤΙΗΝ (ut habent ms. A. et ed. Ald.) *Schweigh. et Porsonus Adv.* p. 69. quem vide p. 129. ad *Ath.* XI. p. 486. F. ubi ταυτηνὶ ms. et infra ad *Av.* 1364. De ἅπαντα, *Adverss.* pp. 54. 104. 295. In *Alexide Athen.* VI. p. 225. A. lege, ut quamproxime *Corayus*, τοσουδὶ, scil. πωλῶ, et confer ὁπόσου *Timocl. ibidem* p. 241. B. In *Antiphane* p. 238. E. malim, τοιουτοσί τίς εἰμι, in *Diphilo IX.* p. 401. A. lege et distingue, A. τί τοῦτο; ποδαπὸς οὐτοσί; | B. χελιδονίας, ὁδὶ δασύπους, ὦ Γλαυκία· | ἠδὲ μίμαρκος. In *Axionico IV.* p. 166. C. malim, Πυθόδηλος οὐτοσί | ὁ Βαλίων προσέρχεται ἐπικαλούμενος. (οὐτοσί *Elmsleius Edinb. Rev. Part.* V. p. 192. et delet ἀσωτότατος ἄνθρωπος.) In *Anaxandride VI.* p. 227. C. lege κατακάετ', ἢ | ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί, | ἢ πνιγμός; *Vellem æque facilia essent*

sequentia. Quo sensu ceperit *Hemsterhusius* patet, quum in mss. conferat cum *Plut.* 153. *Aristoph.* Ὀλκάδων fr. 21. apud *Phot.* et *Suid.* v. ἀδαξῆσαι, *Etymol.* v. ἀχῶρα, p. 182, 18. *Lex. SG.* pp. 340. 474. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' αἰεὶ ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός. *Lego* τουδὶ, sc. τοῦ Δήμου. *Vide Eq.* 904. αὐτοῦ, nempe ἐν τῇ Πυκνί.

362. *Confert Hemsterhusius infra* 871. *Platonem Phædon.* p. 67. D.=89. E. *HSt.* (apud scholiasten) p. 68. A.=90. C. *Cratylo extremo.* *Euripides Bacch.* 262. οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων. *Helen.* 752. οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογός. *Demosth. Pantæn.* p. 565, n. 17.=969. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. *F. L.* p. 204, n. 68.=353. ταύτης τοίνυν (τῆς ἐπιστολῆς) οὐδ' ὁτιοῦν ἐστὶν ὑγιὲς.

364. δήμητρ'] -ραν 1. non 2.

365. μεθέστηκεν 1. εἶχε πρότερον A.

εἶχες *Rav. Phrynichus Bekkeri* p. 60. Πολὺ μεθέστηκε τοῦ τρόπου: ἀντὶ τοῦ μεταβέβληται τοῦ βίου καὶ τοῦ ἥθους:—

366. ὦ ἄνθρωπε] ἄνθ. 1.

ὦ ἄνθρωπε *tres primæ.* ἄνθρωπε *Dorv. A. B. C. edd. Br. Inv.* ὦ *suprasc. in B. Dorv.*

Βλ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.

Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν.

Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ· τίνας; 370

Χρ. τόδ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.

Βλ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας;

Χρ. κακοδαιμονᾶς.

Βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα;

Χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

Βλ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τάληθές γάρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι. 375

Χρ. κατηγορεῖς γάρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μου.

Βλ. ὦ τὰν, ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ μικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπράξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν·

367. αὐτῷ A.
αὐτὸ Ald. J. 1. αὐτοῦ J. 2. Par.
2827. ἔχεις Rav.

369. σὺ μὲν οὖν οἶδ' A. ὅτι μὲν
Suid. ms. Οὐκ οἶδ' et Οὐ λίνον om.
Citat Suid. v. κρώζει. μὲν οὖν
οἶδ' 5. “κράζεις (perperam de-
scriptum κράτεις) Elb.” BECKIUS.
κράζεις Dorv. a m. pr.

371. τόδ' tres primæ, Porson.
τὸ δ' Br. Inv. recte, ut puto.

373. οὐδεμὴν tres primæ, οὐδὲ
μὴν Brunck. ex A. D. Invernizius,
Dorv.

374. Ἡράκλεις sine ὦ 1. 2. ποῖ
τις οὖν] sic A. 1. 2. ἂν ed. Kuster.
vide Dawes. Misc. Crit. p. 208.

ὦ om. Dorv. 6. hubet 5. Pro gl.
6. τίς γε οὖν Dorv. οὖν mss. ple-
rique, A. B. C. D. Rav. Elb.
Arund. 5. 6. ἂν primus edidit
Kusterus, e ms. ut puto, et ita Borg.
375. τάληθῃ 1. ἐθέλει A. 1. 2.
ἐθέλεις servant Arund. 5. 6. ἐθέ-
λει Elb. quod per se non malum;
sed finales alibi omittit iste codex;
vide 115. 328. 573. 866. 925. 998.
1138.

376. δὲ pro γάρ Dorv. πρᾶγμα,
μου Porson.

377. μικροῦ sine σ 1.
ὦ τὰν Ald.

378. διαπράξαι tres primæ,
Brunck. -ᾶξαι Inv.

τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

Χρ. καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς, νῆ τοὺς θεοὺς,
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα. 381

Βλ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικὸς, κοῦ διοίσοντ' ἀντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὀτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385

Χρ. οὐκ, ὦ κακόδαιμον· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἐγωγε, καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.

379. κέρμασι] -σιν A.

Citant Etymol. p. 321, 1. Suidas
v. ἐπιβύσας, Eustath. ὁδ. δ. p. 1489,
5 = 158, 6. Imitatur Simocatta
Ep. XVII. τοῦτο δὲ Σώστρατος
ἐπιγνοὺς χρυσῶ τὴν νίκην ὠνήσατο,
καὶ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ Λευ-
κίππου ἐπέβυσεν. Citat Berglerus,
conferens Pac. 644.

380. L. δοκεῖς. δοκεῖς a pr. m.
A. vix statuas inter οἱ et εἰ in 2.

^ω
-εἰς 1. φίλος 2. et gl. προσφιλῶς.

φίλος γ' ἂν μοι δοκῆς *tres primæ.*
φίλως *Rav. A. C. E. 6. Gl. προσφι-*
λῶς in Par. 2827. φίλος Borg. D.
(et B. sed ω suprasc.) δοκεῖς
A. D. E. Rav. Borg. Elb. 6. Vide
Porson. ad Xenoph. p. 156, 8.
δοκῆς *B. C. φίλος γὰρ μοι δοκεῖς*

^{ος}
Dorv. φίλως γ' ἂν μοι δοκοῖς 5.
ἂν et οἷς ex em. sed ejusdem ut
videtur, et os eodem tempore su-

^{ως}
prasc. textui. Glossæ προσφιλεῖς
et φανείης.

381. Dele γε. γε om. A. 1. 2.
ἀναλώσας γε *tres primæ.* γε om.
A. B. C. D. E. Rav. Borg. Elb.
Arund. Dorv. 5. 6.

383. παίδων 1.

παίδων *Elb. 5.*

384. οὐδὲν pro κοῦ *Suid. διοίσειν.*

385. τοῦ Π. A. δ' *quod ante*
Ἡρακλ. habent edd. Bas. et We-
chel. om. 2. teste lib, Ask. Tacet
Porsonus.

δ' om. 5. 6. *cum tribus primis*
edd.

386. μόνον *Elb. μόνους in litura*
5. sed a m. pr. ut videtur.

387, 8. *Suid. ed. Med. ἀπαρτί.*
καὶ τοὺς σῶφ. 1. 2.

ἐγὼ *Elb. δικαίους pro δεξιούς Rav.*
καὶ τοὺς σῶφ. 6.

388. σὺ τί λ. 1. 2.

ἀπαρτὶ *tres primæ, A. ἀπάρτι*

Βλ.

τί σὺ λέγεις;

οὕτω πάνυ πολλα κέκλοφας;

Χρ.

οἴμοι τῶν κακῶν

ἀπολείς.

Βλ.

σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 390

Χρ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλούτον, ᾧ μόχθηρε σὺ,
ἔχω.

Βλ.

σὺ Πλούτον, ποῖον;

Χρ.

αὐτὸν τὸν θεόν.

Βλ.

καὶ ποῦ 'στιν;

Χρ.

ἐνδον.

Βλ.

ποῦ;

B. C. D. edd. Br. Inv. quomodo malebat Gatakerus A. M. P. p. 587. Sic etiam Dorv. cum gl. νῦν, sed supra 387. ἀπηρτισμένως καὶ τελείως, quæ manifesto sunt loco suo mota, et ad ἀπαρτὶ pertinabant. Lexicon SG. Bekkeri p. 418. Απαρτί: παρ' Ἡροδότῃ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως καὶ ἀκριβῶς. 'Απὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἀπαρτὶ εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον. (II. 158. p. 182, 37. ubi vide Wesselingii addenda. Addit Gatak. V. 53.) παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κραπατάλλοις. *A.* τί δαί; τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φράσον μοι. | *B.* ἀπαρτὶ δήπου προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον. *Ita lege, vel δῆτα—* εμελλον. *Vide ibidem plura. Antiatt. ibid. p. 79, 30. 'Απάρτι; ἀντὶ τοῦ*

ἄρτι ἀπὸ νῦν. Πλάτων Σοφισταῖς:—

389. κέκλοφως *Dorv. et om.* πολλά.

390. Βλ. ἀπολείς σὺ μὲν οὖν σαυτὸν. sic *A.*

σαυτὸν 5.

391. ἐπεὶ] ἐπειδὴ 1. 2. ποῖον *Dawes. Misc. Crit. p. 300. Vulgatum citat Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 1698. sed ibi legendum 'Ο ποῖος; ut Sophocl. Trachin. 78. sive Euripid. Phœniss. 735. τὰ ποῖα;—τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ. ὁποῖον subnotat Porsonus; habent igitur A. 1. 2.*

392. πλούτον; *Ald. πλούτον, Porson. ὁποῖον tres primæ, A. B. C. in quo gl. ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ποῖον, D. Arund. 5. ποῖον Rav. E. 4. 6. Vide Porson. ad Phœn. 892.*

- Χρ. παρ' ἐμοί.
 Βλ. παρὰ σοί;
 Χρ. πάνν.
 Βλ. οὐκ ἐς κόρακας, Πλούτος παρὰ σοί;
 Χρ. νῆ τοὺς θεούς.
 Βλ. λέγεις ἀληθῆ;
 Χρ. φημί.
 Βλ. πρὸς τῆς Ἑστίας; 395
 Χρ. νῆ τὸν Ποσειδῶ.
 Βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
 Χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
 Βλ. εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
 Χρ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.
 Βλ. τί φῆς;
 οὐ τῷ μεταδοῦναι;
 Χρ. μὰ Δία· δεῖ γὰρ πρῶτα,
 Βλ. τί; 400
 Χρ. βλέψαι ποῆσαι νῶ,
 Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.

393-4. παρὰ σοὶ *Ald. bis, et*
 394. *Porsonus*; παρὰ σοι 393 (*sic*).

394. Πλούτος] ὁ Π. 1.
 κόρακας, *disting. Ald. Porson.*
Citat Priscianus Aldi XVIII. p.
 238. *a. Omittit Putsch.*

395. φημί ἐγώ 1. 2. πρὸ τῆς Α.
 396. θαλάσσιον] ττ 1. 2.
 θαλάσσιον *tres primæ, A. B. C.*
 5. *Per ττ D. Dorv. edd. Br. Inv.*

397. ἕτερον λέγω 1. 2.
 λέγω *pro gl. 5. ε. λεγω in*
text. 6.

400. οὐ τῷ *tres primæ, Br. Inv.*
mss. certe 5. οὐ τῷ Porsonus,
Bentleius, Hotibius, pessime, si quid
video. Confer 890. δεῖν π. Elb.
(ita enotatur.) πρῶτα. dist. Ald.
πρῶτον 5. et τί ex em. alius.

401. *Post νῶ plenam distinc-*

Χρ. τὸν Πλούτον, ὥσπερ πρότερον, ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.

Βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί;

Χρ. νῆ τὸν οὐρανόν.

Βλ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὥς ἐμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

Χρ. ἀλλ', ἣν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405

Βλ. οὐκουν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

Χρ. τίς δῆτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.

Βλ. σκοπῶμεν.

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἐστίν.

Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Χρ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν 410
ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
κράτιστόν ἐστι.

Βλ. πολὺ μὲν οὖν, νῆ τοὺς θεούς.

tionem habet Aldus, nullam Porsonus. Post βλέψαι interrogat Porsonus, non Aldus. Citat Suidas v. νώ.

402. Lege vel ὥσπερ πρότερον vel ὡς τοπρότερον. τοπρότερον 1. 2. πρότερον A. τῳ ante τρόπῳ om. 1. et ed. Wech. In lib. Ask. τῳ additur e 2.

ὥσπερ τοπρότερον *tres primæ*, Par. 2827. Arund. 6. et proculdubio Dorv. D. το om. A. B. C. 5. edd. Br. Inv. ἐνί γε τῳ *tres primæ*, Dorv. ἐνί γε τῳ A. B. edd. Br. Inv. ἐνί γέ τῳ (sic) Porsonus.

404. αἰς ἐμ'] εἰς ἐμέ 1. ὡς 2. gl.

εἰς. οὐδεπώποτε] οὐδέποτε Suid. ms. οὐκ ἐτῶς.

Citat Etym. p. 387, 26.

406. οὐκούν—τινα. *tres primæ*. οὐκουν—τινά; edd. Br. Inv. Porsonus.

407. τίς δῆτ'] τί δῆτ' Suid. ms. ἱατρός.

408. οὐδέν ἐστ' *tres primæ*, οὐδέν ἐστ' Porsonus, οὐδέν ἐστ' Br. Inv.

410, 1. παρεσκευαζόμεν. ἐγὼ πάλαι 1. 2.

411. κατακλινεῖν *tres primæ*, Dorv. in quo gl. καταθήσειν, 5. 6. Priscianus XVII. fol. 203. a.

μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυτε πρᾶττων ἐν γέ τι.
 Χρ. καὶ δὴ βαδίζω.
 Βλ. σπεῦδέ νυν.
 Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

ὦ θερμόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415
 τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
 ποῖ ποῖ, τί φεύγεται, οὐ μενεΐτον;
 Χρ. Ἡράκλεις.
 Πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
 τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
 ἀλλ' οἶον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε, 420
 οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
 Χρ. σὺ δ' εἰ τίς; ὥχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
 Βλ. ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας.

Ald.=1105. *Putsch*. XVIII. fol. 229. a. *Ald.* (omittit *Putsch.*) κα-
 τακλίνειν *edd.* *Br. Inv.* ἀσκληπιοῦ,
distinguunt Ald. Porson.

413, 4. Χρ. μή νυν — Βλ. καὶ
 μὴν (sic) βαδίζω. Χρ. σπ. νυν.
 Βλ. τ. α. δρῶ. sic A.

μή νυν *tres primæ*, *edd.* *Br. Inv.*
 μὴ νυν (sic) *Porsonus*. μὴ νῦν *Dorv.*
 ἄνυτε *tres primæ*, *Br. Inv.* ἄνυτε
Porson. ἐν γέ τι *tres primæ*. γέ
 τοι 6.

414. καὶ μὴν *Rav.* ποιῶ *pro*
 δρῶ 6.

415-6. *Citat Suid.* v. θερμόν,

respicit Eustath. ιλ. β. p. 213, 16
 =161, 36. τολμῶντες *Dorv.*

416. τολμῶντες 1.

417. φεύγετον *Ald. J. 1. Dorv.*
 6. *edd.* *Br. Inv.* φεύγεται *J. 2. Χρ.*
ante Ἡράκλεις tres primæ, *Porson.*
 Βλ. *edd.* *Br. Inv.* et sic 5.

418. γὰρ] μὲν A.

μὲν *pro* γὰρ *Dorv.*

419. τολμᾶτε 1.

420. ἄλλος οὐδεὶς A.

ἄλλος οὐδεὶς 6.

422. μὲν γὰρ] om. γὰρ 1. 2.

γὰρ om. 6.

423. *Citat Suidas* v. τραγωδία.

βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας.

Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται. 425

Πε. οἶεσθε δ' εἶναι τίνα με;

Χρ. πανδοκεύτριαν,

ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ

ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἡδίκημένη.

Πε. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν; 430

Χρ. οὐκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ', ἥτις εἶ, λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτικάμαλα.

Plutarch. Dion. p. 982. C. citante Hemsterhusio in mss. εἶδε γυναῖκα μεγάλην, στολῇ μὲν καὶ προσώπῳ μηδὲν ἐριννύος τραγικῆς παραλλάττουσαν, σαίρουσαν δὲ καλλύντρῳ τινὶ τὴν οἰκίαν.

424. βλέπει γέ τοι γε 2. *Versui* Χρ. *præfigit Porsonus in ed. 1532. ex A. ut puto, quum is ms. mox 425. Χρ. et Βλ. transponat.*

βλέπει μέντοι *Rav.* μανικόν τι *Ald. J. 1.* μανικόν τε *J. 2.* καὶ μανικόν τι *Elb. ut videtur, certe καί.*

425. γὰρ post ἔχει om. 1. non 2.

426. πανδοκεύτριαν *tres primæ.* -τρίαν *edd. Br. Inv.* πανδοχεύτριαν *Dorv.*

427. λεκιθόπωλιν 1. 2. τοσοῦσον (*sic*) 1.

λεκιθόπωλιν *tres primæ, edd. Br.*

Inv. λεκυθόπωλιν *A. B. C. D. 5. Par. 2827.* λεκυθόπολιν *Dorv. m. pr.*

428. ἐνέκραγες] ἀνέκ. 1. ἀνακέκ. 2.

ἐνέκραγες *tres primæ, Br. Inv. Arund. 5.* ἐκέκραγες (*sic*) *Dorv.* ἀνέκραγες *Elb. (Par. 2827. ut videtur.) 6. et Porsonus.*

429. δεδράκατον] -τε 1.

431. βάραθρον] βάρθρον (*sic*) 1. οὐκοῦν — γίνεται. *tres primæ.* οὐκουν — γίγνεται; *Br. Inv.* τὸ β. σοι *Rav. Dorv.*

432. ἥτις] εἴτις 1. 2. λέγειν ἐχρῆν σ' *A.* ἐχρῆν λέγειν 1.

εἴ τις *Dorv.* σ' om. *Ald. J. 1. A. C. D. Dorv. Arund. 6.* ἐχρῆν σ' *J. 2.* σ' ἐχρῆν *B. 5. edd. Br. Inv.* αὐτίκα μάλα *Ald.* αὐτίκα δὴ μάλα 5.

- Πε. ἢ σφῶ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
 ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
- Βλ. ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων, 435
 ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεί με διαλυμαίνεται;
- Πε. Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
- Βλ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγη;
- Χρ. οὗτος, τί δράς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
 οὐ παραμενεῖς;
- Βλ. ἤκιστα πάντων.
- Χρ. οὐ μενεῖς, 440
 ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
- Βλ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πόνηρ', ἥς οὐδαμοῦ
 οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
- Χρ. στηῆθ', ἀντιβολῶ σε, στηῆθι.

433. τήμερον] σήμερον 1.

ποιήσει Porsonus. ποιήσω edd.

434. ζητεῖτον ἐνθένδ'] ζητεῖτε
 ἐνθάδε 1. ἐνθάδ' 2.

ἐνθάδ' 6. cum gl. ἐνταῦθα, Dorv.
 ex alius emendatione, et Par. 2827.
 sed gl. ἀπ' ἐντεῦθεν. ἐνθάδ' (sic) ex
 Elb. notatur.

435. καπ. ἐκ A.

καπηλὶς tres primæ, edd. Brunck.
 Inv. κάπηλιν Dorv.

435-6. Citat Pollux VII. 194.
 με om. Dorv. et σε 444.

438. φύγοι] φύγη Dawes. Misc.
 Crit. p. 208. φύγοι superscripto
 ἀν MS. Barocc. [scil. Barocc. 43.
 apud Burgess. p. XLIII.] ποῦ τις
 φύγοι A. [φύγοι A. 1. 2. ut videtur.]

ποῖ τις φύγοι; Ald. Junt. 1.

A. B. C. D. Arund. 6. Dorv. (ἀν
 supr. C.) ποῖ τις οὖν φύγοι Junt. 2.
 et sic 5. φύγη edd. Br. Inv. ὦ pro
 καὶ Rav. Vide infra 476.

439. Confer Av. 87.

440. μενεῖς; Ald.

441. ἄνδρες δύο A. 1. 2.

δύο tres primæ, A. edd. Br. Inv.

δύω B. C. D. 5. φεύγομεν A. φεύ-
 γωμεν Dorv. probante in adversariis
 Valckenærio.

442. οὐδαμῶς Dorv.

443. ζῶον] θηρίον Suid. v. ἐξω-
 λέστερον.

444. ἀντιβολῶ σε] σε om. A.

Βλ. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.

Χρ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παραπολὺ 445
 ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
 ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα,
 τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

Βλ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
 ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα 450
 οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαιωτάτη;

Χρ. θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς, οἶδ' ὅτι,
 τροπαῖον ἂν στήσαιοτο τῶν ταύτης τρόπων.

445. δειλότατον *E. Dorv. Citat Suid. v. παραπολύ.*

446. ἐργασόμεθ', εἰ] -θον, et ei omittunt, 1. 2.
 ἐργασόμεσθ' *Elb.*

447. ἀπολιπόντέ ποι] ποῦ *A.* ἀπο-
 λιπόντε· ποῖ 1. φευξόμεθα 1. 2.
 ἀπολιπόντε· ποῖ φευξόμεθα *Dorv.*
 που *Par.* 2827. φευξόμεθα *Ald. J.* 1. -θον *J.* 2. *Victor.* -τες bis,
 447-8. e 5. 6. notavi, i. e. ἀπολι-
 πόντες et δεδιότες.

448. δεδιότες *A.* μὴ δέ] οὐ 1.
 μὴ 2. sine δὲ scil. uterque.

449. ποίοις ὅπλοισιν *Dawes. Misc. Crit. p. 196.*

ποίοις ὅπλοις *tres primæ*, οἷοις ὅπλοις *ed. Kuster.* ποίοις ὅπλοισιν *edd. Br. Inv.* πεποιθότες *Ald. J.* 1. *Elb. Dorv. edd. Br. Inv.* πε-
 ποιθότε *Junt. 2.*

450. ποῖον γὰρ οὐ] οὐ om. 1.
 post θώρακα, καὶ addit *A.* post ποίαν,
 δὲ 1. δ' 2.

ποίαν *α. Ald. Junt. 1. ed. Brunck.* (ubi ποῖαν per errorem)
 ποίαν δ' *α. Junt. 2. Inv. e Rav. ut videtur, Elb. D. 6. Dorv. καὶ π. α. A. C. ἢ π. α. B. 5.*

451. *Hermippus Athen. XI. p. 478. C. Locus est τὸν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκεν ἐχυρὸν τῶν γειτόνων. Rythmus pessum datus; legisse videtur Porsonus, ἤνεγκ' ἐνέχυρον.*

452. οἶδ' ὁ θεὸς]
 οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς ὅτι *edd. et Arund. Transponendum monuit Th. Kidd (Crit. Rev. Jan. 1803. p. 9.) et transponit Porsonus cum 3. 6. (οἶδε 6.) οἶδ' ὁ θεὸς οὗτος ὅτι 5.*

453. *Lege ἂν στήσαιοτο ut edidit Kusterus e Suida. ἂν στ. 1. 2. sed ἀναστ. Suid. ms. [v. τροπαία].*

τροπαῖον *tres primæ, Brunckius, Invernizius, Porsonus, 5. schol. is qui Thesmoph. 703. citat, ut e Gregorio de dial. Att. c. 3. liquet.*

Πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένῳ ; 455

Χρ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λαιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦς, οὐδ' ὅτιοῦν ἀδικουμένη ;

Πε. οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετον
ἀδικεῖν με, τὸν Πλούτον ποεῖν πειρωμένῳ
βλέψαι πάλιν ;

Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε, 460
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν ;

Πε. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ' ;

Χρ. ὅ, τι ;

*An ejusdem sint οἱ παλαιοὶ—προ-
παροξύνουσιν, dubitari potest ; sed
et illa spectant ad τροπαῖον, si
decurtata sunt ex schol. Cassel. ad
Thucyd. I. 30. p. 601. ed. Duker.
quem exscripsit Suidas v. τρόπαια.
Sed τρόπαιον ipse Suidas, cum
Dorv. 6. ἀναστήσαιο tres primæ,
Elb. Dorv. Arund. ἂν στήσαιο
B. D. 5. 6. edd. Br. Inv. Vide
Porson. ad Phæn. 581. Probat
etiam Bentleius. αὐτῆς Dorv.*

454. τολμάτον] -τέ ex ras. 1.

καθάρματε] -τα 1. -τα A.

καθάρματα Dorv. 5. et Paris.
2827. ut videtur. Gl. βδελύγματα
in Dorv. Paris. Sed καθάρματε
diserte schol. Venet. ἰλ. α. 104.
vel λ. 356. quem in Eurip. Hippol.
387. γράμματε legisse liquet. τολ-
μάτον servat 5.

455. δρῶντ'] -τες 1. et εἰλημμένοι
pro -νω ex ras.

456. λαιδορεῖς] -ωρῇ 1. -ορῇ 2.

λαιδορεῖ Ald. J. 2. edd. Br. Inv.
λαιδορῇ Elb. Dorv. 5. λαιδορῇ vel
-εῖ 6. nam vix internoscas. λαι-
δορεῖς Junt. 1. Victor. forsitan ex
schol. qui λαιδορεῖς, ἡμῖν πρ. legisse
et distinxisse alios tradit.

457. ἡδίκημένη 5.

458. νομίζετε]

πρὸς τῶν θεῶν (843) 1177. πρὸς
θεῶν 1148. Vide Vesp. 482. Aris-
tophon. Athenæi IV. p. 161. F.
In Vesp. ἄρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν e
Rav. legisse videtur. De Aristo-
phonte egit ad Orest. 92.

νομίζετε Ald. Junt. 1. Rav.
Borg. Elb. νομίζετον Dorv. Junt.
2. ad. Brunck.

459. πειρωμένῳ] -ώμενοι 1.

461-2. πορίζομεν] ἐκπορίζομεν A.

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Πε. ἐμ' ἐκβαλόντες· καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους;

Χρ. ὅ, τι; 465

εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.

Πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τοπρῶτον αὐτοῦ· καὶ μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὔσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, 470
ποεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

τί δ' ἂν γ'] γ' om. A. 1. 2.

462. Scribe, τί δ' ἂν γάρ. Vide
infra ad Lys. 933.

461-2. ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγα-
θόν. | Πε. τί δ' ἂν γ' tres primæ
(ἀνθρώποισι Junt. 1.) Arund. ἀν-
θρώποισιν B. 5. πορίζομεν servat
D. ἐκπορίζομεν Rav. Borg. Par.
2827. A. B. ἐκπορίζομεν C. 5. 6.
ἀγαθὰ " 5 (" i. e. ὄν, rubr. pro em.
ab eo qui glossas.) γ' om. Rav.
Borg. A. B. C. D. 5. 6. τί δ' ἂν
ποθ' edidit Hemsterhusius e Dorv.
qui in priore versu cum edd. vett.
consentire videtur. ἀγαθὰ πορίζο-
μεν; | Πε. τί δῆτ' ἂν ὑμεῖς Bent-
leius, ultima probante Brunckio.

464. νομίζετον] -τε 1. non 2.

ἐκβαλόντες; Ald. -τες Porson.
τί γ' ἂν Bentleius.

465. ἀνθρώπους] -ποις 1. 2.
-ποισιν A.

ἐργάζεσθαι, sed gl. ποιήσεσθαι,
Dorv. ἐργάσασθαι servant Arund.
5. 6. ἀνθρώποις Rav. Dorv. Arund.

5. ἀνθρώποισιν Borg. ἀνθρώπους
servat 6.

467-71. Locum citant scholiastæ
ad Iliad. ā. 137. Venetus et Pa-
risiensis (apud VV. DD. ad Gregor.
de Dial. Att. §. 13.) et Eustath.
p. 66, 31.=50, 14. Vide Porsoni
Opusc. p. 206.

467. θέλω Hom. sch. Paris.

468. αὐτοῦ]

τὸν πρῶτον Dorv. quod placet
Hemsterhusio. αὐτοῦ edd. mss. certe
Rav. Borg. Arund. 5. 6. Dorv.
A. B. C. D. E. Homeri schol.
Paris. αὐτὴ Brunck.

469. οὔσαν αἰτίαν] αἰτίαν οὔσαν
1. et sic 2. sed β̄ ā sup. et infra
475.

ἀγαθὴν Hom. sch. Par.

469-70. ἐμὲ ὑμῖν 5. ex em. nescio
an ejusdem.

470. δι' ἐμέ δὲ 1.

471. ποιεῖτον] -τε 1. ὅπερ pro
ὅ, τι γ' 1. γ' om. A. 2.

ὅ, τι γ' ἂν tres primæ. γ' om.

Πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένῳ ; 455

Χρ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦς, οὐδ' ὅτιοῦν ἀδικουμένη ;

Πε. οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετον
ἀδικεῖν με, τὸν Πλούτον ποεῖν πειρωμένῳ
βλέψαι πάλιν ;

Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε, 460
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν ;

Πε. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ' ;

Χρ. ὅ, τι ;

An ejusdem sint οἱ παλαιοὶ—προ-
παροξύνουσι, *dubitari potest ; sed*
et illa spectant ad τροπαῖον, *si*
decurtata sunt ex schol. Cassel. ad
Thucyd. I. 30. p. 601. ed. Duker.
quem exscripsit Suidas v. τρόπαια.
Sed τρόπαιον *ipse Suidas, cum*
Dorv. 6. ἀναστήσαιτο tres primæ,
Elb. Dorv. Arund. ἂν στήσαιτο
B. D. 5. 6. edd. Br. Inv. Vide
Porson. ad Phæn. 581. Probat
etiam Bentleius. αὐτῆς Dorv.

454. τολμάτον] -τέ ex ras. 1.
καθάρματε] -τα 1. -τα A.

καθάρματα *Dorv. 5. et Paris.*
2827. ut videtur. Gl. βδελύγματα
in Dorv. Paris. Sed καθάρματε
diserte schol. Venet. ιλ. α. 104.
vel λ. 356. quem in Eurip. Hippol.
387. γράμματε legisse liquet. τολ-
μάτον servat 5.

455. δρῶντ'] -τες 1. et εἰλημμένοι
pro -νω ex ras.

456. λοιδορεῖς] -ωρῇ 1. -ορῇ 2.
λοιδορεῖ *Ald. J. 2. edd. Br. Inv.*
λοιδορῇ *Elb. Dorv. 5. λοιδορῇ vel*
-εῖ 6. nam vix internoscas. λοι-
δορεῖς Junt. 1. Victor. forsan ex
schol. qui λοιδορεῖς, ἡμῖν πρ. legisse
et distinxisse alios tradit.

457. ἡδίκημένη 5.

458. νομίζετε]

πρὸς τῶν θεῶν (843) 1177. πρὸς
θεῶν 1148. *Vide Vesp. 482. Aris-*
tophon. Athenæi IV. p. 161. F.
In Vesp. ἂρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν e
Rav. legisse videtur. De Aristo-
phonte egit ad Orest. 92.

νομίζετε *Ald. Junt. 1. Rav.*
Borg. Elb. νομίζετον Dorv. Junt.
2. ad Brunck.

459. πειρωμένῳ] -ώμενοι 1.

461-2. πορίζομεν] ἐκπορίζομεν A.

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Πε. ἐμ' ἐκβαλόντες· καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους;

Χρ. ὅ, τι; 465

εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.

Πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τοπρῶτον αὐτοῦ· κὰν μὲν ἀποφῆνῳ μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὔσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, 470
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

τί δ' ἂν γ'] γ' om. A. 1. 2.

462. Scribe, τί δ' ἂν γάρ. Vide
infra ad Lys. 933.

461-2. ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγα-
θόν. | Πε. τί δ' ἂν γ' tres primæ
(ἀνθρώποισι Junt. 1.) Arund. ἀν-
θρώποισιν B. 5. πορίζομεν servat
D. ἐκπορίζομεν Rav. Borg. Par.
2827. A. B. ἐκπορίζομεν C. 5. 6.
ἀγαθὰ " 5 (" i. e. ὄν, rubr. pro em.
ab eo qui glossas.) γ' om. Rav.
Borg. A. B. C. D. 5. 6. τί δ' ἂν
ποθ' edidit Hemsterhusius e Dorv.
qui in priore versu cum edd. vett.
consentire videtur. ἀγαθὰ πορίζο-
μεν; | Πε. τί δῆτ' ἂν ὑμεῖς Bent-
leius, ultima probante Brunckio.

464. νομίζετον] -τε 1. non 2.

ἐκβαλόντες; Ald. -τες Porson.
τί γ' ἂν Bentleius.

465. ἀνθρώπους] -ποις 1. 2.
-ποισιν A.

ἐργάζεσθαι, sed gl. ποιήσεσθαι,
Dorv. ἐργάσασθαι servant Arund.
5. 6. ἀνθρώποις Rav. Dorv. Arund.

5. ἀνθρώποισιν Borg. ἀνθρώπους
servat 6.

467-71. Locum citant scholiastæ
ad Iliad. ā. 137. Venetus et Pa-
risiensis (apud VV. DD. ad Gregor.
de Dial. Att. §. 13.) et Eustath.
p. 66, 31.=50, 14. Vide Porsoni
Opusc. p. 206.

467. θέλω Hom. sch. Paris.

468. αὐτοῦ]

τὸν πρῶτον Dorv. quod placet
Hemsterhusio. αὐτοῦ edd. mss. certe
Rav. Borg. Arund. 5. 6. Dorv.
A. B. C. D. E. Homeri schol.
Paris. αὐτὴ Brunck.

469. οὔσαν αἰτίαν] αἰτίαν οὔσαν
1. et sic 2. sed β̄ ā sup. et infra
475.

ἀγαθὴν Hom. sch. Par.

469-70. ἐμὲ ὑμῖν 5. ex em. nescio
an ejusdem.

470. δι' ἐμέ δὲ 1.

471. ποιεῖτον] -τε 1. ὅπερ pro
ὅ, τι γ' 1. γ' om. A. 2.

ὅ, τι γ' ἂν tres primæ. γ' om.

- Χρ. τουτί σὺ τολμᾶς, ὦ μιαιρωτάτῃ, λέγειν ;
 Πε. καὶ σύγε διδάσκου· πάνν γὰρ οἶμαι ῥαδίως
 ἅπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποήσειν πλουσίους. 475
 Χρ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε ;
 Πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.
 Χρ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰοῦ, ἰοῦ,
 τοιαῦτ' ἀκούων ;
 Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
 Χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480

A. B. C. D. Rav. Borg. (apud Inv. ad 545.) Elb. Dorv. 5. 6. δοκεῖ Dorv. τόθ' ὅταν Hom. sch. Par. ὃ ὑμῖν δοκεῖ sch. Venetus, qui ὁμολογήτε pro ἀποφῆνω, cet. ut vulgo. ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν Eustath. qui etiam priora contraxit.

472. Χρ.] Βλ. Α. τουτί] τοῦτο 1.

ταυτὶ *Rav.*

474. ἀμαρτά σ' ἀποδείξω *Dorv. a m. pr. (sic.) Gl. in Paris. 2827. ἔξω τῆς ἀληθείας λέγοντας. Legebat igitur ἀμαρτάνοντας, monente Schæfero. Et -τά σ' ex em. 5. cum gl.*

σφαλλομένων. *Tum -ξείν (ω ab alio ut puto.)*

475. πλουσίους ποιήσειν 1. [*vide ad 469.*]

476. Βλ.] Χρ. Α. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες] sic Suid. ed. ms. κύφωνες. ὦ pro καὶ Schol. Lucian.

Pseudolog. 17. T. III. p. 176. [quomodo malebat Bentleius. Vide 438.]

Blepsidemi in tribus primis, Rav. Chremyli in A. B. C. D. U. Dorv. 5. edd. Hemst. Brunck. Porson. τ. καὶ servant Arund. 5. 6. gl. ὦ 6. Scholia excerpt Suidas v. τύμπανα. ἀρήξατε et gl. βοηθήσατε Dorv. κύφων forsan hinc vel ex 606. habet Eustath. ὁδ. ὁ. p. 1776, 40.=567, 52.

477. μάθῃς] -οις 1.

μάθοις *B. C. 5.*

478. Βλ.] Χρ. Α. et 2. in lib. *Ask.*

Bleps. in tribus primis, A. C. edd. Brunck. Inv. Chrem. U. Dorv. 5. B. D. Hemst. Porson. δύνατ' ἂν 5. βοᾶν τὸ ἰοῦ ἰοῦ 6.

480. δίκη] κρίσει 1. et gl. 2.

Chremylum servat 5. certe.

εάν γ' ἀλῶς ;

Πε. ὅ, τι σοὶ δοκεῖ.

Χρ. καλῶς λέγεις.

Πε. τὸ γὰρ αὐτ', εάν γ' ἡττᾶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

Βλ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι ; 483

Χρ. ταύτῃ γε νῶν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.

Πε. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντες, τί γὰρ

481. εάν γ'] γ' om. Suid. τίμημα. ζημία. καὶ ἡ καταδίκη. sic ms. Bλ.] Χρ. Α.

σοι Ald. Post ἀλῶς, δοκεῖ, et λέγεις, puncta . . Porsonus, i. e. Πε. Verba καλῶς λέγεις Blepsidemi in tribus primis, Chremyli in tribus mss. apud Br. et edd. Hemst. Br. Inv. Ita Dorv. et U. teste Hemsterhusio, et 5.

482. αὐτό γ'] γ' om. 1. 2. γ' εἰς tres primæ, Dorv. Brunckius, e mss. ut videtur, Invern. γε ἂν 6. γ' om. 5. præcedenti versu habet. Om. etiam scholiastes.

483. Βλ.] Χρ. Α. 1. non 2. εἴκοσιν] -σι 1.

Citat Suid. v. ἱκανός.

483-4. Personæ ut hic in edd. cum Dorv. Arund. 6. Sed in 6. personæ per totam fere comædiam ab alio additæ videntur. (In Dorv. et Paris. 2827. ὦ χρεμύλε supra 483.) Χρ. ἱκανοὺς — Βλ. ταύτῃ U. 3. 5. optime, ut vidit Kusterus, repugnante licet Hemsterhusio. εἴκοσιν Ald. εἴκοσι 5. Porson.

484. Χρ.] Βλ. Α. 1. μόνω] -οι 1.

485. φθάνοιτον] -τε Α. -ον 1. πράττοντ'] -τες Α. ποιοῦντες 1. [ἢ τί γ' ἂν subnot. ergo Α. 1. 2.]

φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν tres primæ, Brunckius, Dorv. Arund. Invernizius e Rav. φθάνοιτε, cetera servans. φθάνοιτε — πράττοντες τί γ' ἂν primo 5. sed ἢ ante τὸ insertum, ab eodem proculdubio. Gl. ποιοῦντες. φθάνοιτε τ. πράττοντες | ἢ τί γ' ἂν 6. Tum 486. ἂν om. 5. 6. Scholiastes; Τοῦτο πράττοντες: ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες. οὐκ ἂν, φησὶν, ἀναβάλαισθε ἀποθανόντες· ἀντὶ τοῦ ταχέως [ἀπελθόντες] τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικήσετε, οὐκέτι δίκαιόν ἐστιν:—“ Ἀλλως· Οὐκ ἂν με, φησὶ, νικήσετε· εἰ δὲ νικήσητε, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον:—“ Non obscurum est,” inquit Hemsterhusius, “ Scholiasten legisse πράττοντες· ex quo simul consequitur, talem in ejus libro integri versus extitisse scripturam: οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντες· τί γ' ἂν.” Ipse præfert πράττοντ'. ἢ τί γὰρ ἔχοιτον. Dualibus explicandis pluralia passim adhibent grammatici; quare ex ἀποθανόντες non statim

ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

Χο. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε
τηνδὶ,

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐν-
δώσετε μηδέν.

Χρ. φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶνα^β
πᾶσιν ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
ἔστι δίκαιον· 490

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τὰ-
ναντία δῆπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὔρομεν,
ὥστε γενέσθαι

fingenda est lectio πράττοντες. *Neque ex eo quod* πράττοντες *scholio* *præfigitur, rem conficias; quum* *apostrophus pro compendio syllabæ* *es facillime capi potuerit, ut infra* 733. *et alibi millies factum est;* *exempli gratia, in Menandro apud* *Porsonum Adv. pp. 293-4. εἰκόν'* *in εἰκόνες transiit. Vide Gaisford.* *ad Hesiod. Opp. et D. 184. Contra* *in Av. 656. etsi vulgatæ minime* *obloquor, optima est Suidæ lectio,* *ὁ διατραγόντες ἐστὸν ἐπτερωμένω,* *sive ἔστον mavis. Deinde, γὰρ* *potius quam γ' ἂν legisse videtur* *scholiastes; quam recte non dixerim.* *Pro γ' ἂν stat Eq. 411. et forsan* *Thesm. 224. Ultima, οὐκέτι δίκαιόν* *ἐστι, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον, reddenda* *puto, "Jus omne periit," sive in-*

telligas τὴν Δίκην, sive τὰς δίκας. *Vide Hemst. ad schol. 860. et Col-* *lationem ad Nub. 899. Porro* *sanissimum est* ἔχοι τις, *ut Eurip.* *Orest. 930. κοῦ φθάνοι θνήσκων τις* *ἂν, quod idem prorsus est atque οὐ* *φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες* 925.

486. ἔχοι τις ἂν] ἂν om. 1. *Transversa linea damnat 2. si Por-* *sonum intelligo. ἀντειπεῖν] ἀντι-* *πεῖν 1.*

487. χρῆν τι] χρῆ τί 1.

Et χρῆν et χρῆ agnoscit scho- *liastes. σοφὸν om. Par. 2827.*

488. ἐν τοῖς λ. 1. μαλθακὸν A. *μὴ μαλ. Dorv. ἀντιλέγοντας schol.* *monente Hemsterhusio.*

492. ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες] βα 1. *Ut 469. et 475. habet 2. i. e. ut* *puto, voces transponunt 1. 2. sed*

βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς
ὦν περινοστῇ,

ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κούκ
ἀπολείψει· 495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται,
κᾶτα ποήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά,
τε θεῖα σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι
ποτ' ἄμεινον;

Βλ. οὔτις· ἐγὼ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην
γ' ἀνερῶτα.

Χρ. ὥς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις
διάκειται, 500

numeralibus suprascriptis ordinem restituendum monet 2. Vide ad 469. μόλις] τοῦθ' pro v. l. in m. 2.

τοῦτ' οὖν ex Elb. notatur, sed ita omnes. An igitur ταῦτ' voluit collator? Tum idem ms. τοῦθ' pro μόλις. τοῦτο μόλις εὔ. Arund. μόλις tantum, ut edd. 5. 6. Post γενέσθαι nullam dist. Porsonus.

492, 3. Suid. βούλημα.

493. βούλημα tres primæ, Arund. 5. 6. βούλευμα Paris. 2827. probante Schæfero. Gl. σκέμμα.

495. ὥς] eis 1. gl. 2.

498. τοῦτο Dorv. a m. pr. Omnia ut vulg^o Arund. 5. Βλ. καίτοι

—ἐξεύρη 6. Comparare licet Alexin Athenæi II. p. 63. F. τοιαῦτα. τούτων ἂν τίς εὔροι φάρμακα | ἐρῶνθ' ἐταίρας ἕτερα χρησιμώτερα; ἐρῶν pro ἐρῶνθ' Jacobs.

499. οὔτις· ἐγὼ σοι—MS. Vat. U. ed. Ald. probante Kustero. et μηδὲν pro μή. οὔτις] τις ex em. A. -δεῖς 1. -δεῖς 2. in t. sed in m. alterum. ταύτην γ'] γ' om. 1.

οὔτις. ἐγὼ et μηδὲν Ald. J. 1. Brunck. οὐδεῖς ἂν. ἐγὼ et μὴ Junt. 2. οὔτις· ἐγὼ U. teste Hemsterhusio, Elb. proculdubio, et ut videtur Par. 2827. qui οὐδεῖς habet pro gl. οὐδεῖς· ἐγὼ Rav. Borg. οὐδεῖς

τίς ἂν οὐχ ἡγοίτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν
 τ' ἔτι μάλλον;
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
 πονηροὶ,
 ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες
 πάνυ χρηστοὶ,
 πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ
 πλείστα σύνεισιν.
 Βλ. οὐκ οὐκ εἶναί φημ', εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ'
 ὁ Πλούτος, 505
 ὁδὸν, ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
 πορίσειεν.

ἄν· ἐγὼ *Victor. Dorv. hic etiam*
 τοῦτο, *et* μηδὲν *servat, omittens γ'.*
 οὐδεὶς, ἐγὼ—μηδὲν *Arund. 5. Xp.*
 οὐδεὶς, ἐγὼ—μηδὲν 6. οὐδεὶς ἂν *sine*
σοι dubitanter proponit Hemster-
husius, malunt Bentleius in notis
mss. Elmsleius ad Heracl. 649.

501. ἡγοίτ'] -εἴται 1. κακοδαιμο-
νίαν γ' 1. 2.

503. ξυλλεξάμενοι] συλλ. 1. 2.
πάνυ *om.* 5.

504. μετὰ Καράβου σύνεισιν *Eubulus Athen. VIII. p. 340. D.*
 μετὰ κακῶν ἀρχόντων ξυνούσαν
Plato De Legg. I. p. 639. C. μετὰ
σκαίων ξυνών Eurip. El. 943. Addo
Plutarch. S. N. V. p. 551. E. ubi
citatur Wyttenbachius Anim. p. 36.
Plutarchum de Is. et Os. p. 352.
A. Platonem Sympos. p. 324. E.
Laemar.=III. 195. B. HSt. μετὰ
 νέων αἰεὶ ξύνεστί τε καὶ ἔστιν.

Priscianus XVII. f. 202. b.=1104.
 “Abundant (*præpositiones*) —
Isocrates ἐν Πανηγυρικῷ. (c. 40.
ed. Mori, p. 71. B. HSt.) Ἀπε-
 στερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ μεθ'
 οὗ συνηκολούθησαν. *Aristophanes*
Βοηθοῖς. εὖ γὰρ εἰσπράτειν σε βού-
λομαι πόσα ἔτη ὅπως μετ' ἐμοῦ
ξυνῆς.” Pro ultimis Putschius, εὖ
γὰρ εὖ πράττειν σ. β. πῶς λέγεις;
ὅπως μ. ε. ξυνέσει. Malim, ut fere
Brunckius, Aristomenes Βοηθοῖς.
A. εὖ γὰρ σε πράττειν βουλομαί
᾿γώ. B. πῶς λέγεις; | A. ὅπως; μετ'
᾿εμοῦ ξυνέσει. Sin cum Reisigio
p. 45. ὅς' ἔτη mavis, poteris,
εὖ γὰρ, εὖ σε πράττειν βούλομαι,
| ὅπως ὅς' ἔτη μετ' ἐμοῦ ξυνῆς.

505-6. [*Nil e mss. notat Por-*
sonus.]

505-6. *Chremylo continuantur*
vulgo. Blepsidemo dat Porsonus,

*optime. Vide 483-4. 499. 580. οὐκοῦν εἶναί φημι, ἢ παύσει ταῦτ' ἦν βλέψη tres primæ, Arund. παύση, nil præterea, ex Elb. notatur. ἢ παύσει ταῦτ' retinere videtur Par. 2827. certe agnoscit in glossa. τ' αὐτ', cet. ut vulg. 505-6. Dorv. οὐκοῦν quatuor mss. Brunckii, qui vulgatam repetit. οὐκοῦν ed. Inv. Ravennas, εἰ παῦσαι ταῦτ' ἦν βλέψας. ἦντιν' edd. mss. in quibus Arund. Glossæ in C. μέθοδον ἦντιν' ἐλθὼν ὁ Πλούτος, in Par. 2827. μέθοδον et ὁ Πλούτος. Ita 5. οὐκοῦν εἶναί φημι ἢ παύσοιτο ταῦτ' ἂν βλέψη—ἦντινα τοῖς ἀνοῖς ἰὼν ἀγάθ' ἂν μ. π. Scholion alius maniús, ἢ σύνταξις οὕτως· οὐκοῦν παύσει ταῦτα ποτὲ ὁ πλούτος εἰὰν ἀναβλέψη. ἦντινα ὁδὸν ἐλθὼν—πορίσειεν ἂν τοῖς ἀνθ. μ. ἀγ.—προτάττει (*forsan* πρόταττε vel προτακτέον) τὸ εἶναι φημι, ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν τοῦτο λέγω—πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες οὕτω συντάσσουσιν, λαμβάνοντες γὰρ ἔξω (*lege* ἔξωθεν) πρὸς τὸ φημί, &c. *Legebat ineptus ille, Οὐκοῦν, εἶναι φημι, παύσει ταῦτ' ἦν βλέψη—ἦντιν'.* Sequitur alia annotatio etiam recentior; ὃ τζέτζη οὐκ ἔστιν ὁ στίχος κακόμετρος. σὺ γὰρ εἶναι φημι γράφεις. διὰ τοῦτο καὶ ἄμετρον αὐτὸν ποιεῖς, καὶ οὐδὲ συνταχθῆναι δυνάμενον· ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐγὼ εἶναί φημι ἢ γράφομεν, &c. N. B. In præcedenti scholio nil de κακομετρία. Denique 6. οὐκοῦν εἶναι φημι
ταύτην τὴν πενίαν ἢ
ἢ παύσειν ταῦθ' ἦν tum ut edd. *Ista suprasc. ab alio; et φημι ἢ ex em. forsā, sed statim facta ab ipso librario, loco φημι. In scholiis editis lege, ὁ νοῦς· οὐκοῦν εἰ παύσει ταῦτα.**

Alicubi notat Porsonus, forsā ad hunc locum respiciens, confundi ΕΠΙΛΥCEI et ΕΙΠΑΥCEI. Vide ad Lys. 291. Legebat grammaticus φημι εἰ παύσει ταῦτ' ἦν. Deinde alius incipit, κακόμετρος οὗτος, ἐν ἐνίοις δὲ καὶ ἄμετρος &c. Hic legit, φημι παύσει, cetera ut edd. Confer schol. codicis 5. In illis vero, ἐν ἐνίοις, non necessario quærenda varia lectio, quum significare possint, “alii prorsus ἄμετρον esse aiunt.” Vide schol. Acharn. 855. Tertius, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν. Male ut puto Hemsterhusius ἀποφατικόν. Satis clare lectionem εἰ παύσει ταύτην βλέψας indicaret scholiastes, nisi scrupulum injicerent sequentia, quæ potius aliquid hujusmodi præ se ferunt, οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταύτην ἦν βλέψη. Sed et corrupta sunt, et forsā alius interpretis. Denique, is qui incipit, οἱ γράφοντες φημι, legebat ut vulgo. Porro omnes consentiunt in οὐκοῦν et ἦντιν'. Μείζω scil. capiunt vel pro μείζω ἢ τὰ νῦν, vel pro μέγιστα; vide Hemsterh. p. 145. col. 1. De suo supplent τις, non e textu citant, ut in schol. ad Pac. 567. ὅτι ἡδύνατό τις διασχίσας—καλῶς ἂν τις, φησὶ, μεταστήσειε. Et vel legendum vel subaudiendum τις constat, quum Chremyli conclusionem 498. rursus Peniæ oggerat Blepsidemus. Recte igitur οὐκοῦν Bentleius et Hemsterhusius; qui absque Ravennatis ope veram lectionem tantum non deprehendit, pp. 147-8. Prorsus assentior vero maximo, reponendum esse ἦν τις, cetera Porsonum sequor. Porsono ad Orest. 308. Hermannō ad Viger. §. 150. Schæ-

Πε. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν,
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ
παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν
λυσιτελεῖν σφῶν.
εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ'
ἴσον αὐτόν, 510

fero ad Bosium, non repugno, statuentibus τις aliquando subaudi-
diri; vide Gaisford. ad Hesiod. Opp. 289. et adde ibid. 12. illud tamen miror, huc retulisse eos Sophoclem Œd. T. 315. Sed apud Aristophanem non inventum iri puto exemplum quo vulgata defendatur; alius sunt generis Plut. 256. 597. apud Schæferum, et locus Pac. 567. corruptus videtur. Quam proclivis fuerit lapsus, ostendit Theognis 380-1. οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν, Οὐδ' ὁδὸς ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι, ubi edebatur ἦντιν' ante Brunckium. ἦν τις duo MSS. Bekkeri. Locum ob ὁδὸν indicat Hemsterhusius in mss. cum Pindaro Pyth. XI. 58=60. Phalaride 146. p. 137=17. p. 86. Agathia Anthol. VII. 80. (p. 465. 4. b. HSt.) Xenophonte (Cyrop. I. 1. 16.) p. 18, 4. (HSt.) Thucyd. III. (64.) p. 208, 77. Herodot. (VII. 12. fin.) p. 387, 10. Ceterum istæ turbæ in versu priore ortæ sunt e glossa ἦν βλέψη pro βλέψας, quomodo erratum est 311. 531. πόρισει Junt. 1.

508. δύο] δύω 1.

δύω et -ώται 5.

509. αν γε λ. Dorv.

510. Concinnius esset, διανείμειέν τ' ἴσον αὐτόν. Vide Præf. Hec. p. LVI. Ita Bentleius not. mss.

p. 92. b. in 1.

α. εἰ γὰρ ὁ πλούτος βλέψειε πάλιν δια-

β. νέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν οὔτε ἂν τέχνην

[νέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν A. 1. (et 2. ut videtur) nisi quod ἴσον 1. 2. ἂν τέχνην 1. 2.]

γ. τῶν ἀνθρώπων οὔτε σοφίαν μελετήν οὐδεὶς

δ. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις,

ε. ἐθελήσει τις χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν,

ζ. ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν, ἢ σκυτοτομεῖν,

ς. ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ βυρσοδεψεῖν, (sic 1. 2.)

η. ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν

θ. δηοῦς

Ita dividuntur στίχοι in utr. 1. 2. nisi quod ζς in 1. sunt ςζ in 2.

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετώη
οὔδεις· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις,
ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ράπτειν, ἢ τρο-
χοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ
σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Διὸς
θερίσασθαι· 515
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμε-
λουσι;

[i. e. ἢ ράπτειν — σκυτοτομεῖν quæ post βυρσοδεψεῖν male ponuntur in 1. locum suum servant in 2.]

βλέψει Dorv. διανέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν Ald. J. 1. Schol. διανείμειέ τ' ἴ. ἐ. J. 2. διανέμειέ τ' ἴ. ἐ. 5. et fere Dorv. sed ane ex em. alius. διανείμειέ τ' ἴ. ἐ. 6. ubi νεί ex ejusdem emend. ut puto.

511. οὔτε σοφίαν tres primæ, 5. Brunckii mss. proculdubio. οὔτε τέχνην ἂν τις τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετώη et supra σοφίαν gl. συνίησις Dorv. unde suspicatur Hemsterhusius, legisse glossatorem, οὔτε σοφίαν. Potuit quoque οὔτε σοφίαν ἂν, sine τις scilicet. Vide 550. οὔτ' ἂν edd. Br. Inv. hæc diserte, ex Rav. ut puto. οὔτε σοφίαν μελετῶ κ' ἂν e Borg. citatur. MS. scil. habet οὔτε σ. μελετῶη

ἂν, quomodo 6. Comparat in mss. Hemsterhusius Theodoret. Ἑλλ. Παθ. Θερ. VI. p. 94, 18. ed. Sylburg.=T. IV. p. 571. ed. Par. 1642. Zenob. V. 72. (sive Eurip. Polyid. fr. 5.) Totum colloquium in suos usus vertit Lucianus in Timone, qui judice Porsono, Aristophanis leporem minime assecutus est. Plutum passim compilat in eodem dialogo, e. g. pp. 109-10. 115. 137-8.

513. ζυγοποιεῖν Pollux VII. 115. quod priori Pluto tribuit Brunckius.

514. σκυτοδεψεῖν tres primæ, Rav. Borg. A. B. Arund. 5. 6. et, ut videtur, Dorv. βυρσοδεψεῖν C. D. E. Par. 2827. σκυλοδεψεῖν Bentleius, referente Kustero.

516. πάντων] ἀπάντων 1. non 2. ἢ pro ἢν Dorv. m. pr.

Χρ. λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ
κατέλεξας,

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

Πε. πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας;

Χρ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.

Πε. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κακέῖνος ἔχῃ;

Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις, 520
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων
ἀνδραποδιστῶν.

Πε. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων, οὐδεὶς οὐδ'
ἀνδραποδιστῆς,
κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου· τίς γὰρ
πλουτῶν ἐθελήσει,

517. ἡμῖν *Ald.*

518. μοχθοῦσιν, et 520. ἔχει
Dorv.

519. πωλῶν] πολῶν 1.

521. παρὰ πλείστων] παραπλεί-
στων 1. non 2.

παρὰ πλείστων *edd. mss.* certe
Arund. 5. 6. παρ' ἀπίστων *Hem-*
sterhusius et Harius Ep. Crit. p.
49=78. e *schol.* atque ita procul-
dubio apud eundem *paræmiogra-*
phum legerat *scholiastes Euripidis*
Phæn. 1416. *ed. Valck.* etsi nunc
παρὰ πλείστων *exhibetur.* *Indicavit*
Hemsterhusius. Ter ad hunc locum
respicit Eustathius, *ιλ. β.* p. 331,
36=251, 5. *ῆ.* p. 692, 25=570,
46. *ὀδ. α.* p. 1416, 25=54, 50.

sed ita ut nil certi de ejus lectione
statuas. Scholiasten Aristophanis
excerpit Suidas *vv.* ἀνδραποδίζω.
Θετταλῶν σόφ. *De πιστῶν et*
πλείστων confusis vide Porson. ad
Xenoph. p. XLII. *Per se bonum*
est πλείστων, ut Eurip. Andr. 451.
Aristoph. Athenæi IV. p. 173. *D.*
ἔμπορος pro mangone habet Eubulus
Athen. III. p. 108. *E. locum indi-*
cante Hemst. in mss. Post *τις* *versu*
superiore minorem dist. ponit Por-
sonus. Junge ἔμπορος ἥκων, ut
1180.

522. οὐδ' ante ἀνδραποδιστῆς *om.*
1. 2.

οὐδ' *alterum om.* 5. οὐδεὶς οὐδραπ.
6. *sic.*

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, τοῦτο
ποῆσαι;

ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τάλλα τε μοχθεῖν, 525

ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

Χρ. ἔς κεφαλὴν σοι.

Πε. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ
γὰρ ἔσονται·

οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει,
χρυσίου ὄντος;

οὔτε μύροις μύρισαι στακτοῖς, ὅποταν νύμφην
ἀγάγησθον·

524. κινδυνεύων] -ειν 1. 2. et ex
em. A. τῆς ante αὐτοῦ om. 1.

κινδυνεύειν Rav. In 5. κινδυνεύων,
sed ω ex em. et forsā alius manūs.
-ων servat 6. αὐτοῦ Ald.

525. τ' ἀλλάτε] πὰ τε ἄλλα 1.
non 2.

σκόπτειν Elb.

526. ὀδυνηρότερον] ὀδυνότερον 1.
2. τρίψεις] διατρίψεις A. κεφαλὴν
σου 1. non 2.

σοι tres primæ, Brunckius et
Inverniz. tacite, 6. σου 5. Elb.
Par. 2827. Vide infra 650.

527. Suid. v. καταδαρθάνειν.

528. Οὔτ' ἐν τάπησιν — χρυσίου
γ' ὄντος] Lege ἐν δάπισιν cum
Kustero ex Suida v. δάπιδας, I. p.
509. et Scholiaste ad Vespas 674.
Οὔτε τάπησιν MS. Arund. ed. Ald.

Mox omittunt γ' MS. Vat. U. ed.
Ald. probante Kustero. οὐδ' ἐν δά-
πησιν Suid. [ms.] v. δάπιδας, et mox
δεκατας bis. et δάπτων in verbis
Babrii. οὔτ' ἐν A. οὔτε ἐν 1. 2.

οὔτε τάπησιν Ald. Junt. 1. Dorv.
οὔτ' ἐν τάπησιν Junt. 2. et sic, vel
-σι, Elb. A. B. C. D. E. 6. οὔτ'
ἐν τάπισι 5. οὐδ' ἐν δάπισιν Suid.
Med. Kust. in δάπιδας. οὔτ' ἐν δά-
πισιν Bentley, edd. Br. Inv. In
Hermippo Athenæi I. p. 28. A.
δάπητας pro δάπιδας ms. contra me-
trum. γ' ὄντος Junt. 2. γ' cum Ald.
J. 1. omittunt mss. in quibus Dorv.
Arund.

529. Citat Suidas v. στακτοῖς.
οὔτε μύροις] οὔτ' ἐν A. μύροις I.
οὔτ' ἐν Elb. 5. Sine ἐν ut vulgo
6. ἀγάγοισθον 5.

οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμήσαι ποικι-
λομόρφων 530

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστίν, πάντων τού-
των ἀποροῦντα ;

παρ' ἐμοῦ δ' ἐστίν ταῦτ' εὖπορα πάνθ' ὑμῖν,
ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ

τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκά-
ζουσα κάθημαι,

διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν
βίον ἔξει.

Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθὸν, πλὴν φώ-
δων ἐκ βαλανείου, 535

530. Suid. βαπτά.

Respicit Eustath. ἰλ. τ. p. 1185,
13=1252, 45.

531. Lege ἔσται. Mox ἀποροῦντι
Valckenærius ad Euripid. Fragm.
Diatrib. XIV. p. 150. τοῦ πλουτεῖν
ἐστὶ τούτων ἀπάντων. 1. 2. ἀπο-
ροῦντας] s omittit planissime A.
In m. schol. ἦν ἀπορῇ τίς τούτων
ἀπάντων.

τοῦ πλουτεῖν *Elb.* 6. πάντων
τούτων ἀποροῦντας *tres primæ*,
Rav. Borg. et 6. ἀποροῦντας *ser-*
vat D. πάντων τούτων ἀποροῦντα
Brunckii A. quo alludit C. πλουτεῖν
ἐστὶ πάντων τούτων ἀπορῇ τίς, *ubi*
ἐστὶ levi errore scriptum est pro
ἐστίν, i. e. ἐστ' ἦν. Confer schol.
Harlei. apud Porsonum. ἀποροῦντα
planissime Arund. Vide ad 286.

τούτων πάντων ἀποροῦσι *Brunk.*
e B. et sic 5.

532. δεῖσθον] -σθε 1.

ἔμπορα *Elb.* πάνθ', ὑμῖν ὧν *dist.*
Porsonus, forsan casu.

533, 4. καθῆσθαι et mox ζητεῖν θ'
Valckenær. ad Herodot. II. 86.
Vulgatum defendit Ruhnkenius Ep.
Crit. II. p. 159. nov. ed.

534. ἔξει βίον 1. 2. *Ita et 6.*

535. σὺ γὰρ ἂν] ἂν om. 1. 2.

φώδων *Ald. Respiciunt Etym.*
p. 803, 43. *Suid. v. φῶδον, Eustath.*
ἰλ. ρ. p. 1123, 21=1166, 24. ν.
p. 962, 50=945, 12. ὁδ. τ. p.
1859, 42=688, 11. *Huc potius*
quam ad 953. alludit Idem ὁδ. σ.
p. 1848, 62=672, 30. *Vide etiam*
Phrynichum Bekkeri p. 70, 27.

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κο-
λοσυρτόν;

φθειρῶν δ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν
οὐδὲ λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κε-
φαλὴν ἀνιῶσιν,

ἐπεγείρουνσαι καὶ φράζουσαι, ΠΕΙΝΗΣΕΙΣ· ἌΛΛ'
ἘΠΑΝΙΣΤΩ.

πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος,
ἀντὶ δὲ κλίνης 540

στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστήν, ἥ τοὺς εὐ-
δοντας ἐγείρει

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ
προσκεφαλαίου

536. ὑποπεινώντων] -νόντων 1. 2.

536-7. κολοσυρτόν *sine distinct.*
tres primæ. κολοσυρτόν *servat*
Etym. p. 239, 42. κολοσύρτων (*sic*)
Elb. *Huc respicit Eustath.* ἰλ. μ.
p. 896, 56=853, 49. κολοσυρτοῦ
Kusterus et Bentleyus. Tum τ' *tres*
primæ, 5. 6. *Br. Inv.* δ' *Porsonus*
e Kusteri emendatione, et cum eodem
atque Bentleyo fere distinguit.
Multo deterius Hemsterhusius βα-
λανείου; καὶ—κολοσυρτόν, φθειρῶν
τ'—*ut constructio sit* καὶ οὐδὲ λέγω
κολοσυρτόν ἀριθμὸν τε. *Herodotus*
VII. 9. §. 2. περὶ δὲ τῶν ἐσσωμένων
οὐδὲ λέγω ἀρχὴν, ἐξώλεες γὰρ δὴ
γίγνονται. *quem locum citat in mss.*
Hemsterhusius, cum Galeno T. VIII.
p. 452. = I. περὶ κρις. ἡμ. T. III.

p. 424, 43. *ed. Bas. Libanio T. I.*
p. 904. *D.=IV. 730, 22. Reisk.*
Apostolio XX. 51. Philetærus
Athenæi XIII. p. 587. F. Κοσσύ-
φας δὲ καὶ Γαλείνας καὶ Κορώνας οὐ
λέγω. περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ, γομ-
φίους γὰρ οὐκ ἔχει. ἀριθμῶν *Dorv.*
sed gl. πλήθος. ψιλῶν *Elb.*

538. *Suid.* κώνωψ.

539. ἐπεγείρουσαί τε καὶ A. et
540. πρὸς δὲ τούτοις.

ποιήσεις *Dorv. a m. pr. Plu-*
tarchus T. II. p. 1044. D. citante
Hemsterh. in mss. "Dicit Chrysip-
pus," ὅτι οἱ κόρεις εὐχρήστως ἐξυπ-
νίζουσιν ἡμᾶς, καὶ οἱ μύες ἐπιστρέ-
φουσιν ἡμᾶς μὴ ἀμελῶς ἑκαστατιθεναί.

540. γε *om. Elb.* 5.

542. *Huc respicit Suidas in*

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ'
 ἀντὶ μὲν ἄρτων
 μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν
 ῥαφανίδων·
 ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος·
 ἀντὶ δὲ μάκτρας 545
 πιθάκνης πλευρὰν ἐρρώγυϊαν καὶ ταύτην· ἄρά
 γε πολλῶν
 ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ'
 αἴτιον οὔσαν·
 Πε. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτω-
 χῶν δ' ὑπεκρούσω.

προσκεφ. *ut putat Kusterus*. ἔχειν
hic Dorv. ἔχει 540. *et* σχίνων 541.
 τάπιτος 542. *Phrynichus Bekkeri*
p. 70. Φορμοκοιτεῖν· τὸ ἐπὶ φορμοῦ
 καθεύδειν· φορμός δέ ἐστι πλέγμα τι
 ἐκ φλέω. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ
 κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνά-
 φαλλον·—*Vide Lex. Rhet. ibid.*
p. 315, 7.

544. φύλλ'] φυλλεῖ' *Kuster.* ex
schol. ad Acharn. 468. *ubi recte*
emendat φυλλεῖ'.

φύλλ']
 φύλλ' *tres primæ, ut fere mss.*
Arund. φυλλεῖ' *edd. Kuster. Br.*
Inv. φύλλ' *Dorv.* φύλ' *Elb.* 6. φύλ' 5.

545. θράνους κεραμίου μόνου κ.
Suid. ms. v. θράνος. Edd. Med.
Kust. Ἀρ. Πλ. α. δὲ θράνους στ.
 κεφ. κατ. τούτεστι κεραμίου·—
 κεραμίου *pro v. l. schol. per syni-*
resin scil.

θράνους *tres primæ, mss. in qui-*
bus Rav. Borg. 6. θράνου Pollux
X. 48. Eustathius ἰλ. ὁ. *p.* 1040,
 7=1050, 6. ἦν (τὴν τῶν κωπηλα-
 τῶν καθέδραν) ἀττικοὶ θράνον κα-
 λούσιν. *sed lege θρανίον, ex ipso*
Eust. ad ὁδ. α. p. 1400, 24=32, 45.

545-6. *Suid. v. μάκτρα.*

546. πιθάκεις *Elb.*

547. αἰτίαν] αἴτιον *Bentleius.*

αἰτίαν]
 τοῖς *om. Elb.* αἰτίαν *tres primæ*
et mss. certe 6. αἴτιον Brunckius et
tacite Invernizius.

548. τῶν πτωχῶν δ'] τὸν τῶν
 πτωχῶν δ' *ed. Ald. Suidas v. ὑπε-*
κρούσω. atque ita omnino legen-
dum. Neque est cur offendaris
particulæ δὲ positurâ, ut liquebit
ex duobus Ἐκκλησιαζουσῶν locis,
non quidem ut exstant, sed ut ex-
stare debent, 621. ἐπὶ τοῖς δὲ κα-

Χρ. οὐκουν δήπου τῆς Πτωχείας Πενίαν φαρμέν εἶναι
ἀδελφήν;

Πε. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι
ὅμοιον. 550

ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος, οὐ μὰ Δί',
οὐδέ γε μέλλει.

λοὺς βαδιούνται. 697. τοῖς εὐπρε-
πέσιν δ' ἀκολουθοῦντες. τὸν τῶν
πτωχῶν δ'] δ' om. Suid. ms. v. ὑπ.
[et servat τὸν τῶν cum 1. 2. ut
videtur.]

τὸν τῶν Ald. J. 1. A. B. D.
Dorv. 5. 6. Elb. edd. Br. Inv.
τῶν sine τὸν J. 2. Utrumque arti-
culum omittit C. ut videtur; nam
turbatum est in Brunckii nota.
ἐπεκρούσω Pollux IX. 139. ut putat
Kusterus, probante ibi Junger-
manno.

549. τῆς πενίας πτωχείαν] L. ex
Ald. τῆς πτωχείας πενίαν. et ita
ed. Kuster. τῆς πτωχείας πενίαν]
Ut hic Suid. Ald. ms. πτωχεία.
Mox ὑμεῖς δ' εἶπερ κ. θ. δ. εἶναι ὅ.
ms. τὴν 1. et ord. mutat. ut 2. [τὴν
πενίαν τῆς πτωχείας ex 2. lib. Ask.]

οὐκοῦν tres primæ, Br. Inv. In-
terrogat Inv. solus. οὐκουν—ἀδελ-
φήν; Devar. v. δήπου, Pors. πτω-
χείας πενίαν Ald. J. 1. Dorv. 5. 6.
Br. Inv. πτωχείας sine πενίαν
Arund. πενίας πτωχείαν Junt. 2.
πτωχείας πενίαν Pors. ἀδελφὸν
Dorv.

550. Διονύσιον φάθ' ὁμοῖον] εἶναι
ὅμοιον ed. Kuster. Ald. Hunc et
præcedentem versum recte legit
Suidas v. πενία, corrupte v. πτω-

χεία. [τῆς πτωχείας πενίαν — φάτ'
εἶναι ὅμοιον ed. Med. utr. loco. In
πεν. Kusteriana τῆς πτωχείας πε-
νίαν et Δ. εἶναι ὅμοιον, in πτωχ.
τῆς πενίας πτωχείαν et Δ. φάθ'
ὁμοῖον.] φάτ' εἶναι A. 2. τὸν Διό-
νυσον φατέ εἶναι 1.

δ. εἶναι ὅμοιον Ald. Junt. 1. ed.
Brunck. Arund. δ. φάθ' ὁμοῖον (sic)
Junt. 2. φάτ' εἶναι ὅμοιον Rav.
Elb. 5. 6. (In 5. ὁμοῖον, ex emend.
m. pr. pro ὅμοιον, ut videtur)
Ita Dorv. ὑμεῖς γ' εἶπερ θρ. διονύσιον
φάτ' εἶναι ὅμοιον. (γ' εἶπερ ex alius
emend.) et συνίησις pro gl. supra
διονύσιον. Escholiastæ autem verbis
ὡς εἴτις λέγοι Διονύσιον, &c. εἶπερ
elicit Hemsterhusius, frustra opi-
nor; quum ἀκέφαλον esse scholion
ipse agnoscat. Per se optimum
εἶπερ, sed ob ὑμεῖς γε reponendum
esset οἵπερ vel contra mss. Illud
autem recte monet vir summus,
priorem Plutum interpretari illos
qui quæerunt quemnam Dionysium
et Thrasybulum respiciat comicus.
Ibi dele ὡς ὁμοιούντων σφόδρα ἀνο-
μοίους, et mox ἔγγιστα συγγενείας
εἶναι, et forsan ἀδελφὸν, quæ ad
εἶναι ἀδελφήν 549. pertinent.

551. τοῦτο αὐτὸ 1. 2.

ὁμὸς Dorv. 5. 6. Elb. οὐ μὰ
Ald.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶν
μηδὲν ἔχοντα·

τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα·

περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ'
ἐπιλείπειν.

Χρ. ὥς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ
κατέλεξας, 555
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ
ταφῆναι.

Πε. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμωδεῖν, τοῦ σπουδάζειν
ἀμελήσας,
οὐ γινώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελ-
τίονας ἄνδρας,
καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν, παρὰ τῷ μὲν
γὰρ ποδαγρῶντες,

554. περιγίγνεσθαι]

555. δάματερ] δήμητερ 1. non 2.

555-6. Citat Suid. v. μακαρίτας.

η η
δάμαρτε Dorv. δάματερ (η η rub.)

δό
5. qui φειδόμενος. φεισάμενος 6.
δό ejusdem.

556. φεισάμενος] φειδόμενος 1.
et ex em. 2.

ἀφῆναι Dorv.

558. γινώσκων Ald. γιν. A.

559. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαλ-
γοῦντες] παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδα-
γρῶντες edd. Ald. Kuster. τὴν

γνώμην] τὴν om. A. παρὰ τῷ] παρ'
αὐτῷ A. 1. 2. ποδαγρῶντες] λγ 1.
non 2.

παρὰ τῷ et ποδαγρῶντες Ald. J.
1. Br. Inv. παρ' αὐτῷ et ποδαλ-
γοῦντες J. 2. sed utrumque, ποδαλ-
γοῦντες et ποδαγρῶντες, in scholiis
memorat, et ποδαγρῶντες præfigit.
παρὰ τῷ Elb. Dorv. παρ' αὐτῷ
Borg. Par. 2827. παρ' αὐτῷ μὲν
ποδαγρῶντες sine γὰρ 5. Ita 6.
παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες εἰσὶ
καὶ παχ. καὶ γαστ. ποδαγρῶντες
servant omnes mss. ut videtur.
(ποδαγρῶντες Dorv.) Schol. in 5.

καὶ γαστρῶδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίνονές
είσιν ἀσελγῶς 560

παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυνοὶ, καὶ σφηκῶδεις, καὶ τοῖς
ἐχθροῖς ἀνιαιοί.

Χρ. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες
σὺ πορίζεις.

Πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν, καὶ
ναδιδάξω,

ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

Χρ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς
τοίχους διορύττειν.* 565

Πε. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας,
ὥς ὁπόταν μὲν 567

"*Medici non* ποδαγρῶντες *dicunt,*
sed ποδαλγιῶντες (*sic*) *vel* ποδαλ-
γοῦντες." *Mox ad* 561. *respicit*
Suid. v. σφηκῶδεις.

560. *Suid.* v. ἀσέλγεια.

561. *Incipit B.*

562. λιμοῦ] λοιμοῦ 1. τὸ σφη-
κῶδες αὐτοῖς A. B.

ἀπὸ τοῦ *diserte ed. Invern. e*
Rav. ut videtur. ὑπὸ *servant* 5. 6.
λοιμοῦ *Dorv.*

563. κάναδείξω *Elb. Pro* σφῶν,
λόγον *U. quod scil. pro glossa po-*
nitum fuerat supra περανῶ, *ut monet*
Hemsterhus.

564. ὅτι ἡ κοσμιότης 1.

τοῦ πλούτου ἐστὶν δ' ἐνυβρίζειν
Rav.

565. ἐστὶν *om. Dorv.*

566. ὀβελίζει *Bentleius.* νῆ τὸν
δί' εἶγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ
κόσμιόν ἐστι;] *sic* 1. 2. B. εἶ γε
λ. ἀ. δεῖ, πῶς οὐ *Suid. ms.* κλέπτῃς.

Βλ. νῆ τὸν δί' εἶγε δεῖ λαθεῖν αὐ-
τον, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι *tres*
primæ, et mss. nominatim Rav.
Borg. Arund. 6. nisi quod οὐ, non
οὐχὶ, 6. (εἰ δεῖ *Rav.*) νῆ τὸν Δία γ'
εἶγε λ. αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κ. ε.
Brunck. e membr. et sic Dorv. sed
priore γ' omisso. Vide Porsonum
Adv. p. 34.

567. τοίνυν γ'] γ' *om. A. B. 1,*
et 2. in lib. Ask.

ὥσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν
 εἰσὶ δίκαιοι·
 πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ'
 ἄδικοι γεγέννηνται,
 ἐπιβουλεύουσιν τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ
 πολемоῦσιν. 570
 Χρ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα
 βάσκανος οὔσα·
 ἀτὰρ οὐχ ἥττόν γ' οὐδέν κλαύσει μηδὲν ταύτῃ
 γε κομήσης,
 ὅτιν' ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὥς ἔστιν
 ἀμείνων

τοῖνον γ' *tres primæ*, 6. γ' *om.*
A. B. C. D. E. Dorv. edd. Br. Inv.

569. γεγέννηνται] γίνονται 1. γέ-
 νηνται 2.

δ' *om. Dorv. et dat* οὐδὲ ψεύδη

571. γεγέννηνται *servant Arund. 5.*

6. *Gl. in 5. γήνονται (sic), in 6.*

ἐγένοντο. παραχρῆμ' tres primæ,

Porson. παράχρημ' Br. Inv.

571. *Suid. βασκανία.*

572. ἥττόν γ'] γ' *om. A. 2.*

κλαύσει] -εις 1. et gl. 2. κομήσης]

Suid. [ed.] in v. (κοσμήση, sed bene

interpr. Suid. ms.) οὕτω γε κομπάσης

1. κομπ- 2. [i. e. κομπάσης, ut liquet

e lib. Ask. Mox notat Porson. e

regione v. 574. οὕτως gl. 2. quam

glossam refer ad hunc locum.]

κοσμίως plane in textu MS. Dorv.

Errat Hemsterhusius, qui mox

etiam ἀμεινον notare omisit.

κλαύσει ἡμᾶς Dorv. ex 573. ut
putat Hemst. κομήσης tres primæ,
edd. Br. Inv. κομίσης Par. 2827.
κομπάσης Elb. (qui et αὐτὰρ—
κλάση) Arund. 6. κλαύσεις et κομ-
πάσης 5. hoc ex em. sed m. pr. et
π ab initio. κομπάσης memorat
Suid. v. κομήσης.

573. ὅτι ζητεῖς] ὅτι γε *ed. Kust.*
ex Ald. In schedis conjecerat ἀμει-
νον. ὅτι γε] γε om. 1. 2. τοῦτ']
ταῦτ' A. B. ἀμείνων] ἀμεινον et su-
praser. κρεῖττον MS. Dorvill. 1075.
τοῦ omittit C. D' O.

ἀναπείσειν]

ὅτι γε ἀναπείσειν—ἀμείνων tres

primæ, edd. Brunck. Invern. con-

sentiente 5. ὅτι γε A. B. et Dorv.

ἢ

ut videtur, ὅτι D. Arund. 6. ὅτι

C. (ἢ ejusd. m.) ἀναπείσει Elb.

Vide ad 375. ἀναπείσειν servat 6.

Πενία Πλούτου.

Πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὐπω δύνασαι
περὶ τούτου
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. 575

Χρ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;

Πε. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ· σκέψασθαι δ' ἔστι
μάλιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
φρονούντας ἄριστα
αὐτοῖς· οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πράγμ'
ἐστὶ δίκαιον.

Χρ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν
τὸ κράτιστον;

κάκεῖνος γὰρ τὸν Πλούτον ἔχει. 580

Βλ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ἄμεινον *Elb.* ἀμείνων *retinet Porsonus, cum Arund. 6.*

574. πενία πλούτου *Ald.* $\overline{\pi\epsilon\nu\acute{\iota}\alpha}$ πλούτου *Porson.*

575. καὶ πῶς] καὶ *om. A. B.*
Suid. v. πτερυγίζειν. σ' *om. Dorr.*

576. ἔστι μάλιστα] ἔ. καὶ μ.
A. B.

578-9. διαγιγνώσκειν] -γιν- 1.
- B. 2.

Ultima in δίκαιον ex em. posterioris 5. forsā fuit δίκη. Mirum sane hunc versum sicco pede transisse viros doctos. Conjicit quidem Hem-

sterhusius in mss. ἦν τὸ δίκαιον, vertens, "esse solet." Sed apud scenicos plerumque adjungitur ἄρα, ut Equit. 381. 1094. Pac. 819. Eurip. Andr. 419. fragm. apud Liban. Ep. 487. (Porson. Adv. p. 276.) Menandr. Stob. 74. p. 451. (Porson. Opusc. p. 251.) Neque τὸ δίκαιον sensui satisfacit, qui est, "adeo pauci dignoscere possunt vera bona." Conjicit amicus κράτιστον, non sine specie.

580. τὸν πλούτον] τὸν *om. A.*

πλούτον *Ald.* $\overline{\pi\lambda\acute{o}\upsilon\tau\omicron\nu}$ *Porson.*

Βλ. *om. tres primæ, et mss. certe 6.*

Πε. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς
 φρένας ἄμφω,
 ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερώς
 ἀποδείξω.
 εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
 αὐτὸς ἀγῶνα,

habent edd. Br. Inv. ex em. Bentleii, quam recipit Porsonus, probatam et Hemsterhusio. ἀποπέμπει ἡμῖν Dorv.

581. γνώμαις — λημῶντες] λήμαις ex Scholiis, λημῶντες ex ed. Ald.

ἡ αἰ
 Bentley. λυμαις 2. et in m. γρ.
 γνώμαις. λήμαις pro v. l. B. in m.
 λημῶντες 1. 2. -τες Suid. ms.
 λήμη.

γνώμαις tres primæ, (γνώμ' Junt. 2. errore pro γνώμ') Suidas vv. κρονικαῖς et λήμη, Borg. ὄντως γνώμαις Arund. λήμαις A. B. C. D. Elb. (λύμαις D.) ed. Inv. diserte; Diogenianus V. 63. Vatic. App. II. 36. Hesychius et Suidas in κρονικαὶ λῆμαι, et pro v. l. scholiastes, probante Bentleyo. λημῶντες Ald. Junt. 1. edd. Brunck. Inv. λιμῶντες Dorv. λημῶντες Junt. 2. Par. 2827. Arund. Elb. ut videtur, Suid. in λήμη. λήμαις λημῶντες, sine ὄντως, 5. γνώμαις et λιμῶντες 6.

582. τοῦτό γε δή] τ. δή που A. 1. 2. τ. δέ που B.

τοῦτό γε δή Ald. J. 1. τοῦτ' ἤδη

J. 2. A. Borg. Dorv. edd. Hemst. Br. Inv. τοῦτο δὲ B. D. Ar. 5. 6. et Elb. ut videtur. ὁ ζ. δὲ ποῦ π. καὶ τοῦτο δήπου C. τοῦτο δήπον Rav. σε διδάξω edd. mss. Arund. 5. 6. sed σε omittit Rav. ut quidem citat Invernizius.

583. πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα] πῶς ἂν π. 1. 2. πῶς
 α
 ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα A. α superscripto, sed transversa linea damnato. πῶς γ' ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς α. B. (sine α).

πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα tres primæ, Dorv. πῶς ἂν π. Elb. U. Arundel. Rav. 5. 6. A. B. C. D. πῶς π. ἂν Borg. αὐτὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν Borg. C. D. Arund. 6. et ut videtur Elb. τὸν Ὀλυμπιακὸν, omisso αὐτὸς, B. 5. (In 5. sæpe versata est in hoc versu manus emendatrix ipsius scribæ; nescio an primo fuerit τῶν Ὀλυμπιακῶν; sed certe πιακ ab initio.) τὸν Ὀλυμπιακὸν αὐτὸς membr. et Par. 2827. τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς Rav. quomodo emendat Kusterus, et exhibet Brunckius, probante Porsono præf. Hec. p. 56.

ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας αἰὲ δι' ἔτους πέμπ-
του ξυναγείρει,

ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στε-
φανῶσαι 585

κοτινῶ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῶ μᾶλλον ἐχρῆν,
εἶπερ ἐπλούτει.

584. ξυναγείρει] συν- 1.
ξυναγείροι *Elb.*

585. ἀθλητῶν] ἀσκητῶν *A. B.*
γρ. τῶν ἀθλητῶν *B.* ἀσκητὰς τοὺς
(καὶ *ms.*) ἀθλητὰς λέγουσιν. *Suid.*

ἀθλητῶν *tres primæ, Brunck.*
Arund. 5. 6. ἀθλιτῶν *Dorv.* ἀσκη-
τῶν *Inv. diserte, e Rav. ut videtur.*
Lex. Rhet. Bekkeri p. 217. Ἀσ-
κεῖν: οἱ ῥήτορες χρῶνται μὲν καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλο τι ἔργον σκοπούντων,
τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀγαθῷ λόγων
ἄσκησιν ποιουμένῳ. ὅταν δ' αὐτὸ
καθ' αὐτὸ τάξωσι τὸ ἀσκεῖν, εἰδέναι
χρῆ τότε, ὅτι τῇ λέξει ἐχρήσαντο
ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων τοὺς στεφανί-
τας, τούτεστιν ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν:—
Vide Phrynich. ibid. p. 17. Suidas,
Ἀσκησις: ἐγκράτεια. ἄσκησιν· ἀγω-
νίαν. καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ
προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ
παλαιοὶ καὶ Πλάτων. καὶ ἀσκητὰς καὶ
ἀθλητὰς λέγουσιν:—*Ita Med. Ald.*
Tacite Kust. καὶ ασκ. τοὺς αθ. *Sed*
potius legendum et distinguendum,
Ἀσκησις: ἐγκράτεια: — Ἀσκησιν:
ἀγωνίαν. ἀγωνιᾶν δὲ ὡς ἡμεῖς — λέ-
γουσιν. οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων καὶ
ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν:—
Forsan respicit ad locum de Rep.
III. pp. 403. E. 404. A. C. apud

H. Steph. Thes. I. 588. A. στε-
φανώσας *omnes; Arund. 5. 6.*

586. κοτίνου] κοτίνῳ 1. 2. *et*
mox. [-νου hic A. B. ut videtur.]
κοτίνου *tres primæ, edd. Br.*
Inv. κοτίνῳ A. B. C. D. E. Dorv.
Arund. 6. Elb. Suidæ in v. edd.
Med. Ald. Gl. ἐλαίνῳ in E. Dorv.
ἀγριελαίας *in 6. bis. κοτινῶ Por-*
sonus, hic et 592. Vel κοτινῶ vel
potius κοτίνου schol. cujus mentem
non assecutus esse videtur Hemster-
husius p. 192. Priscianus XVIII.
f. 240. a. Ald. “Attici, στεφα-
νοῦται κοτίνου στεφάνῳ καὶ στεφα-
νοσάμενος καλάμῳ λευκῷ” (*Nub.*
1002.) Omittit Putsch. p. 1205.
In Geopon. IX. 1. legendum τὸν
κοτινοῦν στέφανον, in Euripide
Athenæi III. p. 76. C. recte ἐρι-
ναῖς Schweighæuserus. Formatur
ab ἔρινος ut χρυσοῦς a χρυσός. Vide
Suid. v. φοινικᾶ, Lex. SG. Bekkeri
p. 425, 22. Ceterum εἶπερ similiter
repetitur Thesm. 796. εἰ κακὸν
ἐσμέν, τί γαμεῖθ' ὑμεῖς (ita malim)
εἶπερ ἀληθῶς κακὸν ἐσμέν; In
Aristotelis loco apud schol. (π.
θαυμ. ἀκουσμ. c. LII. ed. Beck-
mann.) multa tentat Hemsterhusius.
Spuria esse ultima inde ab ἔστι δὲ

Χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δημοῖ τιμῶν τὸν Πλούτον
ἐκεῖνος·

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν
δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν Πλούτον ἐᾷ
παρ' ἐαυτῷ.

Πε. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ
περιάψαι 590

αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν *statuit Heynius apud Beckm. p. 414. Sane ἀπὸ ταύτης δὲ φυτὸν λαβόντες &c. e superioribus nata videntur. Callistephanum eandem esse atque Linnæi Elæagnum censet A. G. Camus, Mem. de l'Institut, Literature T. II. pp. 225—239. Hac occasione usus, vel si mavis, abusus, emendatum dabo locum nobilem Euripidis apud Lycurg. p. 161. HSt. Οὐδ' ἂν τελείας χρυσέας τε γοργόνας Τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὐμολπος οὐδὲ Θράξ ἀναστρέψει λεῶς Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ τιμήσεται. Ita Ald. et ms. Reg. Paris. . certe ἂν τελείας. Sed præclare Codex Crippsio-Burneianus, στεφάνοισι παλλὰς δὲ ο. τ. Quare, partim assumtis Valckenærii et Musgravii emendationibus, lege, Οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ, Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. Οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνας Τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὐμολπος οὐδὲ Θράξ ἀναστρέψει λεῶς*

Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται. “*Nunquam committam, ut Eumolpus Athenarum tutelam, Palladi Poliadi ademtam patri suo Neptuno tribuat.*” De ἐλάα et τριαίνῃ in Acropoli vide quos citat Meursius Cecrop. XVIII—XXII.

587. δημοῖ] δοιλοῖ 1.

πλούτον Ald. πλούτον Porson. hic et 589.

589. ἐᾷν eodem sensu usurpat Scholiastes ad Av. 1283. λήροις] λείροις B.

λείροις C. gl. ἄνθεσιν. Gl. κεῖσθαι in Par. 2827. supra παρ' αὐτῷ (sic) Citant Magister v. ἀναδησάμενος, Eustath. il. α. p. 125, 40.=94, 47. λόγοις pro λήροις Gramm. August. apud Hermann. de Gr. Gr. p. 362.

590. Hemsterhusius p. 193. in Plutarcho II. p. 632. C. κυμινο-πρίστην pro κύμινον legit.] Photius MS. Κύμινον· ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος.

αἴσχιστον Elb.

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερος ἔσθ' οὕτωςι καὶ
φιλοκερδής.

Χρ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτινῶ στεφάνῳ
στεφανώσας.

Πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ'
ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν.

διὰ τὴν Πενίαν,

Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον· φησὶ
γὰρ αὕτη, 595
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
μῆν' ἀποπέμπειν,

591. ἔσθ'] ἔστιν 1.

592. ἀλλὰ γε σ'] γε om. A.
intra lin. addit B. σὲ sine γε 1.
κοτινῶ in text. A. ου superscr.
rubr. ἐξολέσειε] ἐξωλ. 1.

ἀλλὰ γέ σ' ὁ Ald. J. 1. ἀλλὰ σέ
γ' ὁ J. 2. ed. Brunck. γε om. Rav.
Borg. Par. 2827. cum 5. 6. et sch.
ad 586. Contra σε om. γ' habet
Dorv. κοτίου tres primæ, A. edd.
Br. Inv. schol. ad 586. κοτινῶ
B. C. D. E. Elb. Par. 2827.
Dorv. Arund. 6.

593. ἔστ' ἀγάθ'] ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ
1. τᾶγαθ' 2. ἐστὶ τᾶγάθ' B. [sic].
ἔστι τᾶγάθ' Elb. scholiastes. om.
ὑμᾶς Elb. 6.

594. πυθέσθαι] γρ. μαθεῖν B.
πενίαν Ald. πιθέσθαι Elb. Ita
Suidas; Ἑκάτην: ἀπὸ ταύτης ἔστι
μαθεῖν εἴτε τὸ πλ. εἴτε τὸ πεινῆν
ἐστὶ β. Pro gl. μαθεῖν Dorv.

595. βέλτιον] ἐστὶ β. 1. 2. Suid.
Ald. ms. v. ἐκάτην.

φησὶ γὰρ αὕτη tres primæ, 5.
Suidas. αὕτη Elb. edd. Br. Inv.
φασὶ γὰρ αὕτῃ Dorv. 6. et gl. in
utroque λέγουσι. φασὶ γὰρ αὕτη (sic)
Arund.

596. προσάγειν]
δεῖπνον] καὶ δ. Suid. ms. In glossa
codicis Dorv. apud Hemster. p. 195.
c. 2. τηγανιακοῦ] Imo τηγανισμένου
habet C. D' O. pro τετηγανισμένου.

προσάγειν Ald. Junt. 1. Rav.
Borg. Elb. C. D. Dorv. Arund.
5. 6. sed in 5. sup. rubr. γρ. προ-

λ
σφέρειν αὕτῃ δη. προπέμπειν Junt.
2. Victor. Paris. 2827. ἀποπέμ-
πειν Suid. v. Ἑκάτην, A. B. Schol.
Aldinus, οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπ-
νον &c. Juntinus, δεῖπνον — τῇ Ε.
προσάγοντες ἐτίθουν.

τούς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζειν
ἔτι μὴδ' ὀτιοῦν·

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης. 600

Πε. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἷα λέγει;

597. πρὶν καὶ κ. *Elb.* 6. *et schol.*
ad 487.

598. [*De* φθείρεσθαι] *vide* Tay-
lor. *ad* *Lycurgum* p. 328. *In*
glossa codicis Dorvill. *apud* *Hemst.*
p. 196. c. 2. δὴ ὡς χοῖρος] δίκην
χοῖρος (l. χοίρου) C. D' O.

γρύζης]

γρύζης *tres primæ*, 5. A. B.
Magister v. φθείρου. γρύζεις C. D.
6. γρύξης *edd.* Br. *Inv.* γρύζειν
Dorv. *Elb.* *Arund.* *Cantab.* 1. 2.
Phrynichus Bekkeri p. 4. Αὐτο-
σχεδιάζειν σὺ, ἤκειν σύ: ἀντὶ τοῦ
αὐτοσχεδιάζε σὺ καὶ ἤκε σύ. Ἀττι-
κὸν τὸ σχῆμα, ἀπαρέμφατον ἀντὶ
προστακτικόν. Ὅμηρος· αὐτοῦ ἐρυ-
κακέειν &c. *scil.* *Iliad.* ε. 262-4.
In Sophocl. Phil. 22. ἄ μοι προ-
σελθὼν σῖγα, σημαίνειν, ἔχει *Por-*
sonus Opusc. p. 194. εἵτε *scil.*
suppresso ut in locis ibidem citatis
p. 218. *Æschyl. Agam.* 1405=
1412. *St. Soph. Œd. T.* 525=517.
Br. (*Antig.* 40. *ex emend.*) *In*
Cratino Athen. IX. p. 385. C.
ἐπερωτᾶν *ms.* *Epit.* *In Nub.* 1355.
non spernerem, ἥδη λέγειν πρὸς τὸν
χορόν. *Vide Ach.* 415. *Pherecrates*
Athenæi III. p. 111. B. ὦλεν,
ὀβελίαν σπόδιν ἄρτου δὲ μὴ προτι-

μᾶν. *Ita ms. A.* *Lege* σποδεῖν, *quod*,
si sanum est ὦλεν, *per eandem*
ellipsisin erit explicandum; Tu, Olen,
obelian vora, spreto pane. *Vide*
Aristoph. Pac. 1304. *Male* ἄρτον
citat Piersonus. *Si plura exempla*
in re notissima desideras, vide Th.
Kidd. *in Porsoni Opusculis*, p.
254. *Porsonum ad Toup.* p. 481.
quem memini, cursim inspecto ipso
marmore Sigeo, in Chandleri sen-
tentia permansisse.

601. *Repetit Eq.* 810.

Scholia disjunge, τραγικεύεται:
— μετέιληπται ὁ στίχος ἐκ Φοι-
νισσῶν &c. *Si hæc sunt Thomæ*
Magistri, manifesto mutila sunt
ejus verba Ecl. Att. v. πόλις, *ita*
fere redintegranda; Εὐριπίδης ἐν
Ὀρέστη * * καὶ ἐν Φοινίσσαις, ὦ
πόλις κλύεις ἃ πάσχω; καὶ Ἀριστο-
φάνης, ὦ πόλις Ἀργούς κλύεθ' οἷα
λέγει; *Ex Oreste citare potuit*
Ἀργείων πόλις 49. *vel* ἰκόμην δι'
ἄστεος, Ξύλλογον πόλεως ἀκούσας
719—20. *quæ inprimis ad ejus*
propositum faciunt. *In Phænissis*
620. *suspicio eum pro πάτερ legisse*
πόλις ex 622. *Idcirco autem his*
immoratus sum, quod si semel con-
stet de hac lacuna, maximum pondus

- Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
 Πε. τί πάθω τλήμων;
 Χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν.
 Πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς; 605
 Χρ. ἐς τὸν κύφων', ἀλλ' οὐ μέλλειν
 χρῆν σ' ἀλλ' ἀνύτειν.
 Πε. ἦ μὲν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
 μεταπέμψεσθον.
 Χρ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου· 610
 κρείττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν·
 σὲ δ' εἴαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

accedet suspicioni Porsoni ad Orest.
 1263. *de simili defectu in v. φάσ-*
ματα. Quærendum autem de v.
ὀρμίζω.

606. κύφων' (sic) *Dorv.* "scho-
liastæ nimirum obsecutus, qui
utrumque κύφωνα et κυφῶνα fre-
quentari notaverat." *HEMSTERH.*

607. χρῆσ' *ed.* 1547.] χρῆν *Ald.*
Kuster. ἀνύειν] ἀνύτειν *ed.* *Ald.*
recte. vide Sophocl. Antig. 237.
816. Trachin. 323. ubi Atticam
esse formam recte observat Scho-
liastes. ἀνντε lege pro ἀννε supra
413. χρῆ σὲ [1. ut videtur] χρῆ σ'
2. ἀνύειν A. 1. 2. B.

χρῆν σ' *Ald. J. 1. χρῆσ' (sic)*
Junt. 2. χρῆ σ' A. C. Par. 2827.
Dorv. edd. Br. Inv. ἀνύτειν Ald.
Junt. 1. Elb. Borg. U. Bodl.
Spiritum mutavit Porsonus, quem
vide ad Phœn. 463. Phrynichus
Bekkeri p. 14. Ἀνύειν: δασύνουσιν

οἱ Ἀττικοί. καὶ δῆλον ἐκ τῆς συνα-
 λοιφῆς. καθήνυσαν γάρ. *unde emenda*
Sophocl. Electr. 1451. Lex. SG.
p. 411. Ἀνύτειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ
ἡμεῖς ἀνύειν, τὸ σπεύδειν. (Ita le-
gendum videtur tum ibi, tum apud
Suidam.) Ibid. Ἀνύσαι: δασέως.
ἀνύττειν Dorv. C. et hanc lectionem
memorat H. Stephanus Thes. T. I.
p. 471. C. ἀνύσειν B. ἀνύειν Junt.
2. Rav. Par. 2827. cum 5. 6. et
ut videtur A. D.

608. γ' ἔτι] γέ τοι 1. 2.

γέ τι 6. *ut videtur.*

609. μεταπέμψεσθον] -οισθε 1.

2. μεταπέμπεσθον *Elb.*

612. κλάειν μακρὰ] κλάειν A. 1. 2.

B. μακρὰν 1. 2.

σὲ δ' ἂν κ. μακρὰν *Elb.* μακρὰ τ.
 κ. τύπτουσιν *Par. 2827. cum scho-*
lio, ἦ (male editur ἦ) τὴν κεφαλὴν
τύπτουσιν δηλονότι λέγει, — ἦ τὸ

Βλ. νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
 εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
 τῆς τε γυναικός· καὶ λουσάμενος, 615
 λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
 τῶν χειροτεχνῶν,
 καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

Χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ'πίτριπτος οἴχεται·
 ἐγὼ δὲ καὶ σύγ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν 620
 ἐγκατακλινούντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

Βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
 ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποεῖν.

Χρ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
 αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλούτον, ὥς νομίζεται,
 καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἡύτρεπισμένα.

κεφαλὴν πρὸς τὸ κλάειν σύναπτε καὶ
 μηδὲν ἔξω (ἔξωθεν) λάμβανε. *Gl.*
 τύπτουσιν δηλαδὴ *in Dorv.*

613. πλουτεῖν *an* πλουτῶν *habeat*
Dorv. non liquet Hemsterhusio.

614. παιδίων *Rav.*

615. τῆς τε] καὶ τῆς 1. 2.

617. χειροτεχνῶν] -τέχνων *B.*

χειροτεχνῶν *tres primæ*, 5. 6.
 χειροτέχνων *edd. Br. Inv.*

618. καταποπαρδεῖν *Par. 2827.*

619. *Citat Suidas v. ἡ'πίτριπτος.*

619—26. *Chremyli omnia in U.*

Βλ. 622. *servat Dorv.*

619. ἡμῖν *om. Elb. ob præce-*
dentia. Contrario modo corruptus
fuerat locus Eurip. Hec. 968.

621. ἐγκατακλινούντες]

ἐγκατακλινούντες *Ald. Junt. 1.*
Elb. et mei 1. 2. 3. 4. 5. 6. Gl.
 καταθήσοντες 4. -οῦντ' *Junt. 2.*
Dorv. cum gl. ἐγκαταθήσοντες.
edd. Brunck. Inv.

623. ποιεῖν] ποεῖν *B.*

διακωλύσει *et* προὔργων *Dorv.*

624. ὦ παῖ *K.] ὦ om. A. B.*
habent 1. 2. ὦ δοῦλε gl. in B.

ὦ παῖ *tres primæ, Arund. 5. ὦ*
omittunt A. B. C. D. (apud Brunck.
ad 1100.) Rav. 6. ὦ gl. 6. στόματ'
Elb. σ' omittunt tres primæ, A. C.
Arund. habent Elb. B. D. edd.
Br. Inv. σε χρή 5. σὲ χρῆν 6.

626. ἔνδον] *om. A. non B.*

τᾶλλ' *Ald. εὐτρεπισμένα forsan*
Ravennas. ἡὗτ servat 6. Post ver-

ΧΟΡΟΥ.

- Κα. ὦ πλείστα Θησείοις μεμυστιλημένοι,
 γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
 ὥς εὐτυχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπράγατε,
 ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. 630
- Χο. τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
 φαίνει γὰρ ἤκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
- Κα. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
 μᾶλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,

sum, ΧΟΡΟΥ addunt tres primæ, et agnoscit schol. ad 619. et hic. λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ῥῶδῃ Brunck.

627. θησείοις] θησείοισι 1. θησεΐησι 2. μεμιστυλημένοι] μεμυστιλ. A. B. Suid. ed. ms. σᾶμα in μενεδαΐος ms. μεμιστηλ. 1. 2.

θησείοις *tres primæ*. -σι B. Par. 2827. edd. Br. Inv. cum 6. et Suida in v. θησεΐης v. l. scholiastæ Juntini, scil. θησεΐης pro θητεΐαις. μεμοιστιλημένοι (sic) Ald. μεμοιστιλημένοι Junt. 1. i. e. μεμυστιλημένοι, quod habent A. D. Elb. 6. edd. Br. Inv. scholiastes Aldinus bis, sed bis mutavit Fracinus in μεμιστυλημένοι, ut et μυστίλη in μιστύλη. Illam formam, quam magno consensu tuentur grammatici, præferunt Bentleius et Brunckius, obsecuto Porsono. μεμιστυλλημένοι Junt. 2. Par. 2827. Dorv. scholiastes Juntinus. Vel hoc, vel μεμιστυλημένοι, quod habent B. C. unice probat Hemsterhusius hic et

in Lennepii Etymolog. T. I. p. 569. Quod ait vir summus, ita esse apud Suidam pluribus in locis; vellem loca demonstrasset.

627, 8. Citat Eustathius ad Il. A. p. 135.=102, 5. ubi μεμιστυλημένοι. Vide et ad Il. ω. p. 1368, 49.=1508, 43. sed alteram scripturam tuetur Ælius Dionys. apud eundem ad ὀδ. γ. p. 1476, 63.=138, 37.

628. ὀλιγίστοις (sic) Ald. ὀλίγοις α. Par. 2827.

629. ὥς εὐτυχεῖθ'] ὥς εὐτυχῶς legisse videtur Alciphro III. 46. p. 374.

εὐτυχοῖθ' Elb.

631. τῶν σ, φίλων] τρόπων 1. 2. non A. B. (B. in m. pro v. l.)

φίλων *tres primæ*, edd. Br. Inv. τρόπων Elb. Borg. apud Inv. ad 670. Dorv. Arund. 6. Utrumque memorat schol. De ellipsi vide Porson. ad Phæn. 1360.

632. φαίνει] -νη ex em. 1.

ἐξωμμάτῳται καὶ λελάμπρυνται κόρας, 635
 Ἄσκληπιου παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

Χο. λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.

Κα. πάρεστι χαίρειν, ἣν τε βούλησθ', ἣν τε μή.

Χο. ἀναβοάσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
 μέγα βροτοῖσι φέγγος, Ἄσκληπιόν. 640

ΓΥΝΗ.

τίς ἢ βοή ποτ' ἐστίν; † ἄρ' ἀγγέλλεται
 χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦς' ἐγὼ πάλαι,
 ἔνδον κάθημαι, περιμένουσα τουτονί.

Κα. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὧ δέσποιν', ἵνα
 καύτῃ πίης, φιλεῖς δὲ δρῶς' αὐτὸ σφόδρα· 645
 ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

† γρ. ἄρα γ' ἀγγελεῖ

635. λελάμπρυνται] -νται A. 1.
 B. Suid. v. ἐξωμμ. non 2. *Imo v*
servant Suidæ edd. Ald. Med.
Kust.

-νται κόραι Elb. -νται 6. *Respicit*
Pollux II. 59. Citat Ælianus N.
A. XVII. 20. apud Valck. Diatr.
p. 196. qui omnino videndus.

637. βοάν B. a. m. pr. βοᾶν
 1. 2.

Χρ. errore pro Χο. Ald. βοᾶν
 Ald. J. 2. Br. Inv. βοᾶν J. 1.
 Suidas v. λέγεις μοι, 6.

639. ἀναβοάσομαι] -ήσ- 1.

640. φέγγος]

φέγγος MSS. Vat. U. Bodlei.
 Arund. ed. Ald. probante Bentleio.

φέγγος Ald. J. 1. Rav. Borg.
 Elb. A. B. C. D. Dorv. 5. 6.
 φάνος J. 2. *Vide collationem ad*
Av. 1746.

641. ἄρα γ' ἀγγελεῖ] ἄρ' ἀγγελεῖ
 Ald. ἄρα γ' A. 1. 2. B.

ἄρ' ἀγγελεῖ Ald. Junt. 1. ἄρα γ'
 ἀγγελεῖ Junt. 2. ed. Brunck. Dorv.
 Arund. 6. ἀγγελλέται Rav. sed an
 habeat γ' non dicit Inverniz.

644. δέσποιν' ἵνα] δέσποινα Ald.
 δέσποινα sine ἵνα Ald. Dorv. non
 Juntinae.

Γυ. καὶ ποῦ 'στιν;

Κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

Γυ. πέραινε τοίνυν ὅ, τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

Κα. ἄκουε τοίνυν, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

Γυ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. 651

Κα. μὴ τὰγαθὰ,
ἀ νῦν γεγέννηται;

Γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

Κα. ὥς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον καυδαίμονα, 655
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλουῦμεν.

Γυ. νῆ Δί', εὐδαίμων γ' ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.

Κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.

647. οἴσει ταῦτα *pro* εἴσει τάχα
6.

648. ἀνύσας *Ald.*

650. εἰς τὴν κ.] ἐς *Suid.* πρᾶγμ.

Citat Eustath. ιλ. π. p. 1079,
44=1105, 1. εἰς *Ald.* ἐς 651. σου
Borg. *apud Inv.* ad 670. *Gl. in*
Paris. 2827. ἐμοῦ *ad versum se-*
quentem.

653. γὰρ *om.* *Dorv.*

655. καυδ. *Ald.* καυδ. *Porson.*
Recte notat scholiastes, usitatus
esse εἶπερ τις ἄλλος.

657. ἄρ'] γὰρ *A. B.*

ἄρ' *sine γ' tres primæ, edd. Br.*
Inv. et 5. ex em. ejusd. manus.
Vide Porson. Adv. p. 37.

658. λούμενος] λουόμενος *A. 1.*
non B.

λουόμενος *Borg. Elb. 5. 6. λού-*
μενος diserte Eustath. ὁδ. ζ. p.
1560, 29=259, 44.

659. ἦμεν] ἦμεν *Suid. in v. ed.*
Ald.

Citat Etymol. M. p. 420, 3.

ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα 660
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίνομεν τὸν Πλούτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

Γυ. ἦσαν δέ τινες κάλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

Κα. εἰς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς, 665
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὥς δὲ, τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἴσθηται ψόφου, 670
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλὰ με

660. ἐπὶ — προχύματα et gl. τὰ καταχύματα *Dorv.* tum κατεκλίνομεν 662. -ομεν *Suid.* in v.

660-1. *Ex tragædia decerpti, monente Hemsterhusio.* θυλήματα *schol. pro v. l.* πόπανον vel hinc vel ex 680. *habet Eustath.* ιλ. ι. p. 774, 62=684, 2.

663. *Citat Suidas v.* παρεκαττύετο.

665. Νεοκλείδης] *Suid. ed. ms. v.*

668. *Comparat Hemsterhusius in mss. Aristidem T. I. p. 484. A.*

669. παρήγγειλε] -λεν A. B.

παρήγγειλε (vel -εν) καθεύδειν *edd.* Optime ἐγκαθεύδειν *Porsonus, quod occupavit Hotibius p. 20. Vide Valckenær. ad Herodot. VIII. 134.*

infra 742. ubi simili errore οἱ δὲ κατ. ms. Elb. ἐμοὶ δὲ παρήγγειλε κ. *Grammaticus August. apud Hermann. Gr. Gr. p. 357. et mox πρόσπολος.*

670. πρόπολος] πρόσπ. A. 1. 2. B. εἴ τις] ἦν τις A. 1. 2. B.

πρόπολος tres primæ, *Arund. Rav. quomodo legebat Eustath. ὁδ. ā. p. 1400, 57=33, 27. ζ. p. 1560, 16.=259, 29. πρόσπολος A. B. C. D. Borg. Elb. Paris. 2827. Dorv. 6. εἴ τις tres primæ. ἦ τις B. ἦν τις Arund. 6. A. C. D. Elb. edd. Br. Inv.*

672-4. *Suid. v. ἀθάρα.*

672. ἐδυνάμην] ἦδ. A. 1. ἠδυνάμην *Dorv. 5. 6.*

ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη
 ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραδίου,
 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
 ἔπειτ' ἀναβλέψας ὀρῶ τὸν ἱερέα
 τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱεράς· μετὰ τοῦτο δὲ
 περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
 εἶπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον· 680
 ἔπειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά.
 καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος,
 ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
 Γυ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
 Κα. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με, 685

673. ἀθάρης] ἀθάρας A. ter. sed
 η 1. bis et a tertio loco. η 2. ut 1.
 ἀθάρης schol. marg. et mox priore
 loco. ἀθάρας ter B. teste lib. Ask.
 ἀθάρης hic et 683. 694. tres pri-
 mæ, edd. Br. Inv. ἀθάρης hic Suid.
 in v. ἀθάρας A. C. ter, Arund.
 ex emendatione, teste Kustero, Dorv.
 bis, sed 683. η supersc. et ἀθάρης
 694. Denique 6. ης 673. 694. as
 683. ἀθάραν ex Aristoph. Eustath.
 ὁδ. λ. p. 1675, 60=422, 33. ἀθάρης
 diserte ex hoc loco Bekkeri Lex.
 SG. p. 352, 1. quæ Phrynicho
 deberi (vide ibid. p. 10, 12.) monet
 Valck. ad Theocrit. p. 205.

674. ἄπωθεν] ἄποθεν 1. 2. τοῦ
 γρ.] τοῦ 1. sed τινὸς gl. 1. 2.
 τοῦ γραϊδίου Ald.

675. ἀφερπύσαι Suid. v.
 676. τὸν ἱερέα τοῦ θεοῦ A. B.
 τὸν ἱ. τοῦ θεοῦ Par. 2827.
 Arund. τοῦ θεοῦ supra ἱερέα Dorv.
 677. ἀφαρπάζοντα] ἀφ om. A. B.
 Citant Suidas et Magister v.
 φθοῖς. τοὺς ἰσχ. Elb.
 679. περιῆει Grammaticus Au-
 gustanus apud Hermann. de Gr.
 Gr. p. 356.
 681. Suid. v. ἀγίζων.
 σάκκον schol. pro v. l. σάκταν
 Eustath. ὁδ. β. p. 1446, 7.=96,
 38. ρ. p. 1818, 4=628, 8.
 682. οὐσίαν sed gl. ἀγιότητα
 Dorv.
 683. τὴν τῆς ἀ.] τὴν om. 1. 2.
 non B.
 τὴν alterum om. Elb. 6.

ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προῦδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ', ὡς ἥσθετο δὴ μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφήρει, κατὰ συρίζας ἐγὼ,

688. ἥσθετο δὴ μου] δὴ om. 1. 2.
non B. *In schedis conjecerat ἥσθά-
νετο.*

γραδῖον *Ald.* δὴ *servant tres
primæ, Arund. A. edd. Br. Inv.
omittunt B. C. D. 6. ed. Kuster.
auctoritate msti, ut puto.*

689. τὴν χεῖρ' *tres primæ, Rav.
A. B. C. D. et septem quos in-
spexi. τῇ Borg. et e Reiskii con-
jectura edidit Brunckius. ὑφήρει
tres primæ, Arund. 6. ὑφείρει 5. ex
em. ej. m. ἀφήρει C. sed gl. λάθρα
ἐκίνει. Gl. in D. κατεῖχε λάθρα,
in Par. 2827. λαθραίως ἐξέτεινε.
Glossa ἐκτείνει apud Invern. e Rav.
ut videtur. συρίζας Rav. κατασυ-
ρίζας male citat Stephanus Thes. T.
III. p. 1137. A. Utrum elidi possit
i in dativo singulari, non convenit
inter viros doctos. Primus quod
sciam negavit Wakefieldius Diatr.
p. 31. et in censura quadam si
memini; contra stantibus Burneio
et Hermannno ad Hecub. 906. (892).
Porsono præf. p. 24. qui in schedis
indicavit Œd. Col. 1436. Æschyl.
Pers. 852. [Stanl.] Eurip. Æolo
apud Stob. 43. p. 167. Grot.
Alexin Athen. II. p. 63. F. [supra
citatum ad 498.] Philemonem 293.
p. 266. Cleric. p. 357. Rutgers.
[Voluit Porsonus 290. p. 366.
Cleric.] Sophocl. Trach. 675. Alia
vide apud Elmslei. addend. ad*

*Heraclid. 693. Lobeck. ad Aj. 801.
ubi lege "Schweigh. Anim. ad
Athen. T. V. p. 544." (non 547.)
scil. ad Eubulum X. p. 450. B.
ubi pessime Jacobsius ad Anthol.
T. XII. p. 348. multo melius Por-
sonus Adv. p. 122. sed recte Schw.
Locus apud Rutgersium est, πρόσε-
στιν δὲ τῷ πένητι ἀπιστία· | καὶ σο-
φὸς ὑπάρχει, καὶ λέγει τὸ συμφέρον, |
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κα-
κῶς. | τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ
ἔχει λόγος· | ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, καὶ
ἄγαν ψευδηγορῇ, | δοκεῖ τι φράζειν
τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές. Quas li-
centias sibi sumserint Philemonis
æquales, non multum refert; sed
quum ista Comparatione nil fere
sit corruptius aut magis interpola-
tum, compilatori aut librariis im-
putandas puto has sordes, potius
quam comico. Primum versum fa-
cile conjicias esse quarti para-
phrasin; quin ex ultimo natus sit
tertius, nemo semel monitus dubi-
tabit. Vidit D. Heinsius, alterius
fragmenti initium esse in verbis τῶν
γὰρ πενήτων. Delendi videntur
tres versus, et in fine legendum
σαφὲς pro ἀσφαλές, nisi ex κακῶς
efficere mavis καλῶς vel καλόν.
Habes, ut opinor, Euripidis frag-
mentum. (Apud Rutgers. vv. 200.
218. latet locus Alcest. 674.
ed. Beck.) Sed ut ad Plutum*

ὁδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὄφισ. 690

ἢ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίζασ' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότε ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων,
ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην. 695

Γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν;

Κα. οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
ἐπόησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

revertar, docuit Hemsterhusius aliam lectionem latere apud scholiasten, et sensum esse, ὑπερεῖχε τὴν χεῖρα τῆς χύτρας. Si de vocis usu constaret, legerem ὑπερῆρε. Sed hoc sensu non inveni, nisi in Luciani Amor. T. II. p. 457. apud HSteph. Thes. I. 215. H. τὴν φιλοσοφίας ὀφρῦν ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερήρκασιν, ubi quivis corrigendum suspicetur ἐπήρκασιν. Superare significat ὑπεραίρειν tum alibi, tum in Gregorii et Xenophontis locis apud Grammaticum August. Hermannii p. 359. Excedere, Æschyl. Agam. 795.

690. ἐλαβόμην] λαβοίμην 1. 2. ὦν om. 1. non 2.

Citat Ammonius v. παρειαί. λαβοίμην 5. 6. sed gl. ἡψάμην 5.

692. αὐτὴν] αὐτὴν ed. Kuster. αὐτὴν B.

αὐτὴν Ald.

694. ἀθάρης Elb. πάλιν pro πολλὴν Elb. ἔφλω Dorv. sed gl. συνέτριβον. tum ἐνεπαυόμην.

695. ἦν diserte Ælius Dionysius Eustathii ὁδ. ξ. p. 1761, 52=546, 31. apud Pierson. ad Mærin p. 406.

696. προσήειν] προσήει A. 1. 2. B.

προσήειν tres primæ, 6. schol. ad Pac. 1182. προσήει γ' Rav. προσήει Borg. A. Elb. Dorv.

697. δ' ἤδη] δ' om. A. 1. 2. B.

μετὰ τοῦτ' ἤδη 6. Borg. apud Inv. ad 670.

699. ἐπεφύσητό] σσ B.

ἀπεφύσητο Dorv. sine μου. ἐπεφύσσ. 5. ἐπεφύσητο 6. Comparat Hemsterhusius in mss. Heriochum Athen. IX. p. 408. B.

Γυ. ἦπον σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700

Κα. οὐκ· ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,
ὑπερυθρίασε, χῆ Πανάκει' ἀπυστράφη,
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Γυ. αὐτὸς δ' ἐκείνος;

Κα. οὐ μὰ Δί', οὐδ' ἐφρόντισεν.

Γυ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύγ' εἶναι τὸν θεόν. 705

Κα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.

Γυ. αἶ τάλαν.

Κα. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην

700. εὐθὺς] εὐθείς 1.

Citat Gr. August. Hermannii p. 366.

701. μὲν γε τις Rav. Vide Hermann. Doctr. Metr. p. 128.

702. ὑπερυθ. Elb. Dorv. 6. χῆ π. δὲ ἀπ. Dorv.

704. Post ἐκείνος non interrogat Porsonus. οὐ Ald. sine dist. post Δί'. οὐδέ γ' ἐφ. Dorv.

705. Post θεὸν interrogat Aldus, non Porsonus. (ἄρα tres primæ.) Citat Magister v. ἀγροῖκος. ἄρα Dorv. λ. ἀρ' ἄγροικον σύ γ' 6.

706. De voce σκατοφάγος vide Porson. Adv. p. 65. Addit in mss. Hemsterhusius Column. ad Ennium p. 185. (ed. Amst.) Ducang. Gl. in σχάτης et φαγοκύριος. Meurs. Gl. in σχάτης. F. Duc. ad Palladii locum (Bibl. Patrum Par. 1624. T. II.) p. 938. C. vel 64. ed. Meurs. ubi monet, si tamen manum ejus

expedio, cod. Voss. habere σχάστα σχάστα γλουττον φαγόκυρι. Polluc. VI. 40. Clem. Alex. Str. II. p. 415. B=495, 25. Eustath. il. σ. p. 1163, 15=1221, 50. (qui ex Athenæo p. 321. D.) Gloss. Labbei; "Civiciida: σκατοφάγος." Galenum de Simpl. Med. Fac. X. T. XIII. p. 274. E=II. 130, 46. Bas. Adde Argum. metricum ad Eq. αἶ τάλαν hinc Eustath. οδ. η. p. 1581, 22=287, 7. ξ. p. 1763, 59=549, 36.

707. μετὰ ταῦτά γ' δ' A. 1. 2. B. συνεκαλυψάμην] ἐνεκαλυψάμην Dawes. Misc. Crit. p. 209. [et Bentley

leius in notis mss.] συνεκαλυψάμην B. μεταταῦτά γ'. εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην Aldus, et fere Juntinæ, Arund. δ' pro γ' B. 5. Particulam omittunt A. C. D. Rav. Borg. Dorv. 6. Cetera retinent Borg. A. B. 5. 6. Sed ἐνεκαλυψάμην

δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνυ·

ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον 710
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

Γυ. λίθινον;

Κα. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

Γυ. σὺ δὲ πῶς ἐώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι φής;

Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου
ὅπας γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία. 715
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
κατάπλαστον ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα

ἐνε

Ravennas, συνεκαλ. (ἐνε pro var. lect. ab eadem manu) C. verborum ordinem servantes. Contra ἐγὼ μὲν εὐθὺς συνε. D. Dorv. Cantab. 4. Versum, ut hic exhibetur, diu ante Brunckium emendarat Dorvillius ad Charit. p. 275.

708. δ' ἐν κύκλῳ] δὲ κ. A. B.

δὲ κ. Rav.

709. περιήειν] περιήει A. 1. 2. B.

περιήειν Ald. Junt. 2. Dorv. 6.

περιήει Junt. 1. Elb. Par. 2827.

A. C. D. et B. sed in hoc v̄ suprasc. edd. Br. Inv.

710. θυεῖδιον] θυῖδιον 1. 2.

θυεῖδιον hinc Pollux X. 103. ubi mss. θυῖδιον, ut hic habet Dorv.

712. Versus deest Rav. Carioni totus datur a scholiaste. γε om.

Dorv. qui 714. ὡς dat pro ὅς.

713. ἐώρας] ἐώρακας A. 1. 2. B. ἔβλεπες sch. B.

ἐώρακας B. C.

715. οὐκ ὀλίγας εἶχεν A. 2. 1. B. οὐκ ὀλίγας εἶχε Rav. Borg. Ad οὐκ referendum μὰ, ut recte monet Brunckius. Vide 343. et Alexin citatum ad 893.

716. τῷ γε Dorv.

717. ἐνεχείρησε] -ισε ex m. rec. B.

καταπλαστον tres primæ, Brunck. Inv. Pollux IV. 181. κατάπλαστον Porsonus. Variare accentum monet scholiast. ἐνεχείρησ' ἐντρίβειν

ἐπε

Arund. ἐνεχείρησε Dorv. ἐνεχείρισε et gl. καὶ ἐπεχείρισε 6. ἐνεχείρισε alii apud scholiasten.

718. In scholiaste variam lec-

ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραιμινύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἴτ' ὅξει διέμενός Σφηττίῳ, 720
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μᾶλλον· ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,

*tionem frustra quærit Hemsterhusius. Divide et lege, σκόροδα φέρει:—Ἡ Τήνος θηριώδης δοκεῖ εἶναι. καὶ Εὐπόλις Πόλεσι· Τήνος αὕτη, | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. Ex eadem scena, forsitan et oratione, desumptum fragmentum, unde aliud apud Schol. Av. 881. Nempe dum intrat chorus, singillatim recensentur αἱ Πόλεις ex quibus constat. Hoc dicit grammaticus. “Σκορό-
“ δων per jocum ponit Comicus pro
“ σκορπίων.” (per paronomasiam puta, vel ut ὅξει Σφηττίῳ 720. Κερκυραῖα πτερὰ Av. 1493.)
“ Sensu obvio intelligit Callistratus, quasi revera allio, non serpentibus, abundarit Tenos; et
“ idcirco Antimachum reprehendit.” δ' αὕτη ante θηριώδης est v. l. pro δ' αὕτη in Eupolide. Cum ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη comparat Hemsterhusius in mss. scholiasten Eurip. Med. 167. Τιμαχίδας ἐπὶ τὰ πρόχειρα πᾶσιν ἐνεχθεῖς, τὸν Ἀψυρτον φησὶ λέγειν αὐτήν. Ubi sane sensus est, “vulgarem famam secutus.” Sed in nostro loco σαφὲς est idem atque τὸ φαινόμενον, sch. ad 649. Ceterum, si vel tantillum auctoritatis accederet, non male legeretur Τηνίας. Citat Elmsleius (Quarterly Review, No. XIV. pp. 459—60.) exempla hujus structuræ, Lysistr. 196. Eccl. 1118 (1111).*

*Vesp. 838 (834). Athen. I. p. 3. F. ubi Χῖον κεράμιον retinendum statuunt Porsonus Adv. p. 52. et ipse Schweighæuserus T. XIII. p. 391. omnes post Casaubonum, qui recte affert Machon. XIII. p. 579. C. male Aristoph. II. p. 67. D. Hermipp. XI. p. 480. E. ut monet Schw. Adde Aristoph. Eq. 353—4. ἄκρατον οἴνου χόα. Herodot. I. 194. βίκους φοινικητίους κατάγουσι οἴνου πλέους, quæ contra codices mutata nollem. In Timocle Athen. III. p. 109. C. malim, καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν ἡσθιον, deleta varia lectione θερμῶν.
719. συμπ. tres primæ et Inv. συμπ. Bruck.*

720. Citant Athenæus II. p. 67. D. Eustath. il. Ψ. p. 1312, 8=1429, 28. et respicit Hesychius v. ὅξος σφ.

721. κατέπλασεν] κατέπλασεν MS. D'Orvill. probante Dawesio Misc. Crit. p. 353. recte; si enim imperfectum adhibeas, κατέπλαττεν dicas oportet. κατέπλασεν A. B. σεν

-σ 1. [i. e. -σεν, ni fallor.] -σεν 2. κατέπλασεν tres primæ. κατέπλασεν Dorv. Elb. A. B. C. D. 6. edd. Br. Inv. ἀναστρέψας Elb. quod in Dorv. suprasc. ab alio.

722. ὠδυνῶτο 1. 2.

βοήσας 6.

ἔφευγ' ἀναίξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
 ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
 ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας. 725

Γυ. ὥς φιλόπολις τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

Κα. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
 ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
 ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ,
 ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.

Γυ. ὦ φίλοι θεοί.

Κα. τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ, 735

723. ἀναίξας recte tres primæ.
 ἀνάξας Br. Inv. ἀναίξας Cantab.
 quatuor. Corrige typothetæ erro-
 rem in collatione.

725. τῆς ἐκκλ.] τὰς B.
 ἐπομν. edd. mss. (ἐπωμν. Junt. 2.)
 in quibus Dorv. Arund. 5. ἐπομνή-
 μενον 6. ὑπομνύμενον, monente Hem-
 sterhusio, legebat schol. is qui Hy-
 periden citat, et forsā alii; et hoc
 cum Brunckio verum puto, τὰς ἐκ.
 Par. 2827. Dorv. schol. monente

727. παρεκαθέετο (sic) Ald. J. 2.
 -έζ. J. 1.

729. ἡμιτύβιον] -τύμβ. 1. 2. B.
 non Suid. ed. ms. in v.

ἡμιτύβιον tres primæ. ἡμιτύμβιον
 Rav. Borg. Elb. Dorv. Arund. 6.
 A. B. D. Pollux Aldinus VII. 71.
 sed μ om. ms. in Pollucis verbis,
 forsā et in Aristophanis loco.

730. τὰ βλέφ.] καὶ τ. β. B.

731. κατεπέτασ'] -σεν 1. non 2.

732. ἐπόππυσεν] ἐπόπτυσεν 1.
 ἐπόπτυσεν Elb. Par. 2827.
 Dorv. 3. et primo 5. ἐπώπυσεν 6.

733. δύο] δύω 1. 2.

ἐξηξάτην Ald. et scholio præfigit
 δράκοντες.

734. Puncta: i. e. ΚΑ. et post
 μέγεθος et post θεοὶ Porsonus.

735. τὴν servant 5. 6.

τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ ᾿δόκει
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλούτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ, τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλούτον ἡσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, 745
ὅτι βλέπειν τὸν Πλούτον ἐπόησεν ταχὺ,

736. δοκεῖν] δοκεῖ A. 1. 2. B.

ὥς γέ μοι δοκεῖν *Ald. Junt.* 2.

ὥς γέ μοι δοκεῖ *Junt.* 1. *quomodo* 5.

ὥστ' ἐμοὶ δοκεῖ A. C. ὥς γ' ἐμοὶ δο-
κεῖ B. D. *Dorv. Arund.* 6. *hic*
cum gl. φαίνεται. ὥς ἐμοὶ δοκεῖ *Elb.*

ὥς γ' ἐμοὶ ᾿δόκει *Brunckius et diserte*
Invernizius.

737. ἐκπιεῖν] ἐκποιεῖν 1.

ἐκποιεῖν *Dorv.*

738. δέσποιν' ἀνεστήκει] δέσποιν^α
ἄγ' ἐ. A. δέσποινα γ' εἰστήκει 1. 2.
ἀνεστήκει a m. pr. B. sup. ἀνεστη-
κὼς ἦν pro gl.

δέσποιν' ἀνεστήκει *tres primæ,*
D. Ar. edd. Br. Inv. δέσποινα γ'
εἰστήκει A. B. C. *Paris.* 2827. *sed*
gl. in C. Par. 2827. ἀνεστηκὼς ἦν.
Primo 5. δέσποινα γ' εἰστ. *sed*
nunc apicibus rubr. additis, δέσποιν'
ἄγ' εἰστ. Gl. ἀνεστηκὼς ἦν. *Ita* 6.

^α
δέσποιν ἡστέικει (*vel -στή.*) *Post*
βλέπων *signa,, i. e. ΓΥ.* ἐγὼ *Por-*
sonus.

740. δεσπότην δ'] γ' 1. 2. τ' B.
θεὸς δ'] δὲ θ. 1. non 2.

τ' ἡγ. *tres primæ,* 6. *edd. Br.*
Inv. δ' in ed. 1532. hypothetarum
est. δεσπότην ἡγειρον *Dorv.*

741. αὐτὸν] ἐαυτὸν 1. 2.

εἴτ' pro οἷ τ' *Elb.* εἰς *Ald. Inv.*
ἐς *Br.*

742. οἷδ' *Ald.* οἱ δὲ κατ. *Elb.*

^η
744. ἐγρηγόρεσαν] -εσαν A. u-
trumque nigr. ε 1. 2. B.

746. ἐποίησε] ἐπόησε B. *sed i m.*
rec. add. τὸν πλούτον ἐποίησε 1. 2.

ἐποίησε τὸν Πλούτον *tres primæ,*
Rav. Borg. 6. *et Dorv. ut videtur.*
Verba transposuit Brunckius cum
B. ταχὺν *sed gl. ταχέως Dorv.*

τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐπόησεν τυφλόν.

Γυ. ὅσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα·
ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλούτος;

Κα. ἔρχεται.

ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος. 750

οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον

ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἡσπάζοντο, καὶ

ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν,

οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755

ὄφρῦς ξυνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.

οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,

γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ

747. τόν γε *Dorn.* Νεοκλείδην
tres primæ. -δη *tacite Brunckius*
et Inverniz. μᾶλλον *om. Elb.*

749. ἀτὰρ] αὐτὰρ 1.

754. οὐσίαν δ'] τ' A. 1. 2. B.
οὐσίαν τ' *tres primæ, Br. δ' Bas.*
1532. *Inverniz.* 754-6. *citat Gramm.*
August. Hermann p. 361.

756. συνῆγον] ξυν- 2. συν- 1.
συνῆγον *Ald. Porson.* ξυν. *Br.*
Inu. Aristænetus I. 17. p. 44. μὴ
σκυθρώπαζε καλή γε οὔσα, μὴδὲ τὰς
ὄφρῦς ἀναγε, εἰ γὰρ φοβερά γένοιο
ἦττον ἔσθι καλή. *Contulit Hemsterh.*
et emendavit σύναγε, *favente loco*
Lysistr. 7—8. *quo simul respexisse*
videtur sophista. Quam sæpe confun-
dantur ᾱ et σ̄, monui ad Eccles.
293. p. 195. *Exempli gratia in*
Polluce II. 49. *expulsa varia lec-*

tione lege τὰς ὄφρῦς — ἢ αἰωρῶν ἢ
ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη.

^η
Tentabam, ΥΠΕΡΙΔΗΣ φ. *Sed*
nunc dubito, ob locum in Rutgersii
Comp. Menandr. et Phil. p. 364,
192. (*omittit Clericus*) καὶν μέχρι
νεφέων (γὰρ) τὴν ὄφρῦν ἀνασπάσης.
Confer, si tanti putas, Bekkeri
Anecdota, pp. 3, 25 : 25, 5 : 53,
29 : 69, 9 : 401, 4. *Ceterum ad*
Demosth. F. L. p. 266, 572=442,
11. *spectat Suidas v. ὄφρῦς ἀνα-*
σπῶντες.

758, 9. *Valckenærius in Adver-*
sariis; “ *Caruissent lexica verbo*
“ *κτυπέομαι et nomine πρόβημα,*
“ *nisi hoc in loco solo fuissent et*
“ *ab aliis et a Suida lecta. Corrigo,*
“ *ἐκτύπει γε δὴ* (“ *Nub.* 61. *ἐμοί τε*

ἐμβὰς γερόντων εὐρύθοις προβήμασιν.

ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου 760

ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·

οὔδεις γὰρ ἡμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ,

ὥς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

Γυ. νῆ τὴν Ἑκάτην, κ' ἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι

εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὀρμαθῷ, 765

“ δὴ—L. ἐμοίγε δὴ—” *sed postea*,
 “ *An ἐκτύπησε δὲ*”) “ Ἐμβὰς γε-
 “ ρόντων εὐρύθοις δρομήμασιν. *Ple-*
 “ *raque suspicor ab Euripide ali-*
 “ *cubi posita; cujus est in Medea*
 “ v. 1180. στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει
 “ δρομήμασιν. *Eur. Electr. 802.*
 “ πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.” —
 “ *Thesm. 1004.* ἀμφὶ δέ σοι κτυ-
 “ πεῖται Κιθαρώνιος ἡχὼ Μελάμ-
 “ φυλλά τ' ὄρη. *Lege* κτυπεῖ τε
 “ Κιθ. *sequitur enim τε.*” *Sed in-*
dicat Philostr. Vit. Apoll. V. 16.
p. 201. κτυπεῖται τις ἐνταῦθα ὑπ'
 αὐτοῦ ἄκμων. *VIII. 14. p. 358.*
 κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ὦτα ὑπὸ
 ἐννοίας ἱππέων. *Ceterum hæc citat*
Suid. v. ἐμβὰς. εὐρύθοις, et gl.
εὐτάκτοις, 6.

762. ἡμῖν] ὑμῖν A. B. 1. non 2.
 εἰσιούσιν ἀγγελεῖ ἡμῖν 2.

ἡμῖν *tres primæ.* εἰσιούσιν ἡμῖν
 B. ὑμῖν *diserte Invernizius, Elb.*
Par. 2827. Dorv. Brunckius e D.
 εἰσιούσί γ' 6.

763. ἔνεστιν] ἐν om. A. non B.
Citat Suid. v. θυλάκος.

764. νῆν τὴν (sic) Ald. μὰ τὴν C.
 κ' ἄγωγ' Ald. κ' ἄγώγ' Porsonus.
 κ' ἄγωδ' (sic) e Rav. notatur.

765. σ' ἐν κριβανωτῶν] σ' ἐκ κ.
 A. B. σ' ἐκρι- 1. non 2. κριβανωτῷ
 2.

σ' ἐν κριβανωτῶν ὀρμαθῷ Ald.
Junt. 2. A. Dorv. cum gl. ἡγουν
 ἐκ κριθίνων μαζῶν. διαβάλλει δὲ αὐ-
 τὸν ὥς λέμαργον. ἄρτων κριθεινῶν.
quam ad lectionem σ' ἐκ refert
Hemst. σ' ἐν κριβανωτῷ ὀρμαθῷ
 B. D. 6. *et primo 5. nunc -ωτῶν*
factum a recentissimo quodam. Gl.
 τῶν ἐν κλισίᾳ ὠπτημένων. *Sch.*
manus primæ,—διὰ ὀρμαθοῦ κριβα-
 νωτοῦ. *Quare -τῶν legebat glos-*
sator, -τῷ scholiastes. σ' ἐν κλισίᾳ
 τῶν ὀρμαθῶν C. σ' ἐκ κριβανωτῶν
 ὀρμαθῷ Junt. 1. Arund. σ' ἐκ κρι-
 βανωτῶν, *et ὀρμαθῷ ut videtur,*
Borg. σ' ἐκ κριβανωτῶν ὀρμαθῶν
scholiastes pro v. l. σὲ κριβανωτῶν
 ὀρμαθῷ Rav. *quod quum proposuisset*
Brunck. postea vulgatam defendit
T. III. p. 196. κριβανωτῶν edd. Canin.
1548. Frischl. 1597. et Elmsl. ad
Ach. 1123. sed κριβανωτὸς Alcman
Athenæi III. p. 114. F. consenti-
entibus ut videtur mss. Athenæus
III. p. 110. C. Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ
 ῥ' στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ
 κριβανίτην. Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ

τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα.

Κα.

μή νυν μέλλ' ἔτι.

ὥς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

Γυ.

φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

Κα.

ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ.

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.

τῶν Ἱστοριῶν ἔφη, κλιβάνῳ διαφανεῖ. (c. 92.) *Sed Bekkeri Antiaticista* p. 103. Κλιβανίτης ἄρτος: Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν:—

766. ἐπαγγείλαντα *Arund.* ἀπαγκ. 6. μή νυν *Dorv.*

767. ἄνδρες *Ald.* ἐγγύς *om.* in *textu*, et post εἰσιν *suprasc.* *Dorv.*

768. καταχύσματα] τὰ κ. Α. 1. 2. Β.

νυν *Ald. Brunck. Dorv.* Huc respicit *Harpocratio* v. καταχ. τὰ κατ. 6. et *Suidas* v. καταχ.

769. ἐγὼ *om.* *Dorv.* non *Suidas.* Ut vulgo 769—70. *Arund.* 5. 6. Vide *Collationem*, et adde *Grammaticum August.* apud *Hermann.* p. 357, l. 8. *Lex. SG. Bekkeri* p. 416, 9. *Suidam* v. ἀπαντᾶν.

Post 771. ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ tres primæ, et *Ravennas*, teste *Iny.* ad 1. Vide *schol.* ad 641. *λείπει κομμάτιον Χοροῦ* *Porsonus.*

772. πέδον] τὴν ἀκρόπολιν *schol.* Α. Β.

κλεινὸν πέδον *edd. mss. Arund.* 6. (σεμνὸν *Dorv.*) *Glossæ*, ἔδαφος *Par.* 2827. ἐνδοξον ἔδαφος *Dorv.* 6. et τὰς Ἀθήνας *supra* χώραν, *Dorv.* πέδον in *textu* 5. *sed gl.* τὴν ἀκρόπολιν. κλεινὴν πόλιν *diserte Steph. Byz.* v. Ἀθῆναι, *probatum a Porsono Opusc.* p. 20.

773. *Scholia excerpens Suidas* v. Κέκροψ, *servat* ὥστε φανερώς συγγίνεσθαι, *quæ sine causa sollicitat Hemsterhusius.* Verte “*connubiis certis et notis conjungi*,” ut ἀναφανδὸν ὅπνε *Iliad.* π. 178. *Opponuntur* 1. φανερώς et μὴ γινωσκομένου, 2. μιᾷ στοιχεῖν et ὥς ἔτυχε, *quod valet “promiscue,” non “palam,”* ut *Hemsterhusius.* Vide, si tanti est, *Valckenærium ad Herodot.* IV. 172. *Hutchinson.* ad *Xenoph. Anabas.* V. 4. 34. p. 376. *ed. Cant.*

αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον· 775
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὥς οὐδ' ἐκείν' ἄρ', οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι 780
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

Χρ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττη τις εὐ·
νύτπουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοϊάν τινα. 785

774. τὰς—ξυμφορὰς] συμ. A. 1.
B. τὴν—ξυμφορὰν 2.
συμφορὰς *Elb. Dorv.*

775. ἐλάνθανεν 5. (ο *ejusdem ma-*
nus, eodem tempore).

777. ὁ τλήμων]

ὁ τλήμων *edd. et plerique mss. in*
quibus Rav. Borg. 5. 6. In E. ο
in ω mutatum ab alio; contra in
Dorv. ὦ in ὁ ab ipso scriba. ὦ pro-
bat Hemsterhusius, quicum distin-
guat Porsonus post οὐδέν. Vide
Adverss. p. 222.

778. οὐδ'—οὐδὲ *edd. tres primæ,*
Brunck. cum 5. οὐδ'—οὔτε Invern.
ὡς δ'—οὐδὲ 6. *Lege οὔτ'—οὔτε.*

779. πάντα *om. A. 1. B. non 2.*
αὐτὰ *tres primæ, mss. certe Rav.*
5. *qui πάντα servat, et 6. αὐτὰ*
edidit Brunckius ex sententia Bent-
leii et Hemsterhusii. ἀλλὰ ταῦτα

Dorv. (ita notat Hemsterhus.) ἀνα-
τρέψας Elb.

780. τολοιπὸν *Ald.*

781. πονηροῖσιν ἐδίδουν *Par.*
2827.

782. βάλλ' ἐς κόρακας] *In ed.*
1532. *notat, οὐκ ἐς videtur legisse*
Suidas. Nempe is v. φλᾶν post
εὐνοϊαν τινα addit, καὶ οὐκ ἐς κόρακας
ἐρρήσετε. Sed mutilum esse Suidæ
locum, et ista e Pac. 499. citari
suspicor. In Suid. ms. (ibidem
scilicet) citari χαλεπὸν—εὐνοϊάν
τινα monet Porsonus.

βάλ' *Par. 2827. Elb.*

783. ὀσφραινόμενοι *Tiber. Hem-*
sterhus. ad Lucian. Timon. 45.
p. 147. οἱ φαινόμενοι] *sic Suid. ms.*

785. ἐνδεικνύμενοι] *Lege, ut vite-*
tur hiatus, ἐνδεικνύμενος. ἐνδεικνύμε-
νος 1. B. Suid. ed. ms. non 2.

ἐνδεικνύμενοι *tres primæ, edd.*

ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

Γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα.

Πλ.

μηδαμῶς· 790

ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

Γυ. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

Br. Inv. quomodo 5. 6. Gl. 6.
δεικνύοντες. -ος tres Cantabb. Arund.
Probat Porsonus ad Phæn. 1263.
Sic Bentleius. ἕκαστος εἰς εὔ.
Dorv.

788. χαίρετε] -τον A. 1. 2. B.
χαίρετε tres primæ, Rav. Borg.
Arund. 1. 2. 3. 4. 6. et Dorv. pro-
culdubio. χαίρετον B. Brunck.
Gl. supra ὦ φ. ἀ. in Dorv. Πλούτε
καὶ σὺ Χρεμύλε, in C. Πλούτε, pro-
bante Brunckio, qui sententiam suam
ope Suidæ confirmare studet; "Ανερ:
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ φίλ-
τατε ἄνερ. χρήσις τοῦ ἄνερ, οὐκ ἐπὶ
τοῦ ἀνδρός τῆς γυναικὸς εὐρέθη κλη-
τική, ὥσπερ ἐκεῖ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ
(Iliad. ὦ. 725.) ἄνερ ἀπ' αἰῶνος
νέος ὦλεο:—Sed cum Porsono re-
ferenda est Suidæ nota ad v. 1026.
(Obiter nota frustra culpæ lexicographum, cujus verba sunt corrupta,
sensus perspicuus; "In Aristophanis
loco ἄνερ non significat

"maritum, ut plerumque solet, tum
"alibi, tum apud Homerum." In
4. Χρ. quod post ἀνδρῶν additum
est, provenit e gl. χρεμύλε vel ad
φίλτατ', vel ad prius σύ. Recte
Χρεμύλε, Πλούτε, supra καὶ σὺ καὶ
σὺ in D. modo per φίλτατ' in-
telligas Chremylum.

789. φέρε νυν Ald. Pors. νῦν
Br. Inv.

790. Post λαβοῦσα interrogat
Ald.

791. εἰς Ald. Inv. ἐς Br.

793. Corrupte Dorv.

794. ταῦτα] δῆτα A. 1. B. non
2.

δέξει ταῦτα Ald. J. 2. δέξει ταῦ-
τα Ar. ταῦτα 6. et Dorv. procul-
dubio. ταυτὶ J. 1. δέξει δῆτα Rav.
Borg. δῆτα A. B. C. Par. 2827.
Ammonius v. καταχύματα, ubi nunc
legitur δῆ, levi errore. Sed hunc
exscribens Magister ταῦτα habet.

n

Πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν Ἑστίαν, ὥσπερ νόμος. 795
 ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.

οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
 ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελαῖν.

Γν. εὖ πάνυ λέγεις, ὡς Δεξίνικος οὐτοσί 800
 ἀνίσταθ', ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ.

Κα. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
 καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξευεγκόντ' οἴκοθεν.

795. ἐστίαν *Ald.* ἐστίαν *Porson.*

796. *Citat Suidas v. φόρτος. In*
5. primo 796. ante 794. sed nunc
ibi del. et suo loco repos. ab alio, ut
potius videtur. φόρτος forsan hinc
habet Eustath. οδ. γ. p. 1469, 49 =
130, 26.

798. θεωμένοις *sed gl. θεωταῖς*
Dorv.

799. τούτοιςιν] -οις 2. non 1.

προβάλλοντ' *Par. 2827. cum gl.*
προθέντα, et Dorv. cum gl. προ-
τείνοντα. τούτοιςιν ἐπαναγκάζειν
edd. mss. (τούτοις Arund. Dorv. 6.)
τούτοις ἐπαναγγάζειν 5. τούτοις εἴτ'
α. Rav.

800. ὡς] ὁ 2. et pro v. l. ut
 puto, 1. ὡς δεξίνικος *sch. marg. B.*
γρ. ὁ B. inter l.

δὲ ξένικος] δὲ ξείνικος *A. 1. B.*

οὐτοσί] οὐτωσί 1.

ὡς δὲ ξένικος *tres primæ. δεξίνικος*

(*vel forsan δεξίνικος ut plane E.*)

Rav. Borg. Arund. A. C. δεξήνικος

δ
B. δεξύνοικος D. δὲ ξίνικος Dorv.
(ὁ suprasc. ad nom. propr. Ξίνικος
indicandum.) ὁ δὲ ξίνικος 5. sine ὡς,
et in marg. γρ'. ὡς S' ὅτι: rubrica,
ab eo qui glossas. Ista valent, γρά-
φεται ὡς, καὶ ὅτι, i. e. "Alii legunt
ὡς, quod hic significat ὅτι." Scho-
lio, quod ipsum glossatoris esse
videtur, præfixum ὡς δὲ ξίνικος.
ὡς δὲ ξύνοικος 6. Fluctuat Bentleius
inter ὡς Δεξίνικος, ὁ δὲ Ξένοικος,
et, quod vix credas, ὄχλος δὲ ξε-
νικός.

Post 800. ΧΟΡΟΥ tantum tres
*primæ. Vide schol. ad 771. *λείπει*
ωιδῇ ΧΟΡΟΥ Porsonus.*

801. τὰς ἰσχάδας] τῶν ἰσχάδων
Suid. ms. in v. Speciosa lectio; vide
Ach. 805.

802. ἔστ'] ἔστιν 1.

ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἐπείσπείπαικεν οὐδὲν ἡδίκηκόσιν. 805
 ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων· 807
 οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου·
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
 τὰ σκευάρια πλήρη 'στιν, ὥστε θαυμάσαι. 810
 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστὸν, αἱ δὲ λήκυθοι
 μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶον ἰσχάδων.
 ὅξϊς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα

804—5. *Suidas* v. ἐπείσπείπαικεν, *Magister* v. παίω.

806. τι] που A. 1. 2. B.

οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα τι *tres primæ, et Arund. 6. ut puto, certe πρᾶγμα τι ambo. πρᾶγμα που A. B. C. 5. Borg. Par. 2827. πρᾶγμα δὴ Rav. ἡδὺ ἐστὶ C. ἐστὶν om. ed. Invern. Versum damnat Bentleius, obsecutis Brunckio et Porsono, non Hemsterhusio. Quod hic proponit, ὅντως, forsan ita verum est, ut exstiterit aliquando scholion ad 802. ὅντως ἡδὺ πρᾶγμα ἐστὶ τὸ πλουτεῖν, unde fluxerit noster senarius. Sed non premenda est Boissonadii mei sententia. "Quam adfert rationem Brunckius "e scriptura codicis C. est absona, "nihilque facit ad rem." Nempe ex eo quod in C. versui præfixum est Γ^{νω} i. e. γνωμικόν. Quo sane nil potuit dici futilius. "Equidem "versum cum reliquis optime co- "hæreere reor. Difficultas est in "οὕτω, quod non ceperunt eximii*

"editores. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς
 "εἰς τὴν οἰκίαν | ἐπείσπείπαικεν
 "ΟΥΔΕΝ ΗΔΙΚΗΚΟΣΙΝ. | ΟΥ-
 "ΤΩ τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα
 "τι. *Nihil planius. οὕτω, nempe,*
 "Cum nihil feceris injusti, divitiis
 "pollere res est jucunda: sed illis
 "qui sibi consciunt mali aliquid,
 "τὸ πλουτεῖν ἀνιαρόν ἐστὶ πρᾶγμα
 "τι." *Hactenus vir egregius, in literis ad me scriptis.*

807. ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι] ἡ μ. γὰρ σ. 2. non 1. B. μεστή τις *Suid. ms. σιπύη.*

μὲν γὰρ C. et forsan alii, certe 5. *Huc respicit Alciphron III. 14.*

808. ἀμφορῆς] -εῖς 1. 2. B.

ἀμφορῆς *Ald. edd. Br. Inv. -ρεῖς A. B. C. D. Elb. Par. 2827. Dorv. ἀνθοσίμου Elb.*

812. ὑπερῶον *Ald. ὑπερώον Porson.*

813. Citant *Suid. v. ὅξϊς, Magister v. λοπάδιον, schol. Luciani T. II. p. 65. Respicit Eustath. citatus ad 536.*

χαλκῇ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σα-
προὺς,

τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν. 815

ὁ δ' ἵπνός γέγον' ἡμῖν ἑξαπίνης ἐλεφάντινος.

στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν

χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,

ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.

καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ 820

ῦν καὶ τράγον καὶ κριὸν, ἐστεφανωμένος.

ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ

ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

814. σαθροὺς *E.*

815. ἰχθυηροὺς] *η om. 1. non 2.*

816. ὁ δ' ἵπνός ἡμῖν] ἵπνός γέγον'
ἡμῖν *Dawes. Misc. Crit. p. 199.*
De sensu τοῦ ἵπνός vide Toup. in
Suid. II. p. 36. (Tom. I. p. 269. ed.
Ox.) γέγονεν Athenæus VI. 4. p.
229. Supra ἐλεφάντινος, ἐγένετο
λ

gl. 1. γέγονε δὴ 2. γέγον' pro ἡμῖν
Suid. ms. (v. ἵπνια scilicet.)

ὁ δ' ἵπνός ἡμῖν ἐξ. ἐλ. *edd. tres*
primæ, et codices tantum non om-
nes, Arund. 5. 6. ὁ δεῖπνος γέγονεν
ἐξ. ἐλ. Athenæi codices VI. p. 229.
F. i. e. ὁ δὲ ἵπνός vel ἵπνος ut recte
monet Schweighæuserus. ὁ δ' ἵπνός
γέγον' ἡμῖν ἐξ. ἐλ. Rav. Contra e
Pollucis verbis X. 155. ἐν δὲ Πλού-
τῳ εἰπὸν τὴν μνάγραν καλεῖ, (Αριστο-
φάνης sc.) Jungermannus et Bent-
leius ἱπὸς ἡμῖν.

817. *Suid. ἄρτια.*

Citant Pollux IX. 58. 101.

Suidas v. στατήρ.

818, 9. *Suidas vv. ἀπεψησάμην,*
ἀποψώμενον. ἀποψώμεσθα] -όμεθα
2. -όμεθα 1. Comparat Porsonus
Pac. 1227—9. et schol. Machonem
Athen. XIII. p. 578. E. Vide
Phrynichum Bekkeri p. 26. v. ἀπο-
ψᾶσθαι.

819. ὑπὸ τῆς τρ. *Junt. 1. Citat*
Suid. v. σκοροδίοις.

820. *Suidas βουθυτεῖ.*
βουθυτεῖν, sed gl. θυσίαν ποιεῖ,
Dorv.

820—1. *Eustath. ὁδ. λ. p. 1676,*
39=423, 29.

822. ἦν ἔνδον μένειν 2. non 1.
ἐ. ὁ κ. ἔξω 6. οὐχ' Ald. Respicit
Eustath. ὁδ. μ. p. 1719, 1.=484,
12.

823. ἦν ἔν. μ. ἔδ. γὰρ μου τὰ
β. 5.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν.

Χρ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσίων οὕτοσί; 825

Δι. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

824. *Lex. SG. Bekkeri p. 368.*
Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ: οὕτω συν-
τάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκο-
λουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Λυσίας οὕτω
κέχρηται, καὶ Πλάτων. ἀλλὰ καὶ
Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, “ἔπου”
φησὶ “μετ' ἐμοῦ παιδάριον.” καὶ
Μένανδρος, “νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς
ἔποιτ' αἰεί.” καὶ τῇ Παρακαταθήκῃ
“συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν” φησὶν:—
ἀκολουθεῖν μετὰ *e Platone Menex.*
fin. citat Scholiastes; addunt viri
docti Thucyd. VII. 57. p. 483, 66.
Lysiam c. Eratosth. p. 121, 13.
HSt. Funeb. p. 193, 17. c. Auto-
crat. apud Phrynich. Pauwii p.
154. quo respiciunt Lex. SG. modo
citatus, et Antiatticista p. 82, 21.
Cebet. Tab. p. 55. Gron.=350.
Schw. Isocrat. De Pace p. 168. C.
HSt. Plataic. pp. 299. C. 301. D.
Demosth. c. Androt. p. 394, 86=
608, 14. (vel c. Timocr. p. 472,
257=750, 24.) c. Neær. p. 742,
170=1382, 8. ἔπεσθαι μετὰ affe-
runt e Platone Menex. init. p. 235.
B. HSt. Xenophonte Hell. V. 2.
19=325, 7. HSt. Sed quod ex
eodem citat HSt. Thes. I. p. 1220.
F. μετὰ τοῦ ἀδικουμένου ἔπεσθαι,
alienum est, quum in Cyrop. II. 4.
7=p. 34, 17. ἔσεσθαι ex aliis libris

ipse bis ediderit. Vide Priscianum
citatum ad 504.

825. ἴωμεν] ἴκωμεν B. 1. ut
fuisse videtur in 2.

In tribus primis edd. non loquitur
Chremylus ante 966. Kap. 825—
55. semper tres primæ, B. Χρ.
A. C. D. E. Dorv. (et 825—50.
certe Arund. 6.) edd. Brunck.
Invern. et 825, 7. Porsonus, cujus
apographum desinit in δῆλον ὅτι.
Χρ. 825—41. Kap. 843—50. habet
5. et hic ἴωμεν ab initio. Scho-
liastes; ᾧ (Justo) διαλέγεται ἢ ὁ
Χρεμύλος ἢ ὁ οἰκέτης. Sch. ad 802.
ἐξάγει εὐθύς (post 823.) αὐτὸν
(Chremylum) συντυχεῖν, ὡς μὲν τινες,
τῷ δικαίῳ. ἄτοπον γὰρ εἶναί φασιν
καὶ ἀπρεπές, ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον
ὁμιλεῖν μετὰ δούλου. ὡς δ' ἐν τοῖς
παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὗρηται,
τῇ γραί, quæ Hemsterhusium valde
torserunt, neque ego prorsus ex-
pedio; sed suspicor sensum esse,
“In antiquis exemplaribus non
“compareret Chremyli persona ante
“966. Sed juniores aliqui, indeco-
“rum rati, si Justus cum servo
“familiariter colloqueretur, herum
“introduxerunt statim 825.” Schol.
ad 885. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύ-
της λέγει. Adesse igitur putabat

Χρ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

Δι. μάλιστ'.

Χρ. ἔπειτα τοῦ δέει;

Δι. πρὸς τὸν θεὸν

ἤκω· μεγάλων γάρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς 830

λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,

εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

Χρ. ἦπου σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.

Χρ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

Δι. κομιδῇ μὲν οὖν. καὶ γὰρ μὲν ὥμην, οὐς τέως 835

εὐεργέτησα δεομένους, ἔξειν φίλους

Chremylum. Vide Hemsterh. pp. 270. 292. 335.

827. δηλονότι *junctim D. probante Brunckio.*

828. δέη *Ald.* δέει *A. C. Dorv.* *HStephanus Thes. T. II. p. 1152. B.*

829. μούστιν] μοι *A. 1. μ^{οι} B.*
μούστιν *tres primæ, A. B.* μοι
ἐστίν *C. Dorv.* μοι ἔστιν *D. edd.*
Br. Inv. Pronomen om. Elb.

832. πρὸς] εἰς *A. 1. B. non 2.*
νομ. εἶ. 5.

833. ἀπέλιπε] -ον 1. non 2.
ἐπέλιπον *A. B.*

ἀπέλιπε *vel -εν tres primæ, B. D.*
Dorv. Arund. 6. Gl. ἀφῆκεν 6.
ἀπέλιπον *C. ἐπέλιπεν (vel -πε) Rav.*

Borg. Paris. 2827. A. quomodo conjecerat Kusterus, et ante eum H. Stephanus Thes. T. II. p. 665. A. B. In ἀπέλιπον vel ἐπέλιπον syntaxin laborare censet Porsonus ad Hec. 1141. Per se optimum ἀπέλιπεν. Isocrates ad Demonic. p. 5. E. apud Hemsterhusium; τὰ μὲν γὰρ (χρήματα) ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ (ἀκούσματα) πάντα τὸν χρόνον παραμένει. Sed ἀπολείπειν est deserere, ut 104. 447. 495. 1149. ἐπιλείπειν deficere, quod poscit sensus.

834. οἶσθ' 1. ἦσθ' 2.

Versus deest Dorv. Hunc habet, sequentem om. Rav. Post ἄθλιος interrogat Ald.

836. εὐεργέτησα 2.

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·

οἱ δ' ἐξετρέποντο, κούκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.

Χρ. καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι.

Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.

αὐχμὸς γὰρ ὧν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν. 840

Χρ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν.

Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευζόμενος ἤκω δικαίως ἐνθάδε.

Χρ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,

εὐηργέτησα *tres primæ*, Brunck.
Inu. Arund. 6. εὐεργέτησα *Dorv.*
5. *quod ubique reponendum puto,*
nisi mavis ηὐεργέτησα.

838. μ' ὁρᾶν ἔτι 6.

839. κατεγέλων γ'] σ' ex em. 2.
γ' om. A. 1. B.

γ' om. et gl. σου, 5. *Habet 6.*

840. ὧν ἤδη τῶν *Suid. ms. v.*
αὐχμεῖς. *ubi mox ἀφαλὸν τε καὶ*
ἄλοφον. Ed. Med. ἤδη et om. μ'.
Plato Menon. init. αὐχμός τις τῆς
σοφίας.

“ *Hemsterhusii notæ lucem af-*
“ *fundet Scholion ineditum, quod*
“ *profero e Cod. C.* Τὸ ὧν ἢ ἀντὶ
“ τοῦ οὖν νοητέον, τρεπομένης Δωρι-
“ κῶς τῆς οὐ διφθόγγου εἰς ωμέγα·
“ ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων, οὕτω. ἀπώ-
“ λεσε γὰρ ἐμὲ αὐχμὸς τῶν σκευα-
“ ρίων ὧν καὶ ὑπάρχων ἐμοί. πέπρακα
“ γὰρ ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς γέ-
“ λωτα πᾶσι προὔκειμην. Παρὰ τὸ
“ μὴ ἔχειν τὰ σκευάρια τι, ἀπολώ-
“ λειν. ἐχόντων γάρ τι τῶν σκευαρίων,
“ ἤδη ἠρδευόμην. διακρίνων δ' οὕτω

“ αἴος καὶ ξηρὸς ἦν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς
“ πενίας, ὃ γοῦν ἐπασχεν ὁ δίκαιος
“ οὗτος, ἀντιστρόφως τοῦτο τὰ
“ σκευάρια, φησὶν, ἀπώλεσεν.” —

BRUNCK. *Lege*, διακένων δ' ὄντων
— ὁ δίκαιος αὐτός. *Ista*, Παρὰ τὸ—
spectant lectionem ὧν. Omittebat scil.
scholiastes μ' cum Suida, et σκευα-
ρίων ad ἀπώλεσε referebat, per con-
structionem Atticam. Unde Scho-
liastes editus ita fere corrigendus;

* * ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας * *

Ἀττικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε
τὰ σκευάρια. *Apud Suidam ἤδη*
natum videtur e glossa, ὑπάρχων ἢ
δὴ, supra ὧν. Cum Platone com-
para Synesium de Insomn. fin. το-
σοῦτος ἄρα νοῦ μὲν αὐχμὸς, ἐπομ-
βρία δὲ λέξεων τοὺς ἀνθρώπους
κάτεσχεν, *Plutarchum de Orac.*
def. p. 411. F. τὴν Βοιωτίαν — νῦν
ἐπιλέλοιπε κομιδῇ (τὰ χρηστήρια)
καθάπερ νάματα, καὶ πολὺς ἐπέσχηκε
μαντικῆς αὐχμὸς τὴν χώραν.

843. πρὸς τῶν θεῶν *edd. et mss.*
in quibus Rav. Borg. Arund. 5.

ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

Δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν. 845

Χρ. μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

Δι. οὐκ' ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

Χρ. τὰ δ' ἐμβάδια;

Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.

Χρ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφες οὖν;

Δι. νῆ τὸν Δία.

Χρ. χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων. 850

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,

καὶ τρὶς κακοδαίμων, καὶ τετράκισ, καὶ πεντάκισ,

(hic ex em. ej. m.) 6. πρὸς τὸν θεόν
Brunckius ex Hemsterhusii emen-
datione, quæ movisse certe videtur
Porsonum ad 458. Atque ita Can-
tab. unus, sed statim mutavit. Anti-
atticista Bekkeri, p. 89. Δύναται:
οἶον, τί δύναται ἡδε ἡ λέξις; ὁ στα-
τήρ πόσους ὀβολοὺς δύναται;

846. μῶν οὖν ἐμυήθης] οὖν om.
A. 1. B. non 2.

μῶν οὖν ἐμυήθης edd. Borg. Ar.
5. 6. ἐμυήθης Dorv. μῶν ἐνεμυήθης
Rav. Cant. 3. quod vel ex con-
jectura reponendum esset, etsi per se
bonum μῶν οὖν, ut Pac. 526. Eurip.
Androm. 82. ubi vide Musgravium.

847. τριακέδεκα 1.

Citant Magister v. ριγέω, et
Gramm. August. Hermannii p. 388.

848. Suidas ἀνατρητοὺς.

849. τοῦτ' Dorv. ἀναθύσων, et
om. οὖν, Elb.

850. τῷ θεῷ δῶρα A. 1. non 2.
cum A. cons. B.

χαρίεν γ' ἦ. τῷ θ. φ. δῶρα Dorv.
τῷ θεῷ δῶρα 6.

851. κακοδαίμων ἐγὼ A. ἐγὼ gl.
in B.

ἐγὼ
κακοδαίμων 5. (ἐγὼ postea ab
ἀπ
eodem). ὄλωλα (ἀπ rub.) Par. 2827.

852. τρισκ. edd. primæ, Br.
Inv. τρὶς κ. Arund. 5. 6. quomodo
Porsonus præf. Hec. p. 30. Etiam
in Ach. 1023. disjunxit Elmsleius.
Sed compositum τρισκακοδαίμων ag-
noscit Pollux VI. 165.

καὶ δωδεκάκισ, καὶ μυριάκισ· ἰοῦ, ἰοῦ.

οὕτω πολυφόρῳ ξυγκέκραμαι δαίμονι.

Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι, 855

τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;

Συ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,

ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας

διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν

πάλιν αὖθις, ἥνπερ μὴ ἄλλίπωσιν αἱ δίκαι; 860

Δι. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.

προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,

ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

853. καὶ ἰοῦ ἰοῦ A. 1. 2. B.
καὶ ἰοῦ ἰοῦ Junt. 1. Rav. Elb.
Dorv. 6. non Arund.

854. συγκ. Ald. Citat Suid. v.
πολυφόρῳ.

855. Κα.] Χρ. A. et in se-
quentibus ubi notavi. (i. e. 864.
869. 870. 873. et forsitan 861. pro
Δι.) Χρ. 2.

Καρ. tres primæ. Χρ. Dorv. 5.
Brunckius e tribus mss. et Inver-
nizius.

856. τίς ποτ' Dorv. ἄνθρωπος
tres primæ et Inverniz. ὦνθρ.
Brunck. in addendis, post Hem-
sterhusium.

858. Citat Gramm. August.
Hermannii p. 385.

859. τουτονὶ 2.

τὸν θεὸν om. Dorv.

860. μὴ λίσωσιν] μὴ ἄλλίπωσιν

Dawes. Misc. Crit. p. 210. μὴ
λίπωσιν superscripto ἐπιλίπωσιν
MS. Barocc. 43. apud Burgess.
p. XLIII. scilicet. ἥνπερ] περ om.
A. 1. B. non 2.

λίπωσιν edd. mss. in quibus 5. 6.
Arund. Hic λίσωσιν (sic) ni fallor.
In 5. ἐπιλίπωσι gl. λείπωσιν male
citat HSteph. Thes. II. p. 663. B.
'κλίπωσιν mavult Kusterus, 'πιλί-
πωσιν Hemsterhusius. ἄλλίπωσιν edd.
Br. Inv.

861. Δι.] Χρ. 2. B. ἐγὼ δὲ σχ.
B. 1. non 2. γιγνώσκειν B.

Δίκ. tres primæ, D. et Dorv. ut
videtur, Brunck. Invern. Χρ. A.
B. C. E. U. 5. 6. ἐγὼ δὲ σ. Elb.
6. δὲ non habet 5. γινώσκειν Ald.
σχεδὸν omittit Priscianus Aldi
XVIII. fol. 228. a. totum locum
ed. Putsch.

863. Citat Suid. v. κόμμα.

Χρ. νή Δία, καλῶς τοίνυν ποῶν ἀπόλλυται.

Συ. ποῦ, ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως, 866
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.

Χρ. καὶ τίνα δέδρακε ταῦτα δῆτ';

Συ. ἐμὲ τουτονί.

Χρ. ἡ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων; 870

Συ. μὰ Δί', οὐμενοῦν ἐσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς,
κούκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μου τὰ χρήματα.

Κα. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν

864. Κα.] Δι. 2. ποιῶν] ποῶν
B. i a m. rec.

Καρ. tres primæ, A. B. C. E.
et ex em. 5. Χρ. D. Dorv. Brunck.
Inv. τοίνυν καλῶς Dorv. ποιῶν γ'
Elb.

865. ἡμᾶς ἅπαντας B.

ἅπαντας ἡμᾶς tres primæ, Brunck.
Inv. 6. Versui præf. "Ἐτερος ἄδικος
συκοφάντης Rav. "Ἐτερος συκ. B.
D. E. Dorv. 5.

866. ποιήσει Elb.

867. In schedis, πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Diodor. Sicul. I. 10. p. 14. Plato
Gorg. p. 489. D. HSteph. (203.
Routh.) Plut. 867. Pac. 996.
Mnesimach. Athenæi IX. p. 403.
A. Addē Æschin. F. L. p. 51, 42.
HSt. Epicraten Athen. II. p. 59.
F. ex em. Porsoni apud R. Walpole,
Com. Fr. p. 20. qui cum censore
(M. R. March 1806. p. 231.) sup-
peditat Plut. 221. Pac. 1327.

Pherecr. Athen. VI. p. 269. C.
αὐθις ἐξ ἀ. Menand. Stob. p. 565,
32=443. Gr. Suid. v. αὐθις.

868. ἐστὶν] ἐστ' 2.

ἐστὶν ἐνίους 6.

869. Κα.] Χρ. 2. et mox. (i. e.
870. 873. ut videtur.) δῆτα om.
A. 2.

869—70. Κα. bis tres primæ,
Χρ. Brunckius e tribus mss. In-
vernizius, Dorv. 5. δῆτα ταῦτ' tres
primæ. δῆτα τοῦτ' e Rav. et
Borg. notat Invernizius. ταῦτα δῆτ'
Brunckius, et sic Dorv.

871. οὐμενουν Ald. J. 2. οὐμεν
οὖν Junt. 1. οὐμενοῦν Br. Inv.
οὐδεὲν Scaliger. Vide ad 362.

ἡ

873. δάματερ (η rub. sup.) 2.

873—4. Καρ. ὡς cum tribus
primis Dorv. et primo 5. nunc
Χρ. emendatum, et Καρ. additum
ante δῆλον, nescio an a m. pr. Δι.

ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾶ.

Συ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

Κα. οἴμωζ' ἄρα σύ.

Δι. νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς. 880

δῆλον Junt. 1. E. ed. Kuster. Χρ. ὡς, et Δι. δῆλον 6. Χρ. δῆλον Paris. 2827. Personam ante δῆλον om. Ald. Junt. 2. edd. Port. Brunck. Inv. A. B. C. D. Dorv. sed in hoc, spatium relictum. Δάματερ hinc vel ex 555. habet Eustath. ἰλ. ᾱ. p. 12, 6. ὁδ. ᾱ. p. 1385, 53. ὡ. p. 1892, 43=9, 49 : 12, 45 : 735, 19.

874. Δι.] Κα. A. om. 1. 2.

Schol. describit Suid. v. βουλιμιᾶ.

876—7. Suidas vv. ἐπὶ τροχοῦ, τροχισθεῖσα.

877. Χρ. οἴμ. C. Καρ. 5. ἄρα tres primæ.

878. νῆ δία, om. τὸν, A. B.

Δικ. servat 5. hic et 884.

879, 80. ὅτι] οὐτοσί, εἰ A. B. 1. οὐτοσὶν, εἰ 2. (servato scilicet ἔσθ'.)

ᾱ. τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι | τοὺς Ald. Junt. 1. Cant. 1. 3. et a m. pr. 2. Arund. (nisi quod Ἑλλησι) 6. et forsan Par. 2827. et Victorii codex aut codices. In 6.

versus ita divisi; σωτῆρα | — θ. ἔσθ' | ὅτι τ. sed passim ita turbat iste codex. Gl. ὑπάρχει διότι. Corrector in Cant. 2. γρ. καὶ ἔσθ' οὗτος, forsan pro οὐτοσί, ut habuerit codex unde fluxit annotatio, ὁ θ. ἔσθ' οὐτοσί | ὅτι τοὺς quomodo fere Cant. 4. corrumpit manus recentior. Vide collationem. ὁ θ. ἔσθ' οὐτοσί | εἰ τοὺς Junt. 2. quinque Brunckiani, nisi forte versus aliter dividunt (unus οὐτοσὶν εἰ cum Harl. 5. qui hic omnino cum Porsoni 2. consentit) Rav. Borg. (hi saltem quod ad literas, quum ἔ. οὐτοσiei τ. (sic) enotet Invernizius). ὁ θεὸς ἔσθ' οὗτος εἰ | τοὺς Elb. ut videtur. (ἔ. οὐτοσι τ. sic, Beckius, suone an Trendelenburgii errore non dixerim.) α. τ. ε. οὐτοσὶν ἔσθ' ὁ θεὸς | εἰ τοὺς Dorv. cum gl. ἐπεὶ supra εἰ. α. τ. ἔλλησιν οὗτος ὁ θεὸς | εἰ τοὺς Cantab. 4. a manu prima, et gl. ἐπεὶ supra εἰ, sed ut puto ab illo qui textum refinxit. Recepi emendationem Brunckii. Vulgatam citat Elmsleius ad Ach. 633. ob ἄξιος. De εἰ et ὅτι vide eundem ibid. 338.

Συ. οἶμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῶς;
ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

Δι. οὐδὲν προτιμῶ σου, φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς. 885

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.

881. ὅμοι *Ald.*

883. χθὲς 1. 2.

ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ]

ἴδον *A. C.* εἶδον *B. D.* ἔχοντά
σ' εἶδον *E.*

884—5. *Suidas* v. προτιμᾶν, ubi
τὸν pro τονδὶ *Med.*

885. Εὐδήμου *Rav. Borg.* Εὐ-
δράμου *Elb. et Dorv.* hic etiam in
sch. Antiphanis fragmentum apud
Athen. III. p. 123. *B. dudum*
ante Kusterum et Brunckium con-
tulerat summus Scaliger apud
Hemsterh.

886. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι] οὐ περίε-
σται *Dawes. Miscell. Crit.* p. 211.
οὐκ ἂν ἐστὶ *Toup.* in *Suid.* II.
p. 196. (= 465. *Oxon.*) vulgatum de-
fendente *Reiskio.* οὐκ ἔστι *Suid.*
ed. *Med.* v. 'Ἀλλ' οὐκ. ἀλλ' οὐκ
ἔνεστι συκοφάντου δήγματος] sic
Suid. ἀλλ' οὐκ. *ms.* Οὐκ ἔστι *om.*
ms.

Kar. tres primæ, *A. B. C. E.*
5. 6. *Χρ. D. Dorv. edd. Br. Inv.*
ἔνεστι *edd. mss. in quibus Rav.*
Borg. Dorv. ἔστι *Suidæ ed. Med.*
in *vv.* ἀλλ' οὐκ et οὐκ ἔστι, hoc recte,
ut e *literarum serie liquet.* δείγμα-
τος *Arund.* Cetera ut *edd. pri-*
mariae habent Arund. 5. 6. nisi

forte personam mutant Arund. 6.
Scholiastes primus legit Kar. et
ἔστι. Alter, (ἀλλ' οὐκ ἰσχύει &c.)
Δικ. et ἔστι. Quomodo in præce-
dentibus personas constituerit, dis-
quirant alii. Tertius (λέγει ἐν ἡθεί
&c.) ἔνεστι, et Kar. ut patet e
Suida v. ἀλλ'. Quartus (λέγει ἀλλὰ
τοῦτο τὸ ἄκος &c.) ἔστι. Ultimus,
(μὴ λάβης &c.) ἔστι, quamvis in
hoc ipso scholio dent Cant. 2. 4.
οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἔνεστιν. Ex his οὐκ
ἂν ἐστὶ effecit Hemsterhusius, non
ut Aristophanis verba, sed ut scho-
liastarum lectionem. Pro emenda-
tione et palmaria et sua venditat
Toupius ad Suid. Part. II. p. 466.
cui obsecutus est Brunckius. Solæ-
cum esse ἂν cum præsentī indicativo
monet Porsonus ad Toupīi locum,
(vel ad Pac. 1302.) et ad Nub.
647. 1472. *Vide etiam ad Nub.*
394. *Ach.* 873. *In Euripid. An-*
tiop. fr. 3. *Stobæi codices apud*
Heeren. p. 122. *habent ἐστὶ μὴ κ.*
unde malim, δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις
ἔστ', ἢ μὴ, κακός. Forsan audacior
aliquis tentarit, χρόνῳ δὲ δείκνυσ'
ὅστις ἔσθ' ἡμῶν κακός. In Av. 1069.
jampridem correxi πάνθ' ὅσα περ
ἔστιν, et 1064. παμφάγοις, quum in

Συ. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ, τι δὲ ποεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

πᾶς et ejus compositis ludat poeta. In Nub. 1150. ἦντιν' ἂν βούλει e parte mss. Hermannus! Quod ad hunc locum attinet, recte Porsonus ad Toupium, "frustra emendare" "Toupius, explicare Reiskius sata-gunt." Equidem puto excidisse quædam. Qui supplere volet, meminerit sensum esse, Nullum reperias contra sycophantæ morsum, ut Brunckius; non ut Berglerus, Non inest ei remedium contra sycophantæ morsum. Euripides Androm. 268. δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων | ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκατα-στῆσαί τινα, | ἃ δ' ἔστ' ἐχιδνῆς καὶ πυρὸς περαιτέρω, | οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω | κακῆς· τοιοῦτον ἐσμέν ἀνθρώποις κακόν. Quem locum comparat Gatakerus A.M.P. p. 491. B. ab Hemsterhusio in mss. citatus. Simili orationis forma utitur Euripides Med. 516. Diogenes Cynicus, ἐρωτηθεὶς τί τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, ἔφη, τῶν μὲν ἀγρίων συκοφάντης, τῶν δὲ ἡμέρων, κόλαξ, Laërt. VI. 51. Thesmoph. 537. citat Berglerus: ὑπὸ λίθῳ γὰρ | παντί που χρῆ, | μὴ δάκη ῥήτωρ, ἀθρεῖν. Meam de hoc Pluti loco sententiam gaudeo confirmari consensu doctissimi Kiddii ad Dawes. p. 380. qui de ἂν omnino consulendus p. 166. et addend.

p. 608. Lacunæ suspicionem in Vesp. 19. subindicavi ad 314. In Eccles. 731. neque per ellipsin neque per aposiopesisin te expedias; et parum absum quin defectum esse statuam. (Obiter nota, θέλεις ἂν εἰ σῶσαιμί σ' in Euripidis loco Iph. T. 582. quæ ex Eccles. defendit Marklandus, non meliora esse quam nostrum ἂν ἔστι, judice Schæfero, ad Bos. p. 492. ed. Ox.) In Eurip. Troad. 862. ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ | Μενέλαός εἰμι, καὶ στράτευμ' Ἀχαικὸν [εἰς Τροίαν ἀγαγών.] ἦλθον δὲ Τροίαν, &c. Versum edolare licebit ex Helen. 401. qui locus omnino conferendus. Sed in Bacch. 1026. ubi Med. 54. addere vult Porsonus, potius suspicor versum delendum, et finiendam orationem in ὅμως, ut in Aristoph. Acharn. 955. et in locis ab Elmsleio citatis.

887. ἀλλ' οὐχ ὕβρις citat HSt. T. III. p. 1713. D.

πολλὴ ταῦτ' ἐστί; tres primæ, Arund. 5. 6. ταῦτ' ἐστὶ πολλὴ lib. L. Rav. Borg. ed. Brunck. ἀλλ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλὴ Hemsterhusius in addendis e Dorv. quæ ἄρα pro gl.

889. ἐστὸν οὐδενὶ ἐνθάδε 2.

ἀγαθῶν et ἔστιν Dorv. sed ἐστὲ gl.

- Χρ. μὰ τὸν Δί' οὐκουν τῷ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι. 890
 Συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.
 Χρ. ὥς δὴ 'π' ἀληθεία σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
 διαρράγείης, μηδενός γ' ἐμπλημένος.
 Συ. ἀρνεῖσθον; ἐνδον ἐστίν, ὦ μιαιωτάτῳ,

890. ἴσθ'] οἴσθ' A. 1. et m. rec.
 B. non 2.

Kar. tres primæ, A. B. C. E. 5.

Χρ. D. Dorv. edd. Br. Inv. οἴσθ'
 Elb. Dorv. sed in hoc gl. γίνωσκε.

891. Citat Gr. August. Her-
 manni p. 369.

892. Δι.] Χρ. 2. ὥς δ' ἐπ' 1. 2.
 B. ἀληθείας 1. 2.

Δι. tres primæ, A. C. Kar. B.
 Χρ. D. Dorv. 5. edd. Br. Inv.
 ἀληθείας Par. 2827. ὥς δ' ἐπ' ἀλη-
 θεία 5. ex em. Primo -as et forsā
 δὴ 'π'. Denique δ' ὑπ' ἀληθείας 6.
 Schol. in ed. Ald. ὥς γ' ἐπαληθεία:
 λείπει, δειπνεῖς:—Legendum δειπ-
 νήσεις vel δειπνήσεις, et forsā ὥς
 σὺ γ' cum Hemsterhusio, qui dis-
 tinxisse putat grammaticum post
 ἀληθεία. Certe σὺ et διαρράγείης
 disjungebat. Interea cum Hem-
 sterhusio corruptum puto versum.

893. μηδενός γ' A. 1. B. non 2.
 λιμοῦ πλέως Lucian. π. μισθ. συν. I.
 p. 672, 61.

μηδενός ἐμπεπλησμένος tres pri-
 mæ, Arund. γ' inserunt A. E. 6.
 forsā C. et Rav. et Borg. ut
 videtur. γ' habet 5. ex emendatione
 correctoris qui sæpe textum refinxit,
 et quem suspicabar esse ipsum scri-
 bam. Sed alium esse, qui scrip-
 tionī vel affuit vel præfuit, satis

patet ex 1106—7. qui suo loco hac
 ipsa manu scripti sunt. μηδενός γ'
 ἐμπλημένος conjicit Brunckius, quod
 memini probare Porsonum ita fere
 vertentem, May you burst—but
 not with eating. Nempe διαρράγῃναι
 per hyperbolen aliquando ponitur,
 ut Equit. 698. κάπεκροφήσας αὐτὸς
 ἐπιδιάρραγῶ. Alexis Athen. VI. p.
 258. E. F. εὐδαίμων ἐγώ· μὰ τὸν
 Δία | τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν,
 οὐχ ὅτι | ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες,
 εὐωχῆσομαι, | ἀλλ' ὅτι διαρράγῃσομ'
 ἂν θεὸς θέλῃ. | τούτου δέ μοι γένοιτο
 τοῦ θανάτου τυχεῖν. Phænicides X.
 p. 415. E. ἐσθίει | μέχρ' ἂν διδῶ
 τις ἢ λάθῃ διαρράγῃς. Anaxilas p.
 416. E. διαρράγῃτῳ χαῖτερος δειπ-
 νῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος.
 Quæ loca indicat Porsonus in mss.
 Eustath. il. ῥ. p. 1121, 50=1164,
 12. οὕτω παράσιτος νῆστις θνήσκων
 εὐξαιτ' ἂν κόρῳ διαρράγῃναι. De-
 mosthenes Thrax apud Eundem ὁδ.
 σ. p. 1833, 51. (651, 3.) κακόν τι
 πάνδημον, οἷος ἐσθίων ραγῃναι δι'
 ἡμέρας. Nempe ne bene precari Sy-
 cophantæ videri possit Chremylus,
 hanc ἐπιδιόρθωσιν addit. De ἐμπλη-
 μένος vide ad Eccl. 56. Cum Lu-
 ciani loco confer Simocattam Ep.
 27. ἢ ἄλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται.

894. δ' ἐστίν Dorv.

πολὺν χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων. 895

ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ.

Χρ. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι;

Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

Συ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ', ὥς ἄχθομαι, 900
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.

Χρ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;

Συ. ὥς οὐδεὶς γ' ἀνὴρ.

895. *Citat Magister v. τέμαχος.*

896. ὕ ὕ *sexies tres primæ.* ὕ ὕ *sexies Brunck. Inv. quomodo volebat Is. Vossius.*

897. ὦ κακόδαιμον 2. gl. 1. γ' ἴσως] γ' hic 2. A. B. post τοιοῦτον v. seq. A. B. neutrum 1. (Χρ. κακ. Κα. τοῦ B. in lib. Ask.)

Kar. ante κακόδ. *tres primæ, D.* Χρ. A. B. C. Dorv. 5. *edd. Br. Inv.* ὦ κακόδ. 5. in ipso textu. Δι. τοῦ ψύχους γ' *tres primæ, B. D. edd. Br. Inv.* Kar. A. C. (et forsā Dorv. nam apud Hemsterhusium p. 292. 899. pro 897. positum videtur.) 5. γ' habent A. B. D. 5. 6. omitt. C. δ' pro γ' Dorv. Priscianus Aldi XVIII. f. 236. b. ὁσφραίνῃ τι καὶ ὁσφραίνομαι τοῦ ψύχους. *Pro quibus Putschius p. 1193.* ὁσφραίνω τοῦδε καὶ τόδε. Εὐπολις αἰξίν. Προσένεγκε μοι ἐγγυὲς τὸ στόμα ὁσφραίνεσθαι τὸ σόν. *Lege ὁσφρέσθαι, cum Elmsleio ad Ach. 179.*

898. τοιοῦτον *tres primæ, B. C. D. 5.* τοιοῦτόν γ' A. *edd. Br. Inv.* γ' habet 6. τοῦτο Dorv. sine γ' ut puto. ἀπέχεται Elb. Priscian. XVIII. f. 238. b. 6. Ald.=1199, 15. Putsch. "Attici, ἀμπέχεται "τριβόνιον ἐκεῖνος, κυκλώω ἀλφίτοις "τὴν κάρδοπον." In Nub. 669. [νῦν] ἀλφίτοισί σου κυκλώ τὴν κ. legisse videtur.

899. ἀνασχέτ' Ald. J. 2. ἀνάσχετ' J. 1. Par. 2827. Dorv. *edd. Br. Inv. sed ambæ ἀνασχετόν 419. Interrogandi notam post ἐστίν, plenam distinctionem post ἔμ' mallet.*

900. ὥς ἔμ' 2. eis gl.

ὥς 6. et eis gl.

901. φιλόπολις ὢν καὶ χρηστὸς 2. non 1.

902. Δι.] Χρ. 2. B. et plerumque postea. (B. in lib. Ask. Χρ. pro Δι. 902—17.)

902—28. Δι. *semper tres primæ, E. 5. Χρ. semper B. D. Dorv.*

Χρ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀποκρίναί μοι,

Συ. το τί;

Χρ. γεωργὸς εἶ;

Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶει;

Χρ. ἀλλ' ἔμπορος;

Συ. ναί, σκῆπτομαί γ', ὅταν τύχῃ. 905

Χρ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες;

Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.

Χρ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν, μηδὲν ποῶν;

Συ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.

Χρ. σύ; τί παθών;

Συ. βούλομαι.

edd. Brunck. et Inverniz. e Rav. proculdubio. Vide eum ad 916. οὐδεὶς ἀνὴρ tres primæ, Dorv. 5. 6. οὐδεὶς γ' A. edd. Br. Inv.

903. τοτί *Ald.*

905. *Citat Suid. v. σκῆψις. γ' ὅταν] γ' om. 1.*

χ' ὅταν *Dorv. Suidas*; "Ἐμπορος εἰμὶ σκῆπτόμενος: ἀριστοφάνης, ἐπὶ τῶν προφασιζομένων *δς.* *Quæ dubitat Hemsterhusius utrum hinc aut ex Eccles. 1019. sumta sint, vel potius ex dramate deperdito. Quod si et in Suida et in Pseudo-Ulpiano ad Demosth. de Cherson. p. 57. n. 31. ed. Paris.=1159. Frft. vere corrigit vir summus ἔμπορος εἶναι σκῆπτομαι, emergit ipsa fere lectio msti 6. sive Harleiani 6307. ἔμπορος εἶ; ναί. Rem ipsam illus-*

trabit Demosthenes c. Apatur. prop. init. πολλοὶ τῶν φευγόντων ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς (δίκαις) — ἐξήλεξαν τοὺς δικαζομένους ἀδίκως ἐγκαλοῦντας καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπορεύεσθαι συκοφαντοῦντας. Conferat locum diligens lector et adjungat Elmsleium ad Ach. 392.

906. *Δι.] Χρ. A. hic et ubi notavi. (i. e. 907. 909. 910. 914. 917. et 921. 925. ut videtur.)*

δὲ Elb. Dorv. hic etiam τὴν pro τιν'.

907. ποῶν *B.*

908. "Schol. compilavit Suidas v. δημοσίων." *Toup. in Suid. I. p. 90.*

909. *Huc respicit Suid. v. ἰδιώται, monente Hemsterhusio. μαθὼν tres primæ, Rav. Borg. παθὼν*

Χρ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς, ὦ τοιχωρύχε, 910

εἰ σοι προσήκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;

Συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν

εὐεργετεῖν μ', ὦ κέμφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

Brunckius in nota; quæ truncata est in ed. Oxon. 1810. ubi παθών.

Pari fide editor notas (T. I. p. 235. et III. p. 193. ed. Argent.) ad 48. omisit, et textum contra Brunckii mentem exhibuit δῆλον ὅτι καὶ τυφλός. 240. textum clam lectore corrigit et Brunckii notam T. I. p. 247. omittit. Ran. 437. et 438. transponit. De μαθών et παθών vide Collationem ad Ran. 1369. et Elmslei. Ach. 826.

911. Schol. ὁ νοῦς, πῶς ἂν οὖν χρηστὸς σὺ ὁ λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδὲν σοι διαφέρειν:—*unde Hemsterhusius conjicit eum legisse εἰς σοὶ—εἶγ'. Quod autem ait vir summus, "in hoc orationis "articulo duri quiddam et abrupti "perlucere, cujus generis pluribus "exemplis hæc ipsa scena non "destituitur;" nolim equidem præfracte negare. Vide 892—4. 898. 932. Sed vix distat ἀπεχθάνει a πράγματα τοῖς ἄλλοις παρέχεις, quod nemo non fateretur huic loco convenire. Deinde ipsum hoc ἀπεχθάνεσθαι adeo istorum nebulonum erat proprium, ut fere synonyma fuerint φιλαπεχθήμων et συκοφάντης. Lysias περὶ τοῦ ἀδυνάτου, prop. fin. peropportune ab HSteph. Thes. I. 1313. G. allatus; ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ καὶ θρασὺς καὶ*

φιλαπεχθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. Ubi singula, φιλαπεχθήμων, θρασὺς, et πολυπράγμων per se posita satis clare designassent sycophantam.

913. εὐεργετεῖν μ'] μ' om. A. non 1. 2. με B.

μ' habent tres primæ, Br. Inv. Arund. 5. 6. Omittunt E. Dorv.

π
κέμφε Dorv. Retineri μ' recte jubet Hemsterhusius. Sophocl. Œd. T. 823. εἴ με χρὴ φυγεῖν, | καί μοι φυγόντι μήτε τοὺς ἐμούς ἰδεῖν, | μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν | Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐθρεψέ με. Philoct. 369. ἢ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τι | δοῦναι τὰ τεύχη τάμα πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; Antigon. 736. ἄλλω γὰρ ἢ 'μοὶ χρή γε τῇσδ' ἄρχειν χθονός; corruptum censet Marklandus, inquit Porsonus Adv. p. 172. An ad Iph. A. 1385? Interim, non obstante Magistro apud Erfurtium, lege χρή με. Dativi usus notissimus, ut αὐτῷ in Eurip. fr. CXI. μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός, et in Philemone Clem. Alex. Str. VII. p. 843. 13. (362, 263. Cl.) Thesm. 925. σὺ τὴν ἐμὴν γυναικα κωλύεις ἐμέ—ἄγειν; Eurip.

Χρ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;

Συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ ᾽πιτρέπειν εἰάν τις ἐξαμαρτάνῃ. 916

Χρ. οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν.

Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;

Χρ. ὁ βουλόμενος.

Heracl. 176. δούς (vulgo δός) μηδέν, ἀλλὰ τὰμ' ἐὼν ἄγειν ἐμέ, | κτῆσαι Μυκῆνας. 268. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών. *Optime Porsonus Iph. T.* 687. τὰμὰ δεῖ φέρειν ἐμέ, *ubi confert Marklandus Phæn.* 1699. τὰμ' ἐγὼ στέρξω κακά. *Aristoph. Vesp.* 1345. νῦν δ' οὐ κρατῶ ᾽γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων. *Ubi nescio an recte πω Elmsleius Ach.* 580. p. 125. *Ceterum hinc habet κέπφος Eustath.* ὁδ. ε. p. 1522, 54. = 206, 19. *comparans comicum, ὃ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων.*

915. τοῖς *alterum omittere videntur Rav. et Borg. apud Inv. ad* 885.

916. *Pro* πότ' ἦν] εἰάν A. 1. B. ἦν 2.

πότ' ἦν τις *tres primæ. ἦν sine ποτ' Rav. Arund. 6. ἦ et εἰάν quasi gl. 5. sine ποτ' scil. etsi non diserte notavi. εἰάν sine ποτ' ed. Br. tacite, Borg. Dorv.*

917, 8. *Suid.* ἄρχειν.

917. οὐκοῦν *et ἐξεπίτηδες sine interrog. tres primæ. οὐκουν et ἐξεπίτηδες Brunck. Inv. et interrogant. οὐκ ἐπίτηδες ἡ π. ἄρχειν καθ.*

δ. *Suidas v. ἐξεπίτηδες, sed οὐκοῦν et ἐξεπ. v. ἄρχειν. οὐκουν scholiastes unus diserte, pro var. lect. atque ita legisse alium, qui μάτην et ἀργῶς pro explicatione dat, monuerunt viri docti.*

918. ἄρχην (sic) *primo 5. sed gl. ὥστε. Nunc η mut. in ει a recentiore. ἄρχειν servant Arund. 6. Scholiastes; κοινότερον δέ. καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστάσις καὶ λειτουργίας, ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βουλευσάι, ἄρξαι. Quæ etsi corrupta manifesto innuunt diversa fuisse ἄρχειν et δικάζειν, ut monet Hemsterhusius. Forsan καινότερον. Equidem vix puto sanum esse ἄρχειν. Olim tentabam ἀρχήν, adverbialiter, ut cum ἐξεπίτηδες ponatur ἐκ παραλλήλου. Occurrit ἀρχήν Herodot. I. 86. 203. II. 27. VII. 218. 220. VIII. 128. 132. IX. 21. 35. 60. 80. Thucyd. V. 27. ἀποδείξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχήν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι. Sed ob ambiguitatem constructionis huic emendationi non multum tribuo.*

919. Δι] Θε. A. B. (i. e. Θεράπων, ut e lib. Ask. liquet.)

Συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ὥστ' εἰς ἐμ' ἤκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 920

Χρ. νῆ Δία πονηρόν γ' ἄρα προστάτην ἔχει.

ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων

ζῆν ἀργός;

Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,

εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.

Χρ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι 925

τὸν Πλούτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάπτου σίλφιον.

920. τὰ πράγματα] τὰ gl. 1. om. 2. B.

τὰ τῆς πό. πρ. 5.

921. Δι.] Χρ. B. νῆ τὸν Δία A. 1. 2. B. γ' ἄρα] γ' om. 1. non 2. νῆ τὸν Δία ex *Dorv. Hemsterhusius, et sic* 5. γ' ἄρα *Ald.* 5.

922. ἄγων *Paris.* 2827. Vide *Schæferum* p. 554. et mox 934.

923. *Magister* v. πρόβατον, *Suid.* v. προβατίου β.

924. *Suid.* διατριβή.

925. εἰ δοίης] εἰ om. *Suid.* ms. Βάπτου. In μεταμ. ἂν μοι γε δ.

Ad Suidam in v. Βάπτου σίλφιον, ubi e Pluto citantur οὐδ' ἂν δοίης γε μοι καὶ τὸ Β. σ. hæc notat Porsonus. Operæ pretium erit hominis Ἀττικωτάτου Joannis Clerici elegantem observationem legisse. Is enim ostendere volens quam periculosum sit fragmenta poetarum ad metrum redigere, Præf. ad *Philargyr.* Emendat. in *Menan-*

drum p. 24. hæc notat; “*Metri-
cus Magister (Phileleutherus)
“ statim deleret καὶ, ut senarium
“ conficeret, qui tamen non esset
“ Aristophanis.”* Sed pace viri summi dixerim mihi non videri *Bentleium*, si *Pluto* careremus, hoc facturum; idque sentio duabus de causis. Primum, quod hac emendatione admissa spondeus esset in secunda sede, quod Clerici versibus solis licet; deinde quod ex ipso *Suida* infra v. μεταμαθεῖν locum hunc auxisset atque emendasset *Bentleius*.

(Χρ. pro Δι. B. in lib. *Ask.*) δοίη *Elb.* γέ μοι tres primæ, γ' ἐμοὶ *Brunck. Inv.*

925, 6. *Suid.* Βάπτου.

926. βάπτου B. *Suid.* ms. μεταμ. βάπτου *Junt.* 2. τὸ τοῦ βάπτου *Elb.* In scholiaste ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, ut emendabat *Hemsterhusius*, habet *Suid.* ed. *Med.* v. σίλφιος.

Χρ. κατάθου ταχέως θοιμάτιον.

Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.

Χρ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι.

Κα. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

Συ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.

Κα. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ. 930

Συ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

Χρ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν;

Συ. ὁρᾷς ἂ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Χρ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.

927. Δι. κατάθου. Χρ. οὗτος. 2.

Καρ. *bis ex em. pro Χρ. ante*
οὗτος, *et* 928. *ante* ταῦτα πάντα
(sic) 5. κατάθου θοιματίδιον *ex*
Aristoph. (hoc loco vel potius Nub.
497.) *Cornucop. Aldi f. 183. b.*
prop. f.

928. Κα] Χρ. 2. ταῦτα πάντα
1. 2.

πάντα ταῦτα *tres primæ*. ταῦτα
πάντα *A. edd. Br. Inv.* ταυτὰ
ταῦτα *Elmsleius ad Œd. T. 1522.*
Præterea citat λέγω, *quasi per-*
sonam ante ταυτὰ deleat.

929. πρὸς ἔμ' ὑμῶν τίς ἐνθαδὶ
A. B. ἦρ. τίς ὑμῶν *B.* πρὸς ἐμέ, τίς
1. *et* ὑμῶν *gl.* τίς πρὸς ἔμ' ἐνθαδὶ
ὑμῶν 2.

προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
tres primæ (προσελ. *per errorem*
J. 2.) *Arund. 6. edd. Brunck. Inv.*
tacite utraque, Dorv. proculdubio.

πρ. τίς πρὸς ἔμ' ἐνθαδὶ ὑμῶν 5. *ab*
initio.

930. Κα.] Δι. 2.

Δι. οὐκοῦν 5. ἐκεῖνος εἰμ' *Ald.*

931. μεθ' ἡμέραν] καθ' ἡ. *A. 1.*
non 2. B. Suid. in v. ed. ms.

οἴμοι *Ald.*

932. Κα] Δι. *A. 2.* (*et B. in lib.*
Ask.)

Καρ. *tres primæ, Br. Invern.*
Χρ. Dorv. apud Hemst. ad 855.
quod prætuli. Δι. 5. Interroga-
tionis notam posui.

933. ποιεῖς *B.* ποιεῖ *citat H.*
Stephanus Thes. II. p. 796. E.
(*diserte, ex Budæo.*)

ποιεῖς *edd. mss. in quibus Rav.*
Borg. Elb. Arund. 5. 6. ποιεῖ
Brunckius jubente Hemsterhusio,
qui ita vertisse Frischlinum monet.

934. Κα.] Χρ. 2.

Καρ. *tres primæ. Χρ. Brunck.*
Inv. Dorv. 5. εἶχες Rav. Elb.

- Συ. οἶμοι, περιείλημμαι μόνος.
 Κα. νυνὶ βοᾶς; 935
 Συ. οἶμοι μάλ' αὖθις.
 Κα. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
 ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
 Δι. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
 Κα. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
 ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον; 940
 Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
 Δι. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταιί τις εἶπέ μοι.
 Κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
 ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῶϊ.
 Συ. ἄπειμι, γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ 945
 ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
 καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν

935. Καρ. νυνὶ *ut edd.* 5. περιείλλειμαι *Dorv.*

936. Κα.] Χρ. (*B. scil. ut e lib. Ask. liquet.*)

Καρ. δὸς *tres primæ*. Χρ. 5.

937. ἀμφιάσω 1. non 2.

ἀμφιάσω *Elb.*

939. Χρ. pro Κα. 1. 2. bis (*i. e. hic et 943.*) ἀνατεθίσεται 1. non 2.

Καρ. ἔπειτα *tres primæ*, Χρ. 5. κάλλιον ἂν ἀνατ. *Rav.*

940, 1. τὸν πονηρὸν—τὸν Πλούτον 1.

941. σεμνοῖς ἱματ. 6.

942. *Citat Magister v. ἐμβάδες.*

εἶπέ μοι *tres primæ*. εἶπ' ἐμοὶ *Br. Inv.*

943. Καρ. *tres primæ*, Χρ. 5.

944. *Citat Suid. v. προσπ.*

945. γινώσκω *Ald.* γιγνώσκω *A.*

947. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον] τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν *Bentlei.* A. 1. 2. B.

Huc respicit Suidas v. σύκινον. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον tres primæ, Borg. Elb. Dorv. proculdubio, Arund. 6. τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν A. B.C. edd. Br. et Invern. hæc diserte, e Rav. scil. καὶ edd. Arund. ni fallor, certe 6. καὶ Hemsterhusius, si σύκινον simpliciter capiat pro

ἐγὼ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
 ὅτι καταλύει περιφανῶς, εἰς ὧν μόνος,
 τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν 950
 τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

Δι. καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
 ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε,
 ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θέρου·
 καὶ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ. 955
 Χρ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
 τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γινώσκεται
 ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
 νὼ δ' εἰσίσωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡΑΥΣ.

ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν 960
 ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
 ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ἀσθενῇ. *Si pro* συκοφάντην, καὶ *retinet.*

950. δημοκρατείαν *Elb.*

956. Κα.] Χρ. 2. non 1.

Καρ. tres primæ. Χρ. D. 5. edd. *Br. Inv. quomodo malebat Hemsterhusius; qui monet, 959. certe esse Chremyli.*

958. ὅτ'] ὅτι 1.

ὅτ' *Ald.* 5. ὅτι *A. Br. Inv.* ὡς *C.*

959. Citat Suidas v. προσεύξῃ. προσδέξῃ notat e *Rav. Inverniz.; sed codicem habere suspicor pro-*

σᾶξῃ. τῷ θεῷ *B.* *Accusativum diserte Magister v. εὐχομαι. π. πρὸς τὸν θεὸν 6.*

Post 959. ΧΟΡΟΥ tantum tres primæ, et schol. ad 851. (λείπει ἢ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ) ed. Br. Nil prorsus Inv.

960. γραῦς τίς φησι πρὸς τὸν χορόν. Γραῦς. ἄρ' *C. in ipso textu.*

961. τοῦ *pro* τούτου *Elb.*

962. *Lib. Ask.* γρ^{αι} καὶ διημαρτήκαμεν μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, *B. scil.*

- Χο. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μεираκίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.
- Γρ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά. 965
- Χρ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ, τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
- Γρ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεπόηκε τὸν βίον. 970
- Χρ. τί δ' ἔστιν; ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια

In marg. 5. ab alio, γρ. καὶ διημ,
8c. ut in lib. Ask.

963. Χο.] Χρ. 1. 2. B.

Χο. *tres primæ, A. C. D. Dorv.*
edd. Br. Inv. Χρ. B. ut Hemster-
husius, jubente Bentleio.

964. ὠρικῶς] *Deest Suid. ms. et*
cet. in ω.

Citant Suidas v. ὠρικῶς, Magister
v. μείραξ.

965. ἔνδοθι] *ἔνδοθεν Dawes. ex*
MS. Barocc. Misc. Crit. p. 212.
et ita alter MS. a Burgess col-
latus. ἔνδοθεν A. 1. 2. B. ἔνδοθι
dixit Eupolis apud D. Laërt. IX.
50. nisi MSS. fallunt. Locum
vide in Porsoni Adverss. p. 75. et
adde ex ejus schedis, Achilles Tatius
Isag. ad Arati Phæn. init. p. 121.
ed. Petav. ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης,
ὃς τὰ φανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμόθεν
ἔσθίει, φησίν.

νυν Ald. J. 1. νῦν Junt. 2. Dorv.
sed gl. δὴ, quæ indicat νυν, non
νῦν. ἔνδοθι tres primæ, et interro-
gant. ἔνδοθεν A. B. C. D. Dorv. (hic
etiam τὸν) Arund. 6. edd. Br. et

Inverniz. diserte, ergo Rav. καλῶ
male conjicit Brunckius, hic et in
Lysistr. 851. ἰδοὺ, ἑκαλέσω ἔγω
Μυρρίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ; et 864.
φέρει νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.
Sophocles Philoct. 1452. φέρε νυν
στείχων χώραν καλέσω. Aoristus
est subjunctivi. In priore loco Ly-
sistratæ per ἰδοὺ irridentur Cinesia
verba, ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην, ut
in ἰδοὺ λέγειν Eq. 343. et alibi;
unde manifestum est futuro ibi lo-
cum non esse. Quin solæcum esse
suspicio καλῶ post φέρε, sive pro
futuro, sive pro præsentē subjunc-
tivi capiatur. Supra 790. κατάχρω
est subjunctivus aoristi, ut κομίσω
768.

966. αὐτῆς *Dorv.*

967. λέγειν σ' ἐχρῆν *A. 1. 2. B.*

ὅτι Ald. λέγειν ἐχρῆν tres primæ,
Dorv. ut videtur, Arund. 6. σὲ χρῆ
C. σ' ἐχρῆν B. edd. Br. Inv.

969. ὁ πλοῦτος *interl. gl. B.*

ὁ πλοῦτος pro gl. 5.

971. ἔστιν *Ald. Vox συκοφάντρια*
videtur esse ab Aristophane ficta,

ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα;

Γρ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐκ.

Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

Γρ. σκώπτεις, ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

ut σοφίστρια a Platone Euthyd.
p. 297. C. HSt.

972. οἶσθα *sed* gl. ὑπάρχεις
Dorv. οὐ. *tres primæ*, *Inv.* οὐκ. *Br.*

973. Suid. I. p. 123. [*in ἀλλ'*
οὐ λ.] οὐν B. a m. pr.

ἀλλὰ λ. *Dorv.* ἀλλ' οὖν *Hemsterhusius e schol. cujus hæc sunt verba*; τάχα οὖν σὺ, φησὶ, λαχοῦσα οὐκ ἐδίκασες, ἔπινες δέ· παίζων πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον. (*hoc Hemst.*) ἐρωτηματικῶς οὖν. *Sed prius οὖν videtur esse ipsius scholiastæ, ut alius ad hunc locum, ἐν τῷ γράμματι οὖν εἶπεν—λέγει οὖν ὅτι ἄρα ὁ κλῆρος.* *ad 884, 5.* λέγει οὖν οὐ φοβοῦμαί σε—λέγει οὖν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος. *ad 1038.* φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου. *ad 1186.* φησὶν οὖν ὅτι καὶ τῆς κόπρου. *Deinde cum viro summo malim ἐρωτηματικῶς οὐ, sive ejusdem, sive alterius scholiastæ esse statuas. Totus locus forsan ita legendus*; καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως· διὸ εἶπε πρὸς τὴν γραῦν, ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι, ἐπειδὴ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ δικάζοντες. τάχα οὖν σὺ, φησὶ,—φίλοινον. ἐρωτηματικῶς (*vel -κὸν*) τὸ οὐ. *Certe τάχα οὖν &c. cum superioribus jungenda patet e Suida. In prioribus autem egregie versatus est Hemsterhusius, relictæ tamen pusilla menda, ἐβουλεύοντο pro ἐβούλευον. Recte etiam*

monet, illum scholiasten Plutum priorem interpretari. ἀλλ' οὐ servat etiam Apostolius II. 85.

974. Suid. δειλάκρα.

974-5. κατακένισμαι et κνισμὸν
tres primæ, 5. 6. Dorv. procul-
dubio, certe κνισμὸν. κατακένισμαι
Suidas v. δειλάκρα. κνη bis Br. et
Inv. ut habent membr. Eustath. ἰλ.
λ. p. 872, 5=819, 39. τοῦ δέ γε
κνίζειν χρήσις — παρὰ τῷ κωμικῷ,
ἐνθα παίζων παρηχεῖ τὸν διὰ τοῦ
ἦτα γραφόμενον κνησμὸν ἐκ τοῦ κνί-
ζειν. unde Brunckius, nescio quam
recte, lectionem suam tuetur. In
fine legendum videtur ἐκ τοῦ κνήθειν.
Idem Eustathius δειλάκρα hinc pro-
fert ad ἰλ. ω. p. 1363, 3=1500, 48.
“ (κνίζειν) ponitur duplici modo.
“ Primum dicitur κνίζειν ἐρῶντα
“ vel ἐραστήν, qui amatorem pungit,
“ id est, levibus offensiunculis et
“ rixis ad majorem amorem incitat;
“ dein κνίζεσθαι pro amore com-
“ pungi et captum esse, ut ait
“ Plautus.” HEMSTERH. in Etym.
Lennepii T. I. p. 416. Vide Valck.
ad Herodot. VI. 62. In Hermesia-
nacte Athen. XIII. p. 598. A. pro
καίετο μὲν Ναννοῦς, quod Casaubono
displicuerat p. 881, 52. κνίζετο
μὲν Ναννοῦς eleganter Porsonus
Opusc. p. 245. comparans Ma-
chonem ibid. p. 577. E. F. Sed

Χρ. οὐκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα; 975

Γρ. ἄκουέ νυν. ἦν μοι τι μεираάκιον φίλον,
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
 καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνω πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν. 980

καίετο *defendunt VV. DD. apud Schweigh. Ceterum* δειλάκρα *tres primæ*; δείλακρα *Br. Inv.*

975. οὐκουν, *et interrogant, tres primæ, Br. Inv.* οὐκούν *Dorv.*

976. ἦν δὴ μοι] δὴ *om. 2. non A. 1. B.*

ἄκουέ νυν. ἦν δὴ μοι *tres primæ.* δὴ *omissit Kusterus e conjectura, ut docet Hemsterhusius*; νυν ἦν μοι *Br. Inv. Recte ni fallor statuit Elmsleius ad Acharn. 1230. νυν semper a comico produci. In Equit. 1215. νυν, quod in τὰδ' mutat vir doctissimus, deest in Junt. 1515. et vix Græcum esse videtur. νυν γ' ἦν μοι Dorv. δὴ habet Ar. νυν ἦν δὴ μοι 6.*

977. δὲ καὶ πρόσωπον *Dorv. mero errore, qui ex compendiis facile oriri potuit.*

979. μοι *om. 2. non 1.*

μοι κοσμίως 5.

980. πάντα ταῦθ' *tres primæ, Arund. 5. ταῦτα πάνθ' A. ταῦτὰ πάνθ' e conjectura Brunckius, secuto Invernizio. ταῦτὰ ταῦθ' Elmsleius ad Œd. T. 1522. Sed elegantissima conjectura Hemsterhusius, πάντα γ' ἀνθυπηρέτουν. Dedi ἂν, ut 983—8.*

Mox 1006. 1121. non male legere- *tur ἅπαντ' ἂν ἦσθιεν, εἶχον ἂν παρὰ* *ταῖς καπηλίσι. In Antiphane Athe-* *næi VIII. p. 342. F. κύκλους δὲ* *συναγείροντες (εἶτ') ἔλεγον τάδε Gro-* *tius, et Porsonus Adv. p. 104. Sed* *verum puto ἔλεγον ἂν τάδε. In* *Ran. 942. δὴ γ' vel δὴτ' omittunt* *septem mss. quare malim πρώτιστα* *μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίζεν ἐγκα-* *λύψας, ut 945.—958. 979. 981.* *(καθίζεν Elmsleius ad Ach. 569.)* *Irrepsit δὴ γ' in Vesp. 354. et in* *loca a Blomfieldio citata in Mus.* *Crit. Cant. Part. II. p. 182. In* *Nub. 681. tres minimum mss. dant* *ἔτ' ἔτι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε* *δεῖ. Edidit Hermannus εἶτ' ἔτι γε* *π. quod vereor ut sit Græcum.* *Equidem tento, ἔθ' ἓν τι π. ut N* *exciderit ob similes TI. Confundi* *notat N, H, TI Porsonus ad Hec.* *2. et Adv. p. 95. Alibi addit* *Suidam v. ἄρχων χρότιος (Soph.* *Aj. 934.) Photium v. καντήρια,* *Clem. Alex. Pædag. III. p. 85, 19.* *ed. princ. = 299, 35. Potter. con-* *ferens Barbeyracium, Morale des* *Peres p. 53. n. 6. [qui ἐπαίτιος e* *Platone Ll. XI. p. 917. C. HSt.* *corrupte citari monet pro ἐπαινος,*

Χρ. τί δ' ἦν ὅ, τι σου μάλιστ' ἐδείθ' ἐκάστοτε;

Γρ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἡσχύνετο·
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμας ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον 985
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδείθη μεδίμνων τεττάρων.

Χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἡσχύνετο.

quomodo legit idem Clemens Strom.
V. p. 249, 36=707, 11. *et ex eo*
Eusebius P. E. XIII. p. 673. ed.
Colon. 1688.] Simile est, quod ΠΙ
pro TN positas indicat in ἐπιό-
δονον, sch. Eq. 980. (Epigr. Anal.
Br. T. I. p. 224.) His ipse adjicio
αἰτίη pro αἴνη, Herodot. III. 74.
Ἀπίωνος pro Ἀγνωνος, Diodor.
XII. 68. λαῖπος apud Hesych. in
v. pro λάγνος, ut correxit Valck.
τὰ παροιτήια ᾄσματα Schol. Ran.

N

1337. *in ed. Ald. pro ΠΑΡΟΙΤΙΑ.*

981. σου om. A. 1. post ἐδείθ'
pro gl. 1. habet 2. σοῦ interl. gl.
B. *de quo tacet lib. Ask.*

982. *Citat Suid. v. ἐκνομίως. Re-*
spiciunt Etym. p. 347, 35. Eustath.
ιλ. ε. p. 532, 8=403, 9. καὶ ἐν τῷ,
ἐκνομίως ἡσχύνετο.

983. δραχμας 5. *quomodo erratur*
in Platone Aldino p. 322, 23=
Erast. p. 135. C. HSt.

984. γ' om. A. 1. 2. B.

ἱμάτιόν γ' *tres primæ. γ' om.*
A. B. C. *Dorv. 6. edd. Br. Inv.*

985. *Suid. ἀγοράζειν.*

χιτῶνια B. *Citat Magister v.*
χιτῶν.

986. *θουματίδιον] μητρὶ θ' ἱματί-*
διον Dawes. Misc. Crit. p. 213. qui
supra 984. γε delet. θ' ἱματίδιον
MS. Barocc. 127. μὲν θ' ἱματίδιον
A. B. et 1. sed hic f. ex em. τε
θουμάτιον 2.

τῇ μητρὶ τε *θουματίδιον tres pri-*
mæ, et Invernizius tacite, Arund.
6. Dawesii emendationem recepit
Brunckius, de codicibus suis silens,
quos in vulgata consentire vix cre-
diderim. τε θουμάτιον 5. In 4.
primo μητρὶ θουμάτιον, nunc factum
μ. τε θουματίδιον. (Collationem meam
corrigere. θ forsan ex em. pro τ, sed
ej. m.) ἐκέλευσε δ' ἂν τῇ μητρὶ θου-
ματίδιον Dorv. et post χιτῶνιον, non
ὑποδήματα, dist.

987. *τεσσάρων 1. non 2.*

989. ὅτι] ὡς 2. ὅτι gl. rub.

- Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας 990
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μου.
Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ. 995

990. ἔνεκεν μισητίας] ἔνεκα 1. non
2. μισγητίας A. 1. 2. B. sed hic
γρ. μισητίας, et recte Suid. ed. ms.
hic μισητία. In v. μισήτη, Suid.
ms. ὀλίσβωσι.

οὐχ' Ald. ἔνεκα Suid. v. μισητεία,
Dorv. sed in hoc ἔνεκεν emendatum
esse putabat Hemsterhusius. μισητίας
Ald. Junt. 2. Paris. 2827. edd.
Brunck. Inv. μισητείας Suid. ed.
Med. Eustath. ὁδ. κ. p. 1650, 64
=386, 37. ubi operarum errore
μισητέαν. μισγητίας J. 1. Victor.
A. B. C. D. Bodl. Arund. 6.
μισγητείας Elb. μισγοτίας Dorv.

991. οὐνεκα] sic 1. εἵνεκα 2.

ἔφ. αἰ. 6. Ita notavi, quasi is
etiam om. μ'.

992. μεμνητό μου] Scribe ex Suida
v. μεμνήτο, μεμνήτο. quod eodem
modo formatur ab ἐμεμνήμην, quo
ἐμπλήμην, ἐμπλήσο, (imo ἐμπλήῃο)
ἐμπλήτο ab ἐνεπλήμην. Confer
Acharn. 235. Lysistr. 235, 6. μεμ-
νητό A. 1. B. η 2. ἥ Suidas ed.
ms. in μεμν. ἱστορία προσωδία
.....
Suidas ms. 4. punctis not.

μεμνητό tres primæ. μεμνήτο
Dorv. μεμνήτο edd. Br. Inv. et
sic plane Arund. μεμνοῖτό B. μεμ-

νητό Par. 2827. et ex alius em. 5.
ubi primo μέμνητο, quomodo 6.
Schol. Venet. ἰλ. ψ. 361. τὸ δὲ
ἀνάλογον διὰ τοῦ ἥ, προκειμένου
(leg. προσκ.) τοῦ ἰ, παρ' Αἰριστο-
φάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ· ἵνα τοῦμόν
ἱμάτιον φορῶν μέμνηταί μου (l. μεμ-
νητό μου) καὶ πάλιν προπερισπα-
στέον (lege -ᾶται). Cornucopia Aldi
f. 186. a. Μεμνεῖτο κανόνισον — τὸ
εὐκτικὸν μεμνήμην· τὸ δεύτερον,
μεμνήο· τὸ τρίτον, μεμνήτο. χρή-
σις παρὰ Ἀριστοφάνει, ὡς ἂν φο-
ρῶν θοιμάτιον μεμνητό μου. — πᾶν
γὰρ παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ
μ̄ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς μ̄ν, καὶ πρὸ τοῦ μ̄ δεξάμενον τὸ
ἰ, τὴν κατ' ἀρχάς τε αὐξήσιν ἀπο-
βάλλον τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. Vide
Brunck. ad Philoct. 119. Elmslei.
ad Œd. T. 49. ad Heracl. 283. et
addend. εἰμάτιον Elmsl.

993. ἄνθρωπον plene 1.

ἐκνομιώτατον Dorv. Vide Porsoni
Opusc. p. 221. ad Sophocl. Electr.
123. Elmsleium ad Ach. 193. p.
121. et ad Heracl. 544. et addend.

994. νυνὶ γ' ὁ βδελυρὸς] νῦν ὁ β.
ἔτι A. 1. B. νῦν γ' 2. sine ἔτι.

νυνὶ γ' ὁ βδελυρὸς τὸν tres primæ,

έμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι,

Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.

Γρ. ἄμμητα προσάπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ 1000
ἐφ' ᾧ τ' ἐκείσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Χρ. δῆλον ὅτι τοὺς πρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.

Arund. οὐχὶ τοίνυν ὁ *Rav.* (ex 988. 990. ut puto.) νῦν γ' ὁ *B. D.* 6. νῦν ὁ *Borg. Dorv. A. C.* ἔτι τὸν *Dorv. C.* ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ β. τ. ν. ε. *Elmslei. ad Ach.* 1213. νῦν γ' — ἔτι τὸν *ed. Br.*

997. τοὺς πίνακας *Rav.*

998. ἐν ὄντα *Dorv.* ὑπειπούσης *Elb. Respicit Suid. v.* ὑπειπούσης. *Recte Budæus et Stephanus, "quum prædixissem."* *Vesp.* 55. ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί. *Thucyd.* I. 35. πολλὰ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπέειπομεν, τὰ ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν. *Demosth. de Corona* p. 145. n. 104=245, 12. ταῦτα ἀναμνήσω καὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπὼν. *Aristocr.* p. 411. n. 89=639, 10. τῷ μὲν, ὑπειπὼν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι κτείνειν, προσγράψαι τὸ εὐθὺς, ἀφείλε δς. *Vide ipsam legem ibidem citatam.* (*Aristog.* I. p. 494. n. 125.=797, 19. ἕκαστος εἰπὼν *Aldinæ ambæ et Felicianus*

sine var. lect.) Vide Ammonium v. ὑπάγειν *et Valckenærii Anim.* p. 218.

999. εἰς ἐσπέραν] ὡς 2. et εἰς rub. sup. τί δ' A. 1. B. τι σ' 2. εἶπ' ἐμοὶ *Br. Inv.*

1000. τε om. *Suid. v.* ἄμμητα, A. 1. 2. B. (προσέπεμψεν *servantes scil. In lib. Ask.* τὸν ἄμμητα *notatur e B.*) *In Hemsterhusii nota* p. 349. Φλουσίαν] C. D'O. plane φλεψίαν et sic MS. *Bibl. Publ. Cantab.* Nn. 3. 16. φλαψίαν Nn. 3. 3.

ἄμμητά τε προσέπεμψεν *tres primæ, Arund.* ἄμμητα προσέπεμψεν A. B. C. D. *Borg.* 5. (*hic etiam ἐμοὶ*) 6. et ut puto *Elb.* certe omittit τε, pro quo γε *Dorv.* ἄμμητα προσάπέπεμψεν *Rav. Etym. M.* p. 83, 20. *ed. Brunck.*

1001. ἐφῶτ' (sic) *tres primæ.* ἔφη τ' *Par.* 2827.

1002. ὅτι om. 2.

1004. τίς om. A. 1. B. nou 2.

ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἤδεται φακῇ. 1005

προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιε.

Γρ. καὶ μὴν προτοῦ γ' ὁσημέραι, νῆ τῷ θεῷ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰετὴν ἐμήν.

Χρ. ἐπ' ἐκφοράν.

Γρ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἔρων ἀκοῦσαι.

Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν. 1010

Γρ. καὶ, νῆ Δί', εἰ λυπουμενήν γ' αἰσθοιτό με,
νηττάριον ὑπεκορίζετ' ἂν καὶ φάττιον.

1005. ἔπειτα] sic Suid. ed. ms.
φακαί.

Vel ἐπεὶ γε, vel Γρ. 1005—8.
Kusterus, cui facile assentior, aliquid mendi hic subesse. Sed neque ἐπεὶ γε junguntur, quantum memini, apud Aristophanem, neque ferenda esset illa personarum distributio. Posses εἰπεργε, sed hoc vel parum vel nihil promoveretur.

1006. ἅπαντα κατήσθιεν] ἅπαντ' ἐπήσθιεν Toup. in Suid. III. p. 272 [328]. atque ita quidem citat Athenæus IV. 21. p. 170. nisi quod pro ἐπήσθιεν ἐπήσθιον male exhibet. ἅπαντα γ' ἦσθιεν Suid. ms.

ἅπαντα κατήσθιεν tres primæ, Borg. Arund. 5. 6. ἅπαντ' ὑπήσθιε Rav. (sic citat Inv. et ad 1129. ἅπαντα ὑπ.) ἐπήσθιε edidit Brunck. probante Porsono ad Toup. p. 480.

1008. αἰεὶ] αἰεὶ A. 1. B. non 2.

αἰεὶ Ald. Brunck. αἰεὶ Inv.

1009. ἐκφορᾶ Par. 2827. Dorv.

ἐκφορᾶν (sic) Arund. -ράν servat 6. Interrogat Br. hic et 1013. male. Neutro loco Aldus.

1010. ἔρων τ' A.

1011. λυπουμενήν γ' αἰσθοιτό με] αἰσθάνοιτό με Suid. ms. quem vocis λυπουμενήν finalem v. omittere notat. αἰσθητο Dorv.

1012. Νιτάριον ἂν καὶ βάτιον] νηττάριον ἂν καὶ φάττιον Bentley.— νηττάριον correxerat T. Faber. ad Lucret. IV. p. 497. φάτται, νητται Athen. II. p. 65. E. IV. p. 131. E. F. Hare Epist. Crit. p. 34. ed. Burm. [54. ed. Lond. ubi citatur Pac. 1004.] In Suida ms. Νιτάριον καὶ βιτάριον—νιτάριον—νίταρος πόλυν—καὶ βάτος καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας—In vers. καὶ om. et legit νιτάριον καὶ βιτάριον v. Duplex τ (utrobique) A. 1. B. non in νιττ. 2.

νιτάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο tres primæ, Dorv. Arund. (certe

Χρ. ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.

Γρ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις, 1015

νιτά. et βάτι.) αἰσθοῖτο μὲν ἡτάριον
C. νιττάριον D. Par. 2827. sed
hic βάτιον, certe in sch. νιττάριον
καὶ βάττιον sine ἂν Magistri mss.
in ὑποκορίζομαι, et sic Phavorinus,
nisi quod βάτιον. νιττάριον ἂν καὶ
βάττιον Suid. ed. Med. in νιττά-
ριον. νιτάριον et βάττιον 5. νιττά-
ριον et βάττιον 6. βάττιον per ττ
schol. ille qui τὸ δὲ συνεσταλμένως
ἀναγινώσκειν ἀνόητον. Symmachum
apud schol. Βατάλιον, Didymum
νοττάριον legisse putat Hemsterhu-
sius, ipse tamen in Bentleyi senten-
tiam eundem censet. νηττάριον et
φάττιον edd. Brunck. Inv. sed
scholion exhibet hæc, νηττάριον)
νηττάριον καὶ φάττιον εἶδη φυτῶν
&c. ubi patet editoris sive fraus
sive error. "Certissima est Bent-
leyi emendatio, ut e scholiis libri
"Ravennatis intelligitur, citantque
"hunc versum Photius et Thomas
"M. in ὑποκορίζομαι et Suidas in
"v. νήτταριον. Neque ut quidem
"ex collatoris silentio colligo, in
"cod. Veneto et tribus Mutinensi-
"bus libris aliter scriptus exstat."
Hermannii verba sunt, Doct. Metr.
p. 128. ex præcedentibus corri-
genda. Equidem istos codices cum
reliquis consentire puto. Comparat
Bastius Ep. Crit. p. 195. schol.
Dionys. Thracis nuper a Bekkero
editum p. 857. τὸ ὑποκοριστικὸν—
εἴρηται παρὰ τοὺς κόρους—ἢ τὰς

κόρας· τούτους γὰρ πολλάκις ἢ ταύ-
τας ὑποθωπεύοντες τοιούτοις κεχρή-
μεθα ὀνόμασιν ὡς παρὰ Μενάνδρῳ
νηττάριον. (Ita Bekker. νηττάριον
ms. a m. pr. apud Bast.) Versum
exhibui, quomodo exhibendum me
monuit Porsonus.

1013. ἦτησ' ἂν εἰς ὑ. A. 2. B.
ἦτησεν εἰς 1. Vide Lucian. Dial.
Meretr. XIV. T. III. p. 320, 97.

ἦτησεν ἂν σ' ὑποδήματα tres pri-
mæ, Arund. ἦτησ' ἂν εἰς ὑ. Rav.
Borg. Par. 2827. Dorv. B. C. 5.
In hoc, εἰς ex em. m. pr. ut puto.
ἦτησεν ἂν εἰς D. 6. ἦτησεν εἰς A.
ἦτησ' ἂν εἰς Br. jubente Hem-
sterh. quem de εἰς vide, et adde
Valck. ad Herodot. II. 98. "Αν-
θυλλα—ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δί-
δοται—τῇ γυναικί. Lysiae locum
p. 905. ed. Reisk. subministravit
amicus; οὐκ ἔχων ὅπου στρέψειε
(malim ὅποι τρέψειε, vide Vesp.
663.) τὰ χρήματα, εἰς ὅψον μὲν
δυοῖν παιδίοις καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβο-
λοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο· εἰς ὑπο-
δήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [ἱμάτια]
καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ
μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα.
Ubi delendum videtur ἱματία cum
Reiskio et Valckenærio in adver-
sariis. Ceterum in nostro versa,
facile scribi potuit σ' εἰς ex glossa,
deinde deleri εἰς e prava correctione.

1015. προσέβλεψέ] -ψέν A. 1. B.
ὅτι προσέβλεψε (vel ψεν) tres

ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν·

οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

Χρ. μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

Γρ. καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη,

Χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν. 1020

Γρ. ὄζειν τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου,

primæ, Dorv. Arund. 5. 6. ὅτε mavult Hemsterhusius.

1016. τὴν νύκτα 6. *sed* ἡμέραν *statim suprasc. pro em.*

1017. *Citat Magister v. ζηλῶ.*

1017—25. *Stobæus X. p. 132, 22. Διογένης ὁ κύων θεασάμενός τινα πλουσίας γραίας προσποιούμενον ἔρᾱν, ἔφη, Ταύτη οὐ τὸν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ τὸν ὀδόντα ἀποβέβληκε. Margo ἐπιβέβηκε, i. e. ἐπιβέβληκε, recte. Bekkeri Antiatt. p. 110, 15. Ὁφθαλμόν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεᾶσθαι. "Αλεξίς Τροφωνίῳ: — Stobæi locum indicat Hemsterhusius in mss. ad 987. ut quidem notavi; rectius comparasset cum hoc loco.*

1019. παγκάλας μ' ἔχειν ἔφη A. 1. B. -ους μ' ἔ. ἔ. 2.

παγκάλους ἔχειν μ' *tres primæ, Arund. 6. παγκάλους (et em. -ας ab ead. m.) Rav. παγκάλας Borg. A. παγκάλους μ' ἔφην μ' ἔχειν (sic) Dorv. Inter παγκάλας et παγκάλους fluctuant libri Xenoph. Hellen. III. 2. 10. = 286, 10. HSt. παγκάλας Br. ἔχειν μ' Br. Inv.*

1020. προτείνοιέν] -άν A. 1. B. (sic) non 2.

προτείνοιέν *tres primæ, Dorv. Arund. 6. προτείνειάν A. edd. Br.*

Inv. προτείνειεν C. δραχμὰς servat Dorv. sed gl. νομίμασιν.

1021. *Citat Suidas v. ὄζω. δὲ Suid. ms. ὄζειν. ἡδύνου Suid. ms.*

μου libri fere omnes, Arund. 5. 6. μοι Cant. 4. με Ravennas, si Invernizio fides, quomodo citat H. Stephanus Thes. T. IV. p. 628. E. sed μου T. II. p. 1193. F. Vel τὴν χροᾶν vel με Hemsterhusius. με edidit Brunckius, et firmare conatur e glossa codicis C. ὁσμήν ἐξιέναι ἀπὸ τοῦ σώματος, unde potius colligas τὰς χροᾶς, quod habet codex in textu, merum esse errorem. ἐξιέναι est exire, non emittere. Plenius Suidas; Ὀζω: Ap. Πλούτῳ. ὄζειν τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ ὁσμήν ἡδεῖαν ἔλεγεν ἰέναι ἀπὸ τοῦ σώματος μου. Ita lege, non εἶναι. Glossa in Cant. 4. a m. pr. ὁσμήν ἐνιέναι. lege ἰέναι. Alia recentioris, ὁσμήν εὐώδη πέμπειν. Impersonale esse ὄζειν monet doctissimus Schweighæuserus ad Athen. XIV. p. 661. E. μου cum χροᾶς jungens, forsitan recte. Sed potius existimo μου ab ὄζειν pendere, ut χροᾶς sit genitivus partis. Nempe post ὄζω (A) vel ὄζει μου (B) ponitur (a) genitivus odoris, (b) accusativus ad-

jectivi. Deinde post ὅζω et ejus comites additur, si res ita ferat, (c) genitivus partis olentis. [Recte Magister, μύρου ὅζει Αττικοί, οὐ μύρον. Exempla apud H. Stephanum Thes. T. II. p. 1193. F. refer ad (b), non ad (a), et memento apud bonos scriptores non dici ἡδέα, ἡδέως, ἡδιστα ὅζω pro ἡδὺν aut ἡδιστον, ut docuit Elmsleius ad Ach. 193. p. 121.] (Aa) Nub. 48. ἐγὼ | ὅζων τρυγὸς, — ἡ δ' αὖ μύρον. quo respicit Priscianus XVIII. f. 235. b. 18. “ ὅζει τρυγὸς, μύρου ἐκεῖνος καὶ “ ὅζει τὰ μύρα. Pherecrates ἐν “ Πετάλοις. ὥς τοι κακὸν ὅζει . “ Terentius in Adelphis, Olet un- “ guenta de meo. Juvena. Olebit “ laternam.” Pro Græcis Putsch. p. 1191, 5. Pherecrates ἐν Πετά- λοις. ὥς τοι κακὸν ὅζει ταμὰ μή τίγ' ἀλλὰ γλυκύ. Tento, ὥστ' οὐ κακὸν ὅζει θαϊμάτιά γ', numeris non optimis, sed qui forsitan defendi pos- sint. Nub. 397. 1003. Ach. 189. 195. Eccl. 644. Lys. 617. 663—4. Damox. Athen. III. p. 102. F. ὅζειν καπνοῦ (τὸν μάγειρον.) De- mades Demetrii Rhetoris 300. p. 570. ult. Ald. ὥζεν γὰρ ἂν ἡ οἰκου- μένη τοῦ νεκροῦ. (Ba) Pac. 528. τοῦ μὲν γὰρ ὅζει κρομμυοξερυγμίας, | ταύτης δ', ὁπώρας. Ita lege, quamvis -υρεγμ. servet Phrynichus Bekkeri p. 56, 19. Vesp. 1053. ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων | ὀζήσει δεξιότητος. Ubi si libri dedissent ὑμῶν, non equidem mutatum issem. Sed ἱμα- τίων hic est non partis, sed rei, ut in Hermippo Athen. I. p. 29. E. F. τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος, στάμνων ὑπανοιγομενάων, | ὅζει ἴων,

ὅζει δὲ ῥόδων, ὅζει δ' ὑακίνθου | ὁσμὴ θεσπεσία, τοῦ pertinet ad στόματος, ut ex Il. ā. 249. docet Ruhnken. ad H. Cerer. 12. apud Sch. T. XIII. p. 396. Ceterum si in Pluto du- plicem genitivum tantopere horre- bant viri docti, præsto erat illis μοι ex Vespis, et nunc ex ms. (Ab) Lysistr. 206. καὶ μὰν πο- τόδδαι γ' αἰδὺν (τὸ αἶμα.) (Bb) Crati- nus Junior Athen. XIV. p. 661. E. τῆς γῆς ὡς γλυκὺ | ὅζει. Lysias c. Andocid. initio, p. 103, 20. HSt. ὅζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον. Theophrastus sive alius Char. XIV. καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν, ἡδὺ γε τῶν ἄστρον ὅζει. ὅτε δὴ οἱ ἄλλοι λέγουσι, τῆς γῆς. de quo loco vide Porsonum Opusc. p. 276. Atque ita plane conjecerat Schneiderus, nisi quod post γῆς sine necessitate addiderat ὅζειν. Sed edi- dit, ἡδὺ γε τῶν ἄστρον ὅζει, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι τῆς ἱρεως (ὅζειν). Jenæ, 1799. p. 61. Herodotus III. 113. ἀπόζει δὲ τῆς χώρας — θεσπέ- σιον ὡς ἡδὺ. (Aab) Menander in Bekkeri Lex. SG. p. 399. ὅζεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολὺ. Thesm. 261. ἡδὺ γ' ὅζει ποσθίου (ὁ κροκωτός.) Eq. 888. Ach. 191. Vesp. 38. Theophrast. Hist. Plant. lib. III. fin. τὸ ἄνθος — ὅζει δεινὸν ὥσπερ φόνου. (Aac) Eccl. 520. τῆς κεφαλῆς ὅζω μύρον. Pherecrates Athen. XIV. p. 648. C. ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὅζειν ἐκ τοῦ στόματος μελι- κήρας. Præcessisse videtur genitivus personæ. Dicitur alicui non minus suavem animam esse quam capellis. Illas autem bene olentibus herbis vesci notum est. (Abc) Pherecrates

IV. p. 159. F. ἦν γὰρ τράγη τις, τοῦ στόματος ὅζει κακὸν, i. e. ὃς ἂν τράγη, ὅζει. (A a b c) Ach. 852. ὅζων κακὸν τῶν μασχαλῶν | πατρὸς Τραγασαίου. [*Incerta est constructio in Cratete Athenæi XV. p. 690. D. γλυκύτατον δ' ὥζε βασιλείου μύρου (quomodo pro ὦ Ζεῦ præclare restituit Porsonus ad Odys. E. 455.) lectio in Alexide Athenæi II. p. 60. A. ὑπερήφανος ὅζουσα τῶν ὥρων λοπάς. In Æschyl. Agam. 1319. καὶ πῶς τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων; fere malim, καὶ πῶς; τάδ' ὅζει, sine interrog. in fine. Lysistr. 617. ἤδη γὰρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ. καὶ πῶς; (de quo dubitabat Blomfieldius noster p. 304.) Æschyl. Choëph. 774. forsan et 530. Eurip. Orest. 1108. In Phrynicho Bekkeri p. 53. apud Blomfield. ὅζει κνίσσης, τὰ ὄψα vel τὸ ὄψον suppl.] Hæc post alios prolixius, in discentium gratiam. De ipso versu satis sit dixisse, adeo promiscue usurpari ὅζω et ὅζει μου, ut ferri debeat lectio in qua hoc per illud explicari potest, etsi exemplum prorsus simile non est repertum; quanquam, si locum recte explico, prope accedit Pherecrates, nescio quo meo errore sub (A a c) citatus. Sed quoniam insignem Theophrasti emendationem commemoravi, libet adjicere non minus insignem explanationem; et eo magis, quod ad Porsonum quodammodo pertinet. Putabat scilicet, nisi me vehementer fallit memoria, falso tribui Theophrasto Characteras, antiquos tamen esse concedens. Docte et acute suspicabatur desideratissimus Burnei-*

tempore imperatorum Romanorum ex comædiis esse consarcinatos. *Locus est vexatissimus, Character. VII.* καὶ πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν· προσδιηγέσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος ποτε γενομένην τοῦ ῥήτορος μάχην· καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἐπὶ Λυσάνδρου· καὶ οὐς ποτε λόγους αὐτὸς εἶπας ἠὺδοκίμησεν ἐν τῷ δήμῳ· καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν. Enarrat veteres illas controversias Demosthenis (cum Æschine,) et Lacedæmoniorum (cum Thebanis et Corinthiis;) recitat orationem quam ipse magna cum laude coram populo dixerit; et obiter in plebem invehitur (ut credulam, puta, aut indocilem.) Λακεδαιμονίων μάχη est disceptatio in qua illi a sociis suis ægre impetrarunt, ne exciderentur Athenæ; vide Xenoph. Hell. II. 2. 20=270, 6. HSt. et Schneiderum. *Antiatticista Bekkeri p. 108, 4.* Μάχην: καὶ τὴν ἐκ λόγων διαφοράν. Dicitur ῥήτορος et Λακεδαιμονίων μάχη ut τὴν ἐμὴν μάχην in Eupolide Longini XVI. Hæc etsi contendas a Theophrasto scribi potuisse, ut qui plus XL. annos superstes fuerit post habitam Orationem de Corona; fateberis tamen a recentiore sophista potius quam ab æquali philosopho expectandum esse, ut τοῦ ῥήτορος nomine designetur Demosthenes. Hæc fere sunt, quæ de Characterum loco me olim docuit vir longa amicitia mihi conjunctus, et cui in his rebus plurimum tribuo, J. B. Hollingworth. Ceterum χροίας scribit Elmsleius l. c.

Χρ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νῆ Δία.

Γρ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

Χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τάφόδια κατεσθίειν. 1025

Γρ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεῖ.

Χρ. τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράζεται.

Γρ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι, νῆ Δία,
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποεῖν
ἢ μὴδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν. 1031

1022. *Citat Suid. in ἐνέχεις et*
Θάσιος οἶνος. Hermippus Athen. I.
p. 29. E. καὶ Θάσιον, τῷ δὲ μήλων
ἐπιδέδρομεν ὁδμή. Vide p. 32. A.

1023. ἔχοι μοι *editionis Basi-*
leensis 1532. in ἔχοιμι mutat Por-
sonus, ex parte saltem codicum pro-
culdubio; quomodo προθυμῶ 884.
in προτιμῶ, et alibi similia menda'
quæ monere supersedi.

θ' *tres primæ, ed. Inv. δ' Brunck.*
ex A. B. D.

1026. φίλ'] φίλτατ' *Suid. v.*
ἄνερ. ["quod male ad 788. refert
Brunckius." Præf. Hec. p. 59.]

1027. *Rideri suspicor solennem*
adulationis cantilenam, quam a
poetis et oratoribus, præsertim bel-
lum suasuris, nimis libenter audie-
bat populus Atheniensis. Isocrates
Paneg. p. 51. HSt. apud Mus-
grav. ad Eurip. Suppl. 323=332.
Gaisford. διετέλεσαν (οἱ πρόγονοι
ἡμῶν) κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες,
καὶ τοῖς ἀδικουμένοις αἰεῖ τῶν Ἑλλή-

νων ἐπαμύνουσιν. Demosth. pro
Rhod. p. 115. n. 33. (196) οὐ γὰρ
ἂν ὑμᾶς βουλοίμην, δόξαν ἔχοντας
τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχοῦντας αἰεῖ,
χείρους Ἀργείων ἐν ταύτῃ τῇ πράξει
φανῆναι. Pro Megalop. p. 121.
n. 21. (205) Λακεδαιμονίους—ἔσω-
σεν ἡ πόλις—ἐν τι καὶ τὸ αὐτὸ αἰεῖ
βουλομένη πράττειν. ἐστι δὲ τοῦτο
τί; τοὺς ἀδικουμένους σώζειν. Eurip.
Suppl. 389. σύ τοι (ὦ πόλις Παλλά-
δος) σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσσον ἀδικία
νέμεις, τὸν τ' αἰεῖ δυστυχῇ πάντα ῥύει.
Ita Hermannus pro αἰεῖ τὸν δ. Si
argutari vellem, conjicerem hæc ad
aliquod bellum, forsân Ægyptium,
spectare; vide ad 178. unde se-
cundi potius Pluti fuisse versum
hariolarer.

1028. ποιήσει B.

Post ποιήσει interrogat Valck.
in adversariis.

1030. μ' om. A. 1. non 2.

γ' ἀντ' εὖ ποιεῖν *Dorv.*

1031. ἀγαθὸν δίκαιον 2.

Χρ. οὐκοῦν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι.

Γρ. ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

Χρ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἶεται.

Γρ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.

Χρ. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γε μοι δοκεῖς. 1036

Γρ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαιο.

Χρ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλία.

Γρ. καὶ μὲν τὸ μεираκίον τοδὶ προσέρχεται
οὐπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω· 1040
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

Χρ. φαίνεται·

δίκαιον ἀγαθὸν *tres primæ*, Borg. A. B. D. Arund. 6. et *proculdubio* Dorv. ἀγαθὸν δίκαιόν Rav. C. et vel hoc, vel δίκαιον ἔστ' ἀγαθόν, conjicit Hemsterhusius. ἀγαθὸν δίκαιος ed. Br. (qui per errorem δίκαιος ἀγαθὸν in nota.)

1032. οὐκοῦν—σοι, (sic) *tres primæ*. οὐκουν—σοι; Br. Inv.

1033. ἀπολείψειν ἔτι Rav. sine ἔφη scil. γ' ἔφη 6.

1034. δέ γ'] δ' 2.

δ' οὐκέτι 6. γὰρ *supra* γ' Dorv. quod fere nescias an sit v. l. νῦν γὰρ οὐκέτι, an explicet δέ. σε ζῆν Rav.

1035. τοῦ om. Dorv.

1036. ὥς γ' ἐμοὶ 2.

ὥς γέ μοι Ald. ὥς γ' ἐμοὶ Dorv. edd. Br. Inv.

1037. Respiciunt Suidas, Zenobius, Diogenianus v. διὰ δ. ab Hem-

sterhusio emendati. Citat Gramm. August. Hermannii p. 373.

1038. τυγχάνοι sine γ' ὁ Suid. ms. τηλία. priorem versum ut vulgo. Atque ita prorsus Suidæ ms. Leid. apud Hemsterh. Ut vulgo 1037. et 1038. omittunt, Med. Ald. Kust.

τυγχάνει γ' *tres primæ*, Rav. Borg. Ar. 6. τυγχάνει δ' Dorv. sed γ' *supr.* τυγχάνοι δ' C. τυγχάνοι γ' B. ed. Brunck. prout emendaverat Kusterus. ὦν om. C. τηλίας Rav. quæ lectio omnino expendenda est. τηλία servant Ar. 5. 6. Huc respicit Eustath. ὁδ. α. p. 1397, 50=29, 11. π. p. 1792, 4=590, 37. In Hippiatricis θηλύας, proxime ad Hemsterhusii conjecturam, habet MS. LB. apud virum summum in notis ineditis.

1041. Citat Schol. Theocr. III. 1.

στέφανόν γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.

NEANIAΣ.

ἀσπάζομαι.

Γρ. τί φησιν;

Νε. ἀρχαία φίλη,

πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε, νῆ τὸν οὐρανόν.

Γρ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἥς ὕβρίζομαι. 1045

Χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἐορακέναί.

Γρ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;

Χρ. τούναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

Γρ. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰὲ τούς τρόπους.

Νε. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ, 1051
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.

1042. στεφάνους *Rav. et schol.*
ad 1039. *Vide* 1090.

1043. Γρ. τί φησιν; *vulgo, et*
Arund. 5. 6. σέ φησιν *Rav. sed an*
personam mutet non dicit Inver-
nizius. *Si* φημί *ponerent Attici ut*
λέγω 1100. *posses* Χρ. σέ φησίν.
Sed σε *ex mera glossa irrepsit, ut*
ex Cant. 4. *liquet.* *In hac scena*
Νε. tantum præf. tres primæ. In
Dramatis Personis Νέος *Ald. J. 1.*
Νεανίας J. 2. Νέος Cant. quatuor.
Νεανίας ubique Br. Inv. Ceterum
vide an minor distinctio ponenda
sit post ἀσπάζομαι, plena post φίλη.

1044. ταχύ γε *om.* 6. *Respicit*
Eustath. ὁδ. τ. *p.* 1867, 60=700,
11.

1045. ὕβρεως *A. 1. 2. B.*

ὕβρεος *tres primæ, Br. Inv.*
ὕβρεως *Kusterus et Brunckii mss.*
ut videtur, certe Dorv.

1046. ἐωρακέναί *tres primæ,*
Dorv. ὠρακέναί *edd. Br. Inv.*

1049. βλέπειν *Dorv.*

1050. αἰεὶ] αἰὲ *Suid. ed. Med. v.*
ἀκόλαστος.

αἰεὶ τούς τρόπους *tres primæ.*
τοῖς τρόποις *Rav.*

1051. *Respicit Suidas v. πόντος.*
Comparat in mss. Hemsterhusius
Hipponactem Athen. XV. p. 698.
C. ubi recte, quod ad literas, ms.
A. μουσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν
ποντοχάρυβδιν. Phrynichus Bek-
keri p. 58. Ποντοφάρυξ: εἴ τις

Γρ. ᾶ, ᾶ. τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερ'.

Χρ. εὖ μέντοι λέγει

εἰ γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβη,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται. 1055

Νε. βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι,

Γρ. ποῖ, τάλαν;

Νε. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα,

Γρ. παιδιὰν τίνα;

Νε. πόσους ἔχεις ὀδόντας;

Χρ. ἀλλὰ γινώσομαι

βούλοιτο σκώπτειν τινὰ ἄπληστον
καὶ φάγον, ὅτι ἡ φάρυξ διὰ μέγεθος
πελάγει ἔοικεν:—

1053. ᾶ. ᾶ.] Suid. ᾶ ᾶ in v. μοι
μή B.

ᾶ ᾶ servant Dorv. Leid. λέγεις
Elb.

1054. μόνον 2. λάβοι A. 1.

1055. ὁ μέλλων καύσομαι ὁ καὶ
καυσοῦμαι sch. B.

1054—5. Citat Suidas v. εἰρε-
σιώνη. μόνον Leid. μόνος servat
Dorv.

1056. παῖξαι B. ut videtur pri-
mo. Plato Euthyd. p. 61, 5. [ed.
Routh. sive T. I. p. 294. C. Steph.
οἶσθα Εὐθύδημον ὀπόσους ὀδόντας
ἔχει, καὶ ὁ Εὐθύδημος, ὀπόσους σύ;
ubi malim οἶσθα σὺ Εὐθύδημον. Ita
in Herodot. I. 71. ὦ βασιλεῦ, σὺ
δὲ ἐπ' ἄνδρας Valckenær. ex Athe-
næo. Vide Porson. ad Plut. 1186.
Nub. 402. et addend.

παῖξαι Dorv. Leid. et pro v. l.
Paris. 2827. σ̄ servant Magister
in voce, Eustath. ὁδ. θ. p. 1594,
47=306, 5.

1057. Citat Suidas v. παιδιά,
ubi ms. Leid. Παιδία: οὕτως Ἀπτι-
κοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυ-
τόνως. Ubi παροξ. etiam Med.
Ald. quamvis ipsam vocem con-
stanter acuant. Quare e Suida cor-
rigendus erat scholiastes, non e
scholiaste clam interpolandus Suid.
παροξύνεσθαι diserte ait Athenæus
VII. p. 323. C. Ceterum huc re-
spicit Eustath. il. Ψ. p. 1290, 3=
1399, 7. ὁδ. σ. p. 1389, 40=659,
13.

1058. Lysias Athenæi XIII. fin.
οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρί-
ζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων,
ἧς ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ
τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. Ubi
Toupîi et Schweighæuseri iudicium
desidero. Aristot. Rhet. III. p.

κ᾿γωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.

Νε. ἀπότισον· ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ. 1060

Γρ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

126, 15. *ed. Sylburg. indicante Hemst. in mss.* τύχοι γὰρ ἂν τις ἐν τοῖς ἀρτιασμοῖς, ἄρτια ἢ περισσὰ εἰπὼν μᾶλλον ἢ πόσα ἔχει, καὶ τὸ ὅτι ἔσται, ἢ τὸ πότε.

1059. κ᾿γωγ'] γ' om. 1. τέσσα-
ρας 1. non 2.

κ᾿γωγέ τοι γὰρ ἔχει τρεῖς 6.
tum μόνον γόμφιον, *cum ms. apud Ducang. Append. I. ad Glossar. v. γωνιακόν. Quos autem codices adhibuerit indicat in Ind. Auctorum col. 35.*

1061. οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς
addit Suid. ms. πλύνον (sic) ibi est πλῦμα. (Nempe in ipsa voce Πλύνον, in Plut. 1062. πλῦμα, habet ms. Edd. Med. Ald. Πλυνὸς—πλύνον. Πλυνὸς—πλυνόν inepte Kust.)

1062. ἐν τοσούτοις] ἐν om. 2.

Citat Magister v. πλυνεὺς, respiciunt Pollux VII. 38. Eustath. ὁδ. ζ. p. 1550, 22=245, 18. ἐν om. Leid. sed supr. ἐν ἡγουν ἔμ- προσθεν τοσούτων ἀνδρῶν. Scholiastes, πλυνόν με ποιῶν: ἐφύβριστον πλῦμα. πλυνὸς δὲ ὀξύτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξύτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον:—Contracte in Dorv. πλυνόν: ἐφύβριστον. πλυνὸς ἢ λε- κάνη. Lege πλύνον. Si vera est hæc regula, etiam in Aristophane mutandus accentus, obstante licet, ut videtur, Polluce; πλυνέας δ' ἂν αὐ-

τοὺς εἴποις, καὶ τὸν τόπον, πλυνούῃ. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν. καὶ τὸ, πλυνόν με ποιεῖς, ἢ κωμῳδία φησὶν. *Jungermannii quidem ms. πλοῖνόν με ποιεῖς, i. e. πλύνον, ut recte ille, quamvis ad Hesychium frustra provocans. Etiam §. 37. 39. accentum retrahit ms. nisi 37. vox corrupta aut spuria. Sed egregie scholiastæ tum prosodiam, tum interpretationem confirmat Phrynichus Bekkeri p. 58, 27. Πλύνον, πλύνεσθαι: σημαίνει μὲν τὴν ὕβριν, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν πλυνόμενων ἱματίων καὶ πατουμένων· καὶ γὰρ οὖροις καὶ τοῖς (malim τοιούτοις) ἄλλοις ταῦτα ῥύπτεται, καὶ πλυνόμενα περιυβρίζεται καὶ πατούμενα:—Dio (Cassius) XLVI. p. 296. C. ed. 1606. apud Brodæum Misc. IV. 32. οὐ γὰρ πον καὶ ὁ πατήρ αὐτῷ κναφεὺς, ὁ τὰς τε σταφυλὰς καὶ τὰς ἐλαίας ἀεὶ ποτε ἐργολαβῶν, ἢ γένος ἢ πλοῦτον κατέλιπεν, ἄνθρωπος ἀγαπητῶς ἔκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν πλυνῶν διατρεφόμενος, καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα τῶν αἰσχίστων ἀναπιμπλάμενος· ἐν οἷς αὐτὸς τραφεῖς οὐκ ἀπεικότως τοὺς κρείσσονας αὐτοῦ καὶ πατεῖ καὶ πλύνει, λοιδορίαίς τιςιν ἐξ ἐργαστηρίων καὶ τριόδων ἐπιτετηδευμένως χρώμενος. Ubi malim, ὁ πατήρ αὐτῷ, κναφεὺς ὢν, τὰς τε στ. (Vide Porson. ad Hecub.*

Νε. ὄναιο μέντ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

Χρ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,

εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον, 1065

782.) *nisi mavis*, ὁ κναφεὺς, ὁ τὰς τε. *Deinde ἀναπιμπλάμενος verte, inquinatus, collato Ruhnken. ad Timæi Lex. p. 31. Porro in his perlucet imitatio Demosthenis, quem mox manifesto compilat, F. L. p. 244, 360=403, 19. et paulo ante Æschinem Ctesiph. p. 66, 26. unde profecit et alter Dio, Orat. LXIV. p. 595, 25. Lex. SG. Bekkeri p. 404. ἄνθρωπος Εὐριπος, τύχη Εὐριπος: ὄνομα Εὐριπος· ἐπὶ τῶν—Ita distinguendum. De πλύνειν videndi Stephanus, Spanhem. ad h. l. Toupius Em. T. III. pp. 101—3. et Porsonus p. 502. His scriptis video πλύνον paroxytonon esse in Cant. 3. oxyt. in 1. 2. 4.*

1063. ὄναιο μέν γ' ἄν] L. μέν τ' ἄν. μέν τ' ἄν 2. non 1. B. ἐκπλύνου γέ σε 2.

1064. ἐπεὶ νῦν μὲν 2. μέν om. A. 1. B. *Ad. Hemsterhusium p. 399. c. 2. noīat Porson. κομματικῶ κόσμῳ levi errore pro κομμωτικῶ Nilus Eremita Narrat. VI. p. 99, 22.*

μέν γ' *tres primæ, 6. et proculdubio Dorv. μέντ' A. B. Leid. (hic etiam ἐκπλύνει γέ σε) edd. Br. Inv. ὄναιο ἄν tantum Elb. ὁ. μὲν γὰρ εἰ Arund. ὁ μὲν οὖν εἰ Eustath. ἰλ. χ. p. 1263, 62=1362, 46.*

μέν νῦν *tres primæ. νῦν μὲν A. B. C. D. Leid. 6. edd. Br. Inv. μὲν*

om. Dorv. Respicit Suidas v. καπηλικῶς, ubi cum ms. Leid. dele οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολουσι τὸν οἶνον, quæ nihil sunt nisi corruptio variæ lectionis μονθυλεύουσι.

1065. ψιμμίθιον 1. B. ψιμμύθιον 2.

τουτὶ *Leid. 5. τὸ ψιμύθιον τουτὶ 6. ψιμύθιον tres primæ, quomodo Br. Inv. hic et Eccles. 873. 924. 1064. tacite semper uterque. ψιμμίθιον Dorv. Leid. ψιμμύθιον ed. Junt. 1540. apud Hemsterh. qui de orthographia videndus. Ejus notæ non meminerat Pierson. ad Moerin p. 419. qui præterea a Taylora ad Lysiam p. 8=16. R. deceptus Bisetum ad Eccl. 1064. pro scholiaste citat; quod Schweighæusero fraudi fuit, ad Athen. XIII. p. 557. F. Locus ultimus apud Taylorum est Xenoph. Œconom. X. 2. Schn.=p. 493, 29. HSt. qui an Etym. M. citetur nescio; certe neque in ἔγχουσα neque in ἐψιμυθιωσθαι, pp. 313, 406. Priore loco ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον in Amipsia, deinde ψιμυθιοῦσθαι ms. Dorv. teste Porsono. In Athenæi Ctesia XII. p. 528. F. Eubulo XIII. p. 557. F. 558. A. Alexide p. 568. C. ter minimum per simplex μ ms. A. Vide quæ congesserunt in utilissimo vocum peregrinarum lexico p. cccxxx. Thesauri Stephaniani editores.*

ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

Γρ. γέρων ἀνὴρ ὦν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Νε. πειρᾶ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

Γρ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυρὲ σύ.

Χρ. μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν. 1071
ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐὼ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.

Νε. ἀλλ' ἐγὼ γ' ὑπερφιλῶ.

Χρ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

Νε. τί κατηγορεῖ;

Χρ. εἶναί σ' ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι 1075
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Νε. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι,

Χρ. τὸ τί;

Νε. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν· ἐπεὶ

1066. προσώπου γε] Delet γε
Dawesius Misc. Crit. p. 161. om.
A. 1. 2. B.

γε τὰ tres primæ. γε om. A. B.
C. D. 6. edd. Br. Inv.

1067. ὦν om. Dorv.

1068. κατὰ B. A.

κατὰ τῶν tres primæ, Dorv. Leid.
Arund. 5. 6. καὶ τῶν edd. Caninii
apud Gryph. 1548. Kusteri, Br.
Inv. Eustathius ὁδ. δ. p. 1508, 20
= 185, 10. Ita Etym. M. p. 433,
40. πειρᾶ μὲν ἴσως σου, κατὰ τῶν
τιτθίων ἐφ. sed σε καὶ pro σου κατὰ

MS. Dorvill. notante Porsono. In
καὶ tandem acquievissse videtur Bent-
leius, potius quem in κατὰ τιτθίων.
τὴ θίων Elb.

1069. ἐμέ δοκῶν 2.

σου om. Elb.

1070. ὁ βδελυρὲ Dorv.

1073. ὑπὲρ φιλῶ cum gl. λίαν
Dorv. et 354. ὑπὲρ πλουτεῖν cum
gl. πάνν.

1077. οὐκοῦν pro ἐγὼ Elb. οὐ-
κοῦν supra ἐγὼ quasi gl. Dorv. Γρ.
τὸ τί ed. Hemsterhusii per errorem.

1078. αἰσχύνομαι Priscian. XVIII.

οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποεῖν,
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, ξυλλαβὼν τὴν μείρακα.

Χρ. οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1081
εἶναι μετ' αὐτῆς.

Γρ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

Νε. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένην
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

p. 1191, 21=f. 235. b. 30. *Ald.*
ubi proxime sequitur locus Demosth.
de Corona p. 173, 349=294, 4.

1079. (*Post* ο *in* ποιεῖν) i addi-
tum m. ead. B.

τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν *edd. mss.*
in quibus Rav. Borg. 5. 6. τοῦτ'
ἐπέτερον π. (sic) *Arund.* τοῦτό γ'
conject *Bruckius*, probante *Por-*
sono Hec. 1206. ἐγὼ *pro* ποιεῖν *lib.*
L. ut recte notat *Hemst.* sed videtur
ipse codex, unde fluxit annotatio,
habuisse ἐγὼ ποιεῖν cum *Cant.* 4.

1080. σὺ δ' *Magister* v. μείραξ.
συλλαβὼν *Ald.* σὺ λαβὼν 5. *Vide*
Collationem Nub. 1170.

1081. οἶδα δ' οἶδα *Par.* 2827.

1082. ἐπιτρέψων] -πων 2. et ex
em. A. non 1. -ψων B.

ἐπιστρέψων *Elb. Dorv.* ἐπιτρέ-
πων *Leid.* Dubitat scholiastes, mo-
nente *Hemsterhusio*, ανύσνε, *Chre-*
myli, an juvenis sint verba ὁ δ' ἐ.
ἐ. τίς. Γρ. ut vulgo, *præf. Dorv.*
Leid. ἐπιτρέπειν illustrat *Hemst.*
in mss. ex Ænom. Eusebii Præpar.
VI. p. 260. *D. ed. Colon. Platon.*
Epist. II. fin. p. 1271. *B. Fft.*
Clem. Alex. Str. II. p. 505, 26.

Potter. Phalar. Ep. LXXXI.
(CXIV.) *Solon. Laertii* I. 65. et
ibi *Kuhn. Machon. Athenæi* XIII.
p. 580. *D. Timocl. VI.* p. 237. *D.*
Demosth. p. 127. *F. Fft.*=175, 26.
R. Machonis locus est, τίς δ' οὐπι-
τρέψων ἐστὶ σοι, φησὶν, τάλαν;

1083. διεσπλεκωμένη *tres primæ*,
et sic, vel -νη, *Dorv. Arund.* 5. 6.
Leid. (*in hoc, gl.* ὡ γεγαμημένη, et
scholion marg. in quo dubitatur
utrum dativus sit an vocativus)
Suidæ in voce edd. Med. Ald. (*hæc*
διεσπλεκωμένην in articuli capite,
sed -νη in versu) *Kust.* sed διεσπλε-
κωμένη *ms. Leid.* tum in articuli
capite tum in ipso versu, recte, ut e
serie constat. Idem Suidas e Ly-
sistr. 152. habet πλεκοῦν in serie.
Illic Pluti locum (ubi σπεκλ. edd.
Med. Ald. Kust.) omittunt Leid.
et C. C. C. apud *Porson.* ad *Lysistr.*
διεσπλεκωμένη *edd. Br. et Invern.*
Hunc literarum ordinem habent
Pollux Aldi cum parte mss. V. 93.
Hesychius ter; (*διεπλεκώνη levi er-*
rore codex) *scholiastæ ii qui a πλέ-*
κειν derivant.

1084. ὑπὸ μυρίων] *L.* ἀπὸ μυρίων,

Χρ. ὅμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίους 1085

πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα.

Νε. ἀλλ' ἐστὶ κομιδῇ τρυῆ παλαιὰ καὶ σαπρά.

Χρ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

Νε. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.

Γρ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1091

Νε. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι.

ut conjecerat Kusterus ad Suid.
III. p. 128. vide supra 98. ἐτῶν
τε Suid. ms. διεσπεκ.

γε καὶ *tres primæ*, Br. Inv. γε
om. Suid. Med. Ald. in διεσπ.
Habet Kust. In πλεκοῦν, Med. μυ-
ρίων γ' ἐτῶν καὶ, Ald. κυρίων γ' ἐτῶν
καὶ, Kust. μ. ε. γε καί. *Miras ele-
gantias comminiscuntur viri docti
in voce ἐτῶν. ἔτης a comico usurpatum
esse non facile credam, etsi exstare
scio apud Æschylum Suppl. 255.
St. Æschylum et Euripidem Eu-
stathii* ἰλ. ζ. p. 641, 58=501, 34.
*Mihi omnino vera videtur emenda-
tio Kusteri. Supra 562. si mei
fuisset arbitrii, ἀπὸ ex Ravennate
reposuissem. Eurip. Phœniss. 586.
malim ἀφ' Ἑλλήνων. Eubulo Athe-
næi* III. p. 108. B. ἀπὸ pro ὑπὸ
reddidi ex Eurip. Orest. 45. in
*Auctario ad Porsoni Opusc. p. 384.
Ceterum comparat Hemst. in mss.
Philetærum Athenæi* XIII. p. 587.
E. οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη
τρισχίλια, | ἡ δὲ Διοπαίθους αἰδὴς
Τέλεσις ἕτερα μυρία;

1085. δ' om. B.

1086. *συνεκποτέον*] -ε' A. 1. non
2. *ον* om. B. *συνεκποτέ'* Suid. in v.
ubi ms. *συνεπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν
τρύγα σοι συνέκποτέστί σοι.*

συνεκποτέ' tres primæ, Inv. Dorv.
Eustath. ἰλ. α. p. 59, 31=44, 51.
ἰλ. ι, p. 759, 39=662, 37. *Schol.
ad Ach. 393. ξυνεκποτέ' A. ed. Br.
συνέκποτ' 6. (sic) συνεκποτέον B.
C. D. Leid. Apostolius* XVII. 61.
*In Suida, ms. Leid. Συνεκπομπεύειν
ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι συνεκπότέ'
ἐστὶ σοι, fere ut C. C. C. Ultima
verba sunt emendatio priorum.*

1088. τρύγοιπος 1. B. τρύγιπος
2. ὁ τρύγοιπος Suid. Med. Ald. om.
ms. [in ὁ τρύγ. scil.] ταῦτα πάντα
Suid. τρυγ. πάντα ταῦτα 1.

τρύγιπος Leid. in textu, in sch.
primo τρύγιπος deinde τρύγοιπος.

1089. γοῦν pro γὰρ *diserte* Inv.
e. Rav. scil. *Verba ἀλλ' ε. εἴσω
Chremylo danda videntur.*

1091. *Versum bis habet Ald. In
Leid. juveni erat tributus, et ἐγὼ δέ
γ' οὐκ εἴσειμι vetulæ; sed postea
correctum.*

1092. γ' om. A. 1. 2. B.

Χρ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.

οὐ γὰρ βιάσεται.

Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.

ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίπτουν χρόνον.

Γρ. βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι. 1095

Χρ. ὥς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον,
ὥσπερ λεπὰς, τῷ μεираκίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

Κα. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὔδεις ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ.

ΕΡΜΗΣ.

σέ τοι λέγω, 1100

1093. βιάζεται *Elb.*

1094. ὑπεπίπτουν] ὑπ om. A. 1. 2.
ἐπίπτων B. a m. pr. et sch.

ὑπεπίπτουν *tres primæ*, *Rav. ed.*
Brunck. ἐπίπτουν *Suidas in voce*,
(*ubi ἐπίπτον bis ms. Leid.*) A. B.
C. D. *Dorv. Leid. Arund.* 6. *sed*
in C. scholio præfixum ἐπίπτων,
quod dant lib. L. et Orus apud
Etym. p. 656, 6. *In D.* ὑπ *suprasc.*
ab eadem manu. ἐπίτουν *Elb.*

1096. βασιλεῦς (*sic*) *notatur ex*
Elb. γραιῖδιον *Ald.*

1097. *Citat Suidā. in λέπας. προ-*
σείχετο Rav. Comparat Spanhemius
Vesp. 105. *Synesium Ep.* IV. p.

167. C. *ed. Petav.* 1631. *Addo*
Athen. III. p. 86. B. ΧΟΡΟΥ *tres*
primæ, et schol. ad 1043. (λείπει ἡ
τοῦ Χοροῦ ῥῶδῃ) *Br. Nil Inv.*

1098. τοῦτο 1.
κόψας B. *Leid. Moschopul.* π.
σχ. p. 62. *sed hic forsā ex Nub.*
133. κόπτων *servat Eustath.* ἰλ. χ.
p. 1256, 9=1352, 1.

1099. θυρίδιον A. 1. B. non 2.
nec Suid. ed. ms. in κλ.

θύριον, non θυρίον, *diserte schol.*
1100. *Eustath.* ὁδ. φ. p. 1901,
17=748, 6.

1100, 1. Ἐρ. σέ τοι σέ τοι Λέγω
Καρίων] Ἐρ. σέ τοι λέγω Ὁ Κ. Α. Β.

ὦ Καρίων, ἀνάμεινον.

Κα.

οὗτος, εἶπέ μοι,

σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτως σφόδρα;

Ερ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον, εἴτ' ἀνέωξάς με φθάσας.

ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,

ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά, 1105

ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,

ἔπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὕν.

Κα.

εἶπέ μοι,

τί δ' ἐστίν;

Ερ.

ὁ Ζεὺς, ὦ πόνηρε, βούλεται

εἰς ταυτὸν ὑμᾶς ξυγκυκήσας τρυβλίον

ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν. 1110

Κα.

ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.

Ἐρ. σέ τοι λέγω ὦ Κ. 1. vulg. 2. ὦ gl. 2. ὦ ζεῦ Suid. ms. ἐξάντη. Καρύων 1. B.

Ἐρ. σέ τοι σέ τοι | λέγω Καρίων *tres primæ, consentientibus, ut videtur, Dorv. Leid. B. D. Elb. certe Ar. 6. In hoc ὦ gl. et versus male distincti.* Ἐρ. σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων *A. quod probat Brunckius.* Ἐρ. σέ τι λέγω Καρίων C. Ἐρ. σέ τοι λέγω Καρ. *Borg.* Ἐρ. σε τοι λέγω | ὦ Καρ. *Rav. Tum ἄμεινον Dorv. εἴπ' ἐμοὶ edd. Br. Inv. hic et 1107.*

1102. οὕτως 1.

1103. οὐ μὰ *B. in lib. Ask.*

Magister v. ἀνέωγεν. οὐ μὰ 6.

1104. *Citat Gramm. August. Hermannii p. 378.*

1106. τὸν κύνα *A.*

1108. πόνηρε *tres primæ, Br. πονηρὲ Inv.*

1109. τρίβλιον *B.*

ἐς—συγκ. τρύβλιον *tres primæ.* ἐς—ξυγκ. τρυβλίον *Br. ἐς—συγκ. τρυβλίον Inv. τριβλίον Dorv. τρυβλίον Leid.*

1111. τούτῳ *A. 1. non 2. nec Suid. ἡ γλῶττα.*

τούτων γίγνεται *Rav. γλῶσσα—* τούτων γίνεταί *Eustathius ὁδ. γ. p. 1471, 13=132, 27. In Leid. supra τῷ κήρυκι gl. ἡ τοῦ κήρυκος, supra τούτων gl. τῶν ζώων, supra*

ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποεῖν
ἡμᾶς;

τέμνεται, *gl.* κόπτεται, δίδοται. *Quæ quid sibi velint, apparet e schol. marg. ibidem;* ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων: διττῶς τοῦτο. ἡ γλῶττα τούτων, ἡγουν τῶν ζώων, τέμνεται τῷ κήρυκι, ἡγουν σοὶ, τουτέστιν ἕνεκεν σοῦ. ἀποδίδοται γὰρ σοὶ, τῷ ὄντι κήρυκι τῶν θεῶν καὶ ὑπέρει. ἡ, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τῶν ἀγγελίων, τουτέστι σου, (σοι *Hemst.*) τέμνεται· ἀντὶ τοῦ, εἴθε ἐκκοπείη:—*Qui post τούτων subaudiebant ζώων vel ἱερείων, ita rem cepisse videntur, ut Carion partem aliquam victimarum (forsan linguas, vel τὰς κοιλίας 1170.) aut manu teneret aut digito monstraret. Lectio Ravennatis fluxit e glossa, ut alibi in eo libro factum est; γίγνεται valet ἀποδίδοται, “tibi cedit.”*

1112. ταῦτ' (*sine γε*) A. 1. 2. B. ποεῖν B.

γε *om.* *Leid.* *Habet* 6. ἀ. διὰ τί δὲ τοῦτ' ἐπιβουλεύειν *Dorv.* τί δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐ. π. *sine* ἀτὰρ, *Magister* v. βουλεύομαι, *ubi unus codex* ἐπιβουλεύειν. ἐπιβουλεύειν *citat H. Stephanus T. I. p. 770. F. Integram Dorv. lectionem probat Hemsterhusius, neque ἐπιθύειν 1117. repudiat, infinitivum defendens e locis apud Stephanum de Dial. Att. p. 138. Demosth. F. L. p. 265, n. 554=439, 7. Platon. Rep. X. p. 619. C. HSt. (et sic per totum locum pp. 614—621.) Symp. p. 174. D. Demosth. F. L. p. 242, n. 352=402, 7. Platon. Symp. p. 174. E.*

Xenoph. Mem. I. 1. 13=413, 33. HSt. Herodot. VII. 150. Thucyd. II. (non III.) 102. quibus, si tanti putas, adde ἐπεὶ γιγνώσκειν *Platon. Protag. p. 353. A.* καθ' ἃς ἐγκύψαντα ἰδεῖν ἐνόντα νεκρὸν ὡς φαίνεσθαι—ὃν περιελόμενον ἐκβῆναι *Rep. II. p. 359. D. E.* ἐπεὶ εὖ εἰδέναι *Demosth. Aristocr. p. 422. n. 184=659, 13. δι' ὃν προσήκειν ibid. p. 434, n. 312=685, 18. ἐπειδὴ φῆσαι Timocr. p. 481. n. 332=766, 1. ἃς παρέχειν Steph. I. p. 623. n. 14=1104, 20. et ibidem alibi, ut ἐφ' ᾧ γεγράφθαι p. 624. n. 24=1106, 27. Neque enim quicquam refert, relativumne an conjunctio infinitivos connectat. Cum Xenophontis loco confer Thucyd. VIII. 72. διδάξοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη,—πεντακισχίλιοί τε ὅτι εἶεν,—καίτοι οὐ πώποτε Ἀθηναίους—ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. In hujusmodi exemplis orationis obliquæ continuatæ, nil reperias quod ad ἐπιβουλεύειν defendendum prosit. Cave autem huc referas locum Aristocrateæ citatum ad 998. De infinitivo post ἐπιβουλεύει vide Porson. ad Pac. 405. et de ἀτὰρ—γε *Elmsleium addend. Ach. 448. p. 124.**

1112—5. γ' *om.* 5. et habet ἡμᾶς ab initio et sine litura, tum οὗτος *gl. supra* πλουτος. ἐξαρχῆς *om.* 6.

1113. ἡμᾶς *om.* A. B. 1. habet

Ερ. ὅτιν' δεινότατα πάντων πραγμάτων
 εἴργασθ'· ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
 ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην 1115

2. sed linea transversa damna-
 tum.

1115—7. *Vulgo*, δάφνην, | οὐ
 ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ
 ἐν | ἡμῖν ἐπιθύει. “*Suspiciabar* ἡμῖν
 “ ἔτι θύει, *ut* 1178. 1181. 1183.
Av. 1515. *Lucian.* *Icaromenipp.* 32.
 “ *T. II.* p. 789, 14. τίς γὰρ ἂν ἔτι
 “ θύσειεν—*et sic alibi.*” (*ut Timon.*
 “ 4. p. 106.) “*Medium vero ver-*
 “ *sum* 1116. *libenter ejecerim, ut*
 “ *ab histrione repetitum paucis mu-*
 “ *tatis e v. 138.*”—“*Philostr. Vit.*
 “ *Soph. II.* 25. 5. p. 611. τὸ δὲ
 “ ἄρωμα τοῦτο (*thus*) οὕτω τι σπά-
 “ νιον καθ' ἡμᾶς νῦν, ὡς ψαιστὸν καὶ
 “ δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυμιάσθαι.
 “ *Ovidius, Schradero monente—*
 “ *farre—et laurus adusta sono.*”
Loca sunt Fast. I. 343—4. IV.
 742. “*Sordide tenax Euclio in*
 “ *nuptiis filiae Plauto Aulul. II.*
 “ 8. 15. Nunc tusculum emi et
 “ hasce coronas floreas; Hæc im-
 “ ponentur in foco nostro Lari.”—
 “ *Plautus Merc. IV.* 1. 9. Aliquid
 “ cedo Quî hanc vicini nostri aram
 “ augeam, *Syra. SY.* Da sane hanc
 “ virgam lauri. *Intelligit aram*
 “ *Apollinis προστατηρίου.*”—“*Poe-*
 “ *nulo II.* 3. Di illum infelicit
 “ omnes qui post hunc diem Leno
 “ ullam Veneri umquam immolarit
 “ hostiam, Quive ullum turis gra-
 “ num sacrificaverit. χόνδρους λι-
 “ βανωτοῦ *Lucian.* *T. II.* p. 580,

“ 90. III. p. 399, 57. *Jov. Trag.*

“ 15. *T. II.* p. 659. *Anarus* ἀλεκ-

“ τρυόνα μόνον κατέθυσε, γέροντα

“ κακείνον ἤδη καὶ κορυζῶντα, καὶ

“ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας, εὖ

“ μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα

“ ἀποσβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι. *VALCK-*

ENÆRIUS in Adversariis, cui fi-

denter obsecutus sum. In ultimo

loco malim αὐτῷ ἄνθρακι. Alciphron

III. 35. συνεισήνεγκατο ὁ μὲν κριὸν,

ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον· ὁ πένης

πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβα-

νωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶν-

τας· ταῦρον δὲ οὐδεὶς. *Quem locum*

cum aliis, imprimis Burmanno ad

Anthol. Lat. T. I. p. 37. *indicat*

Boissonadius ad Marinum p. 64.

In 1115. *sensus est*, Ne vilissima

quidem dona afferuntur. (*Obstare*

videtur, sed videtur tantum, Lu-

ciani locus apud Valckenærium;

Sacrif. 12. T. I. p. 535. *Sacrificat*

hic bovem, ille agnum, alius ca-

pram, ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπα-

νον· ὁ δὲ πένης ἰλάσατο τὸν θεὸν

φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.)

Quare victimæ, etsi non necessario

sumtuosæ, mentionem subijcere non

potuit poeta. Dixisset, οὐχ ἱερεῖον,

οὐ ψαιστὸν, οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφ-

νην. *Supra* 138. οὐ βούν' ἂν, οὐχὶ

ψαιστόν. *Nub.* 425. οὐδ' ἂν θύσαιμ',

οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβα-

νωτόν. *Confer locum Pænuli Plau-*

tini, et de ψαιστὸν omnino vide

νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

Κα. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐπόεις ζημίαν 1125
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων.

Ερ. οἶμοι τάλας,
οἶμοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου,

Κα. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

Ερ. οἶμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον,

Κα. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. 1130

Ερ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον,

Κα. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

1124. Suid. v. ἀναβάδην. Vide Toup. in Suid. I. p. 27. (=41. ed. Ox.) qui Anglice explicat: "But now I go to bed hungry and lie in a garret."

Toupii explicationem probat etiam Elmsleius ad Ach. 399. Mihi unice vera videtur sententia Hemsterhusii ad Hesych. v. ἀναβάδην.

1125. ἐπόεις B.

1125—6. οὐκοῦν—ἔχων. tres primæ. οὐκοῦν—ἔχων; Brunck. Inv.

1127. τοῦν] τοῦ A. 1. B. (sine 'ν scil.) non 2.

τοῦν tres primæ, Suidas vv. πεπεμμένου et πέπτουσα. τοῦ 'ν Br. Inv. τοῦ τετράδι Elmsleius ad Ach. 343. p. 123.

1128. ποθεῖς] om. Suid. ms. [v. ποθεῖς. Totum locum, opinor, cum Leid. apud Hemst.] καλεῖς μάτην A. 1. B. non 2.

ζητεῖς Apostolius Prov. IX. 57. ποθεῖς Suid. in v.

1129. ἦν Suid. ed. ms. In κωλῇ sc. ἦν etiam Suid. ms. Leid. apud Hemst.

ἦν ἐγὼ tres primæ, Par. 2827. Rav. Leid. Arund. 6. et omnes fere cum Athenæo IX. p. 368. D. in edd. certe; ubi ut e Pluto Secundo versus profertur. Sed ibi ἧς citat Casaubonus Anim. p. 639, 61. et hic habet Dorr. In 5. ἦν est recentioris, et in litura. Quare jubente Bentleio dedi ἧς post Hemsterhusium et Brunckium. In Eurip. Heracl. 152. τοσαύτης ἧς ἐπῆλθον Ἑλλάδος Elmsleius pro ἦν. οἶμοι δὲ κωλῆς hinc Eustath. il. τ. p. 1183, 5=1249, 48.

1130. ταῦτα (pro ἐνταῦθα) A. 1. B. 2. sed hic ex em. In epigramm. Suid. v. ἀσκὸς Κτ. ms. ὅμως δέ τι et ἐπιλείψαι. In seqq. ἄβολος et ἀσκὸν pro εὐβουλος et ἀσκούς.

1131. Ad θερμῶν, gl. Leid. τῶν ζώντων. Lege ζέοντων.

1132. γρ. ἔοικ' ἔτι καὶ στρέφειν

Ερ. οἶμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

Κα. ταύτην ἐπιπιῶν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.

Ερ. ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαυτοῦ φίλον; 1135

Κα. εἴ του δέει γ' ὦν δυνατὸς εἰμί σ' ὠφελεῖν.

Ερ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικὸν
ὦν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον.

Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.

Ερ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου 1140
ὑφέλοι', ἐγὼ σε λανθάνειν ἐπόουν αἰεί.

Par. 2827. in marg. errore pro
γρ. ἔοικ' ἔτι
καὶ, στρέφειν,
quæ valent, γρ. καὶ, ἔοικ' ἔτι στρέ-
φειν, quod conjicit Hemsterhusius,
jam olim de vulgata dubitasse mo-
nens H. Steph. Thes. III. p. 1094.
D.

1133. ἴσον tres primæ, Eustath.
ιλ. ζ. p. 640, 56=500, 14. ὁδ. γ.
p. 1470. ult.=132, 12. ι. p. 1624.
32, 54.=348, 30. 349, 2. ξ. p.
1770, 11.=558, 17. ἴσον Brunck.
e mss. ed. Inverniz. Suid. vv. κύλιξ.
οἶμοι.

1134. ἀποτρέχων om. Leid. Post
φθάνοις interrogat Bas. 1532. ut
malebat Brunck. Non tres primæ.

1136. δέει γ'] γ' om. 1.

1137. εἴ μοι] οἴ μοι 1. ex em.

1137—8. Citat Suid. v. νεανικόν.
οἶμοι Dorv. δοίη Elb.

1139. ἐκφορά tres primæ, Br.
Inv. Arund. 5. 6. Dorv. Leid.

ἐκφορά diserte schol. ubi καὶ εἰ μὲν
οὐδέτερον &c. dele cum Hemst. De
ἐκφορά et ἐκφορος vide Valck. ad
Hippol. 294. et adde ἐκφορος Julian.
Epist. 24. fin. In Euphrone Athen.
IX. p. 380. A. οὐκ ἦν ἐκφορά | Λύκῳ
κρεῶν τότ' Porsonus ad Tour. p.
499. λευκῷ ms. Λύκῳ Tour.

1140. ὁπότε τι] ὅτι γέ A. ὅτε γε
1. B. (sine τι omnes) vulg. 2.

ὁπότε τι σκευάριον tres primæ,
ed. Brunck. Leid. Arund. 5. 6.
ὅτε γε σκευάριον Rav. ὅτι γέ τι
Dorv.

1141. ὑφείλου] ὑφέλοι' Dawes.
Misc. Crit. p. 216. adductis supra
1020. infra 1145. Eq. 1337. Vesp.
279. Av. 505. 512. Eccl. 62.
ὑφέλου (sic) A. 1. B. σ' ἂν λ. A.
B. 1. ἐπόουν A. B.

ὑφείλου tres primæ, Leid. Dorv.
Arund. 5. 6. Gl. ἔκλεπτες in Leid.
6. ὑφέλου, cum gl. ὑφείλου, ἐκβολῇ
τοῦ ι, B. C. ὑφέλοις A. ὑφέλοι' edd.

- Κα. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς, ᾧ τοιχωρύχε^ς
ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
- Ερ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
- Κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ, 1145
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
- Ερ. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθέ με.
- Κα. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς ;
- Ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολὺ. 1150
- Κα. τί δέ; ταῦτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;

Br. Inv. Vesp. 1196. ὅτ' Εργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην. *Similiter κλέπτειν in Ach.* 524. *ubi Eq.* 1146. *Vesp.* 1360. *affert Elmsleius. Adde Thesm.* 820.

1142. ἐφῶτε] γε A. B. 1. τε 2. καὐτὸς A. 1. 2. B.

ἐφῶτε *et* αὐτὸς *tres primæ*. γε, *sed ex em.* 5. αὐτὸς *Arund.* 6. *et ut videtur, Dorv. Leid.* καὐτὸς A. B. C. D. *Br. Inv.*

1143. ἦκε] ἦκεν A. 1.

Citat Suid. v. ναστόν. ἦκει 6. *sed gl.* ἦλθε.

οὐ
1145. ἐμοὶ *Dorv. Citat Gramm. August. Hermannii pp.* 371, 409.

1146. τινα *Dorv.*

1147. κατέλαβες] -βαλες A. non 1.

σὴν *pro* σὺ, *et quasi ex Equitibus citat Steph. Byz.* v. Φυλή. *sed recte ibi ms.* ἐν Πλούτῳ. μνησικακήσεις *et φυλὴν Dorv. Citat Suid.* v. φυλάρχης. *Posterioris Pluti versum esse*

docet scholiastes, ipse priorem interpretans. Desinit, ἀλογίας ταύτης. Vide Hemst. Ista, (παροιμία) ἀπὸ τῶν συνθηκῶν, sunt meræ quisquilæ e sequenti scholio contractæ.

1148. ἀλλὰ σύνοικον A. B. ἀλλ' σ. (*sic*) 1. *vulg.* 2.

ἀλλ' οὖν σύνοικον *tres primæ, Arund.* 6. *et Leid. proculdubio.* ἀλλά γε σ. A. ἀλλά σ. B. C. *Inverniz. diserte, ergo Ravennas. ἀλλά ξ. Dorv. lib. L. ed. Brunck.* ἐμέ *Br. Inv.*

1149. ἐνθάδε] ἐνταυθοῖ A. B. 1. non 2.

1149—50. ἐνταυθοῖ *lib. L.* ἡμῖν *Dorv.*

1151. γ' αὐτομολεῖν] ταυτομολεῖν A. B. 1. non 2.

τί δέ γ' αὐτομολεῖν *Ald. Junt.* 2. *Leid. Arund.* 5. (*τὸ gl. Leid.* 5.) τί δέ ταυτομολεῖν *Junt.* 1. τί δέ ταῦτομολεῖν *Invernizius, quomodo volebat Brunckius; et ταῦτομολεῖν*

Ερ. πατρίς γάρ ἐστι πᾶς ἴν' ἂν πράττη τις εὖ.

Κα. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν ;

Ερ. παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἰδρύσασθέ με.

Κα. Στροφαῖον, ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

Ερ. ἀλλ' Ἐμπολαῖον.

Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν τί οὖν 1156

Ἑρμῆν Παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν ;

Ερ. ἀλλὰ Δόλιον τοίνυν.

Κα. Δόλιον, ἥνιστά γε.

οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

Ερ. ἀλλ' Ἡγεμόνιον.

Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει, 1160

ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

Ερ. Ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς ;

Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφωρώτατον,

ποεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς.

(vel τ' αὐτ.) A. C. D. Dorv. Elbing.

lib. L. 6. (hic ταυτ.) δαὶ A. D. 6.

1152. πᾶς] πᾶσιν 1. πᾶς et gl.

ὅλοις 2. gl. in B. ἀνοίς. πράττοι 2.

πράττει Elb. Ad πᾶς gl. ὅλοις

τοῖς ἀνθρώποις Leid. Versus Eu-

ripideus, certe tragicus, monente

Hemsterhusio, sed male comparante

Ovidium Fast. I. 493. qui non

hunc locum vertit, sed Euripidis

fragm. incert. 37. de quo vide Valck.

Diatr. p. 270.

1154. στροφαῖον] Suid.

ἐμέ Br. Inv.

1155. Στροφαῖον, distinguunt

tres primæ, sed mox 1158. post

δόλιον interrogant. ε. ἔστ' ἐμ' οὐδὲν

Rav. Huc respicit Eustath. il. ω.

p. 1353, 9. = 1487, 8.

1156. Respicit Nonnus (Maxi-

mus) ad Gregor. Naz. Montacutii

p. 158.

1157. Παλιγκάπηλον per majus-

culam scripsi.

1161. -μεθ' Elb.

1162. τοίνυν γ'] γ' om. A. 1. 2. B.

τοίνυν γ' tres primæ. γ' om.

A. B. C. D. Br. Inv. ἔσομαι. τί

δῆτ' Dorv.

1164. μουσικοὺς] -ας A. non 1. 2. B.

Κα. ὥς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν 1165
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.

οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

Ερ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω;

Κα. καὶ πλῦνέ γε

αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,

ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς. 1171

μουσικὰς, *sed* γυμνικοὺς, *Dorv.*
Antiatticista Bekkeri p. 111, 18.
Ποιεῖν ἀγῶνα τραγωδῶν οὐ φασι δεῖν
λέγειν, ἀλλ' ἀγωνοθετεῖν:—*Pollux*
III. 142. οἱ δ' Ἀττικοὶ οὐ ῥαδίως
λέγουσιν ἀγῶνας μουσικοὺς, ἀλλὰ
μουσικῆς. *Unde fere mavult* μουσικῆς
Hemsterhusius, citans Platonem
Menex. prop. fin. II. p. 249. *B.*
HSt.=502, 31. *Ald.* ἀγῶνας γυμ-
νικοὺς καὶ ἵππικοὺς τιθεῖσα καὶ μου-
σικῆς πάσης. *Addunt Spanhemius*
De Legg. VIII. T. II. p. 835.
A.=296, 38. τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας,
Ion. prop. init. T. I. p. 530=489.
μῶν καὶ ῥαψωδῶν ἀγῶνα τιθέασι τῷ
θεῷ οἱ Ἐπιδαύριοι; Πάνυ γε, καὶ τῆς
ἄλλης γε μουσικῆς, *Porsonus De*
Legg. XII. p. 947. *E.*=353, 29.
ἀγῶνα μουσικῆς αὐτοῖς, καὶ γυμνικὸν
ἵππικόν τε θήσουσι. *Sed affert Por-*
sonus De Legg. II. p. 658. *A.*=
209, 4. εἴποτέ τις οὕτως ἀπλῶς
ἀγῶνα θεῖη ὄντινούν, μηδὲν ἀφορίσας,
μήτε γυμνικόν, μήθ' ἵππικόν, μήτε
μουσικόν, *et VIII. prop. init.* p.
828. *C.*=293, 12. ἔμμηνα ἱερὰ, χο-
ρούς τε καὶ ἀγῶνας μουσικοὺς. *Addo*

Thucyd. III. 104. ἀγῶν ἐποιεῖτο
αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός. *sed*
mox μουσικῆς ἀγῶν ἦν. *Docte Basil-*
ius de leg. Græcis p. 96, 26. *ed.*
Grot. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, εἰ δε
βούλει, τῆς μουσικῆς. *Alienissima*
sunt loca Platonis de Legg. VI.
p. 764. (*non* 264.)=261. *Isocratis*
Euagor. init. apud Spanhem.

1165. *Citat Suid.* v. ἐπώνυμον.

1168. ἐπὶ pro ἐν *Suid. ms.* οὐκ
ἐτῶς. *ubi* hos duo versus addit, duo
e *Lys.* (*sc.* 138—9.) om.

1169. πλῦναί γε *B.*

1170. προσελθὼν] προσ om. 2.
ἐλθὼν, *et* ἀπ *suprasc.* *Leid.* εἰς
τὸ *lib. L. quod ita probat Hem-*
sterhusius, ut ordo sit, πλ. τὰς κ.
εἰς τὸ φ. *et* αὐτὸς προσελθὼν *sint*
extra constructionem.

1171. *Mirum est exempla a Cl.*
Spanhemio citata eum hujus versi-
culi mendum docere non potuisse.
Lege, delete μοι, ἵν' εὐθέως διακονι-
κὸς εἶναι δοκῇς. *Acharn.* 1016. αὐ-
τῷ διακονεῖται, *ubi vulgo male*
inseritur γε. εἶναί μοι] *sic* A. 1. 2.
hic etiam in scenæ init. [An 1172.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;

Χρ. τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε;

Ιε. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;

ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ Σωτήηρος ἱερεὺς ὢν Διός. 1176

Χρ. ἢ δ' αἰτία τίς ἐστίν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

Ιε. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ.

Χρ. τίνος οὖνεκα;

Ιε. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος 1180
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς· ὁ δέ τις ἂν

μοι σαφῶς? *sed ita omnes, in quibus
mei 5. 6. et ut puto reliqui.]*

εἶναί μοι *tres primæ, Leid. Dorv.*
Ar. 5. 6. μοι om. Br. Inv. diserte.
Hujus nota male relata ad 1151.
διάκονος εἶναί μοι *Er. Schmidius ad*
Matt. IV. 11. teste Fischero, et
Hemsterhusius, qui quodammodo
firmit e schol. 1154. sed διάκονος
ad sensum pejus, μοι prorsus inep-
tum. ἐνθέως et δοκεῖς Elb. Hoc
etiam Dorv.

1173—1205. Κα.] Χρ. (*semper*)
Α. 1. 2. Β.

Καρ. *hic et semper posthac tres*
primæ, Dorv. Semper Χρ. Α. C. 5.
Invernizius, e Rav. scilicet; vide
eum ad 1186. Et sic legi jubet
Brunckius ad 1205. Καρ. 1186.

tantum, alibi semper Χρ. B. Leid.
In D. Χρ. 1192. 1197. 1198. 1202.
ceteris Carioni relictis. Carionem
1186. et 1205. retinet Hemsterhu-
sius, cetera dat Chremylo. Ipse
Brunckium sequor, quamvis male
neget in scenam reverti Carionem.
Post 1197. pompa a toto grege
comico ducitur. φράση lib. L. ἄλλ'
ἢ Ald. J. 1. ἀλλ' ἢ J. 2. καλῶς
Dorv.

1174. ὁ θεὸς οὗτος *ex 969.*
Elmsleius ad Ach. 127. p. 118.

1175. λοιμοῦ *Elb.*

1176. Διὸς ὢν *i. Dorv. et 1178.*
ἐνεκα.

1178. ἐνεκα Α. οὖνεκα Β.

1180. ὅπ' οὐκ εἶχον οὐδέν *Rav.*
apud Inv. ad 1155.

δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς
θύει τοπαράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι. 1185

Χρ. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.

Ιε. τὸν οὖν Δία τὸν Σωτήηρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

Χρ. θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἣν θεὸς θέλη.
ὁ Ζεὺς ὁ Σωτήρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε, 1190
αὐτόματος ἥκων.

Ιε. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

Χρ. ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλούτον, οὔπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,

1182—5. Suid. ἀποπάτημα.

1182. ὅδ' Ald. ὁ δ' ἂν ἔβαλλ' ἱερεῖον τις lib. L.

1183—4. οὐδεὶς—εἰσέρχονται 2.
κάμέ τ' ἐκάλει—οὐδὲν, οὐδεὶς ἔρχε-
ται Rav. εἰσέρχεται servat Leid.

1185. γε om. Elb. μύριοι tres
primæ, Dorv. Suid. in ἀποπάτημα
et πλεῖν, Magister et forsitan Mæris
in πλεῖν. μυρίοι edd. Kust. Br. Inv.
χίλιοι Leid.

1186. σὺ om. Suid. ms. νομιζόμ.
[non ed. Med.]

σοι Rav. οὐκοῦν sine interrog.
tres primæ. οὐκουν et interrog. Br.
Inv.

1188. καταμενεῖν tres primæ,
Brunck. κάμμενεῖν (i. e. κᾶν μένεῖν)
Rav. αὐτὸν καταμένειν Dorv. ἐνθάδ'

αὐτοῦ Vesp. 762, 3. Soph. Œd. C.
78. Eupol. Stob. IV. p. 31. Grot.
ut recte Trinc. et alii apud Schow.
Mox ibidem lege μὴ φθονεῖθ'.

1189. θέλοι B.

θέλει Elb.

1191. Distinguit Hemsterhusius,
Ιερ. αὐτόματος ἥκων; πάντ'—et
monet hæc esse posterioris Plati.
πάντα τ' ἀγαθὰ τοι λέγεις (νυν ejusd.
m. supra τοι) Dorv.

1192. ἰδρυσώμεθ' 1. (sic; etiam
B. certe om. σ) αὐτίκα μάλ' A. 1.
2. B.

ἰδρυσόμεσθ' οὖν αὐτίκ' ἀλλὰ tres
primæ, Arund. -μεθ' Elb. 6. Hic
sine μάλ'. -μεθ' οὖν αὐτίκα μάλ' ἀλλὰ
A. B. C. D. Rav. Borg. Leid.
ed. Br. μάλ' Par. 2827. -μεθ' οὖν
αὐτίκα νῦν ἂ, π. Dorv.

τὸν ὀπισθόδομον αἰὲ φυλάττων τῆς θεοῦ.

ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας, 1195

ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ.

Ιε.

πάνυ μὲν οὖν

δρᾶν ταῦτα χρή.

Χρ.

τὸν Πλούτον ἔξω τις κάλει.

Γρ.

ἐγὼ δὲ τί ποῶ;

Χρ.

τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν

ιδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε

σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα. 1200

Γρ.

ὦν δ' οὔνεκ' ἦλθον;

Χρ.

πάντα σοι πεπράξεται·

ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἐσπέραν.

1194. φυλάττειν conjicit Hemsterhusius, et vertit Frischlinus, ab eo citatus, ut ærarium—custodiat. φυλάττων servat 6. Turbari in schol. docet Hemsterh. aberrantibus scil. librarii oculis a τῆς θεοῦ ad τῷ θεῷ. Rudiorum causa moneo, in manuscriptis scholia marginalia sæpe nullo ordine poni, ne præscriptis quidem textus verbis ad quæ pertinent. (Ni fallor, in Cant. 3. semper, in 2. 4. nunquam, præfigitur textus.) Huic incommodo plerumque, non semper, succurrebatur, ope similium apicum, quorum alter in capite scholii, alter supra textus verbum poneretur, eodem prorsus modo, quo ad textum referebantur variæ lectiones.

1195. Schol. "Videtur Lycoph.

commentarios ad Aristophanem scripsisse. Suid. v. τευτάζειν, Hesych. v. κατειλυσπωμένην." HEMST. in mss.

1196. σὺ τῷ θεῷ 2.

1196—7. σὺ τῷ θεῷ Leid. χρῆν Dorv. et χρῆ supr. quasi gl.

1198. ποῶ B.

1198—9. Citat Schol. Pac. 922. ὥς τὸν Dorv.

1199. ιδρυσώμεθ' (sic) 1. -ώμεθα B. -όμεθα 2. (certe om. σ).

ιδρυσόμεσθα tres primæ. -εθα A. B. C. D. Elb. Dorv. Leid. edd. Br. Inv.

1200. αὐτὴ Ald. Junt. 2. αὐτὴν Junt. 1.

1201. δ' tacite omittit Inverniz.

1202. ὥς σ'] εἰς σέ 1, ὥς (sine σ) 2. ὥσ' εἰς (sic) B.

Γρ. ἄλλ' εἰ γε μέντοι, νῆ Δί', ἐγγυᾶ σύ μοι
ἤξειν ἐκεῖνον ὥς ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας. 1204

Χρ. καὶ μὲν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τάναντία
αὐται ποοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἢ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραδὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

Χο. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἄλλ'
ἀναχωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας
ἔπεσθαι. 1210

ὥς εἰς *Leid.* ὅσ' εἰς *Dorv.* sed *gl.*
in utroque εἰς σε. ὥς σ' *servant*

Arund. 5. (*hic ex em. ej. m.*) ὥς εἰς
6. *ni fallor.*

1204. ὥς ἐμ'] εἰς *gl.* 1. 2. *B.*

1205—6. *Suid.* γραῦς. πολὺ *om.*
2.

1205. πολὺ γε *Elb.* πολὺ *om.*
Leid.

1206. ποοῦσι *B.* μὲν γὰρ ἄλλαις
Α. 1. 2. *B.*

μὲν ἄλλαις γὰρ *tres primæ.* μὲν
γὰρ ἄλλαις Α. Β. C. D. *Leid.* 6.
Rav. Borg. γὰρ ἄ. μὲν *Brunckius,*
Dorv. probante Hemsterhusio.

1207. *Antiatticista Bekkeri* p.
88, 8. Γραῖζειν: ὅταν τὸ συναγόμενον
ἐν ταῖς χύτραις καὶ ἐπαφρίζον
ἐκχέωσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ:—
Confer Phrynich. ibid. p. 33, 28.

1208. ἐπεῖναι ἐπί. *Kuhn. ad*
Pausan. IX. 12. p. 733.

ἐνεισιν *tres primæ et mss. in qui-*

bus Dorv. Leid. hic αἱ omittens,
Arund. 5. 6. *Sed Rav. ἔπεισιν, ut*
conjecerant Kusterus et Hemsterhu-
sius, qui advocat Herodot. II. 62.
τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα
αἰλὸς καὶ ἐλαίου. ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι
αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. *Facilis corruptio,*
ut supra 998. 1168. *Nub.* 1178.
Locum attingit Eustath. ὁδ. α. p.
1428, 53=71, 42. β. 1450, 45=
103, 4.

1209. τοίνυν γ'] γ' *om.* Α. 1. 2.
εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς] μέλλειν οὐδ'
ἡμᾶς εἰκὸς 2. non 1.

τοίνυν γ' *tres primæ, 6. Dorv.*
(ἐστὶ *pro* ἔτι *Dorv.*) γ' *om.* Α. Β. C.
γ' *habet,* τοι *omittit, schol. Vesp.*
270. εἰκὸς *om.* Α. *post ἀναχ. ponit*
B. τοίνυν μ. οὐδ' ἡ. εἰκὸς *Leid.*
μένειν *Victor.*

1210. τούτων] τούτοις Α. 1. -ων
2. et οἰς *sup. pro v. l. -τοις B. et*
των *supra.*

εἰς *tres primæ, Inv. ἐς Br. τού-*
τοις *Rav.*

N U B E S.

ARGUM. init. Μέλητος B. Suid. ms. ν. καλὸς κα΄.

1, 2. Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον Ἀπέρατον] Suid.
ἀπέρατον.

3. ἀπέρα^ντον sic B. eadem m. et supra γρ. ἀπέρατον.
ἀπέραντον Dorv. Sine ν Suidas diserte.

5. ῥέγχουσιν Suid. ms. οἰκέται. ῥέγγουσιν in v.

6. κολάσαι ἔστι Dawes. Misc. Crit. p. 270.
Liban. Ep. 144.

8. οὐδ' om. Dorv. si *Porsoni mentem assequor*.

9. Suid. Ἐγείρεται τ. ν.

11. ῥέγχομεν Dorv. sed ex eadem m. em.

14. κώμην Dorv. 15. i. (om. τε) καὶ ξυνορ-

16. ἀπολ. per λ simplex.

17. ἄγουσα Dorv.

18. ἄπται^ε B.

19. ἵνα γνῶ 2. Dorv.

20. Ὅποσοις ὀφ. Suid. ms. in ὀφείλω.

21. Citat Suid. v. ὀφέιλω.

23. συνῆκα ὅτ' A. 2. συνῆκα ὅτε B. συνῆχ' ὅτ' ε.
τ. κοπα- Dorv.

[*Bis mendosa est vulgata; ob ὅτε sensu vacuum, et ob articulum, cui non magis est locus quam ante διφρίσκου et τροχοῖν. συνῆκα præfigunt MSti. plures. Lege, συνῆκ'. ἐπρίαμην κ. PORSONUS. Notent tirones erroris progressum. Similiter in Euripid. Hippol. 1420. quum semel interpolatum esset ὤλεσ' ἦσθημαι μία Κύπρις, alii μία alii ἦσθημαι omiserunt. Verum vidit Valckenærius, post quem nihil amplius erat quærendum.*]

26. τοῦτο secundum om. 2. et πολλοὺς 29. ἐστὶν τὸ κακὸν ὅμμ' Dorv.

30. ἔβα] ἐλᾶ Reisk. male. Vulgatum citat Suidas v. ἔβα.

ἔβη 2. με om. A. B. χρέος ἔβα με Suid. ed. ms. ἔβα με et Πασίας.

32. ἐξάλυσας 2. et 33. ἐξήληκας.

33. μέλαι' A. B. μέλε' 2. Dorv. μέλ' Suid. ms. ἐξήλ.

35. ἐνεχυράσασθαι] sic A. 2. B.

36. Recté στρέφει. probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 576. Male στρέφη ed. Kuster. τρέφει Dorv

37. δάκνει μέν τις δήμαρχος ἐκ 2. τις δ. Dorv.

39. τὰ δὲ om. 2.

40. Schol. ὡς τὸ “ ὥφελε μηθ' ἐγένοντο θοαὶ νέες.”
Callim. epigramm. 18.

42. Suid. γῆμαι. γῆμαι' 'πῆρε Dawes. Misc. Crit. p. 270.

47. ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεος] Suid. v. ἄγροικος.

52. κολιάδος B.

53. Citat Suid. v. ἀργός. ἀργός fœminine usurpat Agatho apud Athen. XIII. 6. p. 584.

γυνὴ τοι σώματος δι' ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

Vulgo τὸ σῶμα. ἐρῶν γ' Dorvill.

54, 5. Sic Suid. v. ἐσπάθα. i. e. ut ed. 1532.

58. δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάῃς et gl. ὅπως 2. κλάῃς etiam A.

δεῦρ' ἴθ' Suid. in v. ed. et ms. δῆτα A. 2. B.

ἴθ' ἵνα κλάεις. (ἡ supr. ex em.) θερ. διὰ τί δῆτα κ. Dorv.

Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς] δεῦρ' ἴθ' ex Suidâ v. δεῦρο Bentlei. qui mox κεκλαύσομαι. δῆτα κλαύσομαι ex MS. Barocc. 127. Dawes. Miscell. Crit. p. 94.

59. τῶν γὰρ παχειῶν Suid. v. θρυαλλίς.

61. τὰ γαθῇ A. B. τ' ἀγαθῇ Dorv. et om. δῆ.

62. δῆτ' pro δὴ ταῦτ' Suid. ed. omittit ms. v. ἐλοιδ.

65. τιθέμεν] l. 'τιθέμεν. augmentum ab Atticis poetis nunquam omitti monuit Dawesius Misc. Crit. p. 267. 346. Ephippus apud Athen. X. 6. p. 423. E. ἔδωκε κεράσας.

70. ξίστιδ' B. Citat Suid. v. ξύστιδα.

71. οὖν om. Suid. ms. in φελλέα (sic) μὲν om. Dorv. et 72. σου.

74. κατέχεεν B. a m. pr.
78. πρότερον A. B.
79. αὐτὸν ἥδιστ' 2. πῶς δ' ἂν Dorv.
81. κύσομαι Dorv.
84. μηδαμῶς τοῦτον Dorv.
87. πιθούμαι] πίθωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 218.
πειθοῦ—πειθοῦμαι Dorv.
88. τὸν σαυτοῦ (σαντῆς ms.) τρόπον Suid. ed. ms.
ἔκστρεψον.
89. ἄν σ' ἐγὼ A. B. ἂν σ' ἐγὼ Dorv.
90. πείθη; Dorv.
91. δ. νῦν α'. A. 2. B. Dorv.
92. τὸ κίδιον; Dorv. 93. τοῦτ' om. 95. οἰκοῦσ'
97. κᾶστι
98. διδάσκουσιν B.
100. εἰσὶ Dorv.
105. εἵπης] sic Suid. ms. ἥ.
110. ἀνδρῶν pro ἀνθρώπων 2. ἴσθ' Dorv.
114. ἥττονα B. 2. Dorv.
115. τᾶδικώτερα A. 2.
118. οὐδ' ἂν ἀπ. Dorv.
- 119, 120. Suid. διακεκναισμένη. Pro τλαίην, Suid.
ms. παλαίειν. διακεκναισμένους Suid. ms. διακεκν.
121. τῶν ἐμῶν γ' A. B. δήμητραν Dorv.
122. σαπφόρας A. 2. B. σαμ^πφόρας Dorv.
- 124, 5. Suid. ἄνιππον.

126. κατακείσομαι Suid. I. p. 122.
127. Suid. διδάζομαι. τοῖς Dorv.
129. Suid. βραδὺς. γ. ὦν ἀνὴρ κ. Dorv.
130. σκινδαλάμους ex Suida v. σκινδάλαμος Bentlei.
repugnante Toupio Addend. in Theocrit. XXI. 26. pro-
bante verò Dawes. Misc. Crit. p. 88.
σκινδαλάμους 2. et schol. Dorv. Suid. ed. ms.
131. ἰτέον 2. στρατεύομαι Suid. ms. v. ἰτητέον.
132. κόπτων Dorv.
133. βάλ' Dorv.
134. κυκυνόθεν Dorv.
137. Vide Advss. p. 151.
138. τηλῶ—ἀνδρῶν Dorv.
139. Citat Suidas v. ἐξημβλωμένον.
140. Suid. I. p. 122. Versum om. 2. deinde inci-
pit alia manus. μαθηταῖσιν Dorv.
141. θαρῶν οὕτως Dorv.
143. χρη̃ ταῦτα B. δὲ χρη̃ ταῦτα μ. Dorv.
144. Suid. ἄρτι.
145. ἄλοιτο A. B. et ἀφήλατο 147. ἄλοιτο—ἀφεί-
λατο Dorv.
148. π. δ. τοῦτ' ἐμέρισε (sic) 2. π. δ. διεμέτρησε A. B.
πῶς δ. διεμέτρησεν Dorv.
149. κηρὸν γὰρ δ. A. B. et ex em. 2.
151. ψυχείση Suid. ms. περσικαί. sed alterum in
ordine. ψυγείσι, περιέφυσεν περσικά Dorv.

157. ὁποτέραν 2. ἔχει B. Dorv. Suid. ed. et a pr. m. ms. sed *οι* ex em. in ὁπότερος.

158. κατὰ στόμ' Dorv. 160. τ' οὐντερον εἶναι.

161. διαλεπτοῦ 2. διὰ λεπτοῦ δ' Dorv.

162. εὐθύς Dorv.

169. γε om. ed. Med. Suidæ γνώμη. et ms.

175. δ' ἡμῖν Dorv.

179. ἱμάτιον Demetr. 152. p. 560, 22. Ald.

182. σωκράτην A. B. Dorv.

186. τῆς Λακωνικῆς A. B. vulg. Suid. ed. ms. εἴκασι.
(ms. λακωνικοῦ) λειφθεῖσιν Dorv.

187. αὐτὰρ A. B. ante οὐτοῦ inserit μαθ. [*i. e.* μαθηταί] ex em. 2.

189. τοῦτ' ἔτι φ. A. B. τοῦτο φ. Dorv. [*Vide Porsonum ad Hec. 1206.*]

192. οὗτοί γ' A. B. Vid. Suid. ἐρ. Sic Dorv. *i. e. ut ed. ad quam collatus est; quam esse Kusterianam liquet. Hic οὗτοι δ'—Kust. Vide Porson. ad Hec. 1206.*

193. εἰς Dorvill. Tum 194. ἀστρονομεῖ καὶ δ.

195. περιτύχη.

199. γ' om. A. B. Dorv.

206. σοι om. 2.

210. κικυννεῖς A. B. κυκύνεις ε. οἱ ἐμοὶ Dorv.

212. ἥδ' ἢ A. ἢ δὴ B. ἥδη primo volebat sed statim fecit ἢ δὴ Dorv. Tum πόρρω om.

213. ἡμῶν A. B. Dorv. Suid. ms. παρατεῖναι. ubi κωμικός. ὑμῶν 2. παρετάθην Suid. ms.

215. ὑμῶν A. μέγα [*pro πάνυ*] Suid. ed. ms. v.
219. ὦ Σώκρατες A. 2. B.
220. αὐτός μοι Dorv.
225. Suid. v. ἀεροβατῶ.
230. εἰς A. 2. B. Dorv.
232. ποθεν Dorv.
233. Suid. ἀεροβατῶ.
238. ἵνα με διδ. A. B. Dorv.
239. τε καὶ δ. Dorv.
240. Citat Eustath. ad Iliad. A. p. 57.
241. δ' om. A. B. γενόμενος ἔλαθες Dorv.
246. πρῶτον μὲν γὰρ Suid. ed. νόμισμα, sed πρ. γὰρ
θ. om. ms. θεὸν Dorv. *pro θεοὶ opinor.*
247. ἔνεστιν Dorv.
251. ἐς B.
252. ἡμετέrais Dorv. et 255. ἐπὶ τὸν στ.
256. με om. A. B.
257. ταῦτα πάντα B. Dorv. οὐκ om. Dorv.
258. ποοῦμεν A. B. ποιῶμεν Dorv.
259. γενήσκει] sic 2.
263. τὴν γῆν τὴν μ. 2.
264. βροντισσηκ. Dorv. et 265. δέσποιν' (sic) τ. φ.
μετέωρον.
266. καταβραχῶ A. B. — εχθῶ Suid. ms. πτύξωμαι.
μήπωγε μήπωγε et πτύξομαι Dorv.
267. Schol. Paullum mutata mutuo sumpsit Suidas
v. Κυνέη. μὴ δὲ B. a m. pr. ut videtur.

270. ἴσταντε Dorv.

[*Lege ἴστατε, νύμφαι. Porsonus. Similem errorem eximit infra Ach. 487. Mox, ni me fallit memoria, legebat προχοῖσιν cum Hermannno, seu potius πρόχοισιν cum MSS. πρόχουσιν ex Euripidis Ion. 447. defendit Piersonus ad Mærin p. 296. χρυσέοις — πρόχουσι citat H. Stephanus Thes. IV. 477. B. sed de loci sanitate dubitasse videtur. Equidem puto scribis imposuisse χουσιν, unde derivatum πρόχουσιν credebant. Nisi forte fluxerit barbarismus e recentiori lingua. Auctor Etymol. M. v. λήκυθος p. 563, 39. ἡ τὸ προχούδιον, i. e. "antiqui vocabant λήκυθος id quod nos nunc προχούδιον." Attici προχοίδιον, ut notum est.]*

271. χρυσέοις Dorv. ἀρυντέσθαι Suid. v. εἴτ' ἄρ' ἂν εἴλον προχοὰς πρόχουσιν (ut ὑφεῖ in v. ἄριστα) Suid. ms. In Platone, ὅθεν τε δὴ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε. [ὅθεν τε δεῖ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε ed. Med. et MS. L. Bat. apud Gronov. ad Suid. p. 74. Hinc igitur corrige Porsoni notam ad Phæn. 463.] χρυσέαις προχοοῖς A. B.

273. ὑπακούσατε A. Dorv. φανεῖσαι (pro χαρεῖσαι) A. B. hic quidem post rasuram, sed ex eadem m. ut videtur.

274. ἀένναοι A. B.

276. Εὐάγητοι vel εὐγάθητοι vel εὐάντητοι Bentlei. εὐάγητοι Toup. in Suid. III. p. 305.

εὐάγητον Suid. in v. ed. ms.

277. Suid. βαρνηχέος.

278, 9. Suid. δενδροκόμους.

281. ἀρδομένην i. A. B.

283. Hunc versum, quod Viros doctos fugit, citat Suidas v. Βαρύβρομος.

284, 5. "Citat Suidas v. ὄμμα." Toup. in Suid. II. p. 173.

286. μαρμαρέαις ἐν A. B. Dorv.

290. καλέσαντος addit Suid. ms. v. φανερώ.

291. φανείς Dorv. et θεοσεπτ· 292. πολυτίμητι βούλομαι Dorv. 294. ἐστὶν Dorv.

295. τρυγοδαίμονες] Suid. σκώψεις μὴ δὲ ποιήσεις Dorv.

299. ἐς χθονα A. 2. B. 300. ὄψομαι Dorv. et 302. δόμοις.

305. ὑψερεφεῖς A. B. ὑψηρεφεῖς 2. ὑψερεφοῖς Dorv.

309. παντοδαπαῖς ἐν A. B. 311. χωρῶν, et 332. Dorv. 313. εἰσὶν σ. Dorv.

316. Suid. διάλεξις. αἶπερ καὶ γ. Dorv. et 318. αὐτῷ. 319. ζητεῖν. 320. μίξας.

319. ζητῶ Suid. ed. ms. v. λεπτολογία. ubi ut ex Hermippi Δημόταις citatur. περὶ καπνοῦ om. ms. in στενολ. [Vide Porsonum Præf. Hec. p. LXVI. et ad Med. 1314.]

322. πρὸς τὴν Dorv.

323. ἥσυχ' αὐτάς] Ἥσυχα ταύτας ed. Ald. ἥσυχως αὐτάς A. B. ἥσυχα αὐτάς Dorv.

325. πρὸς pro παρὰ A. [sic, et infra sæpe: quo notatur, cum A consentire B. ut abunde liquet vel e collatione

in libro Askewi, quamvis ea multa omittat, in nonnullis discrepet. Posthac ita exhibebo: A. (B.)] νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ A. B. ἥδη νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ. Kuster. ex MS. Vatic. U. ἥδη νυνὶ μόλις ἐώρων Bentley. ἥδη νῦν μόλις ὀρῶ αὐτὰς vel ἥδη ὀρῶ νῦν μόλις αὐτὰς Dawes. Misc. Crit. p. 322. νυνὶ Dorv. Vide Porson. Præf. Hec. p. LVII. et seq.

326. Huc respicere videtur Suidas v. Κρονικαὶ λῆμαι. κολοκύνταις B. κολοκύντας Dorv.

329. ἡγούμην καὶ σκίαν εἶναι] ἡγούμην δάσκιον εἶναι Dawes. Misc. Crit. p. 219.

Suidas, Καπνοῦ σκιά—καὶ παροιμία. Καπνὸν εἶναι ἡγούμην. Ubi R. P. Conservavit hic Suidas veram lectionem Aristophanis Nub. 229. (vult 329.) Vide etiam v. Αμενηνὰ, ubi eadem leguntur.

330. ὅτι π. A. B.

334. στρεπταιγλᾶν] στραπταίγλαν Bentley. καὶ στ. Suid. ms. στρεπταίγλαν. γάϊον Suid. [ms. scil. nam δάϊον edd. Med. Ald. Kust.] στρεπταίγλην Dorv.

335. recte ἑκατογκέφαλα ed. Kust. ἑκατογκεφάλους A. B. πρημένοντας bis Suid. ms. v. ἑκατοντακεφάλα Dorv.

336. ἀερονηχεῖς] Suid. v.

337. δ' ὑδ. B. ἀντ' om. Dorv.

338. ὀρνίθεια A. 2. non B. κιχλᾶν A. sed η eraso. ^{ἀν}κιχηλ B. ὀρνίθια κιχηλῶν Dorv.

Respexit Suidas v. κρέας. quem sine causâ erroris

insimulat Cl. Kusterus. ὀρνίθεια γέ ed. Kuster. satis inepte. lege κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν. Aristophanem enim χίχλας κιχήλας in Nubibus dixisse auctor est Athenæus II. 24. p. 64. et versum ut emendavi, diserte citat Etymologus p. 516. et Phavorinus p. 1060. [*Vide Porsoni Opusc. p. 26.*]

339. δὴ νῦν μοι A. B.

342. εἵξασιν γούν ed. Kuster. ut citat Etymologus. εἵξασί γ' οὖν ἐριοισι πεπταμενοισὶ κούχῃ γυναιξίν Dorv. εἵξασι δ' οὖν B. et sic, (vel εἵξασιν δ' οὖν) A. et Suid. ms. εἵξασιν.

343. αὐται δέ γε A. B. Dorv.

344. Post ἄττ' ἄν additum σ' m. rec. B. λέγε νῦν τ. A. ἄττ' αν σ' ἔρωμαι. στρ. λέγε νῦν Dorv.

345. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας] Confer Viros doctos ad *Shakspear*. Anton. et Cleopatr. Vide *Eund.* Hamlet X. p. *J. Swift* Dedicat. Tale of a Tub. Ciceron. de Divin. II. 21. [*Shakespearii loca sunt Ant. et Cleopatr. IV. 12. p. 267. ed. 1778. Hamlet III. 2. p. 309.*]

346. παρδάλην Dorv.

347. ὅ,τι βούλωνται A. B. (ο primo scripserat, sed mutavit B.) καὶν μὲν 2. κατ' ἦν μὲν Dorv. πᾶν ὅτι βούλωνται κατ' εἰ μὲν MS. Vat. κατ' ἦν μὲν ed. Ald. I. πᾶν ὅτι βούλωνται κατ' ἦν μὲν—

348. ταλασίων Dorv. et ξενοφόντου. 349. ἤκασαν αὐτάς.

Alibi Porsonus; Suidas v. ἀγρίους. Ἀγρίους καὶ καλο-

ποδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Non recte rem gesserunt neque Kusterus neque L. Bos Animadvers. p. 140. quem occupaverat H. Stephanus Thes. II. p. 36. Legendum sine dubio, κολλοποδιώκτας, *exoletorum puerorum sectatores*, ex Eustathio ad Od. Φ. p. 1915. 16. quem ipsum locum adduxit Stephanus T. II. p. 309. καλαποδιώκτας citat Casaubonus ad Athen. VII. 17. Eadem menda tollenda ex Aristoph. Schol. [κολλοποδιώκτας *Hermannus*.]

350. Σίμωνα] Suid. ed. ms.

351. γίνονται Suid. ms.

352. ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. (καὶ ex em.) A.

[ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. MS. Leid. et collatio ibid. (apud Tittmann. Epp. Ruhnken. pp. 120, 126.) Harl. 5725. 6307. ταῦτ' ἄρα κλ. alius apud Ernest. Felicissime Porsonus, ταῦτ' ἄρα καὶ Κολακώννυμον αὐται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,—— collato loco Vesp. 590. χῶ μέγας οὗτος Κολακώννυμος ἀσπιδαποβλής.]

353. τοῦτον om. 2.

354. κλεισθένην A. B. γύναια “ut videtur” Dorv.

355. τοίνυν ὦ A. B. τοίνυν γ' ὦ 2. χαίρε τοί νῦν γ' Dorv.

356. φωνήν γ' A. B.

357. ὦ θηρατὰ ed. Kuster. παλαιογενὲς MS. Vatic. U. probante Wasse ad Thucyd. I. 13. παλαιγενὲς θ. Dorv. ο super αι a m. recentiss. παλαιογενὲς A. B. vulg. Suid. ed. ms. in v.

358. σύ τε Suid. ms. λεπτολ. ἡμᾶς om. Dorv.

359. οὔτε γὰρ ἄλ. Suid. ms. et omittit voces τῶν νῦν μετεωροφιστῶν.

Legendum ὑπακούσaiμεν. vide Dawes. p. 246. atque ita Suidas v. πρόδικον. male Marklandus (ad Eurip. Suppl. 136.) postquam recte emendaverat δύναι' ἄν in Eurip. Phœniss. 421. proponit δύνωμ' ἄν, quod et alio nomine vitiosum est, cum ultima δύνωμαι crasin cum ἄν faciat, et proinde syllabam longam constituat.

ὑπακούσaiμεν A. B. Suid.

360. πρὶν ἢ et ἔνεκα Suid. ms. ἔνεκα Dorv.

360, 1. Suid. βρενθύεσθαι.

361. παραβάλλεις A. B. παραβάλλη Suid. [v. τῷ ὀφ. T. III. p. 404.] τῷφθ. ms. Lucian. Amor. T. II. p. 429. [ubi est τῷ ὀφθαλμῷ παραβαλόν.]

παραβάλλεις Diog. Laert. II. 28. et ex Platone Sympos. p. 221. B. H. St. huc respicicente Athenæus V. p. 216. A. Vide Porson. Adv. p. 75. et confer Æschylum Athen. VII. p. 303. C.

362. ἀνέχη — σεμνοπρεπεῖς Dorv.

364. τὰ δ' ἄλλα Suid. ed. ms. φλύαρος.

365. πρὸ Dorv.

366. οὐ μὴ ληρήσεις Dawes Misc. Crit. p. 222. MS. Barocc. 43. ληρήσεις 2. Dorv. οὐδ' ἐστὶν Dorv.

368. σ' ἐγὼ σημ. A. B. Cum Kusteri textu consentit Dorv.

370. χρῆν, αἰθρίας ὕειν &c.] αἰθρίας οὔσης Suid. v. ἀποδημεῖν. καίτοι γ' ἐχρῆν Dorv. cæt. ut Kust. οὔσης αἰθρίας Philochorus Dionysii Hal. in Dinarcho p. 637, 9.

Schol. Ran. 246. Cratinus Δραπετίσιν Ælian. H. A. XII. 10.

371. τούτῳ γέ τοι] τοῦτό γέ τοι Dawes Misc. Crit. p. 226. MS. Barocc. 127. τοῦτο A. B. τῷ νῦν λό-
γω ἀντὶ τοῦ ποίω σημείω. α. π. Suid. ms. τοῦτο γέ
Dorv. et 372. προσέφησας. *Vide Præf. Hec. p. LIII.*

373. τοῦτο in textu sed ὁ additum inter I. A. τοῦθ'
ὁ με Dorv.

374. "Citat Suidas v. ὧ πάντα." Toup. Cur. No-
viss. in Suid. p. 115.

376. κᾶτα κρημνάμεναι A. B. Ut Kusterus Dorv.

378. τίς ἐστὶν Dorv.

379. Deficit 2. usque ad 543. ubi prior manus in-
cipit. Suid. δῖνος.

380. ἀλλά τ' αὐτοῦ Dorv.

381. οὐπω σύ γε Kuster. οὐδέν πω Toup. Cur. No-
viss. in Suid. p. 114. οὐδέν prius, sed ν eras. A. οὐδέν
B. μ' om. A.

384. φέρε τί τῷ Dorv. et ἐγώ σε. Tum 386. 549.
γαστέραν.

385, 6. Suid. v. διεκορκορύγησεν.

389. ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ κᾶπειτ' ἐπάγει
παπαπαπαππάξ A. B. (αααα α αααα αξ
ππππππξ A. ππππππ B.)
Suid. ms. Παππάξ πάπαπαξ η. π. α. ν. ἂ. π. παπάξ.
κᾶπειτ' ἐπάγει παπάξ Dorv. et 390. παπαπαπ^πάξ—

Ἀτρέμας πρῶτον πάξ· κᾶτα παπάξ ἐπάγει, κᾶπειτα πα-
παπάξ Dawes Misc. Crit. p. 173.

[ἀτρέμας πρῶτον παππάξ· κᾶπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ
*Edd. antiquæ. Porsonus me monuit legendum, fere
 cum Dawesio, ἀτρέμας πρῶτον πᾶξ κᾶτ' ἐπάγει παππάξ,
 κᾶπειτα παπαππάξ. et sic alicubi in ejus chartulis scrip-
 tum memini, nisi quod erat εἶτ' non κᾶτ'.*]

391. γ' om. A. B. Suid. ms. τυννουτονὶ A. B.
 τουννουτονὶ Suid. ms. in ord.

393. Strabon. XIV. p. 992. B. (675.) *Locus est,*
p. 962. ed. Ox. ubi agitur de Athenodoro Tarsensi, qui
senex ad ordinandam civitatem suam accesserat. οἱ δὲ
πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα, ἔργα
νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος
ἐν παιδιᾷς μέρει δεξάμενος ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, βρον-
ταὶ δὲ γερόντων, καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὐλυ-
τον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέρρανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ,
νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ (Athenodorus) τῆς στάσεως
κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, Τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν
καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεστι καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν δια-
χωρημάτων. ὀνόματ' ἀλλήλειν Dorv.

394. πόθεν αὐ] πόθεν ἄν ed. Kuster. male. αὐ quo-
 que Ald. et Bergler. et A. B. Dorv. [*Vide ad Phæn.*
412.]

397. καὶ ante κρονίων om. Suid. ms. κρονίων. Auctor
 de Placitis Philosoph. I. 7. p. 881. A. βεκεσέληνε Dorv.
Alibi Porsonus; Βεκκεσελήνου λήρου ὅζειν e Plutarcho
citatur H. Stephanus App. ad D. A. p. 204. et Thes. L.
Gr. I. p. 1184. A. de Philosoph. Plac. (I. 7. p. 881. A.)
[Legendum me monuit Porsonus ὦ μωρὲ σὺ, καὶ Κρονίων
ὅζων, καὶ λήρου βεκκεσελήνου, citans locum e libro de Pla-

citis Philos. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ μεγαλόφωνος, εἰπὼν, 'Ο θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα, ὅζει λήρου βεκκεσελήνου, κατὰ γε τοὺς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητάς.]

398. delet δῆτ' Kusterus. Recte. om. δῆτ' A. B. Dorv. Suid. v. κεραυνός. Locum om. ms. δῆτ' habet ms. in σίμων. 399. ἐπίορκος Dorv.

400. Ἀθηνῶν Kuster. Spanhem. ἀθηνῶν A. B. Dorv. hic etiam βάλλον. [Vide Porson. ad Odyss. Γ. 278.]

401. τὰς δρῦς γ' B. δρῦς γ' ἐπιορκεῖ A. B. σύ γε Suid. ms. v. ἄνηστις [sc. in Cratini loco, de quo vide, Porsono indicante, Toupium Cur. Post. in Theocr. p. 14.] τί μαθὼν Dorv. [Vide Porson. ad Phæn. 1366.]

402. εὐ σὺ λέγειν et ἐστίν A. B. εὐ τι Dorv.

403. ἄνεμος ξηρὸς A. B. Dorv. ταύτας Dorv.

404. φυσᾷ B. ἔνδον Dorv. et 406. ὑπὸ τῆς ρ. 407. διασίοις Dorv.

408. οὐκ ἔσχον Suid. ed. ms. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτο addit ms. ἔσχον Dorv. et 409. ἐφυσάτ'—αὐτῷ τῷ ὀφθαλμῷ.

409. διαλακίσασα B.

411. ἐπιθυμήσας σοφίας Dawes Misc. Crit. p. 299. Laert. Socrat. 27. probante Kustero. Cum Kusteri textu consentit Dorv. i. e. σ. επ. ἐπιθυμήσας σοφίας A. B.

412. γενήσῃ Dorv.

415. Μῆτε γε Ed. Kuster. Ald. improbante Dawesio Misc. Crit. p. 161. γε omittit Scholiastes. μήτ' ἀριστᾶν Dawes. Misc. Crit. p. 161. μήτ' οὖν ῥιγῶν—

μήτε ἀριστᾶν A. B. γε bis om. Suid. ms. μήτε ῥιγῶν
ἄχθει λ. μήτε ἀρ. Dorv. (*sic.*)

416. ἀπέχειν Suid. ms. v. ἀνόητα qui καὶ γ. om.
ἀπέχθη pro ἄχθει sed mox ἀπεχει in τριβ. (*i. e.* τρίβωνα)
In schedis; Vox πᾶς locum alienum occupavit Nub. 416.
apud Etymol. v. εὐνοῦχος. Av. 718. in textu.

417. βέλτιον “ut videtur primo” Dorv.

418. Suid. γλώττη.

420. θρυμβρεπιδείπνου B. [*vel potius* θρυμβεπιδεί-
πνου]

421. εἵνεκα A. B. ἀμμέλει θ. ἔνεκα Dorv.

422. Ἄλλ’ ἔτι δῆτ’ οὐ νομιεῖς εἶναι θεὸν οὐδὲν Dawes.
Misc. Crit. p. 227. οὐδὲν quoque Reisk. οὖν νομιεῖς ἥδη
θεὸν MS. Barocc. 127. ed. Ald. οὐ A. ex em. οὖν B.
χορ. ἀλλ’ ὅτι δῆτ’ οὐ νομιεῖς ἥδη Dorv.

424. Suid. ἀτεχνῶς. ἀπαντᾶν B. διαλεχθείην γ’
Dorv. 425. ἐπιθύειν Dorv.

427. ζ. δ. ε. Citat Suid. v. δεξιός.

429. Locum omittit Suid. ms. [*in* στάδιον.]

430. τοῦδε A. B. ἀπὸ τοῦ δῆ Suid. in v. sed τοῦδὶ
(*sic*) ms. τοῦ νῦν Suid. ed. ms. γνώμα. [*i. e.* *in* v. ἀπὸ
τοῦ δῆ ms. τοῦδὶ, *in* γνώμα, τοῦ νῦν ed. ms.]

431. μεγάλας omittit Ed. Kuster. auctoritate MS.
Vatic U. et Suidæ v. γνώμη. Mox ed. Kuster. Μὴ μοί γε.
L. Μὴ ’μοί γε.

μεγάλας om. A. B. Suid. ed. ms. γνώμα [μεγάλας
om. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 5725. 6307. Sed legen-
dum ob apodosin, monente Porsono,

— γνώμας μεγάλας νικήσει πλείονας ουδείς·
deletis ἢ σύ.]

432. μή μοι γε λ. A. B. λέγε Dorv. et 434. μεί-
 ρεις.

433. ὥστε pro καὶ Suid. διολισθαίνω.
 στρεψοδικῆσαι] sic Suid. ms. in voce, sed in versu
 στεροδικῆσαι.

435. σαντὸν θαρρῶν παράδος τ. ἡ. π. Suid. ms. πρό-
 πολος. θαρρῶν παράδος etiam A. B. προσπόλοισιν B. προ-
 σπόλοισι Dorv. et 436. πιέζειν. 439. αὐτοῖσιν.

438. χρῆσθαι ὅ,τι ἂν θέλῃ lege deleto ἐς in Alci-
 phrone III. 41. p. 362.

441. δείρειν Scaliger. τε δέρειν Bentley. Ceterum
 Scholia ad hunc locum, negligenter licet, exscripsit
 Suidas V. ἄσκὸν δέρειν. Cujus phraseos exemplum præ-
 bet Solon apud Plutarch. I. p. 86.

αὐχμοῦν B. αὐχμὴν. ῥιγοῦν. ἄσκὸν δέρρει Dorv.

443. τοῖς τ' ἄνοις B.

446. εὐρεσιεπὴς (ut ed. Bas.) A. εὐρήσ.^ε et 447. τρί-
 μη B. εὐρεσ. Dorv. et 447. κύρβης. 450. μαντιολοιχός.

450. [*De Bentleyi emendatione ματτυολοιχὸς non li-
 quebat Porsono, si meminī.*]

451. λέγουσ' ἀπατῶντες (sic) B. λέγουσ' ἀπατῶντες^{οἱ ἄνοι}
 Dorv. et 454. ἐμοῦ.

456. τῷδε γ' B. Suid. ms. λῆμα ubi τουτὶ pro
 ἤγουν.

457. κούκ Dorv.

459. Locum om. Suid. ms. [*in οὐρανόμεναι.*]
460. *Dorvill. ita* “ut vix discernas sitne” βροτοῖς
an βροτεῖς.
463. *ζηλωτότατον*] sic Suid. ms. in v. *ζηλώτα-*
τον βίον † *ἀνοίς* δ. Dorv.
466. ἐπόψομαι Suid. T. I. 307. [*v. ἀρά γε τ. Vide*
Opusc. p. 29.]
467. ὥστε γε σ. A. B. Dorv. 470. βουλόμενος Dorv.
 et 474. τῇ σῇ φ.
468. ἐπὶ ταῖσι θύραις, † αἰ καθῆσθαι Dorv.* Istud
 signum † *hic et* 463. versus dividendos notat.
471. λόγους A. B. Dorv. 475. συμβουλευσμένους^ν
Dorvill. si Porsonum recte capio. et 479. ἴδης. 480.
κενάς.
481. τοιχομαχεῖν A. B.
484. ὀφείλεται τί μοι MS. Vatic. U. probantibus
Kustero et Bentleio.
- ἦν——ὀφείλεται τί A. B. ἂν μὲν γ’ ὀφείλεται τι μοι,
 μ. π. Dorv.
486. λέγειν om. Dorv. sed gl. ἦ^ς [*i. e. ἡγουν*] εὐφυῶς
 ἔχειν πρὸς τὸ λέγειν.
488. δυνήση Dorv. et sic 493. 783. 787. 802. 821.
 840. 987. 996. 1031. 1232. 1242. 1432. 1435. 1438.
 In 724. ἀπολεῖ^η.
489. ὅπως om. Dorv.
490. ὑφαρπάσεις A. B. ὑφ’ ἀρπασης εὐθέως Dorv.
491. τί δαὶ A. B.

493. ^ηδέει B. [*Recte Brunckius e MSS. δέει, iudice Porsono.*]

498. οὔ. ἀλλὰ γυμνὸς Dorv. et 501. ἄν.

503. Suid. διοίσειν.

505. Οὐ μὴ λαλήσης, ἀλλ' ἀκολουθήσης Scaliger. οὐ μὴ λαλήσεις ἀλλ' ἀκολουθήσεις Dawes. Misc. Crit. p. 222. λαλήσης—ἀκολουθήσεις A. B. ἀκολουθήσεις Dorv.

507. μελιτοῦταν ed. Kuster. recte. nisi accuratius sit μελιτοῦτταν. μελιτοῦταν A. B. Dorv. προτρ (*ita fere Dorv. i. e. πρότερον ut puto.*)

513. -θρώπων Dorv. et 517. ἐπασκεῖν.

518. [*Exempla huius metri.*] ¹ Pherecrates Suid. v. ἀναψηφίσασθαι, ubi ms. κἀναψηφίσασθ'. ² Aristoph. v. ἀπλήγιος. ubi paullo ante ms. οὔτ' ἄρ π. ³ Plato v. παρά-βασις ⁴ Aristoph. v. παραλούμαι ⁵ Pherecrat. v. ἀγορὰν [*imo ἀγορᾶς ὥραν*] ⁶ Eupolis Harpocr. v. ὄξυθύμια ⁷ Astydamas Athen. X. init. ⁸ Alexis ibid. p. 417. F. ⁹ Cratinus XV. p. 685. C. [¹ κἀναψηφίσασθ' cum MS. legebat Porsonus. ² et ⁴ Male Adverss. p. 279. recte p. 286. et apud Gaisford. ad. Hephæst. p. 358. qui e Porsoni emendatione exhibet etiam exempla ⁷ et ⁸. Ceterum in loco v. ἀπλήγιος, æqualem poëtam tangit Aristophanes monente Porsono. ³ sive apud Schol. ad Aristoph. Pac. 733. De hoc autem monuerat Bentleius. ⁶ Adverss. p. 286. et Gaisf. ⁸ In tertio versu ita Porsonus, ὥς ἀ.στέ βοᾶν νυνὶ καὶ——ceteros versus ut Gaisf.

⁹ παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,

λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις,
 καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμωνῶν κάλυξιν ἡριναῖς,
 ἐρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοισιν, ἐλιχρύσου κλάδοις,
 οἰνάνθησιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
 ἀνθρυσκου φόβῃ * * *
 τῷ τ' αἰφροῦρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
 κάμοι κύτισος αὐτόματος παρὰ μέδοντος ἔρχεται.

In versu secundo κρίνοισι paulo ante p. 681. B. unde Atticum κρίνεσιν Porsonus, pro κρίνοις quod hic vulgatur. Vide infra ad 908. V. 3. κάλυξί τ' ms. κάλυξιν Porsonus, ut non solum in meis chartis notatum invenio, sed ab amico didici. V. 4. ὑακίνθῳ vulgo, sed ὑακίνθοις p. 681. A. ὑακίνθοισι Porsonus. V. 6. 7. ἀνθρυσκισσου φοβήτῳ τ' αἰεὶ φ. ms. non memini quid Porsonus, nisi quod deesse versūs finem putabat. Ad Hesychium V. αἰφροῦρος, Tom. I. p. 109. hæc scribit.

“Post hæc ^θ αειλαλής addit MS. Totum locum sic
 “lege. Αείφρουρος. αἰεὶ διαμένων. αἰεθαλής. Σοφοκλῆς
 “Τηλέφῳ. Infra. Αἴφρουρος. αἰεθαλής. Σοφοκλῆς. Sic
 “legendum. Sophoclis imitatione τῷ αἰφροῦρῳ μελιλώτῳ
 “dixit Cratinus apud Athen. XV. p. 685. C.” V. 8.
 κάμοι Porsonus ut ab amico didici. Posses καί τις.
 Ceterum Μέδοντος viri nomen esse puto.

Adde ¹⁰ Eupolin apud Schol. Aristoph. et ¹¹ Eundem apud Hephæst. ex Porsoni Adverss. p. 268. ¹² Pherocrat. Athen. XIII. p. 612. A. ex Gaisfordio ubi supra ¹³ Eupolin Harpocrat. v. ἀπόκρισις, ex Elmsleio ad Ach. 632. Existimabat Porsonus, hos versus

e duobus commatiis constare, quorum alterum alteri esset catalecticum.

ὦ θεώμενοι, κατερῶ | πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως.

Prius commation duplicat Pherecrates Athenæi VII. p. 316. F. si tamen recte dispesco ;

ἀνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν, ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,
ὥσπερ εἰ τοὺς πουλύποδας
* * * νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

πρὸς ὑ. sine γ' A. B. Dorv. 520. ut Kust. Dorv. 521.
θεατὰς εἶναι.

522. σ. τ. ε. κ. ἔχειν Dorv. 523. ἀναγεῦσαι ὑ. ἦ
Dorv. 524. φ. ὑπ' ἀνών. 525. ἄξιός γ'.

527. προδώσω ποθ' ἐκὼν Kuster.

529. ὁ σώφρων A. B. Dorv. χ' ὁ κ. Dorv.

531. εἰταίρα Dorv. τις om. A. B.

533. γνώμης om. Dorv.

535. ἦλθ' A. B. Dorv. θεατὰς Dorv.

537. ἐστὶ τ φ. B. ἐστὶν Dorv.

538. ἦλθεν B. 544. ἔπεσι Dorv.

545. ἀνὴρ om. Suid. v. οὐ κομῶ [*ms. scil. nam retinent edd.*] ποιητῆς om. Dorv.

547. ἀεὶ B. a m. pr. εἰσφέρων Dorv.

549. *Vide ad Med. 139. §. 12.*

550. κούκ ἐσαῦθις ἐμπεπήδησ' αὐτῷ A. B. et sic 2. nisi quod μ om. Sic etiam Dorv. nisi quod ἐς αὐ^θτις. Suid. ed. ms. ἐμπεπήδῃσαι.

551. λαβεῖν Dorv. 552. αἰὲ. 553. τὸ μ. 554. κάμοι pro κακός.

552. τὸν δείλαιον Suid. ms. τοῦτον τὸν δ. ed. [v. κολετρῶσι] αἰὲ B. Suid. ed. ms.

555. εἵνεκα A. 2. B. πεποίηκεν] σ 2. sed statim mutavit.

555, 6. κόρδακος in fine versus, et in init. seq. οὔνεκα ἦν Dorv.

561. τοῖς ἐμοῖσιν A. 2. B. Dorv. 562. ἐς ταῖς Dorv. et δοκήσεται (ται etiam 575.) 563. θεὸν.

564. εἰς Dorv. et 704. 1457. 1462.

565. κικλήσκων Dorv. 569. ὑμ. 570. βιοθέρμονα. 572. ἀκτῖσι sine ν et sic [loca notare oblitus est] 573. γῆς δάπεδον. 580. τότε ἦν β.

568. θαλαττης 2. 571. ἵππονόμαν 577. θεῶν ἀπάντων om. 578. ἡμῖν μόναις δαιμ. 582. ξυνήγομεν.

583. - κάποοῦμεν B.

584. ἐξέλιπέ γε ed. Kuster. istud vero γε tam ineptum est quam quod ineptissimum. Lege ἐξέλειπε ut ἐποιῶμεν, ἔφασκεν. Istud γε non agnoscit Aldina.

ἐξέλειπε A. B. ἐξέλεπεν τὰς Dorv. vel ἐξέλιπεν.

585. ξυνελκ. 2. B. Dorv.

586. ἦν στρατηγήσῃ 2.

587—9. Suid. Αθηναίων δυσβουλία.

588. τὰς θεὰς ex em. 2.
589. ἐξαμάρτοιτ' 2. 590. διδάξομαι Dorv. 591. δῶρον.
592. τῷ ξύλῳ τούτου 2. εἶτ' ἀμφιμώσητε Dorv.
593. κᾶξημάρτετε MS. Vatic. U. probante Kustero. καξημάρτετο Bentlei. et ante ὡς τάρχαϊον. εἰς 2. κᾶξημάρτετε A. a pr. m. B.
594. συνοί. Dorv.
- 595, 6. Suid. ἀμφιανακτίζειν.
597. ὑψικεράταν 2. ὑψικέρατα Suid. ed. ms. κυνθ. et in voce ὑψ. quanquam ibi in verbis ms. ὑψικέρατον.
599. οἶκον ἔχεις 2. 603. παρναυσίαν Dorv.
604. σελαγεῖς 2. σελαγεῖ Dorv.
605. βάκχα δελφοῖσιν ἐκτρέπων 2. et βάκχε δελφοῖσιν v. l. in m.
607. παρασκ. Dorv. 617. φησὶ 628. ὄντως "magis, ut videtur."
611. ἅπαντας om. 2.
614. Eustath. Il. A. p. 84, 7 = 63, 13. [*qui σεληναίης citat. Vide Porsonum ad Xenophontem, p. LVII. ad Orest. 26. et, quem in schedis citat, Stephanum de Dial. Att. p. 236.*] σεληναίας 2. ^ωπρίη B. πρίε (sic) 2. πρίη Dorv.
621. τῶν θεῶν ἀγόντων 2.
622. Prius ἢ om. 2. ἢ τὸν Σ.] sic A. 2. B. Dorv.
624. Suid. τῆτες, ubi ὑπ. ἔλαχεν ms.

627. Lege μὰ τὸν αἰθέρα ex Schol. in Ran. 919.

633. Suid. ἄσκαντος.

634. ἐῶσιν ἐ. A. B.

635. τι om. A. B.

636. πρῶτον βούλει 2. 637. ὥς οὐκ Dorv.

638. πότερον 2. ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν A. B.

642. ^μ τρίμετρον ἢ τὸ ^μ τετράμετρον et mox in textu Dorv. ἡγεῖ] sic B.

645. Lege ἡμικτέου ex Suida v. περίδου. ἡμικτέου ut videtur 2. τὸ τ. ε. ἡμίεκτον Suid. v. περίδου. [*De ms. intellige.*]

647. μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν Markland. ad Eurip. Suppl. 94. vide Vesp. 976. [*et ibi Porsonum.*]

Alibi Porsonus, Æschines contra Timarchum p. 77. ed. Taylor. 174. Reisk. Ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκῶς, παρῆνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ Τίμαρχον, ἢ τὸν κίναidon Δημοσθένην εἶασε πολιτεύεσθαι. Post γὰρ addiderunt ἂν Wolfius, H. Stephanus, cæterique editores, probante Brunckio ad Aristophanis Vesp. 708. T. II. p. 230. Verum neque hoc sententiæ satis facit; nihil enim habet quod istic agat particula γάρ. Restituendum erat, nulla fere mutatione, ταχύ γ' ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναidon Δημοσθένην. Aristoph. Nub. 647. Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν. Aristides Orat. II. pro Quatuorviris T. II. p. 185, 2. (T. III. p. 304, 305. Canter.) ταχύ γ' ἂν διηκόνησεν ὁ τοῖς διακόνοις οὕτω χρώμενος, ἢ παρ' αὐτῷ βέλτιστα ἐνόμιζεν, ἐδημηγόρησεν, ὁ μὴδ' ἐρμηνεύειν ἐῶν περὶ ὧν οὐ βέλτιον λέγειν. Musonius Stobæi XIX. p. 170, 9. Ταχύ γ' ἂν ἐκεῖνος (Σωκράτης) ἐν ὀλίγοις λοιδό-

ρούμενος ἐχάλέπηνεν, ὃς οὐδὲ ἐν θεάτρῳ λοιδωρηθεὶς ἠγανάκτει. Sic Trincavellus; ceteri οὐ præponunt. Basilius p. 99, 4. ubi pessime Grotius. Error ortus ex similitudine literarum ρ et ρ. Suidas v. ἀπλήγιος. Εὐπολὶς Πόλεσιν· Οὕτ' ἂν πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος. Vides ἂν cum præsentē indicativo conjungi; et miror hunc versum non esse a Brunckio Plut. 885. Nub. 395. Av. 1069. comitem additum. Interea sciat, quicumque solæcismos non amat, pro ἄρ in MS. Corp. Christ. Coll. Oxon. exstare ἄρ, unde nemo non corrigit, Οὐ γάρ πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος. Hesychius. Κέραιρε. κεράνννε. Lege Κέραιρε ex Hom. Il. I. 203.

649. *In schedis*; Dio Chrysost. Or. XXXVIII. p. 468. B. οὐδὲ συμποτικός εἰμί τις· οὐδὲ κοινὸς ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις. Vide Aristoph. Nub. 649. Vesp. 1204.

652. ἀλλ' οὐκ οἶδα Dorv. 655. ὦζϋρέ.

654. πρῶτον μὲν 2. ἐπ' ἐμοῦ B.

655. ἀγρεῖος Suid. in v. A. B. ἄγροικος gl. B. *Vide Advss.* p. 306.

656. ἐπιθυμῶ τούτων 2. ἐπιθυμῶν Dorv. τί δαί B. Dorv.

658. σε πρὸ τούτων μ. 2. πρότερον τούτου Dorv.

660. ἔγωγ' ἄττ' 2. et sch. marg.

661. ταῦρος τράγος 2.

663. κατὰ ταυτὸν 2. καταυτὸ A. B. sed τα in B. suprascr. κατ' αὐτὸ Dorv.

664. *In schedis*, φέρ' ὅπως. Infr. 677. 689. 1497. Vesp. 48.

666. et 667. transponit A. non B.
672. ὡς τὴν κ. A. B. Dorv.
673. γε om. A. B. 674. ταὐτὸ Dorv. et 680. om. ἂν.
681. ἔτι δὴ π. 2. ἔτ' ἔτι γε π. A. B. ἔτι δὴ γε περὶ τε τῶν Dorv.
682. αὐτῷ δηλέα Dorv. 683. ἀλλ' οὐκ οἶδ'. 684. φείλινα.
686. μελισίας B. μιλισίας Dorv.
687. ταῦτ' ἐστὶν Dorv.
688. ἄρρεν' ἐν ὑ. 2. γ' om. A. B. ἐν ἡμῖν et γ' om. Dorv. Tum 690. ὅπως γ' ἂν Dorv.
691. δὴ τὴν Ἀμυνίαν.] Dele δὴ, quod omittunt Aldus et Scholiastes. γ. τὴν ἀμυνίαν Dorv. [nisi sit ἀμυνία] τὸν 2. [omisso scil. δὴ cum Bas. 1.]
696. ἐνταῦθα· ἀλλ' εἶγε με χ. A. B.
697. αὐτ' ἐνταῦθ' A. B.
699. τήμερον Schol. sup. 627. σήμερον A. B. τήμερον 2. Dorv. δώσω τοῖς κ. A. 2. B.
700. Citat Suidas v. δὴ.
701. καὶ πάντα τρόπον σ. Suid. ms. στρόβει. τε om Dorv.
703. ἐμπέσης Suid. v. μεταπήδα. Om. μεταπήδα Suid. ms. om. γ' A. 2. B.
704. ἐπ' Suid. ed. ms. ταχύς. φρενὶ] φρενὸς edidit Kusterus ex MS. Vat. U. ed. Ald. Suid. vv. μεταπήδα. ταχύς. Schol. probante Bentleio.

705. Suid. ἀπέστω. ὕ. ἀπέσωσαν γ. Suid. ms. ὕπνος.
706. ἰαταταὶ bis 2. B.
710. δαρδάττουσιν Dorv. “et ν postea addunt.”
714. ἀπολοῦσι καὶ διαφθείρουσι A. B. λῖαν om. B.
717. φρούδη ψυχὴ Ald. probante Bentleio. et Dorv.
φ. τ' ἐμβὰς A. B.
718. π. ἔτι τούτοις 2. τοῖς κ. A. B. κακοῖσιν Dorv.
719. φρουράς (pro -ράς) B. 722. καὶ om. Dorv.
723. εἴ τί μου 2.
726. ἐξευρητέος A. 2. Dorv. ἀνευρετέον Plato Politico c. 34. ed. Fisch. [294. C. D. St.] ἐξευρετέον Rep. II. p. 380. A. 8. St. 430. Læm. ἐξευρετέος Suid. ms. in παίολημα ut et ὑποδεδεμένην in παρέλαβε. [*Legebat igitur Porsonus ἐξευρετέος γὰρ — Vide var. lectt. in Thucyd. III. 45. p. 196, 3.*]
- 726, 7. ἀποστερηκὸς καὶ παιόλημα — ἐπιβάλλει^{οι} Dorv.
- 727-8. Suid. ἀποστερητίδα. ἀρνακίδα. ἀποστερητρίδα ms. utroque loco. [*vel -ήτριδα.*]
729. ἀθροίσω 2. Dorv.
730. ὅ γ' οὔμενον [sic. *Sed forsā voluit γ' — Vulgatam habent Cantabb. quatuor.*] A. B. non 2.
731. μὰ τὸν Δί' Toup. ex Suida Cur. Noviss. in Suid. p. 53. quod pro Μὰ Δί' restituendum Hermippo apud Athen. I. 14. p. 18. C. Locum om. Suid. ms. [*ν. ἔχεις τι*]
734. φράσον τοῦτο A. B.
735. πρώτως B. πρώτον Dorv.

741. ἀτρέμας A. 2. B. ἄτρεμας ἀλλ' ἀπ. Dorv.
743. αὐθις εἰς α. et ζυγόθρισον 2. αὐτὸν Dorv.
745. ἀποστερικὴν Dorv.
746. Respicit Suidas v. ἐπίδειξον. Totum versum Socrati dant B. et Dorv.
747. γ. θετταλήν εἰ πρ. φ. A. B.
748. εἶτα δὴ] sic Suid. ed. ms. λοφ.
752. ἀνατέλλοι 2. ἀνατέλοι A. B. ἀντέλοι Dorv.
753. γ' om. 2. ὅτι τί δὴ A. 2. B. ὅτιν τι δὴ Dorv.
754. τὰργύριον A. 2. B. τ'ἀργύριον δανέζ. Dorv.
[vel potius δανίζ.]
755. οὖν pro αὖ A. B. δεξιὸν προβαλῶ sine τι 2.
756. τις om. A. non 2.
759. Lege εἶλλε ex Suida v. εἴλλειν. Vide Ruhnken. et Hemsterhus. ad Timæi Lexicon p. 50. et ita Ald. εἶλε B. εἶλε 2. Suid. ms. in v. ἴλε Dorv.
760. ὑποχάλα 2. ἀέραν Dorv.
763. σ' ὁμολογεῖν 2.
764. ἤδη ποτέ παρὰ ταῖσι (sic) 2. περὶ B. παρὰ ex em.
765. εῴρακας A. B. et (ex em. ej. m. ut videtur,) 2. εῴρακας Dorv. τὴν κ. καὶ δ. 2.
768. ὁπότ' ἂν (sic ms.) γ. ἡ δίκη sola Suid. ed. ms. [v. ὑάλη].
769. ὠδὶ B. Suid. ms. [ed. Med.] ὑάλη. Dorv.
772. ὅτε πεντετάλαντος] ὅτι Suid. διαγέγραπται.

πεντατάλαντος B. Dorv. πεντετ. Suid. μοι διαγ. 2.
 Suid. Ald. ms. in διαγέγ. Suid. iterum in πεντετ.
 ubi pro πέντε lege ε. [Suidæ verba sunt Πεντετάλαντος
 δίκη διαγέγραπται. τὸ πέντε ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς
 Ἀττικοῖς. Ex Porsoni emendatione verte; finalis ε vocis
 πέντε servatur ab Atticis in compositis quale est πεντέ-
 τάλαντος. Vide Etym. in ἐξάκλινον, partim citatum ad
 Eq. 1046.]

773. τουτὶ ταχέως 2.

774. ἀποτρέψης A. B. ἀποστρέψαις et om. ἂν 2.
 ἀποστρέψεως Dorv. "ex em. vel contra."

778. καλεῖν Dawes. Misc. Crit. p. 270.

780. οὐδεὶς ἂν κ. ε. τ. εἰσάξοι 2.

781. ἄπελθ' A. B. φθείρου superscr. A. ἄπερρ'
 Suid. in v. ubi mox ms. ζητῶ. ἄπερ Dorv.

782. ὦ gl. 2. 783. μάθοις 2.

784. τι νῦν π. A. 2. B. Dorv. ἐκδιδάσκου Dorv. (sic)

785. μέν τί τοι A. non B. ἦν primum om. A. B.
 πρῶτον μέντοι Dorv.

786. ματτούμεθα 2.

787. ἀποφθερεῖ] sic B.

788. Citat Suidas v. σκαιότατον. ἐπιλησ^{νό}μότατον
 Dorv. 789. τίς οὖν Dorv.

790. Suid. I. p. 271. 486. [vv. ἀπὸ γὰρ ὁ. et γλωτ-
 τοστροφείν.]

796. γὰρ om. 2. Dorv. τί' γὰρ Dorv.

797. εὐσωματοῖ Suid. ms. σφρι. γὰρ om. Dorv.

800. ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ τ. 2.
806. ἅπαντα A. 2. B. Dorv. ὡς Dorv. κελεύοις 2.
809. ἀπολάψεις A. B. Dorv. Suid. in v. (ἀπολάμψεις Suid. ms. in loco. i. e. in verbis ipsis ex Aristophane citatis) ἀπολαύσεις πλ. ὅτι 2. et om. ταχέως 810.
810. πῶς καὶ τ. τ. A. B. τὰ πόλλ' pro τὰ τοιαῦθ' Suid. ed. ms. φιλεῖ.
812. ἐν ταυτῶ 2. sine ἔτ'.
813. Suid. I. p. 106. [v. 'ΑΛΛ' ἔσθι' ἐ.]
816. ἰδὸν ἰδὸν δ. B. τῆς τιμωρίας Dorv. οὐλύμ-
πιον] 'Ολύμπιον ed. Kuster.
817. Suid. τῆς μωρίας. Sed voces τὸν δ. v. om. ms. νομίζεις 2.
818. τί δὴ 2. τί δὴτ' ἐγ. Dorv.
820. πρόσθ' 2. αἶδης Dorv. [vocibus scil. male divisus, pro ἵνα ἴδης.]
821. φράσω τι πράγμ' A. B.
822. διδάξεις Dawes. Misc. Crit. p. 228.
824. Vide Opusc. p. 31.
830. τοσοῦτον 2. B. Dorv. Suid. ms. μανιῶν. χολῶσι.
831. πείθειν B. πείθη Suid. χολῶσιν. ἀνδράσι Dorv.
832. καὶ om. B.
833. ὑπὲρ 2. ἔχοντος Dorv. et 835. ἦλθες.
838. μάθη A. B.
839. ὅσα πὰρ ἐστ' ἀνθ. A. ὅσα πάρεστ' ἀνθ. B. ὅσα περ ἐστ' ἀνθ. Dorv. ὅσα παρ' ἀνοίς ἐστί 2.

843. πότερον παρ.] Sic Suid. ed. ms. παραν. πρό-
τερον Dorv.

845. τουτονι 2. B. Dorv. Στρ. om. Dorv. 846.
ταύτην Dorv.

847. ταυτόν 2. B. Dorv.

850, 1. ταῦτ'—γηγενεῖς] Suid. γηγενεῖς.

852. γε om. A. B.

853. ἂν om. 2. Dorv. non B. ὑπὸ τοῦ π. τῶν ἐ.
2. ὑπὸ π. τῶν ἐ. B. Dorv.

855. ἀπώλεκ' (sic) B.

856. πῆ B. ἀνάλωσα pro ἀπώλεσα Suid. ms.
εἰς τὸ δέον. ubi mox Ἑπαγγ.

859. Lege πιθόμενος ut versu sequente cum Bent-
leio. τοι om. 2.

860. Lege ob metrum πιθόμενος ex Suida v. ἐξέτει.
cum Bentleio.

πειθόμενος] Sic Suid. ms. ἐξέτει.

862. Ὅτ' ἐπριάμην Suid. vv. ἀμαξίς. διάσια. Ὅτ'
Suid. locum om. ms. [*in utra voce non notatur.*]

863. Citat Suidas v. ἀχθέση. ἀχθήσει Dorv. et
864. ὅτ'

865. τουτονι τὸν ὑ. 2. ἄγων Dorv.

866. ἐστὶ [*sine ἔτι ut puto*] 2. ἔτι om. Suid. ms.
contra ἔτι ἐπάγει in ναί.

867. τῶνδε pro τῶν ἐνθάδε Suid. ms. νηπύτιος. Vide
Opusc. p. 28.

868. ἀλλ' αὐτὸς A. B. σὺ om. 2. A. B.

870. Lege κρέμαι' ὡς. *Vide ad Med. 675.*

870, 1 Suid. διερρυηκόσιν. τοῖς χείλεσι Dorv.

872. πῶς οὖν ἂν A. B. πῶς ἂν οὖν Dorv.

872-3. πῶς ἂν—ἀναπειστηρίαν. Omnia ut hic Suid. ms. χαύνωσιν [*et ed. Med. In Kusteriana om. ἡ κλησιν.*]

874. ἔμαθ' Suid. ed. et ms. v. ἀναπειστ. vulg. v. τάλαντον. *Vide ad Hec. 1206.*

876. παιδάριον ὃν A. 2. B. Suid. ms. σίδια, unde adde in Suid. post ἔχειν, Παιδάριον usque ad δοκεῖς. [*addunt edd. Med. et Ald. omittit Kust.*] ὃν etiam et τυννουτονὶ S. ms. in τυννουτί. [*Ita, non τυνουτονὶ citat Porsonus, et in summa pagina sequentia exhibet, e ms. C. C. C. in hac voce proculdubio sumpta;*] Αρ. π. ὃν τ. ε. ε. ο. καὶ τυννουτῶι. συνάγων τοὺς δακτύλους φησίν. ἀντὶ τοῦ μικρῶ. Α'. τυνουτοῖ 2. B. τουτοῖ Suid. ms. [*in σίδια*] ὧν τηνουτοῖ Dorv.

878. ἀμαξίδας] ιδ om. Suid. ms. [*in v. σίδια, ut videtur.*] sed in σκύτινος habet. τε B. 2. Suid. ms. [*in σίδ.*] δέ [*Suid. ms.*] in σκυτ.

879. ποίει pro ἐποίει Suid. ms. bis. σινδίων Dorv.

881. *Post hunc, versum addit A. 2. B. eum scil. quem e suis MSS. inseruit Brunckius, ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα. Addit etiam Dorv.*

882. τὸν γοῦν καὶ ἄ. A. B. 884. τοῦτο γοῦν B.

887. ἐν τοῖσι 2. ὧν θρασὺς A. B.

889. τοῖσι 2. πολλοῖς B. δ' pro σ' Dorv.

893. γ. κ. ἐφευρίσκων] μὲν ἐφευρίσκων ed. Kuster. ἐξευρίσκων MS. Vatic. U. probantibus Kustero et Bentleio. μὲν omnino delendum, ut et in Alexid. apud Athen. II. 2. p. 36. F. ὁ γὰρ ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται. [*Ita citat Morellus Thes. Prosod. v. ἀπογ. sed legendum puto ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς cum Elmsleio, Censur. Edinb. Part. V. p. 187.*] ἐξευρίσκων A. 2. B. Dorv.

899. δίκαιον A. B. 900. τοῖς θ. B. ποῦ 'στιν Dorv.

902. τ. π. ο. ἀπώλεσε 2. αὐτοῦ omisso. ἀπόλωλε Dorv. 904. Suid. δότε.

908. κρίνεσι] Ineptit Scholiastes cum metaplasmo suo. Forma hæc, quæ a nominativo singulari regulariter fluit, κρίνος, restituenda est Chæremoni apud Athen. XIII. 9. p. 608. [F.] ubi perperam vulgatur κρίνοισιν [κρίνεσιν Schweighæuseri membr. Bis mendosum est κρίνεσ' quod conjicit Pierson. ad Mærin. p. 132.]

910. μολύβδῳ A. 2. non B. 911, 2. γε om. bis 2. 912. Dorv.

912. Alibi; Suid. Πολλοῦ. monente Berglero ad Alciphron. I. 9.

913. σὲ δὴ A. B. δὲ om. 2. διὰ σὲ δὴ φ. ὁ. τ. μ. ἐθέλει Dorv.

915. Καὶ γνωσθήσει ποτ' Αθηναίοις ex MS. Vat. U. Kusterus probat. Αθηναίοισιν γ' Bentlei. in Phalar. p. 143. καὶ γν. 2. Αθηναίοις A. 2. B. καὶ γνωσθήση πότ' ἀθηναίοισιν Dorv.

917. Suid. ἀνχμεῖς.

919. φάσκων Μυσὸς 2. μυσὸς om. Suid. ms. τήλεφος.

921. ἐσθίων suprascr. τρώγων. φθείρων. 2. πανδε-
λετίους B.

925. λοιμαινόμενον B. 927. αὐτὸν om. 2. 929.
δ' ἕα A. 2. B. Dorv.

930. ἣν ἐπιβάλλης B. ἣν ἐπιβάλης 2. ἣν etiam A.
κλαύση τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλης; Dorv. 936. ΑΔ. dein
ΔΙΚ. Dorv.

937. φέρε δὴ τ. λ. πρότερον ὕ. A. B. φέρε τ. λ. πρό-
τερον et om. ὕμῶν 2. φέρε δὴ τις πρότερος ὕμῶν λέξει
Dorv. Plato Ll. IV. p. 712. C. HSt. [236, 23. Ald.
ubi Φέρε δὴ τοίνυν, πότερος ὕμῶν ἀποκρίνασθαι πρότερος
ἂν ἐθέλῃ; (ἐθέλοι Astius e ms.)] ποτέρας προτέρας οὖν
κατελάσας ἀπαλλαγῶ; Eccl. 1074. Max. Tyr. XXI. 2.
[ubi πότερος τοίνυν πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὐτοῦ
δίεισιν; Legebat igitur Porsonus e Ravennate, φέρε δὴ
πότερος λέξει πρότερον vel potius πρότερος. In Orat.
De Haloneso p. 52. n. 43. ed. Par. 86. ed. Reisk.
πᾶσι γνῶριμα, πότερον πρότερος μὴν ἐστίν Ald. 1. π. γ.
πότερος μὴν Ald. 2. Felic. π. γ. πότερος πρότερος μ.
ed. Paris. e ms. aut mss. proculdubio. Ita Leidensis
quem inspexi, a quo non dissentire puto Reiskii mss.
neque Paris. 2935. Marcian. 416. Dorvillianum,
quorum habeo collationem. Codex præstantissimus
Paris 2934. habebat πότερος πρότερος ὁ μὴν, sed s in
πότερος mut. in ν, forsā a m. pr. Strabo VIII. p.
507, 28. ed. Ox. τὸ εὐκτιτον δ' Αἴπυ ἔνιοι μὲν ζητοῦσι

πότερον ποτέρον ἐπίθετον. *ubi* ποτέρον *ex Eustath. et MSS. restituit Casaubon.*]

939 λέξοι 2. 940. ῥηματίοις B. αὐτὸν om. 2.
942. ἦν ἂν γρύζη 2. ἀναγρύζη Dorv. 943-5. Suid.
ἀνθρήνη. 946. πισσύνω B. 947. —ίοισι Dorv.
948. λόγοις. 949. γνωμοτύπαις Dorv.

950. γ' om. A. 2. B. [*et* ὁπότερος *dant.*]
αὐτῶν 2. ὁπότερος ἁ. λ. ἀμείνω *et* gl. κρείττω Dorv.

952. 3, 4, 5. Habet Suidas v. νῦν πᾶς *ut* monuit
Toupius Cur. Noviss. in Suid. p. 101.

952. Om. ms. Suid. v. νῦν πᾶς. ^{ἐνταῦθα}
ἐνθάδε Dorv.
956. ἔπεσι χρηστοῖς Dorv. 957. φωνήν τινα χ.
Suid. ms. ῥῆζον.

958. Dionys. Halic. de Compos. Verb. T. V. p. 198.
ed. Reisk. [ubi omittitur τήν.]

960. παιδὸς φωνήν 2. Dorv. μηδέν 2. Dorv. non
A. B. [*sed* μηδέν'] 961. βίζειν Dorv.

961. 979. 989. 990. Aristid. III. p. 159.

962. κομήτας 2. κρυμώδη A. 2. B. *sed* κριμνώδη
sch. m. in 2. memorat. κρημν. Suid. ed. ms. sed i memo-
rato [v. Κρήμν. κ. ubi vide Kust.] Om. Suid. ms. in
κωμ. [i. e. ms. C. C. C. cum ed. Med. omittit vocem
κωμήτας, ubi ἦ καὶ κρυμνώδη Ald. κρημνώδη ms. Paris.
apud Kuster.] καὶ κ. κατανίφει^{οι} [sic] Dorv. 963
ἐδίδασκεν Dorv.

964. Περσέπολιν— *ut* laudat Bentleius *ad Horat.*

Serm. I. 3—7. τηλαίπορον (*sic*) B. βόημα Dorv.
Suid. ed. ms. τηλ.

Dion. Chrys. XIII. p. 224, 25. Aristid. III. p.
268, 269.

965-8. Suid. βωμολοχεύσαιτο. παρέδωσαν B. ω
in ras. 966-8. Corrupte Suid. δυσκολοκάμπτους.

966. Post hunc versum inserte ex Suida v. χίαζειν,
Αὐτὸς δείξας, ἐν θ' ἀρμονίαις Χίαζων ἢ Σιφνίαζων. Emenda-
vit Toupius in Suid. III. p. 315. hic interserendum mo-
nuit Valckenærius Diatrib. in Euripid. Fragm. XXI.
p. 224, 5. [*Vide Opusc. p. 22. ad Toup. p. 482.*]
ὃν καμψεῖε καμπήν τινὰ, Dorv.

967. φρήνιν 2. 968. πολλὰς om. Suid. ms.
[*Habet ed. Med. vv. βωμ. et δυσ.*]

969. Pro καθίζοντας, βαδίζοντας Suid. ed. ms. v. ἐν
παιδ.

971. αὖ πάλιν om. Suid. ed. ms. συμψῆσαι. et post
ἀνισταμένους addit τοὺς παῖδας. εἶτ' αὖθις πάλιν ἀνιστ.
Dorv.

Vide ad Hecub. 1161. p. 72. Alibi notat, Confer
Athen. p. 267. F. X. p. 431. E. cum Aristoph. Nub.
975. προνοεῖσθαι. [*sic, non προνοῆσαι. Porro voluit,*
credo, p. 266. F. ubi Αθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προ-
νοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν &c.]

972. Delet γε (*quod habent in fine versus edd.*
vett.) Kusterus. ἐρασταῖσιν Toup. in Suid. III. p. 176.
Ὡστ' εἰδῶλον Bentley. Pro γε τι Reisk.! γε om.

A. 2. B. Suid. ed. et ms. [*v. συμφῆσαι om. γε Med. Ald. habet Kust.*] τοῖς ἥβοις et καταλιπεῖν [*vel -λίπειν*] dat ms. καλύπτειν γε Dorv. 973. ὑπένερθεν 2.

975. ἐραστήν ἄν] ἄν delet auctoritate MSS. proculdubio. Sed ἐραστήν ἄν Dorvill. et 976. προαγορεύων.

977. δειπνοῦντας Suid. ms. ῥαφ. 977-8. ἄν bis om. Suid. ms. [*In ῥαφ. 977. habet, 978. om. ἄν ed. Med.*] 978. etiam 2. qui dat ἄρπ. τ. πρ. οὐδὲ σέληνον.

979. Plutarch. II. p. 439. E. [*ubi editur μὴ κιχλ. μηδὲ ὀψ. μηδ' ἰ.*]

980. καὶ δ. κ. τ. ἀνάμεστα.] Suid. v. διῦπόλια. δι Suid. ed. Kηκ. sed om. ms. Vide *Præf. Hec. p. LIV. et Opusc. p. 373. l. 24.*

981. κυκείδου et βουφονείων 2. τάδ' ἐνεστιν Aristides [*T. III. p. 269.*] unde facere potes τάδε γ' ἔστιν, ut infra 998.

983. ἱματίοις A. 2. B. Suid. εὐθύς. ms.

984. ἀπάγχειν Dawes. Misc. Crit. p. 271. ἀπάγχεσθαι B. Dorv. ὀρθεῖσθαι Dorv. et αὐτοῦ.

985. προέχων τις 2. ex em. ej. m. et in m. γρ. προέχοντας. ἀμελεῖ et om. τῆς Dorv. 986. κρείττονα 2. 987. μι pro μισεῖν Dorv. 989. θωκῶν A. 2. B. θώκων Dorv. 990. κακουργεῖν Suid. ἄχρηστα. A. 2. B. τοὺς αὐτοὺς γ. κακουργεῖν Dorv.

991. μέλους B. [*pro μέλλεις ut videtur*] τ' om. 2. B. Suid. ed. et ms. [*in ἄχρηστα ut videtur.*] ἀναπλάσσειν A. 2. B. μέλεις ἄγαλμ' Dorv.

992. εἰσάπτειν Suid. νν. ἀποθραυσθῆς. ἄχρηστα. εἰσάπτειν. probante Kustero. εἰσάπτειν Dawes. Misc. Crit. p. 230. ὀρχιστρίδος B. εἰσάγειν A. 2. B. Dorv. [τγ nempe in γ corrupto, ut me olim monuit Porsonus. Vide ejus Opuscula p. 278.] εἰσέρχεσθαι gl. 2. εἰσάπτειν B. εἰσάπτειν (τουτέστιν εἰσέλθης) Suid. ms. ν. ἀποθραυσθῆς. εἰσάπτειν (τουτέστιν εἰσπηδῆσαι) Suid. ms. ν. ἄχρηστα. εἰσάπτειν in ν. μήλω βληθῆναι om. Suid. ms. ubi edd. Med. Ald. τουτέστιν εἰσελθεῖν, quod explicat εἰσάπτειν.

993. πορνιδίου secundam corripit. Menander apud Harpocrat. ν. Κτησίου Διός. Comicus ignotus apud Ammon. ν. διαβόητος p. 42. alter Stobæi p. 481.

994, 5. καλέσας μνησικακίσης (sic) 2. 995. ἐνεοτροφῆθης B. Suid. ms. ν. ἰαπετός.

997. Ludit Aristophanes in similitudine vocum ὕσιν et νιέσιν ut recte observat Cl. Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 187. Similis lusus verborum ὕς et νιὸς exstat apud Macrob. Saturnal. II. 4. si modo Augusti dictum Græce vertatur, id quod bene animadvertunt J. J. Wetstenius ad Matth. II. 16. et Gul. Bowyerus Præf. ad Conjectur. in Nov. Test. p. xiv. Minus intellexisse locum videtur Toupius in Suid. III. p. 319. Schol. in Plat. p. 73. καλοῦμεν Suid. βλιττομάμας. βλιττομάμαν 2. B. sed ut vulgo [i. e. βλιτομάμαν] Suid. ms. τοῖς ἵππ. Ita Dorv. ὑποκρατους ὕ. ἥξεις καὶ σε καλοῦσιν βλητομάμαν.

998. ἀλλ' οὖν—γε Sophocl. El. 233. 1035. Eupolis Marica, ut videtur, apud Eustath. ad ἰλ. B. p. 300, 23.

Rom. 227, 22. Bas. ἀλλ' οὖν ἔγωγε σοὶ λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν. Av. 1408. Pherecrat. apud Plutarch. de Mus. p. 1141. F. [ubi ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ.] Thesmoph. 717. apud Suid. v. [ἦκεις additurus erat, ut videtur.] Vesp. 1124. 1185. Vide ad 981.

999. στωμύλων 2. Suid. ms. τριβολεκτράπελ'] Suid. 1000. Suid. γλ—ου. -λογολεξ— A. B. ὁ δ' ἐ. Dorv. 1001. Ἑκαδημίαν Suid. Ἀκαδημία. ἀποθρέξῃ A. (B.) ὑποθρέξεις 2. ὑποδράμοις gl. Cum Bas. 1. et Kust. consentit Suid. ed. ms. μοριαί. (sic et μοριαῖς ms.)

1001-3. Philostrat. Icon. II. 26. p. 852. Meurs. Att. Lect. IV. 25. [Gronov. Thes. V. 1882.] non Ruhnken. ad Tim. v. στέμφυλα. [i. e. quem locum hinc expressum esse vidit Meurs. non Ruhnken. sic autem Philostratus; ἐνὸν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέζῃ πιεῖν, ὥς εἰς ἄστυ κατιῶν ὄζοι στεμφύλου καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ κατὰ τῶν ἀστυτρίβων ἐρεύγοιτο. ubi στεμφύλου e Nub. 45. (confer 50.) τρυγὸς e Pac. 575. petita, ἐρεύγοιτο κ. τ. ἀ. e Plut. 618. detorta videntur.]

1002. Suid. στεφανωσάμενος. 1003. Suid. ἀπραγμοσύνη. σμίλακος A. 2. B. sine σ Suid. v. [μίλαξ.] 1006. προσέχης A. 1008. χρ. λευκὴν A. B. 1011. ἐπιτηδεύεις 2. 1012, 3. ὠμούς μ. σ. λεπτὸν om. 2. 1014 om. 2. Dorv. 1017. τούτοις B. Dorv. 1018. ἔτι τῆς ἀ. 2.

1018-9. Suid. Αντιμάχου. καταπλήσει A. B. [σ' ante ἀναπλ. notat, e 2, ut conjicio.] ἀναπλήση Dorv.

1020. καλίπυργον 2. 1021. τ' post κλεινοτάτην
om. 2. Dorv. non B. 1022. τοῖς B. Dorv. 1024.
δ' ἦσαν ἄρ' οἱ B.

1025-6. ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν πρ. A. B. Dorv. (nisi
quod hic τότ') εἰς pro ἦς 2. cetera ut vulgo. 1026.
οὖν om. 2. 1029. εὐδοκίμησεν B. Dorv. ὁ ἀνὴρ (o
in text.) 2.

1031. ὀφλήσεις Dawes. Misc. Crit. p. 251. ὑπερ-
βαλεῖς et ὀφλήσεις 2. ὀφλήσεις Dorv.

1032. Lege πάλαι 'γὼ 'πνιγόμεν cum Benteleio. πά-
λαι γ' ἐπν. A. B. πάλαι ἔγωγ' Dorv. 1033. ἅπαντα
om. 2. γνῶμαις B. 1034. μὲν om. A. B. non 2.
1035. πρῶτος Dorv. 1036. ἀντιλέγειν ex em. 2.
Dorv. ut Kust. *Vide Præf. Hec. p. XLIV.*

1037. πλ. ἔστ' ἄ. ἢ μ. στ. 2. στ. ἔστ' ἄξιον Dorv.
1038. μικῶν Dorv. et 1039. ὡς λέξω. 1040. λουτρῶ 2.
pro λουσθαι. 1042. δειλότατον Dorv. 1043. ἔχω
μέσον A. B. Suid. εὐθὺς ed. et ms.

1044. τοῦ δι' π. (sic) Dorv. et 1045. ψυχὴ νομίζεις.

1047. πότ' pro πώποτ' 2. 1056. δύω 2. μεγ.
κ. B. 1057. ἤδη om. 2. 1058. γινόμενον A. B.
ἐλεγξον A. 2. B. 1059. *Vide Præf. Hec. p. XLIV.*

1060. γε om. Dorv. 1061. ο' κ' ἐκ τῶν λ. A. 2.
B. Dorv. 1062. ἀλλὰ μὰ 2. 1063. θέτιν γ' A.
(B.) δ' om. 2. Dorv. 1064. γ' om. Dorv.

1065. νύκταν hic et 1127. Dorvill. *In schedis;*
Eustathius p. 1570, 5. non citat Aristoph. Nub. 1065.

ut putat Kusterus, sed locum ex Athenæo II. 9. p. 48. C.

1066. συναμορ. A. B. υ etiam 2. Dorv. κόνιππος Dorv.

Schol. κρόνιππος δὲ *ad fin.*] Hæc in suam farraginem conjecit Suidas v. Κρόνιππος.

1068. ἃ ἐστίν B. ἃ ὕνεστιν Dorv. et μέλεις. 1069. ὄψων om. 2. κιχλισμός et καγχασμός Cl. Alexandr. Pæd. II. 5. p. 196, 25. 1070. ζῆν ἐστίν ἃ. 2. 1071. εἶεν πάρειμι δῆτ' ἐ. 2. τῆς om. Dorv.

1072. ἐμοίχευσας. τί. κατελήφθης.] L. ἐμοίχευσάς τε καὶ ἐλήφθης. Vide ad Eq. 713. Vesp. 1156. Pac. 1283. Atque hoc posterius Bentleyi. retinens τι. Simplex verbum in his rebus composito usitatus. vide Valckenær. ad Eurip. Hippol. 955. Alexis apud Athen. I. 22. p. 28. F. Ὅς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν καὶ κύαθον ἱερὰν ἐγγράφομεν τὴν οὐσίαν. τί δὴ κ. 2. τί κατελείφθης Dorv.

1076. ἠδίκησας 2. B. Dorv. εἴτ' εἰς τόνδ' ἐ. Dorv. 1077. γὰρ pro ὥς 2. 1078. ἂν μ. δ. 2.

1079. Cum Kustero lege, delete γε, πιθόμενος. Sed pergit Vir μετρικώτατος, “Vel versus etiam recte se habebit, si legatur, ῥαφανιδωθῇ πειθόμενος.” Vellem scire quonam pacto. Sed eximius ille Criticus rationes suas tacuit. γε om. A. B. σοι om. 2. γε πειθ. σοι τεφραντε Dorv.

1080. μὴ ὑρύπρωκτος— λέγειν om. A. B. Confer Suid. v. ἐπίδειξον. [*Vide ad 746.*] τὸ μὲν εὐρύπρωκτον Dorv. 1081. εὐρύπρωκτον Dorv. 1082. τι

pro ἔτι et ποτ' ἂν 2. ποτὲ τούτου Dorv. 1087. τί
δὲ τραγωδοῦσιν B. -σιν etiam 2. 1089. καὶ om. B.
Dorv. 1093. καὶ δῆθ' ὁρῶ A. (B.) 1096. καὶ
ante τουτονὶ om. A. B. 1097. κομήταν B.

1099. ἡττήμεθ' A. 2. ἡττήμεθ^{ὧ συνουσιαζόμενοι}νικόμενοι Dorv.
Φει. ὧ κ. 2. 1100. τῶν om. 2. gl. sup. Præf.
φειδ. Dorv. 1103. πότερα A. B. πότερον sine του-
τον Dorv. 1104. τὸ pro σοι A. B. 1110. οἰμαί
γε καὶ 2. Om. φειδιππ. Dorv. 1111. οἰμαι B.
1114. ὠφελούσ' Dorv. 1115. πρῶτον B. νεᾶν A.
(B.) *Vide ad Toup. p. 489.* 1117. τὸν om. A. (B.)
τὰς ἀμ. A. B. gl. sup. 2.

1118. L. ἄγαν omisso γε. ἄγαν enim secundam
semper producit; unde apud Sophocl. Ajac. 965. legen-
dum ἄγαν ἐμβριθὲς, quod verbum exstat in fragmento
Sophoclis apud Athen. I. 25. p. 33. γ' om. A.
(B.) 2. Dorv.

1122. ἂν om. A. (B.) Dorv. "et γὰρ 2." i. e. ut
puto, utrumque ἂν et γὰρ om. βλαστάνουσ' A. (B.)
-ωσ' Dorv. 1124. ἴδοιμεν 2. τοῦ στέγους Dorv.
1126. συγγενῶν B. 1129. δευτέραν Dorv. 1132.
εὐθὺς γὰρ μ. A. (B.) Dorv. ἔνη semper 2. sed hic ἔσθ'.
ἔστ' ἔννη B. 1133. ὁμνὺς B. ὁμνὺς mutavit in ὅμνυς
Dorv.

1135. μέτρῳ ἄτα 2. i. e. μέτρῳ ἄττα, ut legebat
Porsonus Opusc. p. 240. et apud Ed. Maltby Thes.
Prosod. p. 313. Confer quæ dixi in Auctario ad Por-
soni Opusc. p. 390.

1136. μέν τοι νῦν μ. A. (B.) 1137. τὰ δ' ἀναβ.
 Dorv. 1140. δικασάσθων 2. δικαζέσθω^{σαν} Dorv. ὀλί-
 γου B. Dorv. 1143. παῖ 'μοὶ παῖ (*om. tertio* παῖ) A.
 (B.) 1146. δεῖ Suid. v. ἐπιθανμάζειν. ἀποθανμάσαι
 Eustath. ad Il. M. p. 912. [*l. 58. ed. Rom. = 876, 9.*
Bas.]

1147. κάμοι [*sic*] A. (B.)

1148. Suid. ἀρτίως. ὄν *om.* Dorv.

1149. εἰ pro ὦ B.

1150. ἦντινα βούλει 2. -ει *etiam* B.

1152. κᾶν παρῶσι] *sic* Suid. ed. ms. πολλῶ.

1153-4. ἄρα *om.* Suid. βοάσομαι. (*ms. βοάσομαι τὴν
 ὑπέρτατον. sed ὑπέρτονον in v.*) βοάσομαί γ' ἄρα A. (B.)
 Dorv. -μαί τ' ἄ. 2. βοήν. Dorv. βοάσομαί γ' ἄρα
*natum e confusione duarum lectionum, βοάσομαί γε,
 βοάσομ' ἄρα, monente Porsono; qui alteram utram, si
 recte memini, ferendam putabat. Prima nempe in ἄρα
 longa est per crasin, de qua vide eum ad Med. 863.
 Gaisfordum ad Hephæst. p. 222. Hinc in Ach. 324.
 δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγὼ recte viri docti pro δήξομαί γ' ἄρ'—
 sed non minus recte posses, δήξομαί γ'.*

1154. κλάετ' A. (B.) 2.

1155. Suid. ἀρχαῖα. καὶ *alterum om.* Dorv.

1156. ἐργάσασθ' Suid. II. p. 135. v. 'Ιώ. Lege, ἐρ-
 γάσαισθ'. ἐργάσαισθ' Suid. Ald. [*et Med. v. 'Ιὼ κλ.*]
locum om. ms. -αισθ' 2. ε sup. ex recens. ἐργάσασθ' Dorv.
 ἄν μοι A. (B.)

- 1157-60. Suid. ἀμφηκες. οἶος γὰρ ἐ. A. (B.) non
 2. 1158. τοῖσδ' ἐν Dorv.
1161. βλάβη A. (B.) non Suid. Ald. [ἀνιάρως Med.
 Ald. in Iω κλ. βλάβος legebat Porsonus.]
- 1165-7. Vide ad Hecub. 169.
1165. Σωκ. ὦ τ. A. (B.) 2. [et mox 1168. Σωκ. omit-
 tunt] Σωκ. hic habet, ante 1168. om. Dorv.
1171. ἰὼ semel B. 1172. ἰοῦ quater Dorv.
1173. χροιάν [non χροίαν] Suid. Ald. ms. [v. Τί
 λέγεις ubi χροιάν ed. Med.]
1174. εἰ π. ἐξ. εἰ 2.
1176. δοκεῖν σ' B.
1178. ἐνεστιν Dorv. προσώπου 'στιν Suid. ms. βλέ-
 πος. 'εστιν om. ms. in τί λέγεις σύ; et alia peccat. ἐνεστιν
 edd.
1179. σώσεις Toup. in Suid. I. p. 31. σώσεις 2.
1180. δὴ om. A. 2. δὲ om. B. ἐννην B. et postea.
1183. ἀπόλουντ' Dawes. Misc. Crit. p. 271.
1184. ἡμέραι om. 2. gl. δύο ἡμέραι ^λδη.
1185. περ om. 2.
1187. γ' om. B. Dorv. 1190. μὲν οὖν habet
 Dorv. et ἐννην sæpius.
1192. ἔδωκεν 2.
1193. γένοιντο Suid. ms. θέσις.
1194. ἵνα τί δὴ 2. μέλεε A. (B.) 2. Dorv.
1201. ὅπως pro ἵν' ὥς A. (B.) ^{ὅπως λῖαν} ἵν' ὥς Dorv.

1202. προὔτένθεσαν B.

1203-5. Suid. v. ἀμφορεαφόρους.

1205. ἀριθμὸς ex. recens. ad. 2. νενησμένοι Suid.
ed. ms. in v. Dorv. A. (B.) νενοισμένοι 2.

1207. μ' ἐγκ. 2. B.

1212. ζητοῦντες Dorv.

1213. λέγων νικᾷς 2. 1215. ^{στι} ἐσθιᾶσαι Dorv.

1216. εἰτά γ' A. (B.) εἴτ' Suid. προιέναι; om. ms.
[Mox ante χρὴ e Suid. ms. οὐ notat Porsonus; hoc
igitur vult; Suidæ ms. in v. προιέναι hunc versum ita
legere, ἄνδρα τ. α. τι οὐ χ. π. sine εἴτ'] ἄνδρα τινά 2.
εἴτα γ' ἄνδρα τὸν Dorv.

1218. γε om. A. non 2. vitiose Suid. sed sine γε
v. ἀπερ. Dorv. ἀπεριθριᾶσαι μ. Vide Opusc. p. 28.

1219. ὅτι B. ὅτε γε 2. ὅτε τὸν Dorv. ἔνεκα A.
(B.) Suid. ms. κλητεύει.

1222. γε om. A. (B.) non 2.

1228. ὄν A. (B.) 2. ^{οὖν} μισῶνθ' B. με om. Dorv.

1230-1. Suid. ἀκατάβλητον. μὰ δὲ οὐ δῆτ' οὐ γάρ
A. (B.) μὰ τὸν δὲ sine τὸ χρέος 2. hæc pro gl. supra
ἀποδώσειν. μὰ δὲ οὐδέποτ'. οὐ γὰρ πω τότε (τὸ χρέος
om.) Dorv.

1233. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἂν ἀπ. A. (B.) τί γ. ἂν
ἄλλο γ' ἀπ. 2. ut videtur. ἄλλο γ' ἂν Dorv.

1234. κάπομόσαι B. ἀπομῶσαι 2. et ὁμῶσαι 1237.
ἐπομῶσαιμι τοὺς Dorv.

1235. τοὺς om. A. (B.) non 2.

1236. ἑρμῆν 2.
1237. καὶ pro καὶν Suid. ms. sed γ' habet [ἰν προ-
σκαταθείην ut videtur.] προκαταθείην 2. προκαταθείην
ὥστ' ὁ. τριόβολον Dorv.
1238. οὔνεκ' 2.
1239. διασμιχθεῖς Suid. v. ἀλσί. vel fortasse δια-
μιχθεῖς. MS. autem intellige. Versum om. ms. παχύς.
1240. χοᾶς Dorv.
1245. μοι om. A. (B.) εἴτε γ' ἀ. τὰ χ. Dorv. et
1246. ἡσύχως sed in m. γρ.^{αι} ἡσυχος.
1248. σοι δοκεῖ μοι A. ἐμοί gl. 2. ἀποδώσειν ^{σοι}δοκεῖ ^{μοι}
eadem m. B.
1249. ὁ 'παιτῶν 2. B. Dorv.
1250. ὅτι A. (B.) 2. Dorv.
1251. ἀργύριον [sine artic.] 2. ἀπαιτεῖς με τ. Dorv.
1252. οὐδ' ἂν ὀβολὸν A. 2. B. Dorv.
1254. οὐκ ἂν ἀποδοίης· οὐχ ὅσον γ' ἐμοιγ' εἰδέναί.
Suid. ms. [v. οὐκ ἂν απ.] sed mox ἐν ἐμαντῶ.
- 1255, 6. Suid. ἀπολιταργιεῖς. ἀπολιττ- B.
1256. οἶσθ' ὅτι Suid. v. παρακαταβολή. καὶ τοῦτό
γ' ἴ. A. (B.) καί τοι γ' ἴ. 2. καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι θήσω π.
Suid. ms. παρακαταβολή. τοῦτ' οἶσθ' Dorvill.
1257. θήσω σοι π. 2. 1262. στρ. om. Dorv.
1264. δαίμων Dorv.
1263. τίς et ποτε disjuncte Plut. 640. mox v. 6.
[1269.] Pac. p. 352. [ed. 1532. sc. v. 184.] Apollo-
dorus Athenæi VII. p. 280. E. Eubulus ib. XI. p. 471.

E. Macho ib. XIII. p. 579. A. C. *Apollodori locus est οὔτε παιδείαν ὅλως Εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ἢ τί ποτ' ἢ τί τὰγαθὸν* "Εστ' ἀγνοοῦσα, (sic ms.) *ubi legisse videtur Porsonus, τί τὸ κακὸν ποτ', ἢ τί τὰγαθόν. i. e. τί τὸ κακὸν ἢ τί ... ποτ' ἢ τι τὰγ. quo fortasse ducit etiam lectio ms. Ep.*
ἢ τι τὸ κακὸν ἢ τί ποτε τὰγ. i. e. τί τὸ κακὸν ἢ τι ποτε τὰγαθόν. Quanquam hoc aliter explicari potest. Aliud tentabat Advss. p. 91. Eubulum emendat Opusc. p. 242. Machonis locus prior est, μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν Πληγὴν τί δύναται ποτ' ἤθελον. Supplet Porsonus Opusc. p. 244. Πληγὴν ἑκατέρου τ. δ. Ipse cogitabam, πληγὴν παρὰ πληγὴν, ut Ran. 656. Adde τίς—ποτε Vesp. 967. Pac. 1052. Av. 69. 281. 289. Lys. 49. 187. Platon. Alcibiad. I. p. 27, 11. Etw. 292. fin. Ald. τί διανοούμενός ποτε. Ὅστις—ποτε Eccl. 259. De τίς καί ποτε et similibus Porsonum vide ad Phæn. 1373.

1264. δαιμόνων τις 2. 1266. σαυτὸν 2. σαυτοῦ
 B. νῦν μου Dorv.

1269. τί δέ σε 2. B. 1271. κέλευσον ἀποδοῦναι
 Dorv. 1272. ἄλ. γε μ. A. (B.) non 2. 1274.
 οὔτως Dorv. (sic) 1276. Suid. ἀπ' ὄνου. γρ. ἀπό
 νου m. rec. inter l. in B. 1278. ὑγιαίνοις B. 1279.
 κατασεσεῖσθαι Suid. ed. ms. τὸν ἐγ.

1280. προσκεκληῖσθαι μοι 2. non A. (B.) προσκε-
 κλήσεσθαι Suid. ed. ms. prius; mox ms. προσκεκληθήσθαι
 [sic. Vide Kusteri Suidam in προσκεκλ. T. III. p. 200.]
 Cum Kustero consentit Dorv.

1282. πότερα] ον B. inter l. m. r. αἰ A. (B.)
 1284. αὐτὸ τὸ ὕ. B. 1286. δίκαιον 2. et ἦν pro εἰ
 ex em. 1288. μοι, τὸν τ. distinguit 2.
 1289. γε om. A. (B.) 2. μοι sup. gl. 2. τόκος]
 Suid. v. 1291. πλέον semel Suid. ms. Dorv. αἰ A.
 (B.) Suid. ed. ms. τόκος.
 1292. Ἐπιρρέοντος Dawes. Misc. Crit. p. 159. vul-
 gatum laudat Suidas v. τόκος. Confer Æschyl. Eumenid.
 856. ubi οὐπιρρέων χρόνος.
 1293. L. ἔσθ' ὅτε. Unquamne— ὅτε 2. a m. pr.
 et gl. 1295. "bis. Dorv." i. e. bis habet versum,
 opinor. πλείονα 2. B. 1296. ὦ κακοδαίμων μου Dorv.
 1298. ποιῆσαι ζητεῖς 2. πλείστον Dorv.
 1299. ἀπὸ pro ἐκ 2. Dorv. non A. B. [ἐκ MS. quem
 suum vocat Brunckius, teste Porsono in Opusc. p. 181.]
 1301. σαπφώρα A. (B.) 2. σαμπφώρα Dorv. 1302.
 ἐπὶ ἀλῶ A. (B.) ἐπεὶ ἀλῶ 2. Dorv. 1304. σ' om.
 Dorv. 1305. Porson. Opusc. p. 31. 1307. ἐρα-
 σθεῖς Dorv. ἐραστεῖς (sic) ed. 1532. tacente Porsono.
 1310. λελήψεται Valckenær. ad Herodot. VI. 9.
 οὐκ ἔσθ' 2.
 1314. αὐτὸν αὐτίχ' B. 1315. ἐξεζήτει B. vel ἐξ ἐ.
 μείζονα
 1317. τ' om. Dorv. 1320. ξυγγένηται ἐπεὶ μείζω
 μέλλει παθεῖν παρὸ ὑπομένειν δυνατὸς εἶναι
 κακὰ πείσεται, ἢ φέρειν οἷός τ' εἶναι 2. 1322. ἴσως δ' ἴσως
 Dorv. Inter 1322. et 1323. gl. B. spuria verba in 2.
 1324. ἰοὺ quater Dorv. 1326. ἀμυνάθετέ μ. (ε
 prior ex em.) B. ἀμυνάθατέ μοι A. ἀμύνασθέ μοι 2.

ἀμυνάσθετέ μοι Dorv. 1329. ὁμολογοῦνθ' ὅτι τύπτει;
Dorv.

1332. ἀκούων καὶ κ. A. (B.) Suid. ms. λακκοπ. qui
duo versus, ἀρ' οἶδ', (sic) et ὦ λ. transponit, sed ordine
vulg. μιάρá. Particulam om. 2. Dorv. et Suid. ms.
μιάρá. Vide Opusc. p. 31.

1336. τὸν πατέρα Dorv. 1337. καὶ ν. σε λ. 2.
1341. μέλεε 2. B. μέλε', τοῖσι Dorv. 1343. μέλλεις
μ' B. 1344. Lege τύπτεσθαι ἔστιν— 1347. ἀκού-
σαι γε β. 2. ^{περ} ὅτι λέξεις Dorv.

1350. ἔπεποιθειν Dawes. Misc. Crit. p. 231. Lege
in Cratini versu apud Suid. ν. ῥάζειν—Ἐρράζε πρὸς τὴν
γῆν. ὁ δ' ἐσκάριζε κἀπεπόρδει. Imo vide Opusc. p. 377.
πέποιθ' A. (B.) 1352. γε om. A. (B.) non 2.

1353. ἐστι τὸ τάνδρός Bentlei. Similiter legendum
ἄνδρες pro ἄνθρωποι Lys. 616. λῆμμ' B. τάνού B.
plene 2. 1355. χρῆ λ. πρὸς τὸν χ. 2. ἥδει Dorv.
1356. ὅθεν γε τὸ π.] τὸ om. A. (B.) Dorv. (et habet
ἡρξάμεθα.) non 2. 1357. ἔγωγε φ. ἐπεὶ γὰρ εἰ.
ὥς ἴστε 2. φράσω γ'. ἐπεὶ γὰρ ^{στι} ἐσθιώμεθ' Dorv. 1358.
ἐγώ σ' ἐκ. Dorv.

1359. Σιμωνίδου τι μ. Suid. ed. ν. ἐπέχθη. om. μέλος
ms. ἐπήχθη 2. ἐπλέχθη superscr. B. ἐπαίχθη suo loco
habet Suidas; ubi Porsonus, Varia lectio est Aristo-
phanis Nub. 1359. ἀπέχθη Dorv. 1360. Suid. ἀρ-
χαῖον. Lege εἶναι ἔφασκε— εὐθύς ἀρχ. A. (B.) εἶναι plene
B. εὐθέως εἰν' ἔφασκε τὸ κ. ἀρχ. 2. εὐθέως ἀρχ. Dorv.

1361. κάγχρυς 2. B. 1362. σ' ἄρα τ. A. (B.) 2. χρῆν γ' ἄρα τ. γε Dorv. *Vide Præf. Hec. p. XLIV.*

1363. Hinc lege τέττιγας pro τέττιγα apud Suid. v. Αἰδεῖν. ubi se turpiter dederunt Portus et Kusterus.

1364. ἔνδον ἔλ. οἰάπερ καὶ νῦν A. (B.) ταῦτα et om. στρ. Dorv. 1369. αἰσχύλου ν. πάντων ἐν π. Dorv.

1370. ἀξύστατον A. (B.) Suid. in v. et ψόφου π. Dorv. ^ωπλέον.

1374. Delet ἔξ Kusterus et post eum Toupius in Suid. I. p. 140. *Vide Porson. ad Toup. p. 446.* ἔξ om. A. 2. ἦσ' a m. pr. 2. ut videtur. ἦσεν B. ἦσαν εὐριππίδου Dorv.

1375. ὁδελφός 2. 1376. ἐγὼ δ' ἔτ' Toup. in Suid. I. p. 141. καὶ γὰρ δ' οὐκέτ' ἔξην- A. (B.) 2. (δ' om. 2. non B.) καὶ γὰρ δὲ οὐκ ἔτ' ἤζυνεσχόμην Dorv. *Vide Porson. ad Toup. p. 446.* εὐθέως A. (B.) non 2. 1377. κἀντεῦθεν A. (B.) 2. εἰκὸς ἦν 2. κἀντεῦθεν οὖν οἶον Dorv.

1378. “ἠρειδόμεθα MS. Vat. U. Suid. v. ἔπος. Eustath. ad Il. Ψ. p. 1327.” [KUSTER.] ἠρειδον Eustath. ad Od. H. p. 1570. Quare omnino legendum cum Kustero ἠρειδόμεσθ'. Huc respexit idem ad Il. A. p. 53. Plutarchus Symposiac. I. 2. p. 618. F. *Eustathii loca sunt* 1327, 14. *Rom.* 1450, 31. *Bas.* 1570, 4=271, 30 53, 40=40, 28 *ubi*, οὐ γὰρ ἐχρῆν ὁμόσαι τὸν Ἀχιλλέα γλώσσαις ἀντεπεξελθεῖν λαιδόροις, καὶ ἔπος ἐρείδειν πρὸς ἔπος. Suid. ed. ms. ἔπος. *In ἠρειδόμεθα scil. consentiunt.* ἐρίζομεθ' 2. ἠριδόμεσθ' A. ἠριδόμεθ' B.

1380. Εὐ. οὐκ ἐ. 2. 1381. ὦ B. 1382. τυπτ.
 αὐ Dorv. ἐν δίκη γ' ἄν A. (B.) 2. Dorv. 1383. ὦ
 'ναίσχυντ' ἐ. B.
1384. αἰσθόμενος A. (B.) Dorv. non 2. qui σου τρ.
 πᾶν ὅ,τι.
1385. βρῦν Eustath. ad ἰλ. P. p. 1106, 12 = 1142, 18.
 HSt. Thes. III. 33. 34. App. 223. [*qui, collato Var-*
roniano BUA apud Nonium, legit βῦν. "βῦν vel etiam
πῖν· non autem βρῦν" SCALIGER *in ed. 1624.*] βρῆν 2.
 εἴποις A. 2. B. εἴπης Dorv. ποιεῖν ^{παρέσχον} ἐπέσχον Dorv.
1386. ἦκω 2. B. Dorv. σοι φέρον ἄρτον Dorv.
 1387. κακῶν B. κακάν 2. et 1392. φράσας B. θύ-
 ραζε λαβῶν Dorv. 1389. καὶ om. A. (B.) 2. sed καὶ
 αἰ
 κράζοντα gl. κεκραγῶθ' Dorv. 1391. ἔξω ἔνεγκεῖν
 A. (B.) μ' ante ὦ addit 2. et om. versu seq. Cum
 Kustero consentit Dorv. 1394. πηδᾶν] Suid. ed.
 ms. λέξοι 2. 1397-8. sic Suid. ed. ms. ἐρέβινθος.
1398. Athen. p. 236. C. Demosth. παραπρ. p. 352,
 21. Reisk. 205, 64. Par.
1399. καινῶν λόγων A. (B.) ἐπῶν 2. (λόγων gl.)
 ἐπῶν Dorv., ὦ om. B. *Vide ad Med. 1314.* 1400.
 δόξεις δ. λ. 2. δόξης Dorv. 1403. μόνη τὸν νοῦν] sic
 MSS. certe 2. A. B. ἐγὼ μὲν ὅτε γὰρ ἱππικῇ μόνη τὸν νοῦν
 Dorv. 1405. νῦν δ' 2. 1409. ἵππων A. 2. Dorv.
 1411. ἐρήσομαί σε τ. A. (B.) 2. Dorv. παῖδ' ὄντα μ'
 ἔ. A. B. 1412. ἔγωγ' εὐ. 2. B. τε om. Dorv. 1413.
 ἔστ' Dorv.

1414. ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν] Lege τόδ' ἐστὶν εὐνοεῖν. ἐπ. γε τ. 2. ἐστὶν A. (B.) non 2. Cum Kustero Dorv. *Vide ad Hecub.* 1161. p. 76. 1416. ἐλ. ἔφυν κάγώ 2. γε om. Dorv.

1417. κλάουσι A. (B.) 2. et κλάειν. Tum στρ. ὅτι ἡ τὶ δὴ Dorv. et 1418. γε pro σύ. 1419. δ' ἀντ. 2. B.

1420. νεωτέρους A. (B.) 2. τι om. 2. εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους κλάειν, Dorv. 1421. ὅσονπερ "sed dubitans" Dorv. 1423. τοῦτον om. 2.

1429. σκ. τοίνυν τ. 2. ταυτὶ om. Dorv. *Vide Præf. Hec.* p. XLV-XLVI. *Opusc.* p. 195.

1430. διαφέρουσιν οὐδὲν B. ἀμύνατε· καίτοι τὶ διαφέρουσ' οὐδὲν Dorv. 1431. πλήν γ' ὅτι 2. Dorv. 1433. καὶ ante τὴν κ. om. 2. ξύλω A. (B.) καθίζεις A. (B.) non 2. 1434. σωκράτῃ B. 1436. ἐπειδὴ σ. B.

1438. τεθνήξεις Dawes. *Misc. Crit.* p. 93. τεθνήξη Suid. ed. ms. ἐγχ. 1439. μὲν om. A. (B.) non 2. 1441. κλάειν A. (B.) 2. ἐστὶν 2. B. δίκαιον B. 1443. ἴσως οὐκ ἀχθεσθήσῃ Dorv. et 1444. cum Kustero.

1444. πῶς νῦν δίδ. γὰρ εἴ τι μ' 2. τί μ' (δὴ om.) A. (B.) ἐπωφελήσεις] ἐπ om. A. (B.) 2. ο B. i. e. ὠφελήσοις *ut puto.* 1445. δῆτα om. A. (B.)

1447. Τί δῆτ' ἦν ἔχων] τί δ' ἦν ed. Kuster. ex Ald. τί δ' ἦν τὸν ἥττω' γωγ' ἔχων Dawes. *Misc. Crit.* p. 189. τί δῆτα ἦν A. non 2. τί δῆτ' ἦν B. ἔχω 2. 1448. σε ν. λόγον (et λέγων om.) 2. 1449. Strepsiadi dat 2. et interrogat, tum 1450. Φει. τί δ' ἄλλο γ'. Στρ. ἦν—

- 1450—1452. τουτι—— σεαυ-τόν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ
 βάραθρον Μετὰ Σωκράτους Dawes. Misc. Crit. p. 189.
1451. σαιτόν B. σε om. tum dat εἰς τὸ βάραθρον
 ἐμβαλεῖν Dorv. 1454. ὃ ὑμᾶς sic 2. non A. B. ἐγὼ
 om. 2. 1455. πράγματα om. 2. 1456. σὺ σαιτῶ
 B. σὺ om. Dorv. 1457. εἰς 2. B. 1458. ταῦτ'
 οὐ μ. τ. ἡγορεύεται 2. ταῦτα γ' οὐ μοι τοτ' Dorv.
 1459. ἄγρ. ἐπ. καὶ σκαιὸν (om. καὶ γ.) 2.
1460. ποοῦμεν A. (B.) ὅτ' ἂν τινα] ἂν τιν' οὖν
 A. (B.) 2. Vide supra 244. ubi ὄντιν' ἂν in versus
 fine, quomodo et 1460. citat Porsonus ad Hec. 1167.
1462. ἕως ἂν αὐ. A. (B.) 2. εἰς B. 1463. ἂν om.
 A. (B.) non 2. 1464. δίκαι pro δίκαια 2. ὧμοι hic et
 1475. Dorv. 1465. τὰ πράγμαθ' A. (B.) 1467.
 καὶ τὸν σ. 2. σωκράτην 2. B. τὸν σωκράτην Dorv.
1468. μετ' ἐμοῦ ἐλθὼν A. (B.) ἔλθ' οἴκαδ' οἱ 2.
 ἡγουν ἐλθὼν
 μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' Dorv. 1470. Ζεὺς πατρῶος Plu-
 tarch. II. p. 1065. E. Apollodor. II. 8. 4. Vide ad
 Med. 1314.
1472. οὐκ ἂν ἔστ' Toup. in Suid. II. p. 196. οὐκ
 ἔτειγ' ἐπεὶ Dorv. ἔστιν ἐπεὶ A. (B.) ἔστι γ' ἐ. 2.
 Οὐκ ἔτ' ἔστ' Porsonus Adverss. p. 225. Vide etiam
 ad Toup. p. 462. Alibi notaverat; Homer. Odyss. A.
 392. Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς Οἷη περ
 πάρος ἔσκεν. Quid istud τι sibi vult? Lege ne litera
 quidem mutata, Αλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος οὐδ' ἔτι
 κίκυς, Οἷη περ πάρος ἔσκεν. Confer acutissimum Toupium
 in Suid. I. p. 141. Obiter emenda Eurip. Hel. 518.

Κακῶν δ' Ἐθ' ἡμῖν ἔσχατον. cf. Aristoph. Nub. 1473.
[lege 1472.] Toup. in Suid. II. p. 196. *Dextre Porsonus*; *sed legendum e Ravennate*, οὐκ ἔστ', οὐκ' ἐπεί—
De οὗ repetito vide Mus. Crit. Cantab. Part. IV. p. 473.

1474. Ἄλλ' ἐγὼ τότ' ῥόμην Δία τ. Kuster. Bentleyi. ῥομην 2. 1475. τὸν δῖνον] τὸν gl. sup. 2. ὦμοι B. οἴμοι Suid. ms. et post δ. χρυσός [sic Porsonus, i. e. ut puto, Suidæ ms. post δείλαιος addit χρυσός. Quod unde provenire potuerit, discant tirones ex Bastii append. ad Gregor. Corinth. p. 847.] χυτρεοῦν] sic Suid. ed. ms. in voce. χυτρεοῦν τ' 2. ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν Dorv. ^{ἡγησάμην} ἐνόμιζον ms. [Suidæ v. χυτ.] 1476. Vide ad Med. p. 53. 1479. ἐξέβαλλον A. B. Σωκράτην 2. B. Dorv.

1480. ἀρ' ὦ Dorv. 1481. μὴ δ' sine μ' Dorv.

1483. αὐτὸς A. (B.) 1486. ἐμπιμπράναι a m. pr. B. 1488. ἐξελθε om. A. 2. B. 1489. ἀναβάς pro ἐπαν. A. B. non 2.

1490. αὐτῶν ἐμβάλοις 2. et 1490, l. transponit per βα in m. ἐμβάλλοις A. B. 1493. αὐτοῦς 2. 1494. Lege κεί σφόδρ' εἶς' ex Schol. 1454. κεί A. B. σφόδρα γ' 2. ^{κεί} καὶ σφόδρ' εἶς' Dorv.

1497. ποῶ A. (B.) ἄλλο γ' ἦν Dorv. 1498. Suid. διαλεπτολογοῦμαι. 1501. γὰρ om. Suid. ms. v. σμινύην ubi γὰρ om. etiam Med. 1502. ^{ἦν} εἶς' Suid. ms.

1507-9. *Edd. vett.* Στρ. τί γὰρ—

Χαι. ἐγὼ δὲ—

Στρ. καὶ τῆς σ.—

Duo priores versus transponit 2. et in tertio om. Στρ.
i. e. cum Kustero et Brunckio dialogum constituit.

1508. μαθόνθ' ὑβρίζετον ε. τ. θ. Α. (Β.) 2. γρ. τί

γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τοὺς θεοὺς 2. ^{παθόντες} μαθόνθ' Dorv.

et γ' om. 1509. ἐσκοπεῖτε τὰς ἑδρας Α. (Β.)

R A N A E.

4. ΣΧΟΛΗ Dawes. Misc. Crit. p. 235. Suid.
v. πάνυ. Sanctamand. apud Burgess. in Dawes. p. 462.
σχολή Suid. ed. sed verba Arist. om. ms.

7. θαρρῶν γε μόνον δ' ἐκείν' B. 9. μήθ' B. 11.
ὅτε Suid. ed. ms. ἐξεμεῖν. Locum om. [ms.] in μέλλω.
12. μὴ pro με B.

14. Σκευοφοροῦσ' Suid. v. Λύκισ. Lege Οἱ σκευοφο-
ροῦσ'. σκευοφοροῦσ' et τοῖς pro gl. B. Locum con-
traxit Suid. ms. in Λύκισ. [οἱ σκευοφοροῦσ' Cantab. 2.
τοῖς σκευοφοροῦσ' 1. *Non Græcum esse σκευηφορεῖν cen-
sebat Porsonus.*]

18. πλεῖν] Om. Suid. ms. sed habet post πνιγῆρά.
ubi πρεσβύτης.

22. νιὸς Σταμνίου. Vide Toup. Cur. Noviss. in
Suid. p. 146.

24. τάλαιπωροῖτο——φέρου] sic Suid. ed. ms. ὄχημα.
31. σ' om. B. σε gl. supr. ὥφ. 33. ἔγωγ' οὐκ B.
Suid. v. οἶμοι ubi paullo ante ἀγέννητον sine ἀν ms.

34. ἡ γ' ἄν B. 41. μὰ δία B. 42. δήμητραν B.
 45. ἀποσοβεῖν Suid. ed. ms. in κροκωτόν. sed -ῆσαι in
 οὐχ οἴος τ'.

46. κροκοτῶ B. τίς ὁ νοῦς.] ὁ om. Suid. ms. ῥόπαλον
 Simplic. p. 139. [ad Epictet. ed. LB. 1640. εἰ δὲ
 ἡττηθῆς αὐτῶν (i. e. τῶν σου καταγελῶντων) καὶ ἐκείνου τοῦ
 γέλωτος γέγονας ἄξιος, ἐπὶ κοθόρνῳ ῥόπαλον ἐπιχειρήσας
 λαβεῖν.]

48. πῆ B. 50. Pro ἡ δ. ἡ τρ. tantum ιγ Suid.
 vv. ἐξηγρ. et κατ' ἐγωγ'. 51. σφῶε; Δι. νῆ τ. ἄ. Hρ.
 [B. teste lib. Ask. MSti notam om. Porsonus.] 55.

^α
 μηκρὸς B. 57. τῶ Κλ. B. 64. ἡ ἐτέρα] Lege
 cum Ald. ἡ ἑτέρα φράσω; [sic. Vide et ad 102. ἡ
 ἑτέρα alicubi Elmsleius, ni fallor.] ἑτερα B. 75. Hρ.
 præfigit B. non 76. 77. ἀνάγειν εἶπερ γ' B.

78. Apud Suid. in Ιοφῶν ubi MSS. Par. C. C. C.
 τινὰ κατὰ l. μετὰ. 79. ποεῖ B. 80. γ' om. B.
 83. 85. Suid. v. Αγάθων. 83. μ' οἴχεται B.
 Suid. v. Αγάθων [ἀποίχεται servat] 86. ξενοκλέης B.
 89. ἐνθάδε Suid. v. πλεῖν. ἔσ τετ ἐνθαδε (sic) ms.
 ἔστιν B.

92. ἐπιφυλίδες B. Dionys. Hal. Art. Rhet. X.
 18. p. 393, 10. ed. Reisk. Tatian. ad Græcos p. 6.
 qui ταῦτ' ἔστιν ἐπ. citat. Suid. in vv. ἐπιφ. et στώμυλος,
 ubi locum e Pac. [992, &c.] om. ms. et omnia ad Στράτ-
 τις Ολύμπιος. Res se sic habet. Transit ms. a φλυαρεῖν
 in στώμυλος ad τῶν δειπνοσοφιστῶν in fine Στράττις, qui
 vocatur στρατηγὸς τραγικός. In στρόβιλοι, εὐδαιμοαρεῖν τὰ

μειράκια κ. τ. λ. In στράττις post βιβλίω sequitur νέστερος τῶν καρκίνου στ.

96. εὔρης B. 99. Loca citata om. Suid. ms. in παρακεκινδ. 102. Recte ἰδία quoque Ald. male ed. Kust. ἰδία. Pro ἰδία, ἄνευ B.

103. Suid. ἀρέσκεια. Suid. v. σὲ hunc versum ita citat, prout [*in Suida sc. T. III. p. 295.*] edidit ex MS. Kusterus. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; μ' ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. Lege, μὴ, ἄλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι, quod et scholiastes legisse videtur. Vide infra 624. 763. σοὶ B. om. καὶ ante μάλα μ' ἀλλὰ πλὴν Suid. ms. σὲ δὲ.

104. κόβαλά γ' B. 105. Μὴ τὸν ἐμὸν om. Suid. ms. et art. seq. 108. ἔχων pro φέρων B. Vide Porsoni *Advss. p. 286.*

109. κατὰ τὴν σὴν B. 118. ἀφιζόμεθ' B. 128. ὡς—βαδιστικοῦ] Suid. βαδιστικοῦ. 129. εἶτα pro κᾶτα B. 133. πῇ B. 134. Lege δύο. 136. πότε Jac. Perizon. Addend. ad Ælian. V. H I. 18. ἀλλ' ἥνπερ B. 137. ἥξεις μεγάλην Suid. v. ἄβυσσος, non B. 138. γε om. Suid. in φεῦ. 139. τυνουτῶι B. τοινουτῶι Suid. ms. φεῦ. 141. τῶ om. B. non Suid. ed. ms. φεῦ. 145. πολὺν] sic Suid. ed. ms. σκῶρ. 146. ἀεὶ νῶν] Suid. v. σκῶρ] om. Suid. ms. sic Porsonus. An σκῶρ per errorem notavit pro ἀεὶ νῶν? 147. ξ. ἡδ. τις B. 148. ἀργύριον (art. om.) B. 149.

ἡλόησεν Toup. in Suid. II. p. 102. ἡλοίωσεν B. ἡλοήσεν bis Suid. ms. in v. Vide *Append. ad Toup. p. 456.*

150. ὄρκον [*quod om. Ald. Junt. 1515. non 1525.*]

inter l. a m. pr. B. 153. πυρίχην B. 154. σε
om. B. 158. δὴ om. B. 161. δέη B. 171.
τ. φέρουσι B. 174. πόσ' B. a m. pr. ποί' ex em.
176. ἴν' ἄν B. 185. Δι. hic præfigit et 186. om. B.
κάστιν ὁ B.

187, 8. Suid. ἀνάπαυλαν. κακῶν πόνων καὶ— Suid.
ms. τίς εἰς ἁ. et in χάρων. 188. ἡ εἰς ὁ. B. 189.
κερβέρους B. 190. ποῖ B. ποῦ Suid. ed. ms. ἦν
ποῦ σχ. et ποῦ γῆς antea.

191. εἵνεκα Ald. Kuster. ἔνεκα B. εἵνεκα Suid.
ed. ms. σοῦ γ'.

193. νεκρῶν B. 194. τὸν om. B. 195. περιθρ.
λ. δ. κυκλω B. 196. περὶ B. 197. μανθάνω om.
B. 199. ἐπιπλεῖν B. 200. ποῶ B. 201. με
σύ γε B.

206. Suid. ἄπειρος. 209. κατὰ κ. [B. scil.]
211. βρεκεκέξ trisyll. semper B. Suid. ed. et ms. vv.
βρεκεκέξ. αἰόλαν. κόαξ B. et forsā ter habet. 214.
Citat Suidas v. ξύνανλον. 220. τῆς ἱερῆς χύτρησι B.
223. δ' ἂλ. B. 225 om. B. 228. κόαξ [sic] bis
et mox B. 232. παροιμία Suid. ms. κεροβάτης. pro
παρ' εὐριπίδῃ scil. Vid. Porson. ad Orest. 262.

234. φορμικτῆς B. 238. γ' om. Suid. ms. φλύκτ.
245. ἠλάμεθα B. Suid. ed. ms. φλέως. 247. πολυ-
κολύμβοισι Suid. ubi βύσμα τῷ πρωκτῷ ms. 249, 50, 2.
Suid. paullo aliter αἰόλαν. 250. -μεθα B. 251.
-υγοπαφ. B. -γγ. Suid. ms. 259. -μεθά B. 263.
γκήσετέ με B. 264. ἡμᾶς γε σὺ B. 265. δὴ

om. B. 267. δι' ἡ. B. 268. ὑμῶν κρατήσω τὸ
κ. B. 269 om. B. et Δι. 270. 270. τοῦ κοάξ]
τῶ pro v. l. inter l. B. 272. τὸ ν. B. τὸν Suid. ed.
sed locum om. ms. 278. γε pro ἴγωγε B. 279.
βέλτιστον B. 283. ὁ. καὶ φιλ. Suid. ἡλαζ. et μάχ.
φιλοτιμούμενον Suid. ed. ms. [in ἡλαζ.] sed -os in μάχ.
ms. 284. Suid. γαῦρος. 285-6. Suid. ἀγώνισμα.
δ' εὐ. B. et ἂν om. 288. ἴστιν. Ξα. ἐξόπισθεν B.
291. οὖν B. Suid. ms. v. ἔμπουσα. 292. τότε μὲν
βοῦς] μὲν γε ed. Kuster. Suid. v. ἔμπουσα. ποτέ B.
bis. ποτέ Suid. 293. φέρ' om. ms. Suidæ l. c.

295. γ' om. B. Suid. ms. In schedis, Aristophanes Tagenistis apud Schol. Χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν ἐξελιζομένη. Lege Χθονία θ' Ἑκάτη, Σπείρας ὀφέων εἰλιξαμένη. Confer Auctorem apud Suidam v. οὐραῖα, ubi δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας εἰλίζαντες. Alibi Porsonus, huc forsā respiciens; "Actius Eriphyla apud Priscian. VI. p. 699. Pallas bicorpor anguium spiras trahit, laudatus a F. Ursino ad Virgil. Æn. II. 217." Ipse addo Sophoclem in Ριζοτόμοις apud Schol. Apollon. Rh. III. 1213. (Hecate) στεφανωσαμένη δρυσὶ καὶ πλεκταῖς Ὠμῶν σπείρησι δρακόντων.

296. Δι. καὶ σκ. B. et 297. Ξα. νῆ τ. 297. Versum om. ms. et ed. Med. Suidæ v. ἔμπουσα. 300, 1. Lege, οὐ μὴ καλεῖς, Ὠ' νθρωφ'. Me enim non incipit versum, quod putavit Cl. Marklandus Explicat. Veter. Auctor. Eurip. Suppl. subject. p. 251. Nasutulus quidam pronomen infersit, qui nesciit καλεῖν τοῦνομα bene Græcum esse. Vide Av. 1505. Mox lege κατερεῖς. κατερῆς vox est nihili.

καλεῖς et κατερεῖς B. 300. 302. Ξα. pro ἱερ. B.
 302. τοῦτο δ' ἔσθ' B. 303. οἵπερ——δεῦρο δέσ. B.
 304. L. πάντ' ἀγαθὰ ex MS. Vat. U. cum Kustero.

306. γαλῆν' B. 307. νῆ τὸν Δία. ed. Kuster. B.
 308 om. B. 309. ὥχριας' B. 310. μοι B. ὁδὶ
 δὲ δίσας ὑπερεπυρρρίασεν Suid. ms. ὑπερε. *Vide Append.
 ad Tourium p. 479.*

312. ἀπολύναι B. 314. Δι. ἀ. τ. ἐνδοθεν B. et
 om. Δι. ante 315. 316. ἔ. δάδων δέ με B. 317.
 ἐξέπνευσεν Schol. ad. Eurip. Hec. 444.

323. ἄδουσι γοῦν——ὥσπερ Suid. v. Διαγόρας. γοῦν
 B. Suid. Ald. in Ἰακχος. Locum om. ms. sc. post Ἰάκω-
 βος T. II. p. 89. γοῦν tacite Brunckius. *Vide Porson.
 Opusc. p. 31.*

324. γ' om. B. 327. π. ἐν ἔδρ. B. 328.
 Ἰακχ' ὦ Ἰακχ' ὦ Ἰακχε B. 329. 30. "Respicit Suidas
 v. θίασος." Toup. in Suid. II. p. 55. 332. περ'
 κρατὶ Rav. ἐπὶ κρατὶ Eustath. ad Ἰλ. Θ. p. 701, 2.
 (582, 47.) ἀμφὶ κ. ad Ὀδ. M. p. 1715, 62=479, 43. σῆ
 B. 335. τήν B. et 336. τιμήν. 338, 9. ὅσ. μύ-
 σταισι χ. ἀ. ἱερὰν B. 345. ὦ Ἰακχε Ἰακχε B. 349.
 ἀποσεύονται B.

350. χρονίων ἀτῶν Dawes. Misc. Crit. p. 236. τ'
 hic om. B. addit post παλαιούς 351. 353. λαμπάσι
 B. 354. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν Bisetus ex Schol. suffra-
 gante MS. Vat. U. probante Kustero et post eum
 Reiskio. Confer Av. 1093. ἔξαγ' ἐπ' ἀ. *notat, e B.
 ut puto.* 357. ἡμετέροις B.

358. γλώσση citat Plutarch. de Glor. Athen. p. 348.

D. et καθαρεύει notante Marklando ad Eurip. Suppl. 547. post Kusterum, καθαρεύοι vero Suid. v. ἐξίστασθαι. Recte quoque καθαρεύει præbet Priscianus XVIII. p. 1183. γνώμην B. καθαρεύοι] sic Suid. ms. ἐξίστ.

359. μήτ' οἶδέ πω] ἴδε ed. Kuster. μήτ' οἶδεν μήτ' MS. Vatic. U. probante Kustero, μήτ' εἶδεν μήτ' Suid. v. ταυρόφαγον et versu sequente μήτε. εἶδε μήτ' B. Suid. ms. ταυρόφαγον. qui et ἐχόρευσεν. Vide Porson. Opusc. p. xc. 360. μήτε Suid. ed. ms. qui et βακχείσας. 365. προδίδωσιν Dawes. Misc. Crit. p. 316. 368. πείθει τινά B. 369. κατατίλαι Schol. 153. κυκλείοισι B.

372. MSS. Gellii Præf. Τούτοις ἀνδῶ—κάῦθις τὸ τρίτον μάλ'—lege ergo, Τοῖσιδ' ἀπανδῶ—κάῦθις τὸ τρίτον—Suid. ed. Med. ἀπανδῶ habet Τούτοις et mox τὸ τρίτον, τούτοις B. Suid. ed. et ms. καῦθις τρίτον B. τὸ τρίτον Suid. Ald. v. ἀπανδῶ. τὸ γ ms. Vide Porson. Opusc. p. xc. 373. ἀνεγείρετε (non-ται) B. 375. δὴ om. B. 376. κόλπους γρ. τόπους B. [κόλπους τῶν καθ' ἄδον λ. Brunckius tacite, notatus a Porsono Opusc. p. 31. Ita quoque Juntina 1515.]

381. ἀρεῖς Valckenaer. ad Theocrit. I. 112. male, cum prima corripiatur. Sed vide ad Med. 848. αἶρης B. 385. Ημ. B. non Χο. 386. ζαθέ [i. e. ζαθέοις] B. 397. γε om. B. 402. ξυνακ. B. 405. 411. Ημ. et 417. Ξα. præfigit B. scil. 406. σοὶ γὰρ διδόαμεν ἐπ' εὐτελείᾳ τὸν σ. Suid. ms. v. εὐτ. 408. Suid. ῥάκος. 421, 2. Suid. δημαγωγεῖ. 425.

κλεισθένην B. 430. *Vide ad Orest.* 1645. 432.
 τουτονι B. et 433. κύσθου. 433. κίσθου] κύσθου
 Kuster. ex Eustath. in Il. I. p. 746. [746, 16 = 644, 5.
ubi ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ δὲ κύσθου ἢ κύσου λεοντή—] vulga-
 tum citatur a Scholiaste infra 504.

435. πλούτων' B. 437. Citat Suidas v. μηδὲν μ.
 440. αἶροι' Dawes. Misc. Crit. p. 237. αἶροι' B. et
 ὦ pro αὐγε. 451. Ημ. pro Χο. et πολυρόρους B.
 458. καὶ om. B. 461. τοὺς ξένους Suid. v. ἰδιῶται.
 τε τοὺς ξ. B. τοὺς Suid. ed. ms. sine τε v. ἰδ. 466.
 λῆμ' B. 468. καὶ πολμ. κάναισχ. B. 472. ἔχει B.
 474. Suid. Ἀχέρων.

476. Lege ἑκατογκέφαλος. Marklandus ad Eurip.
 Suppl. 901. hunc versum citat ob exemplum anapæsti
 post tribrachyn. Sed talis licentia, si Comicis, certe non
 Tragicis, quos hic imitatur Aristophanes, permissa est.
 ἑκατογκέφαλος Nub. 335. ipsa metri lex requirit, ubi
 tamen perperam ἑκατοντακέφαλος quædam edd. ἑκα-
 τοντακ.] sic B. Suid. τοία. [ἑκατογκέφαλος *jam olim*
Bisetus. Vide Porsoni Adverss. p. 242.]

477. πνευμόνων B. Suid. ed. ms. 480. Suid.
 γοργόνες. 485. οἶσαι B. σπογγιάν.] Suid. in v.
 486. Ξα. ποῦ 'στι νῦν. ὦ χ. B. 487. δείσας B. 489.
 σὺ θεῶν B. 491. αὐτ' pro ταῦτ' B. 492. Suid.
 ὀσφραντικόν. 502. ἡρακλεοξ. B. 503. λῆμ'] sic
 B. 504. ὅκ Μελίττης B.

505. αἶρομαι] αἶρωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 237.
 et ita ed. Ald. Quod autem Cl. Burgess ait, αἶρομαι

Kusterianæ editionis typographicum erratum esse, aliter se res habet. Non enim solum hæc editio eam dat lectionem, sed et Aurel.

507. σ' om. B. 509. βούν δ' Suid. ἀπηνθράκιζεν. καὶ βούν ἀπηνθρακιζόμενον Suid. ms. 512. *Vide ad Eurip. Med. p. 53. et apud Gaisford. ad Heph. p. 222.* 515. εἴσειθ' B. tum Δι. et Θε. habet, ut videtur. 519. ἡβαλλ. B. 520. τεμμάχη B. 521. ἔμελλ' B. 522. ὀρχηστρίσι B. Suid. ed. ms. v. αὐτός. 523. ὅτι αὐτός εἰ. ms. et edd. Suid. in αὐτός. ὅτ' εἰς. B.

525. οὗτοι που] οὔτι που Scholiast. probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 455. et ante eum Reiskio; quomodo ediderat Aldus. Vulgatum citat Scholiastes ad Plut. 143. οὗτοι—ποιεῖς B.

526. -έα σ' ἐσκ. B. 527. φλυαρήσης B. 528. ἀράμενος οἴσεις Dawes. Misc. Crit. p. 237. π. ο. B. sine γ'. 536. θέλει Schol. sup. 463. 540. αἰὲ B. Suid. ms. ταῦτα πρὸς α'. 542. μᾶλλον γ' B. 545. μεταστρέφεισθ' αἰὲ B. Suid. v. δεξιός. Om. locum ms. -εσθ' αἰὲ Id. ed. ms. μαλθακώτερον.

547. ἂν pro δὴ B. *Vide Porsoni Opusc. p. 182.* 550. *Vide Append. ad Toup. p. 488.* 553, 4. αὐτός pro οὗτος B. et om. ante πανούργος. 556. μ' ἐξέ. B. 557. ἦλθ' B. 559. ἡμῖν B. 561. Suid. ἀνάβραστα. 564. γε pro με B. 565. ἔχεις B. 566. τί δέ B. 567. Πλ. et 573. Ξα. præfigit Porsonus, e B. scil.

568. Ὀν οὗτος αὐτοῖς τοῖς MS. Vat. U. αὐτοῖς τοῖς
ed. Kuster. Schol. ὄν οὗτος αὐτοῖς ταλ. B. Vide Suid.
v. αὐτοῖς ταλάροις.

570. κάπεμυκάτό γε B. εἰς μέ δριῦ
(sic) κ' ἐμυκάτό γε Suid. ms. ἐμυκάτο. 572. ξίφος δ' B.

576. Suid. τοῦτο. 583. δὲ om. B. 586. ἐκποι-

νιέται B. ἐκπην. Suid. 592. θυμοῖ Valckenær. Di-

atrib. in Eurip. Fragm. XXI. p. 231. θυμῇ B.

593. Suid. οἶδ' οἶδα ubi γε om. ms. [τύπτης οὐκ ἀντεί-
ποιμί σοι γε Suid. edd. Med. Kust.] τύπτης B.

596. Suid. γλάμων. 601. σαντὸν αἰεὶ om. B.

gl. ἐαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρὸν. 605. ἀλώση B. 606.

βάλεις B. sic, sed βαλεῖς puto voluisse Porsonum.

607. ἀνάγκη ἔσται Dawes. Misc. Crit. p. 237. τις
typorum confusione ed. Ald. ἔσται quoque in ἔστι cor-
ruptum est Plut. 531. Eccl. 685. Imo e MSS. τις
habuit Ald. ut e Brunckio liquet. τις etiam Cantab.
alter. In Æschyl. Eumen. 217. ὄρκος τις μ. Rob. ubi
egregie Porsonus ὄρκου ἔστι μείζων. Amipsias Athen. VI.
p. 270. F. κούδεῖς σοί τις τῶν πλουσίων μὰ τὸν Ἡφαιστον
προσόμοιος. Lege σοῦστιν τῶν πλουτούντων ut fere e mss.
Schweigh. τις om. B.

610. συνν. ταῦθ' v. l. in m. B. 612. πάλιν hic
om. B. et post οἶδ' ὅτι 613. ponit. 616. Suid. in
δεῖν. 619. κακόν τῳ B. 623. Citat Suidas v. δεινά.

624. Variam lectionem memorat, μὴ, ἀλλ' ὑπερφυᾶ
Scholiastes, sed improbat, quæ tamen placet Marklando
ad Eurip. Iphig. 1010. jure. Scholiastæ enim ratio futi-
lissima est. Vulgatum inepte defendit Kusterus. Vide
Æschyl. Choephor. 918.

627. Suid. v. ἄξιος. 630. κᾶν ποθ' ἔλῃς Suid. βασανίζειν, *qui citat βασάνιζε τουτονὶ λ.* 629. *usque ad γ. νέω* 635. κᾶν ποτε μ' Suid. ms. v. βασανίζ. *cetera ut ed.* 631. πίνακι Suid. v. βασανίζειν. *Vide ad Phæn. 740.*

633. ἔτι δ' εἰς τὰς Suid. vv. βασανίζειν, κλιμακίζειν. Dawes. Misc. Crit. p. 238. ἔτι δ' ἐς Suid. ed. ms. κλιμ. 640. ταχ. τὰ σκ. B. 643. σὺ om. B. 650. ἴδῃς B. 653. σὺ om. B. gl. σὺ ὁ ἡρακλέους σκευὴν ἔχων. 654. ἐς B. 657. σκόπει νῦν ἥν μ' ἀποκ. B. νῦν ἥν μ' ὑποκίνησαντ' Suid. in v. [ὑποκ.] 661. τουτὶ B. 662. δὴ om. B. *i. e. habet τί ταταί.* 663. ὠδυνήθεις B. 663-4. ἐφρόντισα—γίνεται] Suid. διόμεια. γίγνεται B.

666. γ' om. B. 667. κρομύων B. 668. ἔπει-
τα] τα om. B. 669. γ' om. B. 680. οὔτι] οὔτοι
recte edd. Ald. et Kuster. 683. περσέφασ' B. 685.
ποιῆσαι B. *non-ήσ-* 687. ἐμᾶς ἁ. B.

690. Suid. φιλοτιμ. φιλοτιμώτ. B. 691. δὲ
Suid. ms. (pro δῆ.) *ubi λόγον ante δράμα additur, i. e.*
ἄλον. Nempe cum λόγος passim scribatur ο (ut breviter
hic innuit Porsonus) passim confunditur cum ὅλος;
quod olim me monuit. 692. ἐπιβρέμει Schol. ad
Ran. 1580. [περιβρέμεται Schol. ad 93.] 695. κε-
λαρύζει B. Suid. ed. ms. v. ἐπὶ κλαυτον. *Imo -ξει edd.*
Med. Ald. Kust. 696. ἀπόλοιτο Suid. vv. ἴσαι ψῆφοι.
ὥς ἀπόλοιτο. 699. πρῶτον μὲν οὖν B. 701. τι
om. B. 703. ἐκτιθεῖσι λῦσαι τ. προτέρας B. 704.
L. εἶναι 'ν τῇ— εἶναι plene B.

711. συμφοράν B. συγγενεῖς 713. 717. ποτ' B.
 720. γ' om. B. 721. κλεισθένης B. non Suid.
 724. ψευδομίθρου Suid. ms. in Κλειγ. sed ψευδολίτρου in
 κυκησ. sed τε ret. i. e. retinet.

725. κυμωλίας B. 726. ἐκδιατρ. B. 730. γ'
 om. B. 731-2. εἰς bis B. 736. βαρβάροις B.
 738. κακῶ Suid. ed. ms. χαλκ. 740. καλούς κα. (sic
 accent.) B. 741. χοροῖσι B.

742. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 162. 742-3.
 Suid. ed. ms. προσελούμεν et πονηροῖς. 748. κᾶν τε
 Suid. ἄξιον. edd. Med. Kust. κᾶν τις ms. σφαλεῖτ' B.
 κᾶν gl. B. [ad γούν, scil.] δὴ Suid. ms. [v. ἄξ.] γούν
 —λ —κού
 Suid. ed. v. κᾶν τι. Locum om. ms. 750. δου αι.
 B. bis. et postea aliq. [aliquoties.] sed δοῦλος videtur a
 m. rec. 751. γὰρ om. B. 753. ἐλεγχέντ' pro
 ἐξελέγξαντ' B. 755. Lege Ωίμωζε— 757. Lege
 μὴ, 'λλ' ἐποπτεύειν ex Symmacho apud Schol. μάλ' ἐ.
 B. 758. δεσπότη μου B. 759. τονθυρίζων B.

763. μάλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι]. Lege (deleto γε) μὴ,
 'λλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. Vide supra 103. 624. 757. γε
 om. B. 769. οὔνδον] sic et Ald. male ed. Kuster.
 ὁ ἔνδον.

770. καὶ εὐρ. B. et λαιδορησμός habet ut videtur.

771. Ξ. ᾶ, πρᾶγμα, πρᾶγμα. ΑΙ. μέγα κεκίνηται πάνυ
 MS. Vat. unde legit Kusterus, Ξ. ᾶ. ΑΙ. πρᾶγμα
 πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ. Lege ex edit. Ald. Ξ. ᾶ.
 ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα. πρ. πρᾶγμα
 κ. μέγα (om. γὰρ) B. 772. πάνυ πολλή B.

773. ἐκ τοῦ; *Quare.* Markland. ad Eurip. Suppl.
 131. 775. ξυντ. B. 779. τότε δὴ B. 783.
 L. κατῆλθ' ob metrum. κατῆλθ' B. 784. καὶ βαλαν-
 τιοτόμοις B. 787. λογισμῶν B. 790. νῆ δία hic
 ante κούκ inserit, mox in 793. om. B. 799. καὶ om. B.
 800—805. *Vide Porson. Opusc. p. 216.* 801. κα-
 νέβαλλε B. 803. κλειδημήδης B. 806. L. διαγω-
 νιεῖσθαι "φασκε— γ' om. B.

809. ταλάντῳ] Om. Suid. ms. [ἀλλ' ἢ τ. edd.
Med. Kust. in τάλαντον.] 810. δαὶ B. 812. ξύ-
 μπτυκτα B. σύμπυκτα Suid. ms. v. πλαίσια. πλινθεύ-
 ουσί B. 816. ἔβλεψε γοῦν B. Suid. ed. ταυρηδόν.
 γὰρ ms. 817. δὴ om. B.

819. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος] *Lege*
ob metrum vel Ἀθηναίοις vel συνέβαιν'. σαργανοῖσιν male
 pro σαργανοῖς legitur in Cratini versu apud Athen. III.
 32. p. 119. οὐ pro οὔτε Suid. ms. in συνέβαινεν. cetera
 ut text. i. e. -οῖσι συνέβαινεν. ξυν. B.

826—853. Hi versus quatuor æqualia systemata
 constituunt. quorum singula a duobus hexametris inci-
 piunt. 826-9. 833-6. 840-3. 847-50. *Et ita quidem,*
ut in tribus dactylicis, syllaba syllabæ respondeat. 835.
lege σχινδαλάμων. PORSONUS. *Et quod utpote manifes-*
tum, opinor, monere supersedit, cæsurae examussim
congruunt. Jure igitur hujus cantici artificium prorsus
singulare mirabatur. Porro 834. κορυθαίολα μήκη *le-*
gebat cum Salmasio ad Solin. p. 735, 2. D. post quem
Wakefieldium video suo more actum agentem ad Eurip.
Herc. Fur. 1005. Ceterum Porsonus in notis mss. ad

Æschylum, postquam monuisset in *Dioscoridis Epigrammate* notissimo recte citavisse *Salmasium ibidem*, Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράζας Γράμματα, addit; MS. a Bentleio collatus habuit ἐψύχωσε νονησμία εὐτα, unde ille parum feliciter νεοσμίλευτα. Σμιλευτὰ ad Euripidem tacite refertur, et imitatus est Dioscorides Aristophanem, quem vide *Ran.* 814—821. 900—904. 1004. 1005. ed. Brunck. [826—839. 929—935. 1036-7. ed. *Kust.*] Horum locorum primum dederat *Salmasius*. In ἐριβρεμέτας *Suid.* ms. εἰς τ.—ἄβροτον—μέλειν ἐπιστ.—γεωργόν—et ἐν om.

829. ὀδόντ' B. 833. ἵππολόφων B. 835. σκινδάλμων *Suid.* ms. 840, 1. λοφιᾶς (sic) et χαίτην *Suid.* ms. v. αὐτοκόμον, et sic edd. *Med. Ald. Kusteriana* λοφίας—χαίταν. 843. βρυχόμ. B. 844. *Suid.* γομφοπαγῇ. 853. πνευμόνων B. 854. μεθείμην *Dawes. Misc. Crit.* p. 239. MS. Barocc. 127. Schol. μεθείμην B. 855. κρεῖττον sed acutus supra circumflexum, et ω supra ο B. 857-8. *Suid.* ἀποσεμνύνει. 858. τραγωδίαῖς B. 859. *Eupolis Eustathii* ad Ὀδ. Λ. p. 428, 51 = 1680, 26. [ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον.] μέγα B. μὴ μέγα λέγε *Plato Phædon.* p. 38, 11. Bas. [95. B. *HSt.* 62. *Wytttenb.*]

860-3. *Suid.* v. ἀγριοποιόν. 860. τοῦτον, κάζεπίσταμαι καὶ δ. *Suid.* in ἀγριοποιόν, non in ἐγῶδα, ubi ms. παρὰ αἰσχύων. 862. ἀθύρωτον *Suid.* ubi sup. i. e. in ἀγρ. et in v. hic tamen memorans alteram lectionem.

863. In schedis; *Pollux* II. 125. τὸ καταλαλεῖν παρ' *Αριστοφάνει* ὁμοίως ἢ λάλησις καὶ ἀπεριλάλητος παρ'

Αἰσχύλω. Lege περὶ Αἰσχύλου. 864-6. Suid. ἄληθες.
 867. αὐτ' (pro ταῦτ') ex. em. ej. m. B. 868. θερ-
 μαίνης B. non Suid. ed. ms. θερμός. 874. εσφ. ἐς B.
 876. οὐκ ἀπὸ Suid. χάλαζα. 877. σαντὸν B. 880.
 ἡμερωτέρως gl. B. 881. ἔλεγχ', ἐλέγχου *citat ad Il.*
 K. Eustath. p. 801, 55 = 720, 19. δ' οὐ θέμις B. δὲ
 πρέπει Suid. ms. πράονως. *Sed teste amici epistola inter*
ejus chartas, λοιδορεῖσθαι οὐδὲ πρέπει C. C. C. in πράονως.
 λοιδορεῖσθ' οὐ πρέπει ms. in σὺ δὲ μὴ π. 883. ὥς pro
 ὥσπερ Suid. ms. σὺ δέ. 889. σὺ δὲ τί βουλεύειν (ν
 eras.) ποεῖν B. 890. ἐβουλόμην μὲν ἂν vel ἐβουλό-
 μην ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 239. 891. ἐστὶν ἄγων
 νῶν. Δι. τῆ; Αἰσ. Ὅθ' ἡ π. Dawes. Misc. Crit. p. 239.
 898. ὑπάσατε ex Etymologo legendum v. ὑπογραμμός.
 recte monuit Kusterus, accedit Scholiastes qui supra 854.
 ἐπάσατε legit. ἐπάσατε B. 899. ὦ Διὸς B. 904.
 Suid. Στρεβλός. 908. πορίσατε Kuster. de Usu
 Verb. Med. I. 30. 908, 9. ῥήματα καὶ π. B. 910.
 σοφίας ὅδε B. 915. ἐ. καὶ σὺ λιβανωτὸν λαβὼν sine δὴ
 B. καὶ σὺ δὴ sine λαβὼν Suid. ed. ms. καλῶς. 917.
 εἰσι pro σοι B. [*et Suidas editus v. καλῶς.*] σοι Suid. ms.
ibid. 920. ζύνεσι Dawes. Misc. Crit. p. 242. et ex
 eo Reisk. *Vide ad Phæen.* 187.

921. ἄπτομαι ω suprascr. eodem temp. B. 927.
 Suid. ms. λῆμα. παρὰ δὲ εὐριπίδου καὶ α. 930, 1.
 Paulo corruptius Suid. ἀστεῖα. τὸν μὲν εὐριπίδην—
 λέξαι Suid. ms. in λῆμα *scil.*

931. κατερρίνησμένον] κατερρίνημένον Suid. v. λῆμα.
 ed. Ald. et schol. ed. Ald. ed. Kuster. [*Aristophanis.*]

ex MS. Vat. U. κατερινισμένον B. -ερυνημ. Suid. ms.
 932. αἰσχύλος τόνδ' Suid. ms. in λῆμα scil. 932-5.
 Suid. ed. Med. v. ἀλινδεῖσθαι. [932-3. *omittit Kusteriana.*] αὐτοπρέμνοις—ἐπῶν Suid. αὐτόπρεμνον. 936.
 ἐρεῖτε B. 938. καὶ pro γε B. 939. τοῖς υἱ. B.
 942. γὰρ δὴ ἵνα τινὰ καθεῖσεν Dawes. Misc. Crit. p. 209.
 ἐκάθισεν ed. Kuster. ἑκάθισεν Ald. γὰρ ἕνα τινὰ (om. δὴ
 γ') B. *Vide Præf. Hecub. p. XLIII.*

945. γ' om. B. 946. ἂν om. B. sed videtur
 scripturus ante ζυνεχῶς. 950. καθῆστο v. l. sup. B.
 951. τι φθέγγαιτο et om. δὴ B. 953. σκορδινιᾷ B.
 et ὅτι. 955, 957. ῥήματα ἀγνώτα τοῖς θεωμένοις Suid.
 ἀγνώτα. 955. ῥήματ'——εἶπεν] Suid. βόεια. 956.
Hinc ut videtur et ex 1036. profecit Antipater Anthol.
III. 25. 28. (Brunck. II. p. 124.) Ὀτραγικὸν φώνημα
καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος——ὀκρυόεσσαν nescio unde Stanleius. Sed an-
tiquum ὀφρυόεσσαν revocaturus erat Porsonus.

958. οὐδέν B. *Vide Præf. Hec. p. XXXVII.* 960.
 γρυπεέτους B. 961. *Præf. Hecub. p. XLIV.* 963.
Præf. Hecub. p. XLV-VI. Opusc. p. 195. 964. Ση-
 μεῖον, οὖν Markland. ad Eurip. Suppl. 109. Aristoph.
 Babylon. apud Harpocrat. v. ἐπιβάτης. Εὐ γ' ἐξεκολύμ-
 βησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγνον. Ita legendum. 967.
 θεοῖς—ποῖα γ' B. οἱ ἄττα Cratinus Athen. IV. p. 164.
 E. 968. οὐ τρ. B. Suid. in Ἄπερ σύ. *Præf.*
Hecub. p. XLV-VI. Opusc. p. 195. 969. τοῖς π. B.

970. τοπρῶτον μὲν εὐθύς] Dele μὲν. Cl. Kusterus
 autem: "metri gratia scribendum est πρῶτον μὲν εὐθύς,

ut recte habet MS. Vat. U." Confer Dawes. Misc. Crit. p. 173. l. 1. Quæ mala fide in repetita Dawesiani libri editione omisit Cl. Burgess. *παρὰ σοῦ τὴν τ. εὐ.* (om. *τοπρῶτον μὲν*) B. 971. *καὶ* om. B. non Suid. ms. ed. *οἰδοῦσαν*. In Suid. *οἰδοῦσαν* fine *οἱ* addit ms. 972. *ἴσχανα* Suid. ms. in v. sed *ἴσχν.* in *πτισσάνη*. ubi ed. *ἴσχανα*. 973. *λευκοῖς* pro *μικροῖς* Suid. v. *ἴσχνανα*. [ed. ms.] *τευτλίους λευκοῖς* B. 974. *ἀπηθῶν* Kuster. ad Suid. II. p. 155. v. *ἴσχανα*. *ἀπανθῶν* B. vulg. Suid. ed. ms. [v. *ἴσχ.*] *ἀπὸ ἡθῶν* ed. ms. *πτισ.* *Alibi; ἀπηθεῖν* ex Ranis Eustath. p. 1753, 5. 979. *ἂν* om. B. 980. *ἔλεγον* B. 983. *αὐτ'—τοῦτο* B. 985. *τουτοιςι—ἔδειξα* Suid. ed. v. *γων. τουτουσι ἔδειξα* ms. 987. *εἰσβολὰς* B. 989. *εἶθ' ὑποτοπεῖσθαι* B. vulg. Suid. in v. 995, 6. Suid. *γνώση* corrupte. *μαθητὰς ἐκατέρου* ^{β̄} ^ā sic statim B. et γ' om. 996. *οὖν* om. B. *μεγαίννετος* B. Locum in *Μεγαίν.* om. ms. 998. *οὐμός* Suid. v. *κομψόν.* 999. *ἐς* B. 1008. *ἄμῦνον* B. 1012. *πᾶς* Suid. ed. ms. *αἴκε.* In *μικροπρ. ἄσπαστις* ms. 1013. *ἐκέκραγε* ed. ms. [in *μικροπ.*] 1016. *τρύβλινον* [Suid.] ms. 1018. *ποῦ τὸ σκόροdon τὸ χθ.* sic B. Suid. bis. 1019. *τὰς* Suid. v. *αἴκε.* *ἐλαίας* B. *τὰς ἐλάας* Suid. ed. ms. sed *αι* ms. *μικρ.* Eust. *ἰλ. α. p. 84, 9 = 63, 15.* [*τὴν ἐλαίαν ἐλάαν ἀττικῶς οἶον τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν.*] 1020. *ἀβελτερώτατοι* Suid. [ed. ms.] in v. *ἀβελτερώτατος.* B. Suid. ed. et ms. in *Βουταλίων.* *Μαμμάκυθος* (sic). 1021. *μαμμάκουθοι*] *Μαμμάκυθοι* edd. Ald. Flor. Kuster. *μαμάκουθοι* B. *ου* etiam Suid. [in *ἀβελ.*] v Suid. ms. *Βουτ.* bis ms. *Μαμ.* *Μαμμάκυθος, μ. β. κ.* Suid.

ms. μῶροι. 1022. Omittunt καὶ MS. Vatic. U. Suid. vv. ἀβελτερώτατος. Βουταλίων. Μαμμάκουθος. probante Kustero. κάθηνται Suid. vv. Βουταλίων. Μαμμάκουθος. καὶ om. Suid. [ed. ms.] v. ἀβελτερώτατος. B. et Suid. ms. Βουτ. Μάμμ. κάθηνται Suid. l. in Βουτ. ms. et Μαμ.

1023. λεύσσεις B. 1025-6. Citat Suidas v. μὴ σ' ὁ θυμὸς. qui et Scholia exscripsit. Suid. ed. μὴ σ' ὁ θ. om. ms. 1026. ἐλαῶν B. 1027. -ηκέ σου B. 1029. ἀντιλέξης Suid. ed. ms. λείον. 1039. ἐμέ B.

1040. Hoc πύσμα vocat S. Empiricus Pyrrhon. Hypot. I. 189. ubi ἔνεκα, ut B. δεῖ pro χρη B. Vide ad Odyss. I. 199. 1045. γ' om. B. 1047. μὴ δ' ἀγ. μὴ δὲ κ. B. 1049. πῆλικας B. 1050. γὰρ pro αὖ B.

1051. σὺ τί δράσας—ἐξεδίδαξας; Bentleyi. ex MS. Oxon. Epist. ad Mill. p. 19. Kuster ex MS. Vat. U. MS. Oxon. præterea, οὕτως αὐτοὺς γενναίους— δὴ om. B. γ. ἔξε. B. i. e. γενναίους ἐξεδίδαξας. sed de transpositis οὕτως αὐτοὺς nil Porsonus. Forsan error est Bentleyi ita citantis. Ceterum vide Præf. Hec. p. LIII. 1056. ἔνεκα B. 1057. αὐτ' B. 1058. τοὺς ante Πέρσας om. B. Præf. Hecub. p. LIII. 1059. ἀεὶ B. 1060. τοῦ ante τεθ. om. B. 1061. συγκρ. B. 1062. χρη π. ᾧ. ἀσκ. (om. γὰρ) B. 1064. Ορφ. γὰρ τὰς τ. B. a. m. rec. 1068. Pro Δι, Εὐ. B. 1069. ἔπεμπε B. 1070. ἔμελλ' B. 1071. κ' ἀγαθοὺς B. et κῶλάμαχος (sic). 1072. ἐποίησε B. 1075. σθενοβοίας B. 1076. οὐδ οἶδ' εἰς ἣν τιν' ἂν] ἂν om. B. Vide ad Hecub. 782.

1077. ουδὲ γὰρ et μηδέν σ. B. 1078. σοῖς π.
πολλῶ 'πικαθῆτο B. 1079. κατ' οὖν ἔβαλεν MS. Vat.
U. κάτω γ' ἔβαλεν Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 934.
Præf. Hecub. p. LIII. ὥστε κ. B. κατ' οὖν ἔβ. (sic)
B. τοι om. B. 1080. ἐπλήγεις B. 1082. ὅτι
γενναίας B.

1083. πίνειν] πιεῖν ex MS. Vat. U. recte Kusterus.
πιεῖν etiam legi oportet in Antiphan. apud Athen. I. 19.
p. 22. F. 1084. δ' om. B. 1085. τὸν πονηρόν B.
1087. τοῖσι δ' B. *Vide Opusc. p. 28.* 1088. δὲ
pro δὴ B. Λυκαβηττός bis Suid. ms. et mox τὰ χρηστὰ
cet. ut ed. 1088, 9. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητούς Καὶ
Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, &c. *Photii MS.* Πάρνης: τὸ ὄρος
θηλυκῶς √. (i. e. ἐστίν) πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδε κατὰ
τὸν λυκάβηττον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. *Lege ἐς τὴν—*
φροῦδαι. Fragmentum desumptum est e Nub. Priori-
bus. Hinc in Aristoph. Ran. 1089. forsán legendum est
Παρνήθων. PORSONUS. Vide de confusione Πάρνης et
Παρνασός, Ruhnken. ad Timæum, ab Hermannō citatum.
Acharn. 346. Παρνήθιοι Grayius poeta, levi errore pro
Παρνήσιοι, quomodo recte Hotibius et Elmsleius.

1090. ἀνεία B. [i. e. ἀνθρώπεια.] ἀνθρωπίως Suid. in
v. ms. omittit nomen Aristoph. In eadem pag. λυπησί-
λογος ms. 1091. τάγε ῥήματα] *Lege τὰ ῥήματα.*
Vide infra ad Vesp. 976. γε om. B. 1092. ἄλ-
λωστ' pro κάλλως B. χρῆσθαι μεί. B. 1093. ἰμε-
ρίοις B. 1094. καταδιδάξαντος B. 'Α' μοῦ quoque
Ald. [A' ἐμοῦ sc. Kuster.] 1095. *Præf. Hec. p. VII.*
1097. γε om. B. 1100. περὶ Suid. ms. χιτών.

ἐξέκνυψεν B. 1103. στωμυλομ. B. 1104. τόθ' ἡνίκα γ' ἔγωγ' ἔ. B.

1105. ῥυπαπαὶ B. 1106. εἰς B. 1108. -γειν οὐκ ἔτ' ἐλαύνειν B. et 1109. πλεῖν. 1110. ἔσθ' οὐτοσί B. 1115-6. Suid. ἀνεμεστώθη. 1120. ἐστὶ pro ἔτι B. 1121. ἀπεφανάνθη] ἐπαφ. Suid. ms. bis. [v. ἐπαφ.]—αννανθ. Suid. ms. 1125. κεραμεῖς B. 1127. τὴν γαστ. B. 1130. φυσσῶν B. 1135. εσβ. γὰρ εἰσι. tres voces om. B.

1137. ἀναδάσασθον Dawes. Misc. Crit. p. 243. ἀναδέρετον MS. Barocc. 127. ἔπετον B. ἔπιτον v. l. m. ἀνεδέρετον B. ἀναδέρετον v. l. m. 1149. γ' om. B. 1150. τοὺς τροπολόγους B. προλόγους suprascr. m. rec. 1153. ἀσαφές B. 1155. ὀρεστείας B. 1160. λέγειν B. 1161. ταῦτα πάντ' ἔ. B. 1163. σιγᾶν B. 1164. ἱαμβείοις B. 1165. γ' prius om. B. 1172. πότερον οὖν B. 1173. χειρὸς B. 1178. μᾶλλον pro μεῖζον B. 1180. οὕτως ἂν B. 1181. Suid. ἀνθοσμίας. 1187. εἰς γ. φ. τήνδε B. 1188. κατέρχεσθαι B. 1189. *Adverss. p. 37.* 1190. χρ. μοι σὺ B. 1192. ταύτη ἔστιν· ἀλλ' ἄριστ' ἐπὼν ἔχον B.

1193. ὅτι σὺ λ. 1194. εἰς—^εὅτω B. 1197. σὺ τί B. 1200. ἐρμῆν B. 1202. εἰς B. 1203. τάδε γε] γε om. B. τῷδε in *Æschyl. Choëph. 4. edidit Porsonus.* 1209. Corrupte Suid. ms. in στοιβ. qui et Sophocli tribuit.

1211. Lege et distingue οὐ γὰρ μοι ἔστιν ἀλλ' ἀκουστέα Τῶν—*etenim me audire oportet tuorum*—ἀκουστέον B. 1213. εὐτυχής] εὐδαίμων MS. apud Valc-

kenær. ad Eurip. Phœniss. 1591. sed εὐτυχῆς quoque
Schol. ad Æschyl. Theb. 781. εὐδαίμων B.

1215. πρὶν ἢ φῦναι μὲν, Ὡπόλλων MS. Vatic. U.
probante Kustero. πρὶν φῦναι μὲν, Ὡπόλλων Valckenær.
ad Eurip. Phœniss. 1591. πρὶν φῦναι μὲν B. Vide
ad Phœn. 1613. 1229. δέ σου Suid. ed. ms. ληκυθ.
1231. Opusc. p. 32. 1233. ἐναρμόζειν B. 1233-4.
Ad Med. p. 23. Opusc. p. 376. 1235. τοῖσιν B.
1236. καὶ δὴ B. [δεῖ male Bas. 1.]

1237. ἀρχελάου ἢ ἀ. 1242. ὑψιπύλης ἢ ἀρχή. 1244.
τὸ λείπον τοῦ ἔπους παρθένοισι σὺν δ. Hæc e marg. B.
desumta liquet.

1242. Hinc emendabis Anonym. apud Montfaucon.
II. p. 501. Bibl. Coislin. ubi legis, νεβρῶν δορῇ καθα-
πτούς. 1243. παρνασόν B. 1252. γε om. B.
1253. δῆμητραν B. 1256. Σιδώνιον δὴ ποτ' B. 1261.
ἐπειδὴ B. 1263. ταντάλιος B.

1266. ἀπόδου Dawes. Misc. Crit. p. 243. et ex 2.
manu MS. B. 127. Hæc ex exempl. ed. 1547. In
1532. tacet, sed supra πάσῃ τέχνῃ, ἡγουν πάσῃ μηχανῇ, et
in margine, ἡ ἀπόδοσις.

	οῖνο
εἶλεν	μάου
ιπποδά	γαμεῖ
μειαν	κόρην

Omnia ex B. proculdubio.

1267. καλήν τε Dawes. Misc. Crit. p. 245. καλήν
τε κ. B. 1268. γ' om. B. 1271. πολύβοτρυν B.
1273. αὐθ' B.

1274. Inaccurate ed. Kuster. Ἦα αὐτόν. recte habet Aldina, Ἦα ὑτόν—— *Pro his ἦασον* B. 1277. τοὺς ὀφθαλμοὺς Suid. ms. σῦκον αἰτεῖς.

1280. ἐπιδείξω B. 1284. γ' om. B. 1289. μέμψεταιί B. 1292. π. δὴ μ. B. Post 1294. δ. προσαυλεῖ τις B. 1300. δύνω B. 1301. ὑιέ gl. B. et παῖ om. 1302. 1304. ὦ Αἰ. B. 1308. Δι. et 1310. Εὐ. om. B.

1308. L. ὄδιον ex Æschyl. Agamemn. 104. 1312. εἰς B. οὖν Suid. ms. om. [in βουβωνιῶ] 1313. βουβ. γὰρ τῷ ν. ὑπὸ τ. κ. Suid. ed. ms. in βουβ. 1314. ἀκούσεις B.

1317-8. Ex Æschyl. Agamem. 109. 110. 1318. ἦβας B. 1322 om. B. et 1328.

1323. Æschyl. Agamemn. 113. 114. πέμπη ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι Θούριος ὄρνις. Forsan hinc legendum Πέμπη ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι—— quod Antistrophæ optime quadrat. χερσὶ καὶ δορὶ B. 1329. συγκλινές τ' B. 1333. εἰς B. 1334. αὐθ' B. 1335. ἱερὸν B. 1336. οὗτος δ' ἀπὸ πάντων πορνιδίων μέλη φέρει *Porsonus apud E. Maltby Thes. Prosod. p. 823. De πορνίδιον vide ad Nub. 993. Alicubi enotaverat Porsonus οὐσίδιον ex Nicomacho Athenæi II. p. 58. A. ubi secunda producitur, et recte quidem, quum vox fluat ab οὐσία.*

1337. μελίτου καὶ] Delet καὶ auctore Suida v. Μέλιτος Bentleius in Phalar. p. 300. quem sequitur Kusterus addita MS. Vat. U. et Suidæ v. σκολιὰ auctoritate. μελήτου et om. καὶ B. Locum om. Suid. ms. v. μέλιτος.

καὶ om. Suid. ed. ms. σκολιά. *Per η scribendum Μέ-
λητος, utpote a μέλειν derivatum, censebat Porsonus.*

Schol. 1337. τάρταρόν γε ναίειν] L. Τάρταρόν τε
ναίειν ex Schol. ad Acharn. 531.

1342. τάδ' ἐστ' ᾗ. B. 1346. τέγκουσαι νοτεραίς B.
1348. ὑπωρόφιοι] κατὰ γωνίας addit ed. Kuster. *Omit-
tunt Ald. Junt. 1525. non 1515. neque mss. Cantabr.
De B. tacet Porsonus; consentit igitur cum ed. 1532. et
verba habet.* 1349. εἰ sexies Suid. ed. ms. 2°. om. B.
*i. e. εἰλίσσετε et εἰ quater præmissum B. εἰλίσσετο tan-
tum Suid. in φάλαγξ, si Porsoni notam intelligo. Cor-
rupte Suid. in φάλαγξ. ubi ms. λύσσετε δακτύλοις.*

1352. 3. "Eurip. Elect. 438. 9." KUSTER. 1355-6.
Hæc (quod nescivit Kusterus) citat Suidas v. γάνος.
1357. περίβαλ' B. 1359. τί δέ B. 1360. τοι-
αυτὶ B. 1366. κελαινοφαῆς Suid. in v. ed. Ald. [*et
Med. et ms. ut videtur.*] 1367. δύστανον B. 1369.
πρόμολον B. 1380. πόντιμε B. 1382. θεάσασθε
[B.] In ξυναρπάσασα 1383. desinit B.

1391. κνεφαῖος] κνεφαίως vulgo. Sed jure præfert
Scholiastæ lectionem Kusterus, κνεφαῖος, quam exhibet
quoque Suidas v. κνεφαῖος et ed. Ald. [κνεφαῖος (sic)
editionis Bas. 1. in -αῖος mut. a Porsono, scil. e Suid.
ed. ms.] 1392. εἰς ἁ. Suid. ed. ms. κνεφαῖος. 1416.
τ. τήν τέχνην] Dele τήν ut constet metrum.

1418. 9. Huc respiciens Suidas v. νεοχμός legit
πλέον. Fallitur vero Cl. Kusterus qui referri putabat ad
Thesm. 708. 1419. ἀτοπίας πλέων] f. Suid. ἀτοπίας.
πλέον Suid. ed. ms. νεοχμόν. 1423. Ἐπιθόμην Bent-

lei. in Menandr. p. 58. 1427. *Ad Orest.* 141.
 1429. *Ad Med.* 1. 1431. *et mox.* 1440. *ad Or.* 141.
 1438. Citat Suidas v. *πειθώ.* 1439. Citat Suidas v.
θανατῶν. 1449. Citat Suidas v. *βρίθος.* 1453.
 Suid. *ἄραιτο. ἀχθοφόρον.* [*ὡς tacite Brunckius notatus a*
Porsono Opusc. p. 31.] 1459, 60. Suid. *δι' ἐχθρας.*

1475. *φανείται pro πέφυκε* male Suid. v. *Σίφνιοι.*
 Rescribendum totidem literis, *μεγάλα δὲ βλάπτειν*, ut op-
 time habet Suidas v. *Σίφνιοι.* Vide Taylor. ad Lycurg.
 p. 323. cui eandem locutionem restituit. Adde Æschin.
 c. Timarch. init. Plutarch. de audiend. Poet. p. 40. ed.
 Potter. Mnesitheum apud Athen. XI. 10. p. 483. F.
 Thucydid. VIII. 60. Eustath. in Homer. II. K. p. 789.
 Θ. p. 707. [*p. 707, 62. μεγάλα βλαβήσονται. p. 789, 63.*
μεγάλα βλάπτει.] *φανείται, μεγάλα δὲ* Suid. ed. ms.
σίφνιοι.

1480. *ἐκτρέφῃ* Plutarch. Alcibiad. I. p. 199. Suid.
 ms. om. *οὐ* *χρὴ λ.* Ut vulg. in *σκύμνος.* 1485. “*Λεώ-*
κριτον Suid. v. *Λεώκριτος*” KUSTER. *Λεώκριτον* Suid. ed.
 in v. sed et *Κλεοκ.* ordine. Om. ms. 1493. Suid.
ἀμάθητος. 1496. *σωθείμεν* Dawes. Misc. Crit. p. 246.
 favente partim Suida, qui v. *σαφέστερον* versum sic ex-
 hibet: *Τούτοις χρησαίμεσθα, σωθείμεν ἂν.* Obiter emenda
 Menandrum apud Eund. v. *ἀπ' ἐχθρῶν.* *Οὐχ' ὅθεν ἀπω-*
λόμεσθ' ἴσως σωθείμεν ἂν. Ita scripserat Menander, quem
 eodem modo prorsus quo Aristophanem truncaverat
 Suidas, omittendo *ἴσως* et inferciendo *σωθείμεν.* Vide
Append. ad Tourp. p. 439. et Porsoni Opusc. p. 382.
fin. *τούτοις χρησαίμεθα, σωθείμεν* Suid. ms. *σαφέστε-*

ρον, *ubi citantur* 1491—1501. 1498. πράξαντες et
om. οὐ ms. 1500. πότερον ms. 1506. σώσεις
Suid. ms. σισύρα. 1507. συμφ. ms. 1514. πλὴν
καὶ ὁ Suid. ms. Περικλῆς et mox νόμος. πλὴν γε ed.
Med.

1523. εἰ μὴ duo MSS. Plutarchi II. p. 33. εἰ μὴ
—δοκεῖ; Macho apud Athen. p. XIII. 5. p. 582. Hunc
versum, in Æoli fragmentis insertum, iterum male dat
in Incertis Musgravius. 1525. τίς δ' οἶδεν Suid. τίς
δ' οἶδ. τὸ κατθ. Suid. ms. 1526. τὸ πνεῖν δὲ πνεῖν
τὸ δὲ κ. Suid. ms. 1528. *App. ad Toup.* p. 468.
1538. ξυνετὸς] συνετὸς ob metrum.

1553. L. καὶ τοῦτ' αὐτοῖς τοῖσι πορισταῖς. Aliqua-
tenus favet Suidas, qui pro τούτοις, v. Πλούτων dat τοῦτο.
τοῦτο Suid. ed. ms. Πλούτων. 1558. ex Suida ἤκω-
σιν, ἐγὼ Toup. in Suid. I. p. 90. ἤκωσιν, ἐγὼ Suid.
ed. ms. δευρί. 1559. μὰ τὸν Απόλλωνα Suid. 1561.
λευκοφόρου Suid. ms. συμποδίσας.

1563. τὸν θρόνον] Lege θᾶκον. MS. Vatic. U.
θῶκον, ut infra 1570. 1565. Lege metro et sensu
conspirante, κάμοι σώζειν—et mihi servare. 1574.
τοῖς] τοῖσιν Kuster. ex MS. Vat. U. 1575. μολ-
παῖς] μολπαῖσιν Kuster.

E Q U I T E S.

—

4. 'ΑΦ' οὗ Suid. ed. ms. εἰσήρρησεν. 7. Suid.
αὐταῖσι. 8. δεῦρο ν. π. citat Suidas v. δεῦρο.

9. πενθήσομεν, 'Ολύμπου ex Suida v. ξυναυλίαν π.
Toup. in Suid. III. p. 155. Cur. Noviss. p. 101. Huc
respicit Eustathius ad Iliad. A. p. 27. *pen.* = 21, 25. *Bas.*
κλαύσωμεν ἂν 'Ολύμπου Kuster. ad Suid. II. p. 650. Vul-
gatum defendunt Valckenærius Diatrib. p. 166. Mark-
landus ad Euripid. Iph. Taur. 36. *Quibus ipse se*
astipulari mihi dixit. πενθήσωμεν, οὐλύμπου Suid. ms.
ξυναυλ.

16. Exstat Eurip. Hippol. 348. notante Marklando
ad Euripid. Iph. Aul. 728. πῶς ἂν *utinam*, ut Anthol. I.
13. πῶς τις ἂν εὐθάνατός σε φύγοι, βίε; ut legendum ibi
videtur.

18. κομψευριπιδικῶς] κομψευριπικῶς MS. Vat. Pal.
Suid. v. κομψευριπικῶς. probante Kustero. κομψευρικῶς
male Suid. ms.

31. Suid. v. βρέτας. 32. *Ad Hecub.* 788. 35.
προσβιβάζειν Aristidi reddendum ex MS. T. III. p. 275.

Suidas. Προβιβάσεις——εὖ προβιβάσεις. *ubi Porsonus,* Fallitur Suidas, et Kusterum fefellit. Nam in Aristophanis Eq. 35. per errorem legit προβιβάσεις pro προσβιβάσεις.

40, 1. Suid. ἄγροικος. 41. Male citant ἀκρόχολος Portus et Kusterus ad Suidam v. ἄγροικος. 42. πυκνίτης Suid. ed. ms. πυκνί. (πυκνή ms.) v. Athen. p. 213. D. *ubi πνύκα edd. sed πύκνα e ms. A. Porsonus Adv. p. 75. vide ad 1104.* Πυκνίτης duo MSS. ed. Junt. prior, Dion Chrysost. xxxii. p. 362. ut male Brunckius. Qui sequitur versus Aristophanis esse videtur, sic legendus; τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον; τὸ omittit ed. Ven. (Imo Eupolidis Πόλεσιν apud Suid. v. ἀπώμοτον.)

43. τῇ πρ. v. Suid. νομ. 51. Citat Suidas v. ἔνθον. 56. πανουργοτάτως παραδραμῶν Suid. v. μάζα et versu sequente, αὐτήν. 63. ποιεῖται Suid. ed. ἰν μεμακκοακότα *ut videtur.* Sed locum Arist. om. ms. πεποιήται ἰν τέχνην ed. ms.

68. Lege ex Schol. ἀναπείσεται—Suid. v. ἀναπείσετε. quanquam ibi in ipsis Comici verbis alterum exstat. 70. ὀκταπλασίονα Suid. ms. χέζομεν. 77. τόσον αὐτοῦ τὸ βῆμα Suid. αὐτόχρημα *ubi citantur* 74-8. 78. Suid. v. Χάονες. *ubi ὁ Γέρης male tentat K. v. Ach. 604.* 79. ὁ δὲ νοῦς Suid. ms. κλωπ. 83, 4. Athen. p. 122. A. *ubi βέλτιον ἦν μοι.* 84. αἰρετώτερος] τατος superscr. Suid. ms. νωῖν, *ubi multa corrupta.*

90. εἰς ἀπόνοιαν Sylburg. ad Etymol. M. v. οἶνος, probante Dukero ad Thucyd. VIII. 88. Euripid. Andro-

mach. 979. Ὁ δ' ἦν ὑβριστῆς, εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον, Τὰς θ' αἵματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί. *Quod male sollicitavit cl. Heathius. Confer Med.* 552.

91. *πρακτικῶς* *Suid. ms. οἶνον π.* 92, 3, 4. *In Epitom. Athen. apud Casaubon. Animad. p.* 782. 100. *Corrupte Suid. νοιδίων (sic ms.)* 103. *Suid. δημίο-πρατα.* 104. *ταῖς θύραις Suid. ἐπίπαστα.* 129. *Στύγαξ Suid. ed. ms. in ordine. Sed in ms. statim sequuntur, Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος, deinde Στύππαξ, στρατηγὸς Ἀθηναίων.*

137. *Citat Eustath. ad Il. A. p.* 213, 37. *notante Porsono.* 143. *ἀλλαντοπώλων ἔσθ' ὁ τ. ἐξολῶν Suid. ms. ἢ ἐξολῶν.* 147. *κατὰ τὸ θ. Suid. ms. ἢ κατὰ θεῖον.* 148, 9. *Suid. ἀνάβαινε.*

150. *τί ὅστιν; τί με, τί με Valckenær. ad Eurip. Phœniss.* 856. *male. Vulgata enim lectio sanissima est.* 158. *ὦ νῦν μὲν] Sic Suid. ed. ms. ὦ νῦν. ὁ χθὲς μὲν Themist. Or. XVI. p.* 206. *B.*

159. *Ἀθηνῶν vel ἄγε Dawes. Misc. Crit. p.* 248. *Prius verum. Idem mendum ex Nub. 400. exemit Kusterus. Lysist. 37. exhibet Ἀθηναίων Suidas v. ἐπιγλωττή-σομαι. ἀθηναίων] sic Suid. ed. ms. ταγός.*

165. *πυκνός] Πυγκὸς Scaliger, vulgatum defendente J. Rutgersio V. L. V. 1. et ita Suid. v. Πνύξ. πυκνός] sic Suid. ed. sed alterum ms. contra Suidæ mentem. nam et mox πυκί.* 174. *Χαλκηδόνα Palmer. Exercitat. p.* 725. *probante Kustero.* 181. *Citat Suidas v. ἐξ ἀγοράς.* 182. *ἀξιῶ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν Suid. Med. Ald.*

et ms. v. ἀξιῶ, ubi *Kusterus* ισχύσειν. Schol. Habet Suidas pro κρίνω νομίζω. v. οὐξ ἀξιῶ. 184, 5. μὰ τοὺς θεούς· Εἴμ' ἐκ πονηρῶν γ'. *In his non omitti potest ἀλλά. Lege, ἀλλ' ἐκ πονηρῶν γ'. ἀλλ et εἰμ in MSS. antiquioribus aliquando vix differunt. Thesm. 905. αὕτη Θεονόη Πρωτέως : μὰ τὸ θεώ· Εἰμὶ Κριτύλλα γ'. Lege ἀλλ' εἰμί.* PORSONUS. *Vide Elmslei. ad Acharn. 47. et addend. 188-9. Suid. Ἰωάννης ὁ Καππαδοκίας ἔ. Locus est, οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι, quem e Procopii Bell. Persico I. p. 70 = 39, 44. ed. Hoeschel. sumtum esse monet Kusterus.*

190. Lege ob metrum ὅτι καὶ κακὰ κακῶς cum editione Aldina. 191, 2, 3. Paullo corruptius Suid. δημαγωγικός. 196. σοφῶς ex Suida v. ἡνιγμένος Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 57. quomodo emendaverat Casaubonus, et citat Scholiastes personarum enumerationi subiectus. *Ad Toup. p. 500.* 197. Suid. ἀγκυλοχείλης. βυρσάετος Suid. ms. μάρψη. 204. Suid. v. [ἀγκυλοχείλης, ut videtur.] 207. ὅ τ' ἀλλᾶς Dawes. Misc. Crit. p. 201. 211. Schol. "Partim sua fecit Suidas V. αἰκάλλει." Toup. in Suid. I. p. 118. 220. Suid. ed. ms. in συμβαίνουσι. 224. ὅ τε π. β. λ.] Suid. βδύλλει. 230. δείδιθ' Suid. ed. ms. in ἐξεικασμένος ut videtur. 242. παραγίγνεσθε] Ob metrum lege παραγένεσθε. 247. τὸν ἀλιτήριον καὶ παν. Suid. ed. ms. παῖε. [ἀλ. edd. Med. Kust.]

254. ἔφυγεν] ἔφενγεν ed. Kuster. Suidas vv. εὐλαβοῦ. τὰς ὁδοὺς. Vide Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 56.

ἔφενσε Suid. ms. τὰς ὁδοὺς. *ed. Med. ἔφυγεν.* 258.
 Citat Suid. v. πρὶν λαχεῖν. ubi Scholia quoque habet, quæ
 male vertit interpres. 259-60. Corrupta et mutilata
 Suid. διασείων. 262-3. διαβαλὼν—ἐκεκολ.] Suid. v.
 ἀγκύρισμα. *ed. ms. ut videtur.* 264-5. Suid. ἀμνοκῶν.
 269. εἰ δέ σ' οἱ ὑπέρχ. Suid. ms. ἰν ὑπέρχ. 270.
 κ' ἐκκοβαλικεύεται Toup. in Suid. III. p. 258. Oportuit
 saltem κᾶκκοβαλικεύεται vel κᾶκκοβαλικεύεται. ἐκκολα-
 κεύεται Suid. ms. (ἰν ὑπερχ. sine ἡμᾶς ut videtur) mox
 κόλαβοι. 273. καὶ δῆμ' om. *ed. Med.* Suid. γαστρί-
 ζομαι.

276. *In margine ed. 1532.* Lege, εἰ μὲν τόνδε
 νικᾶς τῇ βοῇ, τήνελλ' ἔσει. Sic in Crantoris versu apud
 Stob. 94. (96.) p. 517, 47. pro καταγέλαστος εἶ, lege ex
 margine, καταγέλως ἔσει. ἀλλ' εἰ νικήσης (sine mediis)
 Suid. Ald. ms. τήνελλος εἴης ms. 282. *Præf. Hec.*
 p. XLIX. 287. “σε Priscian XVIII. p. 1187.” KUS-
 TER. Atque ita ob metrum legendum. 289. τὸν ν.
 Suid. ms. κυνοκ. 290. Suid. *ed. ms. v. περιελῶ.*
 291. περιτεμοῦμαι Suid. ms. ἰν περιελῶ scil. sed mox
 ὑπο- ut et in v. 292. εἰς μ' Bentlei. ad Horat. Od. I.
 iii. 18. ἀσκαρδαμυκτί Suid. in v. 297, 8. Suid. ἀγο-
 ραῖος. 300. L. ob metrum καὶ φανῶ σε. 301. Suid.
 v. ἀδεκατεύτους. 310, 1. Suid. ἀνατετυρβακώς. 312.
 ἀνακεκώφηκας Suid. in voce. *Vide ad Orest. 1279.*
 316. ὑποτεμῶν Suid. *ed. ms. μοχθ.* 318. Suid. δοχμή.
 319. *Præf. Hecub. p. XLIX. Opusc. pp. xci. 198.*
 320. δημόταισι] δημόταις *ed. Kuster.* 326. ἀ. τ. ξ.
 τ. κ.] Suid. ἀμελγειν.

327. Ἰππόδαμος Suid. v. λείβεται. quomodo legit secundus Scholiastes. ἰππόδαμος Suid. ed. ms. λείβ.

331. ἐν πανουργία θράσει τε—— 338. οὐ μὰ-δία]

Dele οὐ. vide supra 335. 339. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ——

340. πάρες πάρες Kuster. ex MS. Vat. Pal. 346.

Sch. Townl. ad Ἰλ. Π. 59. μετανάστην: ἐν τῇ μασαλιω-

τικῇ καὶ τῇ ῥιανού μεταναστεῖν· καὶ ἀκούουσι τὴν βρισηίδα·

ἐδόκουν δὲ ἀτιμότεροι εἶναι οἱ μέτοικοι· ὥς διὰ μοχθηρίαν τρόπων τὰς ἰδίας καταλιπόντες κατὰ ξένου μετοίκου ὁ κωμικός:—

353. ἐπιὼν Suid. ms. θυνν. 356. ἄτ' ἐπιπιὼν Suid.

edd. ἀναπόνιπτος. κατ' ἐποποιὸν ms.

358. Hinc forsan in Hesychio legendum, II. p. 817.

Οὐ προσίεταιί με, ubi μοι vulgatur. Suid. ed. ms. προσίεται.

364. ἐξελῶ σε τῇ πηγῇ] sic Suid. ed. ms. κύβδα. Imo edd. πηγῇ. Mendose Suidas v. κύβδα, τῇ πηγῇ. Idem mendum apud Georg. Lecapen. Ἐπιμερισίαις MSS. fol.

114. b. Ἰσχία. αἱ μετὰ τὰς ὀσφύς σαρκώδεις προβολαί. γλουτοὶ καὶ κογχῶναι, τὰ μετὰ τὰ ἰσχία, ἥγουν τὰ περὶ τὴν

πηγὴν (l. ΠΥΓΗ'Ν) ὑπερέχοντα. Eadem varietas est apud Suid. I. 40. v. ἀγροῦ πηγῇ. Archestrat. Athenæi

VII. 19. p. 320. C. Vide ad Orest. 1234.

365. κάμὲ γὰρ ἦνπερ] L. ἐάνπερ ut videtur legisse Scholiastes. 367. Suid. διώξομαι. 369. Suid.

δερῶ. 371. κατασκενάσω Suid. ed. ms. περικ. 377.

Suid. ἐξείραντες. ubi ἐκκοψόμεθα pro σκεψόμεσθ'. 384.

L. ex Scholiaste ob metrum οὐκ ἄρ' ἦν. 385. ἐπιθι]

Sic Suid. ms. στρόβει. [ἄπιθι ed. Med.]

388. ὥς ἐὰν ob metrum. Idem mendum in Comici incerti fragmento citato in Schol. MS. ad Eurip. Orest. 234. apud Valckenær. Diatrib. XXI. p. 229. ita legendo. Ὁ πρῶτος εἰπὼν, μεταβολὴ πάντων γλυκύ, Οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'· ἐκ μὲν γὰρ κόπων Γλυκεῖ' ἀνάπανσις, ἐκ δ' αἰλουσίας ὕδωρ, Καὶ τᾶλλα δὴ τοιαῦτ'· ἐὰν δ' ἐκ πλουσίου Πτωχὸς γένηται, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὐ. Ὡστ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ δὴ γλυκύ. Pherecrates apud Athen. VIII. 3. p. 335. A. Μηδέ ποτ' ἰχθῦν, ὧ Δευκαλίων, Μηδ' ἐὰν (non ἂν) αἰτῶ, παραθῆς μοι.

391. 2, 3. Mutile et mendose Suid. v. ἀμώμενοι. ex Sch. ad Eccl. 146. ut et v. ἀφανανθήσομαι. 396. ὥς δέ] ὁ δέ Suid. ed. ms. ἐρύθημα. παρεστ. πᾶν om. Suid. v. ἐρ. non παρεστ. 397. μεθίστησι] Sic Suid. ed. ms. 398. τοῦ π.] τοῦ om. Suid. ms. v. παρ. 399. ἐν προβάτου Suid. ms. κώδιον. sed mox Κρατίνου ut vulgo. Vide Opusc. p. 33. Schol. κακώσεως αὐτῷ δίκην Kuster. ad Suid. v. κώδιον.

405, 6. οἶμαι γ. πυροπίνην τῆς θέντ' ἰηπασῶν νῆσαι Suid. ms. in ὧ περὶ π. ut videtur. πυροπίπην in v. ms. 411. Male vertit interpres ad Suid. v. ἀπομαγδαλία. πλὴν ὑπερβ. Suid. ms. v. ἀπομαγδ. 412. ἀπομαγδαλίας Suid. 419. Præf. Hecub. p. XLIV. Opusc. pp. xci. 194. 428. καταεῖς Dawes. Misc. Crit. p. 249. renitente Toupio in Suid. II. p. 45. Porsonus corregebat,

ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἥδη καικίας μέγας τε.

Tum 435. ἦτοι καϊκίας ἢ συκοφαντίας, collatis Plutarcho T. II. p. 853. C. et Ravennate. Deinde 438. τοὺς τερ-

θρίους, cum Scaligero et Ravennate. Corrige τερθρίους in Invernizii nota. De λαμπρός άνεμος &c. vide Porsonum Adv. p. 102. Dorvill. ad Chariton. p. 114. Herodot. II. 96. Æschyl. Ag. 1189. Eadem metaphora infra 756. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς εἰς τὸν ἄνδρα. Plato Alcibiad. II. p. 146. E. HSt. 314, 12. Ald. ἄνευ γὰρ ταύτης, ὅσῳ περ ἂν λαμπρότερον ἐπουρίσῃ τὸ τῆς ψυχῆς, &c. quomodo egregie Lennepius ad Phalarin p. 87. pro ὅσῳ περ ἂν ΜΗ' ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἐ. τὸ τῆς ψ. ἄνευ γὰρ ταύτης. Compara Euripid. Andr. 555. 611. Æschyl. Ag. 227. Vulgatam tamen servat Codex Clarkianus, ut a Gaisfordio didici. Anaxandrides Athen. VI. p. 242. E. λαμπρός τις ἐξελέλυθ' ; Ὅλολος οὗτος εὐθύς ἐστι. Ita Porsonus Opusc. p. 237. Demosthenes de Corona p. 329, 24. ed. R. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός ;

435. γε κακίας ed. Kuster. Καικίας Dawes. Misc. Crit. p. 250. Omittit γε Aldus. A. Schottus ad Diogenian. IV. 66. Καικίας ante Kusterum et Dawesium. [καικίας schol. ut monet Kusterus.] 438. τοὺς τε θρίους] τοὺς δὲ ed. Kuster. 443-4. Suid. ἀλιτήριος. 453. Opusc. p. 34.

463. Οὐκουν μ' ἐν Ἀργεὶ οἶα πράττεις λανθάνει] Lege, ut vitetur hiatus, Οὐκουν ἐν Ἀργεὶ μ' οἶα— confer Markland. ad Eurip. Suppl. 109. Obiter repone in Alcæo apud Athen. IX. 12. p. 396. γαλαθηνῆς ὕος. pro vulgato γαλαθηνοῦ ὕος quod frustra probat Toupius Addend. in Theocrit. XV. 73. Cur. Noviss. in Suid. p. 6. talis enim hiatus nusquam in senario vel tragico vel comico permittitur. ἀγαθᾶς ὕος occurrit infra Acharn. 741. τὴν

ὅν supra Plut. 1107. Lysistr. 684. ἐμπεπρησμένης ὑὸς Acharn. 36. Similem medicinam fecimus Eccl. 1048. Sin hæc transpositio minus placeat, lege, Οὐκουν μ' ἐν Ἀργείοις ᾶ—quod et melius videtur. V. infra 478. Eurip. Suppl. 965. et lege in Diphili senariis apud Athen. VI. 9. p. 238. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς Ὅτι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει ὀρθῶς ὁδόν, Ἡ πῦρ ἐναύσει, ἥ διαφθείρει ὕδωρ, Μέλλοντα δειπνεῖν ἤγε κωλύσαι τινά.

478. *Opusc.* p. 152. 489. ἐξολισθάνειν lege cum Dawesio *Misc. Crit.* p. 339. 495. χ' ὥσπερ Suid. v. κάλλαια. οὐχ οὕτως Suid. ms. v. κάλλαια. et πάλιν ante ἥξεις. 500. ἥξεις Suid. v. κατὰπαστος. 503. Ἡδη μούσης Πειραθέντες καθ' ἑαυτούς. Dawes. *Misc. Crit.* p. 192. "Citat Suidas v. παντοίας." Toup. in Suid. III. p. 8. Suid. ed. ms. παντοίας ubi μνήμας ms. 505. *Præf. Hec.* p. LX. *Opusc.* pp. 28. 199. 506. ἔτυχε Suid. ms. φαύλως. 508. γενναίως quoque Schol. Ed. Ald. Suid. v. τυφώς. ed. ms. ut videtur. Ed. Kuster. γενναῖος, quod imperite probat J. Toupius in Suid. III. p. 238. Vide ibi Porsonum p. 477.

513, 14. Confer Kusterium et Casaubonum in locum. Ruhnken. ad Timæum p. 151. 195. Joann. Keill. *Lect. Astronomic.* VI. p. 51. *Astronomy was courted by many admirers and suiters.* 518. Suid. Μάγνης. om. ms. 521. Suid. ms. οὐκ ἐξήρκεσεν. ubi ὕμῶν.

523. *In schedis*; Cratinus apud Suid. v. δωδεκάκρουνον. Schol. ad Aristoph. Eq. 523. δωδεκάκρουνον τὸ στόμα, Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρνυγι. Ubi non omnia recte atque ordine

fecerunt Kusterus et Toupus in Suid. Cur. Noviss. p. 35. Confer Eustath. ad Homer. Odyss. I. p. 1635, 21. Euripid. Cycl. 410. ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξανεῖς βαρύν. Vulgo, φάρυγγος—ἐξιεῖς. Sed propius vero ἐξανεῖς Athen. I. 19. p. 23. E. Vide Advss. p. 268. 525. ἐφόρει. Vide Advss. p. 210. 526. συμποσίους Suid. ἀφέλεια ed. Med. ubi ὁ πολλῶ 523. usque ad πρυτανείῳ 532. 528. ἔτ' οὐκ Suid. ed. M. ibid. cum aliis corruptioribus deinceps. 530. Τῶν θ' ἀ. δ.] Suid. ἀρμονίαν. 534. Suid. ed. ms. in v. στυφελισμούς. 535. Citat Suidas cum præcedente, qui habet ἡμᾶς. In στυφελισμούς scilicet. Plutarch. Inst. Lacon. p. 237. F. 539. Suid. v. πηδαλιουχεῖν. Gregor. Naz. Or. XX. p. 335. B. Claudian. Fl. Mallii Theod. Cons. 42. Ad incerti Comici fragmenta rettulit H. Grotius Exc. p. 911, 913. deceptus vel ab Appiano Civ. I. 94. vel a Themistio Or. VIII. p. 113. D. κἀντεῦθεν Suid. ed. ms. χρῆ Suid. πρῶτον ms. *Quaquam non videtur Suidas [neque Gregorius] pleniorē habuisse hunc locum quam nunc editur, probabile fit, Claudiani locum conferenti, post ἐπιχειρεῖν olim exstitisse versum, cuius sensus fuerit, κᾶτα τοιχαρχεῖν. PORSONUS. Mox 542. σωφρονικὸς recitabat, ut e conjectura edidit Brunckius.*

541. L. οὖν οὐνεκα cum Kustero. 542. Suid. σωφρονικῶς. 543. Suidas in ρόθιον. ἀποπέμψατ' Suid. v. 550. Citat Suidas v. ἀνδάνει monente Toupio in Suid. I. p. 28. 553. Suid. λαμπρυνομένων. 566. L. κοῦτις οὐδεπώποτ'—Vide Opusc. pp. xci, 34.

567. MS. Suidas v. ἡρίθμησεν dat ἡρέμησεν. probante

Kustero. ἡρήθησεν Suid. ms. (sic) sed in marg. ἡρή-
 μησε et mox in t. 568. εἰς Suid. ἀπεψησάμην. ψευδό-
 πτωμα. 569. τοῦτ' Suid. *utraque v.* 577. Suid.
 διακεκναισμένη. φθονῆθ' Schol. ad Nub. 14. 594. διή-
 νεγκαν—εἰσβολὰς Suid. διενέγκαντες. εἰσβολὰς Suid.
 ed. ms. ξυνδ. 605. Lege ἔφη, ut citat Casaubonus.
 607. Lege ob metrum, μήτε γῆ. Eadem menda la-
 borat Achar. 532. 623. Suid. v. ἀναρρήγνυς. 624.
 ἡριδε] Sic Suid. in v. ed. ms. 625. ἐρείδων] Sic
 Suid. ed. ms. κρημνός, ubi paullo ante κρημνοκοπεῖν. ἐρεί-
 δειν in ψολοκαμπίαις (sic). 628. Suid. νάπυ. 631.
 σκίταλοι τε καὶ Suid. ed ms. σκίταλοι.

632. Μόθων Kuster. ad Suid. v. σκίταλοι. vulgatum
 defendente Toupio in Suid. III. p. 136. sed postea in
 Kusteri sententiam eunte Cur. Noviss. p. 121. *Vide*
Porsoni Append. p. 472. init. μόθωνες] Sic Suid. ed.
 ms. in v. 633. ἐπαιδεύθη [sine ἐγώ] ms. in σκίτ.
 634. θράσος τε καὶ Suid. *ibid.*

638. ἐξήραξα Reisk. et post eum Toup. in Suid. I.
 p. 140. recte. Sic ὑπορρώδει pro ὑπωρρώδει male legitur
 in Eupolid. apud Plutarch. I. p. 164. ὀρεχθεῖ pro ὠρέ-
 χθει in Aristia apud Athen. II. 19. p. 60. contra metrum
 hoc ultimum. *Append. ad Toup. p. 446.* 642. Suid.
 ἀξιωτέρας.

659. Hinc emendabis Athenæum VII. 24. p. 328.
 E. ubi paullo mendosius hunc versum citat. τριχίδων
 meminit Aristophanes Holcasin apud Athen. VII. 24.
 p. 329. B. ὦ κακοδαίμων (non κακόδαιμον) ὅστις ἐν ἄλμῃ

Πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη. 666. *Præf. Hecub. p. LXXII.*

670. Variam lectionem, quam agnoscit Scholiastes, memorat Suidas v. ἐρρέτω, sed male. 673. *Non mutandum ὑποδραμών. PORSONUS. Nempe in ὑπεκδραμών, ut fecit Hermann. de metris p. 161. quamvis ita Ravennas.* 677. ὑπερεπυππάζοντό με Suid. ed. ms. v.

690. “μορμῶ idem esse videtur, ac in nonnullis veterum locis, ᾶ, vel ᾶ, ᾶ.” VALCKENÆR. ad Theocrit. Adoniaz. 40. Mihi videtur Μορμῶ esse quasi invocantis Deum; de qua locutione vide Toup. in Suid. I. p. 3. 691, 2. Corrupte Suid. διαπέσοιμι.

694. Suid. ἀπεπνδάρισα. περιεκόκκισα Suid. ms. v. 697. ἐγὼ δέ σ' ἦν μὴ ἔκπιω.] μὴ γ' ἐκπίω ed. Kuster. Lego, ἥν μὴ ἔκφάγῃς, ἐγὼ δ' εἰάν σε μὴ ἔκπιω. 706. Suid. ἀπονυχιῶ.

713. καθ' ὥσπερ Dawes. Misc. Crit. p. 250. recte. καθ' ὧς restituendum quoque Menandro in Ira apud Athen. IV. p. 166. A. ubi nunc male legitur καθὼς. Non nihil adjuvat Dawesii sententiam quod citat Scholiastes in edd. hac, Aldina et Juntina, ὥσπερ αἱ τίτθαι. καθ' ὧς quoque reponendum in Machon. apud Athen. XIII. 5. p. 579. D. καθὼσπερ Suid. ms. τιτθη. Sext. Empiric. adv. Math. II. 42. Democrates apud Aristot. Rhet. III. 2. *Sexti locus est, εἰκότως ταῖς τίτθαις, αἱ μικρὸν τοῦ ψωμίσματος τοῖς παιδίοις διδοῦσαι, τὸ ὅλον καταπίνουσι. Aristotelis, ὁ Δημοκράτης εἵκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις, αἱ τὸ ψώμισμα καταπίνουσαι, τῷ σίαλφ τὰ παιδία πα-*

ραλείφουσι. *ad quem locum Victorius Comm. p. 587. ex Equitibus citat καθ', ὥσπερ—έντίθεις (sic).* 714. έν-τιθεις ms. *Suidæ v. τίτθαι. qui et μασώμενος exhibere videtur.*

717. ποιῆσαι Suid. ms. πρωκτός. 718. τουτίγες Suid. 720, 1. Citat ita Suidas v. ισχέτω. ἴωμεν ἥδη μηδέν—ubi pessime Kusterus, ut metro scilicet consuleret, ἥδὲ in textum pro ἥδη intulit! Sed quod serus video, non huc sed ad Vesp. 1256. respexit Suidas. Eundem autem errorem erravit Toupus Cur. Noviss. p. 68. 725. Schol. prop. f. *In schedis*; Pro αἱ ὥραι lege αἱ ὀπῶραι quod propius est quam Kusteri τὰ ὥραια. *Postea addidit*; sed αἱ ὥραι non malum.

746. Πυκνὶ Suid. in v. πυκνῇ Suid. ms. 748. πρόσθ' ἐχρήν Schol. *Opusc. p. 26.* 753-6. Suid. ed. ms. v. νῦν. 755. ἄνῆρ Dawes. Misc. Crit. p. 252. 756. *Adverss. p. 149.*

758, 9. προσικέσθαι σου πρότερον Suid. δελφίς. Mendose Suid. ed. ms. 759. Schol. *In schedis*; Ipsa Pherecratis verba transcripsit Scholiastes Thucydidis VII. 41. ab ipso Kustero laudatus. 762. Lege Σαλαβακχῶ ex MS. Rav. Thesm. 805. Schol. ad Pac. 755. Hesych. et Phot. in v. Suid. v. Κύννα. 764. ἀμφιβεβηκώς Dawes. Misc. Crit. p. 204. 771. Vide Duker. ad Thucydid. VI. 8. 773. χαρίζοίμην] χαρισαίμην. 777. ἀπολαύει.] διαλαύει ed. Kuster. improbante Reiskio. Typographi error videtur, cujus similis accidit Av. 840. quod male ex Kusteri editione citat Ruhnkenius ad Timæum p. 130. ubi pro 840. errore

itidem typographico exaratur 408. 780. σε et οὕτως
om. Suid. ms. σαλαμῖνος.

781. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ Plato Gorg. p. 285, 13. ed.
Routh. §. 77. Findeisen. 522. A. HSt. vide Heindorf.
p. 259. In Rep. III. p. 410. B. HSt. μεταχειρίζονται
Galen. contra Thrasybulum περὶ γυμν. καὶ ἰατρικῆς.
T. IV. p. 42. a. 30. Ald. ubi αὐτὰ μὲν τὰ——κάκειν' ἐπε-
γείρων——πότους μεταχειρίζονται. Ed. Bas. T. IV. p.
297, 34. habet αὐτά γε μὴν, cetera ut Aldus.

784. τοῦτό γέ σου τοῦργον ἀληθῶς] Ita et Ald.
Lege, τοῦτό γέ τοι σου τοῦργον. Kusterus clam lectore
edidit, τοῦτό γε τοῦργον ἀληθῶς ἔστιν. Præf. Hec. p. LX.
Opusc. p. 31. Scholia male conjuncta sic divide;
ὡς φθάσαντες προείπομεν. Τοῦτό γε τοι. πρῶτον ἐπιδεί-
κνυσι τὴν εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν. unde stabilitur Porsoni
emendatio. 789. ταῖσι πιθάκναισιν] ταῖς πιθάκναισιν
Dawes. Misc. Crit. p. 196. Ut hæc, exhibet Aldina.
ταῖς πιθάκναις Schol. πυθάκναις Suid. ms. v. γυπ. In fine
articuli addit καὶ γυπαιέτους.

791. Suid. βλέπτειν. 793. ῥοθοπυγίζων Suid. in
v. 795. πεντώβολον] sic Suid. ms. v. bis. 799.
ἀρπάσης] ἀρπάζης. 800. καθορᾶται^ε Suid. ms. ὀμίχλη.

803. καὶ στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ] Citat Musgra-
vius Exercitat. Eurip. I. 2. ad Eurip. Iph. Aul. 124. ut
probet vocalem ante μφ corripī posse. Quod non de-
buit, cum recte emendasset Kusterus στεμφύλω, citatis
Nub. 251. Vesp. 470. Ælian. V. H. XIII. 32. quibus
adde Diodor. Sicul. IV. 61. XIX. 17. Markland. ad

Eurip. Suppl. 112. Vide et infra 1297. Sophocl. Œd. Col. 1160. Σοὶ φασὶν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' Αἰτεῖν, ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς. Vulgo omittitur copula. Forsan igitur in Eurip. Phœniss. 470. legendum, ἀδελφὸν δ' εἰς λόγους ἤκοντα σοί. Vide ejus fabulæ 799. Herodot. III. 4. Nostr. Lysistr. 469.

804. αὐτῶν τῇ μισθοφορᾷ Suid. ms. μισθ. 810-1. Suid. ἀντιφερίζειν. 811. ἐπιχειλῇ. Vide Toup. Epist. Crit. p. 141. Porsoni Appendic. p. 491. 816. Suid. Ἀχιλλείων. 818. παῦ' ὧ οὗτος καὶ μ. σ. π. legendum putabat Porsonus. 823. L. καταβροχθίζῃ. Lege χειροῖν ob metrum; quæ vox restituenda videtur Eurip. Hippol. 189. λύπη τε φρενῶν, χειροῖν τε πόνος, quod primo in χεροῖν, deinde in χερσὶν abiit. χεροῖν autem et χερσὶν frequenter permutantur. Illud restituit Ruhnkenius ad Timæum p. 182. Phrynicho apud Suid. v. τευτάζειν, merito probante Valckenærio ad Theocrit. Adonias. 7. p. 236.

831. μνᾶς ἐξ Suid. δωροδοκεῖν ed. ms. ut videtur. 832. Imitatur Æschylum Prometh. 614. Præf. Hec. p. XLIV. 833. Suid. ζηλῶ. 846. "Citat Suidas v. μηχανήμα." Toup. in Suid. II. p. 147. 850. συγκεκυφός] Suid. in v. Confuse et corrupte ms. 852. κατασπάσαντες Suid. ed. et ms. v. βριμήσαιο.

865. τουτῶι γε] Dele γε. 870. γὰρ τοῖσι Ald. 873. βινουμένους Suid. vv. βινεῖν. Γρύττος. Illic Γρίπον, hic Γρύπον, memorata varia lectione. βινουμένους Suid. in βιν. (om. ms.) γρύττος. ed. et ms. γρύπον in verbis. 878. τόνδ' ἡξίωσας Suid. ed. Med. ἀμφιμάσχαλος. 881.

σοφὸς Toup. in Suid. III. p. 250. Porson. *ibid.* p. 478.

884, 5. χρήσομαι Suid. βλαντίοις. 885. βαλαντίοις

χρήσομαι Suid. ms. χεσείω. τρόποισι et σοῖς ms. 886.

ὑπερβαλεῖ Dawes. Misc. Crit. p. 251.

889. καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ]
L. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές— Vide *Edinb. Rev.* XXXVII.
p. 87.

895. ἀνὴρ κόπριος] Suid. I. p. 207. 905. δεχ' ^ωον
Suid. ms. λαγὼ ms. ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν Suid. ed. ms.
περιψεῖν. τῷφθαλμίῳ citat H. Stephan. Thes. IV. p. 687.
B. 917. ὑφ. τῶν δάδων Suid. ed. ms. ὑφελκτέον.
Legendum me monuit 916. ὑπερζέονθ' *cum Brunckio*;
tum ὑφελκτέον Τῶν δαδίων, *ut apud E. Maltby Thesaur.*
Prosod. pp. 111, 1007. 920. Citat Eustath. ad Il.
A. p. 16. ed. Rom. ubi ἱπούμενοι ταῖς εἰσφοραῖς. συμφο-
ραῖς Suid. ed. ms. ἱππούμενος (sic ms.) 936. *Opusc.*
p. 251. *et ad Aves* 602. 937. *Adverss.* p. 33.
950. Suid. δῆμος. 971. *Glyconeum restituit Her-*
mannus de metris p. 232. τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις, *quo*
assumpto Porsonus, δεῦρο τοῖς ἀφικνουμένοις. *Addam*
exempla hujus structuræ. Plut. 338. ἐπὶ τοῖσι κου-
ρείοις τῶν καθημένων. Av. 1418. τίς ὁ πτερῶν ΔΕΥΡ'
ἐστὶ ΤΟΥ'Σ ἈΦΙΚΝΟΥΜΕ'ΝΟΥΣ; 1458. ἐνθάδε πρὶν
ἤκειν. Pac. 1303. ὑμῶν—ἐνταῦθα τῶν μενόντων. Pla-
to Erast. p. 133. E. HSt. 321, 31. Ald. ἀρ' οὖν καὶ
ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμνασίαν ἡγεῖ
εἶναι; Κάκεῖνος ἔφη, Πάνν γε' ὥσπερ καὶ ἐν τῷ φιλοσοφεῖν
τὴν πολυμάθειαν φιλοσοφίαν ἡγοῦμαι εἶναι. *Compara*
Nub. 1051. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν. *Thucyd.* VII. 21.

πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, οἷους καὶ Αθηναίους, τοὺς ἀντιπολ-
μῶντας.

974. οἶον Suid. δείγμα. 977. 'γένεθ' Scaliger
recte. μήγεθ' pro μὴ γένοιθ' Suid. ms. in δοῖδυξ. 979.
Lege ob metrum δύο cum Suida v. δοῖδυξ. δύο Suid.
ed. ms. 980. τορύνη.] Suid. in v. ms. εἰ παρ' ε. το-
ρύνη τέως δὴ ξ.—ἐπὶ ὁδόνον. 982. Schol. Versus
exstat Pac. 927. 985. Suid. v. δωριστί. 987.
λαβεῖν Suid. v. δωριστί. λαβεῖν Suid. ed. ms. Locum
ut ed. ms. in τὴν δωριστί. Recte Suidas. Librariū
oculus ad μαθεῖν 991. aberravit. In Eccles. 305. λαβῶν
probabiliter Brunckius. Hoc vitii genus minime rarum
est; contrarium, ut scilicet a præcedentibus vox male
repetatur, frequentissimum. PORSONUS. Vide ejus
Opusc. p. 251. ad Menandri fr. 34.

1013. Ἰαχεν ἀστοῖσι διὰ Schol. ad Plut. 39. 1015.
ὃς πρόσθεν δάκνων edd. tres primæ. Ex amici con-
jectura comparantis πρὸ σοῦ 1020. lege πρὸ σέθεν et λάσκων
e MS. cum Brunckio, [quo alludit Ravennatis χάσκων.]
In Sophoclei Acrisiū fragmento apud Stob. VIII. βοᾷ
τις. ὦ ἀκούετ', ἦ μάτην ὑλακτῶ; Trincau. et Gesner.
λακτῶ Grotius e MS. ἦ ὑλακτῶ μάτην Brunckius, elisione
non ferenda. Lege ἦ λάσκω μ. PORSONUS. πρὸ σέθεν
Hotibius et mox 1016. δρᾶς, recte, sed male retinet χά-
σκων. In Sophoclis Trachin. 789 = 800. vulgatur, βοῶν,
ιύζων. Sed Diog. Laert. X. 137. ὁ Ηρακλῆς καταβι-
βρωσκόμενος ὑπὸ τοῦ χιτῶνος, βοῇ δάκνων, ιύζων. Tres
ultimas voces non habet ed. princeps, sed supplent Ste-
phanus et Aldobrandinus e MSS. proculdubio, et ag-

noscit versio Latina, in edit. certe Sambuci. Feliciter sane Wakefieldius, καταβιβρωσκόμενος βοᾶ, Λακῶν, i. modo leviter corrigas λάσκων. Quod et in Laertio et in Sophocle repositurum fuisse auguror Porsonum si suam notam Adverss. p. 175. retractasset. λοκρῶν τ' Laertii edd. et ἄκρα, sed ἄκραι Sambucus. ἰῶζων Aldob.

1018. ἐγὼ οὐκ οἶδ' ed. Kuster. Ald. 1039. ἔφρα-
σεν] L. ἔφραζεν ut infra 1045. 1046. Lege, ἐκέλευ'
έν. Vide Ran. 631. Eq. 393. Thesm. 937. Æschyl.
Prometh. 619. *In schedis citat Etymol. M. p. 346,*
16. φυλάττει τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντέ-
μνηνον λεγόμενον καὶ, ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. *et alibi δεῖν ἐν*
πέδαις ex Herodoto I. 66. 86. III. 23.

1051. Schol. Pro πέρας γὰρ ὑπέθετο lege πέρυσι γὰρ
ὑπέσχετο. 1091. ἀριβάλλω edd. Suid. v. sed ἄρυ MSS.
Pariss. 1091, 2. Suid. ἀρύβαλλος. 1105. ἂν et
με om. Suid. ms. v. ἡνίαι (sic) ἂν etiam πυνκός. Vide
Steph. Byz. in Πυνῆ scil. *Locum arponam emendatum*
ab Hemsterhusio in notis mss. Πυνῆ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις
δικαστήριον, περὶ οὗ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθῶν
οὕτως· Ἔστιν οὖν πύνκν κυρίως. οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι,
καὶ ὑπερετέθη τὸ ν̄ καὶ ἐτράπη τὸ κ̄ εἰς ξ̄, πυνύξ. ὑπέρθεσιν
ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν
τάξιν μετὰ τὸ κ̄, πυνῆ πυνκός. τῆς πυνκός τὰς ἡνίας, Ἀρι-
στοφάνης. τοῦ λίθου τοῦ ν̄ τῇ πυνκνί. (Pac. 679.) καὶ
πύνκνα.—ὁ ἐν τούτῳ οἰκῶν, πυνκνίτης λέγεται. (*supra* 42.)

1115. πρὸς τε τόν] πρὸς τόν τε ed Kuster. τόν τε
Suid. ms. εὐπαράγωγος. 1121. ταῦθ' ἡλίαζω Suid.
ms. νοῦς οὐκ. 1123—7. Suid. βρύλλων. 1127.

πατάσσειν εἶωθα. Casaubon. Vide Toup. in Longin. §. 1. Pro ἄρας Suid. v. βρύλλων mendose dat ταπεινώσας. ταπεινώσας Suid. ed. ms. βρύλλων. 1128. ποιοῖς Suid. ms. πυκνότης. [χ' οὕτω et ποιοῖς ed. Med.]

1146. ἄττ' ἂν] ὅσσ' ἂν Ald. ἄττ' ἂν Suid. ed. ms. κημόν. Vide Adverss. p. 237. 1148. "Citat Suidas v. ὦ φθόρε." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 115. 1151. Athen. p. 23. E. 396. D. In posteriore loco Porsonus Opusc. p. 240. ὁ βούς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι. δεκάπαλαι legendum vidit Jacobs. in Athenæum p. 207. sed in reliquis erravit. Confer Suid. in δεκάπαλαι.

1155. Olim me monuit vir magnus, legendum esse, εἶσομ', ἦν φράσης γε σύ. Quod ita notatum reperi in ejus schedis; Aristoph. Eq. 1158. scil. ed. Br. = 1155. Kust. Pac. 1061. Soph. Œd. T. in f. scil. 1517. ed. Br. Nicomachus Athenæi VII. p. 290, 291. εἶσομ' ἦν φράσης γε σύ. Adde Æschylum Theb. 260, 261. ed. Pors. Platon. de Republ. III. p. 408. D. HSt. = 41, 4. Ald. ἀλλ' οἶσθα οὐς ἡγοῦμαι τοιούτους; Ἄν εἶπης, ἔφη. Alexin Athenæi VII. p. 322. D. ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὥς δεῖ σκευάσαι; Ἀλλ' ἂν διδάσκης. Vide Elmslei. addend. ad Ach. 93.

1156. Suid. ἄφες. 1158. Suid. ὑποθεῖν. 1162. In schedis; νεαίτερον Æschylus apud Eustath. p. 1625, 44. φιλαίτατος Theocrit. Idyll. VII. 98. προτεραίτερος Aristoph. Eq. 1162. φιλαίτερος Xenophon Cyr. Exp. I. p. 269. ed. scil. Paris. 1625 = 100. Cantab. 1785. 1168. Vide Taylor. ad Demosth. de Fals. Legat. p. 357. 1170. ἡ θεός σ' Kuster. 1184. ἐγχεε πιεῖν Suid. v.

κεκραμένον. καὶ solum pro ἔχε καὶ ms. 1191. Citat Eustathius ad Il. A. p. 9. 1200. Male omittit δὲ Suidas v. νόημα. δὲ pro μὲν Suid. ms. νόημα et post τολύπη. δὲ om. Suid. ms. νό. sed non in τὸ δὲ v. sic Porson.

1202. *Ad Suidam post v. ἀπιθῆς notat; Operæ pretium est videre quantam Noster sui partem amiserit. Sequitur enim, ἀπιθ' οὐ γάρ. ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ. in ceteris edd. quæ cum Kusterus non intelligeret, pessimo consilio omisit. Lege, ἀπιθ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. ἀντὶ τοῦ, καὶ γάρ. ex Aristoph. Eq. 1202. Vide Gaisford. ad Hephæst. p. 27. et adde Porsono monente Suidam in οὐ γάρ μούστιν. 1215. Adverss. p. 225. 1236. κλέπτων Ald.*

1241. Hinc emendandus Phrynichus Apparat. Sophist. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. II. p. 467. [49, 27. Bekker.] ubi legitur Λεπτῆτις, ἐλπίς. ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα, ut monuit L. C. Valckenærius Diatrib. XXII. p. 240.

1249. Citat Suidas v. κλέπτῃς, ubi pro οὐκ ἂν habet οὐχὶ, quod et exhibet v. οὐχὶ μᾶλλον. Atque ita rescribendum. οὐχὶ Suid. ed. ms. bis.

1253. Metrum redundat, cui optime succurrit Suidas v. φανὸς, qui exhibet, ὅπως ἔσομαι. Posteriores versiculi partem citat Eustathius ad Odyss. Θ. p. 1607. In sequentibus videtur Euripidis etymologias ridere. De ὅπως cum futuro vide Valckenær. ad Theocrit. I. 112. ἔσομαί Suid. ed. ms. φανός. Vide Opusc. pp. xci. 34-5.

1263. αἰεῖσαι pro v. l. Suid. ms. v. προσωδία. 1264. εἰς Suid. 1265. Lege τὸν ἀνέστιον ex Suida vv. ἀνέστιος. Θούμαντις. Λυσίστρατος. Suid. ms. om. loca in

Θούμ. sed Θούμ. τὸν in ἀνέστιον. In Λυσ. habet Θούμ. τὴν—

1271. λοιδορεῖσθαι Suid. ed. ms. v. 1272. εἴ τις εὖ Dawes. Misc. Crit. p. 280. εἴ τις pro ὅστις Euripid. Suppl. 866. restituendum ex Athenæo IV. 15. p. 159. Vulgatum ex nostro citat Suidas v. λοιδορεῖσθαι. ἀλογίζεται pro εὖ λ. ms.

1273. δεῖ omittit Suid. ms. εἰ μὲν οὖν. δὴ Suid. ms. λοιδ. 1274. αὐτὸς ms. pro οὗτος et om. ἀνδρός. [αὐτὸς ὦν et om. ἀνδρός ed. Med. in εἰ μὲν οὖν.] 1278-81. Suid. Ἀριφράδης. 1285-6. φυλάττεται, μή ποτ' Suid. v. Ἀριφράδης. Lege vero οὐ ποτ' ut habet Idem v. Πολύμνηστος. εἴ τις quoque Suid. v. Ἀριφρ. non Πολ. 1285. λυμαίνεται Suid. Πολύμν. ed. ms. scil. 1286. οὐ ποτ' Suid. ed. ms. in Πολύμν. scil. 1300. Χαλκηδόνα Palmer. Exercitat. p. 728. 1305. καὶ καταγ. Suid. ms. τερηδών. 1308. Ἀθηναίοις, καθῆσθ' ἂν μοι δοκῶ Εἰς τὸ Θησεῖον πλέουσ' ἂν, ἢ ἴς τὸ τῶν Dawes. Misc. Crit. p. 252. Proximo versu ἐπὶ τὸ Θησεῖον Suid. v. Θησεῖον. Vide Opusc. pp. 25. 370. 1311. πλείτω om. Suid. ms.

1316. ταῖς ἡμετέραις ἐπίκουρε φανεῖς νήσοις καὶ φέγγος Ἀθήναις Valckenær. ad Eurip. Hippol. 1122. Lege, ut fere Ravennas, ὧ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε. Bis mendosa est vulgata; quod τὰς νήσους præponit ταῖς Ἀθήναις, et quod epitheton his proprium illis tribuit. PORSONUS.

1318. ἀπεψήσας ὑμῖν—πεποίηκας Suid. ἀπεψησάμην. 1321. Lege πῶς ἂν ἴδοιμεν ποίαν τιν' ἔχει σκευὴν καὶ τίς γεγέννηται. De primo vide Dawes. Misc. Crit. p. 207.

ποῖός τις conjunguntur Plut. 349. Ran. 60. 291. Eq. 1336. Vesp. 528. 1181. Pac. 673. Av. 127. Sophocl. Antig. 42. Eurip. Bacch. 477. 1324. Lege ob metrum φαινομέναισιν.

1328. ὃδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός. *Ita edd. Articulus, quem ante ἀρχ. inserit Brunckius, rectius abest ab his dithyrambicus. Lege, antiqua forma, τεττιγοφόρας. PORSONUS. Vide Elmslei. ad Ach. 567. Polemon antiquarius dictus est στηλοκόπας teste Herodico Athenæi VI. p. 234. D. ubi frustra στηλοκόπος conjicit Schweighæuserus. Contra idem e mss. restituit παραθωνομάχαι VI. p. 253. F. Ex Ach. 180. παραθωνομάχοι citat Phrynichus in Bekkeri Anecdotis p. 8, 23. consentiente ms. olim SG. quem inspexi.*

1339. Suid. κήδομαι. 1340, 1. Suid. ἀνορταλίζειν. 1347. Si legendum sit, καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο——, non erit cur Marklando assentiamur, qui ad Eurip. Iph. Aul. 1247. δύο Atticis usurpatum esse credit. Sophocl. apud Scholiast. ad Æschyl. Pers. 181. ἐδοξάτην μοι τὰ δύ' ἡπείρω μολεῖν. Ita proculdubio legendum, et ita emendaturum fuisse Heathium crediderim, nisi menti ejus infelix istud γε obversatum esset. Vide Euripid. Ion. 1607. *Vide Adverss. p. 36.*

1352. προτέραις Suid. v. αἰσχύνομαι, ubi τοι om. ed. M. προτέραις Suid. ed. et ms. ἰν αἰσχ. et addunt, αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν ἐν συνουσίᾳ quæ om. ed. Kust. τοι om. Ald. ms. 1367. Ex Suida v. κατάλογος et MS. Vatic. Pal. μετεγγραφήσεται Dawes. Misc. Crit. p. 198. μετεγγρ. Suid. ed. ms. κατάλογος.

1374. δεξιὸς ex Suida Toup. in Suid. III. p. 278.
 γ' om. Suid. ms. φαίαξ. 1375. συνεργτικὸς Suid. in v.
 sed συνεριστικὸς in φαίαξ ed. ms. *ut videtur.* 1378.
 καταδακτυλικός· οὐ Suid. ms. φαίαξ. 1398. λούτρον]
 Suid. ms. om. 1402. εἰς Suid. ed. καὶ ms. ἔδρα.

ACHARNENSES.

1. JULIAN. Or. VIII. p. 243. C. εἰκότως δάκνομαί
 τε καὶ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. 2. *Adverss. pp.*
 129-30. 10. ὅτε δὴ 'κεχήνη. Vide Dawes. Misc.
 Crit. p. 232. et ita Etymol. p. 386. Huc pertinere vi-
 detur nota Photii MS. apud Valckenær. ad Eurip. Hip-
 pol. 405.

11. Apud Suidam v. ἀνείπεν prave legitur ἀνείπ'.
 Quod non observarunt Viri docti. 12. τοῦτο σείσαι
 Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 446. ἔσεισέ Suid. in
 v. ed. ms. 17. 18. Versus om. Suid. ms. ῥύπτομαι.
Vide Opusc. pp. xci, 29. 18. Dele γε, quod omittit
 Scholiastes. κονίας enim penultimam producit, ut Lys.
 471. 23. ἀωρία Suid. v. 26. ἄθροι Suid. v.
 31. 2. Suid. ἀπορῶ. 33. στυγῶ—ποθῶ Stob. 54.
 recte, si legas in versu priore, ἀποβλέπων δ'.

35. οὐκ ὄξος, ὄψον, οὐκ ἔλαιον, οὐχὶ δεῖ. Stob. 54.
 35-6. Suid. in πρίων ubi ἥδειν. 62. Suid. ἄχθομαι. 66.
 οὐ pro δύο Suid. ms. φέρειν. 78. φαγεῖν τε καὶ πιεῖν

F. Morellus tacite ad Liban. p. 317. 81-4. Suid.

ἀποπάτημα. 83. πόσον] Sic Suid. ms. πανσ. 85.

εἶτ' ἐξ. παρ. δ' ἡμῖν βούς κριβανίτας Suid. ms. κρίβανον.

95. ναύφρακτον βλέπεις] Pro his mire ναύλην Suid.

ms. v. ναύφρ. 112. Σαρδιανικόν Suid. βάμμα. 115.

ἑλληνικόν γ' Suid. v. 116. Suid. αὐτόθεν. 119.

ἐξυρημένε Suid. vv. Κλεισθένης. Στράτων.

120. τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε] Istud δὲ nihil ad sensum

facit. Rescribe ex Suida v. Κλεισθένης, pro δ' ὦ, δῆ.

τοιόνδ' ὦ Suid. ms. in Στρ. scil. 121. ἐξυρημένος ed.

ms. in Στράτων. Mox in στρεβλ. ms. παρέλειπεν.

127. Lege ex Suida v. ἴσχειν. οὐδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα.

et apud Eupolin in Scholiis restitue, νῆ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέ-

ποτε γ' ἴσχειν ἡ θύρα. οὐδέποτε ἴσχει γ' Suid. ed. ms. v.

ἴσχειν. 138. Om. Suid. ms. εἰ μὴ κ.—τ. Θ. χ.

πολλῇ ed. ms. ψυχροῦ. 140. ἡνίκα Θ. Suid. ms. ψυ-

χροῦ.

144. ἔγραφ' Dawes. Misc. Crit. p. 254. ἔγραφεν

Markland. ad Eurip. Suppl. 901. et ita ex Veneta edi-

dit Berglerus, quod et emendaverat Sanctamandus MS.

apud Burgess. Not. in Dawes. p. 469. ex Gryphio.

Sic etiam citat Kusterus ad Suidam III. p. 251. ἔγρα-

φον.] sic Suid. ed. ms. v. καλός. 146. Suid. ἀλλαντο-

πώλης. Ἀπατουρία. 153. Lege, ἤδη. Hoc quidem

probe noram. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 232.

157. ἀποτέθρακεν ἄν] Dele ἄν et lege cum Kustero

ἀποτεθρίακε, auctore Suida vv. ἀποτεθρίακεν, Ὀδόμαντις,

πέος. Et sic citat Scholiastes ad Eq. 1007. ἀποτεθρί-

ακεν Suid. ed. ms. in v. et ὁδόμεαντ. et πέος. 161. ἄν
 γ' Markland. ad Eurip. Suppl. 376. *Vide ad Med.* 863.
Opusc. p. xci. 170-2. Suid. Διοσημία. ubi ed. Med.
 Διοσημία ἐστί. 180. Suid. v. ἀτέραμνον. 194-5.
 Suid. Διονύσια. 203. τῇδε π. ἔπον Suid. ms. τῇ.
 209. τῶν ante ἐμῶν habet Suid. ms. φάϋλλος. 210.
 ἐμῆς γενναιότητος Suid. ms. omisso ἐπ'. 217. οὐκ
 Suid. ἀπεπλίζατο. Expunge ἐλαφρῶς. ὦδ' ἀπ. Suid.
 ed. ms. 228. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ
 Suid. Kust. ms. et *Med.* in σκόλοψ. σχ. αὐτοῖσιν ἀντ. Suid.
 ed. ms. σχοῖνος.

235. ἐμπλήμην Dawes. Misc. Crit. p. 338. probante
 Valckenærio ad Eurip. Hippol. 664. 238. αὐτὸς] sic
 Suid. ms. ἐκποδών. om. αὐτὸς edd. *Med.* *Kust.* 250.
 De ellipsi verbi εὐχομαι vide Jac. Gronov. ad Herodot. V.
 105. Markland. ad Eurip. Suppl. 2. Poeta Anonym.
 apud Suid. v. ἐξάντη, ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῇσδέ μ' ἐξάντη
 νόσον. Ubi frustra Cl. Kusterus δὸς, vel simile quid, desi-
 derat. Confer Thesm. 293. Pac. 441. Schol. 256,
 Paulo aliter Suid. v. πρόβαινε.

254. ὅστις σ' ὀπύσει, κάκποιήσεται γαλαῶς, (οἷας, ὅταν
 ποτ' ὦσιν ὠραῖαι γάμων,) σοῦ μηδὲν ἡττον βδεῖν ἐ. ὁ. ἦ. *Ita*
locum supplet Porsonus in margine ed. 1515. *Olim*
me monuit ὀπύειν et ἐκποιεῖσθαι verba esse forensia, (quasi
Anglice diceret, BEGET UNTO HIMSELF UPON THY BODY)
conferens de ἐκποιεῖσθαι Pac. 707. *De ὀπύω vide eum*
ad Odyss. Δ. 798. *Ceterum alia formula huic cognata*
latet apud Clementem Alex. Strom. II. p. 166, 35. *ed.*
pr. = 502. *Potter.* ὁ γοῦν κωμικὸς Μένανδρος παίδων φησὶ

σπόρῳ τῶν γυνησίων δίδωμί σοίγε τήν ἑμαυτοῦ θυγατέρα.
Præclare Porsonus, φησὶ 'ΕΠ' 'ΑΡΟ'ΤΩΙ γ. *conferens*
Berglerum ad Alciphron. I. 6. Hemsterhusium ad Lu-
cian. p. 127. Præterea lege σοι 'γώ.

256-7. Citat Suid. v. περιτράγη. κ'αντ'όχλω ms.
 256. Schol. Paulo aliter Suidas v. πρόβαινε. 257. πε-
 ριτράγη] Suid. in v. ubi ms. μαθών. 263. νυκτοπερι-
 πλάνητος Suid. ms. νυκτιλόχοι. 265, 6. Suid. δῆμος.
 268. Om. Λάμαχος Suid. ms. scil. et λακρατ. Schol. 278.
 ὡς Καλλίας δηλοῖ] Scribe si sapis, ὡς ΚΑΙ' ἌΛΛΩΣ δηλοῖ.
 Versus enim exstat Lysist. 107. Recte καὶ ἀλλαχοῦ
Valckenærius apud Pierson. ad Mærin. p. 292.

270. πολλῶ Scaliger πολλῶ γάρ ἔσθ' Dawes. Misc.
 Crit. p. 255. omnino recte, atque ita citat Suidas v. Λα-
 μάχων. Sic πολλῶ pro πολλῶν Matth. X. 31. legit Mark-
 landus ad Lysiam XXX. p. 600. [*ubi Porsonus*; πολλῶι
 83. Pal. 136. Barb. 208. Laurent. 256. veron. germ.
 ed. Comp. probante Marklando ad Lysiam p. 479. ut
 frustra omnes libros in πολλῶν consentire affirmet Valc-
 kenærius Adnotatt. in N. F. p. 363.] πολλῶ quoque ex
 Gryphio Sanctamandus apud Burgess. Not. in Dawes.
 p. 469. Idem mendum sustulit Casaubonus ex Alexide
 apud Athenæum IX. 8. p. 383. E. Vide Opusc. pp.
 xci. 31-2.

271. ὑληφόρον] Sic Suid. ms. et mox καταβαλόντα
 addit in καταγιγ. 272. στρομνοδώρον Suid. ms. θράττα.
 τήν στρυμοδώρον Suid. ms. in φελλέα. 283-301. et
 334-45. *antistrophica esse notat Porsonus.* 296.
 Suid. οὐκ ἀνασχέσομαι. 300. τοῖς Suid. vv. κατατεμῶ.

κάττυμα. ποτε om. Suid. ed. ms. κατατεμῶ. Ald.
 ms. κάττυμα. 302. Schol. exscripsit Suidas v. μά-
 κρους. Quod monere neglexit Toupius Cur. Noviss. in
 Suid. p. 94. 307. *Vide ad Med. 21.* 318. ὑπὲρ ἐπι-
 ξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν] *Vide Plutarch.*
T. II. p. 801. B. Quod in proximo est, *μαντίλη*, vide
apud Polluc. VII. 74. Apud Plutarchum est senarius
Platonis Comici, βόσκει δυσώδη κεφαλὴν, αἰσχίστην νόσον.
Unde me olim monuit Porsonus legendum tum in Pla-
tone, tum in Aristophane, Κέφαλον, conferens Eccles.
248. Nunc ita video Platonem emendare Elmsleium
addend. ad Ach. 584. ἐξείνου Suid. ms. *in ὑπὲρ ἐ.*
Mox ἐπίζεινον, cetera, ut hic.

318-9. Respicere videtur Sophocl. Aj. 739 = 728.
Br. ubi τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. 318.
 οἱ pro ὦ Suid. ms. καταξ. 320. *θανμάλωψ]* Sic Suid.
 ed. ms. φοινικίδα. 321. Lege cum Kustero ex MS.
 Vat. Pal. οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ'——324. *δήξομαί*
γ' ἄρ' ὑμᾶς] *δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς* Dawes. Misc. Crit. p. 94.
 Lege *δήξομαί γ' ὑμᾶς. Hujus notæ oblitus sum ad Nub.*
 1153.

338. *σοῦ 'στι φίλον]* L. *σοί 'στι φίλον.* *Vide Eccl.*
410. Imo σοῦστί ut edidit Elmsleius, et edidisset Por-
sonus, qui σοῦστί in Æschyl. Eumen. 911. (916. Stanl.)
Vide eum ad Hecub. 334. et Burneium, Monthly Re-
view, Sept. 1789. p. 249. Feb. 1796. p. 131. 342.
μὴ τοῖς Suid. v. ἐγκάθετος. Quod nesciebat Cl. Kusterus
ad Suidam I. p. 668. detexit tamen in Addendis III. p.
 718. *πον λίθοι* om. Suid. ms. v. ἐγκάθετος.

347. ἄνθρακες Dawes. Misc. Crit. p. 331. 350. ἐπετίλησεν Suid. ed. ms. in v. ed. in λάρκος, locum om. ms. ἐπ ed. ms. in μαρίλη, ubi in Cratino l. ἔφθη.

351, 2, 3. Suid. δεινόν. μὲν pro γὰρ Suid. ms. δεινόν. Ald. μὲν γάρ. mox δεινοὶ πλέκειν τοι ms. γὰρ Suid. ed. ms. in ὀμφακ. πεποιθέναι pro πεφυκέναι ms. in ὀμφ. 353. τ'] sic ms. in ὀμφ. 364. θὲς Suid. ed. ms. ἦπερ.

383. delendum esse, cum sua sede legatur 435. censet Valckenærius ad Eur. Hippol. 1029. 388. σκυτοδ. Suid. v. Ἄϊδος κ. 390. ἀλλ' pro εἶτ' Suid. ed. ms. in Σίσυφος. 391. ms. ut Ald. et Med. *ibid.* i. e. οὐ προσδ. et om. ἄν. πρὸς pro εἰς Suid. ms. v. ταῦρος. τίν (sic) pro ὅστιν Suid. ms. in Σίσ. Vide Opusc. p. 29. 397-8. Suid. αὐτός.

397. ξυλλέγων Suid. ms. ἐπύλλια. 398. ἀναβά-
δην] Vide Toup. in Suid. I. p. 27. 399. τραγωδίαν
Suid. v. ἀναβάδην. τραγωδίαν Suid. ms. v. αὐτός. Lo-
cum οὐκ ἔνδον om. ms. ubi τραγωδίαν Med. 400. σο-
φῶς Markland. ad Eurip. Suppl. 639. Vide ad Eq. 196.
Valckenær. ad Eurip. Hippol. 1076. 404. Citat Sui-
das v. εἶπερ, ubi hinc supplendum δῆ. δὴ om. Suid. ed.
ms. εἶπερ. In exemplari edit. 1515. citat Porsonus
Pac. 301. unde eum liquet, sententia mutata, legisse
εἶπερ πώποτ', ut e Rav. Elmsleius. 425. Suid. δυ-
σπινῇ. 434. Suid. διόπτῃς. 436. Dele μοι ob
metrum.

440. Citat Suidas v. εἶναι, qui et Scholia compilavit;

ex quo rescribendum est ὅσπερ, quomodo citat Jos. Barnesius ad Eurip. Fragm. p. 496. ὅσπερ Suid. ed. ms. εἶναι. Sed ms. ὥσπερ in φαινόμενα. ubi in Platone ms. γέπον. 445. εὖ σοι γένοιτο——νοῶ Athen. V. 2. p. 186. 451. Εὐριπίδῃ Suid. v. γλίσχρος. εὐριπίδην] contracte Suid. ms. 452-4. Suid. διακεκαυμένον. 452. διακεκαυμένον] sic Suid. ms. σπυρίδιον. ubi -μένω ed. Med. 453. τοῦδ' ἔχει] Lege ex Suida v. πλέκος, τοῦδ' ἔχεις. Et ita ed. Kuster. τοῦδ' ἔχθη τοῦ et om. γε Suid. ms. διακεκ. γε τοῦδ' ἔχη τοῦ id. πλέκος. deest locus in χρέος. Ed. Med. in διακ. et πλ. ἔχη τοῦ, in χρ. ἔχει τοῦ. in διακ. et χρ. om. γε. in πλ. dat. τί δ' αὖ τ. γε.

458. κοτυλίσκιον Casaubon. ad Theophrast. Charact. p. 104. κυλίχνιον Toup. in Suid. II. p. 109. Recte Casaubonus. Ita enim Athenæus exhibet XI. 8. p. 479. Eustathius in Homer. II. X. p. 1282. 59. et recte citat Hemsterhusius in Auctario Emendationum ad Hesychium II. p. 1598. κυλίκιον Suid. ἀποκεκρουσμένον. κυλίσκιον] sic Suid. ms. v. ἀποκεκρουσμένον. Vide Append. ad Toup. pp. 452. l. 12. et 456. 462. Suid. βεβυσμένον. σπογγίω Suid. ms. in v.

468. εἰς Suid. v. φυλλεῖα. ἰ. δὸς φ. ms. sine μοι. 474. ὦ Εὐ. Suid. ed. ms. in φιλτάτιον. post Φιλώτας. ὦ ante φ. om. Suid. ms. 477. Suid. διασκανδικίσης. Confer Æschyl. Choeph. 748. 478. ὦνῆρ — πακτὰ Valckenær. ad Euripid. Hippol. 808. 482. Suid. γραμμή. 486. δοκῇ Dawes. Misc. Crit. p. 256.

487. Suid. v. ἄγαμαι. ἄγ' ἐμὴ καρδία Dawes. Misc. Crit. p. 256. repugnante Toupio in Suid. I. p. 5.

Legendum, monente olim Porsono, ἄγαμαι, καρδία. WELL DONE, HEART! Citabat Cephisodorum Athenæi, ubi pro ἄγαμαι, Ξανθία, quod recte legitur XII. p. 553. A. depravate est ἄγαμαι Ξανθίου XV. p. 689. F.

494. ἐπείπερ Suid. αἰρή. 507. Citat Suidas v. μέτοικοι. κριθῶν pro ἀστῶν Suid. ms. μέτοικοι. 509. Pro καὐτὸς, αὐτοῖς Suid. ed. ms. ταίναρον. mox 510. ἐμβάλει ms. 511. παρακεκομμένα Suid. ed. ms. παρακ. *Vide Adverss. p. 191.* 516. ἀνδράρια] Sic ms. in παρακ. ubi ἀνδράσια male Kusteri ed. non ed. Med.

519. ἴδοιεν Dawes. Misc. Crit. p. 256. ex Suida v. σίκνον. ἴδοιεν Suid. ms. et cetera ut vulgo, in schol. *Vide ad Hecub. 1141. p. 69-70.* 526. πόρνα δύο om. Suid. ms. et Med. πεφυσ. 529. *In Eupolide apud Schol. * ἐγκατέλιπε quoque Schol. ad Pac. 1203.*

530. Anonymus apud Suidam v. Σαλμωνεύς. *Locus est, διὰ μηχανῆς ἥστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς.* 532. μήτε γῆ ob metrum. *Vide Eq. 607.* 534-5. Suid. βάδην. 549. ἐλαιῶν Wasse ad Thucyd. VII. 81. confer Duker. ibid. 551. πλαγιουμένων Valckenær. ad Herodot. V. 23. 569. *Vide ad Hecub. 1161. p. 76.* 581. Citat Suidas v. εἰλιγγιῶ, qui et Scholia partim exscripsit. Dele vero ὦν ante τῶν ὁ. ob metrum; quod omittit ed. Kuster. et Bergler.

590. De forma τεθνήσκει vide Ruhnken. ad Timæum p. 158. Vesp. 652. 606. *Adverss. p. 99.* 608. ἀμηγέποι Suid. v. ἀμηγέπη. et αἰ (ed. Med.) pro ἤδη. 616. Suid. ἀπόνιπτρον. 622. Citat Suid. v. κατὰ τὸ

καρτερόν. 623. F. 'ΕΓΩ' ΔΕ' κηρύττω ΓΕ Πελοποννη-
 σίοις. Eq. 1101. 'ΕΓΩ' ΔΕ' μαζίσκας ΓΕ διαμεμαγμένας.
 Acharn. 748. 'ΕΓΩ' ΔΕ' ΚΑΡΥ'ΞΩ ΓΕ Δικαιόπολιν. Pac.
 50. 'ΕΓΩ ΔΕ' τὸν λόγον ΓΕ τοῖσι παιδίοις. 627. τοῖς
 ἀναπαίστοις Suid. v. ἀποδύντες. Schol. Hæc mutila
 leguntur apud Suidam v. ἀποδύντες, apud quem repone,
 χορεύωσι, et cetera supple. Mirum vero Toupium Cur.
 Noviss. in Suid. p. 153. scribere, "Locus Comici, ad
 quem respexit Suidas, hodie non exstat." Neque opus
 est ut Kusteri et Toupii conjecturas refellam, quorum
 ille pro χορεύωσιν παλαίσωσιν, hic ἀθλεύωσιν malebat.
 Hæc olim. Nunc καὶ delendum videtur, et ἵνα εὐτόνως
 χορεύωσι inserenda post ἀποδύντες. Si in Suida distinguas
 post στολήν, res forsan expedietur. *Vide Append. ad*
Toup. p. 498.

633. αἴτιος ὑμῖν Dawes. Misc. Crit. p. 257. φησὶν δ'
 ed. Kuster. *Vide ad Hecub. 309.* 636. *Vide Præf.*
Hec. p. LIV. Opusc. p. 198. l. 18. 638. Suid. in
 v. πυγιδίων. 639-40. Suid. ed. ms. θωπ. ubi εὔρε το
 ed. Med. at in ἀφύα, εὔρετο πανευδίω τάς. 640. εὔρετο
 πᾶν ἄν Dawes. Misc. Crit. p. 260. recte, atque ita Suidas
 v. ἀφύα, ubi male Kusterus ex vulgatis Aristophanis edi-
 tionibus textum reformavit. 645. *Præf. Hecub. p.*
 LII.

655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποθ' ἀφήσητ'] Delet τοι Kus-
 terus. L. ἀφῆθ'. 657. οὐδ' ὑποτείνων—οὐδ' Suid. v. ὑπο-
 τείνων. 665. φλεγυρά Schol. Suid. v. φλεγυρά, pro-
 bante Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 149. φλεγυρά
 πυρὸς Suid. ms. φλεγ. [προσέχουσα ed. Med.] 671.

ἀνακυκῶσι Suid. v. Θασίαν, probante Kustero. ἀνακυκῶσι
 Suid. ed. ms. θάσιαν. 676. μεμφόμεσθα edd. Ald. K.
 686. τοῖς habet Suid. ms. παίειν. ed. ms. στρογγ. συν-
 νάπτων ms. 687. σκανδάληθρ' ἱστὰς] Suid. ms. sine
 distinct. in v. σκανδάληθρα. Paulo ante σκαμμωνίδα, de-
 inde σκαμμωνία. 688. Suid. I. p. 188. in ἄνδρα T.
 691. "Citat Suid. v. ὄφλων." Toup. in Suid. Cur.
 Noviss. p. 114. 706. *Præf. Hec. p. xxviii. Opusc.*
pp. xci. et 193. l. 9.

707. κοιμώμενον edd. Suid. v. ἀπεμορξάμην. sed ibi
 MS. Vat. κυκώμενον, teste Pearsono. κυκώμενον Suid.
 ms. v. ἀπεμορξάμην. 708. Corrupte Suid. Ἀχαία.
 710. Minus feliciter Cl. Kusterus κατεπάλαισεν ἂν μέν.
 Legendum pro μέν ἂν, litera addita, μέντ' ἂν, id est μέντοι
 ἂν, quæ contractio occurrit Av. 1691. Acharn. 543.
 161. quorum locorum in ultimo male infercit γε Mark-
 landus ad Eurip. Suppl. 376. Nam ἂν ob præcedentem
 diphthongum producitur, ut Eccl. 646. 718. *Viti-*
osus est articulus ante γέροντι et νέω. Lege τὸν γέροντα
μὲν γέροντι, τὸν νέον δ' ἔστω νέω. PORSONUS, ἔστω ex
Eccles. 1011. citans. Nempe in formulis qualis est
nota ista, κακῶ κακὸν ἰᾶσθαι, accusativo articulum addi
posse, dativo non posse statuebat, si recte meminī.
Omnino expendi meretur locus Antiphanis Athenæi II.
p. 44. A. apud Elmsleium. 723-4. Suid. ἀγορα-
νομίας. 730. Subauditur Δία, ut recte monuit Scho-
liastes, cujus ellipseos exempla suppeditabit Musgravius
ad Eurip. Androm. 604. adde Platon. Euthyphron. p. 30.
ed. Forster.

738. ἔστιν ἡμῖν Suid. vv. ἀλλ' ἔστιν [*inter* ἀλαστήσειεν *et* ἀλάστωρ] Μεγαρικάι. Μεγαρική τις μηχανή Suid. *in utr. v.* ἔστιν ἡμῖν Suid. ed. ms. Μεγ. 739. Malim, una litera addita, ὕμ' ἐνσκευάσας. Vide supra 435. Sed nihil opus, quamvis eadem medicina facienda videatur supra Eq. 298. κἀπιorkῶ γ' ἐμβλεπόντων.

740. Suidam v. ὀπλὴ *e Schol. ad h. v. supplendum et emendandum monet Porsonus.* 741. Suid. in σῦς. om. ms. *Ed. Med.* ὅπως δόξητ' ἡμεν ἀγαθὰ σνός. *Vide etiam v. ὕς, citante Elmsleio.* 751. Vide Toup. in Suid. III. p. 285. ἀεὶ Suid. διαπεινῶμεν. Pac. 1131. Plato Rep. IV. prope init. p. 403, 13. a f. *ed. Bas.* 420. *E. HSt.*

758. τί δ' ἄλλο M. junctim Suid. ed. ms. *in* τί δ' ἄ. qui et σπουδάζειν. 762. Suid. εἰσβαλεῖτε. 762-3. Suid. v. ἄγλιθες. 772. θυμιτῶν Suid. v. θυμιτιδῶν probante Kustero. θυμητίδα Suid. ms. περίδου. *ubi θυμητιδῶν ed. Med.* 786-7. Corrupte Suid. δέλφακας ex Schol. sup. 739. 788. χῶρος] χοῖρος ed. Kuster. Athen. p. 375.

796. Nicander Alexiph. 326. Ther. 908. et al. Epicharmus Athenæi VIII. p. 362. B. C. 799. Lege ἄ κα i. e. ἄ ἄν. Vide Toup. Cur. Posterior. in Theocrit. I. 4. 802. τί δαὶ φ.] δὲ Suid. ms. φίβαλις *et ed. Med. ubi 802. et 804. citat Suid. omisso 803.* 803. τί δαὶ, σῦκα] “dele δαί.” Kuster. Imo δὲ lege ex Aldina. 805-6. Suid. τρώζονται. 808. τραγασαῖα Suid. ms. ῥοθιάζουσιν [τραγασέα *Med.*]

813. τροφαλλίδος Suid. *Med.* ms. πόσου. τροπηλίδος Suid. ed. v. sed om. ms. 814. τὸ δ' ἕτερον σχοίνικος μόνης omissis αἰ λῆς ms. *Omittit etiam Med. quæ τὸ δ' ἄτερον χ. μόνης.* In Ποστούμος, ms. ἐμὲ ὦντόν ἐδ. 816. Ἑρμῇ ἔμπολαίε Dawes. *Misc. Crit.* p. 244. 823. Suid. φαντάζομαι. 828. Recte Ald. εἰ μὴ ἔτερωσε. 842. πημανεῖ Suid. ed. ms. v.

843. ἐναπομόρζεται Suid. in v. quod Scholiasten ex interpretatione legisse liquet. Vide Ruhnken. ad Timæi Platonic. *Lex* p. 83. ad v. ἐξομοργνύμενος. ubi in Nicephoro *schol. ad Synesium de Insomn.* p. 154. A. vide ed. Petav. 1633. p. 425. forsan legendum ex nostro scholiaste, ἐναπομάττειν. Forsan et in Euripid. *Bacch.* 343. legendum, οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις (non βακχέυεις quod pro futuro positum satis absurde censet Cl. Vauvillierius) δ' ἰὼν, Μηδ' ἐναπομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί. ἐναπομόρζεται πρέμις Suid. ed. ms.

846. Ex Suida v. Ὑπέρβολον legendum κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος. σ' addit Suid. ed. non ms. v. ὑπέρβολον. 847. ἂν πλήσσει Suid. ms. 848. ὁ δ' ἐντυχῶν] οὐδ' ed. Kuster. 849. κεκαρμένος ed. Kuster. Suidas v. μοιχός. κεκαρμένος Suid. ed. ms. μοιχός.

850. οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς ms. et ed. *Med. Suidæ* v. ὄζων. Porsonus delet οὐδ' apud Gaisford. ad *Heph.* p. 245. 852-3. In Suida hos 2 versus præponit articulo ms. et ed. *Med. ὄζων tantum Kusteriana.* κακ ms. pro κακὸν et *Med. bis.* 855. ἐν τῇ ἔγορᾳ Scaliger et post eum Toup. in Suid. III. p. 140. *Vide Append. ad*

Toup. p. 472. Opusc. p. xci. 858. πλεῖν ἤλθων
Suid. ms. περιαιλ. i. e. ἡ λ~

860. ἴτθ' Ἡρακλῆς *Dawes. Misc. Crit. p. 133.*
ἴστω γ' Suid. ed. ms. τύλα et γα om. 863. φυσῆτε]
sic Suid. ms. ὁστίνοις. Sic ed. Med. φυσᾶτε ed. Kust.
 873. *Adverss. p. 225. 875. Adverss. p. 112. 879.*
σκάλοπας] σκάλωπας ed. Kuster. αἰολούρως Dawes. Misc.
Crit. p. 261. αἰελούρως Ald. 893-4. Ex Eurip. Al-
cest. 374-5. χωρισθείην Suid. ms. ἐντετ. ut ed. Med.
(certe σθ) 903. μή] μή 'στι ed. Kuster. ex MS.
Palat. 908. ὀδί] Sic Suid. ms. μικρός. Ed. Med.
ὀδε. 909. οὗτος duplicat Suid. ms. ibid. Tum ἀλλὰ
πᾶν ed. Med. 916. θρυαλλίδα Suid. v. θρυαλλίς.

918. τὸν νεώριον] τὸ vel casu vel consilio omittit
Berglerus ad Alciphron. I. 32. p. 135. ἐμπρήσαιεν
Suid. ed. ms. νεώριον. 920. σίλφην Suid. v. θρυαλλίς.
Schol. 927. Versus est Callimachi. Vide Schol. ad
Vesp. 833. 928. ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φορού-
μενος] Sic Suid. ed. ms. φορυτός. Emendant viri docti
φερόμενος, quibus olim accedens Porsonus legebat καὶ μὴ,
quomodo V. D. (Elmsleius, ni fallor) Edinb. Rev. N. 37.
p. 68. Sed ab amico monitus versum esse spurium et
consarcinatum ex 905. et 930. agnovit. Quod nunc
video occupasse Hotibium p. 95.

932. πυροῤῥαγές. sic *Suid. in v. et in ψόφου π.*
 938-944. *Metra constituebat Porsonus quomodo Gais-*
ford. ad Hephæst. p. 245. et Elmsleius, qui antistro-
phica esse monet 929-937. et 938-950. 944. Dele
γε ex Suida κατωκάρα. 954. χῶπως recte Ald. et

schol. ed. Ald. 960. Scholiasten exscribit Suidas in
χοάς. 962. *Ad Phæn.* 892.

967. Suid. ἀπολιγαίνει. 969. Lege ὑπό. Vide
ad Vesp. 1478. 970. εἶδες ὦ semel tantum Suid. ἀν-
θηρά. 972. οἶον ἔχει σπείσάμενος Suid. ἰν ἀνθηρά.
Aristophanis edd. antiquæ pro his tantum σπείσάμενον.

976. ἐγὼ τοῦτον ἐκδέξομαι Suid. ms. πάροινος (sic) et
mox 978. συγκατακλινεῖς om. ed. ms. πάροινος ἀνὴρ ἔφη
dat ms. *Articulo præfigunt πάροινος edd. Med. Kust.*
sed in fine ὅτι παροίνιος. Tum τοῦτον εἰσδέξ. et pro v.
978. *tantum ὅτι πάροινος ἔφν.* 986. Omisso τὰ
legit Suid. δεῖγμα, πρὸ τῶν θυρῶν πτερὰ. [ἐξέβαλλε ed.
Med.] 987-8. Suid. διαλλαγή. 992. ξυναγάγη
Suid. v. ἀνθέμων male. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 207.
Suidæ locum mutilavit Kusterus. 998. Suid. ἀλείψας,
ubi ed. Med. ἀλείψασθ' ἀπ' αὐτῶν.

999. λεῶ quoque Ald. λεῶς sc. *Kusterus tacite, ex*
Ammonio v. χόας. 999-1001. Suid. ἀσκὸς Κτ. τοὺς
χόας Suid. ms. v. ἀσκὸς Κτ. 1006. Suid. ἀναπείρατε.
ubi φέρετε ed. Med. 1007-9. Citat Suid. v. ζηλῶ.
1016. Dele γε ob metrum. 1021. ἐπιτρίβειν] ἐπε-
τρίβην ed. Kuster. ex MS. Palat. 1023. ὦ κακόδαιμον
Suid. v. ἀμπεχόμενος. 1024. Suid. βόλιτος. 1029.
Suid. δημοσιεύω. 1031-3. ἄπελθε πρὸς—εἰρήνης ἐν-
σταζον omissis mediis Suidas v. Σπίτταλος ed. ms. scil.
πρὸς τοὺς σπιττάλους (τ simplex in versu) ms. ibid. tum
στεναγμὸν et σταγονὶ pro editis πρὸς τοῦ σπιττάλου—στα-
λαγμὸν—τουτονί. 1048. ἔπεμψέ τις σοι νύμφιος ταυτὶ
κρέα. *Ita recte libri ταυτὶ ponitur δεικτικῶς et quasi in*

parenthesi. *Verte*, has sent you some meat; here it is.
Eccles. 70. νή τήν Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί. *Lege*
 ἔγωγε τουτονὶ καλόν. *PORSONUS.* *Ni fallor, articulum*
in his formulis non modo non desiderari, sed vitiosum
esse, statuebat *.

1052. ἀλάβαστον *Suid.* v. ἀλαβαστοθήκας. 1057-8.
Suid. δέημα. 1067. χόης *Dawes.* *Misc. Crit.* p. 238.
 1068. καὶ μὴν] *Ita Ald.* καὶ μὴν *ed. Kuster.* 1068-9.
Suid. v. τὰς ὀφρ. *Vide Tour.* *Tom. III.* p. 175. *et ibi*
Porsonum. 1071. ἀμφὶ χ. *Suid.* τίς ἀμφὶ χ.

1081. διαμάχεσθαι *Suid.* *ed. et ms. vv.* βούλει. Γη-
 ρυόνης. γηρυόνη *Suid.* *in βούλει.* -όνη *in Γηρ.* τετρα-
 πτίλω] *sic ms. Med.* τετραπίλω *in βούλει.* -πτ. *in Γηρ.*
 1085. κίστιν] *sic Suid.* *ed. ms.* χοᾶ. 1090. στέφος
Suid. v. ἰτρία. *Schol.* 1091. *Pro τα' πυρώδη Ald.* καὶ
 πυρώδη. *id est καπυρώδη.* 1094. *Suid.* v. ἐπεγράφου.
 1098. *Suid.* v. ἄλας θυμίτας. θυμίτας δούς ἐμοὶ *Schol.*
sup. 772. δούς ἐμοὶ *Suid.* *ed. et ms. in περίδου.* *ubi*
θυμητίδας ed Med. 1099. *Suid.* ἄχθομαι.

1100. οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ *legendum ex Suida* v.
 θρία. δεῦρο παῖ σ. *Suid.* *ed. ms.* θρία. 1101. κά-
 μοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ] *Expunge παῖ, quod ex versu superiore*
huc irrepsit. Postea addidit, sed recte Brunckius ex
MSS. κάμοι σὺ δὴ, παῖ. 1125. *Citat Suidas* v. κατα-
 γέλως. 1127. ἐκ τοῦ χαλκίου *Polluc.* X. 92.

* *Obscura hæc, si non falsa. Dixit Porsonus, a sensu modo requiri articulum, ut Plut. 227. modo excludi. Ach. 959. paulo melius puto ταυτησὶ δραχμῆς. Alienus locus Thesm. 1215. Verte, Tu, puer, hanc vestem aufer. De re ipsa vide Schæferum Melet. Crit. pp. 77-8. Elmsleium ad Marklandi Suppl. (Quarterly Review, N. XIV. p. 460.) ad Heracl. 81. Reisigium p. 178. Compara Latinorum ecceum, eccam, Terent. Andr. III. 2. 52. et alibi.*

1145. *Vide Porsonum ad Hecub. 1161. p. 77. Ceterum quod habet MS. apud Brunckium, ῥιονγυῶν, natum e* ^{οὐ ν} *ῥι γ ῶν.* 1148. *Porsonus in nota msta apud amicum, "Omnes MSS. ἀνατριβομένῳ τε τὸ δ. Plus simplex lacuna hunc locum corrumpit, quas vide an recte explerim :*

τῶι μὲν ὈΛΗΝ ΤΗ'Ν ΝΥ'ΚΤΑ καθεύδειν
μετὰ παιδίσκης ὠραιότητος
σοὶ δὲ ΣΤΥ'ΣΑΝΤ' ΑἴΘΡΙΟΚΟΙΤΕΙ'Ν,
ἀνατριβομένον τε τὸ δεῖνα."

Nullus dubito poëtæ mentem hic assecutum esse Porsonum, sed verba non præstiterim. Quid si σοὶ δ' ἐστὺν κότι φρουρὰς ἄδειν, Ἀνατριβομένῳ γε τὸ δ. De isto γε vide Porsonum ad Plut. 893.

1149. τὸν ψεκάδα Suid. ms. et edd. τευθίδες. Per e Suid. in ordine. In Ψεκάς ubi citantur 1155-61. in v. τευθίδες, 1149-1161. 1150. *Versum om. Suidas in τευθίδες, ed. et ms. ut videtur.* τὸν μέλεον τῶν μελέων ποιητὴν dexterrime Elmsleius. Suidas. Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζῴφιον ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ Αἰσχύλος. Δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων. ubi Porsonus ; Ed. Med. Δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου. μόρον γὰρ εἴρηται. Lege ergo, Δέδοικα μωρόν κάρτα πυραύστου μόρον· εἴρηται—sive καὶ εἴρηται.

1151. ἀπλῶ] sic ms. ἀπλῶς edd. 1152. ὁ ζεύς] ὀξέως ms. ἀπολ. ὁ. ζ. edd. 1153-4. τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν tantum Suid. ed. ms. sc. 1155. ὃν ἔτ' ἴδοιμι Suid. in τευθ. ed. ms. ut videtur. ὅτ' ἐπι- ms. in ψεκάς. ὃν ἔτ' ἐπιδ- ed. 1157. τραπέζης Suid. bis. 1158.

ὀκέλλει ms. bis. ὀκέλλα (*sic*) *Med.* *in* τευθ. ὀκέλλοι *in* ψεκ. ἀρπάσας φάγοι *Suid.* ms. bis. *et ed. bis.* 1164.
 βαδίζων] *sic Suid.* ms. ἡπίαλος. *Ed. Med.* βαδίζει. 1166.
 Corrupte *Suid.* *ed.* *et* ms. Ὀρέστης. cetera loca om. ms.
 αὐτοῦ *ut videtur ms. ibid.* *Ed. Med.* αὐτὸν *pro* αὐτοῦ με-
 θύων.

1174. χυτριδίω *Dawes.* *Misc. Crit.* p. 204. citans
supra 462. *Pac.* 201. *Eccl.* 740. χυτρίδια *pro* χυτρίδε
restituendum *Platoni apud Athen.* VII. 5. p. 279. C.
 1176. ἔργ'] ἔρι' *ed. Kuster.* *et ita Schol.* λαμπάδια
Suid. *ed.* *in* v. λαμπάδαι *vel* λαμπάδας *Suid.* ms. 1177.
 ἀνήρτηται τέτρωκε ms. 1180. *Suid.* γοργόνη. *Ita ed.*
Med. γοργὼν *Kust.*

1193. *Dele* οἰμωκτὸν ἂν *e varia lectione orta et*
efficies senarium. *PORSONUS.* *Ita Hotibius* p. 96.
Schol. 1200. *Lege et distingue,* μανδαλωτὸν εἶδος φιλή-
 ματος ποικίλον—ἡδὺ—Καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
 [Καὶ μανδαλωτὸν] *Cetera facile supplebis ex Suid.* v.
 περιπεταστὸν *et Nostro Thesm.* 137. seq. 1202-3.
Suid. συμφορά. 1203. F. ἰὼ ἰώ μοι, quanquam vul-
 gata est apud *Suidam* v. ἰώ. *et συμφ.* 1224. ὀδυρτή
Suid. *ed.* ms. *post* Ὀδρύσαι, *ubi duo articulos duce Kus-*
tero conjunge, et lege Ὀδυρτή. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ σ,
 Ὀδύρση, τουτέστι θ. 1226. *In schedis,* ὦ πρέσβυ.
Male Kuster. 1227. *Suid.* v. ἀμυστί.

V E S P A E.

10. **R**ESPICIT Aristides T. III. p. 526. (316, 10. Jebb.) Mox dele v. 11. *τις*. *Vide ad Hec. 1161. p. 73.*

22. *οὐν τε γῇ* Markland. ad Eurip. Suppl. 109. 36. *σὺς* Ald. 50. Lege *συμβαλεῖν* ob metrum. Vide Thesm. 608. Brunck. ad Æschyl. Prometh. 243. *ξυνεβάκχενσ'* apud Longin. §. 15. pro *συνεβάχενσ'* ut recte exstat apud Eurip. Bacch. 726. quod bene animadvertit Cl. Jodrell. Not. in Eurip. Bacch. II. p. 412. *Vide Adverss. p. 266.* 52. *ὀβολούς* Ald. 55. *ὀλίγα γ' ὑπειπὼν* Ald. *ὀλίγατθ' ὑπειπὼν* Dawes. Misc. Crit. p. 302. *Opusc. pp. 240, 390.* 57. *Adverss. p. 115.* Schol. ibid. *Exscribit Porsonus locum Aspasiū in Aristot. Eth. IV. 2. p. 53. b. 14. prout editur ab Aldo et repetitur a Gaisfordio ad Hephæst. p. 97. addens, Myrtili fabulam commemorant Suidas et Aristophanis Scholiastes ad Av. 1490. Quanquam dubium est scribine debeat Τιτανόπαιδες, an Τιτανοπᾶνες. Priori scripturæ favet Aspasius; alteri Scholiastes et Suidas, quibus ipse accedo. Pollux II. 110. τὸ δὲ ἐπιγιγνόμενον τῇ γλώττῃ ἐλκύδριον*

ὀλοφυκτὶς καλεῖται ἐν τοῖς Τιτανοπᾶσι τοῦ Μυρτίλου. Sic præclare codex Falckenburgianus leviter emendatus. 72. οὐδ' ἂν ζυμβάλοι] οὐδὲ ed. Kuster. Ald. male. 80. ἐστὶν ἀνδρῶν Suid. ed. et ms. v. αὕτη γε. παροιμία ms. in m. 83. Νικόστρατ' Fl. Christian. ex ed. Venet. recte. Atque ita Schol. et ed. Ald. Bas. [1532.] 86. εἰδ' ἠπιθυμεῖτ'] Lege εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ'. Infra pro δ' ἠπειτα 663. legendum δὴ' πειτα. Pac. 5. pro δ' ἠφες, δὴ' φες.

88. καὶ φιλόδικος om. Suid. ms. ἡλιαστής. ubi φιληλιαστής ἐστὶν καὶ φιλόδικος ὦ. ο. α. edd. 93. πέταται Ald. 97. καὶ νὴ Δί' ἂν ἴδῃ] Lege ob metrum vel ἦν ἴδῃ vel εἰ ἴδῃ. Vide ad Eq. 388. et in Mnesitheo apud Athen. II. p. 36. reponere εἰ δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωματων. Ubi præcedentes versiculi ita legendi et disponendi sunt, εἰ δ' ὑπερβάλης, ὕβριν ἦν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃς, μανίαν ποιεῖ. Ita in Adversariis p. 53. sed legendum cum ipso Porsono apud Robertum Walpole, *Fragm. Com. pp. 11. 90. εὐθυμίαν εἰ δ' ὑπερβάλης, ὕβριν Ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ, ubi non Mnesithei, sed comici alicujus, forsitan Alexidis, esse totum locum vidit idem Porsonus, ita constituens; ὁ Μνησίθεος δ' ἔφη τ. ο. τ. θ. ἦν pro ἂν restitue in parœmia apud Athen. III. 32. p. 119. E. ἦν οἴνου μόνον Ὀσμὴν ἴδωσι Alexis apud Athen. IV. 4. p. 134. A. 107. βομβυλιός, a humble bee. 113. ἐνδήσαντες] ἐγκλείσαντες edd. Ald. Kuster. ἐγκλείσαντες ed. 1515. ἐνδήσαντες 1525. 125. ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείμεν] Conjiciebat, sed dubitanter, Porsonus, ἐξεφρουμέν ἂν. 134. τῷδε Ald. 135. φρυαγμοσεμνάκους τινὰς Suid. ms. ed. in φρυαγμ.*

140. καὶ μυσπολεῖ τίς ὅστις] Dele ὅστις. μυσπολεῖ
 γ' ὅστις Ald. 156. ὦ μιαιώτατε] ὦ μιαιωτάτῳ Palmer.
 Exercitat. p. 735. 157. δίκασον τί μ'] δικάσοντά μ'
 Q. S. Fl. Christian. 158. φέρῃς Ald. 167. τι
 τμητικόν Dawes. Misc. Crit. p. 263. 168. ἄνθρωπος
 Dawes. Misc. Crit. p. 263. δρασεῖει Dawes. Misc. Crit.
 p. 263. probantibus Reiskio et Valckenærio ad Eurip.
 Phœn. 1214.

175. Recte observavit proverbium Scholiastes, ad
 quod respexit Aristophanes, quodque plene exstat Thesm.
 935. 185. Οὐτίς Dawes. Misc. Crit. p. 265. qui
 præcedente versu mavult ὦ ἄνθρωπ'. v. Musgrav. ad Euri-
 pid. Cyclop. 688. 186. ἔσει ab εἴσειμι Valckenær.
 ad Eurip. Hippol. 1065. 190. εἰ μή μ' ἐάσῃθ'] In
 schedis ἐάσεθ'.

208. μου Suid. v. ἐποποῖ. et in σου. 208-9. Citat
 Suid. v. σου. 213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] Sic Suid.
 στίλῃ. ὅσον om. ms. ὅσον *semel* Med. Ceterum vide ad
 Orest. 581. 217. *Adverss.* p. 37. 219-20. Suid.
 ἀρχαῖος] μινυρίζοντες sic Suid. ms. in v. -τος Med. sed
 -τες in ἀρχ. 220. ἀρχαιομελισ. ms. in μιν. et mox in
 Piside ἀντισυστρόφους, duobus versibus om. 228. ἐὰν
 ἐγὼ λ. ἔ.] F. ἐὰν γάρ. Sed nihil opus. Clare enim exhibet
 Aldina, ἐάνπερ. 232. κρεῖττον] sic Suid. ms. Χαρι-
 νάδης. κρεῖττων *ed. Med.* 235. ἔτ' omittit Aldina,
 Junt. sc. 1515. non 1525. Bas. sc. 1532. ἀπαπαῖ Suid.
 ms. ἐποποί. ἀπαπαῖ Med. 237. περιπατοῦντε] Ita
 Junt. sc. 1525. Port. Kuster. Ald. et Junt. 1515. πε-
 रिπατοῦντες.

241. ἔμβολον *pro* σίμβλον Suid. ed. in v. ἔμβολα ms.
 244. κολωμένους H. Stephan. Ind. Thes. Gr. L. p. 1260.
 G. 1262. D. ex Hesychio. Κολωμένους. κολάσοντας. Male
 ibi κολώσαντος. *Vide Opusc. p. 33.* Dele γάρ. 247.
 λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδών] Lege ob metrum ἡμᾶς τις.
 249. σὺ delet Porsonus apud E. Maltby Thes. Pros.
p. 327.

250. τῷδ' μοι γε νῦν] Dele μοι γε cum Fl. Chr. vel
 potius γε νῦν. 251. τί δὴ μαθών] παθών Christian.
 qui versu sequente delet σύ. 257. Suid. ἀτταγᾶς.
 263. 4. Lege πρῶα ut Pac. 1101. 1164. Porsonus, loco
citato ad 249. ὅταν τοῦτ' ἦ—καρπίων—πρῶα *partim e*
Polluce VII. 152. 269. ἂν ἄδων—ἄνῆρ Dawes.
 Misc. Crit. p. 267. ἀναΐδων Suid. ms. ἐφόλκια. ἀναεί-
 δων Med. 271. ἐκκαλεῖν vel ἐκκαλεῖσθ' Dawes. Misc.
 Crit. p. 266. probante Valckenærio ad Theocrit. Ado-
 niaz. 43. p. 353. 272. ἐρπύση Fl. Christian. recte.
 310. ὅθεν Ald. ὅθεν γε δ. (*sic*) Ald. Junt. 1515. ὀπόθεν
 δ. Junt. 1525. Bas. 1547.

316-21. *Ad Hecub. 1161. p. 71. Opusc. p. xcii.*
 317. οἷός τ' οὐκ εἴμ' ἰδεῖν Dawes. Misc. Crit. p. 267. *Vide*
infra 1517. 318-9. τῶνδε. Καὶ βουλομαί γε Ald.
 322. Lege, ἀλλ' ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, μέγα βρόντησον, *tum* 324.
 ἢ Προξενίδην, *deinde* 328. διὰ τινθαλέω, *per tmesin.*
 PORSONUS. Προξενίδην *dat scholiastes.* Confer etiam
 E. Maltby Thes. Prosod. p. 1088. διὰ τινθ. Scaliger.
 329-30. Suid. ἀποφυσήνας. 330. θερμόν *citat Athe-*
næus IX. 8. p. 385.

342. εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς ἂν] Lege

τάληθές ὄν; *id quod verum est.* Diphil. apud Stob. Florileg. 30. κακή γὰρ αἰδώς, ἔνθα τάναιδές κρατεῖ. Ita legendum. Vulgo pessime, ἔνθα γ' ἀναιδές. Sed recte emendavit Valckenærius ad Eurip. Hippol. 385. 346. Lege τουδὶ ob metrum, et ὁδὶ pro ὅδε in Cratino apud Plutarch. I. p. 160. 347. πᾶν ἄν Dawes. Misc. Crit. p. 259. qui interrogat post εἴη. ποιοίμην edd. Ald. Kuster. 348. κιττώμαι διὰ Suid. ms. in v. et χορίναι. κιττώμαι δὴ τ. ἢν κιττώντες, κιττώμαι διὰ τ. ἢν χορίναι ed. Med.

349. ἦντιν' ἄν——ἦς] εἴης. Vide Dawes. ad Pac. 1290. Canter. et Scaliger. ad Euripidis Iph. Taur. 1321. ubi paulo ante pro εἴποι 1313. lege εἴπη. *Præf. Hecub.* p. LIV. 354. ἐάλω ed. Kuster. improbante Dawesio Misc. Crit. p. 323. *Vide ad Hec.* 307. 357. ἐφύλαττ' Fl. Christian. Dawes. Misc. Crit. p. 98. 358. ξὺν ὅπλοις Dawes. Misc. Crit. p. 196. 364. τάχιστ' Fl. Christian. 368. Suid. Ἄνοις: ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος. Sic ms. *ut e suis Kusterus.* et paullo ante καὶ κακὰ λ.

383. F. εἴργειν ἔσται τοιαῦτα. 385. Lege κατακλαύσαντες. *Antea tentarat ὥστ' ἀνελόντες.* 393. *Aliubi in schedis monet, ni fallor, ἀποπάρδω scribendum esse, mutato accentu, quum sit aoristus subjunctivi.* 395. μῶν ὁ γέρων πῇ διαδύεται; BΔΕ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾶ] οὐ μὰ Δί'. *Sed in margine ed. 1532. hæc annotavit;* Vide supra 212. Liban. in Julian. Imp. nec. II. p. 318. A. (I. p. 601. Reisk.) Synes. Ep. 58. p. 203. A. *ad firmandam scil. egregiam emendationem, quam*

in schedis reperi; μῶν ὁ γέρων πη διαδὺς ἔλαθεν; μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ. 396. *Præf. Hec. p. LIX.*

399. ὁπόσοισι lege cum Fl. Christiano ob metrum. Ita τοῖσι καλοῖς Eccl. 624. τοῖσι μὴ εἰδόσι Sophocl. Antig. 33. cum Heathio, non ut male edidit Brunckius, τοῖς μὴ οὐκ εἰδόσι. κυνιδίοισι τοῖσιν Eupolis in Schol. ad Av. 1297. quod male emendat Kusterus. προθύροισι Eccles. 704. τοῖσι γόνασι Thesm. 1192. ἀγαθοῖσι Æschyl. Suppl. 973. κοπιώσαισιν Aristoph. Thesm. sec. apud Athen. III. 23. p. 104. αὐτοῖσιν Aristoph. Pythagor. apud Athen. IV. 17. p. 161. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν Aristoph. Holcasin apud Athen. III. 27. p. 111. A. λουπηρίοισιν, ἐξαλείπτροισι, κυλικίσιν Antiphan. apud Polluc. X. 46. ubi cætera recte tractavit Jungermannus.

401. εἰ μὴ, νῦν ed. Kuster. εἰ μὴν, νῦν Ald. 414. τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.] τοῦδε δ' οὐ Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 522. Legendum, τοῦδ' ἐγὼ οὐ. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 238. cui frustra et nullo suo merito repugnat R. Fr. Ph. Brunckius ad Eurip. Med. 737. ubi ἐμοῦ lege, si quid sit e vulgato mutandum. In Sophocl. Electr. 1277. quis non præferat, litera mutata, ἀδονᾶς. Vide ad Med. 734.

422. ἐμπλησμένος Ald. mendose. 430. *In schedis*, F. κεντήσαθ', οἱ δὲ δακτύλους. *Sed repudiasse videtur.* 431. F. βοηθεῖ. *Voluit βοήθει.* 433. 'ν πέδαις ed. Kuster. Schol. 439. *Ad Phœn.* 538.

444. L. ῥιγοῦν, spretis Scholiastæ et Fl. Christiani notis. *Sententiam postea mutavit, ῥιγῶν καὶ ex Ach.* 1145. *citans ad Hec.* 1161. p. 77. ed. 1808. 451-3.

Corrupte Suid. ed. ms. ἴν' εἰδῆς. 456. F. οὐκ ἔτ' ἄπιτε. *Antea tentaverat*, ἐς τοὺς κόρακας. *Recte Hermannus de Metris p. 116. e Rav.* οὐχὶ σοῦσθ' ; οὐκ ἐς κόρακας ; οὐκ ἄ.

460. τῶν μελέων Φιλοκλέους] L. τῶν μελῶν τοῦ.
466. Suid. εὐτράπελον. 471-5. Suid. ἄκουρον. *et* μισόδημε. 474. κρ. χρυσᾶ στ. Suid. v. μισόδημος. Om. μισόδημος Suid. ms. 481. *In schedis*, ταυτὰ ταῦτα. 495-6. Suid. γήτεια. 501. ἡδέα εἰ καὶ νῦν] ἡδέα γε. καὶ νῦν Ed. Kuster. Ald. *Junt.* 1515. ἡδέα εἰ καὶ νῦν *Junt.* 1525. MS. *Rav. et Suid.* ἰν εἰ καὶ νῦν.

502. ὅτιν' βούλομαι] ὅτιν' θέλω Kuster. L. ὅτι β. quomodo habet Suidas v. εἰ καὶ νῦν, quæ tamen in textum Kusterus non admisit. ὅτιν'] Sic Suid. ms. *et Med.* v. ὀρθοφ. 505. τυραννικά Suid. ms. ξυν. alterum l. εἰ καὶ νῦν om. τυραννικά *Med.* ἰν εἰ καὶ νῦν *et* ξυνωμότης. *Vide Porson. ad Hec.* 782. *Opusc.* p. xcii. 506. γὰρ] μὲν οὖν Suid. λοπάς. ms. scil. μὲν sine οὖν *edd. Med. Ald.* γὰρ *Kust.* 508. ἐγχέλεσιν *Athenæus VII.* 13. p. 299. B.

524-43.

ΣΤΡΟΦΗ.

1. νῦν δὴ τὸν ἐκ θημετέρου
2. γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
3. καινόν, ὅπως φανήσῃ,
4. ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
5. ΧΟ. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὦν, ἣν ταῦτα παρακελεύῃ;
6. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
7. τονδὶ λέγειν· ὀρᾶς γὰρ ὡς

8. σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν νῦν,
 9. καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 10. εἶπερ, ὃ μὴ γένοιθ, οὗ-
 11. τὸς σ' ἐθέλει κρατῆσαι.
 12. ΒΔ. καὶ μὲν, ὅς' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς, μνημόσυνα γρά-
 ψομαι ἔγω.
 13. ΦΙ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἣν ὀδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
 14. ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
 15. χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῇ.
 16. σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
 17. θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀντ-
 18. ωμοσιῶν κελύφη.

*Ita descripsit Porsonus, mox 548. τί γὰρ εὐδαιμον καὶ
 μ. exhibens. Olim conferebat Plut. 144-5. Tres primæ
 εὐδαιμόν γ' ἢ καὶ μ. duabus lectionibus confusis.*

1. δὲ *Ald.* δὴ *MS. Brunckii.* 2. λ. τ. δ. *Ald.* 3.
 φανείσῃ *Ald.* 7. τόνδε *Ald.* 8-11. *Ita prorsus tres primæ;*
 Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν Καὶ περὶ τῶν ἀπάντων
 Εἶπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν, Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
 (ἔστ' non ἐστὶν *Junt.* 2.) *Vides quam facile, versibus
 semel per columnas, quas vocant, distributis, defluere
 potuerit νῦν in inferiorem locum. Confer Gaisford. ad
 Hephæst. p. 292. et ad Iph. Aul. 27. ubi insignem
 errorem e columnarum ratione minus intellecta ortum
 patefecit vir eruditissimus.* 12. γράψομ' ἐγὼ *Ald.* 16.
 γὰρ ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις *Ald.* δ' ἂν ἐν *Rav.* 17.
 καλοίμεθ' *Ald.*

536. γράψομαι ἔγω *ed. Kuster.* γράψομαι ἔγω. *Dawes.*
Misc. Crit. p. 269. 566. *Vide Præf. Hec. p. LI.*

571. εἰ δ' αὐτοῖς edit. Kuster. εἰ δ' αὖ τοῖς Flor. Christian. 574. δεύτερον ἄν σου τουτὶ γράψομαι] δεύτερον αὖ τουτὶ ed. Kuster. δεύτερον αὖ τοῦτο γράφωμαι ἔγω Dawes. Misc. Crit. p. 274. 581. καταλείπων recte Fl. Christian. pro καταλιπὼν quod habent edd. Ald. Kuster. 586. τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω] *Non procedit constructio. Lege σε μόνον. PORSONUS.*

594. μόνους ἡμᾶς] μόνον Fl. Christian. 602. περιγενόμενος Fl. Christian. et ita ed. Kuster. 603. ὁ δέ γ' ἡδιστον] Malim ὁ δ' ἔθ' ἡδ. 604. κάπειθ' εἰσήκονθ'] κᾶθ' εἰσήκονθ' vel κάπειθ' ἤκονθ' Fl. Christian. κᾶτ' ed. Kuster. recte. 605. ἀσπάζονται. 607. τὸ τριώβολον ed. Kuster. ex conjectura Fl. Christiani. Articulus τὸ etiam restituendus Hermippo in Θεοῖς apud Schol. infra 672. τὸ κήθιον. παππίζουσ' Suid. ed. et ms. ἐκκαλαμάται. με in Suid. om. ms. et ed. Med. 608. ἐπιθωπεύσαν Suid. ed. ms. φύστη. ubi προσενέγκοι ed. Med. 610. τοῖσιν] L. τοιοῖσιν. 614. μὴν ἔκχῃς σὺ] μὴ γχῃς σὺ Fl. Christian.

618. *Dele τῆς cum Rav. Deinde non ea audit Philocleon quæ Jupiter, si retineatur vulgata* 619-22. *Lege* πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων Τὸ δικαστήριον, οἶον βροντᾶς, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. PORSONUS. 619. ὅστις ἀκούω ταῦθ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ;] ἄπερ ed. Kuster. Ald.

629-45.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1. ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
2. οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
3. δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
4. ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ῥέθ' οὕτω ῥαδίως τρυγῆσειν,
5. καλῶς γὰρ ἤδειν, ὥς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
6. ΧΟ. ὥς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν,
7. κούδέν παρῆλθεν, ὥστ' ἐγωγ'
8. ηὔξανόμην ἀκούων,
9. κὰν μακάρων δικάζειν
10. αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
11. ἠδόμενος λέγοντι.
12. ΦΙ. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
13. ἦ μὲν ἐγὼ σε τήμερον σκύτῃ βλέπειν ποιήσω.
14. ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
15. εἰς ἀπόφενζιν παλάμας.
16. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
17. ναι χαλεπὸν [νεανία]
18. μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

Ita ordinanda ista monebat Porsonus. Strophen vide supra 524. v. 4. οὕτω olim descripsi, ut Ald. Junt. 1. 2. Vide Porsonum hic et in Advss. p. 229. 6. ὥς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν Ald. 12. κα. ο. ε. α. Quatuor verba nescio quomodo dictarit Porsonus. Nunc ex edd. et MSS. supplevi. αὐτῷ Invern. ex Rav. ut videtur. 13. βλ. σκ. ποιήσω Ald. 17. νεανία supplet Porsonus.

632. οὕτω ῥαδίως citat Marklandus ad Euripid.

Suppl. 159. L. cum Dawesio Misc. Crit. p. 233. οὗτος ῥαδίως, ut Menander Clyp. apud Stob. Florileg. 49. εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὗτοι ῥαδίως. Ubi vulgo male legitur οὕτω. Euripides Cyclop. 558. ἀπολείς. δὸς, οὗτος. Ita optime Tyrwhittus pro vulgato οὕτω. *Vide Adverss. p. 229.*

633. Fl. Christiani ἥδειν quasi primæ esset personæ vertentis errorem notavit Dawesius Misc. Crit. p. 233. Addere potuisset, in eodem errore versatum esse T. Fabrum ad Eccl. 646. confer Schol. ad Pac. 1182. ubi exemplum desumptum est ex Plut. 696.

640. οὐκέθ' αὐτοῦ vel οὐκ ἐν αὐτῷ Fl. Christian. Utravis emendatio proba. Vide Sophocl. Œd. Col. 653. Philoct. 973. 641. σκύτῃ βλέπειν Kuster. ad Plut. 514. quo quidem ordine citat Scholiastos. 650. *Præf. Hec. p. LXI.* 651. εἰ γὰρ——διδάξης] διδάξεις. 654. πρῶτα—ὑπὸ χειρὸς Suid. ed. ms. in φάυλως. 657. καὶ om. Suid. ms. et ed. πρυτ. δημιόπρατα Suid. ms. *ibid. ubi δημοσιόπρατα ed. Med.*

659. τοῦ ἐνιαυτοῦ] Dele τοῦ. 663. δ' ἥπειτα] δὴ ἥπειτα. 666. αἰρεῖ] sic Suid. ms. περιπεμφθείς.

^{ε ἱ}
In loco, ῥηματίοις παραπεμφθείς. *Ed. Med. ῥήμασι περιπεμφθείς ᾠ. αἰρῇ.* 670. Suid. ἀργελόφους (τοὺς om. ed. Med.)

671. ἥσθηνται Suid. v. τραγαλίζονται. et υν. λαγαρύζομενον. ἥσθηνται. σύρφακα redde Suidæ v. μετέωρον. ἐφ. ὕ. sic ms. initio articuli. Vide et ὁμοῦ. 672. λαγαρίζομενον Suid. ms. in v. sed υ in ἥσθηνται. ἐκ

κιθαρίου λαγαρυζόμενον ἐκτραγ. *ed. Med. in λαγ. et in ἡσθηνται, ἐκ κήθει (sic) λαγαρυζόμενον.* 676. *Præf. Hec. p. LXI.*

680. L. δουλεία ᾽στίν. 682. σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβόλους] σοὶ δ' ἦν τις γε διδῶ *Ald. Junt. 1515. ἦν τις δῶ Junt. 1525. Lege σὲ δέ γ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβόλους, ἀγαπᾶν, vel σοὶ δ' ἦν. PORSONUS. σοὶ defendas ex viri magni nota ad Med. 734.* 697. ὅπη *Suid. v. ἀκαρές. ἐγκεκύκλησαι. ὅπη Suid. ed. ms. ἐγκεκ. ubi ὅπως Med. Ald. ὅπη Kust.* 699. ἀκαρές *Suid. in v. 700. ἄλευρον] ἔλαιον Suid. (ἔλεον ed. Med.) i. e. in ἀκαρές, probante ibi Kustero, qui ex schol. ad 699. eandem lectionem elicit.* 703. τῶν ἐχθρῶν *ed. Kuster.* 706-7. προσέταττεν—ἔζων ἂν *Dawes. Misc. Crit. p. 275.* 707. ἐν, ut videtur, legit *Suid. λαγώοις, certe in πυριάτης. Qui articulus male conjungitur cum præcedente πυρίνω.*

708. Galen. de Facultate Aliment. III. T. IV. p. 65. a. 32. *Ald. 342, 8. Bas. καλεῖν δὲ εἰκόασιν οἱ παλαιοὶ κωμικῶς (malim κωμικοὶ) πυριάτην, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἐν Ἀσίᾳ πυρίεφθον ὀνομάζουσιν αὐτό. Levi mendo vulgatur πυριάστην, pro quo Charterius T. VI. p. 384. D. male πυριαστόν. πυριάτη Suid.* 710. ἐλαολόγοι *per a Suid. ed. ms. in v.*

711. οἶμοι τί ποθ' ὥσπερ νάρκη] οἶμοι τί πέπονθ'; *Suid. v. νάρκη. unde cum Kustero ad Suidæ locum, T. II. p. 597. legendum, οἶμοι τί πέπονθ'; ὥς νάρκη. πέπονθα Suid. ed. ms. νάρκη.* 712. ἀλλ' ἄλγιδι *Suid. ms. μαλθάσαι. Locum om. ed. Med. habet Ald. ubi*

ἀλλ' ἤδη. 724-6. ὅς pro ὅστις Suid. ms. σκήπων.
 ἀκούσας οὐδ' ἂν δ. οὐδ' ἤδη πολλῶν νενίκηκας Suid. ms. sc.
 ἀκούσας οὐκ ἂν δ. σὺ δ' ἤ. πολλῶ νενίκηκας ed. Med. σκή-
 πωνας Suid. καταβάλω ms. *Duplex parodia, Æschylī
 Prom. 885. (ed. Porson.) et Pseudo-Hesiodi apud Schol.
 Porsonus. Vide Ciceron. ad Attic. VII. 18.*

730. L. ὥφελεν. νῦν addit Valckenær. ad Eurip.
 Phœn. 431. 739-40. Citat Suidas v. προσέσθαι.
 741-2. In secundo versu prima τοῦ ἔγνωκε corripitur
 contra Dawesii regulam, Misc. Crit. p. 196. Forsan
 igitur legendum, νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
 Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ' ἀρτίως ἔγνωκε γάρ. ὅτι enim plane
 incommodum videtur. Neque quisquam offendi debet
 τοῦ γάρ sede. Vide Pac. 558. Lysistr. 490. cujus
 fabulæ v. 20. lege, ἀλλ' ἦν ἕτερα γάρ. v. 595. ὁ μὲν
 ἦκων γάρ. Menander apud Schol. ad Euripid. Phœ-
 niss. 914. ἐκ γειτόνων οἰκῶ γάρ. *Nam vicinus habito.*
 Atque hæc dixi si quis interpungere velit post ἐπε-
 μαίνετ', sed forsan melius post ἀρτίως distingueretur.
Alibi addit γάρ ex Eurip. Suppl. 365 = 373. Gaisf.

747. Lege, πιθομενός τε σοί γ'. ἰώ μοι μ'. οὗτος ὦ,
 τί μοι βοᾷς. οὗτος ὦ ut Av. 275. Euripid. Helen. 1647.
 751. ἐπὶ Suid. ms. κημός. ἐπὶ om. ed. Med. 754. citat
 Suidas v. σκιερά. 758. L. τί σοι πίθωμαι; vide Dawes.
 Misc. Crit. p. 218. 760. διακρινεῖ] sic Suid. ms. τοῦθ'
 ἄδης, et ἥγ' ἐγώ, et mox χρόνου πέρα. διακονεῖ edd.
 Med. Kust. 769. ὀρθὸν Schol. probante Dawesio
 Misc. Crit. p. 273. 780. ἀναμασσώμενοι Suid. in v.
 781. Suid. I. p. 185. in ἀνά τοι μ. π. 785. διεκερ-

μάτιζεν Toup. in Suid. I. p. 137. διεκερμάτισε τὴν δρα-
 χμὴν ἐν τ. ι. Suid. v. διεκερμάτισε. διεκερματίζετο Polluc.
 IX. 89. 788. κατὰ β. ο. ἐξέπτυσσα] sic citat versum
 Suid. ms. v. ἐνέκαψα. *Suidas editus, ἐνέκαψα. ἐξέπτυσσα.*
 κατὰ β. ο. ἐνέκαψα. *Scilicet male repetito ἐνέκαψα ad-*
scriptum est pro correctione ἐξέπτυσσα, quod alio intrusit
alter librarius. 791. κατεψείς Suid. ἀλεκτρούνα. ubi
 γὰρ κατεψείς edd. Med. Kust.

798. ἀνοικοδομήσοι Dawesius Misc. Crit. p. 104.
 ἐνοικο- ed. Ald. male. Alterum verbum restituendum est
 Machoni apud Athen. VI. 12. p. 245. E. μέλλων ἀνοι-
 κοδομεῖν τὴν οἰκίαν, ubi legitur contra metrum οἰκοδομεῖν.
Forsan voluit τὴν οἰκ. ἀνοικ. μ. vel τ. ο. μ. ἀνοικ. vel ἀνοικ.
τ. ο. μ. 803. 6. Suid. ἀμίδα. Ed. Med. οὐρητίασης—
 κρεμήσεται—ἐξεῦρες. κρεμήσεται eadem ed. v. αὐτή. οὐρη-
 τιάσσης—κρεμήσετ'—ἐφεῦρες ed. Kuster. in ἀμίδα. οὐρητιά-
 σεις Med. Kust. in αὐτή, ubi κρεμήσετ' Kuster. Pro οὐρη-
 τιάσσης Suid. ms. in ἀμίδα corrupte, sed recte οὐρηρόν. κρε-
 μήσεται ἐγγύς που τ. π. ms. 805. σοφόν τε Suid. ms.
 στραγ. γε ed. Med. ἐξεῦρ' Suid. ed. ms.

811. εἰσηνέγκατε Dawes. Misc. Crit. p. 320. 821.
 L. κάθημαι ἔγω. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 270. 833-4.
 ἀρπάσας τ. τ. σικελὴν κατεδίδοκε (sic ms.) Suid. τροφαλῖς.
 Schol. 832. σὺν δ' ἄμυδις] Schol. ad Acharn. 927. 834.
 Lege ob metrum Σικελικὴν ut legisse videri potest Scholi-
 astes. V. Dorv. ad Chariton. p. 348. ed. pr. Schol. 842.
 μετὰ γὰρ τὸ κωλυθῆναι τὴν τῶν τιτάνων ἀρχήν, τὸν διαδεξά-
 μενον τὴν βασιλείαν] Malo κολουθῆναι. Lege τὸν Δία
 δεξάμενον. In Genevensi et Kusteriana exstat τὸν δεξάμε-

νον. *Imo καταλυθῆναι legendum postea vidit Adverss.*
p. 42. 846. Suid. ἀλοκίζειν. Schol. 855. ἐπιχώ-
ριον γὰρ ἦν αὐτοῖς] *Potius Ἀττικοῖς.*

870. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον' Ἀγυιεύ, τούμου προθύρου
 πρὸς πύλας. *Olim in schedis, προπυλαίοις. Vide Eq.*
1323. Lys. 265. Postea ad ed. 1532. προαστείου τῆς
πόλεως. Thucyd. II. 34. Athen. VIII. p. 333. D. Adde
Herodot. III. 54. Diodor. Sic. XII. 68. p. 525, 5. XIII.
75. p. 600, 41. Scaliger ad Virgilii Culic. p. 8. ed.
1595. "Aristophaneum, — τούμου προθύρου προπύ-
λαιος." 872. *Citat Suidas v. στρυφνόν. 875-6.*
Citat Suidas v. φεύγοντας. 877-9. Suid. ἀκαλήφη.
883. ἡσθύμεσθα Chr. 889. τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
Dawes. Misc. Crit. p. 277.

897. ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων *Toup. Cur. Posterior. in*
Theocrit. XXI. 15. ποῦ δὲ ὁ vel ποῦ δ' αὖ ὁ Reisk.! et
 in priori quidem Scholiasten non solum adsentientem
 habet, sed et Brunckium ad *Æschyl. Prometh. 642.*
 Quo commento nihil stultius fingi potest. Lege autem
 ibi, ὡς κάποκλαῦσαι, et in Eupolidis versu, *apud Schol. ad*
hunc Aristophanis locum sc. dele ἀνὴρ. Hæc dixeram: sed
 cum MSS. duo in Prometheo dent, ὥστ' ἀποκλαῦσαι, legen-
 dum omnino, ne litera mutata, ὡς τὰποκλαῦσαι, i. e. τὸ ἀ-
 ποκλαῦσαι. *Euripid. Œneo apud Stobæ. 114. τερπνὸν*
τὸ κλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας. Quin et editio Turnebi
planissime exhibet, ὡς τ' ἀποκλαῦσαι. 898. αὖν αὖν
Suid. ed. αὖ αὖν ms. v. ἐποποί. 918. ἄνδρα om. Suid.
ms. σκίρρον. Omittit ἄνδρα ed. Med. non Kust. τὸν σκ.
dant ambæ.

919. Schol. Hæc sua fecit Suidas v. *θυεία*. 924. Suidas *κεκλάγξω*. 942. *ἐξαίφνης* om. Suid. Ald. ms. et Med. non Kuster. v. *γνάθους*. Schol. 953. *παρὰ τὴν παροιμίαν παιζει· βαδίζω*] Lege *πεζῇ βαδίζω* ut monuit Kusterus ad Suid. III. p. 70. v. *πεζῇ*, ubi hic senarius emendate legitur. Vide ad Schol. in Av. 1432. 973. *Præf. Hec. p. XLVIII.*

976. *ἐστὶ γε τὸ ροφεῖν*] Expunge *γε*, sine quo metrum satis constabit. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 160. Markland. ad Eurip. Suppl. 94. Cujus fabulæ v. 382. ita lege, *νέμεις ἀεὶ* (ita 2 MSS.) *τὸν δυστυχῇ πάντα ῥύη*. At inquires, quomodo gemino suo versus iste respondebit? Ibi vero legendum, *τεμεῖ, τέκνοισιν ἵνα ταφὰς ληψώμεθα*; nisi mavis ex Musgravii partim conjectura, *κρανεῖ ποτ' ἄρα φίλια μοῖρ' Εμοῖ, τέκνοισιν ἵνα ταφὰς ληψώμεθα*; Adde Brunck. ad Æschyl. Prometh. 1031. a quo locus citatus e Sophocl. Œd. Col. 900. recte legitur apud Suid. v. *σπεύδειν*. Theocrit. Idyl. XXVIII. 246. Callimach. in Del. 25. Apollon. Rhod. II. 1229.

990. *εἰπέ νῦν ἐκεῖνό*] *εἰπ' ἐκεῖνό* ed. Kuster. *εἰπέ 'κεῖνό* Ald. 1010. *λεῶ*] *λεῶ* Ald. Vide *Præf. Hec. p. LIV.* 1020. *περιϋών*] Lege *παριών*, ut metro et sensui consulatur. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 41. sed melius in schedis; *περιϋών* trisyll. Antiphan. apud Athen. II. 25. p. 66. D. Phrynich. IV. 18. p. 165. C. Plato Poll. VI. 49. Aristophan. Vesp. 1020. apud Schol. ad Acharn. 519. Babri. apud Tyrwhitt. Dissert. p. 39. Adde Thucydid. I. 30. in edd. omnibus, certe Ald. Junt. 1022. Lege *φησι πιθέσθαι*.

1024. L. πρῶτον ὅδ' ἤρξε ut Babrius apud Suid. v. γέρανος. ὁ δὲ ταῶς ὅδ' εὐπήληξ. Plato Comicus apud Schol. ad Nub. 663. ὁ δὲ παῖς ὅδ' ἔνδον τὰς ἀλεκτρούνας σοβεῖ. Quæ cum præcedentibus connectenda nescivit Toupius in Suid. III. p. 260. 1028. οἰμωζομένων Suid. v. Κύννα. 1032. ὑμῶν versio Fl. Christian. 1041. πολλοῖς ὁμνυσιν ob metrum. 1057. *Præf. Hecub.* p. XLIX. 1062. γνώμην Suid. v. κύκνου. Locum om. ms.

1067. ἢ τίς ex priore versu, deletο ἐστίν Fl. Christian. Lege vero ἢ τις et dele ἡμῶν. Bentleius Epist. ad Mill. p. 18. citat, ἢ τις ἡμῶν ἢ 'πίνοια. 1073. ἦλθ' Fl. Christian. 1075. Suid. ἀνθρώπη. 1076. ξὺν δορί, ξὺν Fl. Christian. ex Suida v. θυμόν. ξὺν δουρὶ ξὺν ed. Kuster. σὺν δορί, σὺν Suidas v. σὺν δορί. ξὺν δορί Suid. v. θυμόν. Om. ms. 1076. σταῖς Suid. ed. ms. χελύνη.

1122. Singularis hujus versiculi varietas est apud Athen. VII. 24. p. 329. δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιῶν. De ultimis non statuo. In priore hemistichio legendum videtur, καὶ γὰρ πρότερον δις ἐπανθρακίδων. ἐπανθρακίδων conjunctim ut Acharn. 670. 1133. Θυμαϊτάδαι Suid. ms. In schedis notat Θυματίδα dare MS. C. C. C. in Suida v. καννάκης. 1148. εἶπερ γ'] Omittit γε Ald. 1156. κατὰβαιν'] κᾶτα βαῖν' Markland. ad Eurip. Iph. Taur. 1207.

1164. διασαλακωνίσαι Suid. ms. bis in v. ubi -ώνισον ed. Med. in loco Aristoph. σαλακονίσαι ms. in v. Per ω ed. Med. in σαλάκων. 1167. σκορόδω Suid. δοθιῆνι.

1171. τίνα δῆτ'] τί δῆτ' Ald. 1172. Plutarch. Demetr. p. 901. B. *Locus est*, Δημοχάρης δὲ ο Σόλιος τὸν Δημήτριον ἐκάλει Μῦθον· εἶναι γὰρ αὐτῷ καὶ Λαμίαν. 1173. Καρδοπίων] ὁ Καρδοπίων Toup. Addend. in Theocrit. I. 105. 1208. χύτλασον Suid. in χύτλα ed. ms. Mox Suidas, χύτρασον· ὕγρανον. 1218. οὐδεὶς γε διακρίων δεδέζεται.] οὐδεὶς διακρίων δέζεται Q. S. Fl. Chr. 1223. τουτὶ σὺ δ' ἄσεις; παραπολεῖ. βοώμενος Φήσει γὰρ Markland. ad Eurip. Suppl. 932. Malim, τοῦτ' εἰ σὺ δράσεις, παραπολεῖ· βοώμενος Φήσει γάρ. Plato Comicus apud Athen. III. 23. p. 103. C. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς; mendose vulgatur εἴ τι, sed recte legitur VII. 5. p. 279. A. 1232. ἄδικός Ald. 1256. ἄγε νῦν ἴωμεν] ἴωμεν ἤδη Suid. v. ἰσχύετω. Vide supra ad Eq. 720. Vide Append. ad Toup. p. 502. 1257. δὴ δόξα 'μαυτῷ] 'δοξ' ἐμαυτῷ. 1259. οὐμυνίας] Ἀμυνίας ed. Kuster. Suid. v. Αμυνίας. Mox κρωβύλων Suid. 1260. ὄν γ' ἐγώ] ὄν γ' ed. Kust. Suidæ. ὄν ed. Med. ὄντιν' ἐγώ Ald. Junt. 1. ὄν γ' ἐγώ Junt. 2. Deinde Suidas Mediol. εἶπερ ἀντιφῶν— ὥχετ' ἐκεῖ μ. μόνοις—θετταλοῖς. Præf. Hec. p. XLIX.

1266-8. Male hos tres versus senarios vocat L. Kusterus ad Suid. II. p. 313. v. καθαροιδότατον ubi citantur. 1274. citat Suid. v. πορνεία. 1277. κακίσταις] κακίαις Fl. Christian. 1278. οἰκτός] Recte Fl. Christianus ex ed. Ven. οἱ 'κτός, et ita Ald. 1280. ἐκβάλλω] ἐκβαλῶ Suid. vv. μέλον. σκωμμάτιον. probantibus Fl. Christiano et Toupio in Suid. II. p. 143. ἐκβάλλω Suid. ms. μέλον. deest primus versus i. e. 1279. in

σκωμμάτιον, sed ibi ἐκβαλῶ ms. ἐκβάλω ed. *Med.* in μέλον.
ἐκβαλῶ in σκωμ.

— 1281. ταυτὶ Suid. in σκ. ὑπό τι] *Alibi*, Hippocrat. Epidem. IV. 31. p. 1133. D. Prorrheth. I. 67. p. 72. D. Abresch. Diluc. Thucyd. Auct. p. 303. Pol-
luc. IX. 73. ubi mire fluctuat Jungermannus. Hermo-
genes in Aldi Rhetorum T. I. p. 116. τῶν ἀπλάστων
ἡθῶν καὶ ὑπό τι νηπίων. T. III. p. 212. ed. Sturm. Julian.
Cæs. p. 317. C. Wyttenbach. Epist. Crit. p. 30. [Loca
citata a Casaubono sunt; ad Suet. Jul. 41. Plato Phæ-
dro 201, 21. Gorgia 320, 32. Aristoph. Vesp. Hip-
pocrat. Prorrheth. IV. Epidem. Cic. (ad Att.) Strab. II.
(p. 131. ubi citat:) Aristoph. Vesp.—“quodam loco
ap. Athen. l. 3. ni fallor, ap. eundem Athen. ὑπό τι
σκυθρωπάσας.” XIII. p. 579. C. Hippocrat. Prorrheth. I.
22. Cic. ad Att. VI. 5.] Adde Athenæum IV. p. 157.
A. XIII. p. 579. D. XV. p. 693. B. (eandem locu-
tionem ipse Casaubonus adhibet de Satira Rom. p. 255.)
Eustath. ad Odyss. I. p. 1638, 58. (368, 50.) πέποινα
δὲ τὸν κριὸν εἰπεῖν, ἀπλοῦ καὶ αὐτὸ ἡθους καὶ ἀφελοῦς καὶ ὑπό
τι νηπίου. Schol. in MS. Harl. ad Ὀδ. P. 586. ὥσπερ
ἂν ἀποβαίη ἵνα εἴπη, ὑπό τι νοεῖ τὸ μέλλον. *Vide Ad-*
verss. p. 147. *Opusc.* pp. 248. 285.

1283. τούπὶ Suid. ms. in ἰώ, om. ἐμαῖς. Loca Ach.
[1203.] et Pac. [241.] om. ms. τούπὶ (*sic*) et om. ἐμαῖς
ed. *Med.* 1286. ταῖς πλευραῖς στέγειν edd. 1525.
1547.] τὰς πλευρὰς ed. Ald. *Junt.* 1515. Suid. v. στέγει,
ubi legit Kusterus, τὰς πληγὰς. τὰς πλευρὰς] sic Suid.
στέγειν. ed. ms. sc. τὸν νῶτον ms. et mox οἰδίπους. *Ita*

ed. Med. 1290. ἀτηρόν *et* ἄρ' *om.* Suid. *ed. et ms.*
 v. ἀτηρότατον. 1291. παροινικώτατον Suid. *ms. v. ubi*
 -τος *ed. Med. deinde* θεόφραστος—καὶ μακρῷ παροίνιος—
 ἐπέπληστο π. ἀγαθῶν, ἐνήλατ', ε. ἀπεπόρδει κ. 1292.
 ἱππόλυτος Suid. *ed. ms. in* παρουν. 1294-5. καὶ ante
 μακρῷ *om.* Suid. *ms.* ἐπέπλητο *ms. ibid.* 1294.
 Citat Suidas v. μακρῷ, ut observavit Toupius in Suid. II.
 p. 139. 1296. Recte *ed. Kuster.* ἐνήλλετ'. 1298.
 δὴ *om.* Suid. *ms. et ed. Med.* νεανικῶς. 1303. γε *om.*
 Suid. πάρνοψ. *ed. Med.* ἀντείκασεν αὐτόν——ἀποβεβληκό-
 τος. 1306. Suid. διαμυλλαίνη. 1314. ἦν——ξυν-
 τύχοι] ξυντύχη J. Toup. in Suid. I. p. 134.

1320. ῥρήσεσθ'] Lege εἰ μὴ ῥρήσεθ' ὑμᾶς. Altera
 vox nihili est. 1339. φιαλεῖς] Suid. in v. *Ubi ed.*
Med. κα' γχανῇ τοῦτο. 1347. ὑίδιον Suid. *Med.* Ald.
ms. et καίτι v. κυμινόπ. 1355. οὔτος, οὔτος Fl. Chris-
 tian. στυφεδανέ Toup. in Suid. III. p. 142. ὦ οὔτος
 τυφ.] Sic Suid. *ed. ms.* in σορός. τυφεδανός. sed στυφ. in
 χοιρόθλιψ. *Semel* οὔτος Suid. in 4 locis. χοιρόθλιψ] sic
ms. in τυφ. et χοιρόθλιψ. *Ed. Med.* χειρόθλιψ in σορός
et τυφεδ. sed χοιρόθλιψ in στυφεδανός *et* χοιρόθλιψ. 1356.
 ποθεῖς Suid. *Med. ms.* σορός. *ed. ms.* στυφεδανέ (sic in
 versu) *ubi sc. ed.* στυφεδανής. ποθεῖς τ' *ms.* in τυφ. *ubi*
 ποθεῖς *sine τ' Med.*

1362. νή τὸν Δί'] τὸν habet Suid. *ms.* in ταῦτα *et*
 τοιγ' pro τοίη γ', *ubi* ἔστι τοίη γ' ἡ δ. *Med. et habet τὸν*
quod om. Kuster. 1364-6. *om. ed. Kust.* Suid. in
 δαῖς *scil. T. I. p. 505.* 1365. ἐν μέσῳ *ed. Med.* τί
 δαὶ Suid. *ms. v.* δαῖς. τοῦτ' ἔστιν *om.* 1366. καιο-

μένης ed. M. Suid. καομένης ms. 1396. δοκοῖς Suid.

ed. Αἴσωπος. locum om. ms. δοκῆς ms. in μεθύση. 1405.

πρὸ ποδῶν ^δεὐριπί Suid. ms. v. Ἴνοι. Ed. Med. ἰνοῖ
κρεμαμένη πρὸ ποδῶν· ευριπίδης. 1411. Aristid. III.
p. 445. ubi καὶ χάριν προσείσομαι, quod pro προείσομαι hic
e MS. reposuit Brunck.

1419. Respicit Scholiastes ad Sophocl. Trachin.
398. 1420. τρίβων ὦν] sic Suid. ed. ms. τρίβων.
Vide ad Hec. 782. 1421. εἶπ'] εἶπεν Ald. 1422.
ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην] sic Suid. ed. ms. ἔρδοι.
εἰδεῖεν. Ed. Med. ἔρδοι bis.

1428. οὐχῖνος] sic Suid. ms. ἐπίδεσμος. Ed. Med. ἐν
ἀβάρει —ὁ ἐχῖνος— ἐπιμαρτύρατο —εἶναι τὴν κ.— ἔχοις.
1431. ἔχης Suid. ms. 1441. ζηλῶ σε τῆς εὐωχίας τὸν
πρεσβύτην οἶων Suid. ed. ms. ζηλῶ. (μετέστης ms.) sed
prorsus ut vulgo in οἶ, nisi quod πρεσβύτην. Neque σε
neque γε habet ed. Med. in οἶ. Ceterum εὐωχίας et for-
san σε in ζηλῶ nata ex Ach. 1007-8. ibidem citatis.

1441. Pro γε lege σέ ut recte Schol. et Suid. γε et
σε sæpe permutantur, ut Eurip. Med. 870. ubi pro φέ-
ρειν εἰκός γ' recte ex MSS. edidit Brunckius φέρειν εἰκός σ'.
Emenda obiter Eurip. Hippolyt. 508. καὶ μὴ ΣΕ' πρὸς
θεῶν. Confer Valckenær. ad Phoeniss. 1659. Mark-
land. ad Suppl. 277. et ad Iph. Aul. 1233. Brunck. ad
Med. 326. (adde Alcest. 1119.) ad Apoll. Rhod. III. 985.
σ' pro γ' in eadem fabula 118. ex MS. reposuit Musgra-
vius. 1448. χαλεπὸν ἀεὶ Suid. ἀπόστηθι et mox μετέ-
βαλλον ed. Med. 1466. εἰσκέκληκεν] εἰσκεκύκληκεν

Schol. probante Toupio in Longin. §. 22. Vide Kuster ad Thesm. 774. atque ita Suid. in v. εἰσκεκύκληκεν Suid. ed. ms. in v. εἰσκ. *Vide Append. ad Toup. p. 485.*

1467. ὁ δὲ Suid. ms. διὰ π. sed γὰρ in εἰσκ. *Bis γὰρ ed. Med.* 1468. π. ἦν τῷ π. Suid. ed. ms. εἰσκ.

1469. παύεται Τάρχαϊ' Bentlei. in Phalar. p. 265. Suid. vv. διὰ πολλοῦ χρόνου. εἰσκεκύκληκεν. Θέσπιν. οὐδὲν ἦττον p. 729. *Ed. Med.* οὐ παύεται in Θέσπιν. παύσεται] σ

om. Suid. ed. ms. διὰ π. χρ. ed. [Kuster.] εἰσκ. versum om. ms. et ed. *Med.* 1471. φησὶν] ἔφη Suid. ms. et

τὸν νοῦν in v. κρονικ. *Ed. Med.* φησὶν ἀποδείξεις κ. τὸν νοῦν δ. ὀλίγω ὕ. 1472. τὸν νοῦν] τοὺς νῦν Bentlei. in

Phalar. p. 265.

1475. κληῖθρα. Vide Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 114. 268. 872. 1477. (ΟΙ. μ. δ. γ'. μ. ἄ) Bentlei. in

Phalar. p. 265. 1478. ὑπαὶ ῥώμης] Lege ὑπό. Vide supra 976. 1481. πλήσσει Bentlei. in Phalar. p. 268.

Quam emendationem certissimam judicans Porsonus, hunc locum citabat ut exemplum mendi inveterati; si quidem jam Æliani tempore irreperat πτήσσει.

1508. Suid. βέμβηξ. 1515. τὸ Φρυγίχειον] Athenæi XIII. p. 564. F. 604. A. [Eupolis] Hephæst. p.

52. (Schol. in p. 85. Gaisf.) 1516-7. τις, ὅπως ἰδόντες Bentlei. in Phalar. p. 269. *Vide ad Hec. 1161.*

p. 71.

1519. Primus pes est vel ¹iambus vel ²spondeus vel ³anapæstus: sequuntur duo anapæsti, iambus vel spondeus, duo iambi et syllaba. 1522. Lege τοῖς τρ.

Archilochus et Cratinus Hephæstionis p. 48. 50. [83.

84. 88. *Gaisf.*] Athenæi Eubulus III. p. 105. F. Euripides IV. p. 158. F. Cratinus VIII. p. 344. F. XII. p. 553. E. Diphilus XI. p. 499. C. *Adde Phrynichum et Eupolin ad 1515. citatos, et omnino confer Gaisfordium ad Hephæst. p. 341. In Euripidis fragmento τόδ' a se repositum firmabat Porsonus exemplo insigni e Bacchis 1267. Beck. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα; (ita Aldus) ubi vide Brunckium. In Electr. 882. legebat, δέξαι κόμης σῆς τόδ' ἀνάδημα βοστρύχων. Adde eum ad Vesp. 1024. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' pro οὗθ' Euripidi Stob. XXXVI. p. 217. 18. restituit ad Orest. 228. ed. 1811. Cratini locus ultimus est, ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον ῥόδον ἢ κρίνον παρ' οὓς ἐθάκει, Παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον. In priore versu, σ. ἢ ῥόδον, vel σ. ἢ κρίνον, alterutro expulso, legendum monebat me Porsonus.*

P A X.

1. SUIDAS vv. αἶρε et αἶρειν p. 657. 5. Lege δὴ "φες; 17. εἶμι περιανέχειν Suid. v. ἀντλία. ὑπερ-έχειν in v. 18. συλλαβὼν Suid. v. ἀντλία. 19. Suid. ἐς κόρακας. ubi ms. σαντόν γε. τε ed. Med. 28. Suid. γογγύλιον. 31. μηδέποτ' Suid. v. ἐρείδειν. 32. ἕως σεαυτὸν ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 279. Citat tamen vulgatum ut exemplum τέως ἕως conjunctorum Priscianus XVIII. p. 1206. *Sed locum omittit Priscianus Aldi f. 241. a.*

38. καὶ ante κάκοσμον om. Suid. βορόν. 42. Καταιπάτον Pauw. ad Theophrast. Charact. p. 82. 44. Suid. δοκησίσοφος. 47. ὥς Κλέωνα Suid. αἰνίττεται. ὥς Suid. ed. ms. 48. ἔσθιεν (i. e. ἥσθιεν) Palmer. Exercitat. p. 743. 59. μὴ ἔκκόρει ex Suida v. κόρημα Kuster. ad Suid II. p. 349. recte, et ita Eustath. in Homer. Iliad. N. p. 951, l. 42. ed. Rom. = 929, 41. Bas. κόρει Suid. ms. 61. ποθῶν pro ποθ' ἡμῶν Suid. δρα-σεῖεις.

62. σεαυτοῦ] sic Suid. ms. λήσεις. 66. αὐτὸν recte Ald. 68. Monstrose Suidas v. ἀνάρριχᾶσθαι pro κλιμάκια exhibet καὶ μακρά. Similiter corruptus idem v. βαάξ. μαλακός. Lege βλάξ, μαλακός, ut recte in sua serie infra legitur. Georg. Lecapen. ἐπιμερισίαις MSS. fol. 35. b. τὸ δὲ ὄνομα ὁ βλάξ δηλοῖ τὸν ἀβέλτερον καὶ ἀνόητον, ὥς ἀπὸ τοῦ μαλάσσω μαλάζω, μάλαξ. καὶ ἀπὸ τούτου βλάξ. Vide Ruhnken. ad Timæi Lexicon p. 44. 69. Suid. ἀνερρίχωντο.

84. πρὶν ἂν ιδίης] L. ιδίσης. Vide ad Eccl. 625. Vulgatum citat Ruhnkenius ad Timæum p. 107. 87. εἰ δὲ ποιήσοις] ποιήσεις edd. Ald. Kuster. 88. Virgil. Ecl. VII. 35. Plato Phædro ab Hoogevenio ad Viger. p. 198. ed. Herman. citati. Soph. Aj. 660. El. 438. Platonis locus est T. III. p. 236. B. HSt. 198, 49. Bas. 2. 106. μὴ καταγ.] μὴ σοι ed. Kuster. 106-7. Suid. γράψομαι. 117. εἴ τι φιλεῖς Dawes. Misc. Crit. p. 279.

118. Pro ἄχθομαι ὑμῖν, οὐκ ἔχω εἰπεῖν Suid. v. δοξάσαι. οὐκ ἔχω εἰπεῖν Suid. ms. ed. 119. δ' et δὲ om. Suid. in ψακάς. deinde ψεκάς ἢ ms. et ψεκάζει licet ordo alterum postulet. 122. De hoc loco vide Kuster. ad Suid. II. p. 237. v. κἀνδύλος. 123. Citat Harpocraton v. Πόριος. 135. εὐφραίνου Suid. ms. τραγικώτερος. 139. Ad Hec. 1010. 142. Rescribe ex Suida v. πηδάλια et Athenæo XI. 11. p. 488. metro flagitante τὸ δὲ πλοῖον. τὸ πλοῖον ἔσται Kusterus citat ad Suid. II. p. 596. τὸ δὲ π. ἐ. ναξιουργὲς Suid. ms. πηδάλιον. Vide Adverss. p. 129. 144. Secunda in Πειραεῖ corripitur. εἰς Δῆλον

ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton apud Athen. IV. 22. p. 173. C. Alexis ibid. p. 562. *Ceterum forma πειραεῖ, quam habent editiones, certe tres primæ cum Kustero, Brunckio, et Invernizio, recentiorum Græcorum esse videtur. Eam Hesychio v. Ζέα e MSto restituendam censet Porsonus. De Πειραιεύς vide Gaisford. ad Hephest. p. 216. et adde Philisci versum apud Holsten. ad Steph. Byz. Salmas. ad Solin. p. 425. 1, C. ὁ Πειραιεύς κάρνον μέγ' ἔστι καὶ κενόν.*

154. χρυσοχαλινῶν ms. Suid. in ψαλλίοις. ψαλίων] sic bis ms. λ simpl. scil. 162. L. ob metrum σίτων. Huc vero respicit Suidas v. ἡμερινῶν. Sic apud Suid. v. λασίοις ubi citatur Sophocl. Philoct. 185. θηρίων legitur pro θηρῶν. σιτίων Suid. ed. ms. ἡμερινῶν. 165. ἀπολεῖς] ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς ed. Kuster.

181-92. ὦ βδελυρὲ Suid. v. μιαιοί. Sed μιαρὲ ms. ut et in πολυμῆσαι. ubi citantur 181-3. 184. ἔστ' ὄνομ' Suid. 185. π. γένος τίς φ. et μιαρῶτατος ms. 188. ἐστὶ σοι μιαρῶτατε ms. 189. ἀθμωνεὺς Suid. ms. 191. σο pro σοι ms. 192. δειλακρίων] ut ed. Suid. ms. i. e. δειλακρονίων. Opusc. p. 35. 184. Repone ex Suida v. μιαιοί, probante ibi Kustero, ob metrum, ἔστ' ὄνομ. 187. ἔστ' ἔθ' ὡς οὐκ vel ἔσθ' ὅπως οὐκ Dawes. Misc. Crit. p. 280. atque posterius exhibet Suid. v. μιαιοί. Opusc. p. 32. 192-3. Omnia Trygæo tribuit Suidas v. γλισχρόν, probante ibi Kustero. Aliter v. δειλακρίων, ut videtur. 198. τούρανου in notabili Comici loco apud Dion. Chrysost. LXIV. p. 596. de quo egregia dat Porsonus Opusc. pp. 228-31.

202. κάμφορίδια] κάμφορείδια Dawes. Misc. Crit. p. 204. Vulgatum Suid. v. 219. ὁ γοῦν edd. 1525. 1547.] ὁ γὰρ ed. Ald. Junt. 1515. γοῦν Suid. ed. ms. ἡμεδ. 226. παρασκευάζετε Ald. Junt. 1. 2. 229. καὶ τρίβειν Suid. v. θυνεία, post θύελλα sc. et schol. ad Vesp. 929. unde sumsit Suidas. 237. καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος] Dele posterius τοῦ ob metrum.
242. πολλωδεκάκισ ἀπολείσθαι σή. Suid. ms. πρασιαί. 245. Adverss. p. 242. 250. διακναισθήσεται] διαλυμαίνεται Harpocrat. v. Κεῖοι. 258. Hesych. ἄκμονα. ἄλετρίβανον. Κύπριοι. 260. παρ' ἀθηναίων] Ἀθηναίους edd. Ald. Kuster. 264. γε, 269. ὀρᾶς, et 281. κακὸς auctore Ravennate ejicit, et 269. 281. legit ἄλετ. Porsonus apud E. Maltby Thes. Pros. p. 52. Atque ita Hermannus apud Seidler. de Dochmiacis p. 394. 270. ποῶν Suid. ms. ἐν δέοντι. 276-8. Suid. T. I. p. 108. v. ἀλλ' εἴ τις post ἀλείτης.
290. Ridet peregrini hominis barbariem, ut recte notat Dawesius Misc. Crit. p. 250. Quod Joan. Burtonum, utcunque hebetem, mireris fugisse ad Sophocl. Œd. Col. 1006. τέρπομαι] εὐφραίνομαι Suid. ed. ms. νῦν τοῦτ'. 309. ἐκζωπυρίσεται] ἐκζωπυρήσεται ed. Kuster. Schol. 311. Citat Suidas v. ἔχοντας. 312. Recte Ravennas, εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον. PORSONUS. 315. οὗτοι] οὗτι edd. Ald. Kuster. 317. βοῆς] βολῆς Ald.
322. διαφθείρετε] L. ex ed. Ald. διαφθείρητε. 343. In margine ed. 1532. συβαρίσαι videtur Suidas in v. legisse. 345. εἰ γὰρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν

ποτέ] τὴν ἡμέραν ταύτην ob metrum, ut et εἶθε pro εἰ γάρ. *Vide Opusc. p. xcii. 345-59. et 384-98. adjeci, quomodo olim dictabat Porsonus;*

ΣΤΡΟΦΗ.

1. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτε.
2. πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
3. πράγματά τε καὶ στιβάδας ἅς ἔλαχε Φορμίων.
4. κούκέτ' ἄν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσκολον,
5. οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν ὥσπερ καὶ
προτοῦ·
6. ἀλλ' ἴδοις νεώτερον
7. ἄν πολὺ, χάπαλόν μ', ἀπ-
8. αλλαγέντα πραγμάτων.
9. καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπ-
10. ωλλύμεθα καὶ κατετε-
11. τρίμμεθα, πλανώμενοι
12. ἐς Λύκειον καὶ Λυκείου ζὺν δορὶ ζὺν ἀσπίδι.
13. ἀλλ' ὅ,τι μάλιστα χαρι-
14. ούμεθα ποοῦντες, ἄγε
15. φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
16. εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

1. εἰ γὰρ μοι γένοιτ' ἰ. ταύτην τὴν ἡ. π. *Ald.* εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰ. ταύτην με τὴν ἡ. π. *Rav.* 2. ἡνεσχόμην *Ald.* 3-5. *Ita Ald. Nescio quid Porsonus.* 6-8. ἀλλ' ἀπαλόν γ' ἄν μ' ἴ. καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπ. *Ald.* 10. ἀπωλλύμεθα, *ut hic, tres primæ. Tacite, sed recte, ut opinor, ἀπολλ. Kusterus et Brunckius. κατατετρίμμεθα omnes. (κατετριμ. Rav. quod vel ex κατατ. vel κατετ. depravarit*

potuit.) *Ut dedi, Porsonus; incogitantia fortasse mera.*

12. σὺν δ. σὺν ἀσπίδι τε *Ald. sed τε om. Rav. Vide Vesp.*

1076. 14. ποιοῦντες *Ald.*

356. ἀσπίδι sine τε *Suid. ed. ms. σὺν δορί.* 362.

καλλικῶν *Suid. ms. πονηροῖς. et sic (ὁ καλλιφῶν om.) qua-*
ter. In Callim. θειόγενε—καλλικόωντος. 367. ἄλ-

φιτον *Suid. v. ἐμπολή. ἄλφιτ' ms.* 373. ἐς χ.] εἰς

Suid. δραχμή. 379. ὑπὸ τοῦ δ. *Suid. ms. τετορ. Sic*

ed. Med. τοῦ om. Kust. Vide Append. ad Toup. p. 497.

384.

ἌΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1. ΧΟ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς, μὴ, μη-
 δαμῶς,

2. εἴτι κεχαρισμένον

3. χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκῶς,

4. τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτῷ τῷ πράγματι.

5. ΤΡ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦ ἄναξ δέσποτα;

6. ΧΟ. μὴ γένη παλίγκοτος

7. ἀντιβολουῖσιν ἡμῖν,

8. ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,

9. ἀλλὰ χάρισαι, φιλαν-

10. θρωπότατε καὶ μεγαλο-

11. δωρότατε δαιμόνων,

12. εἴτι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς·

13. καί σε θυσίαισιν ἱε-

14. ραῖσι προσόδοις τε μεγά-

15. λαισι διαπαντός ὦ

16. δέσποτ' ἀγαλούμεν ἡμεῖς αἰεί.

1. 2. 3. 5. *supplevi ex Aldo.* 4. νομίζων ἐν τῷδε τῷ π. *Ald. νομίζον (sic) Junt. 1515. Ut posui, Porsonus, partim ad Brunckii mentem.* 6. παλίγκοτός τις, et 7. ἡμῖν γε. *Ald. Utramque voculam om. Rav. et MS. Brunckii.* 8. τόδε *Ald. Junt. 1515. τήνδε 1525.* 9. χάρις ὦ φ. *Ald. 12. εἰ πεισ. Ald. Junt. 1515. εἴτι 1525. schol. et MS. apud Victorium.* 16. ἡμεῖς *om. tres primæ, non Ravennas. Vide Porson. ad Toup. p. 496. Utrum e Vaticano enotaverit Kusterus, nescio. Sed etiam tacentibus ejus notis MSS. crederem eum, ut alibi, secutum esse MSti auctoritatem.*

389. τις et γε *om. Suid. ed. ms. παλίγκ.* 394. τις *Suid. ms. Πεισάνδρον.* 397-8. -λαις ἰδία πάντες ὦ πότνι ἄ. ἡμεῖς αἰεί *Suid. v. ἀγῆλαι. δέσποιν', ἀγηλοῦμεν Schol. ad Euripid. Med. 1028. satis mendose. Hæc et præcedentia quasi ex Nubibus citat Etymologus M. v. ἀγῆλαι, ubi MS. Dorvill. teste Porsono omittit Νεφέλαις, et dat προσόλοις. Paulo ante in Eupolide idem προσαγῆλομ' ἐπελθόντες. Vide Append. ad Toup. p. 496. Opusc. p. 187, l. 15. et Addenda p. 372.*

405. *In adversariis, ἐπιβουλεύω cum infin. Plato Hipparch. p. 318, 27. Ald. Demosth. Mid. p. 118, 13. scil. ed. Taylor. = 542. ult. Reisk. qui in indice alia exempla dat. Vide Porsonum ad Hecub. 1161. p. 77. ed. 1808. ἐπιβουλεύονται MS. apud Victorium, in Thierschii mei Act. Monacens. Fasc. III. p. 403.* 414. παρέτραγον *Suid. vv. ἄρματωλία. παρέτραγον. Eadem permutatio accidit in Anaxandrid. apud Athen. I. 25. p. 34. ubi lege ἐντράγητε. Repone itidem ἐντραγεῖν pro*

ἐντρώγειν in Antiphan. apud Athen. II. 15. p. 56. et exsurgent duo senarii. Ubi ex emendatione Ruhnkenii ad Timæum p. 136. pro ὦ' legendum est οὐ', i. e. οὐα, sorba. παρέτραγον om. Suid. ms.

419. Lege Διπόλει'. Lexicon Sangerman. MS. Bekker. Anecd. p. 91. Δισωτήριον: καλοῦσιν Αθήνησιν ἀντὶ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ σωτήρος Διός. ἔστι δ' ἄττικόν τὸ σχῆμα· Διπολιεῖα [Διπόλια Bekker.] γοῦν καλεῖται ἑορτή. καὶ Διπολιώδη φησὶν Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ Διάσια καλεῖ τὴν ἑορτήν. In Nub. 980. recte διπολιώδη e MSS. Brunckius. E marg. ed. 1532. 423. σπένδειν] σπένδων Ald.

441-2. Lege partim ex Suida v. ὀλέκρανον cum Kustero, παύσαιτ' αὐτὸς——ἐξαιρούμενος. Sed nunc video vulgatam lectionem omnino servandam. Vide ad Acharn. 250. 440. δὲ om. Suid. ms. ὀλέκρανον. βούλεται εἶναι Suid. ms. 441. μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὦ διόνυσ' ἄναξ] Sic ad literam ms. sed in loco priori παύσοιτο. 442. ὠλεκ. ms. ἐξαιρούμενον ms. loco secundo. 446. δορυζόος Suid. in v. et mox ἦν ἐμπολῶν. δορυζὸς] sic bis Suid. ms. in v. et mox ἔν' ἐν πολλῶ. 457. κάλοις ed. Kuster. κάλως ed. Ald. Schol. supra 425. hic i. e. in 1547. et in Ald. κάταγε τοῖσιν κάλως] πάταγε τοῖς Suid. ms. scil. in ὀγκύλλεσθαι, ubi κάταγε τοῖς κάλοις edd. Med. Kust. 464. οὐχὶ οὐ ξ.] οὐ omittit Ald. ὀγκύλεσθ'] λλ Suid. in v. 470. κάμπιπτω Suid. v. ἐξαρτήσας. κάπεμπίπτω ms.

474. εὐ οἶδε ed. Ald. Kuster. probante Toupio Cur. Posterior. in Theocrit. XIII. 15. 480-1. Suid. γλι-

σχρόν. 495. *Opusc. pp. xcii. 24.* 507. λαβώ-
 μεσθ'] L. λαβώμεθ' ob metrum. 508. γε τοι] γε δὴ
 Ald. et Junt. 1. τοι 2. 510. οἱ γεωργοὶ] νῦν οἱ ed.
 Kuster. ex interpolatione Porti. οἱ τοι Br. e MS. cui
 accedit Ravennas. 512. καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἥδε Scho-
 liastes ad Eq. 245. indicante et probante Ti. Hemster-
 husio ad Lucian. Dialog. Mortuor. XXVII. p. 443. et
 post eum Toupio Cur. Noviss. in Suidam p. 111. ἥδη ex
 MS. commemorat ibidem Hemsterhusius. *Vide Appen-
 dic. ad Toup. p. 504.*

513-4. ἐπεντείνομεν] ἐπεντείνωμεν ed. Ald. Kuster.
 519. Suid. βοτρυνόδωρος. 519-20. Paulo mendosius
 exstant sub Menandri nomine apud Stobæum 53. Gesner.
*ubi π. λάβοιμ' ἂν ῥ. Trincau. Gesn. Grot. cetera ut
 vulgo. ἀναλάβοιμι Suid. ms. μυρ. 535. ἐς ἱπνόν]*
 L. εἰς ἱπνόν. 536. χοὸς Suid. in v. 541. κυάθους
 Suid. ms. ὑπωπίαζω. *ubi mox Απολλόδωρος φησίν. -θους
 ed. M. 548. δορυζόν Suid. ms. v. ἐσκιμ. ubi δοριζόν
 ed. Med. 551. ἐς ἀγρόν]* L. εἰς ἀγρόν. 556.
*ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.] Lege
 ἄσμενός σ' ἰδών. Vide infra 599. Eur. Ion. 1458. Sic
 membr. et forsā Rav.*

558. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ]
 πολλοστῷ χρόνῳ Menand. Misogyn. apud Priscian. XVIII.
 p. 1194. quod non debuit a R. Benteleio (Emendat. in
 Menand. p. 52.) sollicitari. *In margine edit. Basil.
 1532. scribit, ἔστι pro γὰρ ἐπὶ ed. Kust. πολλοστῷ
 χρόνῳ Menander Prisciani XVIII. p. 1193, 30. πολλο-
 στῷ ἔτει Cratinus Junior Athenæi XI. p. 460. F. πολ-*

λοστῶ μηνὶ Aristides III. p. 270. = II. p. 163, 13. Jebb. *Alibi addit Demosthenem c. Timocr. p. 761, 21. c. Eubulid. p. 1304, 9. = 478, n. 309. 708, n. 24. ed. Paris. De Menandri loco vide Opusc. p. 250. Ceterum γὰρ ἐπὶ tres primæ; ἐστὶ tacite Brunck. Invern. 562. In marg. ed. 1532. ἀγορασεῖοντες f. v. Schol. ad Ran. 1100. Nempe ἀγοράσόν τι (sic) citat Athen. III. p. 119. D.*

565. νῆ τὸν δι' ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξοπλισμένη.] Omittit τὸν ed. Ald. Francofurt. Lege ergo νῆ Δί' ἡ σφύρα γε λαμπρὸν, vel ἡ σφύρα γὰρ ἦν ἂν λαμπρὸν ἐξοπλισμένη, i. e. λαμπρῶς ἐξοπλισμένη. *Om. τὸν Junt. 1515. non 1525. Tum ἂν Ald. Junt. 1515. ἄρ' 1525.* 567. ἡ καλῶς αὐτῶν] πῶς καλῶς αὐτὸν Suid. v. ἀπαλλάξειεν. πῶς καλῶς αὐτῶν ms. 573. παλασίῳ Suid. ms. in παλάθαι. 582. Hinc et ex Sophocl. Trachin. 18. optime ἀσμένοις defendit Musgravius in Euripid. Phœniss. 1075. adde Æschyl. Prometh. 23. *Vide ad Phœn. 1061. 586-7. Præf. Hec. p. L. 599-600. Ad Hec. 1141. p. 72.*

600-1. χρόνον; ἤδη] χρόνον ἤδε; Dawes. p. 283. sequente Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 68. 111. Negant quidem hi Critici, adstipulante Valckenærio ad Schol. in Eurip. Phœniss. 1683. vocem esse Atticam ἠδέ. Quod de Comicis verum est; de Tragicis non item. Vide Eurip. Hec. 322. Iph. Aul. 817. Herc. Fur. 30. Sophocl. Scyth. apud Athen. IV. 2. p. 189. *Vide Adverss. p. 42. et ad Hecubæ locum.*

602. ὦ σοφώτατοι γεωργοί] ὦ λιπερνῆτες Diodor.

Sicul. XII. 41. probante Wesselingio. 606. Suid. αὐτοδὰξ. 609. ἐξεφύσησε γὰρ] γὰρ om. Suid. ms. v. ἐξεφ. et ed. Med. 613. ἥδε τ' Dawes. Misc. Crit. p. 283. 617. Suid. πολλά γ' ἡ. λανθ. 622. Adverss. p. 234. 626. Ad Phæn. 412. 627-9. Ad Hec. 1161. p. 78. 628. ἐγὼ 'φύτευσα κᾶζεθρεψά-μην Dawes. Misc. Crit. p. 284. 629. Pessime ed. Kuster. ex Ald. τὸν λίθον. quod est, *throwing the stone*. cum oporteret, *a stone*. Lege ἐνδίκως (vel ἐν δίκῃ, ut supra 627.) γε δῆτ' ἐπεί. τὸν om. Suid. ed. λίθον βα-λόντες Ald. θον β. ms. ἰν κυψέλῃ ἐξμ.

630. Accuratus forsitan ἐκμέδιμνον. Vide acutissimum Tyrwhittum ad Euripid. Electr. 888. Brunckium ad Med. 1181. 633. Suid. γίγαρτα. 635. Suid. ἀσθένεια. 636. Suid. δικροῖς. 639. Βρασίδα Suid. v. cetera corrupte. Producitur autem prima syllaba, ut et Vesp. 473. quod ignorarunt Valckenærius ad Euripid. Hippol. 31. Brunckius ad Theocrit. Idyll. VII. 11. not. ad Analect. p. 69.

642. ἄττ' ἂν διαβάλλοι] Lege ἄττα διαβάλοι, prius ex Fl. Christiani conjectura, posterius cum Scholiaste. 644. ἐβύνουν Suid. ed. ms. in v. 647. ὁ βυρσοπώ-λης edd. Kuster. Bergler. perperam. Om. ὁ edd. tres primæ; quin Portus. E scholiaste, ut videtur, habuit Kusterus. Suid. ἀποιχόμενα.

649. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀλλὰ σός.] Perperam ed. Kuster. ἡμέτερός τις ἔτ' ἔστ'. Simile mendum exemit Kusterus ipse ex Av. 521. Eurip. Iph. Aul. 509. παραχὴ γ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίγνεται, Πλεον-

εξίαν τε δωμάτων. Vulgo perperam τις δι' ἔρωτα, quæ male emendarunt Marklandus et Musgravius. Idem verbum metro nocet Lysistr. 362. Ut vero hic redundat τις, alibi suppleri debet, ut in Tragico anonymo citato a Schol. MS. in Homer. Il. Γ. 415. apud Valckenær. ad Euripid. Hippol. 117. ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός. Male vir doctissimus τοῦ infertit. τις pro ἔτ' Ald. et Junt. 1515. ἡμ. ἔτ' ἔστ' (vel ἐστὶν) Junt. 1525. Fl. Christianus, (sed hic τις pro v. l.) Scholiastes, Ravennas; recte, modo ἀνὴρ legatur cum Porsono Opusc. p. 370. Utrumque ἔτ' et τις omittunt Brunckii MSS. unde patet corruptelæ origo.

665-6. Suid. ἀποχειροτονηθῆναι. 675. οὐκ ἦν ἄρ' ὅπερ scholio præfixum in ed. Ald. 688. γενησόμεσθα] Malim γενησόμεθα. 698. ἐπὶ τῆς ῥιπὸς] τῆς om. Suid. ῥιπὸς. σαπρὸς. ἔκητι Suid. 699. τί δέ; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἐστίν; Toup. in Suid. III. 220. 709. ἄρ' οὖν Suid. Ald. ms. v. βληχωνία. sed ἂν in διὰ χρόνου, ubi πολλοῦ præponunt Ald. ms. et habent γληχωνίαν. 711. κυκεῶνος Suid. in βλ. non διὰ χ. 714. σὺ βουλῇ] Lege βουλῇ σὺ propter metrum. 723. In schol. ἐτέραν bis Ald. 725. τιδῇ] τηδὶ ed. Kuster. et Ald. Junt. 1. τιδῇ Junt. 2.

727. ἐστηκότες] ἐστυκότες Gul. Canter. Var. Lect. V. 3. et sic Ald. Kuster. et ambæ Juntinæ, scholiastes bis in Ald. et Junt. 2. sed mutavit Gelenius. 728. ὑμεῖς] ἡμεῖς Fl. Christian. 731. αὐτοῖσι (sic)] αὐτοῖσι θεαταῖς Comicis non est ipsis spectatoribus. Vide

Dawes. Misc. Crit. p. 300. Lege ergo αὖ τοῖσι θεαταῖς cum editione Ald. et Juntinis.

732. Notarat Porsonus in exempl. Juntinæ 1515. Vide Euripid. Iph. A. 1139. ed. Markl. Platon. Phileb. II. p. 64. A. HSt. 93. Fisch. *Locus Euripidis est, ὁ νοῦς ὃδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει. Platonis, ἂρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπέρ τε ἑαυτοὶ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; Ita etiam edd. Ald. et Bas. 2. Frustra locum tentat Stephanus. ἐχόντως νοῦν alibi citat Porsonus e Platone de Ll. III. p. 686. E. HSt. Restituendum censeo νόον ἐχόντως Herodoto IV. 36. p. 297, 25. In Aristophane, αὐτὸν vel ἑαυτὸν legisse Porsonum liquet.*

733. χρὴ μὲν τοι τ. τε ῥ. Suid. ms. ῥαβδ. et mox κωμωδιοποιητῆς. 734. πρότερον pro πρὸς τὸ θέατρον Suid. ἀνάπαιστοι. 744. εἴτ' ἀνέροιτο Dawes. Misc. Crit. p. 284. Similiter εἴτ' ἐκπιῶν pro ἐπεκπιῶν vere emendavit Musgravius in Euripid. Cyclop. 327. ἐπανε-ροιτο] Sic Suid. ed. ms. σύνδουλος. Ad Phæn. 1277. 746. τὸν νῶτον Suid. Ald. τὸ νῶτον ms. ὑστριχίς. 755. οἰμωξομένων ἐλιχνῶντο] sic Suid. ed. ms. Κύννα. ubi θαυμαζόμενα παρ' ἀθήνησιν ἐ. ms. 760. ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς. Ita tres primæ.] ἀ. μοι τ. χ. ὑμᾶς εἰκὸς, ob metrum. Sic e MS. Brunckius. μοι Kusterus e Palatino. Mox 761. περινοστῶν omittunt tres primæ, reposuit Kusterus e Palatino. 788. γυλιοτραχήλους Suid. ms. στρόβιλοι. 790. ὑποκνίσματα] ἀποκ. Suid. v. Καρκίγος. edd. Ald. Kuster. et Junt. 1. ὑποκ. Junt. 2. 808. et seqq.] Om. Suid. ms. Μελάν. et Μόρσ. ut et locum

Eq. scil. 400. 823. ἔγωγ' ἐπυθόμην] ἐγὼ 'πυθόμην
edd. Ald. Kuster. Junt. 1. non 2.

831. ἐνδιαέριαι ἐρινηχέτους Suid. ed. ms. διθυραμβοδ.
ἐνδιαεριαβεριν. Ald. in v. Locum om. ms. 838. δια-
τρέχοντες] Suid. v. οἱ διατάττοντες ἀστέρες ms. 840.
ἐν τε Schol. ad Plut. 816. 843. πύελον] πτ Suid. ms.
κατάκλυζε. 843. στόρνυτέ μοι] L. cum Fl. Chr.
στόρνυ τέ μοι. Recte vertit Florens, *sterne*. 855.
λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κἀνθάδε σκευαστέον edd. 1525.
1547. *ubi* καὶ *lineis supra et infra ductis damnat Por-*
sonus. Atque κἀνθάδε sine καὶ Ravennas. Sed καὶ κανᾶ
σκευαστέον Ald. schol. et ita volebat Bern. Junta. In
schedis Porsonus: κανοῦν σκευάζεσθαι. Diphil. ap. Stob.
55. G. 57. Gr. Aristoph. Pac. 855. In Diphili loco
corruptissimo videtur pro ὧ περ ἱκανοῦν legisse ὥσπερ
κανοῦν vel ὥσπερεὶ κ. In Aristophane rectissime, ut puto,
Ravennas; si tollatur distinctio post λείχειν.

865. ἐπιβάς Suid. ed. ms. ὄχημα. 867. βινεῖν]
κινεῖν edd. Ald. Kuster. et Junt. 1. 2. βινεῖν Fl. Christian.
in text. sed κινεῖν pro v. l. 869. Schol. σήσαμα δὲ καὶ
μήκ.] Mutilate citantur Av. 160. 874. ὑποπεπτω-
κότες.] L. ὑποπεπωκότες, *cujus verbi sensum in versione*
sua expressit Q. Fl. Septim. Christianus, ex Scholiastæ
forsan nota, quamvis de lectione emendanda, qua erat
sagacitate, nihil quidquam suspicatus est. Ita autem
emendavit P. Leopardus Emendat. IX. 23.

875-6. Corrupte Suid. Βραυρών. 876. ἔχει et
πρωκτοετηρίδα Suid. ms. scil. *in Βραυρών, ubi ἔχεις et*
πρωκτῆετηρίδα ed. Med. 916. φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίης

οἴνου νέου λεπαστήν.] φήσεις τί δῆτ' omisso νέου Ald. Ambo habet ed. Kuster. τί δῆτ' om. Suid. ed. ms. et addit νέου in λεπ. 918. αἴτιος Ἀθμονεὺς Dawes. Misc. Crit. p. 258. *Vide ad Hec. 309.*

922. χύτραις ἰδρυτέον] sic Suid. ed. ms. in χύτραις ἰδ. ubi mox Δαναΐσι ms. et διος. 927. ὑηνεία Suid. ms. v. ubi mox ἀκολάστου. 928. τῷ δὴ δοκεῖ] τί δὴ edd. Ald. Kuster. et Junt. 1. τῷ δὴ Junt. 2. τί δαὶ Dawes. Misc. Crit. Præf. p. iv. 929. τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν Τὸ ῥῆμά γ'. XO. ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τῇ κκλησίᾳ Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς, οἱ. Sic edd. MSS. (γε post ῥῆμα omittit Rav. et forsā habet λέγοι.) *Legendum me monuit Porsonus τὸ ῥῆμ'. ἐπίτηδές γ', ἵν' εἰάν ἐν—— λέγη. Ita vir amicissimus et doctissimus Th. Kidd, ad Dawesii Misc. Crit. p. vi. Non longe abeunt Bentleius, Reiskius, Brunckius; aliter tentat Elmsleius ad Ach. 335.* 934. Suid. ἀμνοί. 938-40. Citat Suid. v. πάνθ' ὅσ' ἄν. Omittit θεὸς Ald. ὅσ' ἄν θέλη γε] ὅσα θεὸς θέλει Suid. ms. *Ad Eur. Phæn. 5.*

941. θύρασι] θύραισι ed. Ald. θύρασι Suid. ed. et ms. βωμός. θύρασι. θύραισι quoque Juntinæ ambæ; sed in secunda ἰ non satis clare exprimitur; unde liquet Basileenses θύρασι errore non consilio dedisse. 945. Eadem locutio est apud Euripid. Electr. 1154. 947-1011. Desunt in Aldina et Juntina prima. 950. ἀμιλλήσεσθαι] -σθον. Videtur -σθαι typographi esse erratum pro -σθε. 951. Suid. ed. ms. in χαιριδεῖς. 957. ἐπιδέξια Valckenær. ad Euripid. Hippol. 1360.

959. δαλίον Suid. v. δαλίον I. p. 506. probante ibi Kustero ex Eur. Herc. Fur. 928. 968. Suid. τίς τῆδε. 972. L. εἰς ταύτῳ. 981. παρακλίναςαι] Suid. ed. ms. Schol. in ed. Flor. ὄμην μὲν ἀνακλῖναι. Lege ὄμ^p ἡμὲν ἀνακλῖναι ex Il. Θ. 395. 997. καὶ] ὡς Suid. ms. περικόμψους. 1009. Suidas. Μόρυχος, Τελέας, Γλαυκότης, ὀνόματα κύρια. Ubi Porsonus, Lege Γλαυκέτης ex Arist. Pac. 1009. 1012. Om. Suid. ms. μονωδεῖν. 1018. τὸν οἶν Ald. quod omnino rectum. Absurdum istud ὦν citat Toupus in Suid. I. p. 31. οἶν recte edidit Berglerus. οἶν quoque, non ὄιν, legi debet apud Euripid. Electr. 516. quod frustra adducit Musgravius ad ejusdem fabulae 326. ubi legendum οὐπω χοάς ποτ'. In Euripid. Androm. 1136. οἴστοι dissyllabum est, et scribendum sine diæreseos nota. In Aristophanis Av. 610. γενεὰς transponendum monuimus. *Append. ad Toup. p. 438. Opusc. p. xcii.*

1029-30. χρεών ἐστὶν τὸν σ. et om. καὶ et τῇ Suid. ms. τί γάρ σε. 1067. Recte quoque ἀλωπεκιδεῦσι Ald. Vide Valckenær. ad Theocrit. XV. 121. Sic Juntinae ambæ. -δεσσι invexit, ut videtur, Portus secuto Kustero. 1084. οὐποτε δειπνήσεις ἔτι] Ita et Ald. ἔτι omittit ed. Kuster. Habent ambæ Juntinae. Omittit Fl. Christianus. Ravennas, ἔτι τοῦ λοιπ' ἐ. π. ἰ. ε. τοῦ λοιποῦ ὕπρ. 1089. ὥσπερ] ὄνπερ Kuster. et pro v. l. Fl. Chr. ὥσπερ tres primæ. 1094. Schol. ὡς τὸ ἐρῶν &c.] Polyb. Exc. Vales. p. 117. 1103. Suid. βαλανεύσω.

1112. Lege πρίν κεν λύκος ex Pac. 1076. Schol. ad hanc et Ald. In schedis, Recte vidit Brunckius ex

eadem fabula 1076. et ex MS. (addere poterat ex schol.) legendum, *πρίν κεν.* (καὶ Sch. in Genev. Kust.) Idem mendum restat in oraculo apud Pausan. X. 37. (*πρίν καὶ ἐν* Ald.) contrarium in Auctore de Lapid. 526. 1119.

παῖ, παῖε παῖε Dawes. Misc. Crit. p. 285. 1120. *εἰ σὺ* ed. Kuster. *Om. σὺ tres primæ, addit Fl. Christian, e ms. ut puto. Duo enim inspexit, ut diserte ait ad 1133. p. 122.* 1131. Vide Toup. in Suid. III. p. 285. qui tamen non vidit hic legendum esse *ἐταίρων.* Vide *Append. ad Toup. p. 453. l. 20.* 1138. *βινῶν]* *κινῶν* ed. Kuster. et *Junt. 2. κυνῶν* Ald. et *Junt. 1.* ut obmetrum legendum est. Vide *Append. ad Toup. p. 488.*

1140. Si vere Dawesius correxit Acharn. 270. legendum est hic, *οὐ γάρ ἐσθ'.* Sed vide Markland. ad Eurip. Suppl. 1101. Mox *ἡ ὕτυχεῖν μὲν* Markland. ad Eurip. Iph. Aul. 254. *ἐσθ'* recte Bentleius ad Horat. Serm. II. 2. 124. et 1142. *τηνικαῦτα.* L. *ἐσθ' ἥδιον,* non solum ut producat^r secunda in *ἥδιον,* sed ne sit dactylus in tertia sede. 1143. *ἐμπιεῖν]* Hoc verbum, quod paulo rarius est, optime restituit Cl. Musgravius Euripidi Cycl. 336. *ὥς τούμπιεῖν γε,* cum antea legere^retur, *τοῦ πιεῖν.* Extat Sophoclis locus apud Athen. X. 9. p. 433. *οὐκ ἂν πλέον τέρψειας μὴ πιεῖν διδούς.* Casaubonus corrigit *οὐ πιεῖν* vel *ἡ πιεῖν,* quorum posterius probat Heathius ad Sophocl. Fragm. p. 111. Lege, duabus literis transpositis, *ἡ ὕμπιεῖν διδούς.* Quin et Eccles. 142. ed. Ald. dat *ἐμπεπωκότες,* ut ex Scaligeri conjectura recte edidit Kusterus. Epicharm. apud Athen. VI. 8. p. 236. Aristophan. (ut videtur) apud Hesych. II. p. 547. v. *μασχάλην.*

1144. ἄφευε Suid. ed. ms. in v. ἄφευε. ms. etiam in φασήλων, probante Porsono ad Tour. p. 480. 1148. παρδακὸν] παρ Suid. ed. ms. τυντλάζειν. 1150. ἔστι Suid. ms. πνὸς, i. e. pro ἦν δὲ subnotatis in Porsoni libro, sed forsitan ἔστι δὲ καὶ πνὸς ms. ut ed. Med. 1164. πρῶον φύσει Suid. ms. φίτυ. ubi Eupol. καινόν. Ed. Med. πρῶτον φύσει. 1165. Ad Phæn. 1398. Opusc. p. xci.

1176. κυζικηνικὸν] χεζικηνικὸν Markland. ad Eurip. Suppl. 1181. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κάπορῶν ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.] Dele τὸ ob metrum. Sic Brunckius e ms. Sed egregie Ravennas, κάπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν. 1197. Adverss. p. 225. 1200. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῷ] ἐγὼ ἔμπολῷ Dawes. Misc. Crit. p. 203. 1204. ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα] ἀπεδιδόμεθα Dawes. Misc. Crit. p. 244. γὰρ ἀπεδόμεσθα Brunck. illud e mss. hoc tacite. γὰρ etiam Dawesius, ut videtur.

1223. θώρακος σκύτει] Ed. Kuster. κύτει ex MS. Vatic. Pal. Vide Kuster. ad Plut. 514. et ita Schol. in ed. Ald. Ita quoque citat Marklandus ad Eurip. Suppl. 1202. 1227. Suid. v. εὐήλατον. Confer Porsonum ad Eurip. Bacch. 508. 1241. ἐγχεάς] ἐγχεών Dawes. Misc. Crit. p. 238. improbante Valckenærio ad Eurip. Hippol. 1062. 1247. καὐτός σοι γενήσεται] καὐτῷ ed. Kuster. Br. Inv. tacite καὐτό. 1249. ὅς μ' ἀπώλεσας] Lege ὡς μ' ἀπώλεσας. 1257. τοιανταισι] τοιαντασι Ald. 1263. ὑβριζόμεσθα] ὑβριζόμεθα. 1268. ἀναβαλοῦ] Vide Valckenær. ad Theocrit. VI. 20.

1269-70. ὀπλοφόρων— ὀπλοφόρους Dawes. Misc.

Crit. p. 286. ἄδων pro εἶδον ed. Kuster. ἄδων conjicit Fl. Christian. tacite receperunt Brunck. et Inv. Sed recte MS. Palatinus ἄδον. Vide Av. 608. Mox quoque 1277. recte Ald. et Junt. sec. ἄδον, quanquam e Kustero, cui accedit Juntina prima, ἄδων reponendum scribit Porsonus. 1292. ἰὼν recte retinet Brunckius.

1283. ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κατ' ἡσθιον. Ταῦτ' ἄδε,— κεκορεσμένοι Dawes. Misc. Crit. p. 287. κατ' ἡσθιον Bentleius, Berglerus. ταῦτ' ἄδε Zanetti, Fl. Christianus. 1285. πεπαυμένοι ἄσμενοι, ὦ τάν. Vel, πεπασμένοι ἄσμενοι. εἶεν Dawes. Misc. Crit. p. 286. Recte οἶμαι Br. e MSS. quibus accedit Schol. unde enotasse videtur Scaliger. Vide Porson. Opusc. p. 209. 1290. μὴ εἴης Dawes. Misc. Crit. p. 290. et Ravennas. ἦς edd. pleræque, in quibus tres primæ. ἦσθα Brubach. Fl. Christian. Brunck. e MS. 1292. ἀδ' ἰὼν] υἰὼν Ald. ἰὼν ed. Kuster. et mox τὸ τοῦ. υἰὼν J. 1. ἰὼν J. 2. τὸ om. tres primæ. 1295. ἄσει Dawes. Misc. Crit. p. 290. Vulgatum dubius, ut videtur, citat Marklandus ad Eurip. Suppl. 932.

1302. οὐ μὴ πιλάθη ποθ' ἂν ἐκείνου τοῦ πατρός. Sic edd. Junt. 1525. Bas. 1547. πότ' ἂν Ald. J. 1515. ὦν MS. Palat.] ὦν pro ἂν Kusterus recte edidit. Similiter emendabis Menandr. Ploc. apud Stob. Florileg. 68. ὅστις ὦν πένης γαμειῖ ut est in ed. Gron. Gronoviana Gellii II. 23. sc. sic etiam Stobæus Trinc. Gesn. 3. Grot. Vulgo (i. e. apud Clericum) ὅστις ἂν. Sed vocula ista præsenti indicativo conjungi nequit, quicquid contradicat Toupius ad Suid. II. p. 190. Emendat scilicet

Aristoph. Nub. 1473. οὐκ ἂν ἔστ', cum debuit, οὐκ ἔτ' ἔστ'. *Non amplius in vivis est (Jupiter).* Euripidis locus (e Danaa sc.) alio nomine vitiosus est, quod ὅς τε pro ὅστις ut Epici Poetae, praefert. Lege igitur ὅστις ἐστὶ δῆ. Neque Musgravio auscultandum est Addend. ad Eurip. Phoeniss. 207. reponenti ὅς τ' ἐναγχος. Nusquam enim ita locuti sunt Tragici.

1304-5. φλᾶν ταῦτα— παρέλκειν] Hi jungendi sunt, ut efficiant Iambicum tetrametrum catalecticum.

1307-10. Duo tantum legitimos versus efficiunt, ita legendos: καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, οὐδὲν γὰρ, ὦ πόνηροι, Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μή τι καὶ μασῶνται.

1307. σμώχετ' Suid. v. ἀνδρικῶς. σμώχετ' ed. ms. v.

1308. οὐδὲν Christian. ex Suida v. σμώχετε. [ἀνδρικῶς.]

1310. μασῶνται] sic ms. in σμώχ. sc. σσ Med. bis.

1320. κάπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς] εὐξαμένους ob metrum. Ita Brunck. Monuit me Porsonus legendum

κάπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν, vel κᾶτ' εὐξ. Prius malebat, ob Ravennatem ita exhibentem. Sic etiam Bentleius.

1132-51. Dawesii emendationes enotat Porsonus. 1354.

Vide ad Orest. 470.

A V E S.

8. SUID. ἀποσποδῆσαι. 9. οὐδὲ ποῖ] οὐδ' ὅπου
 Dawes. Misc. Crit. p. 293. 11. *Adverss.* p. 36. 19.
 ἦστην] Aliter legi ἴστην testatur Scholiastes, quod pro-
 bat Kusterus. Legendum, ἦστην, *norant*, non *no-*
runt, ut vertit Hemsterhusius. Et sic exhibet Etymo-
 logus p. 438. v. ἦσμεν. Quare in eo sum, ut putem apud
 Scholiasten legi oportere ἦστην. τώδ' οὐκ ἄρ' ἦστην] sic
 Suid. ms. ἦστην. *Om.* οὐκ *ed. Med.* 26. Suid. βρύ-
 κονσα, *ubi* μου φησὶ *ed. Med.* 31. Suid. ms. νομάδες,
 τοῦτο φησὶν ὅσον et σάρκα. *Ed. Med.* in νομάδες,
 31-5. *prorsus ut vulgo, nisi quod ἀνεπτόμεθ'.* 32.
 ὦν] οὖν Suid. ms. σάκας. non νομάδες. ὁ μὲν γὰρ—
 πατρίδος *ut vulgo ed. Med.* in σάκας. 33. ὑμεῖς ms.
 bis. 35. ἀνεπτόμεσθ'] πόμεσθ' ms. πτόμ' altero l.
 ἀμπτάμεθ' Suid. *ed. Med.* v. ἀμφοῖν. *Vide ad Med.* 1.

42. Suid. βάδος. 43-4. Mendose ἔχοντες— ζη-
 τούντες Suid. v. κανοῦν. ἔχοντε] sic Suid. ms. v.
 κανοῦν. 45. ὅπου—διαγινοίμεθ' Dawes. Misc. Crit.
 p. 293. ὅπου Schol. Vulgatum pro sua elegantia defendit

T. Burgess. Not. in Dawes. p. 476. 48. ἡ 'πέπτετο
 Dawes. Misc. Crit. p. 294. et paulo ante εἶδε, conferens
 infra 1470. 54. Suid. δρᾶσον. Vide Kuster. ad
 Eq. 1155. Muret. Var. Lect. III. 12. Aristoph. Pac.
 1061. Eurip. Hel. 323. 55. L. ὁ ψόφος. "*that*
the sound may be doubled." Vide Advss. p. 105.
 59. ποιήσεις τι] ποιήσεις ἔτι.

96. De verbi forma εἷξασιν vide Jos. Barnes. ad
 Eurip. Iph. Aul. 848. Ruhnken. ad Timæum p. 71.
 Locus Eubuli ex collatis Athenæo XIII. p. 557. Eusta-
 thio ad Homer. Iliad Ξ. p. 976. ita legendus et distin-
 guendus est. μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμένοι ψιμνυθίῳ, Οὐδ',
 ὥσπερ ὑμεῖς, συκαμίνῳ τὰς γνάθους κεχρισμένοι, καὶ ἐξίητε
 τοῦ θέρου, Ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο ῥέουσι
 μέλανος· ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἰδρῶς Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα
 μιλτώδη ποιεῖ. Ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
 Εἷξασι πολιαῖς ἀνάπλεω ψιμνυθίου. 108. ὅθεν αἰ] sic
 Suid. ed. ms. ὅθεν αἰ.

109. Ed. Ald. Kuster. μὴ, ἀλλὰ pro μάλα recte,
 nisi mavis scribere, μὴ ἄλλὰ, quomodo placet Marklando
 ad Eurip. Iph. T. 1010. Mendose citat Suid. v. ἡλια-
 στήs. μάλα θατέρου sine τρόπου Suid. ms. ἡλιαστήs.
 118. Ad Med. 1. 126. σκελλίου] Suid. ed. ms. 127.
 ποίαν τίν' οὖν ἡδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;] Elegantius
 legeretur, οἰκοῖτον. 130. λέγοι μοι ταδί. πρὸς τοῦ
 Δίος] λέγοι ταδί μοι πρὸς Δίος Kuster. Dele cum
 Aldina μοι. 132. λουσάμενα] -ος Suid. ed. -ον ms. πρώι.
 134. τότε] τότε γ' Ald. τότε γ'—ὅταν] ποτ' et
 ὅτ' Suid. ms. μή μοι. et ed. Med.

139. στιλβωνίδη] *δης* Suid. ms. v. -*δη* ed. *Med.*
 140. προσεῖπας] sic Suid. ed. ms. *προση.* 149. τί δ'
 οὐ—οἰκίζετε; Suid. v. ἀγορανομίας. I. p. 34. 150.
 τοὺς θεοὺς] τὸν θεόν Suid. ed. ms. λέπρεον. 150-1.
 Suid. βδελύσσω. 160. μήκωνα] Ed. Kuster. μήκωνας,
 probante J. Toupio in Suid. III. p. 126. improbante
 vero Epist. Crit. p. 10. Cur. Noviss. in Suid. p. 121.
 et jure quidem. μήκωνα quoque Ald. Eundem er-
 rorem erravit in Hipponactis versu Toupius Epist. Crit.
 p. 122. μήκωνα] sic Suid. ed. ms. σήσαμα. 161. νυμ-
 φίου β. (*sic*) Suid. ms. ὑμεῖς μέν. νυμφίου in v. *Ed. Med.*
 -ων in ὑμ. et -ου in νυμ. 163-4. πίθοισθέ—πιθώμεθ—
 πίθησθε Dawes. Misc. Crit. p. 218. εἰ πείθεσθέ *Ald.*
Junt. 1. εἰ πείθοισθέ *Junt.* 2. *Tum* πιθώμεσθ' *Ald.*
 πιθοίμεσθ' *J.* 1. πειθώμεσθ' *J.* 2. πίθοισθε *tres edd.*

169. ὄρνις· ἄνθρωπος ἄ. Suid. ms. τελέας. *Sic ed.*
Med. nisi quod ὄρνισι. 170. ἐν αὐτῷ Suid. 171.
 ταυταγί] Suid. in ταυταγί. *Hunc locum ibi omittunt*
Med. Ald. habet Kuster. Contra habent ἔσται ταυταγί
(infra 446.) quæ omittit ille. 177. ἀπολαύσομαί γ' εἰ δ.]
 ἀπολαύσομαι γὰρ vel ἄ. τί γ' Kuster. posterius probante
 Dawesio Misc. Crit. præf. p. 3. Propensio-rem tamen in
 alterum se ipse profitetur Kusterus, nullo suo merito,
 cum τί γ' diserte habeat Aldus. Et ita ex Veneta edidit
 Berglerus. *Vide Porsonum apud Th. Kidd ad Dawesii*
locum.

186. Schol. Lege ἐπιέσθησαν pro ἐπείσθησαν, quod
 fugit Wassium ad Thucyd. V. 116. Vide Philostr. V. A.
 I. 15. Pausan. II. 23. p. 163. 190. οἱ ἄνθρωποι

Suid. v. ὥσπερ. *Imo* ὡς Πυθῶδε. 191. ἡμῖν Suid. v. ὥσπερ. *Imo* ὡς Πυθ. 192. *Ex ed.* 1532. τῆς primus restituit Kusterus *ante ἀλλοτρίας* sc. e v. 1218. Et ita Suidas vv. ὡς Πυθῶδε. χάος, ut frustra suspectum hunc versum habeat Beckius ad 1218. 193. *Suidas.* διαφορήσετε. διαπέμψετε. *ubi Porsonus*, Ordo literarum postulat διαφρήσετε. 199-200. Suid. βαρβάρους. 210. χῦσον] λῦσον lege ex Suida in v. II. p. 476. probante ibi Kustero. Vulgatum citat Valckenærius ad Eurip. Phœniss. 1517. et ita MS. U. 213. μέλεσιν Γέννος ξουθῆς, καθαρὰ Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 1517. qui ad Eurip. Helen. 1118. remittit. *Postea in χῦσον acquievit, si recte memini.* 215. L. μίλακος ex Ald. et Schol. 226. σιωπήσει] σιωπήσεις Ald. et Schol. 228. ποποποί] ποῖ ποποῖ Suid. ed. ms. ἐποποί. 240. κλάδεσι] Suid. ms. in v. *ubi κλάδεσσι in loco ed. Med.* 252. ποτᾶται Kuster.

257-8. "Citat Suidas v. καινός." Toup. in Suid. II. p. 85. qui in Scholiis emendat ex Suida, εἰσηγούμενος. τ' 258. om. Suid. 260-1. δεῦρο quinquies Suid. ms. ἐποποί. *quater ed. Med.* τορο *quater ed. ms.* 263. τοροτοροτολιλίγξ Suid. 266. εἰς om. Suid. ed. ms. v. ἐπώζειν. 267. ἐπῶζε] sic ms. *Ed. Med.* ἐπώαζε. 276. χώραν] χροάν Suid. ms. ἔζεδρον. χόαν, *quod eodem redit, ed. Med.* 277. In loco Æschyli Suid. ms. ποθ' ἔσται et ἄλαλος. *in μουσόμαντις* sc. *Vide ad Hec.* 204. *Opusc.* p. xcii. 279. ἐσέπτατο Suid. ed. ms. κάμηλος. 282. *Vide Præf. Hecub.* p. xlix. 288. ὡς ἕτερος αὐτῆς] Dele ὡς vel τις. Pro αὐτῆς ed. Kuster. αὐθῆς. sed

αὐτὶς Ald. 292. ἔσθ' ἡπὶ τῶν ὀρνέων] ἡ 'π' ὀρνέων,
 vel ἐστὶν ἐπὶ τῶν, quod melius, cum omittat ἔσθ' Ald.
 314. Suid. οὐκ ἀ. φ. 317. ἔχων πάρει Suid. v. πάρει,
 probante Toupio in Suid. III. p. 14. φίλους Suid. ms.
 319. λεπτολογιστὰ] λεπτῶ λογιστὰ Dawes. Misc. Crit.
 p. 295. λεπτοσοφιστὰ MS. Vat. λεπτῶ λογιστὰ edd. Ald.
 Bas. 1532. Junt. ambæ. 322. ἡκεις ἔχων Suid. ed.
 ms. πρέμνον. 334. ἐξότ' ἐγένετο] Lege ἐξότου' γένετο.
 Vide Plut. 85. 335. πολέμιον τ'] πολέμιον γ' ed. Kus-
 ter. 336. ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕ. λ. Suid. ed. sed
 verba Comici om. ms. Vide ad Hec. 204. 338.
 ἀπολούμεθ' ἄρα] ἀπωλόμεσθ' ἄρα. 343. ἔπειθ'] ἐπιθ' ed
 Kuster.

348-50. ὅτ' (sic) ὅρος—— ὃ δέζεται τοῦτον φυγόντα
 (sine με) Suid. ms. ut fere ed. Med. v. πολιόν. 363.
 μένειν Suid. vv. ἐλελεῦ. ῥύγχος. ἐλελεῦ Suid. ed. ms. οὐ
 μένειν ed. οὐ μένειν ms. ἢ ἐλ. sc. Locum om. ms. in
 ῥύγχος. 369. τισαίμεσθ'] L. τισαίμεθ' ob metrum.
 στησαίμεθ' Suid. ms. φεισόμεθα. 372. οἷγ' ἡμᾶς] L.
 οἷδ' ἡμᾶς. 373-4. Schol. compilavit Suidas v. ἀπ'
 ἐχθρῶν, notante Toupio in Suid. I. p. 48. 375. πάντας
 παρὰ μὲν φίλον Suid. ἢ ἀπ' ἐ. 376. οὐ μάθοις ἂν οὐδέν.
 ὃ δ' ἐχθρὸς] ἂν τοῦτ' ex MS. Vat. edidit Kusterus. τοῦθ'
 Suid. v. ἀπ' ἐχθρῶν. 381. Citat Suidas v. μαθών.

384. ἡναντιώμεθα] Ita et ed. Kuster. contra metrum,
 quod servat Aldina, ἐναντιώμεθα. L. ἐνηντιώμεθα. Vide
 Opusc. pp. xcii, 35. 386. ἡμῖν] L. ἡμίν. 386-7.
 τὴν χύτραν τε τῷ τε τρυβλίῳ Dawes. Misc. Crit. pp.
 296. 191. τῷ γε Ald. Postea mihi dixit se malle ἢ

πρίν. *Vide an ἄγουσ' ἡμῖν ἔθ'.* “*magis etiam quam antea.*” 390-1. παρ' αὐτὴν Τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας Dawes. Misc. Crit. p. 191. 394. κατορυγησόμεσθα Dawes. Misc. Crit. pp. 293. 191. 395. Schol. Hæc mutila et mendosa descripsit Suidas v. Κεραμεικός.

396. δημοσία, quod metrum postulat, recte ed. Ald. atque ita citat Dawesius Misc. Crit. p. 191. Perperam ed. Kuster. δημοσία. Confer Ran. 102. Euripid. Iph. Aul. 1373. *Imo δημόσια recte Br.* 398. τοῖσι πολεμίοις] τοῖσιν Dawes. Misc. Crit. p. 191. 401-2. “Citat Suidas v. ὀπλῖται.” Toup. in Suid. II. p. 176. 428. ἐνι καὶ φρενὶ ed. Kuster. 434. F. σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν, ut opponatur 437. σὺ δέ. Certe legendum in Antiphane apud Athen. VIII. 6. p. 343. ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα. Ubi vulgo omittitur μὲν. *Atque μὲν Ravennas.*

439. Suid. ed. Med. διαθήκη. 443. τόνδ' Valckenær. ad Herodot. III. 46. 444. Lege διατίθεμαι ἔγω. κατόμοσον. Vide ad Vesp. 536. γε non agnoscit Scholiastes. Confer Nub. 1032. 448. λεώ] λεῶ Ald. 460. περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην Dawes. Misc. Crit. p. 205. 462. νῆ τὸν δία] Sic Suid. ms. ὀργῶ. 463. καταχεῖσθε] om. Suid. στέφανος, et habet κατὰ χειρῶν.

487. Demetr. 160. p. 561, 5. Ald. *Locus est,* —ἅπερ καὶ αὐτὰ κωμωδικώτερα ἔστι. καὶ εἰκασίαι δέ εἰσιν εὐχάριτες· ἂν τὸν ἀλεκτρυόνα Μήδῳ εἰκάσῃς, ὅτι τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν φέρει· βασιλεῖ δέ, ὅτι πορφύρεός ἐστιν· ἢ ὅτι βοήσαντος ἀλεκτρυόνος ἀναπηδῶμεν ὥσπερ καὶ βασιλέως βοήσαν-

τος, καὶ φοβούμεθα. 489. ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ] Lege, νόμον ὄρθριον. Ludit propter soni similitudinem in ὄρθιος et ὄρθριος. Vide Eccl. 736. Mirum vero Berglero, qui ipsum Eccl. locum citaverit, nihil emendationis hujus suboluisse. Imo “*in hac etiam arte nil difficilius, quam id, quod se dicturos fuisse omnes putant, postquam audierunt.*” VALCKENÆRIUS ad Phæn. 1637. Ceterum juvenem adhuc Porsonum palmariam hanc emendationem fecisse constat. 490. σκυλοδέψαι Kuster. Bentley. ad Plut. 514.

491. Suid. ms. τορνευτολυραπιδο- (sic) et λύτρας. in τορν. sc. Præf. Hec. p. LVII. Opusc. p. 199. 497-8. Suid. ἀπέβλισε. ἀποβλίσαι. τὸν νῶτον Suid. ms. 505. Ad Phæn. 412. 511. ἤδη ᾿γὼ edidit ex MS. Vatic. U. Kusterus, probante Dawesio Misc. Crit. p. 232. Valckenærio ad Euripid. Hippolyt. 405. 517. Ad Odyss. i. 199. Opusc. p. xciii. 520. Ad Phæn. 412. 521. Λάμπων δ' ὁμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν' ὅταν ἐξαπατᾷ τις τί] ὁμνυσιν ἔτι καὶ νυνὶ Kuster. qui et delet τις. Debit ὁμνυσ', cætera recte. νυνὶ pro νῦν legendum in Stratid. apud Athen. XIII. 6. p. 589. A. εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὐται καὶ τίνες; Νυνὶ μὲν ἤκουσιν Μεγαρόθεν· εἰσὶ δὲ Κορίνθιαι· Λαῖς μὲν ἤδε Μεγακλέους. et Alexid. apud Athen. VIII. 4. p. 338. E. In marg. ed. 1532. Dele τι et lege ἔτι καὶ νυνὶ, ut Vesp. 1032. Sed voluit, “Dele τις.” ut liquet ex ejus nota ad Phæn. 412.

526. ἐφ' ὑμῖν] ὑμῶν Ald. 528. πῆκται Suid. ms. 545. L. κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ ut strophico suo versus respondeat. vide sup. 456. 548. L. οἰκίσω ob sen-

sum et metrum. 555. *κᾶπειτ' ἄν*] L. *κᾶπειδάν*. 558. *ἐστηκόσι*] *ἐστυκόσι* Gul. Canter. Nov. Lect. V. 3. probante Kustero. 565. *ὁ ἄν ἀρμόζη*] *ὅς ἄν ἀρμόζη*, vel *ἄν ἀρμόζη*. *Recte ὁς ἄν MSS. et Bentleius.*

568. Athen. X. init. p. 411. C. 9. *Locus est, τοιοῦτον οὖν αὐτὸν (Herculem) ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδδηφαγίαις, καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον, τὸν προσαγορευόμενον βουφάγον.* 570. *ἐνορχιν σφαγιάζειν*] Sic ms. Suid. *σέρφος*. et mox *ὀρνίθια*. 581. Suid. *μετρεῖτω*. 582. Suid. corrupte v. *ἐθελήσει*. 585. Suid. *δέ*. 586. *Vide Præf. Hec. p. LV.* 590. *λόχος εἰς αὐτούς*] L. *λόχος εἰς*, *una turma*, ut recte interpretatur vir doctissimus T. Hemsterhusius. Sic mox *ἀγέλη μία*. 601. *οὗτοι γάρ*] F. *οὗτοί γ'*. *Præf. Hec. p. LI.* 602. *οὐδεὶς ἄρ' οἶδε*—— *εἴ τις ὅ*. Suid. ms. *ὄρνις*.

610. *πέντε γενεὰς ἀνδρῶν*] *πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς*, ut frustra sit Musgravius ad Euripid. Electr. 326. qui synæresin in secunda et tertia τοῦ γενεὰς somniat. 617. *σεμνοῖσι* Suid. v. 621. *ταῖσι κομάροις*] L. *ταῖσιν*. Secunda in *κομάροις* corripitur. Amphis apud Athen. II. 11. p. 50. F. 634. *ῥοις*] L. *ῥης*. 639. *νυστάζειν γέ πω* Plutarch. I. p. 528. A. Om. *ἔτι* Suid. ed. ms. *μελλον*. sed *ῶρ' ἐστιν* (ms. opinor.) *Vide ad Phæn. 1638.*

649. *τὸ δειν'*] *δεῦρο* addit Suid. ed. ms. *ἐπανακρ.* 649-50. *recte Ravennas. Porsonus.* 650. *πῶς* Suid. ed. ms. et *ἐγώ γε*. in *πῶς scil.* 652. *νῦν* Suid. in *πῶς scil.* 653-4. Citat Suidas v. *φλαυρότατον*, ubi ex Babrio desumptos frustra putat Kusterus. *ἀετῶ* ms. in *πῶς sc.* *ἀετὸς* ms. in *φλαυρότατον*.

656. διατρώγοντες ἐστὸν *edd. Suidæ* v. πῶς, διατρα-
γόντες ἐστὸν *ms. ibid. ut ex Porsoni nota colligo.* 659.
σὲ λέγων—μετὰ σεαυτοῦ] λέγω *ed. Kuster. ex MS. Vatic.*
U. μετὰ σοῦ *Suid. v. ἀριστήσασθε. σαυτοῦ recte Ald.*
660. ἀρίστησον—μούσης] ἀρίστισον εὖ *ed. Kuster. ex*
MS. Vatic. U. μούσης Dawes. Misc. Crit. p. 162. ἀρί-
στισον εὖ quoque Suidæ v. ἀριστήσασθε ed. Kuster. e MSS.
Par. ἀρίστησον εὖ cæt. edd. Diodorus Sinopensis apud
Athen. VI. 9. p. 239. C. ἀριστίσας ἑαυτὸν εὖ, τραγῶν, πιῶν,
ut legendum est. ἀριστίσας θ' ἑαυτὸν, εὖ τραγῶν, πιῶν
legit et distinguit Grotius Exc. p. 837. 687. ἀμενηνοὶ
e Clem. Alex. probabat, si memini, Porsonus. 693.
παρ' ἐμοῦ προδίκῳ *Suid. ms. Προδ,* 696. πρῶτον *Athen.*
II. 16. 699. μιχθεὶς μυχίῳ *Suid. ms. χάος.* 700.
ἐς φῶς] *eis Suid.*

705. πετόμεθα γὰρ αἰὲ *Toup. in Suid. I. p. 11. αἰὲ*
τοῖς Suid. v. αἰεί. Vide Append. ad Toup. p. 436.
Hæc inter alia in schedis scripserat admodum juvenis ;
Sed malim πετόμεσθά τε γάρ. Ista enim vocula sæpe
excidit. Menander apud Plutarch. de Sanit. Tuend.
T. II. p. 133. ἕκαστος—Κύψας ἐς αὐτὸν τῶν τραγημά-
των ἔφλα Φυλαττόμενός τε καὶ φοβούμενος ἐμβλέπειν. Vide
Adverss. p. 292. l. 7. et 295. l. 1. Idem apud Stobæum
Florileg. III. ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων Μάντις τ' ἄριστός ἐστι
σύμβουλος θ' ἅμα. Dioscorides in Epigramm. apud Jen-
sium p. 322. ἡ μὲν ἀρίστη τ' οὔσα καὶ εὐτεκος. Aristoph.
Av. 1671. καταστήσω σ' ἐγὼ Τύραννον ὀρνίθων τε πα-
ρέξω σοι γάλα. Euripid. Œd. apud Stob. 7. συνετὸν
ἄτολμόν τ', ἢ θρασύν τε κάμαθῃ. Id. Andromach. 641.

πένητα χρηστόν Τ' η κακὸν καὶ πλούσιον. Cf. Æsch. Pers. 375. Eurip. Orest. 381. Jens. p. 347. Homer. Iliad. N. 6. Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων Τ' ἀνθρώπων.

706. τέρμασιν] Suid. in v. ubi ms. μετὰ τ. ν. 706-7. Suid. νν. ἀπομώμοκα. διεμήρισαν. 715. πέκτειν Suid. ed. ms. in v. 718. οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε. Schol. οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.] Ex Scholiastæ nota liquet eum pro ἅπαντα legisse vel ἔργα vel τὰ ἔργα. Atque ἔργα citat Suidas v. Ἀμμων. Omnino igitur legendum, πρὸς τὰ ἔργα. Vide Herodot. I. 97. Thucydid. II. 40. Cratin. Πανόπταις apud Schol. ad Vesp. 1021. et Suid. v. παιδικά. πάνν Μισεῖς γυναῖκας· πρὸς δὲ παιδικὰ νῦν τρέπει. Ita legendum. Confer et emenda Anonym. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. II. p. 474. ἐς ὄρνις Suid. 720. ὄρνις Suid. ms. in v. νομίζετε] sic ms. in ὄρνις ut videtur, ubi ed. Med. ὄρνιν νόμιζε π. ὅσα μ. δ. φ. γάρ. ὅσα περ π. Suid. ms. οἰωνοί. 721. γ'] γὰρ ms. in ὄρν. 730. 732-7. Suid. γάλα. 732. πλουθυγίειαν] Suid. ed. ms. 744. ἰζόμενος Suid. ms. μελία. ὀρείαις. 746. νόμου ἱερέως Suid. ms. ξουθῆς. 751. ἀπελέγετο Suid. ms. φρύνιχος. 755. Suid. διαπλέκειν. Alibi citat διαπλέκειν βίον e Platone Legg. VII. p. 806. A. HSt. 764. φρυγίλος Suid. in v.

765. δοῦλός ἐστι κάρ] ἐστι καὶ Κάρ ed. Kuster. Suid. v. Κάρ. ed. Ald. Juntinæ, Bas. I. [καὶ] omissum in edd. propter verbi sequentis similitudinem, quod accidit in Sophocl. Trachin. 1293. Strattid. apud Athen. III. 35. p. 124. πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ. Οἶνον γὰρ πιεῖν Οὐδ' ἂν εἰς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πολὺ τούναντίον Ψυχό.

μενον ἐν τῷ φρέατι, καὶ χιόνι μεμιγμένον. Vulgo utrobique omittitur copula, quæ restituenda etiam Diphilo apud Athen. VI. 16. p. 254. ὁ γὰρ κόλαξ Καὶ στρατηγὸν καὶ δικάστην [*sic, accentu male posito; quo magis crediderim merum esse lapsum pro δυνάστην quod habent Athenæus et Grotius p. 785.*] καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις Ἀνατρέπει, λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον, ut edidit Grotius in Excerptis. πολλὰ καὶ καινοπαθῇ, ut πολλὰ δυστυχῇ τε Æschyl. Theb. 340. quod imperite mutavit Brunckius. πολλὰ κάγαθα Antiphan. apud Athen. X. 13. p. 446. C. prout corrigi debet ex XI. 13. p. 494. D. Contra καὶ eximendum est Posidipp. apud Athen. III. 10. p. 87. F. ὥρα περαίνειν ἐγχέλεια, καράβους. καὶ κάρ] sic Suid. ed. ms.

766. φάτορες Suid. ms. in φνσῶ. quod et ordo postulat, ubi edd. φράτ. scil. post v. φατνωτόν. 779. αἴθρη omnes quidem edd. (*certe tres primæ*) sed αἰθήρ MS. Vat. U. quod saltem speciosum. Confer Thesm. 43. 56. 782. “Schol. exscripsit Suid. v. ἄνακτες.” Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 15. 788. ἤχθετο Suid. ms. χοροῖσι, et ut videtur ἐκπετόμενος 789. 789. ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν] ἐκπετόμενος οὗτος ἠρίστησ’ ἄν. Vide ad Med. 1. 791. πατροκλείδης] sic Suid. ms. ἐξίδισεν. et χεζητιῶν. 792. θοιμάτιον] μάθοιον Suid. ms. in v. ἐξίδισεν. recte in χεζ. 797. αὐ κατέπτατο Suid. v. βινεῖν. 798. Alibi olim scripserat, Ἄρ’ ὑπόπτερον γενέσθ’ Οὐ’ παντός ἐστιν ἄξιον; Ὡς Ὁ Διήτρεφής γε. cf. 723. Vesp. 617. 573. Soph. Aj. 277. dele interrogationem, vel scribe, ἄρ’ ἐστὶ ταῦτ’ οὐδὲς τόσ’ ἐξ ἀπλῶν κακά;

Eurip. Suppl. 216. Aristoph. Plut. 579. 887. Eurip. Troas. 680. Soph. Elect. 617. Aj. 1053. 799-801. Suid. Διῦτρεφής. διῦτρεφής] sic Suid. πυτιναῖα. 805. οἶδ'] οἶσθ' Suid. νν. κῆπος. πτίλον. quod omnino legendum, et ita edd. Ald. Kuster. ὦ Suid. ms. κῆπος. ὦ in πτίλον. 806. εἰς Suid. ed. ms. bis. 807. σὺ δὲ et καὶ pro γε Suid. ms. ἰν κῆπ. sc. cetera corrupte. Mox in κῆρ ms. τύμβουλος. σὺ δὲ κ. ἔοικας idem ed. ms. κόψ. σὺ δὲ κ. ἔοικας ed. ms. ἰν σκάφιον. 808. Citat Suidas v. εἰκάσμεθα. εἰκ. Suid. ἰν ταυτὶ μέν. In Æsch. ἀετόν.

813. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν οὐνομ' ἔσται τῇ πόλει] L. τοῦνομ' ἔσται. Ita conjeceram, sed male. Vera lectio est, τί δ' ἡμῖν οὖν ὄνομ' ἔσται. Similiter ον exciderat in edd. hac et Ald. supra 356. ubi recte Kusterus edidit μένοντες: οὐνομα quoque eximendum est e Theopompi Nemea apud Athen. XI. 6. p. 471. ubi ita lege, χώρει σὺ δεῦρο Θηρικλέους πιστόν τέκνον· Γενναῖον εἶδος· ὄνομά σοι τί θώμεθα; Ἄρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος; ἥν πληρὴς δοθῆς, Οὐδέν ποτ' ἄλλο· δεῦρο δὴ, γεμίσω σ' ἐγώ. Cætera qui aut velit aut possit, expediat. φύσεος pro φύσεως reposui, ut ὕβρεος pro ὕβρεως reponendum est in Eubulo apud Athen. II. 1. p. 36. C. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι Ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς, ubi nequaquam rem acu tetigerunt Casaubonus in locum et Florens Christianus ad Aristoph. Vesp. 1384. Idem apud Eundem XIII. 3. p. 569. A. ὕβρεος, οὐ πόθου χάριν. Plut. 1045. hæc et Aldina recte ὕβρεος, pessime edidit Kusterus ὕβρεως. γεμίζειν Æschyl. Agamemn. 453. Euripid. Cy-

clop. 505. Mendum in Eubuli versu non animadvertit Jos. Scaliger Castigat. in Propert. p. 188. ed. 1582. In sequenti versiculo legendum, Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω, ejecto περὶ, quod mireris non animadvertisse Marklandum ad Euripid. Iphig. Aul. 370. In Eubuli versu ex Athen. XIII. recte ὕβρεος Scaliger edd. 1577. 1600.

817. χαμευνῇ Suid. ed. ms. et κειρίαν γ' in utr. v.
821. F. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς. Vide ad Lysistr. 933.
825-6. φλεγραίας Suid. in v. ἵναπερ τ. γ. ἀλαζονευόμενους καθυ. Suid. ed. ms. φλ. 830. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν] ἂν alterum om. Suid. sed habet ἔτι. Locum Ach. [119-22.] om. ms. v. Κλεισθένην ὁρῶ, ut videtur. 833. τίς δ' ἂν καθέξει] F. τίς δαί, ut supra 827. 840. ἀποδύς] Ed. Kuster. typorum ut videtur vitio διαδύς. Vide ad Eq. 777. ὄργασον] Suid. v. 844. κήρυκε Markland. ad Euripid. Iph. Taur. 112. recte. 862. ἐμπεφορβιωμένον] sic Suid. sed in v. φόρβειον. 893. L. τοῦτό γ' οἴχοιθ' ex ed. Aldina.

895. τουτοιςὶ] Metro succurrit ed. Ald. τουτογί. Recte autem vertit Tib. Hemsterhusius et quod mireris, Andreas Divus. 902-3. οὐδέν ἐστι πλὴν γένεια καὶ κ. Suid. ed. ms. θύματα. 904. L. πτερίνοις. 917. ἀνεφθάρης junctim quoque Ald. Pessime ed. Kuster. ἂν ἐφθάρης, ut male citat Taylorus ad Lycurg. p. 329. 920. Citat Suidas v. Σιμωνίδης. τὰ om. Suid. ms. παρθ. 925-6. Suid. ἀμαρυγὰς. 936. ῥιγῶν] Suid. v. 943. ἀλᾶται στράτων] sic Suid. ms. v. νομάδες. ἀλλὰ τῷ στράτων ms. in ὕφαντ. 944-5. ὕφαντοδόνητον Suid. vv.

σπολάς. ὑφαντοδόνητον. ἔθος ms. ἔβα om. ms. *Ed. Med.* ἔσθος— ἀκλεῆς δ' ἔβα in σπ. at ἔπος— εὐκλεῆς δ' ἔβα in ὑφ. 977. διδόν' ἔνεστι] L. διδόναι ἔνεστι. 997. κατὰ γύας Dawes. Misc. Crit. p. 297. 1012. *Vide Adverss. p. 242. γε omittit schol.*

1016-7. Citat Suidas v. σποδεῖν. 1072. ἐπαναγορεύεται Suid. v. Διαγόρας recte. Et sic ex MS. Vat. U. edidit Kusterus. 1077. φιλοκράτην Suid. ms. in v. 1078. ζῶντ' αὐτὸν Suid. v. Φιλοκράτης. Forsitan delendum δέ, ut sit, ἦν ζῶντ' αὐτὸν ἀγάγη. 1079. καθ'] κθ Suid. ms. 1080. δείκνυσι πᾶσι Suid. ed. ms. *Vide Adverss. p. 150.* 1103. ὅς' ἀγάθ' Dawes. Misc. Crit. p. 299. vulgatum citante Musgravio Exercitat. Eurip. II. 5. *Vide Adverss. p. 225.* 1110. ἀετὸν Suid. v. ἀετώματα. 1111. Suid. ἀρχίδιον, ordine turbato. 1121. Suid. I. p. 123. 129. in ἀλλ' οὐτοσί et Ἀλφειός.

1122. Citat Suidas v. ἐποποῖ. *In fine, ποῦ ἔστι ποῦ ποῦ* Suid. ed. ms. 1126. ὥς ὅταν ἐπάνω Suid. ed. ms. ἐξωκοδόμηται. 1127. θεαγένης ἀμφότεροι κομπασταὶ ἐ. Suid. 1128. Suid. δούρειος in v. sed δούριος v. ἐξωκ. 1131. ἑκατονταόργιον ed. Ald. ἑκατοντόργιον] sic Suid. ed. ms. vv. δούρειος. ἐξωκόδ. *Burneius e Photii Lexico, ἑκατοντορόργιον. Vide Gaisford. ad Hephæst. p. 42.* 1137. Suid. γέρανοι. 1145. ὑπορύττοντες Palmer. improbante Kustero. *De ὑποτύπτειν vide Valckenær. ad Herodot. III. 130. p. 264. ubi Porsonus; ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην verum puto. χρυσίου θήκην Plutarch. II. p. 982. C.*

1148. νῆ δία γ' αἰ ν. π. Suid. ὑπαγωγεύς ed. ms. *Vide Adverss. p. 35.* 1157. πελεκώντων Dawesius Misc. Crit. p. 301. quod præceperat magnus G. J. Vossius Etymol. v. PELLECANUS p. 380. Cujus rei notitiam magno emptam optavisset Dorvillius. 1163. Suid. δρᾶ. 1168. ἀλλ' ὥδε φυλαξ γάρ] Omittit γάρ typographico errore ed. Kuster. φύλαξ τις τῶν citat Dawesius Misc. Crit. p. 212. γάρ quoque omittit editio Bergleri. 1208. ἄτοπόν γε τουτί τί τὸ πρᾶγμα] τί delet Porsonus, notans, Lege cum Kustero τοῦτο τὸ, vel forsan τοι pro τουτί. 1213. Omittit τῶν editio Beckii. 1229. φράσον δέ μοι τῷ πτέρυγε ποῖ ναστολεῖς tres primæ (πτέρυγε Ald.) σὺ ναυσ. Kust. quomodo in ed. 1547. corrigit Porsonus. δέ τοι μοι MSS.

1238. Ita legi et interpungi velim; μὴ θεῶν κινεῖ φρένας· Δείσας ὅπως μὴ—— πᾶν ἀναστρέψει δίκη. De ὅπως μὴ ἀναστρέψει vide Dawes. Misc. Crit. p. 229. cujus secundum exemplum (Eq. 112.) appositissimum est. Suid. v. μάκελλα adhuc pejus δειλάς. ὅπως μὴ restitue Sophocli Philoct. in Troj. apud Priscian. XVIII. p. 1169. ὁσμῆς μόνον ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. Vulgo μόνον ὡς, ubi præsto est cum suo γε Cl. Heathius. Œd. Tyr. 1084. δέδοιχ' ὅπως Μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. Ita recte Heathius cum MS. pro ἀναρρήξει. In loco autem Sophoclis ex Prisciano legendum videtur ὁσμῇ. Confer Sophocl. Philoct. 912. (890. ed. Br.) δεινὰς] sic Suid. ed. ms. v. μακέλλη, sed δεινὰς in μῶρ. Voluit Porsonus, δειλάς in v. μάκελλα, sic enim edd. Med. Ald. Kust. Eædem δεινὰς in v. μῶρά μοι δ. φ. Locus

Prisciani est, fol. 227. a. ed. Ald. “*Nos gravor hanc*
“*rem et hac re. Virgi. in X. quid si quod voce gra-*
“*varis Mente dares? illi βαρύνω τῷδε τῷ πράγματι, ἀρι-*
“*στείδης, οἱ δ' ἤκον οἴνῳ βεβαρυκότες οἱ ναῦται. καὶ βαρύ-*
“*νομαι τούτου καὶ τούτῳ καὶ τοῦτο. Sophocles ἐν φιλοκ-*
“*τήτῃ. (890.) μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δεόντος.*
“*Idem ἐν τραχινίοις. (151.) κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.*
“*Idem ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου* ἄντι ὑπονοῶ μὴ σκλη-*
“*ρυνθῇ τέ τῇ ἐμῇ ξυντυχία βαρυνόμενοι.” Putschius;*
“*Illi, βαρύνομαι τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτου βαρύνομαι. Nos,*
Gravor—Mente dares. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν
Τροία. Ὀσμῆς μόνον ὥς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. ἀντὶ τοῦ,
ὑπὸ τῆς ὀσμῆς. Κρατῖνος ἐν πλούτοις. μὴ ξυντυχία βαρυ-
νόμενοι.”

1244. Confer Eurip. Alcest. 686. ἀτρέμας] ἀτρέμα
Kuster. ex MS. Vat. U. 1247. μέλαθρα μὲν ἂν
καταιθαλώσω Suid. ed. ms. μέλαθρα. Mox μελαναίγιδα bis
plane ms. Suid. 1250. ἐς αὐτὸν ὄρνεις (ὄρνις ed.) Suid.
ms. παρδαλῇ. Deinde πόρδαλις et sic porro. ἐπ'—ὄρνις
Med. Kust. 1251. πλεῖν] Suid. ed. ms. 1253.
διακόρου Suid. ms. v. διεμήρισαν et mox τῷ. 1255-6.
θαυμάζειν] sic et στύομαι Suid. ms. τριέμβολον. et οὕτω
omittit. θαυμάζειν edd. Med. Ald. -ζεις Kuster. 1256.
Lege στύομαι ex Suida v. τριέμβολον, Eustathio ad Il. A.
p. 862. 1264-5. μ. τὴν πόλιν διαπερᾶν Suid. ἀποκε-
κλήκαμεν. 1272. Suid. corrupte in κατα κέλ. sed
om. ms.

1281. Lege ἅπαντες, ut habet ed. Kuster. 1283.
σκυταλιεφόρον Suid. ms. sine distinct. vide Eccl. 355.

Ed. Med. junctim σκυταλιεφ. In Eccl. νυνὶ δέ μου edd. (certe tres primæ) νῦν conjecit Kusterus, e MSS. edidit Brunckius. In Avibus legisse videtur Porsonus, ἐσκυταλιοφόρουν, νῦν δ. Ut uno verbo res significetur, postulat orationis concinnitas. 1290. Lege cum augmento, ut recte habet Aldina, ὠρνιθομάκουν. Vulgatum citat Joann. Taylorus Præf. ad Lycurgum. Eadem medicina curandus Æschylus Pers. 658. ubi cætera partim e conjectura, partim ex MSS. bene administravit Cl. Brunckius. Lege igitur ἐπωδῶκει et omnia rite procedent. ῥστροησ' pro οἰστροησ' lege in Euripid. Bach. 32.

1291. ὀνόματ' ἦν κείμενα] Tryphiodor. 286. 1297. L. Συρακοσίῳ ob metrum, ut in fragmento Eupolidis apud Scholiasten. *Opusc. pp. xciii. 35.* 1298. ἦκειν Dawes. Misc. Crit. p. 301. cui favet Symmachus apud Schol. si modo corrigatur, ἦκειν, ἐφ'κει. et Suid. qui v. ἦκει exhibet ἦκει notante Kustero. Pro ἐκαλεῖτο Suid. καλεῖται. Vide ad Nub. 1350. καλεῖται et ἦκει Suid. ed. et ms. ἦκει. 1299. στυφοκόμπου] Suid. v. ubi πεπληγμένος. 1310. ἐμπίμπλη Schol. Nub. 633. *In schedis;* Ita in Herodoto VII. 39. vel ἐμπιμπλέει vel ἐμπίμπλησι restitue ex Stobæo XVIII. p. 158. 1313. Incipit Strophe. *Ad Hecub. 1161. p. 76. Opusc. p. xciii.* 1314. Dele ἄν. 1321-2. Citat Suidas v. ἀγανόφρονος, ubi male junctim legitur, τότε τῆς. 1323. Suid. βλακικῶς. 1324. Cum hoc versu desinit strophe. Citat Suidas v. οὐ θάττον.

1325. Incipit Antistrophe. Lege vero ob metrum πτερύγων. πτερῶν et πτερύγων permutantur in textu et scholiis Ran. 1346. 1325-6. Dele αὐ γ'. 1328.

Lege ob metrum ἐστὶ τις. 1334. Post hunc versum desunt duo alii ad complendam antistrophen, qui forsan repetendi sunt ex Strophæ ultimis. Confer Euripid. Bacch. 877-81. 897-901. 1335. οὗτοι Schol. probante Valckenærio ad Eurip. Phoeniss. 455. 1342. Suid. αἰβοῖ. 1357. Etymolog. ἀντιπελαργεῖν. ἀντιτρέφειν. Vulgo inepte ἀντιστρέφειν. 1364-6. Lege, ταντηνὶ δέ γε Τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρα Λαβῶν, νομίσας ἀλεκτρυνόνος ἔχειν λόφον. PORSONUS.

1385. Suid. ἀναβολάς. 1417. Suid. ἔαρος. 1417. Suid. ἔαρος. 1419. Opusc. pp. 32-3. ad Orest. 659. 1423. Suid. ὦ μακ. τ. τ. 1426. ὑπαὶ πτέρυγων] L. ὑπό. 1432. σκώπτειν Suid. v. ἐπίστω. probante ibi Kustero. 1437. νῦν τοι Eustath. ἰλ. α. p. 85, 35 = 64, 22. π. 1055, 21 = 1071, 1. 1442-3. Suid. Διῡτρέφης. δεινῶς τε] Sic Suid. ed. ms. πυτιν. 1432. Schol. Legendum, πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ut monuisse videri potest Kusterus ad Suid. T. III. p. 70.

Nempe ita conceptus fuit versiculus. ^{σκαπτ} πεζῇ βαδίζω ν εἰν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. *Utrum in ultimis Porsoni mentem assecutus sim nescio.*

1461. Suid. βέμβηξ. 1467. ἀπολούμενος] sic Suid. ms. v. ἀπολιβάξεις. ed. ms. οὐκ ἀ. 1468. στρεφod. Suid. ed. ms. in v. 1471. ἐπεπτόμεσθα edidit Kusterus ex MS. Vat U. 1473. γὰρ] τι ms. Suidæ in ἔκτοπον. 1474. ἔκτοπον] Suid. 1477-8. δεινὸν ed. ms. μὲν οὖν Ald. ms. et ἀεί. ἰν ἔκτ. 1478. Lege omnino τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος, ut infra ΤΟΥ δέ χειμῶνος. Opusc. pp. xciii, 29. 1480. τοῦτο Schol. Suid. in

ἐκτ. *Ald. ms.* 1490. ἥρω dissyllabon ut Homer. Il. H. 453. Plato Comic. apud Athen. X. 11. p. 442. A. 1496. τίς οὐγκαλυμμός Dawes. Misc. Crit. p. 210.

1498. ἄρα] ὥρα Suid. ed. ms. πην. 1501-2. Suid. ἀπαιθριάζειν. 1504. φίλε] ὦ φίλε ed. Kuster. Schol. 1506. L. ὀλεῖς. Pessime Kusterus ὀλέσει edidit ex MS. Vat. U. Vide supra ad Eq. 463. Dawes. Misc. Crit. p. 216. 1508. σκιάδειον] Sic Suid. ms. ὑπόδυθι. 1513. πηνίκαπτ' Dawes. Misc. Crit. p. 302. πηνικάτ' Toup. in Suid. III. p. 52. πηνίκ' ἄρ' Brunck. ex MSS. πηνίκ' ἄττ' Suid. ed. ms. ἢ πηνίκ' ε. Vide *Append. ad Toup. pp.* 467-8.

1518. ὥσπερ ἐν Suid. ed. ms. θεσμ. 1533. *Ad Hec.* 1166. 1537. ταμιεύει ex MS. Vat. U. edidit Kusterus. 1549. *Suidas*, Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ Μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρός. Kusterus conjicit κατάρατος. Porsonus; Fallitur Kusterus. Vide Aristoph. Av. 1549. et mirare Suidæ stuporem. 1556. ἦ] ἦ ed. Kuster. Suid. vv. δειλότερος. Πεισάνδρου δ. 1561. ἀνῆλθεν] ἀνῆλθ' ed. Kuster. ut habet Scholiastes. κατ'] sic Suid. ed. ms. λαῖμα. et mox τοῦ pro τῆς. 1567. ἐπὶ δεξιά Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 1360. 1568. λαισποδιάσαι Suid. ms. v.

1588. τῷ λ. Suid. ἢ λήκυθον ut videtur, ubi primo scripserat C. C. C. λύχνω e Nub. 56. sed mutavit. 1592. Suid. ἢ τέλματα. 1594. Suid. αὐτοκράτορα. 1604. ἀποστερεῖν ex MS. Leid. Valck. ad Theocrit. Adoniaz. 90. p. 384. 1613. ταῦτά γε σὺ ed. Kuster. Lege πανταγί. 1616. ἀκουσον citat Dawes. Misc. Crit. p. 299. 1619. μισητεῖαι Suid. ms. μεν. 1626.

τούτοις ἐγώ. ΠΟ. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἔρου] *Lege, transposito γε, τούτοις ἐγωγε. τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου.* 1629. εἴτοι Dawes. Misc. Crit. p. 303. qui advocat Av. 665. 1683. Lysistr. 167. Eurip. Hippol. 507. Elect. 77. εἰ μὲν τι Kuster. Εἴ τι MS. Vatic. U. 1647. Suid. διαβάλλεται. διαβαλοῦμαι Archippus in Suid. ms. qui addit, καὶ ἀριστοφάνης. et mox, καὶ διαβάλλειν ante ἐπιχειροῦντι.

1655. νόθῳζαποθνήσκων] τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων ed. Kuster. Harpocrat. v. νοθεῖα. ut legit quoque scholiastes. 1660-1. Suid. ἀγχιστεία. 1667. νῆ Δία] μὰ Δία ed. Kuster. 1670. αἰκίαν ed. Kuster. ex MS. Vat. U. ut et Scholiasten legisse patet. 1682. Suid. διαλλακτής. 1690. πολλήν γε] sic Suid. ms. τεινθ.

1692. *Lege ex schol. sup. 1564. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι. ἀλλὰ quoque recte inserit textus editionis Kusterianæ, quamvis Kusterus ipse in notis proponat, γαμικὴν χλανίδα νυνὶ διδότω τις δεῦρό μοι. Opusc. p. 36.* 1710. *Adverss. p. 153.* 1712. ἀνωρόμαστος] sic Suid. ms. ἰν ὁσμή. 1713. καλὸν θέαμα θυμαμάτων δ' Toup. in Suid. III. p. 137. ex Suida v. ὁσμή. θυμαμάτων δ' Suid. ed. ms. ὁσμή. 1714. διαπνέουσι Suid. ed. ms. 1715. θεαῖς] θεᾶς edd. Ald. Kuster. 1730-3. Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία—ξυνεκοίμισαν Dawes. Misc. Crit. p. 306. et ex eo Reiskius. 1734. Delet ἐν Dawes. 1735. Suid. v. ἀμφιθαλής. 1739. καυδαίμονος Ἦρας Dawes.

ECCLESIAZUSÆ.

2. 'ΕΞΗΤΗΜΕΝΟΝ] ἐξηρημένον Jac. Palmer. Exercitat. p. 776. J. Jens. Lect. Lucian. I. 5. ἐξαπτόμενον J. Clericus Art. Crit. II. p. 381! 10. λορδουμένων Suid. v. λορδουμένων. quod respuit T. Faber, obnitente Kustero. Per λ Suid. ed. ms. 13. Hinc explicandus Plato Comicus apud Athen. X. 11. p. 441. F. 442. A. ubi μύρτων χειρὶ παρατετιλμένων vertes, *cun-
norum manu depilatorum*. Nam, ut subjungit Comicus, λύχων— ὅσμᾱς οὐ φιλοῦσι δαίμονες. Vide Append. ad Tour. p. 480. Opusc. p. xciii. 26. θαυμάτια recte Ald. θοιμάτια citat Toupius Cur. Posterior. in Theocrit. V. 19. 32. Ad Xenoph. Anabas. p. lii.

36. κνίσμα] κνῦμα Kuster. e Suida v. κνῦμα. et Eustathio ad Homer. Odyss. N. p. 1746. κνῦμα Suid. ed. ms. In schol. lege λαβοῦσα. 45. ἡμῖν ἀποτίσειν] L. ex ed. Ald. Suid. v. χοᾶ, ἡμῶν ἀποτίσειν. Vulgatum citat Scholiastes ad Acharn. 960. ἡμῶν om. Suid. in χοᾶ. et alia corrupte. i. e. Suid. ms. nam edd. Med. Ald.

Kuster. habent ἡμῶν. In schol. ἔκοπτον] Lege ἔκαπτον. Idem mendum ex Aristotele Hist. Anim. IX. 35. sustulit Hemsterhusius ad Plut. p. 314. 48. παρά τ' ἀνδρὸς] Lege παρὰ τάνδρὸς ex Suida v. κατὰ σχολήν, et ita ed. Kuster. 53. ὄφελός ἐστ' Petav. ad Synes. p. 31. ἐστίν ὁ. Suid. ms. ὄφελος. ubi τε om.

56. ἐμπλησμένος. *Ita tres primæ.]* πεπλησμένος Suid. v. τριχίδες. ἐμπλημένος v. ἐμπλημένος, omnino recte. ἐμπεπλησμένος citat Casaubonus ad Athen. VII. 24. p. 570, 46. πεπλησ. Suid. ed. ms. τριχίδες. ἔβιττε Suid. ms. 57. ὥς ἂν ἀνέρωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 307. 61. κατάπερ] ὥσπερ Suid. ed. ms. λόχμη. ξυγκ. ms. Post εἶναι addit ms. ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἧ. ἐχλαινέτο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὥς ἀνὴρ. *Omittit ista ed. Kuster. non Med. Ald. quæ καὶ ἀλειψάμεναι—ἐχλαινόντο.*

62. ὀπόθ' ἀνὴρ Dawes. Misc. Crit. p. 217. et mox ἐχλιανόμην, cujus prima [*secunda*] producitur. Lysistr. 387. 70. νῆ τήν Ἐκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί.] τὸν καλὸν Dawes. Misc. Crit. p. 307. *In marg. ed. 1532. Athen. p. 574. D. MSS. τὸν ἀβρόν. Vide Adverss. p. 137. et ad Acharn. 1048.*

71. Suid. πώγων. 75. Lege θαυμάτια. Vide supra 26. infra 99. 275. 78. ἐκείνων Suid. ed. ms. σκύταλον. 99. L. θαυμάτια ex Ald. 102. Πατρονόμου Suid. v. Ἀγύριος. In πρόνομος ms. ἀγύρρι (sic). ἐλάνθανεν ed. ms. *Pejus ἀσσύριος ed. Med.*

115. ἡ μὴ ἔμπειρία] ἡ μὴ-ἐμπειρία Canter. T. Faber.

Suid. v. ἡ μὴ, ubi vulgatum male probat Kusterus. Sic μὴ-σπάνις, *copia*, Eurip. Hec. 12. οὐ-σπάνις Orest. 942. οὐκ-ἀπόδειξιν Hippolyt. 197. Male igitur sollicitavit Musgravius Bacch. 455. πλόκαμός τε γὰρ σοῦ ταναός, οὐ-πάλης ὑπο. Οὐ-πάλης ὑπο idem est quod ὑπ' ἀγυμνασίας Aristoph. Ran. 1120. Vide et Euripid. Bacch. 1288. Confer et C. A. Duker. ad Thucydid. I. 137.

116. Suid. v. ἐπίτηδες, ubi in fine addit Porsonus ex ed. Med. καὶ αὐθις ὥσπερ ἐπίτηδες. 121. ἴσθι σὺ Suid. ms. περίδον. 123. τοι pro τι Ald. 129. ληρῶν Suid. v. Ἀριφράδης. 139. μεθύνωντων T. Faber et post eum Kusterus; atque ita Suidas v. παραπεπληγμένα, ed. et ms. 142. Lege ex ed. Ald. ἐμπεπωκότες. Vide ad Pac. 1143. 144. κάθιζ Ald. 146. Schol. ἀλαχοῦ] Eq. 391. 153. βίαν Dawes. Misc. Crit. p. 309. vulgatum defendente Reiskio et post eum Toupio in Suid. I. p. 80. Vide Porsoni Append. p. 441.

161. οὐ προβαίην ἂν πόδα Kuster. ad Suid. I. p. 92. ἐκκλησιάσουσ' Id. ad Aristoph. Lege vero cum Suida οὐδ' ἂν. Vide ad Orest. 1427. ubi οὐκ ἂν edd. 1798. 1811. sed forsan casu. οὐδ' Bentleius (Porson. Opusc. p. xciii.) 167. εἴτι βλέψασα Ald. 169. κάθησθ' Ald. 173-5. Citat Suidas vv. μέτα. προστάτης, monente Toupio in Suid. III. p. 89. In ultimo autem ex Suida v. προστάτης legendum est, pro ἅπαντα, τοιαῦτα. Vide App. ad Toup. p. 505. l. 1. 173. Suid. ed. ms. μέτα. 175. ἅπαντα om. Suid. ms. προστάτης.

176-8. Citat Suidas v. προστάτης. 181. φιλεῖν μὲν Kuster. εἰ τ. φ. μὲν Suid. ed. ms. v. δυσαρε-

στούμενος. τοὺς μὲν φ. ed. ms. v. ἐκάστοτε. 182. ἀντι-
βολεῖσθ' Suid. vv. δυσαρεστούμενος. ἐκάστοτε. ed. et ms.
ut videtur. 191-2. εἶπας -εἶπω] L. εἶπες—εἶπον. 195.
L. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ'. Vide ad Lysistr. 523.

207-8. Suid. Αἴσιμος. Schol. 208. Lege χωλὸς
Αἴσιμος et hic et apud Suid. in v. 209. πέπεισοι
Suid. ms. ἔτι. Ed. Med. πέπεισθε. 215. πρῶτα μι-
τάρια Suid. βάπτουσι. μὴ τάρια ms. 218. Suid.
χρηστῶς. 234. σώζειν ἐπιθυμοῦσιν] σώζειν μάλ' Scali-
ger. ἐπιθυμήσουσιν T. Faber. 235. τίς om. Suid.
ed. ms. v. θάττον, ut recte pro μάλλον.

240. διείζετε. (sic. *Neque hoc intelligo, neque
quæ causa fuerit mutandi conjicio.*) 254. Suid. γλά-
μων. 255. “ ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε Schol. ad
Acharn. 863.” Kuster. εἶπω ἐς πυγὴν κυνὸς Suid. ed.
ms. v. τούτω μὲν. 256. ὑποκρούωσι Suid. ms. bis in
ὑποκρούουσιν sc. προσκιν. per ι ms. sed dubitanter. 258.
ἦν σοι Ald.

275. θαίμάτια Ald. recte. Male citat vulgatum Tou-
pius in Suid. I. p. 146-7. τάνδρεϊά γ' ἄπερ ε. ἐπαναβά-
λεσθε Toup. partim ex Suid. in Suid. I. p. 147. Corrige
obiter καταβάλλονσ' in Alexid. apud Athen. XIII. 3. p.
568. Hermippus ibid. II. 15. p. 56. C. πάντες ἐμβα-
λοῦσιν αἰεῖ. 276. ἐπαναβάλεσθε per λ simplex Suid.
ed. ms. in v. et bis περιστολίζεσθε. 282. L. σπεύ-
σαθ'.

283. Lege omnino ὀρθρίοις ex Suida v. ὑπαποτρέ-
χειν. Vide Ran. 1391. Valckenær. ad Theocrit. VII. 21.
Toup. Epist. Crit. p. 26. et corrige μεσονύκτιοι apud

Theocrit. XIII. 69. ὀρθρίοις Suid. ὑπαποτ. (*ante ὑπάγ-
 γελτος sc.*) sed hunc versum om. ms. altero posito.
 Mox vero utrumque habet in ordine. πύκνα Suid. ms.
Vide ad Hec. 979. *Opusc.* p. xciii. 285. τοῦτο τὸ
 ῥῆμα Suid. *in* ἐξολ. 287. ὁ γὰρ κ. Suid. ed. ms.
 ἐξολ.

289-310.

ΣΤΡΟΦΗ.

1. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὧ ἄνδρες, ἠπείλησε γὰρ
2. ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
3. μὴ πρὸ πάνυ τοῦ κνέφους
4. ἦκη κεκονιμένος,
5. * στέργων σκοροδάλμη,
6. βλέπων ὑπότριμμα,* μὴ
7. δώσειν τὸ τριώβολον.
8. * σὺ δ', ὧ * Χαριτιμίδη,
9. καὶ Σμίκυθε, καὶ Δράκης,
10. ἔπον κατεπείγων,
11. * σαντῶ προσέχων ὅπως
12. μηδὲν παραχορδιεῖς
13. ὧν δεῖ σ' ἀποδείξαι.
14. ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
15. λαβόντες ἔπειτα * πλη-
16. σίον καθεδούμεθ', ὥς
17. ἂν χειροτονῶμεν
18. ἅπανθ' ὅποσ' ἂν δέῃ
19. τὰς ἡμετέρας φίλας,
20. καίτοι τί λέγω; φίλους
21. γὰρ χρῆν ὀνομάζειν.

ἈΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1. ὄρα δ' ὅπως * ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεος
2. ἤκοντας, ὅσοι προτοῦ
3. μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
4. ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
5. καθήντο λαλοῦντες
6. * ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
7. νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
8. ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
9. ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
10. οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
11. τὰ τῆς πόλεος διοι-
12. κεῖν ἀργύριον * λαβών·
13. ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
14. ἐν ασκιδίῳ φέρων
15. πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον ἂν,
16. καὶ * πρὸς δύο κρομμύω
17. καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
18. νυνὶ δὲ τριώβολον
19. ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
20. πράττωσί τι κοινὸν, ὥς-
21. περ πηλοφοροῦντες.

Totum locum descripsi ex Dawesio pp. 312-3. nisi ubi aliter malebat Porsonus, cujus lectiones asterisco notavi. Stroph. 2. ὥς ἂν edd. (i. e. Ald. Junt. 1515. 1525.) ὅς MSS. et Suidas. 4. κεκονισμένοις (sic) edd. κεκονισμένος Rav. κεκονιμένος Brunckii MSS. et Suidas. 5-8. Dawesius; Βλέπων ὑπότριμμα, Στέργων

σκοροδάλμη· ἀλλ' Ἀγ', ὧ Χαριτιμία Καὶ Σ. *Quatuor pri-
mas voces transponit Porsonus.* τὸ ante τριώβολον om.
edd. non mss. *Utraque lectio per se proba, sed arti-
culum poscit metrum.* Tum ἀλλ' ὧ edd. mss. σὺ δ'
Porsonus. Nempe σὺ ita fere σ scriptum, ut sæpe in
Photio Galeano, facillime in α abit. *Exempli gratia*
in Vesp. 1426. ἀβάρει Suidas. *Vide etiam Porsoni*
Opusc. p. 277. *Hoc dato, cetera sponte sequuntur.*
χάριτι μία ἢ καὶ edd. ΧΑΡΙΤΙΜΙ'ΔΗ καὶ Brunck. *Cha-
ritimides classis Atticæ dux apud Ctesiam post Herodot.*
Wesseling. p. 818. 9. δράκη edd. δράκης mss. et
Dawes. 11. σαντὸν duæ edd. et Dawes. σαντῶ 1515.
Suidas v. παραχ. duo MSS. Brunckii, et ut videtur
Ravennas, quod paulo melius judicabat Porsonus.
Ita etiam Bentleyus. 12. παραχορδιῆς edd. -εῖς ms. et
Suid. 15. πλησίοι duæ edd. et Dawes. πλησία 1515.
πλησίον Br. et nī fallor Porsonus. 21. χρῆν μ' (vel
χρῆν μ') edd. et mss. μ' om. ed. Kuster. et Dawes.
*Si recte memini, servari posse pronomen censebat Por-
sonus.* *Antistr. 1. ὠθήσομαι edd. Dawes. atque ita*
citat Porsonus ad Hec. 398. *Sed aiebat se in ὠθήσομεν*
magis propendere, quod edidit Brunck. e MS. et habere
videtur Ravennas. (alius MS. ὀνήσομεν.) ἄστεως edd.
ἄστεος Dawes. et Br. 3. ἐλθόντ' ἔ. λ. edd. pejus
etiam MSS. ἐλθόντας ἔ. λ. Emendavit Dawesius. 5.
κάθηντο edd. καθῆντο Br. λαλούσαι ed. 1515. 6. Ver-
sum in edd. omissum supplet Ravennas. *Athenæus*
XV. p. 685. B. κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς Φερε-
κράτης ἢ Στράττις φησὶ, Λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας ἐν

τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ, λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων
 κοσμοσανδάλων τε. *Vulgo λαλεῖται. Vide an potius le-*
gendum sit λαλεῖτ' αἰ, nam de metro nil expedio. De
μύρῳ confer Equit. 1372. Eupolis apud Schol. ad Vesp.
1263. χάμυνίᾱς ἐκεῖνος ἀμέλει κλαύσεται, Ὅτι ὦν ἄγρoικoς
ἴσταται πρὸς τῷ μύρῳ. Θεῶν ἐνεχ' ὡς ἐπλευσε κακὸς ὦν
εἴσεται. μύρῳ pro μορίῳ audacter repono, de ceteris non
valde contendo. 9. γενάδας edd. 11. πόλεως
edd. πόλεος Dawes. 12. φέρων edd. mss. Dawes.
λαβὼν probabiliter Brunckius judice Porsono. Vide
ad Equit. 987. 15. ἄρτον αὐ καὶ δύο edd. αὐ om.
Brunckii MSS. non Rav. ἂν Dawes. probante Porsono.
Tum 16. καῖσως Dawes. καὶ πρὸς Porson.

290. ὅς Suid. ed. ms. et πρῶτα ἢ κεκονιμένος. οὗς ms.
 in πρῶ. 291. κεκονιμένος Suid. ed. ms. in vv. κεκο-
 νιμένος. πρῶ. probante Kustero in indice. βλ. ὕ. στ. σκ.]
 Eodem ordine Suid. ὑπότ. 294. Citat Suidas v.
 ἔπον. 295. σαντῶ Suid. ed. ms. παραχορδιεῖς. παρα-
 χορδιεῖς Suid. v. παραχορδιεῖς. 296. Suidas. σύμβο-
 λον.—ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ κ τὸ σύμβολον
 λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι. Lege et dis-
 tinguere, ἕως τοῦ κ. Τὸ σύμβολον—καθεδούμεθα. Quæ
 leguntur apud Aristophanem Eccles. 296. 299. L.
 ex Ald. χρῆν μ' ὀνομάζειν. 302. κάθηντο quoque edd.
 Ald. Basil. 1532. 315. οὐδ' ἐκεῖνο Toup. in Suid. III.
 p. 312. lege ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο. Vide ad Lysistr. 523. Vide
 Append. ad Toup. p. 481. penult. 318. ἡμιδιπλοίδιον
 Toup. in Suid. III. p. 312. Append. ibid. p. 481.

329. οὔτι που om. Suid. ms. τί τοῦτο. 330. κατα-

τέτληκεν ms. 338. ᾧ T. Faber. nolente Kustero, probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 157. 347. μ' ἡγχήσαιμι εἰς Suid. ms. φανή. *sed alterum η ita scr. ut parum distet ab ε.* 349. Schol. Hæc sua fecit Suidas v. γνώμην, ut monuit Toupius ad Suid. I. p. 80. 350. καμ'] sic Suid. ms. ὅτι μ' εἰ. *Ed. Med. κάμοι.* 351-2. ἐμοὶ δ' ὦρα—εἰς ἐκκλησίαν. 354. νῦν Kuster. 355-6. Suid. ἀχράς.

363. τίς οὖν vel τίς νῦν T. Faber. L. ex Ald. τίς ἂν οὖν. τίς ἂν οὖν Æschyl. Theb. 1068. recte restituit ex MSS. duobus, quibus adstipulatur Turnebi editio, Brunckius: quod restituendum est apud eundem Agamemn. 1350. 364. τὴν κατάπρωκτον δ'. Toup. in Suid. III. p. 311. 366. Ἀντισθένην] sic Suid. ms. χεζήτ. 368. βουλέπω Ald.

369-70. Suid. βεβαλανωμένον. *Vide Opusc. pp. 35-6.* 377. Dele τὸν ob metrum. 381. νῦν pro νῆ Δί' Ald. Kuster. 384. ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως edd. Ald. Wechel. Francofurt. unde Dawesius Misc. Crit. p. 198. legit, ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόως. 385. σκυτοτόμοις T. Faber et Kuster. ex Suida v. σκυτοτόμος. σκυτοτόμοις εἰκ. Suid. ed. ms. 386. οὐ γὰρ ἀλλ'] ut ex Thesm. Suid. ed. ms. in v. οὐ γὰρ ἀ. 387. λευκοπληθὲς Ald. 392-3. Suid. ἀποίμωζον. 398. πρῶτος] sic, et παρείρπ. Suid. ms. παρείρπ. *Ed. Med. πρῶτον et παρείρ.* 402. ὃς αὐτὸς T. Faber. 406. σαντοῦ Suid v. γλάμων et supra σκορόδων.

410. Vertit T. Faber, *Ipse enim negabat se pallium habere.* Unde liquet eum legisse, quomodo et citat

Dawesius Misc. Crit. p. 214. μέντ' οὐ φασκεν. At vero si hoc voluisset poeta, dixisset, οὐκ ἔφασκεν. Vocalis enim initialis nunquam eliditur ob οὐ præcedentem. Deinde omni sensu caret ista lectio. Legendum igitur, μέντοι φασκεν. Accessit nudus, ut plerisque videbatur, quamvis ipse contrarium affirmaret. Sic in hac et Aldina editione legitur, Vesp. 159. μ' οὐχρησεν quod in Kusteri editione recte exaratur, μοι ἔχρησεν. Aldus vero recte quoad sensum exhibet μέντ' οὐφασκεν. Quæ scripsit Heathius ad Euripid. Troad. 592. ὅτε σὸς γόνος ἐξέφυγ' ἄδαν, frustra scripsit. Dawesio eundem errorem erravit Pauwius ad Æschyl. Choeph. 930. Fl. Christianus ad Lysistr. 460. Th. Burgess. ad Sophocl. Œd. Tyr. 1387.

411-2. Minus emendate Suidas v. δημοτικά. 412. σωτ. δ. Suid. ms. τετραστ. et στατήρ. In τετραστ. ed. Med. δ. σ. sed in στατήρ, σ. δ. 415. γὰρ om. Suid. ms. τετραστ. et edd. Med. Ald. Kust. κναφεῖς ms. τετ. et edd. Tum notat om. Suid. ms. κναφεῖς. quod incertus sum utrum pertineat ad γὰρ 415. an πρῶτον 416. In κναφεύς, γὰρ om. Med. Ald. non Kust. πρῶτον servant tres edd. Et γὰρ et πρῶτον in τετρ. omittunt edd. 416. om. πρῶτον ed. ms. v. τετραστ. scil. ἡλίου τροπῇ ms. in τετ. ut videtur. 417. ἂν ὑμῶν Suid. ms. τ. βλάψοι Suid. v. κναφεύς. 418. μὴ ἐστὶν Suid. ms. σκυλοδέψων. 419. κ. ἐς τὰς ἀπονεμήμενας (sic) ms. in v. τετ. ubi ed. Med. κ. ἐς τοὺς ἀπονεμεημένους. 420. σκυλοδεψῶν ceteræ edd. recte. Vide Kuster. ad Plut. 514. et ita Suid. in v. τὴν θύραν Suid. v. ἀλφитаμοιβούς. ἐς τῶν σκ. ms. τετρ. 421. ὀφειλέτω] sic Suid. ed. ms. τετρ.

sed ἀφείλετο in σισύρα. 422. εἰ δὲ κα̃κεῖνα π. Suid.
ἀντεχειροτόνησεν.

425. κλαίειν Suid. v. ἀλφιταμοιβούς. 428. "Citat
Suidas v. λευκή τις." Toup. in Suid. II. p. 127. Nu-
merosior vero incedet versus, si cum Suida legamus,
ἀνεπήδησ'. Suid. ms. om. λευκή τις. 441. γυναῖκα δ'
ἔφη πρᾶγμ' εἶναι Ald. 442. κούχῃ τὰ πόρρητ' Dawes.
Misc. Crit. p. 316. 444. δουλεύοντε Ald.

446. συμβάλλειν] Suid. v. ἱμάτιον χρυσίον 447. ms.
et 448 ut edd. 1532. Kust. 449. Suid. ἀποφέρειν.
464. οὐδ' ἀστενακτὶ Suid. ἀστ. σὺ δ' ἀστενακτὶ Suid.
ms. eo loco ut videtur. 468. κινεῖν ἑαυτάs ed. Ald.

471. γέ τοι Suid. et γεραιτέρων v. γεραιτέρος. γέ
Suid. ed. τε ms. v. γεραιτ. τέ τι ms. μῶρα. 472. ὅs'
ἀνόητα χῆ μ. Suid. ed. ms. utroq. l. βουλευσόμ. ms.
μῶρα. 473. ἡμιν] ἡμῖν ms. μῶρα. 482. ἡμῖν Ald.
485. κύκλω——κα̃κεῖσε καὶ τὰ τῇδε Ἐκ δεξιᾶs Valckenær.
ad Eurip. Phœniss. 272. Alibi confert Av. 1196. 509.
Omittit περ ed. Kuster. Ald. ἃ ξυνεγκάμην] T. Faber,
ξυνενεγκάμην vel ξυνενέγκαμεν. Ed. Kuster. ἃ ἵπηνέγκαμεν.
Legendum vix lineola mutata ἃ ἕξηνεγκάμην, i. e. ἃ
ἕξηνεγκάμην. Verbum occurrit supra 76. atque ita ed.
Francofurt. Ald. 510. Olim conjecerat κεῖται μὲν δῆ.
512. ξυμμίξας' edd. Ald. Wech. Bas. 1532. Suid. v.
ξυμμίξας', probantibus Dawesio Misc. Crit. p. 317,
Valckenærio ad Herodot. II. 64. Toupio in Suid. II.
p. 162. et ita T. Faber. 514. L. χρήσωμαι. Sic
Bentleius. (Opusc. Porson. p. xciii.) Vide autem
Præf. Hecub. p. lxx.

530. μετῆλθε Kuster. improbante Marklando ad Eurip. Suppl. 670. 536. ἴν' ἀλεαίνοιμι edidit Kusterus ex Suida v. ἀλεαίνοιμι. 539. Delet καὶ T. Faber. καὶτι χ' ἢ β. Kuster. sequente Toupio in Suid. III. p. 56. Fabro vero assentiente Cur. Noviss. in Suid. p. 88. *Vide Porsonum ibid. p. 503.* 546. μὰ Δί' ἀλλ' ἔφην ἔγωγ' ὥχόμην Ald. 550. κάθησο Kuster. κάθησον—μασόμενος (*vel* μασσόμε.) ms. Suid. σηπία. *Ed. Med.* κάθησο τ. σηπείας μασσόμενος. 565. ὥστ' ἔμοιγε recte ed. Ald. Francofurt. 570. γνώμης Markland. ad Eurip. Suppl. 547. 573. τι pro τοί γε Ald.
578. πλείστων Toup. in Suid. III. p. 228. sed nihil opus. Thucydid. I. 84. αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει. Subintelligitur scilicet μέρος. Ran. 337. χαρίτων πλείστον ἔχουσιν μέρος, quæ vulgatam satis firmant. Obiter moneam locum Aristophanis Dædaleusi, ut citatur a Photio recte legi, ταχὺ νῦν πέτον, non Toupii τάχυνον. *Vide Append. ad Toup. p. 477.* 580. *Ad Orest. 264.* 583. Citat Suidas v. ἀντ' ἄλλης, monente Toupio Epist. Crit. p. 27. 588. *Vide Plut. 556. Æschin. p. 47. ed. Taylor. = 14, 13. H. Steph. In marg. 1532. addit Demosth. Mid. p. 125, 13. Tayl. = 349, 9. ed. Par. 549, 12. Reisk.* 589. τὸν δ' οὐδ' ἀκολουθῶ T. Faber. 592. τῶν οὖν σπελέθων ob metrum. 601. οὐδεὶς οὐδὲν Faber. οὐδεὶς οὖν ἐν Kuster.

607. καὶ βούλεται τοῦτον σκαλαθῦραι] Dele τοῦτον et lege βούληται, quod posterius habet ed. Kuster. τοῦτον quoque delet Faber. Versus recte scriptus legitur apud Suid. v. σκαλαθῦραι. *Ex ed. 1532.* Dele τοῦτον et

lege βούληται cum H. Stephano Thes. L. G. III. p. 806. B. Suid. v. σκαλαθῦραι, ubi ms. μειράκιον. μείρακος (sic) ed. Med. 610. Lege συγκατακεῖσθαι. Vide infra ad 615. 611. πῶς οὖν εἰ ex Ald. ed. Kuster. 612. ζητοῦσιν Ald. 615. Ob metrum lege συνῶμεν. Idem mendum sustulimus supra Vesp. 50. contrarium Thesm. 608. (vide Cl. Brunck. ad Æschyl. Prometh. 243.) Ran. 1538. συνετός. Æschyl. Choephor. 609. ζύμμετρον. 617. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; τοῦ μὴ σοὶ Faber. L. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; περὶ τοῦ μή. Cf. Av. 609. Vide Opusc. p. 23. 618. Ed. Ald. καὶ σοι τοιοῦτον ὑπάρξε 619. Videtur personarum nomina hoc et sequente versu delenda, et legendum ὑμέτερον. Hæc scripsi, cum vidi nullam personarum distinctionem agnoscere Aldinam.

621. αἰσχροὺς] Optime Ald. αἰσχίους ut edidit Kusterus. Mox lege, ἐπὶ τοὺς δέ. 624. Lege ob metrum τοῖσι καλοῖς ex Ald. Hoc leve mendum non sustulit Ruhnkenius ad Timæum p. 195. vide ad Vesp. 399. 625. ταῖσι γυναιξὶ ed. Kuster. quomodo citat Ruhnkenius ad Timæum p. 195. Lege præterea πρὶν ἂν—χαρίσωνται. Vesp. 724. πρὶν ἂν—ἀκούσης. Pac. 84. πρὶν ἂν ιδίσης καὶ διαλύσης. Eq. 957. πρὶν ἂν—ἀκούσης. Lysistr. 705. πρὶν ἂν—ἐκτραχηλίσῃ. 1004. πρὶν ἂν—ποιησώμεσθα. Eccles. 1008. πρὶν ἂν—προκρούσῃ. 852. πρὶν ἂν ἀπενέγκῃς. 747. πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι. 765. πρὶν ἂν γ' ἴδω. Vesp. 915. πρὶν ἂν γ' ἀκούσης. 577. πρὶν ἂν—εἴπῃ. Av. 1409. πρὶν ἂν—διαδράμω. Acharn. 175. πρὶν ἂν στῶ. 128. πρὶν ἂν—ἐμπαγῶ. Imo lege γυναιξὶν—χαρίσασθαι cum Porsono apud Gaisford. ad Eur. Suppl. p. 206.

ubi locus citatur e palmaria Tyrwhitti emendatione.

626. Λυσιστράτης] Λυσικράτους ed. Kuster. Ald.

627. δημοτική γ' Suid. ed. καταχήνη. δ' ms. 630.

Suid. δευτεριάζειν. 631. αὐτοῦ ed. Kuster. 632.

πατέρας γὰρ omnino lege, metro et sensu postulante, ut edidit Kusterus. 639. μὴ τὸν ἑαυτοῦ T. Faber,

improbante Marklando ad Eurip. Iph. Taur. 1010. qui scribit μὴ ὑτὸν ἐκείνον. 641. καλῇ Ald. 643. αὐτοῦ

ed. Kuster. εἰ γε Suid. v. Ἀρίστυλλος. 644. τ' ὅζεις sine ἂν Suid. ed. ms. v. καλ.

646. *Suidas ed. Kuster. ἐπεπόνθη ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. καὶ ἐωράκη ἀντὶ τοῦ ἐωράκει. καὶ ἦδη ἀντὶ τοῦ ἦδει. ubi Porsonus; Lege ex ed. Med. cum interprete ἐπεπόνθειν—ἐωράκειν—ἦδειν. quomodo quidem legunt Kœnius ad Corinth. p. 50. Brunck. ad Aristoph. Eccl. 650. (646.) sed pessime pro tertiis personis accipiunt. Tres primæ edd. Aristoph. ἐπεπόνθην, quomodo citat Elmsl. ad Ach. 323. ἐπεπόνθει Porsonus ad Med. 863. casu, opinor. Legendum enim cum Brunckio et Bentleio, (Porson. Opusc. p. xciii.) ἐπεπόνθη. Tertiam personam utcunque defendas, vertendo, "Non id impune tulisset Aristyllus." Sed recte Faber, secutis Berglero et Brunckio, "id sane graviter ferrem," (tulissem.) Anglice reddendum, "that would indeed have been intolerable." Hoc enim sonat δεινὸς ἢ δεινὰ πάσχειν, δεινὸν ποιῆσθαι, δεινὸν λέγειν, &c. Vide exempla apud Elmsleium l. c. 648. εἰς δεῖπνον Suid. ed. M. δεκάπουν. λιπαρῶς] sic Suid. ms. v. δεκάπουν. et ed. M. 654. ταύτῃ γνώμῃ γ' Toup. in Suid. I. p. 157. ubi notat hæc verba citari a*

Suida v. ἐθέμην. 658. *Notat in ed. Bas. 1532. Lege, τουτί τις νῦν φρασάτω μοι.* 659. τὰς ἀκείας Dawes. Misc. Crit. p. 318.

663. πῶς γὰρ κλέψαι; μετόν αὐτῶ. Kuster. ex Suida v. μετόν. Lege præterea κλέψει. Suid. ed. ms. nisi quod hic μετεξιν. ἐξόν. (sic). *Nescio an potius μετεξον enotet Porsonus.* 664-5. "Citat Suidas v. οὐκ ἀποδύση." Toup. in Suid. II. p. 180. 668. περὶ om. Suid. τοῦ γάρ. 671. παραθήσει Markland. ad Eurip. Suppl. 932. 672. στοὰς Suid. ἀνδρῶνα. 673-4. Suid. βῆμα. 681. βασίλειαν Suid. v. κηλωτήρια. De hac porticu agens J. Meursius Attic. Lect. VI. 17. hunc locum omisit. *Ita in ed. 1547. notat; sed voluit κληρωτήρια, ubi βασιλειον ed. Med. -ίλειαν Kust.* 682. In ed. 1532. στοὰ μυρόπωλις apud Megalopolitas Arcadiæ Pausan. VIII. 30. p. 663, 14. 685. Mendose Ald. ἔστι. 687. Suid. v. αὐτῶ. 689-92. Suid. διόδοι, ubi τοῦ δείπνου. 690. ἀπὸ τοῦ δ. Suid. ed. ms. προσπ. 697. τοῖς εὐπρεπέσιν δ. *Vide Opusc. pp. xciii, 29-30.* 703. διαφόρου Suid. v. δέφεσθαι. Mendose γ' ὡς pro τέως Athenæus III. 4. p. 77. *διφόρου συκῆς]* sic Suid. v. δέφεσθαι. i. e. ms. nam edd. Med. Ald. Port. Kust. omnes διαφόρου. 704. L. προθυροῖσι.

727. Ut ed. sic ms. Suid. ἐντετ. 730. εἰς] εἰ Suid. ed. ms. λυσικ. φάρμακον. 731. ἐψοῦς' om. Suid. ed. ms. φάρμ. 732. L. cum Fabro, δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια. ἴθι Suid. ed. ms. ἴστω. 735-6. Citat Suidas v. ὀρθριος. νύκτωρ Suid. ms. ὀρθριος v. (sic) sed mox sine ρ. 742. *Præf. Hec. p. lxx.* 743. *Adverss.*

p. 36. 746. οὕτως ἀνοήτως ex Suida vv. οὐδὲν πρὸς ἔπος. οὐτοσί Biset. Faber. Kuster. οὕτως Suid. v. οὐδὲν πρὸς ἐ. locum om. ms. sed habet in οὕτως. *Alibi in schedis, huc forsan respiciens, οὕτως adverbio jungitur Soph. Elect. 101. 218. Aristoph. Plut. 80. Æschyl. Prometh. scil. 195. ed. Pors.* 747. L. πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι. Vide supra 625. 752. πομπὴ πέμπετε;] πέμπεται Schol. edd. Ald. Kuster. πέμπετε vero Priscian. XVIII. p. 1196. νομίζεται in νομίζετε mutabis in Heniochi versu apud Stobæum p. 241. quod non vidit in cæteris optime versatus Valckenærius Diatrib. XXV. p. 278. 771. ἐπιτρίψει γὰρ] ἐπιτρίψουσι γάρ. Ald.

786-7. In ed. 1532. Latent hæc apud Suidam v. σύμβολα, ubi lege οὐκ ἐπετέλουν, ut Schol. Polyæn. VII. 11, 1. διηῖζε restituit Casaubonus; male Heringa Obs. p. 129. διήλασε. διαίξειεν ms. 791. κατατεύξη Suid. ed. ms. ἔνη. 817. χαλκοῦν] sic Suid. ed. ms. ὑπέχοντος. 818. οὐχ ἅπαντες ὥμνυμεν] Edidit Kusterus ἅπαντες ἡμεῖς, in notis vero probat Scaligeri conjecturam, τί δ'; οὐκ ἑναγχος τοῦθ' ἅπαντες ὥμνυμεν; Malim ἀπαξάπαντες. 820. L. ἐπόρισ'. Vide ad Xenoph. p. LIV. Opusc. p. xciii. 822. L. ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμενοῖς. Vide ad Lysistr. 523. 828. Lege, et metro et sensu flagitante, φέρε σὺ, quomodo recte legitur apud Suid. v. ἀνάφορον. Bonus tamen Kusterus, quamvis Suidæ locum designarit, emendando loco supersedit. Corruptum istud σοι citat Jungermannus ad Polluc. X. 17. p. 1160, a.

836. κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες Ἐστῶτας ἐφεξῆς

Dawes. Misc. Crit. p. 271. *Vide ad Orest.* 1645. *Opusc.* p. xciii. 837. τὰ δὲ τ. Suid. ms. ῥιπίζεται. 839. φρύγεται Scal. probante Kustero. Sic γίνεται pro γίνονται rescribendum in versu Alexidis apud Eustath. ad Homer. Odyss. Σ. p. 1837. et ἀφέλοι pro ἀφέλη ex Athenæo X. 5. p. 422. A. B. ubi recte Casaubonus τοῦτ' pro ταῦτ' substituisset, liquebit ex Eustathio. μέμφεται pro μέμφονται Scholiastæ ad Euripid. Med. 360. restituit Valckenærius ad Euripid. Phœniss. 1286. *Vide ad Hec.* 1141. *Opusc.* p. xciii. 844. κιχλίζων Kuster. 852. Lege πρὶν ἂν γ' — KH. πηνίκα; ὀπήνικα enim non est interrogativum, quicquid dicat Valckenærius ad Euripid. Phœniss. 1698. Locum in Pluto recte correxerat Dawesius Misc. Crit. p. 300. Male emendavit Phœniss. 885. Valckenærius; scribe ἂν γὰρ γὰρ τίν' οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη; in Rheseo 705. pro ὁποῖον, ποῖον; in Bacchis 663. pro ἦκεις δ' ὁποῖαν, ἦκεις δὲ ποῖαν restitues.

859. αὐτάς] sic, ut videtur, Suid. ms. in καλούμεθ'. 863. καὶ ξενόφαντες ἀείρεσθε Suid. ed. ms. παμπ. 883. Suid. δι' ὄχλον. 891. ταῖς] sic Suid. πέπειρος. 892. τις ed. τοι ms. θέλοι ms. *Suidæ ibid.* 905. προσελκύσαι Ald. 911. Hoc nomine Bacchum vocari putat Is. Vossius ad Pompon. Mel. II. 2. 915. *Vide Toup.* in Suid. III. p. 134. 920. *Vide elegantem notam Jer. Marklandi ad Euripid. Suppl.* 419. 923-4. Suid. v. ἄγχουσα. 927. γὰρ] δὲ Suid. ed. ms. γέρης.

934. ἀνασποδῆσαι Suid. ἀνάσιμον. 935. *Ad Orest.* 792. 938. οὐδὲ γὰρ — τάδε γ' Suid. ms. χαριζ. 949. εὐφρόνην Dawes. Misc. Crit. p. 319. atque ita citat Tou-

pius Cur. Noviss. in Suid. p. 138. Ita quoque Reiskius post Dawesium vel potius ex eo. 950. τῶν σῶν om. Suid. edd. Med. Ald. ms. vv. βόστρυχος. δονεῖται. τῶνδε om. ed. Kust. v. βόστρυχος. non in v. δον. 951-2. Suid. ἀτοπίας. διακναιόμενος. 964. ἀσπάζου με· διά σε Suid. v. ἀσπάζου, sed διά τοι ed. Med. 965. χρυσοδαίδαλον Suid. vv. δαίδαλον. θρύψις. 966. θρύμμα Suid. ed. ms. vv. θρύψις. χαρίτων. improbante Kustero ad Suidam, probante vero ad Aristophanem.

Schol. 979. ἔπαιξε δὲ παιτοῖς παρὰ τὸ παίειν. Brunck. ad v. 987. suæ editionis. 988. Et textum et scholia in suam farraginem transtulit Suidas v. γραφεύς, ut observabit Toupius in Suid. I. p. 82. τοὺς λ. Suid. ms. v. ληκ. sed contra ipsius propositum. 990. Recte Ald. οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. 994. ὠνούμεθ' ἂν Suid. ms. (in ἔξον, ut videtur, ubi οὐ etiam ed. Med.) sed οἱ in κρεαγρ. 995. ἔξον καθέντα] Suid. sic bis. in ἔξον et κρεαγρ. 996. In exempl. ed. Brunck. notat, Confer Athenæi Alexin III. 36. p. 123. F. Strattin 124. D. Apollodorum 125. A. ubi a in φρέατος et φρέατι produci- tur. De Strattidis loco vide Porsonum Advss. p. 68. sive ad Aristoph. Av. 765. Confer virum de his literis optime meritum Ed. Maltby Thes. Prosod. pp. LXXX. 1051. 1000. Repone ex ed. Ald. δεῖ σε. 1009-10. Hinc vindicari potest προέγραψα πρῶτον Thucydidis I. 23. quod in textum recipi debuerat. 1016. ἐλθών τις ed. Kuster. 1024. τὰς λ. Suid. ed. ms. in λήκ. 1025. πρὸς Suid. ms. τοῦστρ. sed recte ἀρδάνια.

1048. L. ἔλκει σ'. 1055. F. πλέον ἥπερ, ut vide-

tur legisse Scholiastes. 1065. παρὰ τῶν πλειόνων ex Suida v. πλειόνων et Scholiaste Gul. Canter. Nov. Lect. IV. 18. T. Faber, Kuster. ἡ γραῦς Suid. πλειόνων. 1078. L. ἦτε ex Suid. v. πορθμεῖς. ἦστε sic ed. 1532.] τ Suid. πορθμεῖν Suid. ms. 1079. ἔλκοντες ms. et om. ἄν. 1082. Suid. βινεῖν. 1084. καταφαγών Suid. βολβός. 1086. Omittit σοι ed. Ald. 1097. τοιοῦτο pro τι Scaliger. 1106. ταῖσιν ob metrum. 1109. “μεμύρισμαι Athen. XV. 13. p. 691.” Kuster.

1110. Suid. ms. ut ed. præter αὐτὸν, ἦν μεμύρωμαι ut videtur. 1111. ἀμφορίδια Suid. v. ἀμφορεαφόρους. 1113. ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο Bisetus ex Suida v. ἀπανθήσαντα. ἀπανθήσαντα Suid. ed. ms. μεμύρωμαι. 1131. περιλελειμμένος Ald. 1133. *Ad Hec.* 782. 1145. μελλοδειπνικὸν Biset. Æm. Port. Kuster. Suid. v. μέλος ed. ms. μέλλος ms. 1147. μὲν quod est in Ald. male omittitur in ed. Kuster. Lege, σοφοῖς. 1148. *Præf. Hecub.* p. L. 1153. τὸν τρόπον. 1157. ὑπανακινεῖ κρητικῶ τ. π. Suid. ms. ἦν κρητικὸς ut videtur. 1173. Lege, εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκη. Confer Lysistr. 1294-5. Accedit Aldina, ubi ita repræsentatur, εὐαίως ἐπινίκη εὐ. Sanam lectionem exhibet Suidas v. ἐποποιῖ. Suid. ed. et ms. v. ἐποποιῖ. 1173. εὐα bis ms.

THESMOPHORIAZUSÆ.

2. SUID. ἀλωῶ. 4. ὠύριπίδῃ] Minus accurate
 ed. Kuster. ὦ Εὐριπίδῃ. 5. ὅσ' αὐτίκα *Reiskius*, olim
probante in schedis Porsono ; et sic MSS. 21. οἶόν
 τέ που "στιν αἱ σοφαὶ ξυνούσiai] οἶόν τι *Rav.* si *Inver-*
nizio fides. οἶόν γε που, *nī fallor*, *recitabat Porsonus.*
Comparabat certe Eurolidis locum (de quo vide Opusc.
pp. 206-7.) οἶόν γέ που "στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος.
 32-3. οὐχ ἐώρακας πώποτε] πότε Kuster. ἐώρας Dawes.
Misc. Crit. p. 320. Mihi vera videtur Kusteri emen-
 datio. Sic πω ejiciendum est in Diphili fragmento apud
Athen. VI. 7. p. 247. οὐκ ἂν ποτε Εὐριπίδῃς γυναῖκα
 σώσει. οὐχ ὀράς ; 36. Citat Suidas v. πτήσσει. 39.
 λαὸς Suid. ms. εὐφήμει λεὼς *ed. Med.* 40. ἐνδημεῖ
 Suid. v. εὐφήμει. 43. πνοὰς νήνεμος αἰθήρ] sic Suid.
 ms. v. ἐχέτω. et *ed. Med.* 51. Hanc vocem restitue
 Suidæ v. ἐποποιῖ, ubi male legitur, βομβαλόβαξ.
 57-63. Corrupte Suidas δρύοχοι. 58. ἀσπίδας]

ψ ἰ. ε. ἀψίδας Suid. in δρ. 59. πορνεύει] ν om.
 Suid. ms. bis. In δρύοχοι et λαικαστῆς sc. πορείη
 Suid. λαικ. κολλομελεῖ] λ Suid. ms. in δρ. scil. 60.
 Antithetis Agathonis aliud exemplum adde ex nota in
 Nub. 53. 61. καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγυλίζει.] γογγυλίζει
 Bentleyi. ad Horat. Art. Poet. 441. γογγυλίζει] sic
 Suid. ms. λαικ. In scheda notat, huc ut puto respiciens,
 συστρογγυλίζω et συστρογγύλλω Nicomachus Athenæi sc.
 II. p. 58. A. Alexis IV. p. 165. E. Nam hic legen-
 dum esse me monebat, καὶ γογγύλλει. Vide de στρογ-
 γύλλω Bast. Append. ad Epist. Crit. p. 18. 62. χια-
 νέυει Suid. ed. ms. δρ. Locum in χιαν. om. ms. 64.
 ἀγριώτας] In schedis ἀγροιώτας. Vide Opusc. p. 282.
 80. χρή Suid. v. κηδεστής.

95. In schedis, ἐς Θεσμοφόρου cum ed. Basil. 1547.
 et Junt. 1515. 96. χ'ὰ ν δέη Markland. ad Eurip.
 Suppl. 364. recte; ita Æschyl. Prometh. 347. legendum,
 χ'αὶ τύχαι pro καὶ τύχαι. Sophocl. Antigone. 327. MS.
 apud Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 712. ποιήσας ἐγώ.
 Pro τοῦτο Brunckius edidit ex MSS. ut probabile est,
 εἰμί. Lege igitur, οὐκουν τόδ' ἔργον εἰμ' ὁ ποιήσας ἐγώ.
 Alexid. apud Athenæum III. 32. p. 118. κατεδηδόκασι
 τὰ λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες. Sophocl. Aj. 658. χὼ δεινὸς
 ὄρκος, χαὶ περισκελεῖς φρένες. Jamblich. V. P. 78. καὶ
 αἱ παρὰ φύσιν ἀδοναί. 100. τοῦ] τὸ Suid. ms. τεχνάζειν.

105. αὖ Scaliger. ed. Bergler. vide Av. 227.
 Adverss. p. 225. 106. διαμινύρεται Dawes. Misc.
 Crit. p. 324. Hoc, ni fallor, vult Porsoni notula in ed.
 1532; διαμινύρεται scripsit vel scripturus erat libra-

rius in Suidæ ms. v. μύρμηξ. sed fecit -υρίζεται, ut ed. Med. μυρμήκων ed. ms. Suid. ibid. 112. ἔχει ex Suida Toup. in Suid. III. p. 120. ἔχειν Suid. ms. σεβίσαι. 126. Suid. Ἀσία. 131. Suid. ἄρσενι. 131. Suid. ἄρσενι. 134. ἄγαλλε Scaliger probante Kustero. 136. Recte Kusterus ὀλολύζει. Atque ita Suidas in v. notante Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 107. ὀλολύζει ὁ Suid. ms. v. Vide Append. ad Toup. p. 504. 137-9. Suid. Γενετυλλίς. 139-40. Suid. γαργαλίζει. 141. In schedis, καὶ σ', ὧ νεᾶνις.

143. "Citat Suidas v. γύννις." Toup. in Suid. I. p. 83. 145. μέλει κροκωτῶ Valckenær. ad Eurip. Hippol. 224. λαλεῖ] sic Suid. ed. et ms. v. βάρβιτον. ubi ms. ὧ τὸ φίλον στ. 146. ἀξύμφορον Suid. v. βάρβιτον. 147. δὲ Suid. ms. et ed. Med. in βάρβ. 149. ποῦ τὸ πέος; Suid. v. Λακωνικάι. Schol. ad Vesp. 1153. ποῦ δὲ τὸ πέος; Suid. v. πέος. 153. μὲν om. Suid. ἄλγησις. 156. Vide Opusc. pp. xciv. 34. γὰρ Scaliger. 166-7. Suid. ἀγρεία. 166-8. Suid. ἄμουσα. 169. οἵπερ ἄ. ἐχύμισαν Suid. ed. ms. vv. ἐχύμισαν. ἐμιτρώσατο. cetera ut hic in v. ἐμιτ. ἰ. e. ἐ. τε καὶ διεκίνων I. sed ibi ed. Med. διεκοινούν (sic). 170. διεκλῶντ' Toup. in Suid. I. p. 129. Epist. Crit. p. 169. διεκίνουν Suid. ed. ms. ἰωνικός. Vide Opusc. pp. 185-6. 180. Suid. βαύζων. 182. Suid. ζηλῶ. 184-5. Citat Suidas vv. οἶος. σοῦ. Quod latuit Toupium Cur. Noviss. in Suid. p. 103. πολλοὺς καλῶς οἰόσ τε Suid. ms. οἶος. In σοῦ etiam συντεμεῖν. 185. Euripides Æolo apud Stob. 35. Suid. v. οἶος. Vide Append. ad Toup. p. 503.

186. κοινῇ ξυμφορᾷ] sic Suid. ms. κοινολ. σου. 200. Citat Eustathius in Il. A. p. 4. l. 10. = 3, 24. 203. Lege, ἂν μαινοίμεθ' ἄν. Quod Kusterum fugit, quamvis locum Suidæ v. ὑφέξειν, ubi recte legitur, indicarit. ἂν μ. Suid. ed. ms. ὑφέξειν. 204. ἀλλ' om. ms. *ibid.* 205. στενάσμασιν] τεχνάσμασιν edidit Kusterus ex Suida in v. τεχνάσμασι ed. ms. v. 207. μὴ Suid. ms. in τέχν. Ed. Med. μήν. 223. ἀφάυειν Suid. v. ἀφαν-
ανθήσομαι.

224. δίδοναι γ' ἑμᾶντὸν Kusterus. ἢ μὴ' πιδούναι ἑμᾶν-
τὸν Dawesius Misc. Crit. p. 324. Kustero assentitur et Dawesii emendationem ineptissime rejicit Dorvillius ad Chariton. p. 593. 227. J. Pollux II. 32. ἢ δὲ θήκη, ξυροθήκη, ἢ ξυροδόκη παρὰ Ἀριστοφάνει καλεῖται. Lege, ἢ ξυροδόκη. Ita ἢ legendum apud Diog. Laertium VII. 110. ubi vulgo, ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἢ ἄλογος. 232. Kus-
terus, ex sua conjectura, ut opinor, edidit, Δήμητρά γ'. Quod satis inficetum est. Lege, οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρί', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενῶ. Confer Nub. 812. Vesp. 1433. Vide *Adverss.* p. 37. *Opusc.* p. 30.

241. Expungi φέρε vult Kusterus. Lege, θεᾶσθαι σαυτόν; Vide *Opusc.* p. 35. 244. Suid. δελφάκιον. 252. Suid. ἀσβόλη. 253. αἶθ' ὥς et τὸν Suid. τράμης. αἶθος — τὸν ed. M. 255. Inserendum est τις, sed non ubi putabat Kusterus. Lege, εἴ τις τὸν ἐμόν. 264. ἡδίων (sic) — κεφαλὴ Suid. ed. ms. περίθετος. 263. λάμ-
βαν' Suid. ed. ms. περίθετος. 268. λάμβαν'] sic Suid. ed. ms. ἔγκυκλον. κλινίς. Ubi lege ἐκτεταμένον. 270. χαλαρὰ γούν χαίρεις Suid. ms. in χαλαρὰ, ubi γούν χαίροις ed.

Med. 285. θεσμοφόρῳ Suid. ed. ms. σημείον. 290.

Alibi τὸ πάλιν conjecerat. 292. τὰ πόπαν' *legebat Ad-*
verss. p. 242. Sed postea me monuit legendum τὸ πό-
πανον ἵνα, ut optime memini, quamvis non annotarim.

331. οἰστρηδόνητον Suid. ms. οἷστρος. οἰστροδίνητον *ed.*

Med. 341. *In schedis, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς.*

347. *In schedis scripserat, Dele τις.* 354-5. Ci-
tat Suidas v. χοός. ἢ τῶν ms. *ut ed. Med.* 371.

In schedis, ἐ- χθροῖσιν—λέγουσ'. ἐχθροῖσιν Suid. ms.
ἀπόρρητα. *Ed. Med.* τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροισι. 377.

συν ante παραστατεῖν om. Suid. ms. v. παραστάται.

381. ἐπεγραμμάτευεν Suid. v. ἐπιστάτης. 383. εἶγ'

ἄλῖς ἐσθ' ἡμῖν χολή Dawes. Misc. Crit. p. 235. *In*

ed. 1532. μάλιστα σχολή Plato Apol. S. p. 361. C. *ed.*

Læmar. c. 10. init. ed. Forster. Vide Opusc. pp. 23-4.

387. πρῶτον] πρότερον Suid. ed. ms. v. περίθον. Male

Kust. *Quare reprehendatur Kusterus, non exputo.*

397. διαβέβληχ'] sic Suid. ms. ex em. ejusd. m. v.

ἐμβραχύ. (sic) *ed. ms. in οἰνοπίπας. In ἐμβραχυν, διαβέβληται*

ed. Med. 398. οἶω σ^ν θεά καὶ χός Suid. ms. *pro istis*

sc. quæ in οἰνοπίπας habet ed. Med. οἷς θεά καὶ τραγωδία

καὶ χορός. 399. μοιχοτρόπους *ed. ms. Suid. in οἰνοπ.*

ἀνδρεαστ.] sic ms. *Ed. Med.* ἀνδρερασ. 403. ἀποβλ.

Suid. ms. ἱκρια. *Ed. Med.* ὑποβ.

434. θριπηδέστατα Suid. ms. in v. et κακοῦθ. et λακω-

νικαί. *Primo loco θριπηδέστατον, 2º. θηπιδέστατα, 3º.*

θριπηδέστατ' *ed. Med.* 435. τούτῳ Suid. ms. κυρκανᾶν.

Ed. Med. τοῦτο. 436. κυρκανᾶν Suid. in v. probante

Kustero. 443. *ιδέας* Suid. ed. ms. *in ἐβάστασεν*.
 444. *Verte, mente ponderavit*. Si Kusteri notam legissent aut meminissent Piersonus, Valckenærius, et Musgravius, meliora in Euripidis quosdam versiculos dedissent. Vide hunc ad Euripid. Cyclop. 379. illos Diatrib. XVI. p. 172. Locutionem sumpsisse videtur Comicus ex Æschyl. Prom. 887. *Valckenærii mentem non assecuti esse videntur Musgravius et Porsonus*. Nam illum adeo non latuit hæc vocis βαστάσαι significatio, ut hunc ipsum locum Thesm. et Kusteri notam laudarit. Sed nollem vir magnus in Cyclope sollicitasset ἀθρήσας.

445. τε καὶ ed. non ms. ποικίλως ed. ms. Suid. v. ἐβάστ. τοὺς λόγους ed. M. 450. L. ἐνεκα καὐτή. Similiter corruptus Menander Stratiot. apud Plutarch. II. p. 547. ubi legendum οἱ δὲ πάλιν ἐμ' ἐμυκτήρισαν. Vulgo omittitur pronomen. Apud Stobæi Florileg. 76. πλὴν ἑτερος, ὃς ἂν ἦ πλειόνων παίδων πατήρ, illud ὃς absorptum erat a præcedentibus. Vide Opusc. pp. 30. et 251, 18. 456. ἀλλ' εἰ κακῶς Suid. ms. v. τέως. 466-7. Citat Suidas v. λῆμα. 476. ὀναίμην Suid. in v. probante Toupio in Suid. II. p. 174. Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. 55. p. 363. Suid. ed. ms. ὀναίμην. ἐγὼ Suid.

479. ἐκφορὰ Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 294.
 481. β. δὲ Suid. ms. v. τί ταῦτα. τε ed. Med. 484. πολλὰ κάκ' Kuster. πολλὰ δεῖν' vel πολλὰ δρώσ' Dawes. Misc. Crit. p. 325. advocans Eurip. Orest. 396. 486. L. cum Kustero, παρ' ἐμοὶ 'καθεῦδεν. 487. οὐσαν ἐπτέτιν ed. Kuster. ex Biseto. 488. ἔλκων Eustath. ad

Homer. Odyss. N. p. 1746. l. 4 = 523, 28. 493. κεκρίδας
 Suid. ms. σφάκον. κερκίδας ed. Med. 495. ἡρειδόμην Toup.
 in Suid. III. p. 50. 496. κύβδ' Pierson. ad Mærin
 p. 6. vulgatum defendente Toupio in Suid. III. p. 50.
 Animadv. in Schol. Theocrit. V. 116. Vide Append. ad
 Toup. p. 467. 497. εἰφ', ὀρᾶς, Εὐριπίδης Dawes.
 Misc. Crit. p. 326. probante Piersono ad Mærin p. 6.
 500. μάλισθ' ὅταν ὑπό του ληκ. Suid. ms. v. ληκ. *Tum*
νικώμεθα pro κινώμεθα Suid. ms. ibidem, si recte Porso-
num capio. Cetera ut ms. ed. Med. nisi quod ἀπό του.
vide Porsono citante Piersonum ad Mærin p. 6.

501-2. σκόροδα διαμασώμεθα, 'Ἰν' ὀσφρόμενος ἄνηρ ἀπὸ
 τοῦ τείχους ἰὼν Dawes. Misc. Crit. p. 328. In Hesychio II.
 p. 1598. lege, ὥσφροντο. συνῆκαν. ἥσθοντο. ἔγνωσαν. 507.
 ὑπ' αὐγὰς] Consule Ruhnken. et Hemsterhus. ad Timæi
 Lexicon. p. 188-9. 521. αὐτ' ἔκμαγμα ex Suida vv.
 λέων et πόσθιον. Eustath. in Odyss. T. p. 1857. l. 16. =
 684, 44. Polluc. IX. 131. Kuster. Adde Eustath. in
 Iliad. Δ. p. 462. l. 39 = 352, 19. αὐτ' ἔκμαγμα citat
 D. Heinsius ad Horat. p. 176. ed. Elzev. ἔκμαγμα
 sine αὐτ' Suid. ed. ms. λέων. Suid. ms. ἐκμάσσοντά
 τ' ἄλλα σπαράξαντα cum aliis vitiis in πόσθιον scil. ubi
 αὐτ' om. ed. Med. 534-7. Suid. ἀλλ' ἅπαν. 535.
 δ' om. Suid. 539. πλὴν ἄλλαι γ. Suid. I. p. 122.
 543-4. Ad Hec. 1161. p. 76. Opusc. p. 206. 553.
 ἐπίτηδες Kuster. 555. L. ἐποίησ' ὅτι. Vide Præf.
 Hec. p. xliii. Opusc. p. xciv. 556. L. οὐκ αὖ
 εἶποις. 557. Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας ed. Kuster. 562.
 Lege, οὐδὲ τήν γε. Confer Lysistr. 355. Etiam in exempl.

- ed. 1532. *addit γε, nil præterea.* 563. ἐπεὶ τόδ' οὐχ
 Kuster. 564. τὸν οἶνον Kuster. σ. τὸν σῖτον] Suid.
 ed. ms. *in* σιφ. 565. ὥς τ' αὖ τὰ κρέα ᾿ξ Kuster.
 567. Locum Arist. om. Suid. ms. *in* κατεσπ. *Vide*
Præf. Hec. p. XLIV. ad Toup. p. 453. l. 17. 583.
 ὑμᾶς Suid. v. προξενῶ, ut Bisetus notavit. 587. καὶ μὴ
 προσπέσῃ] *In ed. 1532. notat, Lege μὴ καὶ, non μὴ τι*
cum Kustero, qui tamen assensum nactus est Dorvillii ad
Chariton. p. 36. qui facete Bourdinum pro Scholiaste
citāt. In Æschyl. Suppl. 395. (404. St.) μὴ καὶ ποτὲ pro
καὶ μήποτε edidit Porsonus, in Acharn. 930. ὅπως μὴ καὶ
φέρων κατάξει Elmsleius e MSS. Mæridis p. 155. Thu-
cydides V. 45. init. τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν, μὴ καὶ—ἐπα-
γάγωνται τὸ πλῆθος.
 601. Lege οὐκ οἶομαι ᾿γωγ'. 603. Lege ταῦτα.
 608. συνανέξενρ' Toup. *in* Suid. III. p. 83. Lege ξυνέ-
 ξενρ'. σὺ ξυνέξενρ' Suid. ms. πρόξενος. *Vide ad Toup.*
p. 469. 609. αὐτήν τε Suid. ed. et ms. scil. *ibid.*
 612. ἥτις ed. Par. L. igitur, ἐμ', ἥτις εἴμ', ἥρου; Cl.
 Kusterus post ἥρου inserendum γε monet. Quod inficeto
 est inficetius rure. 618. *Ad Hec. 1161. p. 73.* 623.
 γὰρ, ἐχθὲς] χθὲς γὰρ Suid. ms. στραγγουριῶ. et ed. *Med.*
 637. Lege, τί μέντοι πρῶτον ἦν ex Nub. 785. Suid. v.
 προπίνει. 637-8. τί μέντοι Suid. ed. ms. προπίνει. προ-
 πίνομεν ms. *Vide Opusc. p. 30.* 639. Malo, τί δὲ τρί-
 τατον; Eadem menda apud Agathon. *in Athen. X. 20.*
p. 454. Σκυθικῶ δὲ (vulgo τε) τόξω τρίτον (l. τρίτατον)
ἦν προσεμφερές.

649. L. νῦν· τότε δὲ μήτηρ. 653. οὐκοῦν γε

τουτί; Kuster. 654. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'· (l. ὦ ἄνθρωπ'·) ἄνω τε καὶ κάτω ex Suida v. ἰσθμός supplevit Bisetus. Suid. ed. ms. ἰσθμ. 660. οἰχήσεται Dawes. Misc. Crit. p. 329. et post eum Reiskius. οἰχοῖτο πη Kusterus. οἰχοῖτό' πη Hoogeveen. de Particulis. Verissima est emendatio Dawesii. Idem mendum apud Schol. ad Vesp. 49. Sic legendum γενήσεται pro γένηται in Platonis Comici versu apud Suid. v. ὑπέρου, quem male correxit Toupius in Suid. III. p. 257. et δυνήσεται pro δύνηται in Xenoph. Anabas. p. 125. ed. 8vo. si vera sint quæ notat Dawes. Misc. Crit. p. 222. 664. εἰσελήλυθεν] *In ed. 1532. notat, ἦλυθεν* Demosth. c. Mid. p. 110, 13. ed. Tayl. in MS. Barocc. *Locus est* p. 335. n. 117. *Par. 535. R.* 665. Legendum ex Kusteri conjectura διαθρῆσαι quæ vox occurrit Nub. 700. Eq. 540. *Vide Præf. Hec. p. LVII.* 669. *In schedis, χρή σ'.* cf. 733. 696. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; Scaliger, probante Valckenærio ad Euripid. Phœniss. 904. 700. ἀφῆτ' Kuster.

709. τόλμης πλέα Suid. ἅπαντα. ὡς ἅπαντ' ἐστὶ πλέα Toup. Epist. Crit. p. 33. *Vide ibi Append. p. 482. Bentleius (Pors. Opusc. p. xciv.) ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστι.* 711. ἐξερω ἔγω Dawes. Misc. Crit. p. 330. ἐξαράζω Reisk. et post eum Toup. in Suid. I. p. 142. quod et conjecerat Sanctamandus apud Burgess. Not. in Dawes. p. 485. *Vide App. ad. Toup. p. 446.* 713. *Præf. Hec. p. LII.* 716. μέντοιγε] σε Suid. ms. μέντοι. *Locus est, μέντοι, ὅμως. τὸ δὲ σὺν τῷ γε, παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. i. e. "non Græcum est μέντοιγε," ut recte explicat Kusterus. συντῶσε (sic) ed. Med. et ita fere*

MS. C. C. C. *ut ex Porsoni nota patet. γε recte MS. Paris. et Photius apud Kusterum. Vide Porson. ad Med. 675.* 717. ἀλλ' οὐκ ἐρεῖς Kuster. ad Suid. II. p. 50. v. ἥκεις. Locum in ἥκεις om. Suid. ms. ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' edd. Med. Kust. Vide ad Nub. 998. 718. φαῦλός τ' Suid. v. ἥκεις. 726. χαίρων *impune*, ut recte observavit Bourdinus, et Toupus ad Longin. §. 16. 737. σὺ δὲ τὸ K. Kuster. Toup. in Suid. II. p. 113. σὺ δὲ τὸ κ. Suid. ms. κρητ. Ed. Med. σὺ δὲ τὸν. 744. ἀγαθὸν] κακὸν Suid. om. αὖ, v. θερμότ. Ita Porsonus. Edd. Med. Kust. ὦ θ. γ. μέγα καπ. καλὸν ἡμῖν δὲ κακόν. 754. καὶ ὅσον] In schedis, χῶσον. 761. δός μοι τὸ σφαγεῖον] In schedis, Dele τό.

775. φέρε τίν' οὖν ἄγγελον] Ed. Kuster. pessime, φέρε δὴ τίν'. Lege, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον quod postulat πέμψαιμι, quodque excidit propter similem proximæ syllabæ sonum. 776. οἶδα δ' Suid. ed. ms. Παλ. πότερον Suid. ms. πρότερον ed. Med. *ibid.* 780. ταδί ed. ms. *ibid.* Ed. Med. πόθεν οὖν γ' ἑκείντό μοι πλάται ταδί τὰ γάλματα. ἀντὶ πλατῶν γ. δ. 784. πορίμῳ] Suid. ed. ms. 791. L. κείνα, ταύτα· ταχέως χρή. Vide Euripid. Hec. 163. 799. Lege εὔρητ'. 804. F. παρακύψαν τὸ κακὸν ἰδεῖν.

815-6. Suid. βουλεία. 821. L. ἀλλ' ἡμεῖς αὖ. *But we on the contrary*, nisi mavis versu sequente ἀποδείξαιμεν, quod verum videtur. 841. Στηνίοισι edidit K. ex Suid. Hesych. Phot. MS. 843. L. εἰ δὲ δειλὸν, ut supra 839. ἦν δὲ δ. καὶ ed. Kuster. 849. χρήμαθ', ἦ χρήν ed. Kuster. Lege χρήμαθ', ἦν χρήν. κῆν δανείσειέν

ed. Kuster. Lege εἰ δανείσειέν, ut supra 839. 850.
 πρ. τὸ ed. K. 851. ἀφαιρεῖσθαι ed. Kust. 853. Ἀλλός]
 ἰλλός pleræque editt. αῦος Kuster. quod erudite illustrat,
 sed vulgatum defendit Hemsterhusius ad Hesych. II. p.
 41. ex Luciano Lexiphan. p. 324. Varrone apud Non.
 p. 27. ἰλλός] Suid. ed. ms. in v. 859. κυκανᾶς
 Kuster. κυρκανᾶς] sic Suid. ed. ms. v. κοικ. 866. ἡμῖν
 δὲ γῆ Eurip. Hel. 16. 868. L. ἐστι; De infamia
 Phrynondæ vide Taylor. ad Æschin. c. Ctesiphont. p.
 632-3. 870. Suid. γυναίκισις. γυν. δίκ. δοῦν. Suid. Ald.
 ms. v. γυν. et Med. 871. Σκαμανδρίοις Eurip. Hel. 52.

875. τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρία] ζῆ Suid. ms.
 τί οὖν, cetera ut hic. Ed. Med. τί οὖν ἔτι ζητῶν κ. πο-
 νηρίαν. 876. Suid. αἰκάλλει. 877. Citat Suidas
 v. ψεῦσον quasi ex Sophocle, notante Toupio in Suid.
 III. p. 329. ἐπιούσης ἡμέρας Schol. ad Eurip. Hec. 225.
 in quibusdam edd. Θαγενίδης Suid. in μὴ νόμισον. Θου-
 γενίδης in τριαχθῆναι. ubi τρεῖς πεσεῖν et στοχάσαντα μιμη-
 θῆναι ~ Τάδιον. διάυλον. δόλιχον. οὕτω θ. ε. δ. Priore loco
 Θαγενίδης, altero Θουγένης edd. Med. Kust. Θουγενίδης
 ms. et Photius apud Kuster. Vide Porson. ad Hec.
 1166. Phæn. 1651. 885. οἱ πέπλωκ' ἄρα Eurip.
 Hel. 469. citat vero Suid. v. οἱ, ut hic exstat. πεπλώ-
 καμεν] sic et Suid. ed. ms. v. οἱ. ubi mox με ἄγει. scil. in
 loco Sophoclis Electr. 1035. 886. κακῶ κακῶς Scali-
 ger, probante Kustero, quod verum videtur. Vide Auc-
 tor. apud Suid. v. ἀνοιδήσας. 890. Præf. ad Hec.
 p. LII. γ' Bentleius (Porson. Opusc. p. 198.) 902.
 Hic versus, qui aut Euripidis est, aut ad ejus imitationem
 factus, satis contra Tyrwhittum, opinor, defendit Eurip.

Elect. 907. μή μέ τις φθόνῳ βάλη, quam et mihi videntur duo sequentes versus planissime confirmare. 914. Hunc versum felicissima sagacitate Euripidi Helen. 569. restituit Marklandus ad Eurip. Suppl. 189. 916. Lege μάλιστ' εἶδον ex Eurip. Hel. 571.

917. Μενελάῳ γέ σ' οὐδ' ἔχω τί φῶ Kuster. ex Eurip. Hel. 572. Citat Suidas v. ἰφύη, ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων. Vix credibile est tantum degenerare potuisse versiculum, si integrum Euripideum repetere voluisset Comicus. Sin autem statuamus eum, cum ea recitasset, ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ', παρὰ προσδοκίαν addidisse ἐκ τῶν ἰφύων, *Ego vero te Menelao similem duco, isti scilicet Menelao qui ex ἰφύων venit*, exprobrabit Euripidi generis obscuritatem; id quod et alibi non semel facit. ἰφύον est oleris genus, cujus meminit Aristophanes in Phœnissis apud Athen. III. p. 90. Vide Pierson. ad Mærin p. 7. Suid. ed. ms. v. ἰφύη. 918. ἔγνωσ γὰρ Eurip. Hel. 573. 919. ἐς χέρας Kuster. ex Eurip. Hel. 574. 923. κλαύσεται νῆ Dawes. Misc. Crit. p. 272. 933. ἐμπνέω ed. Kuster. 934. προλίπωσ' Scaliger probante Kustero. 935. Suid. αὕτη. 942. ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν οἰστιορράφος Dawes. Misc. Crit. p. 331. ὀλίγον] ὀλίγου Suid. ms. v. ἰστιορ. -ον Med. 943. εἵπερ φιλεῖς Dawes. Misc. Crit. p. 280. 946. Ad Phæn. 740. 954. παί-σωμεν ed. Kuster. 954-7. Hi duo tantum versus sunt, atque ita distinguendi:

ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐγθάδε ταῖσι γυναιξίν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ—
956. θεαῖς Suid. ms. v. ἀνέχομαι. θεαινῶν edd. Med. Kust.

961. μέλιν Kuster. 973-4. unum trochaicum efficiunt, ut supra 970. infra 977. 982. *Ad Suidam in Τελεία notat*, Ex Scholiaste inedito Aristophanis *ad hunc locum* sc. apud Lindenbrog. ad Terent. Phorm. IV. 4. 21. 989. χαρέντας Biset. probante Kustero. Malo, χαρίεντα, ut cum ἐπιγελάσαι jungatur; *to smile graciously*. 995. τórνευε Bentlei. ad Horat. Art. Poet. 441. τórνευε] Suid. v. 1014. L. ιατταταί. 1016. πορμός ed. Kuster. vide Toup. in Suid. III. p. 292. *Vide Porson. ibid. p. 480. Opusc. p. xciv.* 1022. F. δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ'. 1023. σώσων ed. Kuster. 1050. φλέγουσαν Brunck. ad Æschyl. Pers. 393. sed ex Musgravio furatus ad Euripid. Orest. 1402. 1056. ἄτεγκτε ed. Kuster.

1068. αἰδὸς ἐπικοκκάστρια Eustath. ad Homer. Od. Ξ. p. 1761. lin. 26. ed. Rom. = 546, 3. Bas. *Male ad fragmenta retulit Brunckius No. 138. notante Porsono Adverss. p. 281. ἐπικαχάστρια* Suid. ms. ἡχώ. *Ed. Med. αὐτῷ δὸς ἐπικοάσστρια (sic). Ni fallor, in ἐπικαχάστρια propendebat Porsonus.* 1076-7. Suid. αἰθήρ. 1079. *Ad Med. 284.* 1082-3. Lege στωμυλλομένη ob metrum, ut videtur legisse Kusterus in indice; et paullo ante, γραῦ, abjecto sigmate, quod ex initio sequentis vocabuli male repetitum est. *Vide Lysistr. 506.* 1090. τί τὸ κακόν;] Dele τό. *Vide infra 1096.* 1098. σὶ λαλεῖς ed. Kuster. 1119. L. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ. i. e. οὐχὶ μὴ λαλήσεις σύ. 1133. *Ad Hec. 1010. Opusc. p. xciv.* 1136. Lege δεσμά ex Biseti conjectura, quam et probat Kusterus. 1140. ἂν ἐνδέξαιτο Kuster. recte ut videtur. Simile mendum exstat in qui-

busdam edd. Eccl. 727. 1141. *Ad Med.* 300. 1178. Qui vel novit quoties *αι* et *ε* permutentur, vel legit notata Dawesio Misc. Crit. p. 222. assentietur reponenti, ἀκούσεται. Ita Bentleius et Brunckius, sed barbare, ut monet Elmsleius *Add. ad Ach.* 295. post Dawesium p. iii. Porsonum autem in errore juvenili non diu perstitisse satis liquet ex ejus nota ad *Athen.* XI. p. 494. D. (*Advss.* p. 130.) quem locum, ut et Valck. ad *Phalar.* p. xxii. indicat ad Dawesii locum Th. Kidd. 1186. *τερηδὸν* Suid. ms. v. *Ed. Med.* *τερηδών.* 1192. L. τοῖσι γόνασι.

1202. L. *πιλήσι*, i. e. *φιλήσεις.* 1206. L. *ναίκα* γράδιον vel *ναὶ ναὶ γράδιον.* 1207. L. *χάρισός γε τοῦτο* saltem mihi hoc indulge, aut *κάρισο σύ.* 1208. Pro δῶ σοι l. δώσω, vel potius, δῶσο. 1209. οὐκέκ' ὥδεν—*συμβήνην*] ἔχων οὐδέν—*συβήνην* Suid. ms. in *συβήνη.* *Ed. Med.* ἔχω—*συβ.* 1210. L. *κομιεῖς αὐτός.* 1216-7. σὺ δ', ὅπως ἀνδρικῶς, Ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει κᾶτενές Valckenær. ad Theocrit. I. 112. Vulgatum citat J. Marklandus ad Euripid. Suppl. 720. 1219. ταῦτά γ', propter metrum. Confer Plut. 229. Pac. 148. 1041. 1311. Thesm. 1073. 1227. *διέβαλέ μ' ἡ* Suid. *διέβαλεν.* 1228. L. *τὸ συμβήνη* ut sup. 1209. 1231. *φέρειν*] sic Suid. in *πηκτίς.* 1245. Mendosissime Kusterus edidit *ἀντιδοίτην.* Ed. Plantin. ut hæc, *ἀνταδοῖτον*, quod prope accedit ad veram lectionem, *ἀνταποδοῖτον*, ut dat ed. Francofurt. nisi mavis, *ἀνταποδοίτην.* Kusterianæ editionis lectionem, quod mireris, citat Dawesius Misc. Crit. p. 246.

LYSISTRATA.

5. Εἰ γε μὴ Suid. ms. κω. 8. τοξοποιεῖν] Suid.
 ubi ἰάνθη ms. *In Sophoclis fragm. (Incert. 88.) ut puto ;*
 ubi ἰανθῇ Brunck. 16. χαλεπή τοι Christian. χ.
 τῶν γ. ἡ ῥοδος Dawes. Misc. Crit. p. 331. χαλεπὸς ἡ
 γ. ἐ. Toup. in Suid. III. p. 42. ἡ ῥοδος occurrit Pac.
 1181. χαλεπή δ' ἡ Burgess. Not. in Dawes. Misc. Crit.
 p. 485. *Append. ad Toup. p. 466.* 20. προϋργαίτατα
 Schol. Lege vero, ἄλλ' ἦν ἕτερα γὰρ, vel ἄλλ' ἦν γὰρ
 ἕτερα. Vide ad Vesp. 741. Menander apud Suid. v.
 ὑπάρχων, οὐχὶ παρακληθέντας ἡμᾶς δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν,
 Ἄλλ' ὑπάρχειν τοῦτο. Ubi emendationem utramque
 quam dedit in Suid. III. p. 246. in alios usus, credo, re-
 servasset Toupius, si animadvertisset, hæc verba ses-
 quitrochaicum constituere. *Append. ad Toup. p. 478.*
Adverss. p. 292. 26. ἂν ἐζητημένον] ὑφ' ἐν Suid. in
 ἐρριπτ. scil. 27. πολλαῖσί τ'] sic Suid. ms. ἐρριπτ.
Ed. Med. πολλαῖς τ'. 37. Ἀθηναίων γὰρ Suid. ed.
 ms. ἐπιγλ.

45. κιμμερικ' ὀρθ. Suid. ms. ἐξηνθ. *Ed. M.* κίμβερικ' (sic). 46. Suid. διαφανῇ. 52. κιμβέρινον Suid. ed. ms. in v. ἐνδύσομαι Suid. *ibid.* 56. Suid. v. Ἀττικάς. ὄψει τοι Schol. 59. ἐκεῖνο Suid. κέλης. 63. Om. Suid. ms. et locum seq. *Utrum Ἐκάτειον an Θεαγένης? Hoc puto; ut Θεαγένους χρήματα &c. omit- tat MS. Ceterum Bentleii θοῦκάτειον ἤρετο mihi olim visus est probare Porsonus.* 80. ἀντὶ τοῦ εὐσωματοῖς Suid. ms. σφριγ. -τεῖς *ed. Med.* 82. πυγὰν Fl. Christian. Kuster. ex Suida v. πυγῇ. Lege præterea τε pro γε. Versus integre scriptus exstat apud Eustath. ad Odyss. H. p. 1570. *lin.* 12. = 271, 40. Sic apud Eurip. Dan. 16. lege, ὃς τῆσδέ τ' ἄρχει, χᾶτέρας (ita recte Heathius) πολλῆς χθονός. γυμνάζομαι—πυγὴν Suid. in πυγῇ. *Vide Opusc. pp.* 30-1.

83. ὥς δὲ Schol. 84. ἥπερ Suid. ed. ms. ψαλ. ἄπερ *citat Porsonus Adverss. p.* 296. 90. ναὶ σιωὶ Toup. Addend. in Theocrit. VII. 4. μέν ἐστι K. Suid. χαῖα. 94. μύσιδδε τὺ Toup. Addend. in Theocrit. I. 148. ultimum probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 279. qui legit, μούσιδδε. 103. Suid. ἄπεστιν. 105-6. Corrupte Suid. I. p. 102. v. ἀλλ' ἐμός γ' *sc.* ἀλλ' ἐμός γα Suid. πορπ. τῆς ms. ἔλθη πόκα ed. ms. πορπακησ. ms. 109. ὀκταδ. Suid. ed. ms. ὀλισβος.

113. εἴ με χρεῖη Kuster. χρεῖη Dawes. Misc. Crit. p. 332. probante Piersono ad Mœrin p. 415. ἂν κἂν εἴ με χρεῖ' ἦ Suid. ms. ἔγκυκλον. *Ed. Med.* ἂν εἴ μοι χρεῖ' ἦ. 115. δὲ κἂν ὦ. Suid. ed. ms. ψῆττα. ὥσπερῖ

ms. 116. ἂν om. ms. παρταμοῦσα θ' Suid. 127.
κατείβεται] sic Suid. ed. ms. μνᾶτε. 129-30. ἐρρέτω
pro ἐρπέτω Suid. v. ἐρρέτω, sed perperam. Hæc quidem
scripseram, sed minus recte. Vide ad. Eq. 670. 143.
γυναικάς ἐσθ' ὑπνῶν Dawes. Misc. Crit. p. 336. 144.
εἰράνας μέλει vel μέλω Dawes. Misc. Crit. p. 336. δεῖ γ.
ε. μ. α. Toup. in Suid. II. p. 164. ὅμως γὰ μαν' δεῖ τᾶς
Koen. ad Gregor. p. 110. *Exemplari edit. Kust. in
Bibl. Coll. Trin. ascripserat*, μέλει Dawes. p. 336. recte.
Infra 502. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου ΤΗΣ Τ' ΕΙΡΗ-
ΝΗΣ ἐμέλησεν; 151. Suid. δέλτα. 152. πλεκοῦν]
Suid. ed. ms. cet. om. ms.

156. γυμνα sine accentu Suid. ms. cet. ut ed. *Locus
est v. μῆλα, ubi edd. Med. Kust. ὁ γοῦν μενέλαος τῆς
ἐλένης τὰ μῆλά που γυμνῆς παρενιδὼν ἐξέβαλ' οἶω τὸ ξίφος.*
164-5. Suid. ἀπεροῦντα. 171. πλαδδικῶ] πλαδδιεῖν
Suid. ms. in v. ed. ms. in ῥυχάχετον. *Per δ simplex
edd. Med. Kust. in πλαδ. duplex in ῥυχ. Vulgata orta
est ex male intellecto nexu qui designat syllabam ην.*
*Ita in Photii Lexico, Κοθωκίδαί, δῆμος Οἰκώιδος quod edi-
dit Hermannus, provenit e stupore exscribentium. Nam
ipse codex Galeanus οἰηνιδος (per nexum) i. e. ΟΙΝΗΙ-
ΔΟC. Simile est, quod υν compendio scriptum in ω abiit,
et vice versa. Eurip. Troad. 114. νῦν τ' Ald. νῶτ' Musg.
e MS. Antiphanes Athen. VIII. p. 342. F. ὥς οὐ συντόν
(per nexum) ἐστίν, οὐδ' ἀνασχετόν ed. 1657. Ceteræ recte
βιωτόν. Hunc locum indicat Porsonus in schedis.*
173. σποδᾶς γ' Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 2. ᾶς
πόδας γ' ἔχωντι Valckenær. Diatrib. XXI. p. 235. 174.

ἡ Ed. Kuster. ἕως ἂν ἡ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ
θεῷ Suid. v. ἄβυσσος. 176. L. καταληψόμεθα ob me-
trum. 180. πάντα γ' Schol. 188. φασὶν Αἰσχύλος
MSS. Vat. Pal. Voss. Schol. unde edidit Kusterus,
φασὶν Αἰσχύλος. 197. ὁμόσωμεν Dawes. Misc. Crit.
p. 337. 200. Pro ὅσος MS. Voss. ὄχλος. ὄχλος κερα-
μῶν ὅσος Toup. in Suid. II. p. 22. vide Plut. 750. et ita
MS. Trin. ὦ φ. γυναῖκες κεραμῶν ὅσος octo editiones
antiquæ; κεραμῶν ὅσον Brubach. 1544. κεραμέων ὅσος
Portus et edd. 1624. 1670. sed illæ in v. ll. γυναῖκες,
ὄχλος κεραμέων, e Scaligeri notis mss. scilicet. Jam
quod ait Kusterus, "MS. Voss. pro ὅσος habet ὄχλος,"
bis falsum est. Primum in apographo Vossiani, sive
MSto Trin. quo ille usus est, notatur deficere Vossianum
α σταμνίον 199. usque ad ὅσαι 268. Deinde Trin. in
textu habet, ὦ φ. γ. ὄχλος (sic) κεραμέων ὅσος, et scholio
præfigit κεραμέων ὅσος tantum, ibi quoque monens hiulcum
esse Vossianum. Et scholia quidem resarcit Trin. e
"MS. Br." sed istum codicem nunquam citat ad tex-
tum. Quin ad 61. diserte ait, textus lacunam ex edit.
Basil. suppleri. Neque prorsus constat quis fuerit "MS.
Br." quum in Trin. vocetur "MS. D. Browne;" in
Kusteri Præfatione, "Baroccianus." Et sane, inspecta
collatione Barocciani ab Alberto vulgata, (Miscell.
Obs. T. VII. pp. 125-32.) planissime comperi scholia
"Br." indidem provenisse. An igitur Dominus vel
Doctor quidam Browne scholia habuit e MS. Barocc.
38. descripta? Utut hæc sunt, cave putes Kustero
aliunde cognitum codicem, quam e Trin. Equidem

persuasum habeo ὄχλος meram esse conjecturam Scalligeri, cujus lectiones alibi citat Trin. sive ex edit. 1624. sive potius ex ejus notis mss. desumtas. Scholia etiam nonnulla exhibet addito nomine Scalligeri, quem igitur codice usum esse constat; sed illud quæritur, an ejus codex habuerit Lysistratæ textum, an scholia tantum. Hæc expediant alii; interim legendum ex emendatione Tyrwhitti, Append. ad Toupîi Emendatt. p. 420. ὁ κεραμεὼν ὅσος, quod probare memini Porsonum, vertentem, "what a cupboard!" Notissima est illa nominum forma; proxime ad nostrum accedit πιθεὼν, Diodor. Sic. XIII. 83.

201. "Citat Suidas vv. ἡσθείη. πλέα." Toup. in Suid. II. p. 21. Cur. Noviss. p. 117. εὐθύς om. Suid. ms. πλέα. non ed. Med. neque in ἡσθ. 209. Ad Med. 1213. 217. οἴκαδ' Suid. ms. ἀτανρ. ed. ms. ταῦρος. οἴκαδ' utroque l. ed. Med. 225. βιάσεται Suid. ἡπεροπ. Ed. Med. οὐδέ μ' ἄκουσαν βιάσεται βίαν. 227. προσκυν. Suid. ms. Per i ed. Med. in ἡπεροπεύειν et in προσκινήσομαι. 229. ὄροφον] Om. Suid. ms. i. e. locum Aristophanis omittit in voce ὄροφῇ, fortasse totam glossam. 231-2. τυροκνήστιδι Suid. v. λέαινα. Ceterum per λέαιναν intellige modum quendam Venereum. Unde explicandus Macho apud Athenæum XIII. 5. p. 577. πρὸς ταῦτα καὶ Λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει. Ita lege pro κράτει. Versus enim desumptus est ex Eurip. Med. 1369. quod non vidit Fl. Christianus. Vide ad Med. 1355. τυροκνήστιδος] -στυ- ms. -δι Suid. ed. ms. λέαινα. Ed. Med. τυροκνίστιδι (sed paulo post -κνησ.) in λέαινα.

τυροκνήστιδος ἰν τυρόκνηστις. 235-6. ἐμπλήθ' ἡ κύλιξ
Dawes. Misc. Crit. p. 338. citans Eq. 931. Acharn.
235. Vesp. 422. 601. 906.

237. *In schedis*, συνεπόμνυθ'. 244. κατάλιφ' ob
metrum. 247. ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἷει] Suid. ed.
ms. sed hic εἴη. *Voce* ἐφ' ἡμᾶς, ubi οἷει ed. Med.
250. ὥς Schol. 256-7. Suid. v. ἄελπτον. 259.
In ed. 1532. *notat legendum* Στρνμόδωρ'. 265. Suid.
ms. om. γὰρ ἰν πακτοῦν. *Ed. Med.* μοχλοῖσι γὰρ τὰ π. π.
268. Suid. v. ἐνεστήσαντο. 279-80. Suid. ἀπαράτιλτος.
280. Suid. ἄλουτος. 282. Lege ἀσπίδας ex Schol.
289. Lege ἐξαμπρεύσομεν ex Schol. atque ita citat Kuster.
ad Suid. v. ἀμπρεύοντες. qui et hanc lectionem recte exhi-
bet. Ita quoque MS. Trin. 291. ἐξεπιώκατον] sic
Suid. ed. ms. v. *Ita quoque MS. Trin. text. et schol.*
levi errore pro ἐξΕΙΠώκατον *sive* ἐξιπ. *quod pro v. l. habet*
Trin. Vide VV. DD. ad Plut. 816. 294. Lege ex
Scholiaste, πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ, ut habet MS. Trin.

299. L. κᾶστι. 301. οὐ γάρ ποθ' MS. Trin.
308. ἐγκαταθέντες ed. Kuster. ex MSS. Vat. P. Voss.
Schol. 318. θέσθαι τρόπαιον. de hac phrasi consule
Jer. Markland. ad Euripid. Suppl. 647. 326. "Citat
Suidas v. μῶν." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 99.
329. πατάγου χυτρείου] Suid. ed. ms. -τρί- ms. ἰν
πατ. χ. ubi χύτριον ed. Med. χυτρείου Kust. e MS.
338. τριτάλαντον] Suid. 353. θύρασι βοηθεῖ Suid.
ed. ms. ἰν βοήθειον. 354. βδύλλεθ' Schol. ed. Kuster.
βδύλλεθ' quoque restituendum Suidæ in v. cum in ed.

Med. βδύλλετε præfixum articulo legatur. βδύλλετε
Suid. ms. in v. sed βδύλλεσθ' in loco.

361. φωνήν ἂν] γὰρ Suid. ms. et ἂν 2. om. i. e. *habet*
φ. γὰρ οὐκ εἶχον. *Locum exscribam ex ed. Med.* Βούπα-
λος. ὄνος. ἀριστοφάνης. εἰ νῆ δία τίς τὰς γνάθους τούτων δις ἢ
τρὶς ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνήν ἂν οὐκ εἶχον παρὰ τῷ
ἱππώνακτι. λάβετέ μου θοιμάτιον. κόψω βουπάλου τὸν ὀφ-
θαλμόν. *Postrema vertit interpres; "ASINI enim ocu-
lum elidam."* Porsonus, Verte, BUPALI, et vide infra v.
κόπτω. ubi εἰ νῆ δία τὰς γ. αὐτῶν, *cetera ut in Βούπ.* An-
notat autem Porsonus; Inepte interpres. Verte, BU-
PALO. Fragmentum Hipponactis est. Eadem chorda
oberravit interpres supra v. Βούπαλος, quamvis ibi
nomen istius *acris hostis Bupalos* (Horat. Epod. VI. 14.)
ante oculos haberet. *Nempe in Βούπαλος legendum*
ὄνομα pro ὄνος cum Kustero ad Hesychium v. Βούπ.
ὄνομα pro ὄνομα κύριον, ut in vv. Ἰούνιος. Ἰώ. Οὐράνιος.
In v. Κροῖσος T. II. p. 381. prop. fin. ἦν δέ τις Κροίσω
φίλος ἰωνάνος ed. Med. ἰωνόνος Ald. ἦν δέ τις Κροίσω φίλος,
ἀνὴρ Ἰων, ὄνομα Παμφάνης Nicolaus Damascenus Exc.
Vales. p. 454. a Kustero citatus. De confusione vocum
ὄνος et ὄνομα vide notas ad Hesych. l. c. 362. Dele
τις. Vide ad Pac. 649.

366. *Comparabat me audiente Porsonus Euripidem*
Bacch. 492. εἴφ' ὅ,τι παθεῖν δεῖ τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
Ergo in Herc. F. 149. defensurus erat vulgatam τί δὴ
τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει; *In Adversariis p. 271.*
proposuerat τί δῆτα σ. quod ex Reiskii conjectura edidit
Hermannus. Soph. Œd. Col. 598. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ

- κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; 367. πλεύμονας MS. Trin.
 πλεύμονας Suid. ms. v. βρυκ. cetera corrupte. πνεύμονας
 in ἐξαμήσω. *Ed. Med.* τοὺς πλεύμονας—ἐξαλμήσω in βρύκου-
 σα, τοὺς πνεύμονας καὶ τάρταρ' ἐξαμήσω in ἐξαμήσω.
 369. *Præf. Hec. p. xli.* 371. ὦ θεοῖσιν ἐχθρά] *In schedis*, θεοῖς. 376. οὐκ οἶδας εἰ—σταθεύσω]
Legendum οἶδά, σ' εἰ me monebat Porsonus, e MSti
Trin. textu et schol. 377. *In schedis*; Trochæum
 in quinta sede versus mensura odit cane pejus et angue.
 Ocyus repone, εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων ΣΥ', λουτρὸν ἘΓΩ'
 παρέξω. Sic infra: [387.] οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις ΣΥ',
 συγχλιανεῖς σεαυτόν; Ita legendum e Scholiaste. v. et
 316.
387. συγχλιανεῖς Schol. 407. Imitatur Æschy-
 lum Theb. 600. ubi ἀφ' ἧς legendum ex hoc loco et
 Plutarcho II. p. 186. C. p. 32. E. I. p. 320. C. (sed ἐξ
 ἧς II. p. 88. B.) 409. MS. Voss. Schol. recte ha-
 bent ἐπεσκεύασας. 413. σὺ] οὐ Suid. ms. πάση τ. et
ed. Med. 414. ἐνάρμοσον edidit Kusterus ex Suida v.
 πάση τέχνη. 417-8. ὦ σκυτοτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ
 ποδὸς Τοῦ τῆς γυναικὸς μου πιέζει τὸ ζυγὸν Porsonus apud
Th. Kidd ad Dawesium p. 214. ed. prim. 418.
 πιέζοι Suid. ms. ζυγός. *Ed. Med.* πιέζει τὸν ζ. 435.
 Citat Suidas v. δεῖ. 438. ξυναρπάση Schol. 449.
 ἐκκοκιῶ] κκι Suid. ed. κυ ms. in στενοκ. *Ed. Med.* ἐκκωκιῶ.
 454. τέτταρες Schol. 455. γυναικῶν] ἀνδρῶν Suid. ed.
 ms. λόχος. et schol. Acharn. 1073. 460. ἐξελήσεται Suid.
 v. ὦ σπερμαγορ. ἐλξεται ex MS. Kuster. ad Suid. II. p.
 770. 462. Lege παύεσθ' ex Suida II. p. 770. παύ-

σασθ' ed. Kuster. Schol. 467. ἡ ed. Kuster. MS. Vat. P. πολλή γ' εἴνπερ probante Kuster. εἴνπερ pro εἶν Schol. Lege πολλήν γ' εἴνπερ, ut habet MS. Trin. 468. τῇσδε τῆς γῆς ed. Kuster.

469. Mireris hunc locum non obversatum esse Valckenærio, rectius, si obversatus esset, intellecturo εἰμαυτόν in Euripid. Phoeniss. 709 = 714. *ubi vide Porsonum.* 473. κυλοιδιᾶν ed. Kuster. Confer Adr. Hering. Observ. VII. p. 59. Dav. Ruhnken. ad Timæum p. 122. Ita MS. Trin. 475. Respicit Suidas in μηδὲ κ. 476. ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κᾶρεθίζη] sic Suid. ms. σφηκ. Ed. Med. βλίττει με κᾶρεθίζει. 485. Lege πείθου. 488. ὅτι βουλομέναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσι Dawes. Misc. Crit. p. 198. ex edd. hac et Wechel. ἀκρόπολιν ed. Kuster. omisso τοῖς. Ut Wechel. habet Plantin. πόλιν quoque Schol. *Vide Opusc. pp. xciv. 20.* 489. Lege ex MS. Vat. Pal. παρέχοιμεν. *Vide Dawes. Misc. Crit. p. 84.*

491-2. Citat Suidas v. κορκορύγας. 495. τί δὲ δεινόν. 499. *Vide Porsoni Opusc. pp. 21. et 381. ubi monui veram lectionem totius loci exstare in MSS. Trin. et Vatic. Pal.* 501. εἵνεκα καὶ ed. Kuster. 506. γραῦ σαντῇ Kuster. ex MS. Vatic. Pal. et Suida v. κρώζειν. Ita quoque MS. Trin. Schol. 507. ἡνεχόμεσθα ed. Kuster. ex Christiano. *Vide Præf. Hec. p. xix. Opusc. pp. 191-2.* 508. Lege ἅττ' ἐποιεῖτε. Sic ἅττ' ἐποίεις Ran. 967. ἅττ' ἂν pro ἅττα quoque mendose legitur Pac. 642. nisi mavis ἂν ἐποιεῖτε. 509.

ἡρέσκετ' ἂν Fl. Christian. ἡρέσκετέ γ' ed. Kuster. Potes etiam, ἡρεσκε τόδ'.

514. ἦδ' ὅς ἂν ἀνὴρ ed. Venet. probante Christiano, et ita ed. Bergler. 516. ὥμωξάς γ'—— ἐνδον ἐσίγων ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. sed retinendum ὥμωξές γ'. 517. F. πονηρότερον τούτου βούλευμ'. Vide infra 705. 519. ἔφασκεν ὑποβλέψας Valckenær. ad Herodot. IV. 162. Vide Opusc. pp. 21-2. 523. L. ὅτε δὴ δ' ὑμῶν. Vide Vesp. 121. Eccl. 195. 315. 822. 526. ταῖσι γυναιξίν Christian. ed. Kuster. Suid. ποῖ ποτε. 527. ἀντακροᾶσθαι Kuster. ex MSS. Vatic. Pal. et Voss. edidit; eodem modo Aristidem emendavit III. p. 726. Valckenærius Diatrib. in Eurip. XXII. p. 249. ἀντέχων pro ἂν ἔχων recte Musgravius in Euripid. Herc. Fur. 192. ubi male ἂν ἐν ἔχων reponit Toupus in Suid. III. p. 26.

530. Scholiastes, MS. Trin. καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση. Legendum, ΠΡ. σιωπῶ ἔγω; καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση Περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νῦν ζώην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ. Contextum restituit Dawesius Misc. Crit. p. 76. Personas distinxerunt Taylorus apud Toupium Cur. Noviss. in Suid. p. 82. et Marklandus ad Eurip. Suppl. 454. "Verbum istud cum Dativo occurrit, Ran. 1165. Liv. III. 41. negantem se privato reticere." Porsonus in exempl. ed. Kust. Bibl. Trin. Coll. Vide Append. ad Toup. p. 503. l. 13. Opusc. pp. xciv. 22. 531. ἐμποδίσει Schol. 535. τοῦτον ed. Kuster. recte. 539. F. αἶρεσθ' ἄνω, γυναῖκες. Antea notaverat in schedis, αἶρεσθε νῦν. 540. τι MS. Trin, 543-8. Hinc sup-

plebis et emendabis Suidam v. *ἐνι*. apud quem in duos articulos male divulsa leguntur, quæ in unum coalescere debebant. 544. οἷς Suid. ed. ms. *ἐνι* et *ἐνι* χάρις om.

549. ἀνδρειοτάτη Eustath. in Od. Δ. p. 1485, 39. 153, 16. Bas. “Suid. v. τήθη. Athen. III. 12. p. 90.” Kuster. ἀκαλήφων] sic ms. Suidæ v. τήθη sc. Ed. Med. ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαλίφρων et 550. om. καὶ. 550. καὶ om. ms. τήθη. μὴ τέγγεσθ’] Suid. ms. ut ed. in v. 551. L. ὃ τε γλυκύθυμος. 553. ῥοπαλισμούς ed. Kuster. ἐντέξῃ] sic Suid. ms. τερπνόν] om. Suid. ed. ms. in τέτανος. ῥοπαλισμούς Suid. ed. ms. Ed. Med. κατ’ ἐντεύξῃ τέτανον τοῖς ἀ. καὶ ῥοπαλισμούς in τέτ. Vide etiam ῥοπαλίζει. 561. νῆ τὸν δ. Suid. ms. v. λέκιθος. φυλαρχ.— ἵππου Suid. 562. εἰς τὸν— παρὰ γρ. Suid. 569. διαλύσομεν ed. Kuster. 574. βαλανεΐω ed. Kuster. 576. ἀπολέξαι ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. 577. πιλουῦτας ἑαυτούς ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. Suid. v. συνισταμένους. 578. Suid. διαζῆναι. 580. τοὺς τε Kuster. ἡ φίλος ὑμῖν edidit Kusterus ex MSS. Vat. Pal. et Voss. 583. τὰ κατάγ. Kuster. 596. τούτου ed. Kuster. 597. ἐθέλει ed. Kuster.

601. καὶ δὴ μάξω ed. Kuster. probantibus Scholiaste et Ruhnkenio ad Timæum p. 57. Lege vero μελιτοῦτταν. Vide Nub. 507. Av. 568. 604. In schedis, καὶ τοῦτόν σοι. et alia tentat. 605. δέει ed. Kuster. 613. Cum πρῶ sit monosyllabon, lego, σοι πρῶ, *advenient tibi*. 614. ἐπεσκευασμένα Schol. recte. Vide supra 409. 616. ἄνθρωποι] L. ἄνδρες, vel ὦ ἄνδρες. Vocem

om. Suid. ed. ms. ἐπαποδυνώμεθα. *Vide Præf. Hec.*
p. LVIII. Opusc. p. xciv. 617. ταδι] sic Suid. ms.
 et μεγίστων pro μειζόνων. *In v. ὅζειν scil. ubi ed. Med.*
 τὰ διὰ πλ. καὶ μεγίστων. 629-30. Suid. διαλλάττειν.
 631. Lege ταῦθ' ex Schol. 634. Suid. ἀγοράσω.
 635. L. αὐτὸ γάρ. Pessime Fl. Christian. αὐτως vel
 αὐτοῦ. 636. τῆς θεοῖς ed. Kuster. 646. ἡ pro
 ἐν Suid. ms. v. ἄρκτος. *Articulo præf. Ἄρκτος. ἡ*
βραυρωνίοις in ed. Med. Ἄρκτος. ἐν βραυρωνίοις ἀρκ. &c.
Kuster.

657. ἀρά γε Suid. v. ἀρα. Ut vulg. γρυκτόν. γε om.
 Suid. ms. v. ἀρα. 660-1. "Citat Suidas v. κἀπιδώσειν."
 Toup. in Suid. II. p. 69. δοκῶ Suid. ed. v. καπιδ. sed om.
 ms. 674. λιπαρὰς Suid. ms. χειρουργίας. sed explicat
 προσεχοῦς. Hunc l. om. in λιπ. *Ed. Med. λιπαρὰς—*
προσεχῶς in χειρ. λιπαρὰς etiam in λιπαρές. De λιπαρὸς
et λιπαρῆς vide Porsonum ad Toup. p. 459. et ind.
ibid. 677. διαγράψαι Kuster. ex MSS. διαγράψομαι
 Schol. Lege διαγράφειν, cujus verbi sensum pete ex
 Ruhnkenio ad Timæum p. 59. qui tamen male citat ἐς
 ἱππικὴν. 679. κούκ ἀναπολεῖσθαι ed. Kuster. κούκ
 ἀπολισθαίνει Taylor. *Lect. Lysiac. p. 686. κούκ ἂν ἀπο-*
λίσθαι Dawes. Misc. Crit. p. 339.

680. ἔγραψ' Christian. 683-4. εἰ μὴ (με om.)
 Suid. ed. ms. τὸν ἐ. υἱὸν ms. et ed. Med. in ζωπυρήσεις.
 685-6. Suid. βωστρεῖν. ποήσω] ποι- bis Suid. in
 ζωπ. et πεκτ. sc. 695-6. Suid. ἀετόν. 702. τοῖσι
 παισὶ] sic Suid. ms. παιγνία. *Ed. Med. τοῖς π.* 703.
 καμπητήν] ΚΑΓΑΠΗΤΗΝ Biset.

705-6. κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν
 τοὺς (*sic*) σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τίς ἐκτραχηλίσῃ φέρων] *Ita*
ed. 1532. ubi Porsonus; sic Suid. nisi quod θέλων in
ψηφοφο. *Ed. 1547. τοῦ σ. λ. ἡμᾶς τίς. Porsonus; ψη-*
φισμάτων τούτων ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. τού-
των omittit utrobique Suidas. ὑμᾶς Suid. νν. ἀποτραχη-
λίσῃ. ψηφοφορία. ed. Kuster. qui et edidit ὑμᾶς λαβὼν τις.
Malim λαβὼν τις ὑμᾶς. Sed cum Suidas ν. ψηφοφορία pro
φέρων exhibeat θέλων, manifesto legendum est, θένων.
 710. *In schedis, ποιεῖ μ' ἀθυμεῖν.* 723. κατιλυσπω-
 μένην Schol. 735. MSS. et Schol. τοῦτο. *Lege τουτί.*
 738. Suid. ἄλοπον. 743. πότινι] *sic Suid. ms. ὄσιον*
χ. 744. μόλω γῶ] ἀπέλθω Suid. ms. *Ed. Med.*
*ὦ πότινι' (*sic*) ἀπέλθη.* 755. ὁ τόκος ἔτ' Kuster. 760.
Lege εἶδον ex Schol. 767. *Ad Med. 356.*

786-97. οὗτος φ. γ. ἀ. ἐς ἐρημίαν καὶ κύνα τίν' εἶχε,
 κατ' ἐλαγωθήρει, κούκέτ' ἦλθεν οἰκ. ὑ. μ. οὕτως—— ἦττον
 μελανίωνος σωφρονέστεροι Suid. ms. ν. Μελανίωνος σ. *qui-*
busdam omissis, aliis transpositis. Ed. Med. οὗτος φ.
γ. ἀ. ἐς ἐ. καὶ τοῖς ὄρεσιν ὤκει, καὶ κύνα τίν' εἶχε. κατ' ἐλαγο-
θήρει. κούκ ἔτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑ. μ. οὕτως τ. γ. ἐ. ἐκεῖνος ἡ. δ'
οὐ. ἦ. τοῦ μελανίωνος σωφρονέστεροι. 790. ἐλαγοθήρα
 Schol. 799. Pro γὰρ Fl. Christian. τ' ἄρ' et ita
 Schol. et Suid. ν. κρόμμνα, qui Schol. partim exscripsit.
 κρόμμνον τ' ἄρ' Suid. ms. in ν. et *ed. Med.* 800.
 κάνατῆνας τὸ σκέλος λακτίσαι. *Dele τὸ σκέλος. Herodot.*
II. 162. ὁ Ἀμασις, ἔτυχε γὰρ ἐπ' ἵππου κατήμενος, ἐπάρας
ἀπεματᾶϊσε. PORSONUS. τὸ σκέλος addit Herodotum imi-
tans Phavorinus Stobæi CXII. p. 586, 39. citatus a

Wesselingio. 809-10. Τίμων ἦν τις Schol. Suid. ἀπορρώγας. 810. αἰδρυτος ed. Kuster. ἐν σκώλοισι Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 122. 812. περιειργασμένος Schol. probante Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 122. 839-41. *In ed.* 1532. Corrupte Suid. v. ἡπεροπ. εἴη] ἐστὶ Suid. ed. ms. κάξυπεροπεύειν] sic Suid. ms. *Ed. Med.* in ἡπεροπ. σ. ε. ἐστὶ τοῦτ' ὁ κ. τρέφειν οὐκ ἐξηπεροπεύειν καὶ πάνθ'. 843. L. συνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ'. 844. ξυνσταθεύσω] Confer Markland. ad Eurip. Iph. Aul. 407. 856. λάβοι Suid. v. αἰεί.

898-9. Suid. ἀνοργίας. 904. Citat Suidas v. καίτοι. II. p. 288. qui et Scholiastæ notulam, οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον, suam fecit. 922. Suid. v. ἐπίτονος. 930. λυόμενον Suid. ed. ms. στρόφιον. 933. Metrum vacillat. Repone, οὐ δέομαι γάρ. Eurip. Orest. 212. ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες· ἐν δέοντι γάρ. Vulgo γε, pro quo minus recte J. J. Reiskius τε. Med. 1288. ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ' ἐν δέοντι γάρ. Eadem medicina forsan indiget Av. 821. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς, ut scilicet Epops præcedentis exclamationis rationem reddere censeatur. 935. ἥνθρωπος Toup. in Suid. I. p. 13. Cur. Noviss. in Suid. p. 106. ex Scholiaste. 956. Lege ex Schol. κυναλώπηξ. Vide Eq. 1066. 963. ποῖος ἂν lege ex Schol. vel dele ἂν, quod verisimilius videtur. 972-5. Sic Suid. ed. ms. θωμ.

980. μουσίξαι Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 279. τοι πρυτανίες ed. Venet. probante Berglero. 981. Lege, τίς δ' εἰ σύ; πότερ'. Omittit

τίς MS. Voss. *Antea in schedis, σὺ δὲ τίς;* 982.
Ad Hec. 1161. p. 72. Opusc. p. xciv. 987. παλαιόρ
 γα Kuster. probante Toupio in Suid. I. p. 107. qui
 versu sequente legit ὄνθρωπος. παλεός γα Schol. MS.
 Voss. παλαιός γα MS. Vat. *Vide Opusc. p. 372.* 989.
 ἔγωγα MSS. πλαδδείη Schol. Citat Suidas v. μηδ' αὖ.
 992. ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τὰληθῇ λέγε] *Lege εἰδότ'*
ἐμέ. PORSONUS. *Confer eum ad Med. 1011. ubi in*
Iph. Aul. 662. numeros restituit. 997. οἶω Suid. ed.
 ms. Λαμπιτώ. sed οἶω in v. 999. ὑσπλάτιδος] sic Suid.
 ed. ms. v. 999-1002. ὑσπλάγιδος, μογιῶμες, λυχνοφο-
 ριῶντες corrigit Porsonus, e Valckenærio, Piersono, et
 Kænio scil. 1000. Annon scribendum sit νυσσάκων
 dubitat Valckenærius ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV.
 p. 281. “ut” scilicet “τὴν νύσσαν, νύσσακα dixisse cense-
 antur.” ὑσσάκτων Suid. in v. ed. ms. scil.

1002. Corrupte Suid. ἀποκεκύφameν. 1003. σίγειν
 Schol. MS. Voss. probante Valckenærio ad Theocrit.
 Adoniaz. Digress. IV. p. 280. qui et γε mox inserit post
 πρὶν, et postea legit ποιησούμεσθα. Malim πρὶν ἂν—ποιη-
 σόμεσθα. Favet tamen illi aliquatenus Suidas v. μύρτον,
 qui habet ποιησόμεθα. τῷ μύρτῳ θύγειν Suid. scil. ms.
 in μύρτον, ubi θίγειν Med. ἅπαντες om. Suid. λόγου
 Suid. ποττὰν] sic ms. v. μύρτον. Ed. Med. ποτὶ τάν.
 1014. πόρδαλις Suid. ms. πάρδ. 1015. ταῦτα μέντοι
 σὺ ξυνιείς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί; Porsonus apud E. Maltby
 Thes. Prosod. p. 292. 1016. βεβαίαν νῦν μ' ed.
 Kuster. 1019. Male ed. Kuster. ὡς σύ. 1022.
 καὶ τόδ' ed. K. 1024. κᾶν με μὴ Fl. Christian.

1026. τοῦτ' ἂν ἦν Schol. τοῦτ' ἄρ' ἦν με ed. Kust.

1027. Respexit Suidas v. ἐκσάλευσον ut monuit Toupus in Suid. I. p. 124. ἐκσάλευσον] Suid. ed. ms. 1029. Dele γ'. 1034. γε delet Porsonus in schedis. Vide ad 1015. et ad Thesm. 716. 1035. Ad Hec. 1166. Opusc. p. xcν. 1037-8. κάστ'—οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔδ' (sic) ἄ. πανωλέθρων Suid. τοῦπος ed. et ms. ut videtur. 1038. Recte ed. Kuster. si σὺν pro ζὺν reponas, οὔτε σὺν πανωλέθροισιν; οὔδ' ἄνευ πανωλέθρων. πανωλέθροισιν pro voce nihili πανωλεθρίοισιν restituendum est Æschylo Pers. 562. Versus noster recte legitur apud Suid. II. p. 743. Alibi recte citat οὔτ' ἄνευ. Vide Adverss. p. 266. 1040. Comparabat Porsonus Eurip. Andr. 732. ed. Beck. οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι. 1046. τὰ κακὰ om. ms. sed habet καί. ἢ παρακείμενα scil. Ed. Med. Παρακείμενα. τὰ νῦν ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.
- 1052-3. ὥς πόλλ' ἔσω 'στίν, Κᾶχομεν βαλάντια. “ Neque ἔσω pro εἴσω usurpant comici, neque εἴσω, si bene memini, pro ἔνδον.” Elmsleius Mus. Crit. Cant. T. I. p. 180. Aristophani certe eximebat ἔσω Porsonus, et hic legendum monebat ὥς πολλὰ σᾶ 'στίν, ᾶχομεν βαλάντια. Supra 489. ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν. In Hermippo Suidæ v. ἀγῆλαι, collato Ruhnkenio ad Timæum p. 5. lege φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ. 1056. ᾶ 'ν λάβη Markland. ad Eurip. Suppl. 364. optime. Eurip. Bacch. 843. ᾶ 'ν δοκῇ. Ita recte edidit Barnesius; male Musgravii editio retinet ἄν, quo mendo laborat versus Alexidis apud Athen. I. 19. p. 23. D. 1074-5. οἶδ' Suid. χωρ. ἔλ. ὑπ. Suid. ms. in χοιροκομείον. et ed. Med. 1078. μουσίδδην Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 279. 1080. νενευρωμένη δὲ συμφορά Schol.

1082. σέλει Valckenær. ad Theocrit. Adonias. Digress. IV. p. 277. et mox ἐλσών. 1084. τοὺς Ἀθηναίους Suid. 1087. τι χρῆμα Suid. v. ἀσκητικόν. 1094. ὅπως μὴ Suid. v. βινεῖν. 1095. θαιμάτια Dawes. Misc. Crit. p. 229. θοιμάτιον Suid. in v. ed. ms. 1111. δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολὺπειρον. *Ita ed.* 1532. Porsonus, Sic et Suid. ms. v. ἴνγξ. Videtur addendum ἀγανὴν, quod hic typorum errore positum est pro ἀγανήν. Suid. Med. δεῖ δὴ σε νυνὶ γ. δεινὴν ἀγαθὴν φ. σ. ἀγανὴν π. — ἴνγγι κοινῇ πάντ' ἐπέτρεψαν. 1126. Lege ex Suida v. μουσωθῆναι, μουσα pro νοῦς. Vide Eurip. Med. 1092. (1079.) quem locum non dubium est quin hic respexerit Aristophanes. μουσα Suid. ed. ms. *Vide Porsonum ad Medeæ locum.* 1130. λοιδορεῖσθαι Suid. ed. ms. χερνίβος. 1131. μιᾶς τε] sic Suid. *ibid.* sc.

1152. Lege ex Suida v. κατωνάκαι, οὐκ ἴσθ' ὅθ', ut supra 1140. ἴσθ' Suid. ed. ms. οἴσθ' ed. Med. ἴσθ' Kust. 1153. Advss. p. 249. 1155. ἐτέρους ἱππίους] ἐταίρους Ἰππία ex Suida v. κατωνάκαι Kuster. ἐταίρους ἱππίαν, ut videtur, Suid. ms. ἐταίρους ἱππία ed. Med. 1167. *In schedis*, μέντ' οὐ. 1169. χώριον Dawes. Misc. Crit. p. 308. Eadem correctio adhibenda videtur Eurip. Hippol. 19. ὁμιλίαν. 1214. οὐμὸς αὐτοῖς. 1218. L. παραχωρεῖν οὐ θέλεις; 1222. χαρίσασθαι Taylor. ad Lys. p. 491. 1230. ὅτι νήφοντες] ὁτιή. 1239. Telamon est nomen Scolii. Vide Joan. Toupium Cur. Posterior. in Theocrit. XV. 98. Antiphanes apud Athenæum XI. 15. p. 503. E. ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρ-

χαιωμένων Τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν Παιῶνα, μήδ' Ἀρμόδιον, ubi vulgo male legitur τὸν τε Τελαμῶνα.

1245. δισποδιάζω Suid. ed. Med. v. 1246. Lege κὰς ἡμᾶς, propter metrum. Vide Valckenær. ad Theocriti falso inscriptum Idyl. XXX. 44. p. 166. ubi idem mendum exemit.

1259. *Schol. in MS. Trin. ita se habet; πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Αρχιλόχῳ. πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ σόμα. (sic) καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δέ. ἀφρὸς βορῆς ἐρρὺ νηκότα (sic) στόμα. ἐπὶ δειλία δὲ αὐτοὺς κωμωδεῖ, ὡς ἐνεφιέντας. (lege ἐναφιέντας.) Schol. Rav. ἀφρὸς βροτείας ἐρρὺνηκότα στόμα. Unde me docuit legendum Porsonus, παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ Πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.— Αἰσχύλος δέ. Ἀφρὸς βρότειος ἐρρὺν κατὰ στόμα. Sophoclis locus, indicante Th. Kidd, est Electr. 719=721. 1293. Choro tribuit Suidas v. ἀλαλαὶ (ἀλαλαλαὶ ed. Med.) 1301. Delet Ἀπόλλω ut Scholium Valckenærius ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 275. 1315. παδωᾶν (i. e. πηδωσῶν) Kœn. ad Gregor. de Dialect. p. 79. κ' εὐαδδωᾶν Valckenær. et Hering. apud Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 275. 1318. Scribe, ne litera mutata quidem aut transposita, ἀλλ' ἄγε, κόμαν Παραμπύκιδδέ τε Χειρὶ, ποδοῖν τε πάδη, Αἶ τις ἔλαφος. Ed. Kuster. πάδδη, πάδδη. ἀλλ' ἄγε pro ἀλλά γε recte restituit Casaubonus Alexidi apud Athen. IV. 21. p. 170. Frustra παραμπυκίδδομαι commemorat Valckenærius ad Theocrit. Adoniaz. IV. Digress. p. 289. quæ forma hic non exstat. 1319. παραμπυκίζεται Suid. ed. ms. in v. Phot. 1322-3. L. ποίει.*

FRAGMENTS.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. fr. 4. ὅσ' ἂν κελεύης *Bekkeri Lex. SG. p. 331. quomodo correxerat Porsonus Append. ad Tour. p. 435.*

ΓΕΩΡΓΟΙ. Suid. vv. Ἀτρέα. Τοῖς Ἰπποκράτους.

ΓΗΡΑΣ. *Adde, XVIII. Photii Lexicon; Μελιτέας* κάπρον ἀριστοφάνης ἐν γήρῃ λέγει ἀντὶ τοῦ εὐκράτης. ἐπεὶ δασύς ἐστιν. καὶ γὰρ ἄριστον αὐτὸν ἔλεγον. *Ita MS. Gal. sed describit Porsonus, Μελιτέα κάπρον: Αρ.—καὶ γὰρ ἄρκτον. Ex apographo suo mendosissimo ἐν Γηρυτάδῃ Albertus ad Hesychium T. II. p. 567. Recte autem Hesychius ἌΡΚΤΟΝ pro ἌΡΙΚΤΟΝ. Alibi notat Porsonus, K et IC confusa. Athenæus in v. Σκύφος de Dercyllida XI. p. 500. C. εἰσπιόντες II. p. 36. C. Menander apud Ammon. v. Ἡς. Σίκυφος σκύφος Hesych. v. ἵππιος Π. Soph. πλείστοις ap. Sch. Apoll. Rhod. III. 1213. κεισι βδηλευμένοι Hesych. Ἀβάκι. ἀγελαίωνες. sic MS. Hesych. Pind. P. IV. 246. et Schol. ἄριστον Bibl. Coisl. 607. (T. I. p. 444. Bekker.) Hesych. v. Συβαριτικοὶ λόγοι. τὸν γὰρ ἌΚΩΠΟΝ. Phot. Lex. v. Μελιτέα κάπρον. Plu-*

tarch. T. II. p. 968. C. ἸCTACΘΑΙ. *De Athen.* p. 36. *vide Opusc.* p. 233. *De Menandro, ibid.* p. 252. *De Athen.* p. 500. *ibid.* p. 243. *Atque CICYΦOC conjecerat Morus Præf. ad Xenophont. Hellen.* p. XLIV. *sed mox in luce connixit. Neque his se expedire potuit Marxius, Ephori fragm.* p. 242. *In Hesychio v. ἵπ. Ποσειδῶν, ἀρίωνασκυφὶ πῆγασον MS. Verum vidit Schowius. In Athen.* xv. 697. C. ἐκορῆς *ms. i. e. ΕΙCΟΡΗΣ. Lexicon in Bibl. Coislin.* p. 231. Βαβακατρεῦ : βάρβαρός ἐστι φωνή : — quæ pleniora sunt apud Suidam, e Schol. ad *Av.* 1614. ubi ναβαισατρεῦ. *Adde Porson. ad Eq.* 1375. *Thesm.* 268.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. fr. 4. *In Photio Porsonus,*

ἐν ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρονίων βία

ὑπηνέμια τίκτουσιν ὡὰ πολλάκις.

MS. Gal. ἐνιότε.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ. fr. 4. *Respicit Eustath, ἰλ. ᾱ. p. 73. pen. = 55,37. notante Porsono.*

Fr. 17. *Addit Porsonus e Suidæ loco, εἰς οἱ ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.*

Fr. 21. (*Schol. Equit. 577. Suid. v. στλεγγίς.*) οὐδ' ἔστιν αὕτη, *quomodo edidit Brunckius, habet Photius Galei, consentiente Porsoni apographo. Eandem lectionem etiam in Schedis exhibet Porsonus, sed Adv. p. 280. οὐδ' ἔστι γὰρ αὕτῃ. At Scholiastæ οὐδὲ γὰρ αὕτῃ ortum est e compendio pro ἔστιν, de quo vide ad Ran. 1088. et Porsoni Adv. p. 90. ad Athen. VI. p. 269. F. Recte οὐδ' ἔστιν αὕτῃ Scholiastes ad Pseudo-Diogenis Epistolas, et alius ad Platonem in ms.*

Paris. 3017. *ubi* αὐτοῖς *Ruhnkenius* p. 136. *Vide Boissonadium, MSS. du Roi* X. p. 226.

Suid. Ἀπέδραν. καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν. δεῦρο καπέδραν. Φερεκράτης Ἰπνῶ. Μένανδρος Δαιταλεῦσιν. εἰτ' ἀπέδρα μόνος, *ubi Porsonus*, Fragmentum hoc ad Menandri Δαιταλέας bona fide retulit lepidissimum caput Joannes Clericus p. 36. observans tamen nusquam alibi hujus fabulae Menandreae fieri mentionem. Sagacior fuit Hemsterhusius, qui ad Thomam M. p. 93. Aristophanis nomen inserit et alia molitur, quæ prætereo. Ed. Med. [et Ald.] Θετταλεῦσιν, unde sponte nascitur Θετταλῇ. Prima vero sic legerim; τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασα. ἐπανεχώρησα δεῦρο, καπέδραν. Imo legendum e *Bekkeri Lex. SG.* p. 420. Ἀπέδρα: καὶ τὸ π. π. ἀπέδραν. τί οὐκ ἐπανεχώρησα. *Lex. SG. præterea Θετταλοῖς*——ἀπέδραν μόνος.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. *Addit Porsonus Schol. Villosion.* ἰλ. ξ. 200. p. 338. *prop. init.* Ἀριστοφάνης Δαναοῖσι, δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα, ἔφη. *Senarius, primo semipede carens.*

ΔΡΑΜΑΤΑ. fr. 13. *Photius Porsoni*, — ἐγὼ γὰρ εἴ τι σ' ἡδίκηκ' ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ. *In Scheda notat*, Κιθαρωδὸς Antiphanis [apud Athenæum] VIII. p. 342. D. Hesych. MS. v. στειλέαν. *Etymolog.* p. 683, 26. Clearchi et Theophili XIV. p. 623. C. F. Niconis XI. p. 487. C. Polluc. VI. 99. Anaxippi IV. p. 169. B. Polluc. X. 94. *Vide Opusc. pp. 234-5.*

ΠΕΛΑΡΓΟΙ. fr. 8. *Brunckius Addend. p. 167.* “*Insignis fatuus fuit Desid. Erasmus.*” *Porsonus*, *Insignis fatuus est Heynius*, qui quæ hic joco dixit *Brunckius*, serio refellenda suscipit ad *Apollodor. Addend. p. 1400. ad I. 9, 9. not. p. 170.*

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. fr. 25. *Etymologus p. 31.* Αἰδοιέσ-
τος :——οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ἰσ ποτίστατον λέγουσι καὶ λαγ-
νίστατον καὶ ψευδίστατον καὶ Λαλίστερον εὐρηκά σε καὶ
πτωχίστερον : — Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς, Ἰν’ ἀπαλλα-
γῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου : — καὶ κλεπτίστατος καὶ πλη-
κτίστατος λέγουσιν. *Ubi, Porsono teste, MS. Dorvil-
lianus, nunc Bodleianus ;* πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον
ἀριστοφάνης πλ^{ατ} Ἰν’ ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου
καὶ πληκτίστατος λέγουσιν. *Notat vir summus ita ex-
hiberi ista πλ^{ατ} ut primo aspectu credas esse πλ^{ασ}*
sed e codicis scriptura in τευτάζων *p. 755, 48. ἱατρὸς*
198, 15. κωπηλατούντων 353, 32. liquere, scribam
voluisse πλάτων. Unde me monebat mutandas esse
distinctiones, καὶ πτωχίστερον, Ἀριστοφάνης. Πλάτων, Ἰν’
ἀπαλλαγῶμεν — quum posteriorem versum ex Platonis
Cleophonte citet Eustathius ὁδ. β. p. 1441, 25 = 90, 4.
Sed ecce Archiepiscopi verba ; ὥσπερ δέ φασι διὰ τοῦ εσ
σχηματίζουν ἄττικοι, οὕτω καὶ διὰ τοῦ ἰσ. ποτίστατον
γάρ φασιν Ἀριστοφάνης. ὥς τὸ, ὦ θερμόταται γυναῖκες ὦ
ποτίσταται (Thes. 742.) οὕτω καὶ λαγνίστατον. καὶ κλε-
πτίστατον (Plut. 27.) καὶ λαλίστερον εὐρηκά σε ὥς καὶ
λαλίστατον. καὶ πολὺ πτωχίστερος. (Ach. 424.) καὶ
ψευδίστατος. καὶ ὅσα τοιαῦτα——καὶ Πλάτων δὲ Κλεο-

φῶντι, ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου. καὶ πληκτίστατος δὲ λέγουσιν. *Quæ idcirco memoravi, ne quis Aristophani senarium affingat, λαλίστερόν σ' εὔρηκα καὶ πτωχίστερον, vel ψευδίστερον, quum e Ran. 91. petitum videatur λαλίστερον. Pro εὔρηκά σε forsā legendum εὔρηκα δὲ vel εἰρήκασι.*

ΩΡΑΙ. fr. 1. *Omniño vide Porsoni Opusc. p. 195. ubi adde; V. 5. νιφομένους mendosum esse putabat Porsonus etiam ob sensum; quum νίφεσθαι sit non "cadere ut nix," sed "nive conspergi."* Huic sententiæ obstat *Æschylus Theb. 219. ut Philonem apud HSteph. T. III. p. 1773. A. missum faciam. Neque prorsus mihi persuasit Porsonus, anapæstum quarto loco esse pellendum. Quare ex Advers. p. 109. ὑριχούς libenter acciperem, ceteris servatis, modo istud ὁμοῦ τε intelligerem. Ceterum in Hesychio tentarim; Ὑρισίδια: σπυρίδια:—Ὑρισσός: σπυρίς, φορμός:*

Fr. 2. *Porson. ad Hec. 1238. πράσιν εὔρωμεν Casaubon. Anim. ad Athen. p. 644, 50.*

FR. INCERT. 2.

ὅστις ἐν ἡδυσμοῖς

στρώμασι παννυχίζων

τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Ita distribuendos censebat Porsonus. Atque hoc vidit A. Meineke, in Comic. Fragm. Berolin. 1814. pp. 11-2. Sed et dudum monuit vir doctus apud Schweigh. Anim. ad Athen. T. XIII. p. 401. Ceterum Kusteri errorem notat Porsonus ad Nub. 1065.

Fr. 89. *Suidas. Ἑσκιοτροφημένα. Αριστοφάνης. Από-*

μακτρα σκυτάλων έσκιοτροφημένα. *ubi Porsonius*, Lexicographus noster mire ineptit, secumque traxit Kusterum et Brunckium ad Aristophanis *Fragm. inc. 89. T. III. p. 285.* Primum enim vox nihili έσκιοτροφημένα pro έσκιαγραφημένα irrepsit. Sed hoc crimen fortasse a Suida in impuros librarios transferre malis. Deinde ipsum illud έσκιαγραφημένα genuinæ vocis glossa est. Versum igitur sic constitues; *Απόμακτρα τών σκυτάλων άπεσκοτωμένα.* Genuinam lectionem Noster ipse supra in v. suppeditavit; quam quod mireris licet in fragmenta *inc. 83.* bona fide retulerit Brunckius, nihil quicquam de loci hujus restitutione suspicatus est. *Nil verius hac emendatione. Bekkeri Lex. SG. p. 431. 26.* *Απόμακτρα: άπόμακτρα σκυτάλων άπεσκοτημένα δ' έσκιοτροφημένα.*

Fragmentis addit Porsonus,

1. Eustath. *ιλ. μ. p. 911, 63. = 874, 50.* *άνήρ πεδήτης ιτέαν ένημμένος.*

2. Eustath. *όδ. τ. p. 1854, 12. = 680, 27.* *αλφίτων μελάνων άδδιχα.* *Huc respicit Photius v. άδδιζ.*

3. Ach. Tat. *Isag. in Aratum p. 121. ed. Petav.* *Vide ad Plut. 965.*

EDITORIS
APPENDIX.

LIBRARY

OF THE

P L U T U S.

- DRAM. Pers. Συκοφ.** ἑτερος
συκοφ. 3.
4. ταυτὰ 3. 4.
13. ἀκολουθεῖν 3.
17. ἀποκριναμένου 4.
24. οὐτοσὶν 1. 3.
31. καὶ priore loco omittit 3.
32. πρὸς τ. θ. 1. et primo 2.
sed mutatum eadem manu,
et εἰς rubrica suprascrip-
tum.
43. ἐμαντῶ 1. 2. 3. 4. sed
glossa in 2. supra ξυνακο-
λουθεῖν, σὺν αὐτῷ πορεύ-
εσθαι.
49. ζύμφ. 3.
51. τοῦτο 1. 3. 4. τουτὶ 2.
61. χαίροις 1.
64. οὗτι 3. δήμητραν 1. 3.
65. ἦν μὴ φράσης 1. 3. 4. (sed
primo εἰ 4.) εἰ μὴ φράσεις
ἦν

- (sic) 2. ἦν pro emend. ut
infra 448.
67. ἐστὶν ὦ δ. 1. 2. 3. 4.
71. Καρ. οὐκοῦν 1.
73. -σθον et -τον 1. 2. 3. 4. L.
74. γ' ἂν 1. γ' ἦν 2.
75. μέθεσθε 1. 2. σθον 3. 4.
sed schol. marg. 3. μέθεσ-
θον: μεθήμι· ὁ μέλλων,
—τὸ δεύτερον τῶν πλη-
θυντικῶν, μέθεσθε. γρ. δὲ
καὶ μέθεσθον:
77. ἦν 1. 2. 3. 4. sed supasc.
γρ. ἦ 4.
78. Καρ. ὦ μ. 2. et om. Καρ.
80.
80. Versum om. 1.
81. Χρε. præfigit 3.
86. Καρ. præf. 4.
89. τοὺς σ. καὶ κ. καὶ δ. 1.
οἰς
97. βαδίζεις (οἰς ejusdem ma-
nus) 2.

106. πλὴν ἐμοῦ 1.
110. Καρ. εἰσὶ 4. sed personam delevisse videtur.
111. seqq. Ab οἰμώξῃ (sic) Chremyli orationem incipit 1.
- 117-8. τί φης — φύσει Chremylo 1. 3. Carioni 2. ut vulgo. τί φης Chr. et 118. Car. 4.
119. ἔμ' εἰ 1. 2. sed 2. in litura, ubi π primo fuit; forsan mutavit manus prima. Gl. τὰ ἀνόητα ἔργα. ἔπη 3. 4. γρ. καὶ οἶδ' ὡς L.
120. εἰ πύθ. 3. 4. non 1. 2. ἐπι- τρίψειέ με 3. et δρᾶν, sed gl. ποιεῖ.
126. εἰς α. 3. 4.
129. μεῖζον 1. 2. 3. 4.
131. Πλ. διὰ 1.
132. Πλ. ὁδὶ et om. ἐστὶν 1.
137. ὅτι 1. 2. 4. ὅτ' 3. ι in ἔτι in litura 2. hic et 486. unde conjicias ἔτ' ἄν. Sed ἔτ' tantum habuisse credo, ut MS. 3. habet ποτ' 19. δέσποτ' 67.
138. οὐδὲ ἐν 1. 2. οὐδεὲν 3.
140. μὴ σὺ 4.
- 144-5. ἐνεστι — ἐν ἀνθ. 4.
147. σμικρὸν 3.
151. ἄν et gl. εἰς 3.
152. εἰς 3. pro ὡς.
156. τί δὲ 1. 2. 4.
159. περιπίπτουσι sed gl. περικαλύπτουσι 4. μοχθηρίαν. Χρε. ἔχει μὲν — κακοὶ (supra 110.) et sequentia, τέχναι &c. Chremylo continuat 3.
160. Personæ ut vulgo usque ad 179. in 1. 2. In 3. Car. ἔτ. δέ- Chrem. ὁ δὲ χρ. Car. ὁ δὲ λωπ. Chrem. ὁ δὲ κναφ. Car. ὁ δὲ βυρσ. Chrem. ὁ δ' ἀλούς — In 4. Chremyli 160-8.
163. δὲ prior loco om. 1.
164. χρυσοχοεῖ γε 2. 3. 4. sed 1. sine γε.
166. ὁ δὲ κναφεύει τις ὁ δὲ π. 1. 2. 4. (sed γναφ. primo 2. Schol. ibidem, ἀττικόν ἐστι τὸ κναφ.) Χρε. ὁ δὲ κναφεύει γεί. ὁ δὲ π. π. 3. (sic)
167. ὁ δὲ πω. 4.
170. οὐ δ'. 3.
172. τί δαὶ 3. πληρεῖς 4.
175. βελωνοπώλης 1. 2. 3. sed βελονοπό. primo 2. τοῦ om. 4.
176. ἀργύριος ut vulgo 1. 2. 3. ἀργύρριος 4.
177. ἐνεκα σου, non -ά σου 1. 2. 4. Schol. vulgatum habet 3, qui πέμψας τοῖς

- Ἄθ. ἔλαβε συμμάχους. οἵ-
τινες — προσέσχον τοῖς
ἔλυσιν (sic. Vide Hem-
sterh.)
178. οὐ δια 4.
- 180-5. ὁ T. Carioni continuat,
tum Chr. ἐμπ. Car. τὰ δὲ
πρ.—μόνος 2. Chr. ὁ Τιμ.
Car. ἐμπ. Chr. τὰ δὲ πρ.
—μόνος 3. Chr. ὁ Τιμ.
Car. ἐμπ. Chr. τὰ δὲ Car.
μονώτατος—μόνος 4.
183. οἴσθ' 1.
185. -έζηται 1. -ίζηται 2. 3. 4.
νεν
188. γέγονεν 1. 3. 4. γέγον' 2.
189. ἀπάντων ἐστὶ 1. πάντων
ἐστὶ 2. πάντων om. 4.
Gl. ἀπάντων ὑπάρχει.
193. -το μεστός οὐδεὶς 3.
197. εἶναι βιωτὸν τὸν β. sine
αὐτῷ 1. εἶναι β. αὐτῷ 2. 4.
εἶναι β. αὐτοῦ 3. sed
αὐτῷ scholio præfixum.
198. ἐμοὶ φ. 3.
199. μόνον ἐν 1.
203. δειλότατος 3. sed gl. λίαν
δειλόν.
204. διέβαλ' 1. et m. pr. 2.
-αλεν 3. 4. et corrector 2.
205. λαμβάνειν 3.
208. μὴ δὴ νῦν 3.
210. τοῦ in gl. non text. 3. 4.
λυγγέως 3.
212. ἀγαθων primo 3. sed ἦν
statim fecit.
216. καὶν δεῖ 1. 2. 3. 4.
218. πολλοί γ' 3. Χρε. om. 4.
220. πονήρους γ' 1. et ut puto
alii, et sic duo exempl. ed.
Bas. 1532. Id quod fuit Por-
soni, et duo alia, πονηροὺς
γ' (sic).
221. πλουτίσωσιν 3.
222. Post ἴθι addiderat ὦ καρίων
4. sed mox delevit.
224. τοῖς 3.
225. ἴσον 1. 2. 3. ἴσον 4. ἐν-
ταυθὶ 2. ex em. correctoris
ut videtur.
227. τοῦτο 1. 3. et pro gl. 2.
228. ἐνδονθεν (sic) 3.
229. ἀνύσας plane 1.
237. εἰ 3. gl. εἰάν.
238. τῆς om. 1. 4.
239. προσέλθοι 1.
240. σμικρὸν 3.
242. ὥς π. 1. 2. 3. et ut videtur
4. εἰς gl. 3.
244. ἔπεσον 3.
245. ἔτυχες 3. 4.
252. λέγη 4. Inter 252 et 253.
.: χοροῦ :. rubrica 2.
253. δὴ τῷ om. 4.
256. ἐστιν 3. παρόντας 1. 2.
3. 4.
260. χάριν γ' ὁ 1. 2. χάριν χ'

- ὦ 3. χάριν ὁ 4. ἡμᾶς 1.
2. 3. 4.
261. ^{εις} ἀκούοις 2. ^{εις} suprasc. ex
em. m. pr. ut puto, certe
ἀκούοις in linea factum a
correctore.
262. ἡμᾶς 3. et corrector 2.
266. ῥυσὸν 1. et m. pr. 2. σσ
3. 4. et corr. 2.
268. πάλιν 1. 2. Om. 3. 4. sed
supra μοι habet 4. forsan
ejusd. m.
270. ἔχοντα σωρὸν ἔγωγε 3.
277. σωρῶ 1. et primo 2. λαχὸν
1. 2. 3. 4. In schol.
ἐλάγχανεν 1. 2. 3. Tum
1. et forsan alii ἀντὶ οὖν
τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστη-
ρίῳ λαχὸν, καὶ ὁ κήρυξ
τὸ σύμβολον δίδωσιν, et
ista, ἔστι δὲ ἡ σύνταξις
&c. omittit cum 2. 3. Vide
Hemsterhus. p. 83. not.
70. et 72.
281. χάριν δεσπ. (sic) et κ.
δεῦρο 1. χ. μ' ὁ—κ. δεῦρο
3. et m. pr. 2. sed cor-
rector γρ. καὶ ἡμᾶς. χάριν
ὁ δ. ὁ σὸς κ. ἡμᾶς δεῦρο
4. Gl. 3. ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ἐνταῦθα.
284. ἦκει om. 1.
285. ἡμᾶς 1. et m. pr. 2. ὑμᾶς
3. et corr. 2.
286. ᾠ. ἡμῖν (sic) 1. 4. et 2. ex
em. ἡμῖν (sic) ᾠπ. 3. ἡμῖν
2. m. pr. et schol. quod
hinc vulgavit Th. Kidd,
Porson. Opusc. p. 194. et
e Parisino 2827. Schæferus
in ed. nova Pluti Hemster-
husiani p. 504.
289. ^β λέγεις ^α ὄντως ^γ σὺ τ. (sic) 2.
290. βούλομαι 2. (Gl. 3. θέλω.)
θρεττανελονον κ. primo,
^ν
nunc ὁτὸν κ. 3. (Mox 296.
-λὸν τὸν plane) -λὼ τὸν 4.
291. παρενσαλ. 1. 3. παρασαλ.
2. 4.
293. βληχόμενοι hic et 297. 1.
3. et primo 2. sed 297.
ὦ 2. ex em. forsan m. pr.
294. κινabρώντων μέλη 1. 2. 3.
295. Post ἀπεψ. disting. 1. 2. 3.
296. δ' αὖ 3.
298. κραιπ. sine καὶ 1. κρεπ.
(sic) sine καὶ 2. καὶ κρε. 3.
καὶ κραι. 4.
300. -θέντα 1. 2. 3. 4.
302. γε om. 1. habet mox 309.
In marg. historia de Ulysse,
Circe et Telegono, ἔδει δὲ
ἄρα καὶ τὸν Ὀδυσσεῆα θα-
νάτῳ περιπεσεῖν—μέμνη-

- ται [τῆς] ἱστορίας καὶ ὁ
—ω
ὀππιανὸς ἐν ἀλιευτικῶν β.
305. σκῶρ 2. σκῶρ 3. 4.
306. πάντας τρόπους 1. 2. -α
-ον 3. 4.
311. λαβόντες 1. 2. 3. et in 2
sch. damnans aliam lec-
tionem, ἣν λάβωμεν, quam
exhibet 4. a m. pr. Alius
fecit λαβόντες.
312. λαερτίου 4.
314. δ' ἀρίστυλος 3. et scholio
præfigit σὺ δ' ὡς ἀρ. quod
in textu 4. ὥσπερ suprasc.
rubr. 2. a m. pr. pro gl.
316. ἀλλ' om. 3.
321. μασώ. 1. 2. 3.
324. ὅτι δὴ 3.
325. συντεταμένως 1. 2. 3. γμ
4. Gl. 2. σπονδαίως. Gl.
3. σπονδαῖος (sic) cui su-
perscripta alia, ὁμοῦ. Vides
ambas lectiones explicari.
Tum καταβεβ. 1. 2. 3. 4.
327. ὄντως 1. 2. 3. 4.
328. ἄρην 1. 2. 3. 4.
329. οὐνεκα 1. 2. 3. 4.
335. καὶ πόθεν 3. 4.
336. πεπλούτικ' 3.
340. θαυμαστόν γ' 1. 2. Partic.
om. 3. 4.
342. ἐπ. τι ut vulgo 1. 2. 3.
ἐπ. γε τι 4.
345. Sine σ' 1. 2. 3. 4.
347. οὖν et μάλ' primo om. 4.
348. ἐνι γάρ τις κ. 3. ἐνι γάρ
ἐνι κ. 4.
356. πῶς δ' 1. 2. δ' om. 3. 4.
361. τοιοῦτον 1. 4. -ο 2. 3.
364. δῆμητρ' 2. sed correctoris
sch. δῆμητραν, ὄνομα. ἡ
δῆμητρα τῆς δημήτρας.
369. τι om. 4. Porsonas ante
371. et 372. om. 1.
374. ὦ om. 3. 4. Pro gl. habet
4. οὖν servant 1. 2. 3. 4.
380. φίλ' ὥς (sic) 1. φίλος 3.
et m. pr. 2. φίλως corr. 2.
et primo 4. ut puto. Gl. 3.
προσφιλῶς. δοκεῖς 1. 2. 3.
4. sed gl. 3. φανείης.
381. γε om. 1. 2. 3. 4. λογίσαις
(sic) 1.
385. τῶν ἡ. 1. 2. 3. 4.
387. καὶ τοὺς σ. 3.
388. ἀπάρτι 1. et corr. 2. Gl.
2. ἀπὸ τοῦ νῦν. ἀπαρτὶ 2.
m. pr. σὺ τί 4.
390. σαυτὸν 3.
391. ἐπειδὴ 4.
392. σὺ τὸν πλούτον; ποῖον;
4. hoc clare, et ab initio.
ὁποῖον 1. 2. 3.
396. ποσειδῶν vel -ὼν primo
4. θαλάσσιον 1. 2. ττ 3.
397. τὸν ἔτ. λέγω 4. λέγω
pro gl. 2. 3.

400. αὐτὸ pro οὐ τῷ primo 1.
sed em. a m. pr. ut videtur.
402. ὥσπερ πρ. 1. 3. ὥσπερ
τοπ. 2. 4. Gl. 2. τοκα-
ταρχάς. ἐνὶ γε τρόπῳ 4.
404. εἰς scripturus erat 3. sed
ὥς fecit.
406. εἰσάγειν sed gl. εἰσάξαι 3.
- 408-10. Βλ. οὔτε γὰρ—Χρ.
σκοπῶμεν—Β. ἀλλ'—Χ.
οὐδ' ἐ. δοκεῖ μὰ δῖ—Ita
personas 3. παρ. ἐγὼ πά-
λαι 4.
- 413-4. Personas ut vulgo 1. 2.
3. 4.
417. τί om. 4. φεύγετον 3. (ε
rubr. pro gl.) Βλ. ἦρακ.
3. 4.
418. ὑμᾶς om. 1.
420. ἄλλος οὐδεὶς 1. 2.
422. ὦ. γὰρ εἶ. 1. ὦ. μὲν εἶ. 4.
423. ἐκ τῆς τρ. 1.
424. γάρ 2. rubr. pro var. lect.
m. pr. supra γέ. μαν. καὶ
1. Personas sic 4.; Χρ.
βλέπει—Βλ. ἀλλ'—Χρ.
οὐκοῦν—Π. οἴεσθε—Βλ.
πανδ.
427. λεκιθ. 2. λεκυθ. 1. 3. 4.
428. ἐνέκραγες 1. 2. ἀνέκρ. 3.
κέ
ἀνεκρ. 4. (κέ ab initio, et
ut sit textûs) εκ scil. bis
- positis. Tum οὐδὲν 1. et
opinor 2. quamvis non
enotarim. μηδὲν 3. 4.
430. με om. 1.
432. ἐχρήν σ' 4. sine σ' 1. 2. 3.
434. ἐνθέδ' (sic) 4.
435. κάπηλις ἐκ 1. et schol.
quod apud Schæfer. κά.
etiam 4.
438. φύγοι 1. 2. 3. 4. Gl. 2.
3. ποῦ hic et alibi.
441. ἄνδρες 3.
446. -σόμεσθ' 1.
447. -όντες—όμεθα 3. Schol.
vulgatum de ποῦ, πῇ, ποῖ,
in 2. 3. ubi πῇ quietis tan-
tum esse dicitur, sed contra
scholiastæ mentem, ut li-
quet ex exemplo Hecub.
1040. quod habent MSS.
448. μὴ διαμ. 1. μὴ διαμ. 2.
δὲ
(sic) δὲ scil. correctoris pro
em.
450. καὶ ποίαν 3.
452. αὐτὸς primo 3. ut videtur;
tum ὁ θεὸς οἶδ' ὅτι, claris-
sime. οἶδ' ὁ θ. 1. 2. 4.
453. τρόπαιον 1. 2. 3. 4. ἂν
στ. 4. ἀναστ. 1. 2. 3. γρ.
καὶ τρόπαιον ἂν στήσ. L.
ε
- 454, πολμᾶτον—καθάρματα 3.
(ε rubr. pro gl. ut passim
iste codex).

456. λουδορῇ 1. 4. -εἰ 2. ἡ sup-
prasc. a recent. -εἰς 3.

457. ^ἡ ^ἡ ἀδικουμένη 2. (ἡ ἡ cor-
rectoris).

458. Primo πρὸς τὸν θεὸν 1. 3.
τῶν omittit 4.

461-2. ἀνθρώποις πορ. ἀγα-
θόν; τί δ' ἂν γ' ut vulgo
1. 2. -σιν ἐκπορίζομεν | τί
δ' ἂν ὑ. ἀγ. (ἀγαθὸν loco
priori om.) 3. -οῖς ἐκπο-
ρίζομεν (sic) ἀγ. τί δ' ἂν
ὑ. ἀγ. ἐξ. Βλ. ὅ, τι 4.
γρ. καὶ ἀνθρώποισιν ἐκ-
πορίζομεν L.

465. -σασθαι 1. 2. -σεσθαι 3. 4.
L. ἀνθρώπους 1. et m.
pr. 2.

Nunc ^{ἐν τοῖς}
: ἀνοῦς Sed pro
: ἀνοῖς

gl. ut puto. Infra 1155.

idem codex : στροφαῖον

: πορτάριον

ἀνοῖς plane 3. 4. Gl. 3.
τοῖς.

468. αὐτοῦ 1. 2. 3. 4.

469. αἰτίαν οὔσαν 4.

471. γ' om. 1. 2. 3. 4.

474. σ' om. 4.

476. καὶ κύφ. 1. 2. 3. 4. ὦ gl. 2.
3. Versum hunc et 478.

Chremylo 3. Ambo Bleps.
1. 2. 4.

480. Chr. 1. 2. 3. Bleps. 4.

481. γ' habet 1. om. 3. 4. et
primo 2. Βλ. καλῶς 1.
2. 4. Χρ. 3.

482. γ' εἰ 1. 2. γ' om. 3. 4.

483. Βλ. 1. 4. Χρ. i. δὴ ν. θ.
εἴκοσι 3. (sic) εἴκοσι 1.

484. Βλ. ταύτη — ἀπ. δύο 3.
(Βλ. ex em. ej. m.)

485. φθάνοιτον et πράττοντ'
1. 2. -ε -ες 3. 4. ποι-
οῦντες gl. 2. ἡ τί γ' ἂν
1. 2. 3. 4.

491. τούτων om. 1. Supra ἀθ.
gl. 2. ἀσθενεῖς hic, sed
ἀπεβεῖς 496.

492. τοῦθ' pro μόλις 1. 2.

493. βούλευμα 4. solus.

499. οὐδεῖς. ε. 4. Gl. οὐδεῖς 2. 3.

500. βίος 3.

501. ἡγείτ' 3. 4. γ' ἔτι 4.

502. ὄντες πον. πλ. 1.

505-6. Χορ. præfigit 1. Omnes
servant φημ' ἢ παύσει ταῦτ'
(ταῦθ', sic, 4. vox om. 1.)
ἢν βλέψη et ἢν τιν'. In
3. βλέψη ex em. sed m.
pr. ut puto; cujus certe est
gl. εἰ ἀναβλέψη. ἀγαθὰ
μ. 3.

510. διανείμ. 1. διανέμ. 3. 4.

- ^ε
 διανείμ. 2. (ε correctoris)
 ἴσον 1. 2. 3. 4.
 511. οὐτ' ἂν τέχνην τῶν ἁ. 4.
 οὐτε σ. 1. 2. 3. 4. μελε-
 τῶν (sic) 1.
 514. σκυτοδ. 1. 2. 3. βυρσοδ. 4.
 517. ὅσ' ἡμῖν νυνὶ 4.
 519. πρῶτος 3.
 522. οὐδ' ante ἀνδ. om. 4. (et
 primo 2. sed repos. a m.
 pr. ut puto.)
 526. σου 3.
 527. ἔτ' pro οὐτ' 4.
 528. οὐτε τάπησιν 1. 2. 3. οὐτ'
 ἐν τάπησιν 4.
 529. ὅταν 2. -σθε 3.
 530. ἱμάτιον βαπτὸν 1. et primo
 2. (certe βαπτὸν) sed em.
 m. pr.
 531. τοῦ πλουτεῖν 1. 2. ἀπο-
 ροῦντας 1. 3. ἀπορούντων
 primo 2. sed οὔντας a m.
 pr. emendatum puto, et
 sic plane corrector. ἀπάν-
 των ἀπορούντων 4.
 532. εὔ. ταῦτ' ἔστιν 3.
 535. Χρ. forsan a corr. 2.
 536. ὑποπείνοντων 2. 4. unde
 pejus depravatum ὑποτει-
 νόντων quod 1.
 540. πρὸς δὴ τ. 3. ἔχει 1. sed
 ἔχειν 542. Vocem ibi
 omittit 4.
 542. προκεφ. 1.
 544. φύλλ' 1. 2. 3. 4. Sine ac-
 centu 3.
 548. τὸν τῶν πτωχῶν δ' ut
 vulgo 1. 2. 3. (sed πτοχῶν,
 omisso τὸν, primo 2.)
 549. τῆς πτωχείας πενίαν 1. 3.
 et 2. (nisi quod πτωχίας)
 a m. pr. sed corrector γρ.
 τῆς πενίας τὴν πτωχείαν.
 τὴν πενίαν πτωχείας 4.
 ✕ φατέ
 551. ✕ εἶναι 2. (φατέ corr.)
 φᾶτ' (sic) εἶναι 4. Sine φ.
 1. 3. et gl. 3. φατέ δηλο-
 νότι. ὁμοιον 3. 4. ὁμοῖον
 2. scil. ὁ m. pr. οἱ corr.
 552. υ in οὐμὸς om. 4. et primo
 2. τοῦτ' αὐτὸ 4.
 556. φειδόμενος 4.
 559. παρ' αὐτῷ 1. 3. 4. et corr.
 2. sed m. pr. παρὰ τῷ.
 ποδαγρῶντες 1. 2. 3. 4.
 Gl. 2. τοὺς πόδας ἀλ-
 γοῦντες.
 563. καὶ δὴ pro ἤδη 1.
 565. κό. ἐστὶν κλ. 3.
 566. οὐ pro οὐχὶ 1. 2. cetera
 ut vulg. 1. 2. 4. νὴ τὸν δία
 γ' εἴγε λ. αυ. δεῖ πῶς οὐ 3.
 567. γ' om. 3. 4.
 569. γίνονται 1. et pro gl. 3.
 572. κομήσης 1. κομπάσης 3. 4.
 et ex em. 2. Schol. m. pr.

- τὸ μηδὲν ταύτῃ κομήσης
διὰ μέσου εἴρηται — τὸ
κομήσης δὲ ταυτόν ἐστι
τὸ (sic) κομπάσης, ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν κομώντων,
&c.
573. ὅτι ζ. 1. 2. 4. ὅτιή ζ. 3.
ex em. ej. m. ἀμείνων 1.
2. 3. 4.
581. γνώμαις 1. 2. 3. 4. Sed
γρ. λήμαις corr. 2. et
sch. 3. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς·
ἀρκτικάῖς φησὶ λήμαις
ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαῖς
καὶ παλαιαῖς. ^μλημῶντε 2.
(μ supasc. corrector) λη-
μῶντες 3. solus.
582. τοῦτο δὴ φ. 1. 2. τοῦτο
δήπου φ. 3. 4.
583. πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν
ὀλυμπιακὸν ἀγ. 1. 2. ut
vulgo. πῶς γ' ἂν π. τὸν
ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγ. 3.
πῶς ἂν π. 4. cet. ut vulgo.
γρ. καὶ πῶς γ' ἂν L.
584. -γείρη 1. 4.
585. ἀθλητῶν 1. 2. 3. ἀθλιτῶν
4. στεφανώσας 1. 2. 3. 4.
(στεφανώσας 2. ex em. m.
pr. ut puto: primo erat
accentus supra φα.)
586. κοτίνω 1. 2. 3. 4. et gl. in
2. ἀγριελαίνω. Etiam 944.
- gl. 2. ἀγριελαίνω στεφά-
νω, inepte. ἐχρῆν om. 4.
589. ἐὰ κεῖσθαι π. ε. et om.
τοὺς νικ. 4. Gl. στεφανῶν
τοὺς νικῶντας.
591. οὐτοσὶ 4.
592. γέ σ' ut vulgo 1. 2. γε
om. 3. 4. κοτίνου 1. et m.
pr. 2. κοτίνω 3. 4. (et corr.
2. qui gl. ἀγριελαίας) ου
supasc. 3. sed pro gl. po-
tius, καὶ, κοτίνω L.
593. ἐστὶ τὰγάθ' (vel ἐστὶν) 1.
4. et ex em. m. pr. 2. ἔστ
ἀ. 3. et primo 2. ut satis
liquet.
595. πεινεῖν 3. 4. ἐστὶ ante
βέλ. 4. et ex em. cor-
rectoris 2. φησὶ γὰρ αὕτη
1. 2. φασὶ γὰρ αὐτῇ 3. 4.
Gl. in 3. λέγει, in 4. λέ-
γουσι.
596. προσάγειν 1. 2. 3. 4.
^ε
598. χρ. præf. sed al. m. 1.
γρύζειν 1. 2. γρύζεις 3. 4.
602. πάσωνα 1. 2.
607. χρή σ' 3. ἀνύττειν 1. ἀνύ-
τειν 2. ἀνύειν 3. 4.
^ε
609. μεταπέμψασθον (ε corr.) 2.
^ε
612. non 613. βλ præf. 1. σὺ
3. μακρὰν 4. et primo 2.
Gl. 2. πολλά.

613. θέλω 3.
 615. καὶ τῆς γ. 3.
 619. μὲν οὖν ἡμῖν 4.
 622. Βλ. postea additum 2. a correctore, ut potius videtur. ἂν pro αὖ 3.
 623. -λύσει 3.
 624. παῖ tantum in text. et ὦ pro gl. 3. ὦ παῖ in text. 1. 2. 4. σ' ἐχρῆν 3. ὦ] καὶ, Δ L. i. e. "al. om. ὦ."
 626, 7. χοροῦ habet 2.
 627. ^ηθησεῖοις 3. (η ej. m.) μεμιστυλημένοι 1. 2. 3. -υστιλημμ. 4.
 631. τοῦ σ. τρόπων (sic) 3. τρόπων 1. 2. 4. Gl. 2. γνώμης.
 635. ^υ-πρυνται 1. 3. -πρυνται (υ correctoris) 2. -νται 4.
 637. βοᾶν ex em. 3. -άν 2. et puto alii.
 639. ^ηἀναβοάσομαι 2. (η corr.)
 640. φέγγος 1. 2. 3. 4.
 641. ἄρ' ἀγγελεῖ primo 1. 2. sed ἄρα γ' in utroque em. m. pr. ἄρα γ' ἀγγελεῖ 3. 4.
 648. πέρ. μοι τ. 3. 4.
 653. γὰρ om. 4.
 657. δ' ἄρ' 4.
 658. ψυχρὰ θαλάττης 3. λουόμενος 3. 4.
 659. ἡμεν (i supr. a correctore) 2.
 662. κατεκλίναμεν 3. 4. et corr. 2. qui gl. κατεθήκαμεν.
 663. στοιβάδα 1. 2. sed i corr. 2.
 665. νεοκλῆς 1. ὅς ἔστι 2. 3.
 667. ἔτ. δὲ 1.
 670. πρόσπολος—ἦν 1. 2. 3. 4. Sch. 3. πρόσπολος λέγεται ὁ δούλος, πρόσπολος δὲ καὶ πρόσπολος ὁ νεώκορος:—(sic).
 672. ἡδυνάμην 3. 4.
 674. ἄποθεν 1.
 676. i. τοῦ θεοῦ 4. et a correctore 2.
 677. ἐφαρπ. 1.
 678. μετὰ δὲ τοῦτο 4.
 681. ταῦτ' ἡγ. primo 2. ταῦθ' ἡγγ. primo 4. ἄκταν 1.
 682. οὐσίαν 4.
 683. χ. τῆς ἀθάρας 3. 4. ἀθάρης supra 673. servant 1. 2. 3. 4. ἀθάρας 3. 4. infra 694.
 688. ἥσθετο δὴ μου 1. 2. ἦ. μου 3. 4.
 696. προσήει 1. 2. sed -ειν discrete sch. m. 2.
 697. δ' om. 3. 4.
 699. ἀπεφύσσ. 3. ἐπεφύσσ. 4.
 702. ὑπερυθ. 4. γρ. καὶ ἀπερυθ. L.
 704. αὐτός γ' 1.
 707. ταῦτά γ' εὖ. 1. 2. ταῦθα δ' εὖ. 3. (sic). tum ἐγὼ

- μὲν σ. 1. 2. 3. μετὰ ταῦτ'
ἐγὼ μὲν εὐθύς συν. 4.
709. περιήει 1. 2. 3. 4.
710. θυίδ. 3. θυήδ. 4. παῖς*]
γρ.* τις L. i. e. "al. add.
τις."
712. ^{δῆ} μὰ δῖ', οὐ τ' οὐχὶ τόγε 3.
(δῆ supr. ab alio.) μὰ δῖ'
οὐχί γε τὸ 4.
713. ἐώρας 1. 2. 3. ἐώρακας 4.
715. ^β εἶχεν ^α οὐκ ὀλ. (sic) 2. οὐκ
ὀλ. εἶχ. 3.
717. ἐνεχείρησε primo 2. nunc
-ρισε et η suprasc. nescio
a quo. Sch. m. pr. idem
quod vulg. damnans -ρισε.
Gl. supra τῷ νεοκλ. 716.
χάριν τοῦ, et supra ἐνεχ.
^η
ἥρξατο. -ρῆσαι 3. -ρισε 4.
719. θυία 3. 4.
720. σχοῖνον 3. σφητίω 1.
721. κατέπλασεν 1. -πλασεν
^λ
2. 3. -πασεν 4. (λ ej. m. ut
videtur).
722. τε καὶ β. 3.
723. ἀναίξας 1. 2. 3. 4. sed in
2. puncta correctoris.
724. κάθησον (sic) 4. et in sch.
3. -σο in text.
729. ἡμιτύβ. 1. 2. μβ 3. 4.
733. ἐξιξ. 1. γοῦν 3. δύο om.

1. Sch. in 2. quod e Dorv.
Hemsterhusius, et οἶα τινα
λεβυρίδα (sic).
735. ὑπὸ τῇ 1. ὑ. τὴν 2. 3. 4.
736. ὥς ἐμοὶ 1. 2. δοκεῖ 1. 2.
3. 4. Gl. 2. φαίνεται.
738. ἐστήκει 4. (sic).
740. τ' ἦ. 1. 2. 4. δεσπότηννει-
ρον 3. (sic) τηγ scil. ob
την omissis. Ergo et ille
agnoscit τ', non δ'.
752. ὀλ. ἔχ. 3.
754. ὅσοι δὲ πλοῦτον primo
scripsit vel scripturus erat
2. sed statim correxit. τ' εἰ.
1. 2. 3. 4.
759. ἐν supra εὐρ. corrector 2.
quasi interserendum.
760. ὑφ' ἐνὸς 3.
762. ὑμῖν 1. 2.
764. καὶ γὰρ δ' 3.
765. σ' ἐκ κριβανωτῶν 1. σ' ἐκρι-
^κ
βανωτῶν (sic. κ correctoris)
2. Gl. ἐκ κριθίνων μαζῶν.
Schol. manus primæ ut
vulgo usque ad βούλεται.
Tum pergit ms. ἐκ κριβα-
νωτῶν δὲ ὀρμαθῶ λέγει,
ἡγουν ἐκ κριβανοτῶν (sic)
ἄρτων καὶ ὀλοκλήρων, &c.
ἐν κριβανωτῶ in text. 3. 4.
et 3. in schol. (gl. διὰ)
Sed in 4. schol. post ἀνα-

δῆσαι βούλεται ita se habet; ἐν κριβανωτῷ τῶνδε ἐν (de hac vocula non prorsus mihi liquet) κριβανωτῷ ὀρμαθῷ λέγει· ἐκ κριβανωτῶν ἄρτων καὶ ὀλόκληρον, (sic) οἱ ἐν κλιβάνω καὶ καμίνω ὀπτῶνται, ἐκ κριθίνων ἄρτων. αὐτῶν ἡγουν ξηρῶν· παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδδηφάγον τοῦ δούλου δηλονότι:— Quæ forsitan ita legenda; βούλεται· ἐν κριβανωτῶν δὲ ὀρμαθῷ λέγει [ἀντὶ τοῦ ἐν δέσμῃ ἄρτων] ὀλοκλήρων, οἱ ἐν κλιβ. καὶ κ. ὀπτῶνται:— Ἐκ κριβανωτῶν: ἐκ κριθίνων ἄρτων. Certe tres lectiones confunduntur, ἐν κριβανωτῷ, ἐν κριβανωτῶν, ἐκ κριβανωτῶν. Denique gl. in 4. a m. pr. οἱ ὀπτῶνται ἐν κλιβάνω. Alia a recentiore, ἡγουν ἐκ κριθίνων ἄρτων. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον.

766. μὴ νῦν μὴ μέλλ' 3.

768. εἰσιοῦσ' εἴσω κοσμίσω τὰ κ. (sic) 3. τὰ κ. 4. non 1. 2.

770. ὑπαντῆσαι 4. ἀπαντ. 2. ab initio, et scholion manus

primæ, ἀπαντῆσαι κυρίως τὸ λόγοις ἀντιπесεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἔργοις· καὶ τὸ εἰς τινα τόπον καταντῆσαι. ὑπαντῆσαι δὲ τὸ συναντῆσαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς εἶπεν:—

Post 770. κομμάτιον χοροῦ habet 2.

772. Ad πέδον gl. ἔδαφος 2. 4. τόπον 3.

774. τὰς -ρὰς servant 1. 2. ταῖς — συμφορὰς (sic) et gl. τὰς ἐμὰς 3.

778-9. et mox 793. om. 1. m. pr.

782. βάλλ' 1. 2.

785. ἐνδεικνύμενος 1. 2. 3. -οι 4. Gl. 2. δηλοποιῶν, 3. δεικνύοντες.

788. Post ἀνδρῶν Chremyli personam ponit 4. ex em. ej. m. et 790. præfigit Γυν.

793. ἐστι pro gl. et in textu om. 4.

794. ταῦτα 1. 3. 4. et primo 2. nunc δῆτα a correctore, ut equidem puto. Suprasc. ταῦτα, pro gl. ut videtur; sed omnia non expedio. καὶ, δῆτα L.

797. Schol. in 3. solo; οὐ γὰρ πρεπῶδες: ἔμφασι (sic) ἐνταῦθα τοῦ προσώπου

- τοῦ κωμικοῦ. ὁ δὲ λόγος αὐτῷ πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους οἱ διὰ τῶν αὐτῶν ὀβελῶν (sic) ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ὑπάγειν· φησὶ γὰρ οὐκ ἔστι πρέπον προτιθέναι ἐν τοῖς ἡμῶν ὀβελισμοῦς τινὰς καὶ διαγραφὰς καὶ ἀφανισμοὺς αὐτῶν ἢ ἐτέρων ποιημάτων (malim ποιητῶν) ὥστε ἐκ τούτων ζητεῖν εὐδοκιμεῖν:—Sensus ultimorum videtur esse, *Non decet poëtam in æmulos suos Aristarchum agere.* In scholio edito malim, φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν χορηγῶν γενέσθαι, ἀλλ' οὐ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων.
799. Ita 1. προβάλλοντ' ἐπαβ^αναγκάζειν γελᾶν ἐπὶ τ. Etiam 2. προβάλλοντ'. Tum τούτοις 1. 2. 3. 4.
800. ὥς δὲ ζύνοικος 1. 2. 3. sed in litura a correctore 2. et primo ξίνικος 3. ὁ δὲ ζύνοικος 4. sed ὕ in litura. Post 801. χοροῦ habet 2.
805. οὐδέν 1. 2. 3. 4. Gl. 3. ἄνθρωπον, quasi fuisset οὐδέν.
806. τι 1. 2. 4. που 3. et ἔστιν —ω primo om. Præf. γν 1. 4.
807. ἡ γὰρ σ.—λ. καὶ ἀλ. 3.
808. -ρεῖς 1. 2. 3. 4. Gl. 2. τὰ μεγαρικά.
814. χαλκὴ 2. 3. 4. (Mox ἀργυροῦς 3. 4. et m. pr. 2. οὐς 1. et corr. 2.) σαθροῦς 3.
815. ἰχθυροῦς sic 3.
816. ἱπνὸς ἡμῖν 1. 2. 3. 4. Sed gl. 3. γέγονεν supra ἐλεφ.
818. -ώμεθα 1. 3.
819. ὑπὸ τῆς τρ. 4.
820. μὲν om. 1. 4.
825. Chrem. 1. 4. usque ad 864. quater 2. scil. 825—33. tum Car. 834. 839. Chrem. 841. 843. 846. Car. 848—50. Chrem. 855. Semper Car. 3.
827. εἶναι pro εἰ primo 4.
829. γὰρ om. 1. μοι ὅστιν 4. μούστιν 1. 2. 3. (οἱ ἐ supr. 2. sed pro gl.)
833. σε om. 4.
834. ἄβιος 3.
836. εὐηργέτησα servant 1. 2. 3. 4.
843. πρὸς τὸν θεὸν primo 1. sed statim mut. Vide ad 458.
846. μῶν ἐνεμ. solus 3.

850. τῷ θ. δ. 3. 4.
 852. τρις κ. solus 3.
 853. καὶ ἰοὺ ἰοὺ 3. 4. Sine καὶ
 1. 2. sed in 2. καὶ supr. a
 correctore pro em. ut vi-
 detur.
 856. Sycoph. 1. et sequentem
 versum om. a m. pr.
 861. Chrem. 1. 4. et ex em.
 m. pr. 3. (primo Carioni.)
 Justo 2. ἐγὼ δὲ σ. γ. τὸ
 π. δ. 4.
 864. Carioni 1. 2. 3. 4.
 865. ἡμᾶς ἅπ. 3. ἕτερος συκ.
 præfigunt 1. 3. 4.
 869. δὴ pro δῆτα 3. 869 et 870.
 Chr. 1. 2. 4. pro Car.
 873. Chr. 1. Car. 2. utrumque
^{η η}
 4. δαμετερ 3. (η rub. pro
 gl.)
 874. Ante δῆλον Καρ. 1. 4. (sed
 Δικ. supr. 4.) Nullam pers.
 2. 3.
 876. μὲν οὖν 4.
 879. ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι 1. 3. et m.
 pr. 2. sed γρ. καὶ ἔσθ'
 οὗτος corrector. Primo 4.
 ἅ. τ. ἔλλησιν οὗτος ὁ θεὸς
 et in alio versu εἰ τοὺς—
 Sed deletis οὗτος et εἰ
 alius fecit
 ὁ θεὸς ἔσθ' οὐτοσί ὅτι
^{ἐπεὶ}
 τοὺς συκ.
880. κακῶς κακοῦς 3.
 881. ἄδικος pro συκοφ. semper
 posthac ponunt 1. 4. (nisi
 quod 899. συκ. 4.) συκ.
 servat 2.
 883. χθὲς 2.
 884. προτιμῶ 1. 2. 3. 4.
 885. ἐβδάμου (sic) solus 3. t. et
 sch.
 886. Καρ. 1. 3. Χρε. 2.
 887. πολλὴ ταῦτ' ἔ. 1. 2. 3. 4.
 (Ita 2.
 καὶ ταῦτα
 τὰδ' ἔ
 ταῦτ' ἐστὶ τὰδ' scil. pro
 em. a correctore).
 889. ἐστὶν ἐν οὐδενὶ 4. m. pr.
 καὶ, οὐδενὸς L.
 890. Χρε. 2. οἶσθ' 1.
^{τε}
 891. γὰρ om. 3. -ήσετον 2. sed
 τε pro gl. potius.
 892. Κα. 3. δ π' ἀληθείας 4.
 sed nunc s del. ut et lit.
 ante π.
 893. ἐμπεπλησμένου 2. et primo
 1. Sine γ' uterque. In 1.
 υ in s mut. forsitan eadem
 m. Gl. 2. in nominativo.
 γ' ἐμπεπλησμένος 3. 4.
 (γ' ex em. ej. m. 3. ab
 initio 4.)
 894. γ' ἐστὶν 4.
 897. Δικ. κακ. — Κα. τοῦ — 1.

- Καρ. κακ. 2. Χρε. κακ. 3.
 Δικ. τοῦ 2. 3. Tum γ'
 om. 3. non 1. 2. 4.
900. εἰς om. 3. Pro gl. habet
 4. et in textu ὡς.
- 901-28. Χρε. semper 3. Δι. 2.
902. οὐδεὶς ἄ. 1. 2. 3. 4. sed in
 2. οὐδεὶς γ' corrector.
913. μ' om. 1. 3. habent 2. 4.
915. οὖν om. 3.
916. ἐτρέπειν (sic) primo 3.
 nunc ἐντ. ἦν 1. 2. 4. εἰάν
 3. ποτ' om. 1. 2. 3. 4.
920. τὰ τῆς πο. πρ. 4.
921. νῆ τὸν δ. 3. 4.
924. τις ἐν τ. 4.
926. βάττου 1. 2. βάτου 3. 4.
 et corrector 2.
- 927-8. Ἄδικος pro Καρ. 1. sed
 928. statim mut. σοὶ τοῦτο
 λ. 4.
928. πάντα ταῦτα 1. 3. et m.
 pr. 2. sed corrector, γρ.
 τάδε πάντα et supr. ταῦτα
 πάντα.
929. προσελθέτω ^στι ὑμῶν ἐν-
 θαδὶ 4. (σ al. m.) π. πρὸς
 ἔμ' ὑ. ἐ. servant 1. 2. 3.
 τις addit L. sed ubi ponat
 non notavi.
932. σὺ δ' 4.
935. Δικ. νυνὶ 1.
944. -πατα- 3. et corr. 2.
945. Δικ. 1.
947. τὸν ἰ. τοῦτον 1. 2. 3. τοῦ-
 τον τ. ἰ. 4.
 β α
955. ταύτην ποτὲ ^αστάσιν 4.
 sic, sine τήν.
956. Καρ. 1. 2. Χρε. 3.
958. ὡς ἔστ' 3.
- 959-60. χοροῦ habet 2.
963. Χρε. 3.
965. ἔνδοθι 1. et m. pr. 2. ἐν-
 δοθεν 3. 4. et corr. 2. καὶ,
 τῶν ἐνδοθεν L.
967. ἐχρήν sine σ' 1. 2. 3. λ.
 χρή 4.
969. ἦρ. β. οὐτοσί 3.
- 974-5. κνι 1. 2. 3. 4. (η primo
 2. in 975. sed i sch.
 marg.)
976. δὴ μοι 1. 2. 3. 4.
979. μοι om. 4.
980. πάντα ταῦθ' 1. 2. 3. τ.
 π. 4.
982. μ' om. 4.
984. ὡς ἰ. 4. γ' om. 3. 4.
986. θοιμ. sine τε 1. 4. cum
 τε 2. 3. sed in 2. punctis
 damn. corrector. (Primo
 μητρίτ 1. sed statim mut.
 τ in θ. relicto accentu, ut
 nunc sit, μητρίθοιματί-
 διον.)
 ὅτι
989. ὅτι σ' ἦσ. (ὅτι quasi gl.) 2.
990. ἐνεκεν 1. 2. -κα 3. 4. μισγ.

1. 2. 3. 4. Gl. *μίξεως* 2.
3. 4.
992. *μεμνήτο* 2. (*ω* corr.)
994. *νυνί γ'* 1. 2. *νυν γε* 3.
(sine *ἔτι* 1. 2. 3.) *νυν ὁ*
β. ἔτι 4. **τὸν*] *γρ. καὶ*
**ἔτι* L.
999. *σ'* habent 1. 2. om. 3. 4.
1000. *τε* habent 1. 2. om. 3. 4.
προσέπεμψεν servant 1. 2.
3. 4.
1001. Ita 2. m. pr. *ἐφῶτ'* (quod
est pro *ἐφ' ὧ τ'* ut in
eodem codice infra 1142.)
sed *ω* in *α* mutavit, et duo
accentus addidit corrector;
ut nunc sit *ἐφάτ'*. i. e.
ἔφα τ' Dorice scilicet. Gl.
εἶπεν. ἔφη τ' et gl. *εἶπε* 3.
ἐφ' ὧ τ' 4. (et ut puto 1.
certe *ω* servat.)
1004. *τις* om. 4.
1006. *κατ.* 1. 2. 3. 4. In 3. *κ*
ex em. m. pr. (primo *ε* ut
videtur) cetera ab initio.
1008. *ἀεὶ* 3. 4.
1009. *ἐκφορᾶ* 3.
1010. *μὲν δὲ οὖν* (sic) 3.
1011. *εἵγε λ. αἵ.* 4.
1012. *νιτάριον* 1. 2. *νιττάριον*
3. 4. *βάτιον* 1. 4. et m.
pr. 2. *βάπτιον* 3. et cor-
rector 2. *νιττ.* et *βάπτ.*
- schol. m. primæ ibid. *ἂν*
om. 4. et primo 1. sed
repos. ead. m.
1013. *ἤτησεν ὕ.* an *ἤτησ' ἂν ὕ.*
voluerit 1. non decerno.
ἤτησ' ἂν εἰς 2. 3. *-σεν ἂν*
εἰς 4. *γρ. ἂν εἰς ὕ.* L.
1015. *ὅτι* omnes. *ὅτε* gl. 4.
-ψεν 2. et forsā alii.
1019. *γε* om. 1. *παγκάλους* 1.
2. 4. *-ας* 3. *μ' ἔχειν* 1. 3.
4. *ἔχειν μ'* 2.
1020. *-νειεν* 4. *καὶ, προτείνειαν*
L. *δραγμὰς* 1.
1021. *μου* 1. 2. 3. *μοι* 4.
1023. *δ'* 4. *ἔχοι μοι* 2. ex em.
m. pr. (Primo *ἔχω μοι* ut
videtur.) *μ. καὶ γλυκὺ* 3.
1025. *καπράσης* 3.
1029. *δίκαιον* hic et 1031. *δί-*
καιον ἀγ. servant 1. 2. 3. 4.
1030. *μ'* om. 1. 3. 4. habet 2.
Gl. 3. *ἐμέ.*
1033. *ἀλείψειν* ridicule 3. quī
codex sæpe literas et syl-
labas transilit, ubi non
moneo; ut paulo ante *πρά-*
ζεται dat pro *πεπρ.* mox
1035. *κατέτηκ'.*
1034. *δ' οὐκ* 4.
1037. *ἐλκύσαις* 1.
1038. *-νει γ'* 1. 2. *-νει δ'* 3. 4.
1042. *Γραῦς* ante *στέφ.* 4. ex

- em. ej. m. δέ τοι 4. τοι
tantum 3.
1043. -μαί σε, tum φῆς et gl.
λέγεις 4. Χρε. τί φ. 3.
1045. ὕβριος 1. et m. pr. 2.
ὕβρεως 3. 4. et corr. 2.
1046. χρόνου om. 3. sed 1047.
recte habet.
1047. οὐ pro ὅς 1.
β α
1049. ὡς ἔ. ὅξ. 2. (βα corr.)
βλέπειν 4.
1050. αἰ 1. 3. et m. pr. 2.
1054. λάβοι 4.
1059. καὶ γὰρ 3. et ἡ om.
1060. φέρει et gl. γοναῖον
ὀδόντα φέρει 3. μόνον
γόμ. 4.
1064. ἐπειδὴ 4. νῦν μὲν 1. 2.
3. 4.
1065. τουτὶ 3. ψιμίθιον* 1.
ψιμίθιον m. pr. 2. μμύ
corr. μμύ 3. μμί 4.
1066. γε om. 1. 3. 4. habet 2.
1068. κατὰ 1. 2. 4. καὶ 3. τη-
θίων 1. et primo 2.
1077. μάχομαι 3.
1079. ἐ. ἐγὼ π. 4.
1083. σπεκλ 1. 2. 3. 4.
1085. δ' om. 3. 4. καὶ om. 4.
1086. συνεκπότ' 1. -τέ' 2. 3.
-τέον 4.
1087. τε καὶ 4. σαθρὰ 3.
1088. πάντα ταῦτ' 1. 4. In 2.
Chremyli sunt 1088-90.
- Νέ. 1089. servant 1. 3. 4.
Gl. 3. 4. ὦ χρεμύλε.
1092. δέ γ' οὐκ εἵμιμι 1. 2. sed
μοι primo 2. δ' οὐκ εἵμιμοι
3. δὲ οὐκ εἵμιμι primo 4.
1094. ὑπεπίπτουν 1. et m. pr.
2. sed corrector, γρ. καὶ
ἐπίπτουν. ἐπίπτουν 3. t.
πε
et sch. ἐπίπτουν 4. (πε
forsan m. pr.)
1096. βασιλεὺς 1.
1097. προσέρχεται 2. m. pr.
ἰσχ corr. χοροῦ habet 2.
1098. κόπτων ex em. 3. et gl.
κρούσας.
- 1100-1. σέ τοι σέ τοι | λέγω κ.
1. et m. pr. 2. sed in 2.
σέ τοι semel punctis damn.
a correctore. σέ τοι λέγω
| καρίων 3. et m. pr. 4.
in 4. σέ τοι alia manu
suprasc. ὦ gl. 2. 3.
1110. ἐς 3.
1111. τούτων 1. 2. 4. τούτω 3.
1112. γε habent 1. 2. om. 3. 4.
1121. εἵχομεν 1. εἶχον μὲν 2.
ultima quidem ex em. cor-
rectoris, sed εἰ ab initio.
πρότερον ἔγωγ' εἶχον π.
3. πρότερον γὰρ εἶχον
π. 4.
1122. πάντα τὰ γ. 4.
1129. ἦν servant 1. 2. 3. 4.
- 1130-1 omittit 1. m. pr.

1133. ἴσον ἱ. 1. 2. 4. ἴσων ἱ. 3.
 1137. οἱ μοι 2.
 1139. ἔκφορα servant 1. 2. 3. 4.
 Gl. 2. δυνατὰ ἐκφορηθῆ-
 ναι.
 1140. ὁπότε τι σ. 1. 2. 4. ὅτε
 τί γε 3. In 2. ὅτε γε
 quasi gl. suprasc. sed est
 v. l. et supra σκευάριον,
 gl. ἀγγεῖον τι.
 1141. ὑφείλου servant 1. 2. 3. 4.
 1142. ἐφ' ὧ γε 3. καὺτὸς 3. 4.
 1147. -σεις 1. 2.
 1148. ἀλλὰ ζύν. solus 3.
 ἐν τῇ γῇ
 ἐνταυθοῖ
 1149. ἐνθάδε sic 2. ἐνθαδὶ et
 gl. ἐνταῦθα 3.
 τὸ
 ταυτο
 1151. δέ γ' αὖ. 1. δέ γ' αὐτομ.
 2. ταυτο em. correctoris
 scil. δέ ταῦ. 3. δαὶ ταῦ. 4.
 ταῦ. etiam L.
 1152. Supra πᾶσ' gll. 2. ἀνοῖς, 3.
 ὅλοις. πράττοι 1.
 1162. γ' om. 3. 4.
 1166. γὰρ om. 3.
 1167. θαμὰ δικ. (sed suprascriptis
 β α em.) 1. δικ. θ. 2. m.
 pr. sed corr. suprasc. ἄρα
 ut interserendum, et gl.
 θαμινὰ, συχνῶς.
 1171. μοι habent 1. 2. 3. 4.
 δοκεῖς 4. et primo 2. κομ-
 μάτιον χοροῦ om. 1. 2. 3.
 1172. ἐμοὶ primo 2. Nunc μοι
 Puncta correctoris.
 1173. Χρε. semper posthac 1.
 3. nisi quod 1. Κα. 1205.
 Καρ. semper 2. ἀλλ' 2.
 1174. οὗτος om. 4.
 1183. μετεκαλεῖτο 4.
 1189. γὰρ ἔσται 4. et primo 1.
 sed statim mut. θέλη θεός
 3.
 1191. λέγοις 2.
 1192. -μεσθ' οὖν αὐτίκα νῦν ἄ.
 π. 1. σθ' οὖν αὐτίκ' ἄ. π.
 2. m. pr. (sed corr. γρ.
 αὐτίκα μάλ' ἀλλά) -σθ'
 οὖν αὐτίκα μάλ' ἄ. π. 3.
 4. (in 4. -μεθ' primo et σ
 postea add. rubr.)
 ω
 1193. φυλάττειν 1. φυλάττειν
 2. (ω correctoris).
 β α γ
 1196. προηγῇ τῷ θεῷ σὺ 2.
 (Ista supr. corr.)
 1199. -μεθα 1. 2. 4.
 1202. σ' habent 1. 2. 3. non 4.
 In 2. ὡς εἰς supr. pro em.
 corrector, et explicat κατὰ
 τὸν καιρὸν τῆς ἐσπέρας.
 1205. πολὺ γε 4.
 1206. γὰρ ἄ. μὲν 3. μὲν γὰρ
 ἄ. 4.
 1209. γ' om. 3.
 In fine 2. ἀριστοφάνους
 πλοῦτος:—

N U B E S.

ARGUM. init. Μέλητος 1. 2.
3. 4.

3. ἀπέραντον sex mss.

5. Sch. in 5. ῥέγκουσι.—ἔστι
δὲ ἀττικόν. ἐπεὶ καὶ ῥέγ-
χουσι γρ. τὸ δὲ ῥέγκουσιν
ἀπὸ τῶν ἰώνων λέγουσι λα-
βόντες, οἵτινες αἰεὶ τὰ δασέα
εἰς ψιλὰ τρέπουσι, &c.

7. ἔξ. μοι κολ, 4.

19. γραμματεῖον 2. (ⁱ corr.)
ἵνα γινῶ 3. 5. hic cum gl.
νοήσω.

23. συνῆχ' ὅτ' sex. sed συνῆχ'
in 2. correctoris; in 3. in
fine v. 22. ponitur, et ex
em. ut suspicor, sed pro-
culdubio m. pr. καππατίαν
3. κοπα- corrector 2.

24. ἐκόπην 3.

26. τοῦτο secundum om. 5. 6.

29. πολλοὺς om. 1. 5. Ita 6.
ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πρ' αὐτοῦ
πολλοὺς δρ. ἐ.

30. ἔβη 3. 5. ^ηἔβα 6. με om. 3.

32. ἐξάλύσας 1. 5.

33. μέλε' sex. ἐξήληκας (sed ηκ
ex em.) 5.

35. -σασθαι omnes ut puto, nisi
quod in 6. vix decernas inter
α et ε.

37. δήμ. τις 1. 2. τις δήμ. 3. 4.
6. δ. μὲν τις δήμ. 5.

39. τὰ δὲ om. 5. δ' om. 6.

40. ἐς 1.

42. μ' ἐπ. γῆμαι 1. μ' ἐπ. sine
γῆμ' (sed agnoscit gl.) 3.

47. -δὴν 1. 4. 6. -δὴν 3. utrum-
que accent. 2. a m. pr.

52. κωλιάδος 1. 2. 3. 5. 6. κωλῦ.
primo 4.

54. ^βδεικνὺς ^αθοιμ. ^γτοδὶ 1.

55. ἔφασκον 2. m. pr. Corrector,
γρ. εὗρισκον. Gl. ἔλεγον
in 4. 6.

57. τί γάρ μοι om. 3.

58. ἔλθ' 1. 2. 3. 4. ἴθ' 5. δὴ 1.
2. 3. 4. 6. δῆτα 5.

60. οὔτοσιν hic et alibi 1. 5.

61. τὰγαθῇ (vel τ'α.) 6. et primo
3. 4.

62. δὴ ταῦτ' 1. 2. et primo 4.
ut videtur, cum gl. μετὰ,
sed nunc δὴ ντεῦθεν quam
proxime; forsan ab alia m.
δὴ ντεῦθεν 3. ab initio.
68. ἐκορύζετο 1.
69. ἐλαύνεις 5.
71. φελέως 3. 6.
72. ἐνημμένος 2. 3. 5. 6.
73. ἐπίθετο 3. et primo 5.
sed statim mut. Mox 77.
πίσω 3.
74. ὑπερον 1. et ex em. corr. 2.
ubi gl. γυμνότητα.
75. οὖν om. 3. 6.
76. Supra μίαν supr. μόλις in
3. a recentiore procul-
dubio.
77. ἀποίσω (sic) 1.
78. βούλ. αὖ. 4.
79. αὐτὸν ἥδ. 5. ἀνεγείρ. 3.
88. ἔκτρεψον 1.
89. ἃ ἂν ἐγὼ σε 1. σε postea
del. sed forsan ab alio. σ'
ἐγὼ 3. 4. 6.
91. νῦν ἂ. 3. 5.
92. θυρίδιον 4. 6. τουτὶ 6.
93. ἐστὶν ἐτ. τοῦτ' 4.
99. καὶ ante δίκ. om. 4.
100. δὲ om. 3.
103. -δέτους 3. -δύτους 4. 5. 6.
104. καὶ om. 1.
107. σχάσας 1. τήν in text. om.
et pro gl. habet 6.
110. ἀνδρῶν 5.
112. Personas posthac om. sup-
plem. 1. Schol. 3. ψεύδε-
ται κἀνταῦθα ὁ κωμικὸς
λέγων παρὰ σωκράτει εἶναι
τὸν ἄδικον λόγον. οὐ γὰρ
σωκράτης ἀλλὰ πρωτα-
γόρας ὁ αὐδηρήτης (sic)
ἐφεῦρε αὐτὸν καὶ ἐδίδασ-
κεν:—
114. τούτοιον — ἥττονα primo
om. sed repos. m. pr. 3.
(ἥττονα 3. 4. 5. et a corr. 2.)
115. τὰδικώτερα solus 5.
119. πειθοίμην 2. 4.
121. δήμητραν 1. 3. et primo 5.
et corr. 2. ἐμῶν γ' 6.
122. σαμφ. 1. σαπφ. 3. 4. 5.
ἐπ
6. σαμφόρας 2. (ἐπ cor-
rectoris).
126. κατακείσομαι gl. 5.
130. σκινδαλάμους quinque mss.
In 3. σκαδαλάμους (sic)
text. sed σκινδαλάμους
schol. In 2. δάλμους (sic)
supr. corrector. Scholion,
σκινδαλμός—τοῦτο δὲ ἐπὶ
μὲν τῆς εὐθείας ὀξύνεται,
ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων δασύ-
νεται (voluit βαρύνεται.)
131. ἰτέον 1. 5. ταῦτ' 2. στραγκ.
6. et gl. καὶ συσφίγγο-
μαι.

133. βάλ' 1.
 134. κικύνοθεν 1. 3. 4. 6. et 2.
 in linea, sed alterum ν sup.
 a m. pr.
 138. ἤκω 1.
 139. τούζυμ. 6.
 140. μαθηταῖς σοι λ. 6.
 143. ν. δέ σε ταῦτα 1. 2. ν. σε
 δέ χρῆ ταῦτα (sic) 3. ν. δέ
 χ. τ. 5. ν. δέ τ. χ. 6.
 145. ἄλοιτο 1. 5.
 147. ἀφήλατο 1. 3. 5. 6. λλ 2.
 148. τοῦτο διεμέτρησε 5. In
 2. supr. διεμετ. quasi gl.
 149. γὰρ post κηρὸν insert. ex
 em. m. pr. 5.
 150. ἀνέβαψεν primo 1.
 151. ψυχείση 3.
 152. ἀναμέτρει (sic) 3.
 157. ἔχει 1. 5. et a correctore 2.
 a m. pr. 4. ἔχειν 6. et
 gl. κεκτηῆσθαι.
 158. κατὰ στ. 1. 2. 3. (sed sch.
 3. agn. τὸ) κατ' οὐρρ. 5.
 161. διαλέπτου sex mss. sed
 -οῦ primo 2. proculdubio,
 i. e. διὰ λεπτοῦ ut e Dorv.
 legendum.
 166. τρισμακάριοι primo 4.
 plane 6.
 176. εἶεν om. 1.
 178. ὡς atramento script. in 5.
 supra διαβ. quasi gl. et
 supra ὡς, περίγραν rubr.
179. θοιμάτιον servant sex mss.
 181. ἄνοιγ' semel 1. 2. 6. sed
 in 2. altera vice suprasc.
 a m. pr.
 182. σωκράτην quinque mini-
 mum mss.
 189. τοῦτο γε φ. 1. 2. et ita
 proculdubio 5. 6. etsi non
 diserte notavi. τοῦτ' ἔτι
 φ. 3. τοῦτο φ. 4.
 190. οὗτοι ut inter εἰσὶ et μεγ.
 reponendum suprasc. a cor-
 rectore in 2.
 192. οὗτοί γ' 3. 5.
 195. Supra ἐπιτύχη scr. rub.
 περι 2. m. pr. sed pro gl.
 198. αὐτοῦ pro αὐτοῖσι et gl.
 ἐνταῦθα 5.
 199. πολὺν om. 3. γ' om. 1.
 3. 5.
 ρον
 203. πότερα 2. (ρον corr.)
 206. σοι om. 6. π. ἐστὶ πά. 5.
 207. σὺ τί 3.
 210. κικυνεῖς quinque certe mss.
 212. ἡδ' ἢ 3. 5. ἡδ' ἢ 4. Gl. 5.
 αὕτη ἐστὶν ἥτις.
 215. ὑμῶν 5. 6. πάνυ sex mss.
 216. ἀπ. ἀφ' ἡ. 5. Gl. ἀπάξαι.
 217. οἰμῶζ. 4. primo.
 218. ἐπὶ sine ὁ 4. ὅπῃ 6.
 219. ὦ σώκ. sex.
 222. ὦ σώκρατες lin. rub. trans-
 versa damn. 3.

226. ταρου 4. 5.
 227. τῆς punctis damn. a corr. 2.
 237. με διδάξης 1. 3. 4. 5. et primo 6. sed hic statim fecit μ' ἐκ. quod 2. ab initio. εἶνεκ' 5.
 239. τε καὶ δ. 2.
 247-8. ὄμνυτε | ἡ σ. 3. 5. σι-
 ἡ
 δαρ. 2. (η m. pr. pro v. l. vel emend.)
 250. καὶ νῆ δ. 6.
 256. με om. 4. 256-92. ex alius supplemento habet 3. θύ-
 σητε 1. 5.
 257. ταῦτα πάντα 3. 4. 5.
 261. -πατώ. 1. 5. -πατό. 3.
 264. λαμπρότατός τ' α. σ. τε νεφ. θ. β. 6.
 266. μήπωγε pro μήπω 1. 4. 6. μήπω 2. m. pr. sed γε supr. a corr. -αχθῶ primo 4. 6. nunc εχθῶ 4. αχῶ 6.
 269. χιονοβλήτησι 5.
 270. ἴστατ' ἐν ν. 4.
 271. χρυσέοις — προχοαῖσιν 1. χρυσέοις — πρόχουσιν 2. 4. (in quo alius γρ. προ-
 χόησιν) χρυσέαις — προ-
 χόοις 3. χρυσέοις — προ-
 χόοις sed ex em. utrumque 5. πρόχουσιν vel potius πρόχοισιν primo 6. nunc προχόοις ex em. alius.
273. ἱερεῖσι φανείσαι et gl. ὑπηρέταις 3. φανείσαι etiam 5. τοῖς θεοῖσι χ. 6.
 274-8. Numeralia singulis vo-
 cibus suprasc. 4. βασ ζδγε θη ad constructionem scil. indicandam.
 276. Sch. in 2. et 3. damnans lectionem εὐάγητον ἀφεί-
 σαι.
 277. βαρυηχ. 3. 5.
 281. καρπούς ἀρδομένην ι. 3.
 ἡ
 -μέναν (η corrector) 2. τ' et θ' utrumque habent 1. 2. 6. certe.
 285. ἀκάμαντον 2. (ν scil. insert. a corr.)
 286. -αῖσιν ἐν 1. 2. -οῖσιν ἐν 4. 6. -αῖς ἐν 5. In 6. repe-
 tuntur 275-89. ita; ὦ μέγα σ. ν. ἀρθῶμεν — ὄμματι γαῖαν, tum 290. Ibi -αῖσιν.
 287. ὄμβριμον νέφος 5. Gl. τὰ ὕδατῶδες.
 288. ἀθανάταις^{οις} 2. (οῖς corr.) ὀψόμεθα 3.
 καλέσαντος
 290. μου δηλ. Ita 5. (ista supr. rubr.)
 292-3. βούλομαι | πρὸς τ. β. ἀντ. 5.
 294. νῦν ἤδη 3. κεί θέμις ἐστι χ. pro versu 4. Ita 6.

- κεί θ. ἐστὶ χ. νυνὶ γ' ἤδη
 κεί μὴ θ.
295. τραγοδ. 3. 5. t. et sch.
 uterque.
296. τοι 6.
299. ἐς χθ. 3. 4. 5. γαῖαν 4. 6.
 γῆν
 γαν 2. γῆν correctoris.
305. ὑψηρ. 1. 3. 4. 5. 6. ὑψιρ.
 2.
309. -παῖς 3.
316. ἡμῖν 2. m. pr. ἰν corr.
 ἰ
317. τερατείαν (ἰ corr.) 2.
 Versus om. in 6. a m. pr.
320. μίξας' 4. In 6. γνώμην
 νύξας' ex alius emend. et
 a m. pr. supr. καὶ Γμίξασα
 (sic) Istud γ natum videtur
 e γρ. signo v. lectionis.
321. εἰπὼς m. pr. 2. versum a
 corr. in εἰπερ. σαφῶς pro
 φανερώς 5.
322. φέρε pro βλέπε 6. βλέψαι
 primo 4. τὴν πάρνηθον 5.
 τὴν omnes ut puto; certe
 quinque.
323. ἥσυχα ταύτας 1. 2. 4. 6.
 (hic cum gl. καὶ ἡσύχως)
 ἡσύχως αὐτὰς 3. 5. et su-
 prasc. a corr. in 2.
325. παρὰ sex mss. νυνὶ μόλις
 ὀρῶ 1. 2. 4. 5. 6. (νυνὶ 4.
 ex em. m. pr.) νυνὶ μόλις
- ἄθρῳ 3. ἄθρῳ supr. in 4.
 ab al. m. Gl. αὐτὰς 5.
326. νυνὶ γε τοι 1. νῦν δέ τοι
 6. λημῶς corr. 2. λυμῶς
 5. 6. κολοκύνταις quinque
 mss. In 6. non liquet. Gl.
 2. ὁμοίας. Schol. m. pr.
 οἱ—λέγοντες εἰ μὴ λημῶς
 καὶ λήμῶς ἔχεις ὁμοίως
 (sic) κολοκύνταις, λημῶσι
 τὰς τοῦ νοῦ κόρας &c.
328. θεοῦς 1. 2. ἀς supr. a corr.
 in 2. ἡδης 5.
329. καπνὸν 5. solus.
330. μὰ δὲ ἄλλ' ἴσθ' ὅτι 5. (et
 gl. γίνωσκε ὅτι) μὰ δὲ
 οἴσθ' ὅτι 6.
334. ὑγράν νεφέλαν 1. solus,
 ut opinor, στρεπταίγλαν
 (vel τέγ) omnes ut puto.
 Sed sch. 2. στρεπταιγ-
 λᾶν, et pro genitivo habet;
 tum εἰ δὲ στρεπταίγλαν
 γράψεις, οὕτω γὰρ ἐν
 τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀν-
 τιγράφων εὔρηται, &c.
 In 2. 6. suprasc. ὦν bis,
 ἦν semel.
335. ἑκατοντακ. omnes.
337. ἀντ' αὐτῆς 1. 2.
338. ὀρνίθεια κιχηλᾶν primo
 habuit 2. nunc η del. ὀρνί-
 αι
 θεια κεχηλᾶν 3. (αι supr.

- quasi emend.) ὀρνίθεια
 κιχλῶν 4. κεςτρῶν τ. με-
 γάλων τ' ἀγαθῶν κρέα τ'
 ὀρνίθεια κιχλᾶν 5. Omnia
 ut vulgo 6. In 2. ων ter
 hic suprasc. et bis 337. In
 6. ὦν quater hic, bis 337.
339. λ. νῦν δὴ μοι 3. in t. at
 δὴ νῦν in sch. Ita 5. λ. δὴ
 νῦν μοι τί παθοῦς' αὐται
 γ' εἶπερ.
342. οἶδ' ἀκριβῶς 2. ex em.
 correctoris, et gl. σαφῶς,
 φανερώς. δ' οὖν 1. 6.
 Primo -σιν οὖν 2. sed -σι
 δ' οὖν factum eadem manu.
 γοῦν 3. 4. 5.
343. δέ γε 4. 5. 6. Sine γε 1.
 2. 3.
344. ἀπ. με νῦν 6. λέγε ταχ.
 1. 2. 3. 6. (in 2. νῦν supr.
 a corr. pro em.) λέγε νῦν
 sine ταχέως 4. σ' habent
 omnes.
346. ἢ ἐρίφω ἢ παρδ. 4.
347. ὅτι βούλονται solus 3. χ'
 ὥταν 5. ὅτι ἂν βούλωνται
 (vel -ονται) κατ' ἤν ceteri.
349. εἵκασιν 3. ἐαυτὰς corr. 2.
 αὐτὰς 5. 6.
351. αὐτῶν 3. λύκοις 2.
352. ταῦτ' ἄρα ταῦτα κλ. 1. 2.
 ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. 3. 5.
 ταῦτ' ἄρα ταῦτα καὶ κλ.
4. 6. Schol. 5. "Cleony-
 mum ut δειλὸν ridet quoque
 Cratinus."
354. κλεισθένην sex.
355. τοίνυν ὦ 1. 3. 4. 5. τοίνυν
 γ' ὦ 2. 6.
356. φωνὴν κάμοίγ' 5.
357. παλαιογ. 1. 3. et 2. primo,
 sed ο nunc erasum. πα-
 λαιγ. 4. 5. 6.
358. σύ τ' ὦ 5.
359. -σαιμεν 1. 3. 5. 6. -σωμεν
 2.
361. βρενθύει γ' primo 2. ut
 videtur. Particulam om. 3.
 παραβάλλεις 1. 4. 5. Ul-
 tima in παραβάλλῃ ex em.
 correctoris 2.
362. ^υ-δητος 5. -ωποῖς 3.
363. Pro σεμνόν, σοφόν 3.
 τερπνόν 5. Contra καὶ
 σεμνόν om. 2. m. pr. re-
 pos. corr.
364. μόναι γ' ε. 5. πάντ' om.
 3. Contra 4. om. ἐστι,
 habet πάντα. τὰ δ' ἄλλ'
 ἐστι 5. (Ita notavi. Ergo
 et iste om. πάντ'? Habet
 Leidensis apud Tittmann.
 p. 120.) τὰ δ' ἄ. π. 6.
365. οὐ om. 3.
366. οὐκ ἐστι 4. τί σὺ λ. 5.
367. τοῦτο 5. ἀπόφῦναι 6.

368. σ' ἐγὼ ση. quinque; δ' ἐγὼ σε ση. 6. τοῦτο 5.
369. πώ om. 4.
370. αἱ. ὕ. αὐτὸν sine οὔσης 1. 3. αἱ. οὔσης ὕ. αὐτὸν 4. 5. 6.
ἐν καιρῷ εὐδίας
οὔσης
Ita 2. αἰθρίας ὕ. αὐ. (ista sup. a corr.) Schol. 5. ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης (in Mysceli scil. historia, etsi id non annotavi.)
371. τοῦτο 1. 2. 3. 4. τούτῳ γε τοι τῶν (sic) νυνὶ λ. εὐ προσέφησας 5. τοῦτο in τούτῳ vel potius τούτῳ in τοῦτο mut. a m. pr. 6. qui προσέφησας, ut et 4. primo. Gl. 6. καὶ εἶπας.
372. ὡς ἀληθῶς 4.
373. τοῦθ' ὃ 3. 4. 5. qui omnes ὅπερ gl.
374. κυλινδούμεναι 3. 4. 5. 6. Gl. κυλιόμεναι 2. 3.
376. κατὰ κ. 5. 6.
379. αἰθέριος 5. sed forsan casu. Sch. 2. "δῖνος nunc dictum κουρελόν."
381. οὐδέπω sex.
383. ἐμ. ἀλλήλαις solus 5.
385. ζωμοῦ ποτὲ παν. 5. ἐμ- πληθεῖς 4.
386. αὐτὴν ἐξ. 5.
389. ἁ. πρ. παπὰξ κα'. ἐ. παπὰξ παπαπαπὰξ 1. ἁ. πρ. παπὰξ κα'. ἐ. παπὰξ παπαπαπὰξ 2. 3. ἁ. πρ. παπὰξ κα'. ἐπάγη παπαπὰξ παπὰξ 4. ἁ. πρ. παπὰξ κα'. ἐ. παπαπαπὰξ 5. ἁ. πρότερον παπὰξ κα'. ἐ. παπὰξ παπαπὰξ 6. et post πρότερον, alterum παπὰξ addidit recentior.
390. παπαπαπὰξ 1. 3. 5. 6.
391. γ' om. 1. 3. 5. τοινουτοι
οι
1. τυνν. 2. (οι corr.)
392. τὸν pro τόνδ' 5. μεγάλα 1. 2.
393. non 394. Στρ. praef. in 3. 4. 5. sed in 4. et 5. postea repos. ante 394. οὖν pro ἄρα 3. ἀλλήλων 1. 5.
394. αὐ sex mss.
395. περιφλέγει 5. et ex em. correctoris 2. recentioris 4. In 6. suprasc. ab alia m. pro gl. ut videtur.
396. γὰρ δήπου 6.
397. καὶ βεκ. add. al. m. 6.
398. βάλλοι 4. δῆτ' solus om. 3.
399. σφόδρα om. a m. pr. 2. γ' om. 4. Ita 3. σφόδρ' εἰς' ἐπιорκεῖ (sed primo -ίорκοι) tum 400-1. postea add. a m. pr. ubi αὐτοῦ

- νεὸν—ἀθηνῶν—τιμπαθῶν
(sic, mero errore, ut puto,
qualis est παμφλαγόνᾳ
581. in eodem codice.)
400. τῶν α. γενεῶν 1. ἄκρον
τῶν ἀθηναίων 6. (-αίων
quinque).
401. μαθὼν 2. δ' ἢ δ. ἐ. 6. ex
em. ut videtur, sed m. pr.
402. εὐ λ. sex.
403. ταύτας (vel ταῦτας) et
ξηρὸς sex. κατακλησθῇ 2.
-ησθῇ in -εισθῇ mut. vel
contra 4.
404. φυσᾶ 1. 2. et 6. ut videtur,
sed mox 409. σσ 1. 2. 6.
σ ibi 3. qui hic ἐνδοθεν—
ρήξας primo omiserat, sed
mox reposuit.
407. τούτο (sic) 1.
408. ζυγγ. 5. συγγενοῦσιν
primo 2. ἔσχων ex em. m.
pr. 1. ἔσχον 5.
410. μου om. 4. post τῷ 'φθ.
Contra μου τὸ πρ. 5.
411. ἐπ. σοφ. solus 3.
412. ἀθ. τε καὶ ἄλλοις ἐλ. 4.
(ἄλλοις ex em. m. pr.)
Gl. ἄλλοις 3. in quo ὡς
εὐδ.—μνήμων post addita
a m. pr.
414. κάμνης 4. 6. μήθ' quinque.
415. μήτε γε ρ. 1. 2. 4. 6. μήτ'
οὖν ρ. 5. μήτε ριγῶν 3.
μήτ' ἀρ. (vel μήτε) sex.
416. ἀ. καὶ τῶν ἄλ. γ. ἀν. 4.
417. κρεῖττον gl. supra βέλτισ-
τον in 6. sed et 429. supra
ἄριστον.
418. γλώσση 5.
419. δυσκολοκύντου 6. (ν puncto
damn. sed ab alio, ut
credo.) τε om. 4.
420. τρισιβ. 1. θρυμβε. omnes.
(2. ex em. correctoris, pro
θυμβρε. manus primæ.
θρύμβ' ἐ. divisim 3. Primo
θρυμβρ. 4.)
421. ἔνεκα sex mss.
422. οὐ—ἥδη 1. 4. 6. δὴ τ' οὖν
—ἥδη (sic) 2. οὐ—εἶναι
3. 5. ἀλλ' ὅτι et οὐδένα
omnes. Χορ. præf. versui
6.
423. τρ. ταῦτα 3. ταυτὶ τρ.
4. τουτὶ τὸ χ.—ταυτὶ
τρ. 6.
- Pro 424. ita 5. οὐδ' ἂν διαλεχ-
θείην γ' ἀτεχνῶς ἀπ' αὐ-
τῶν οὐδενί. et supra αὐτῶν
gl. τῶν ἄλλων θεῶν.
425. In 3. ἂν postea insertum
ante ἐπιθείην cuius ultima
ex em. -ύειν 6. a m. pr. (et
4. sed εἰ mut. in η, vel
contra).
428. γ' om. 3. Versum ita 5.

- δ. τοίνυν ὑμῶν ὦ δεσ. τ.
π. σμικρόν.
429. λ. εἰ. sine με 4.
430. γ' ante ἀπὸ om. 3. 5.
431. μεγάλας om. sex.
432. λέγε 4. (sine γε sex) με-
γάλας γν. 5.
434. γ' om. 3. 5. ἰμείρη 1. 3.
435. Solus 2. προπόλοισιν.
Ceteri προσπ. vel πρὸς π.
ὁ
(πρπόλοισ 5.) sed 6. ex
em. alius.
436. με om. 1.
437. κοπα. 1. 2. 3. et forsan
alii. τὸν om. 2.
438. ἀτεχνῶς habent sex mss.
βούλονται (sic) 2. βού-
αι
λονται 6. (αι alius).
441. αὐχμοῦν 3. 6. ῥιγᾶν^{ου} (sic)
6. δέρειν omnes, certe
1. 2. 3. 4.
443. τοῖς τ' ἀνθρώποις (vel
-οισιν) εἰ. omnes.
445. -λλητῆς accent. in ultima
2. nescio an alii.
446. εὕρησ. 2. 4.
447. κρόταλος 4. κύρβης, κρό-
ταλος, κ. τρύμμη 5. qui
et μάσθης.
449. κέντρον 1.
450. ματτῖολοιχὸς 5. (ex em.
quidem ι, sed puncta ut
videtur ab initio; ut fuerit
ματτῦολοιχὸς, prout emen-
dat Bentleius.)
451. καλοῦσ' 3. λέγουσ' 5.
453. κῆν βούλωνται 1.
454. ἐξ ἐμοῦ 5. 6. et ex em.
correctoris 2.
455. τοῖσι σοφισταῖς 5.
456. λῆμμα corr. 2. τῶδε γ' 3.
465. ταῦτ' ἄρ' 3.
- Post 470. desinit supplementum
1.
471. λόγον solus 2. (ους sup. a
corr.)
475. -ενομένους 5.
481. δαὶ 3. 5. 6. (sed in 3. ε
statim sup.) τοιχομ. 6.
483. δύω 3. 6. τὸν om. 6.
484. εἰ μὲν γ' ὀφείλεται τι μοι
omnes, (sine ὧν) nisi quod
3. μὲν γὰρ t. et sch.
485. κάπιλ. 4. 5. 6.
487. ἀπορεῖν (sic) 3.
489. ὅπως om. 5. προβάλλ.
5. 6.
490. -πάσης omnes.
491. δαὶ 2. 4. 5. δὲ sed statim
sup. αι 3.
- 493-4. Στ. δέδοικα—Σω. φέρ'
2.
496. ἀκαρῇ m. pr. ἡ corr. 2.
ἀκαρεῖ λιπῶν t. et sch. 5.
500. Incipit 1. m. pr. δὴ om.
3. 6.

504. ἡμιθανῆς 1. Pro gl. 6. In 3. text. ἡμιθνής, gl. ἡμιμαθῆς, et sch. ὤφειλεν εἰπεῖν ἡμιμαθῆς γενήσομαι, ἐπεὶ περὶ μαθήσεως ὁ λόγος. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν τελείως μαθεῖν ἐστὶ τῷ στρεψιάδῃ ζωῇ, διὰ τὸ ἐκ τούτων δυνήσεσθαι τοὺς δανειστάς ἀποκρούσασθαι, τὸ [δὲ] μηδόλως μαθεῖν οἶονεὶ θάνατος, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδοῦναι τὰ χρέα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡμιμαθῆς ἡμιθνής εἶπε &c. (MS. μ. ὥς τὸ σ—ης ζῶν διὰ τὸν [vel τήν] οὐ τ. et οἶονεὶ θάνατον.)
505. λαλήσης 1. 5. et primo 6. ut opinor. -ση 3. et ois supr. ἀκολουθήσεις 1. 2. 4. 6. -σης 3. 5. et in 3. ον supr.
507. μελιτοῦτταν solus opinor 6. cum gl. μουςτόπιτταν. πρῶτον 1. ἐγὼ om. 4.
508. ὡς τρ. sch. 3. ἐς text.
510. ἀνδρίας tres.
511. ταύτης εἰ. 1. εἰ. τ. 2. m. pr. γρ. τ. ἔνεκα corr.
518. γ' om. sex.
520. -σαιμ' ἐγωγε omnes.
523. πρῶτως 2. ex em. correctoris.
527. ὑμῶν sex, et mox 529. ὁ σῶφ. ubi ὡς σῶφ. scholio præf. in 3.
530. ἦν ἔτι (sed ἔτ' ἦν sch.) 1. ἔτ' om. 5.
531. τις om. 5.
532. γενναίως mss.
533. ὑμῶν statim versum in -ῖν 5. In 3. ὡς ita fere scriptum § rubr. insert. ante ἔσθ'.
535. ἦλθ' tres.
536. τοῦ 'δελφοῦ tres.
537. ὡς δὴ 5. πρῶτον 5. et ex em. correctoris 2.
538. ῥαψαμμένη σκύτιον (gl. δερμάτιον) 5.
539. παχὺν 3. 5.
540. τρία εἶδη ὀρχήσεως, ὡς καὶ ἡσύχιος ὁ ἰλούστριος φησὶν, ἐμμέλεια &c. schol. 2. οὐδὲ ἐποίησεν ἢ ἐμὴ κωμωδία ὡς ὁ μέρμων
541. οὐδὲ πρεσβύτης ita 5. In 3. gl. ὁ σιμέρμων. et schol. σιμέρμων (sic) τις ἕτερος κωμικὸς ἐν τινι αὐτοῦ δράματι εἰσῆζε πρεσβύτην τινὰ βακτηρίαν κρατοῦντα &c.
543. εἰσῆζε gl. ἐαυτήν 1.
544. αὐτὴ καὶ—ἦλθεν 6.
545. ποιητῆς ὦν 3. ποιητῆς om. 6.

546. ταῦτ' omnes, ut puto. sed gl. τὰ αὐτὰ 3. 5.
547. αἰὲ 1. et forsā alii. εἰσφέρων (hoc omnes) ἰδ. 3.
548. ταύτας 4. pro πάσας quod habet supr. rub. quasi gl.
550. κούκέτ' ἐς αὐτὶς ἐπεπήδησ' αὐτῷ δὴ κ. 1. κούκ ἐστ' αὐθὶς ἐμπεπήδηκ' α. κ. 3. (stellula indicat literam erasam.) In 5. (κούκ ἐσαῦ) θὶς ἐπεπήδησ' ubi quæ uncinis inclusi sunt ex em. ej. m. Ut vulgo 2. 4. 6. nisi quod prius γ' om. 4. 6. et hic ἔ in ἔτ' ex em. alius.
552. αἰὲ 1. 3. τοῦτον τὸν— αἰὲ (sic) 5.
553. μαρυκᾶν 5. πρότερον 4. -υσεν 2. m. pr. αν corr. et gl. ἔσυραν. Sch. 2. τὸ δράμα ἐν ᾧ τὸν ὑπέρβολον εὐπολὶς ἐκωμῶδει μαρικὰς ἐκαλεῖτο:—
554. κακὸς sed gl. ὄντας 3. ὅς 5. ex em. al. οὐς plane 6. et gl. sed recentioris, ὄντας.
555. εἵνεκα 4. 5. 6.
557. αὐθὶς πεποίηκεν sex mss.
558. ἦδη om. 3. Versus om. 4. sed repos. in marg. ubi deest ἦδη.
559. εἰκὸς alii; alii -οὐς.
561. τοῖς ἐμοῖσι (i. e. -σιν) εὐφραίνουσθ' 1.
562. εὐ φρ. certe pars.
566. τὸν τε μ. τ. ταμίαν om. 1. in text. repos. in marg.
567. τε om. 4.
568. θαλάττης 5.
571. ἵππονόμαν 5. et corr. 2.
574. δὲ 4.
575. πρόσχετε primo 2. προσέχ. fecit corrector.
576. ὑμῖν pars certe mss.
- 577-8. Ita 5. πλ. γὰρ ὥφ. τὴν πόλιν ἡμῖν | μόναις δαι. (et gl. supra 577. πάνυ γὰρ ἀπὸ τῶν θεῶν) σπένδ. οὐδὲ θύ. 3.
580. ζὺν νῶ ex em. 2. ζυνῶ 3. 4. Sed gl. in utroque, σκέψει.
582. ἡρήσθε forsā primo 2. sed εἰ nunc, a m. pr.
583. Sch. 2. ἐκ τεύκρου σοφ. non τεύκρων.
584. ἐξέλιπε τὰς (vel -πεν) omnes.
585. καθελκύσας 3. sed gl. συναγαγών. ζυν- hic et 582. in 5.
586. ἦν στρατηγήση 5.
588. τοὺς θεοὺς sed gl. ἡγουν τὴν ἀθηνᾶν 5.

589. -άρτοιτ' 5. βέλτιστον 1.
3. et corr. 2.

590. διδάξομαι 1.

592. τούτω 1. τῷ ζ. τούτου 5.

593. εἴτε primo 6. καῖξημάρτη-
ται omnes.

595. μ' sed ex em. 1.

596. γρ. κυνθίων marg. 5. al. m.

597. -εράταν 5. et ex em. cor-
rectoris 2. Primo -έρατα.

599. οἶκον ἔχεις 5.

604-5. πέτραν βάκχαις σὺν
κ
πεύχαις (κ. ej. m.) σελα-
γεῖ(s add. al. m.) δελφίσιν
6. δελφοῖσιν 3. 5. et ex
em. al. 1. ἐκτρέπων primo
5. et gl. ἐκτρέπεσθαι
ποιῶν.

607. παρασκευάσμεθα 5.

608. ἀπέστειλε 3.

610. μὲν pro γὰρ 6.

611. ἅπαντας om. 5.

612. δραχμῆς nescio an primo
5. certe ἦ non ἦ.

613. καὶ om. 3.

614. πρίω 1. 3. πρίη 2. et
primo 4. sed hic ω ex alius
em. πρίε 5. πρίης primo
6. nunc emendatum, sed
quomodo non extrico. ἐπεὶ
1. sed ex em. σεληναῖον 3.
clare et ab initio. σελη-
ναίας 5.

615. κούκ omnes; sed in 5. sch.
al. m. ὑμᾶς δὲ οὐκ.

617. αὐτὴ 3. 6. αὐτῇ 5.

621. τῶν θ. ἀγ. 5.

622. τὸν σ. omnes. ἦ prius
om. 5.

623. σπένδουσθ' 1. γελαῖν τ' 4.

624. ἡμῶν plerique.

625. οἴσεται 1. sed gl. γνώσε-
ται. Solennis confusio, ut
Eurip. Phœn. 260. Aris-
toph. Eccles. 17. In
Sophocl. Philoct. 1085.
manifesto legendum συ-
νείσει.

630. ἄττα 1. ἄτα 5. ἄττα 3.
-μάτιάττα 2. 6.

632. Post θύραζε dist. 1. et
forsan alii.

633. ἀσκάτην 1. 3. et primo 4.

635. τι om. 3.

636. πρῶτον βούλει 5.

638. ἦ ἐπῶν ἡρῖθμῶν (sic) 1.
primo; sed ρυ fecit alius,
et explicat schol. manus
primæ. In sequentibus
ῥυθμ. servat codex. πό-
τερον sch. 3. sed -ρα text.
-ρον 5. vox om. 6.

641. ἐρῶ 4. Ita 6. (nisi forte
accentum om.) et gl. καὶ
ων
λέγω. μέτρον 1. (ων com-
pendio scr. ab eadem manu.)

- μέτρον servant 2. 3. 4.
certe.
642. πότερα 1. solus, opinor.
645. ἡμικτέον 1. 5. 6. τέον
3. sed gl. κρείττον του.
ἡμικτον (sic) 4. -τέον
primo 2. nunc -τέον et gl.
του.
646. ἔρ' ἐς κ. 6. (sic) et gl.
ἄπελθε.
647. σὺ omnes, quantum sciam,
certe 1. 2. 3. 4.
649. πρῶτα 6.
651. ἂν pro αὖ 1.
652. ἀλλ' om. 3.
654. ἔτ' om. 3. tum ὄντως.
655. ἀγρεῖος 3. et primo 6. nunc
χ rubr. Gl. ἀπαίδευτος.
ἀχρ. 1. 2. 4. sed in 1.
gl. ἀγροικος, in 4. γρ.
ἀγροῖος al. m.
656. ἐπιθ. τούτων 5. οὐδὲν om.
6. δαὶ 1. 3.
657. ἐκεῖν' ἐκείνον 3. t. et sch.
658. πρότερον 1. 3. πρὸ τού-
των 5. πρὸ τούτου 4. 6.
et in hoc τερα supr. ab
alio.
660. ἔγωγ' ἄττ' 3. 5. gl. in
utroq. ἄτινα.
661. ταῦρος τράγος 4. 5. 6.
663. ταυτὸν omnes. In 6. ἀλεκ-
τρυνὸν a m. pr.
664. ὅπως clare 6. Gl. ἡγουν
πῶς.
666. Primo omissus sed ead. m.
repos. 5.
668. ὥς sed ὥστε sup. rub. 1.
τουτουῖ του 6. μόνον 3.
669. τήν in litura ab alia m. 1.
τὸν 2. ex em. correctoris.
Sed τήν 670. servant 1. 2.
et τήν 2. pro gl. mox 672.
670. τουθ' ἕτερον om. 6.
673. γε om. 3.
674. ταυτὸ 1.
- 674-7. Personas bis om. 1. et
post 674. interrogat. Scho-
lion;—ἡ πρὸς τὸ φράσον
στῆζον καὶ τὸ λοιπὸν κατ'
ἐρώτησιν λέγε· ἡ τὸ ὅλον
ἐν ἔστω. Contra in 2.
Σωκ. om. 674. tum Σω.
ἀλλ' ὦ' γ.—Στρ. ἀτάρ, et
sic ex em. m. pr. 4.
675. οὐκ ἦν 1. 5. 6.
677. χρὴ λέγειν 1. ὅπως om. 6.
678. ὦ. καλεῖν 4.
679. Post θήλ. interrog. pars
mss.
680. ἂν ἦν 1. καρδόπην κλε-
ωνύμη 3. et gl. ὅμοιον
ὄνομα.
681. ἔτι δὴ περί γε τῶν 1. ἔτι
δὴ γε περὶ τῶν 2. 4. ἔτι
γε περὶ τῶν 3. ἔτι δὴ
περὶ τῶν 5. Etiam in 6.

- δὴ περὶ (utrum his γε sub-
jiciat non notavi; sed vix
putarim) et alterum ἔτι
præfix. ab alio.
686. μιλησίας 6.
687. ταῦτ' οὐκ ἔστ' 6.
688. ἐν ὑμῖν 3. 4. 5. 6. non
1. 2.
691. δὴ τὸν 1. τὸν sine δὴ 3. 5.
qui habet in t. ἀμυνία, sed
-αν sch.
694. In 5. nescio an ἄλλο
primo fuerit pro ἀλλά.
κατακλινεῖς fecit corr. 2.
(primo εἰς) et gl. καταπέ-
σης. εἰς etiam alii.
695. σαντοῦ 5.
696. ἐνταῦθα γ' ἀλλ' εἴ γε χ.
1. ἐνταῦθ' ἀλλ' εἴγε χ. 3.
ἐνταῦθα supr. in 5. 6. pro
gl. et in 2. forsan pro var.
lect.
697. ἔ. ταῦτα δὴ γ' ἔ. 1. αὐτὰ
ταῦτα φρ. 3.
699. δώσω τοῖς κ. 5. τήμερον
omnes. (Versum repetit 3.
post 740. ubi -ρον).
701. τέ σε αὐτὸν 3.
703. s in ταχὺς erasum 2. et gl.
συντόμως. ταχὺς 3. sed
gl. ταχέως. γ' om. 3. 4. 5.
704. ἐς vel εἰς omnes.
706. ἱαταται bis 3. 5.
713. Gl. 1. καὶ διαφθείρουσι.
715. ὅτ⁶ i. e. ὅταν sed ε factum
rub. 1. et om. μου.
716. τὰ χ. φροῦδα 3. φροῦδ' ἢ
χ. 6.
718. προσέτι τούτοις τοῖσι 5.
720. γενήσομαι 1.
723. εἴτι μου 5.
725. -κιστέον 3. sed sch. γρ.
καὶ οὐ μαλθακιστέα. καλ.
sine περι 6. m. pr.
726. ἐξευρητέος 3. 5. εὐρυτέος
quod ex εὔρε vel εὐρη, sed
hinc potius, 4. κάποσ. 6.
728. ἀποστερητικὴν 6. Contra
idem ἀποστερητίδα 745.
et gl. καὶ ἀποστερητικὴν.
729. ἀθροίσω 1. 5. 6. sed ἡ
agnoscunt glossæ. δὴ pro
νυν 3.
731. μὰ δὴ' οὐδέν γ' ἔγωγε
voluit 1. Ita 2. ex em.
quidem, sed m. pr. ut
puto. μὰ δὴ' οὐδέν ἔ. 3. 4.
5. 6.
732. γ' ἢ sine πλὴν 1. Contra
πλὴν sine γε 3.
735. πρῶτον 6. et forsan 5. etsi
non notavi, nam sic Leid.
Sch. 3. ὅπισθεν μὲν ἔλεγε
παθητικῶς σχασάμενος·
νῦν δὲ σχάσας. ἔοικε δὲ
ἀμφοτέρω ἐν χρήσει. ἔστι
δὲ καὶ σχάζειν τὸ τέμ-
νειν τὴν φλέβα ὡς ξενο-

- φῶν· σχάζει τὴν παρὰ
 τῷ σφυρῷ φλέβα:—
 Eadem fere in 5. ubi παρὰ
 τῷ μηρῷ male. Locus est
 Hellenic. V. 4. 58.=p.
 337, 14. H.St.
- 740-79. Desunt 1. folio amisso.
 741. ἀτρέμας omnes.
 742. πάλαι 3. 6.
 743. ἐς αὐτὸ 5. et statim mut.
 in εἰς. ζυγός. ceteri omnes,
 nescio an et 5.
 744. γέρων 6.
 746. Totus Socratis 2. 3. 4. μοι
 τοδὶ et gl. τοῦτο 5. ex em.
 statim facta, et ab εἶπε
 usque ad ἔχων 750. Strep-
 siadis. τὸ τί servat 6. per-
 son. ut 5.
 748. εἰ pro εἶτα 3. εἶτ' (sic)
 sine δὴ 6.
 749. καθείρξαιμ' mut. in -ξασμ'
 (sic) et gl. ἀποκλείσας 2.
 750. τηρείην 6.
 752. ἀντέλλοι 2. et gl. ἀνατέλ-
 λοι. ἀν τέλοι 3. ἀν τέλλοι
 4. ἀνατέλλοι t. et sch. 5.
 ἀν τέλει primo 6. sed a
 postea inseruit eadem ma-
 nus, ut puto. Gl. καὶ
 λάμψη.
753. γ' om. 4. 5. ὅτιν τί δὴ 2.
 4. 6. ὅτι τί δὴ 5. τιν τί
 δὴ 3.
754. ὅτι τι pro ὅτιν ni fallor 6.
 et gl. manus primæ καὶ διὰ
 τί. τὰργύριον omnes.
755. δεξ. προβ. sine τι 5.
756. τις om. 4. 6.
758. ὁ. ὁ. οὐκ οἶδ' ὅπως 6.
759. εἶλε 3. 6. εἶλε 2. 4. 5. sed
 hic forsā εἶλε primo.
760. ὑποχάλα 3. 5. Sch. 3.
 ὥσπερ ἀπὸ ὕψους τινὸς
 καταβίβαζε. καταβ. gl. 5.
761. μιλ. 3. ^ημηλολόνην 2. (η
 a correctore potius.)
763. σ' ὁμολ. 5.
764. ἤδη ποτὲ παρὰ ταῖσι et
 gl. γυναιξὶ 5. Contra
 -λοις 4.
765. ἐώρακας 4. 5. 6. ἐώρας 2.
 3. Gl. 5. εἶδες. καλὴν καὶ
 δ. 5.
767. ἔγωγε om. 6. φέρε δὴ et
 om. εἰ 4.
769. ὥδὶ 3.
772. πενταταλ. 3. (non 756.)
 μοι διαγ. 5.
773. τουτὶ ταχέως 5.
774. ἀποστρέψαις 2. 3. 4. 5.
 ἀποστρέψεως 6. ἀν om.
 3. 5. non 6.
780. οὐδεὶς ἀν—εἰσάξοι 5.
781. ἀπελθ' 1. 4. 6. ἀπερρ' (sic)
 2. ᾧ scil. in ᾧ verso a corr.
 qui gl. καὶ ἄτινα. ἀπερρε

3. ex em. quidem, sed agnoscit sch. m.
782. ὦ in t. om. et habet pro gl. 5.
783. σύ γ' ἂν ἄττ' ἂν 4. μάθοις 5. 6.
784. δὴ νῦν π. ἐδιδάχθης 1. 3. δὴ γε π. ἐδιδάσκου 2. τί δῆτα π. ἐδιδάσκου 4. τί νῦν π. — χθης 5. δῆγε πρότερον — σκου 6.
786. ματτούμεθα 5. μέντοι om. 6. (versu superiore habet.)
796. γὰρ om. 5. Tum τί γὰρ 5. 6. forsan alii.
797. εὐστοματεῖ 1. a m. pr. τεῖ in 5. ex em. ej. m.
798. εὐγενῶν gl. 2. 3. 4. 5.
799. θέλεις vel οἰς primo 5.
800. ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ 5. (e 799. scil.)
806. ἅπαντα 1. 3. 5. κελεύοις 3. 5. sed in 3. η sup. rub. pro em.
809. ἀπολάψεις 1. 2. 3. 4. 6. (in 3. forsan ex em. certe ej. m. Schol. ἀπολαύσεις. γρ. καὶ ἀπολάψεις.) ἀπολαύσεις πλ. ὅτι 5. et om. ταχέως 810. Contra πλείστον om. 3.
812. ἔτ' om. 1. 5. ἐνταυθὶ 1. ἐν ταυτῷ 5.
813. τὰς 3.
816. γ' om. 1.
817. σε ὄντα 4. quo forsan al-
ludit 5. νομίζεις.
818. δὴ 5.
819. καὶ om. 3.
820. πρόσιθ' 5. et gl. πρόσελθε.
πρόσιθ' in sch. 3. πρόσελθ' in t.
821. τι πράγμ' 3.
823. νυνὶ δία 1.
826. δεινός 2.
828. Schol. 2.—ἄλλοι δέ φασιν
ὡς οὗτος ὁ διαγόρας δι-
δάσκαλος ἦν τοῦ σωκρά-
τους : — Παλαιόν : ὃς ἐν
πανδοχείῳ &c. Similia in
1. 3. 4. unde firmatur Her-
manni emendatio Διαγόρας
pro Ἀρισταγόρας. Vide
Ruhnken. apud Tittmann.
p. 123.
830. τοσοῦτον plerique.
831. πείθειν 1. gl. αὐτοὺς σέ.
et schol. quod e C.
Brunckius.
832. Gl. supra φλαῦρον in 1.
εὐτελές, ἄτιμον, μωρὸν,
quæ forsan spectat ad
φᾶνλον.
833. ὦν om. 1. ὑπὲρ 5.
ü
835. καταλούει 1. (ü rubr. pro
em. ut videtur. Gl. δα-

- πανᾶ καὶ ἀφανίζεις) -ύη
primo 4. ut puto.
838. μάθη 3. Supra τις ἂν, γρ.
ἀνὴρ 1.
839. ὅσα περ ἐστὶν ἐν ἁ. 1. ὅσα
πάρεστ' ἁ. 3. (primo στι
sed statim mut. Gl. ἐν
τοῖς) ὅσα παρ' ἀνοῖς ἐστὶ
5. ὅσα περ ἐστὶν ἁ. 6. et
gl. ἐν.
841. ἐνταυθὶ 1. -θοὶ (sic) 3.
843. πότερον 1. 2. 3. 6. certe.
844. διδάξω pro φράσω 1.
845. τουτονὶ 3. 5.
847. ταυτὸν 3. 5.
849. Corrector 2. γρ. τὸν δ'
ἕτερον ex 666. scil.
853. ὑπελανθ. 1. ἀπελανθ. 3.
ἐπελανθ. 2. 4. 5. 6. ἂν εὐ.
ὑ. π. ἐτ. 1. 2. 3. 4. 6.
εὐθ. ὑ. τοῦ π. τῶν ἐ. 5.
(sine ἂν.)
856. ποῦ τέτροφας et supr. rub.
ποῖ κατέφαγες 1.
857. Gll. ἠνάλωσα (vel ἀνή) 3. 5.
ἐχάωσα 6.
859. τοι om. 5. m. pr.
862. τούτου omnes. σοι om. 6.
ἅμα. per lenem 2. 4.
864. ὅτ' 4. 5. 6.
865. ἔξελθ' bis 6. τουτονὶ τὸν
ὑ. 5.
866. ἐστὶ sine ἔτι 5.
868. σὺ om. 5. et delevit cor-
rector in 2. ubi gl. σὺ κα-
τατετριμμένος.
870. λίθιον (sic) 3.
872. πῶς οὖν μ. 1. πῶς οὖν ἂν
μ. 3.
873. κλ. καὶ χ. 3.
876. ὅν omnes. τυννουτοῖ 1.
τοινουτονὶ 2. nunc, sed ν,
non οι, m. pr. ut videtur.
τυννουτοῖ 3. 5. τυνουτονὶ
6. et primo 4.
878. τε σκ. omnes.
- Post 881. versum ὅς τ' αὖ. &c.
in textu addunt ceteri;
solus 6. habet in marg. ab
al. manu.
882. Versum, εἰ ἂν δὲ &c. omi-
serat, sed statim in marg.
reposuit 5. γοῦν om. 4.
883. παρ' ἀμφοῖν 4.
- 883-4. Personas om. 6. Στρ.
884. om. 1. a m. pr.
884. γοῦν 3.
- Post 885. χοροῦ habet 2. et
sch. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρό-
σωπον ἐκλέλοιπεν &c.
886. Socratis 3. 6. sed 3. ante
γος κ
887. λ δι. quod scil. cum
pro σωκ. 886. reponendum
esset, scribæ errore in
alienum locum translatum
est.

887. ἐν τοῖσι 5. ὧν θρασύς 3.
in t. non in sch.

888. Φειδ. præf. 6. ὅπη 3. 4.

889. ἐν τοῖσσι πολλοῖς λέγων
σ' ἄ. 5. (σε post μᾶλλον
888. add. ab alio) τοῖσι 2.
ex em.

891. Ἄδι. om. 2. (sed 892. habet
Δί.) κρείττονα 1.

892. φάσκων. gl. λέγων. 5.

893. ἐφευρ. 1. 2. 4. 6. ἐξευρ.
3. 5.

894. ταῦτ' ἄρ' 4.

897. ἀναστρέφω 3.

899. δίκην. γρ. δίκαιον 1.

902. τὸν πρᾶ οὐκ ἀπώλεσε
δήσας et gl. τὸν πρᾶ αὐτοῦ
κρόνον οὐκ ἔφθειρε δε-
σμεύσας 5.

903. καὶ om. 3.

904. λεκάνην ἴν' ἐμέσω 1. λε-
κάνην ἴν' ἐμέσω τὴν χολὴν
3. in textu uterque. Sed
sch. 1. τὸ ἴν' ἐμέσω οὐχ
εὗρηται ἐν τινι τῶν πα-
λαιῶν βιβλίων. Glossæ
in 2. (a m. pr.) ἵνα ἐμέσω
λ
δη. βλασφημεῖ γὰρ, in 5.
δότε μοι λεκάνην ἵνα ἐμέ-
σω, in 6. ἵνα ἐμέσω.

906. εἶναι 4. (non 905.)

908. εσ in κρίνεσι ex em. 6.

910. μολύβδω 5.

911. γε om. 5. δὲ om. 6.

912. εἰ σὺ π. 4. 6. σὺ δ' ἄ. 4.
5. 6.

913. δὴ 1. Vox om. 5. 6.

915. καὶ γν. 5. 6. (non 1. 2. 3.
4.) -οις 1. 3. 5. σιν 2. 6.

917. αὐχμοῖς sed statim fecit
εἰς 6. δὲ primo om. 3.

919. φάσκων μυσὸς 5. In sch.
ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται 3. 5.
sine καὶ 2. Confer quæ
dixi in Porsoni Opusc. pp.
390-1. et adde, Nub. 1179.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ'
ἐπεὶ καπώλεσας. Plato
Rep. II. p. 365. B. H.St.
(19 prop. f. Ald.) τὰ μὲν
γὰρ λεγόμενα, δικαίῳ μὲν
ὄντι μοι, εἰ μὴ καὶ δοκῶ,
ὄφελός φασιν οὐδὲν εἶναι.
Idem ibid. V. p. 453. A.
(62, 2.) ἄρ' οὐχ οὕτως ἂν
κάλλιστά τις ἀρχόμενος
κάλλιστα καὶ τελευτή-
σειε; (Ita ista loca legenda
puto, transposito καί.) Ibid.
paullo post; Ἔστιν οὖν
ὅπως οὐ πάμπολυ διαφέρει
γυνὴ ἀνδρὸς τὴν φύσιν;
Πῶς δ' οὐ διαφέρει; Οὐ-
κοῦν ἄλλο καὶ ἔργον ἐκα-
τέρῳ προσήκει προστάτ-
τειν, τὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ
φύσιν.

921. ἐσθίων 5. in t. et sch. Gl. τρώγων. φθείρων. Solus 2. -τείους. -τίους reliqui.
926. διδάξης 6. αὐτὸν 4.
927. αὐτὸν om. 5.
928. μόνην primo 6. sed statim corr.
929. τοῦτο primo 3. ν postea inserto. Supra τοῦτον nescio an νὶ supr. rub. 1. δ' ἕα omnes. (2. ex em. correctoris.)
930. ἦν ἐπιβάλης 1. 5. ἦν -λλης corrector 2. ἦν (sed gl. εἰς) -λλης 3. χεῖρ' ἐπιβάλλεις 4. 6. et m. pr. 2.
933. κοινὴν et gl. τὴν νῦν πολιτευομένην 5.
934. ἂν om. 1. Primo ἀκούσης habuisse, nunc ἀκούσας vel ἀκούσεις videtur 6.
937. δὴ τίς 1. πρότερος ὕ. quinque; solus 5. πρότερον (non πρότερος) sine ὕ. et gl. ποῖος ἐξ ὑμῶν λέξει καταρχάς;
- 939-40. λέξοι et om. αὐτὸν 5.
942. ἦν ἂν γρύζη 5.
944. ἀνθρώπων (non -ηνῶν) omnes.
950. ὁπότερος nescio an omnes. γ' om. 1. 3. 5. non 2. αὐτοῖν ex em. m. pr. 1.
- (Forsan fuit ὅπ. ἄν.) αὐτῶν 5.
952. ἅπ⁶ 1. i. e. ἅπαν. Scilicet i. e. αν scripsit pro i. e. as. ἐνθάδε omnes. Gl. ἔνταῦθα 2. 5. Tum ἀνείτ^ηται 1. (η rubr.) ἂν. κίνδ. 6.
959. Ultima in νενόμ. ex em. 6. et gl. καὶ νενομισμένον ἐστί.
960. παιδὸς φ. 1. 3. 5. μηδέν' 1. 3. et ex em. 2. μηδέν 5. 6. ille cum gl. μηδαμοῦ τινά.
961. εὐτ. ἐν τ. ὁ. 4.
962. χωμήτας (sic) 3. [κ est ejusdem manus, corrigentis errorem qualem et infra 1178. admissum emendat, βλέχος (sic). Habebat scil. in suo exemplari, κωμήτας (ut fere 2. 4.) et βλέπος, et τὰ χχ pro emendationibus ceperat, cum merae essent notae criticae, σημεία. (Scholia de τῷ χ habet 3. utroque loco.) Post Lysistr. 499. addunt MSS. Trin. et Pal. χῶς σωθήσει &c. Inspice modo

scholia a Kustero e Trin. edita, et intelliges quid sit istud χ. De ipso σημείῳ omnino consulendi sunt Scaliger ad Euseb. p. 119. ed. 2dæ, Valckenærius ad Schol. Phœniss. 342. Vil-
loisonus Proleg. Homer. p. XIX—XX. Vide schol. Aristoph. ad Plut. 863. Nub. 518. 562. 766. 815. 925. 962. 1178. Ran. 35. 557. 634. Vesp. 1172. 1186. 1480. Pac. 775. Av. 76. 107. 204. 302. 1309. 1372. Lys. 499. 702. In ms. 2. plerumque X scribitur, non χ. Supra νὼ Plut. 401. περιέστικ-
ται, ita X Vide Diogenis Laertii locum, III. 66. apud Villoisonum.] κομή-
τας 5. et gl. ἡγουν τὰς κόμας ἔχοντας παῖδας. ἀθροὺς primo 5. sed statim fecit ἀθρόους. ἀθρώους 6. κρυμνώδη (gl. ψυχρότατα) 1. κριμν. 2. κρημν. 3. 4. (sed gl. in 3. μετὰ κρυμοῦ ἡγουν ψύχους, in 4. ψυχρώτατα) κρυμώδη 5. Gl. μετὰ ψυχρότητος. Sed scholion ejusd. m. κρυμὸς τὸ μετὰ χιόνος

&c. — γράφεται δὲ κεί κρυμώδη (sic) κ. καὶ εἴρη-
ται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς

κρίμνης &c. Ita 6. κρημ-
νώδει (ν recentioris, ut
puto; certe postea sup.

963. μὴ om. 3.

964. ἡ ante παλλ. primo om.
2. 6. (in 2. repos. a cor-
rectore, in 6. ab alia m.)
περσέπτ. omnes. δεινὴν 6.
τι primo om. sed suprasc.
ead. m. 1. βόημα 1. in t.
et sch. sed nescio an α su-
prasc. in sch. βόαμα, η
suprasc. 2. 3.

965. ἐκτειναμένους 2. ἐντεινα-
μένους servant 1. 3. 4. sed
glossæ in 1. ἐκτεταμένως
ἄδοντας, in 3. ἐξαπλοῦν-
^κ
τας. παρέδωσαν 1. (κ
rubr.)

967. τὰς prius om. 3. φρήνιν 5.
t. et sch. δυσκολοκάμπους
1. 3. sed τ post add. 3.

969. καθέζοντας 6.

970. τοὺς ἔ. 3.

972. μήτι κ. 1. γε om. 1. 3. 5.
habent 2. 4. Ita 6. τ.
ἥβης κατ. γέ με (sine μὴ.)

973. τόμφ. 4. τ' ὀμφ. 6.

975. ἂν in fine solus habet 4.

977. δειπνοῦντας 6.

978. οὐδ' ἄνηθον ἄρ. τ. π. 5.
σέληνον 1. 5. 6.

981. κικείδου 4. κυκ. 5. καὶ
βουφονείων καὶ κικείδου 6.

983. ἱματίοις 3. 5.

985. Primo προσέχων 6. sed
mox mut. προέχων τις 5.
et in m. ab eadem m. γρ.
προέχοντας. Gl. primo
προέχοντας, sed nunc

προέχω vel forsan προέχων
τις. τρυτο. primo 1. sed
statim em. Tres τριττ.

986. κρείττονα 5.

988. καὶ τ. ἄ. αἰσχ. om. 6. a
m. pr.

989. θάκων (sic) 1. 2. (In 2. ὦ
supr. sed non m. pr.) θώ-
κων 3. 4. 5. 6.

990. περὶ τοὺς αὐτοὺς γ. σκαι-
ουργεῖν 1. et sup. rub.
κακουργεῖν. περὶ servant
2. 4. et ni fallor 5. κα-
κουργεῖν 2. 3. 4. 5. 6. καὶ
(μὴ supr. al. m.) περὶ τοῦ
σ. γ. κακουργεῖν 3. Con-
tra περὶ in t. om. 6. et
supr. habet quasi gl.

991. τ' ante ἄγαλμ' om. omnes.
ἀναπλάσσειν 1. 5. 6. et
ex em. correctoris 2. Ita

^η
prorsus 3. τοῖς αἰδοῦς μέλ-
λεις ἄλγαμ' ἀναπλάσειν.
-άσειν etiam 4. Gl. 5.
ἤγουν ποιεῖν ἐν τῇ σῇ
διανοία.

^{εἰς}
992. εἰσάγειν quinque; προσά-
γειν (εἰς eodem temp.) 3.
Gll. ἑαυτὸν vel σεαυτὸν 1.
3. 4. εἰσέρχεσθαι 5. ἐλ-
θεῖν 6.

994-5. καλέσας μνησικακίσης 5.

995. ἐνεοτροφ. 3. ἐνεοττροφ.
6. -σθης primo 2.

996. τούτων 3.

997. ὑπόκρ. vel ὑππο primo 2.
certe ὑ. tum εἶξῃ sed primo
ἡξεις ut puto, certe εἰς.
βλιττομάμαν omnes, certe
ττ. Schol. 2. in Eupol.
κούδαμός γε τοῦ τρ. cet. ut
vulgo.

999. στωμύλων 5. ex em. m.
pr.

1000. -λεγεξ. 1. -λογοξ. 3.

1001. ἀποθρέξει 1. ἀποθρέξη 3.
ἀποθρέξεις 2. 4. 6. ὑπο-
θρέξεις et gl. ὑποδράμοις
5. (in ἀπ—ῃ vertit recen-
tior.)

1003. σμίλακος 1. 3. 5. κά-
πραγ. 1.

1005. ποιεῖς 1.

1006. προσέχεις 1. -οις 2. -ης

3. 4. et ex em. m. pr. 5.
Ita 6. καὶ πρὸς ἐπὶ τ.
προσέχεις.
1010. ^{στην} πόσθην et gl. μόριον ὄρ-
χιν 2.
1011. ἐπιτηδεύσης ex em. m.
pr. 1. -εύεις 5.
- 1012-4. Ita 5. χ. ὠχράν, γλῶτ-
ταν μεγάλην, ψήφ. ceteris
omissis.
1014. Gl. πόσθην 1.
1018. ἔτι τῆς ἀ. 5.
1019. σ' ἀναπ. 3. 5.
1021. τ' om. 1. 5.
1022. τοῖς 1. 6.
1023. σῶφρόν τ' 1.
- 1024-6. δ' ἄρ' ἦσαν οἱ ζῶντες
τότ' ἐπὶ τῶν πρ. 1. et sic
3. nisi quod δ' ἦσαν ἄρ'.
Ut vulgo 2. 5. 6. (εἰς pro
ἦς 5.)
1026. πρὸς οὖν τάδ' ὦ 1. 3.
πρὸς τάδ' ὦ 4. 5. 6. (in 4.
οὖν supr. sed nescio an ej.
m.) πρὸς τάδε δ' ὦ 2.
1028. σοι 3.
1029. εὐδοκίμησεν 1. 3. et ex
em. 6. eadem manu, ut
puto. Ita quoque primo
4. sed σ in κ statim mut.
Gl. in 1. ἐθαυμάσθη, in 3.
δόκιμος γέγονε. ὁ ἀνὴρ 5.
1030. δὲ om. 3.
1031. ὑπερβαλεῖς 5. -λλῇ 6. ex
em. ej. m. pro λλεῖ.
ὀφλήσης 1. et primo 2.
nunc s deletum. σεις 4. 5.
6. sed η videtur super-
scripsisse 6.
1032. πάλαι "γωγ' vel πάλ'
ἔγωγ' omnes.
1033. ἅπαντα om. 5.
1034. αὐτὸ om. 6.
1035. πρῶτος 6.
1036. τοῖς ν. 1. 3. ἀντιλέγων
(gl. τὰ ἐναντία λέγειν) 5.
1037. πλὴν 2. Schol. manus
primæ in 5. οὐδέποτε οἱ
ἀττικοὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ
πλέον μόνον ἐκφέρουσιν,
εἰ μὴ παραθήσουσι καὶ τὸ
ἢ ἀντὶ τοῦ παρό: — tum
ἔστ' ἄ. ἢ μν. 5.
1040. ὅτι pro ὅστις 1. λουτρῶ
pro λούσθαι 5. et gl. οὐκ
ἀφήσειν λούσασθαι δῆ.
^λ
1043. σ' ἔχω μ. 1. 3.
1045. εἶπέ μοι καὶ 6.
1047. ποτ' pro πώποτ' 5.
1048. καί τοι τούτου 6. et gl.
τοῦ ἥρακλέους.
1049. ἀεὶ hic et alibi 5. κα-
λούντων 3.
1053. ἀγορατὴν 3. ex 1051.
scil.
1055. νεανίσκους 6.

1056. *αν* pro *αὐ* primo habuisse videtur 3. *δύω* 1. (ex em. ut puto, sed m. pr.) Gl. *συνίζησις*. *δύω* quoque 5. t. et sch. *δύω* *μεγίστω* *κακῶ* primo 4. sed ab ead. m. *α* bis suprascr. et accent. mut. ut nunc sit *μέγιστα κακά*.
1057. *ἤδη* om. 5.
1058. *γινόμενον* 3. *ἐλεγξον* 3. 4. 5.
1059. ^{οἷς γὰρ} *πολλοὺς ὁ γούν* 1. (*οἷς* et *γὰρ* rub.) *πολλοὺς* 3. ^{οὖς γὰρ} *πολλοῖς ὁ γούν* 4. (ista supr. pro em. a m. pr.) *διὰ τοῦτ' ἔλαβε* 6.
1060. *δὲ κ.* 3.
1061. *οὐκ ἐκ λ.* 1. 2. 4. 6. *οὐκ ἐκ τῶν λ.* 3. 5. *πλέον* 6.
1062. *ἀλλὰ μὰ* 5. 6.
1063. *δ'* post *θέτιν* retinet solus
2. Ita 3. *θέτιγέγημαι*. Recentius esse videtur *ν*. Sch. habet *θέτιν ἔγημαι*. Ceteri particulam omittunt.
1064. *γ'* om. 1. et primo 4. sed statim addidit. *οὐ ἦν* (sic) 2.
1066. *συναμορ.* 1. 3. 6. et ex em. correctoris 2. *συναμωρ.* 5. Gl. 1. *συνουσιαζομένη*, et in m. *γνώμικόν*.
1067. *ἅπαντας* (*ας* per compend.) primo 1.
1068. *ἃ ἐστι* prima manus in 3. et pro v. l. corrector 2.
1069. *ὄψων* om. 5.
1070. *ζ. ἐστὶν ἄξ.* 5. *ζῆν ἀν τούτων* 6. sine *ἄξιον*.
1071. *εἶεν π.* *δῆτ'* 5.
1072. *τί δὴ κατελ.* 1. 2. 3. 5. et ex em. m. pr. 4. *τί δὲ κατελείφθης* 6. Gl. in 1. *μετὰ ταῦτα γέγονεν*.
1074. *γέλα* 2. ex em. correctoris.
1075. ^{γ'} *τύχης* 2. *γ'* correctoris ut puto.
1076. *ἡδίκησας* quinque (in 1. *σ* mut. in *κ* a m. pr. ut puto.) *-κας* 6. *εἰς αὐτὸν δι'* 1. 3. *ἐπενεγκεῖν* 4.
1077. Ita fere 5. *κακέϊνος* *ΓS* (i. e. *γὰρ*, mero errore pro *ς* i. e. *ὥς*.) *γυναικὸς* primo sed statim emend. 1.
1078. ^{ἂν Γρ} *μεῖζον ἂν δ.* et in m. *γρ.* *καὶ δύνῃ* 2. (i. e. repositum volebat corrector *τί ἂν μ.* *δύναιο*, et annotabat var. lect. *τί μ.* *δύνῃ*;) *ἂν μ.* *δ.* 5.
1079. *γε* om. 1. 3. *πειθ.* servant

- omnes, ut puto. σοι om. 5.
 Gl. καταπειθόμενός σοι.
 1080. λέγειν ex em. 1. sed m.
 pr. ut equidem censeo.
 1082. ἄν τι—ποτ' ἂν 5.
 1087. δὲ 3. -οῦσιν 1.
 1088. δημαγωγοῦσι δ' (sine καὶ)
 1. λ
 γρ. γοῦς ἐκ ποιοῦσι δὴ
 γρ
 καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ
 Sic 2. Ista suprasec. a corr.
 1093. καὶ δὴ σκοπῶ sex mss.
 Gl. in 2. λογίζομαι, in 5.
 ὁρῶ, in 6. βλέπω.
 1094. πλοίους (sic) 6.
 1096. τουτονὶ sine καὶ 1.
 1098. καὶ τί 4.
 1099. ἡττήμεθ' 1. 2. 3. 5.
 ἡττώ- 4. ἡττόμεθα 6.
 1099-1102. Ab ὦ κ. Phidippidi
 dant 2. 5. 6. Α πρὸς τ.
 1. 4. Justo omnia 3.
 1100. τῶν om. 5.
 1102. ἐξ αὐτοῦ primo 3. sed
 statim em.
 1103. πότερα 1. 3. ἀπάγεσθαι
 1. 6. ἐπ. 2. 3. 4. 5. Gl.
 5. κομίσασθαι.
 1104. δὴ pro σοι 1. Vocem om.
 6. In 1. supr. γρ. σοὶ ἢ
 τὸ, in 5. gl. manus primæ
 λ
 ὥστε λέγειν αὐτῷ δὴ, et
 alia recentioris ἐνεκα σου.

- Ita 3. διδάσκων τοῦ λ. et
 supra τοῦ gl. ὥστε, qua
 magis indicatur τὸ quam
 τοῦ.
 1106. στομώσης 1. 3. 5. 6.
 θατέραν 3. et pro v. l. 5.
 ab alia m.
 1107. αὐ pro αὐτοῦ et gl. πάλιν
 3.
 1108. τὰ μ. τὰ π. 1.
 1110. γε καὶ omnes, et 1110-2.
 Phidippidi dant; solus 2.
 videtur habuisse Χο. ante
 χώρει.
 1111-2. οἶμαι σοι δὲ τ. μεταμέ-
 λειν 1. οἶμαι etiam 3.
 1115. πρῶτον 5. 6. et ex em.
 correctoris 2. μὲν γὰρ 5.
 νεοῦν 1. 2. 4. 5. 6. sed ου
 in 1. ex em. alius, et in 4.
 ἂν supr. a m. pr. ut puto.
 Ita 3. ἦν (primo ἦν) ἑὰν et
 gl. ἦντινα ἀροτριᾶν. Gl.
 1. ἀροτριᾶν ἐγκαίρως.
 1117. τὸν om. 1. 3. Tum τὰς
 ἂ. 1. (τὰς pro gl. 2. 4.)
 Utrumque τὸν et τὰς habet
 6. in textu.
 1118. Om. γ' omnes excepto 2.
 1119. ἀτιμάζει primo 5. sed
 statim em.
 1121. οὗτ' οἶνον om. 5. m. pr.
 1122. ἡνίκα γὰρ sine ἂν 1. 3. 6.
 ἡνίκ' ἂν sine γὰρ 5. βλα-

- στάνουσ' vel -σιν 1. 3. 4.
 ου supr. pro em. a correctore 2. ubi -ωσ' m. pr.
1124. ἴδοιμεν 5.
1128. ὦν om. 6.
1129. μετὰ τὴν δευτέραν 3.
1132. Supra εὐθύς 1. rubr. γρ. γάρ. ἔστ' ἔνη 1. 3. ἔσθ' ἔνη (sic) 5. ἔσθ' ἔννη 6. Et semper posthac per lenem 1. 3. 5. per asperam 2. 4. et ut videtur 6.
- ὁ
1133. ὁμνὺς 1. 3. ὥμνυσ' (sic) 4. i. e. ὥμνυσ' in ὁμνὺς statim verso. Per asperam interdum scribunt mss. ut hic ipse codex 4. (supra 245-6. ni fallor.) Hoc moneo, ne quis articulum esse credat pro glossa suprascriptum.
1135. Solus 5. μέτρι' ἄτα (sic) et gl. ὀλίγα τινά. μέτρια τε ceteri. Sed in 3. etiam gl. τινά. Vide Auctarium ad Porsoni Opuscula, p. 390. Theodorus Gaza Gram. Gr. Lib. III. prop. fin. ubi de consonis geminatis agit, ὀρύσσω, ὀρύττω. εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύτγω, καθάπερ καὶ τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀν-

- τιγράφων ὀρώμεν. Quem locum indicat Placentinius Palæogr. p. 142. In Xenophont. Hellenic. IV. 8. 5 = p. 313, 37. H.St. lege ἄλλ' ἄττα χωρία, in Luciano Timon. 29. T. I. p. 142, 94. μυρί' ἄττα ἄγκιστρα, in Hermot. 7. T. I. p. 746, 50. ποι' ἄττα, et ibi confer Porsonum ad Ran. 967. ὁποι' ἄττα Demosthenes Olynth. I. fin. et III. p. 37, 12. Reisk. In Menecle Suidæ v. διακόνιον, pro ἄλλα τὰ in edd. Med. Kust. (i. e. ἄλλ' ἄττα) ἄλλα τινα Hemsterhus. ad Plut. p. 386. sui forte oblitus. Vide eum ad Thomam Magistrum p. 122.
1136. μέν γε ν. 1. μέντοι ν. 6.
1139. -σασθαι ut puto omnes. Gl. 1. ἐγκλητεῦσαι.
1140. δικασάσθων 5. -ζέσθω 3. ὀλίγου 3. ὀλίγον in -ου mut. vel contra 4.
1145. πρῶτον in t. πρῶτα in sch. 3.
1147. κάμοι 3.
1150. ἂν βούλει 3. 6. βούλει sine ἂν 5.
1152. καὶ παρῶσι omnes, sed gl.

- in 6. ὑπὴρχον et hic et superiore versu.
1153. βοάσομαί γ' ἄρα ceteri, β. τ' ἄρα solus 5. τ' ἂν ὕ. 4.
1155. τάρχεια 1. 2. 3. 4. 6. (et 5. proculdubio, etsi non notavi.) sed gl. κεφάλαια 1. 4. Tum καὶ τόκοι καὶ τόκων 4.
1156. ἐργάσησθ' 1. 2. 3. 4. -σαισθ' ex em. ej. m. 5. σεσθ' 6.
1157. Supra ἐμοὶ, γρ. γὰρ 1. οἷος γὰρ ἐμοὶ 3.
1158. τοῖσιδ' 1. δώμοισι (sic) 4. δόμοισι 6.
1161. ἀνιαρὸς 1. 2. 4. 5. 6. (ἀνιαρῶς vel -οῖς forsan primo 1. et supr. γρ. βλάβη) ἀνιαρὸς βλάβη in text. 3. et gl. λυπηρός. Gl. βλάβη in 4. Mirum sane non suboluisse Brunckio, vulgatam provenisse ex Plut. 561. quum ipse locum citet.
1165. Σωκ. præf. 1. 2. 5. 6. et ex em. 4. Deest persona in 3. ὦ παῖ bis 6.
1168. Σωκ. om. 1. 2. 6. Habuit, sed del. 5. Spatium relictum in 6. Σωκ. 3.
1170. συλλαβὼν (sic) 3. Lege συλλαβῶν, ut plane habet MS. apud Ernestum. Confer Plut. 1080. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβῶν τὴν μείρακα, et locis a Berglero ibi citatis, Eccl. 1129. Soph. Trachin. 1169. (1155. Br.) Philoct. 584. (577.) adde Sophocl. Œd. T. 971. Aristoph. Ran. 1456. Menandrum Pollucis X. 12. (Bentlei. CXXII.)
- 1171-2. ἰῶ ἰῶ 5. nescio an alii; ἰοὺ ἰοὺ 5. ἰοῦ ἰοῦ plerique. Sch. 5. τὸ ἰῶ καὶ τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται.
1173. πρῶτον 1. 3. χροῖαν 1. χριαν 2. 3. 4.
1174. ἰ. εἰ π. ἐξ. εἰ (gl. εἵπερ ὑπάρχεις) 5. εἰ prorsus om. 6.
1176. τί om. 2. δοκεῖν σ' 3.
1179. οὖν om. 4. σώσεις 2. 5.
1180. δὴ om. 3. 5. καὶ τὴν ν. 2.
1182. φησὶ 6. sed gl. λέγουσι.
1184. ἡμέραι om. 5. gl. δύο
λ
ἡμέραι δη.
1185. περ om. 5.
1186. ἡ ante αὐτὴν præfigit pro emend. corrector in 2. αὐτὴ 3. γένοιτ' ἂν 1. 5.
1187. γε νενόμιστ' 1. γε νενόμισται 3.

1190. οὐδέπω 3.
 1192. ἔδωκεν 5.
 1194. ἵνα τί δὴ 5. προσέθηκ'
 (sic) 1. μέλαιε 2. μέλεε
 ceteri.
 1200. γὰρ om. 1. 6.
 1201. ἵν' ὥς 1. 2. 3. 5. 6. E 4.
 nil enotavi. Gll. ὅπως 3.
 ὅπως λίαν ταχέως 5. 6.
 Supra 1193. gl. ὅπως 3.
 5. 6. Sch. 1. 2. τοῦτο
 οὕτω συντάξεις· ὅπως τά-
 χιστα ὑφελοίατο &c. Vide
 Brunckii Supplem. T. III.
 p. 208. In 5. a m. pr.
 Φει 1201. præf. non 1200.
 1202. προτεν. 3. -ευσαν ex em.
 recentioris 5.
 1203. εὐχ' 3.
 1204. σοφιστῶν 6. Post ὄντες,
 non σοφῶν, disting. 2. 3.
 1205. ἀμφορεῖς 1. 3. 5. 6. -ρῆς
 2. νενησ. 1. 3. 6. et ex
 em. ut puto, sed ej. m. 2.
 νενισ. 4. νενοισ. 5. et γρ.
 νενησμ. in m. ab alio.
 Glossæ; μεγαρικὰ σεσω-
 ρευμένα 1. διεφθαρμένοι
 2. ἐστερημένα οἴνου 5.
 μεγαρικὰ σεσαπημένα 6.
 Scil. hi tres a νάω, fluo,
 derivabant; et accipiebant
 2. 6. putredine diffuentes,

5. rimosi, et perfluentes.
 Ceterum ἀριθμὸς primo
 om. sed in m. repos. ab
 eodem in 5.
 1210. τρέφεις 5. sine ἐκ.
 1211. δ' οἱμ' οἱ 1. et rubr. in
 marg. γρ. δὴ μοι.
 1212. φῆλοῦντες (vel φῆ) 1.
 (sed φ mut. rubr. in ζ)
 Aberraverat librarii oculus
 ad φίλοι 1211. ζητοῦντες
 primo 4.
 1213. λέγων νικᾶς 5. ^β νικᾶς ^α λέ-
 γων (sic) 4.
 1214. εἰς ἀγῶν sic, et gl. εἰσά-
 ζας 3. εἰσαγῶν 5. et gl.
 εἴσω ἄζας.
 1215. πρῶτος 6. ἐστιᾶσαι, non
 -άσαι, mss. plerique.
 1216. ἄ. τινὰ τῶν 5. αὐτοῦ 2.
 5. 6.
 1217. εὐθύς ἦν 1.
 1218. -άσαι 1. 2. 6. -ᾶσαι 3. 4.
 γε om. 1. 3. 4. non 2. 5. 6.
 1219. ὅτε γε 5. ἐνεκα 1. 3. et
 supasc. 2. sed pro gl.
 potius.
 1220. κλητεύοντα 3.
 1221. εἰ 3. pro ἔτι, quod ex
 em. ej. m. habet 6.
 1225. ὅτ' 1. 3. εἰς 5.
 1228. ὃν π. omnes; in 6. postea
 mut. in οὐ. Glossa ὄντινα

- ἐμέ 2. 3. 6. Tum solus 6.
με ante μισοῦνθ' habet, et
ab initio quidem.
1229. ἀποδώσεις (sic) 3.
1230. τὸ χρέος omittunt omnes.
Pro gi. supra ἀποδώσειν
1229. in 1. non 5. Supra
ἀποδ. 1254. sed non hic,
2. Tum μὰ δὲ οὐ δῆτ' οὐ
γὰρ 1. 3. (in 3. τὸν supra
δὲ pro gl.) νῆ τὸν δὲ οὐ
γὰρ 2. et gl. μά. Sch.
manus primæ; πρὸ τοῦ
μὰ τὸν δὲ, ναὶ ἔξωθεν
λάμβανε &c. ut in scholiis
editis. μὰ τὸν δὲ οὐ γὰρ
4. 5. 6. ἐξηπίστατο 2.
1232. νυνὶ 1.
1233. τί γὰρ ἄλλ' ἂν et γρ.
ἄλλο γ' ἀπο a corr. 2. τί
γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἀπολ. 5.
1234. ἐθέλεις ἀπομόσαιμι 6.
sed gl. καὶ ἐξομόσαι. ἐθέ-
λει (sic) 4. ἀπομ. 3. ἐ
eodem temp. ut videtur.
ἀπομῶσαι et 1237. ὁμῶσαι
5.
1235. ἴν' ἂν et gl. ὅπου sex mss.
θεοὺς om. 6.
1236. ἐρμῇ 1. 2. 3. -ῇν 4. 5. 6.
hic ex em.
1237. προκατ. solus 5. in t. gl.
- sch. προκαταβάλοιμι gl.
in 3. Scholion, καὶ προ-
σκαταθείην: μὰ τὸν δία
καὶ προκαταθείην ἂν ἦτοι
προκαταβάλοιμι τρ.
1238. οὐνεκ' 3. 5. γ' οὐνεκ' 6.
1239. διασμιχθεὶς 5.
1240. χοᾶς 4. 6. et ex em. 2.
primo χοᾶς, quod 3.
1241. οὐτι 2. ex em.
1242. -ξης primo 3.
1245. δὴ pro μοι 1. 3. εἴτε καὶ
μὴ 4. 6.
1248. ἀ. σοι δ. omnes. ἐμοὶ gl.
2. 5.
1249. ποῦ ποῦ σθ' 6. ὀπαιτῶν
3. 5. 6. ὀπετῶν 4. (ε in
ai postea mut.) με νῦν ἀρ-
γύριον | λέγε τοῦτο 1.
νῦν τὰργ. λέγε | τουτὶ 3.
Tum ὅτι quinque certe.
1251. ἀργύριον sine τ 1. 4. 5.
et primo 2. τ postea præ-
fixum, a correctore, ut
equidem puto.
1252. οὐδ' ἂν ὀβ. οὐ. omnes.
1256. τοι γ' omnes. Marg. 5.
γρ. καὶ τοῦτ', ab ead. m.
ut puto. οἶσθ' 1. 3. 4. 6.
(gl. γίνωσκε 3. 6.)
1257. θ. σοι πρ. 5. θ. καὶ πρ.
6. εἰ 4. 6.
1258. καὶ πρ. 1. 3. τοῖς δ. (ais
αἰς

- rub.) 1. τὰς mut. in ταῖς
6. prorsus om. 3.
1260. καρδόπην 3.
1261. Ἔτ. Δ. ἰώ μ. μ. ἰώ μ. μ.
ἔα. ἔα. ἔα. Στρ. τίς—4.
1263. ἦπου 4.
1264. δαιμ. τις 5.
1265. τίς δ' 1. 5. 6. ex em.
omnes, sed m. pr. ut puto.
1266. κακ. γε 1. σαντοῦ 1. et
primo 3. σαντόν 5.
1267. δαίμων unus et alter.
1268. ἐπώλεσας 3. ἐ ex em.
1269. τί δὲ τλ. σε 1. τί δὲ τλ.
σε πώποτ' in text. 3. sed
sch. τί δὲ σὲ τλ. Etiam
5. δέ. Pro ποτ' 6. τοῦτ'.
1272. ἄλλως γε 1. 3. 5. (in 5.
versus primo om. et repos.
nescio an eadem m.) καὶ
om. 3. καλῶς primo 1.
sed λ statim mut. in κ.
1274. ἄρ' ex em. 2. Forsan
habuit γάρ. δοκεῖ 4.
1275. ἐξέπεν 3.
1276. ληροῖς 6. hic et 827.
1278. ὑγιαίνουσιν 3. sed gl. ὑγιῶς
ἔχεις.
1280. νῆ om. (gl. μὰ) 3. ἐρμῆ
pars. πρὸς κεκλησθαι μοι
et gl. ἐγκληθήσεσθαι δο-
κεῖς 5.
1282. αἰὲ 4.
1284. ἔλκει 6. a m. pr. αὐτὸ
τοῦθ' 4.
1285. ἐγὼ π. 3. ἔγωγε π. 4.
sed ε statim mut. in ὁ.
1286. δίκαιον εἰ 5.
1288. τὰργύριον 6.
1289. γε ex em. 1. sed m. pr.
ut puto. Nunc deest 5.
sed erasum esse puto.
1292. ἀπορρ. 2. ab initio.
1293. ὅτε primo 5. nunc ε scal-
pello factum ι. Gl. ἐστὶ
καιρὸς et tres fere literæ
deletæ; ut etiam in gl.
fuerit ὅτε. Gl. in 2. ἔστιν
ὅτε, in 3. ἔστι καιρός.
1295. πλείον' 1. 2. 6. πλείονα
5. πλέον 3.
1298. π. ζ. 5.
1299. ἀπὸ τῆς 2. 4. 5. 6. ἐκ
1. 3.
1300. Δαν. ταῦτ' 3. 5. 6.
1301. εἵπαγε (sic) 3. quod for-
san ortum ex ἄπαγε quod
pro v. l. corrector 2. σαπ-
φώρα 1. 3. 4. 5. 6. (sed in
1. μ ab eodem supr. et π
ex em. 5.) σαμφ. 2. t. et
sch.
1302. ἐπεὶ γ' ἀλῶ 1. ἐπεὶ ἀλῶ
ceteri, nisi forte lenem
habet 6. nam vix decernas.
Forsan spiritus in 3. est ex

em, sed m. pr. Gl. 1.

συντρίψω, 5. κρατήσω.

1304. φεύγοις 4. ἄρα σε κ. έ. 1.

1306. φάυλων 6. ex em. al. m.

1307. ὅδι (sic) 3. ut videtur.

ἐρασθεὶς mss.

1308. ὑποστ. 3.

1310. οὐκ ἔσθ' 5. τοῦ pro οὐ 3.

τήμ. λ. sine τι omnes.

1311. τοῦτο ποιήσιν 3.

1312. ὦν (sic) 6.

1314. γὰρ a correctore insertum

2. αὐτὸν ἀντίχ' solus 3.

1315. ἐξεζήτει 3.

1316. οἱ deletum videtur 3.

1317. τ' habent omnes.

Post 1320. cum Porsoni 2. con-

sentit 5. t. et gl. Schol.

præterea; ἐπεὶ μείζονα

κακὰ πείσεται ἢ εἶναι δυν-

νατὸς ὑπομένειν. Spuria

ista, ἐπεὶ—εἶναι, quæ in t.

5. pro gl. habet 1. supra

βουλήσεται 1322.

η

1321. λέγει 2.

1322. ἴσως ἴ. sine δ' omnes.

1324. ἰοὺ quater 4.

1326. ἀμυνάθατέ 1. Gl. βοηθή-

σατε. ἀμυνάσθετέ primo

3. sed σ nunc del. ἀμύ-

νατέ 4. 6. (Gl. 6. βοηθή-

σατε) ἀμύνασθέ 5. et ex

em. correctoris 2.

1327. τοῦ γ. 3.

1330. -λοῖα 1. 6. -οῖα 2. 3.

Schol. 1. οὐ μόνον πατρα-

λοίας ἀλλὰ καὶ πατραλώας

(vel πατροαλ.) εὔρηται.

εὔρηται apud scholiastas

modo idem valet quod

γράφεται, modo quod

κεῖται, i. e. alibi occurrit;

quo sensu hic capiendum.

Exempla prioris generis

vide in hac collatione ad

Nub. 334. 904. in scholiis

editis ad Plut. 4. 311. 493.

802. Nub. 74. Schol. ms.

3. ad Nub. 276. τοῦτο δὲ

[έν] οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων

βιβλίων εὔρηται, scil. vox

ἀφείσαι. Alterius generis

sunt, schol. ms. 1. vel 2.

ad Ran. 876. πόνηρον ἐν-

ταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ,

εὔρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ

τὸν γεωργόν. Ibid. 1026.

σημείωσαι δὲ ὅτι μὴ μόνον

ἐλαία ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρα

ποιηταῖς τε καὶ λογογρά-

φοις εὔρηται. Vide hanc

collationem ad Ran. 305.

997. scholia edita ad Plut.

83. 147. 424.

1331. μοι 3.

1332. ἴσθ' 3. καὶ κακὰ 1. 3. δὴ

κ. 2. 6. Partic. om. 5.

1337. ν. σε 5.
 1338. πολλά primo, et ex ej. m. em. πολλὸν 6. si recte capio.
 1340. ^{ους} ποίοι^{ους}ν λόγοι^{ους}ν 6.
 1341. μέλλε vel -αιε omnes.
 1343. μ' ἀναπ. 1. 3.
 1345. οἶμαι μέντοι γε σ' 1. οἶμαι 3. τοι γ' ἀν. 4.
 1347. ὅπῃ λέξ. 6. et gl. ὅπερ, (non ὅπως, etsi compendium male formatum proxime eo accedit. In textu igitur volebat ὅτι, non ὅπη.) καὶ om. etiam 4. ante λέξ. λέγεις 1. ἀκ. γε β. 5.
 1350. πέποιθ' 1. 3. τοῦτο ut videtur 4. pro οὗτος, saltem primo.
 1352. γε om. 1. 3. Nil præterea quod notaverim, variant mss. hoc aut proximo versu.
 1354. γίνεσθαι 1. ἡρξάμεθα γενέσθαι ἢ μάχη 6. (ita notavi.)
 1355. χρὴ λ. π. τὸν χ. 5. τὸν gl. 3.
 1356. ὅθεν τὸ π. 1. ὅθεν γε π. 2. 3. 4. ὅθεν γε τὸ π. 5. ὅθεν π. 6. -μεθα sine σ omnes.
 1357. γ' ἐπεὶ γὰρ 2. 4. 6.

- ἐγωγε φράσω ἐπεὶ γὰρ εἴστ. (sic) ὡς ἴ. 5.
 1358. ἐγὼ om. 6.
 1359. ἐπέχθη 1. 2. 4. 6. sed supr. rubr. 1. 4. ἐπλέχθη, et gl. 2. περιεπλάκη. ἐπέχθο (sic) 3. et gl. καθὰ ἐπλέχθη. ἐπήχθη 5. Gl. ὡς ἐγένετο. ὡς ἦλθε. Schol. τὸν κριὸν ὡς ἐπήχθη: τοῦτο τὸ μέλος ἐκ τῶν τοῦ σιμωνίδου ἐστί. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπήξασθ' ὁ κριὸς οὐ κακαίρως ἦν δὲ οὗτος ὁ κριὸς παλαιὸς αἰγινήτης.
 1360. εὐθύς ἀρχαῖόν γ' ἔφασκ' εἶναι τὸ κ. 1. εὐθέως ἀρχ. tum ut vulgo 2. 4. 6. ^{θὺς} εὐ ἀρχ. 3. tum vulg. (θὺς potius ab alio) ὅδ' εὐ-θέως εἶν' ἔφασκε τὸ κ. ἀρχ. 5.
 1361. κάγχρυς 1. 2. 4. 5. (Gl. 5. κέχρυας) κάγχρας (sic) 3. ὥσπερ κάγχρυς 6.
 1362. εὐθύς ἄρα (primo ἄρα) χρῆν σε τ. 1. χρῆν σ' ἄρα τ. 3. 5. χρῆν γ' ἄρα τ. 4. (sic) χρῆν σέ γ' ἀρα τ. 2. 6. καὶ πατ. om. 4. τυπ. καὶ π. ceteri quinque, sine τε.

1364. ταῦτα 4. ἔνδον ἔλεγε
(sic) οἷαπερ καὶ νῦν 3.
1366. ἐν αἰσχύλου δράματι εὐ-
ρηταί τις μυρρινοφόρος.
ἄδων sch. 1.
1369. πάντων τ' pro πρῶτον 4.
1370. ὀρεχθεῖναι 2. ex em. cor-
rectoris.
1372. ἀλλὰ τούτων primo ha-
buisse et in ἀλλ' ἀντὶ τ.
vertisse videtur 6.
1374. ἦσεν εὐρ. omnes. εὐριπ-
πίδου 3. 6. et primo 5.
1375. ὀδελφὸς 5. ὁ sup. 2. pro
gl.
1376. καὶ γὰρ δ' οὐκ ἔτ' ἐξηνεσ-
χόμεν 1. 3. καὶ γὰρ οὐκέτ'
ἐξηνεσχ. (vel οὐκ ἔτ') 2. 5.
6. et sic vel quam proxime
4. ex em statim facta ej. m.
Tum εὐθέως ἄρ. 1. εὐθέως
ἔξαρ. 3.
1377. κἀντεῦθεν οἷ. εἰ. ἦν γε
1. 3. (κἀν τ. 3.) Ita 5.
quoque, sed sine γε. κἀν-
τεῦθεν οὖν 2. 4. 6. (sine
ἦν γε.)
1378. ἠρειδόμεσθ' 1. ἠρίζ. 2. 6.
ἐριδόμεθ' 3. ἐρίζ. 5.
1379. κἀσπήδει 3. sic, sed gl.
ἐν τῇ κόνι ἔρριπτε.
1380. εὐρ. οὐκ ἐ. 5. 6. γρ. καὶ
τὸν εὐ. οὐκ ἐ. corrector 2.
1381. ὦ 1. 3.
1382. τὸν om. 1. ἐν δίκη γ' ἂν
sex mss. recte. In Anti-
phane Plutarchi T. I. p.
850. C. Athenæi VI. p.
223. E. lege ἡγάπησέ γ'
ἂν Τὸ ῥῆμα τοῦτο παρα-
λαβὼν Δημοσθένης.
1383. ὅστις ὦναίσχυντ' ἐξ. 3.
sic.
1384. τρ. πᾶν 5. τραυλίσαντος
6. νοείης 6.
1385. βρῆν 3. βρῆν 5. εἴποις
1. 3. 4. 5. et ex em. 2.
εἴπης 6.
1386. μαμμᾶν per μμ 1. 2. 5. 6.
forsan alii. ἂν ut infin. bis,
et mox κακῶν 2. ἂν 5. ter.
ἦκω 3. 4. 5. ἦκον m. pr.
2. et supra correctum ἦκω.
ἦκειν 6. et gl. ἐλθεῖν.
Tum ἂν ante ἄρτον om. 4.
non 2. 3. 6.
1387. 1392. κακὰν bis 5. κακᾶν
semel 3. Ceteri κκ. δ' οὐκ
ἂν ἐ. 3. φράσας 1. 3.
(φράσαι 2. etsi i vix a c
discernas.) Gl. 2. 3. εἰ-
πεῖν.
1388. ἀπεσχ. primo videtur
habuisse 2. sed ἀπάγχ.
em. m. pr.
1389. καὶ om. 1. 3. 5.
1391. ἔξω ἔεν. 1. 3. μ' ὦ 5.
1392. μ' om. 1. 5.

1394. ὅτιπερ 6. λέξοι 5.
1398. Gl. 1. τοῦ αἰδοίου ἀπο-
στῶμεν.
1399. σὸν ὦ καινῶν ἐπῶν (ὦ
inter duas lituras) 1. ἐπῶν
2. 4. 5. 6. λόγων 3. et
om. ὦ. Gl. καὶ λόγων 6.
In L. γρ. καὶ, ἐπῶν ἢ λό-
γων, i. e. *Alii ἐπῶν, alii*
λόγων. Rem minus intel-
lexit summus Ruhnkenius,
si tamen ejus schedas ac-
curate descripsit Tittman-
nus p. 128.
1400. δόξεις δ. λέγειν 5. δόξης
ut puto ceteri; certe tres.
1403. μόνη τ. ν. π. quinque;
μόνη π. τ. ν. 6.
1405. νῦν 5. 6. τοῦτον 6.
1409. ἵππων 1. 2. 4. 5. ἵππον
3. et ita voluit 6.
1410. θ' 1.
1411. ἐρ. σοι τ. 1. ἐρ. σε τ. 4.
5. γε servant 2. 6. π. ὄντα
μ' 3. ἐμ' ὄντ' 6.
1412. ἔγωγ' εὐ. 5.
1413. ἐστίν om. 3.
1414. τύπτοντ' 6. plane. Ita
δαίροντα
ον
2. τύπτειν τ' (em. cor-
rectoris). Ceteri quatuor
vulgatam. ἐπειδήπερ sine
γε 1. 3. 4. Cum γε 2. 5.
6. ἐστίν 1. 3.
1416. καὶ ante μὴν om. 3. ἐλ.
ἐφ. κα. 5. (γε om. etiam
4.)
1417. τίη δὴ in 2. ante φήσεις
1418. addidit corrector.
Prorsus omittunt ceteri.
1419. δ' ἀντείπομ' (sic) 5. παῖδ'
1. sed -δες explicat gl.
1420. μάλιστα omnes, sed cor-
rector 2. γρ. μάλλον.
νεωτέρους 1. 2. 3. 5. 6.
νέους 4. sine τι omnes.
Ita 6. δὲ τοὺς γ. μάλιστα
ἢ τ. νεωτέρους κ. Gl. 5.
τοὺς νέους.
1423. τιθεῖς et τοπρ. ἦν 1. 3.
τοῦτον om. 5.
1426. ἀντιπράττειν 6. et gl.
ἀντιπαρατάσσειν mero er-
rore, ut puto; sed notabili.
1429. σκέψαι τοίνυν 5. e Plut.
567. vel potius Nub. 391.
- 1430-1. καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν solus 3. Ita 2.
τί σιν
καίτοι διαφέρουσ' οὐδέν
(em. correctoris.)
1431. πλὴν γ' omnes.
1433. καὶ ante τὴν om. 1. 5.
ξύλω καθίζεις 3.
1434. δοκεῖ 4. δοκῇ 6. et gl.
φαίνεται.

1436. εἰμ' om. 1. ἐπειδὴ μὲν 6.
 1437. ἦν γένοιτο 1. ἂν γένηται 6.
 Ante 1439. Στρ. om. et ante 1440. ponit 1. Α δίκαια 1439. ad ἰδού γε 1471. transit in media pagina 4.
 1440. Χορ. pro Στ. 2. 5. δοκεῖ primo om. in 1. sed supr. m. pr. ut inserendum.
 1441. Versus primo om. sed mox in m. repos. 5. εἰκὸς om. 6.
 1443. ἀχθήση 5. νῦν ᾧ 1. ᾧ ᾧ νῦν π. 2. (ᾧ sup. a corr.)
 1444. τί μ' ἐκ τ. σύ γ' ὦφ. 1. τί δὴ μ' ἐκ τ. ὦφ. 2. 6. τί μ' ἐκ τ. ὦφ. 3. πῶς νῦν δ. γὰρ εἴτι μ' ἐκ τ. ὦφ. 5.
 1445. Στρ. τί φῆς σύ tantum 1. 3. δῆτα servant 2. 5. 6. Στρ. hic om. 5. tum Στρ. τοῦθ' ἔ. — Φει. τί δ' ἦν ἔχω (sic, t. et gl.) τὸν ἥττω σε νικήσω λόγον; Στρ. τὴν μητ.—Φει. τί δ' ἄλλο γ'. Στρ. ἦν ταῦτα (sic).
 1447. τί δῆτ' ἦν 1. 3. ἔχω 3. et a m. pr. 6. ἥττον (sic) 3. hic et 1453.
 1448. λέγων om. 3.
 1451. σαντὸν 1. 3.
 1454. δ' sic 5. δι' certe tres. Tum ἐγὼ et πράγματα om. 5.
 1456-7. Primo omissi, sed ab eodem in m. 2.
 1457. ἐς τὰ π. 1.
 1458. ταῦτ' οὐ 1. 5. ταῦτά γ' οὐ 2. 3. 6. ἡγορεύετε omnes. (-ται 3. 5. sed gl. uterq. ἐλέγετε). Corrector 2. γρ. καὶ ἡγορεύσατε.
 1459. ἄγρ. ἐπ. καὶ σκαιὸν et gl. καὶ ἀπαίδεντον 5.
 1460. ἔ. ὅταν τινα 1. ἔ. ἂν τιν' οὐν 2. 3. 5. 6.
 1461. πραγμάτων in t. om. et pro gl. supra πονηρῶν 6.
 1462. ἕως ἂν omnes. ἐσβάλωμεν 2. sed σ ex em. correctoris.
 1464. ὧμοι omnes, ut puto. (ὧμοι primo 5.)
 1467. τὸν ante χαιρ. in litura 1. τὸν σωκ. 1. 5. τὸν pro gl. 2. σωκράτην omnes ut puto.
 1468. ἀπολῆς 1. 5. γ' ἐλθὼν 1. γ' ἐλθ' 2. 5. 6. ἐλθὼν sine γ' 3. οἵκαδ' οἱ 5.
 1472. οὐκ ἔστιν γ' 1. 2. οὐκ ἔστι γ' 4. 5. 6. οὐκ ἔστιν sine γ' 3. Corrector 2. γρ. ἐνεστ'.

1474. ὥμην 5.

1475. τὸν om. 5. ὥμοι omnes,
ut puto.

1476. ὅτι 4. 6. χυτρεοῦντ' 5.
Schol. χυτρεοῦς, ὁ τροχὸς
ἐν ᾧ ἐργάζονται τὰς χύ-
τρας.

1477. -φει omnes.

1479. ἐξέβαλλον 3. et servat
τούς. σωκράτην omnes.

1481. μ' om. 4.

1482. ἐμοὶ (sic) παρανομήσαντος
1. sed sup. rub. γρ. πα-
ρανοήσαντος.

1483. αὐτὸς 1. et αὐτοὺς gl.
supra γραψάμενος.

1485-94. Omnia Phidipp. 5.

1486. ἐμπιπρ. 1. 2. 3. 4. 6.

1488. ἔξελθε om. 3. 5. σμηνύην
φέρει 5.

1489. κάπειτά γ' ἂν. 1. κάπειτ'
ἐπαν. 2. (πειτ ex em. cor-
rectoris, cetera ab initio ut
videtur) κάπειτ' ἂν. 3.

1490-1. Ita collocati ἕως—τὸ
τέγος—in sex mss. Sed
in 2. post δεσπότην hoc
signum ✕ quod pro nostro
Λ usurpabant scribæ; et in

^{χ,}
στι
marg. ✕ ἕως &c. Omnia
hæc a correctore, qui tamen

versum in textu reliquit.

^χ
De στί' vide Porsonum ad
Odyss. Δ. 598. In 5.
transponendos versus mo-
nuit alius, præfixis β et α.
ἕως sine ἂν 1. αὐτῶν 5.
ἐμβάλοις 3. 5.

1492. δὲ om. 6.

1493. αὐτῶν 1. 2. 3. 4. 6. (4.
ex em. statim facta, pro
αὐτὸν ut videtur.) αὐτοὺς
5. et sch. καὶ γὰρ αὐτοὺς
τόν τε σωκ. καὶ χ.

1494. κεί 1. κἂν 2. 4. 5. 6. γρ.
κεί corrector 2. καὶ (sic) 3.
^{οδ}
σφρ' 1. (οδ ab alio) σφό-
δρα γ' 5. εἰς' (sic) 1. εἰς'
vel εἴς' 2. 3. 4. 5. (sed 3.
in litura, et gl. 3. 5. ὑπάρ-
χωσι) ὥς' 6.

1496. δᾶς 1. 3. et primo 2.
δὰς 4. ἵεναι vel ἰέναι 5.

1497. Σωκ. præf. 1. Ἴτερος
μαθ. 6. τί δ' ἄ. omnes.

1499. Ἴτ. μαθ. præf. 1.

1500. ἐκεῖνός θ' 6.

1502. Versum primo om. 2. sed
statim reposuit.

1503. πρῶτον forsan primo 1.
sed πρότερον ex em. m.
pr.

1504. ὁ ἐπὶ 2. ex em. correctoris. ἐπὶ tantum 3.

1506. ὦμοι 2. 5. 6. ἀποπνίγεται 1.

1507-8. Solus 5. versum ἐγὼ δὲ præponit alteri τί γάρ.

τί γάρ μαθόντ' εἰς τ. θ.
ὑβρίζετον (ε sup. rub.) 1.
μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς
τοὺς θεοὺς 2. 6. et sic, sed
sine γ', 3. 4. 5. (ἐς 5. et
in m. γρ. τί γάρ παθόντες
ὑβρίζετε εἰς τ. θ.) γε ante
κατακ. om. 1.

1509. ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔδραν
et gl. τὰς στηρίζεις 1.
ἐκκοπεῖτε (sic) τὰς ἔδρας
et gl. τὸν στηριγμὸν, τὴν
κίνησιν 3. Duæ scil. lectiones
explicantur, τὴν ἔδραν, et τὴν ὁδόν. Schol.
Aldinum ita legendum et
supplendum videtur. Τῆς

σελήνης τὰς ὁδοὺς: ἀντί
τοῦ τὰς κινήσεις: — Τῆς
σελήνης τὴν ἔδραν: ἔδραν
εἶπεν, εἰς τὸ αἰσχροὺν ἀπο-
τείνων τὸν λόγον: — Τὴν
ὁδόν: τὴν περιφοράν: —
(hoc recte Hermannus.) Τὴν
ἔδραν: ἐπὶ τίνος ὀχεῖται,
ἢ διὰ τί καὶ πῶς μένει: —
τὴν ὁδόν supr. quasi gl.
in 6. Per se optimum τὰς
ὁδοὺς. (In Æsch. Prometh.
457. mihi valde placet
Stobæi ὁδοὺς.) Sed ex
171. fluxisse videtur lec-
tio; et vulgata loco ac-
commodatior. In ἔδραν
cum scholiaste credo esse
cacemphaton. Vide Thesm.
140.

1510. παῖε βάλλε 2. ex em.
correctoris. πολλῶν γ' 6.
In fine 2. ἀριστοφάνους νεφέ-
λαι: —

R A N Æ.

4. ΧΟΛΗ 1. 2.
7. δ' pro μόνον 1. Vulg. 2. μόνον τ' ἐκ. U.
9. μήθ' 1. 2.
15. τοῖς σκευοφοροῦσ' 1. οἱ σκευοφοροῦσ' 2. γρ. καί, σκευοφοροῦσ' L.
19. ὦ 1.
24. -ρῶτο et φέρει 1. -ποροῖτο et φέροι 2.
26. φέρω γε 2.
29. ὅτ' αὐτὸς L.
31. φῆς ὦ. 1. φῆς ὁ. vel potius φῆς σ' ὁ. primo 2. nunc φῆς σ' ὦ.
33. ἔγωγ' οὐ ν. 1.
34. εἰτ' et gl. οὕτως vel potius ὄντως 1.
λ
39. ἐνηλαθ' 2. λ. m. pr. sup. ut puto.
41. μὰ 1. 6. νή 2. gl. οὐ 1.
42. δήμετραν 1.
45. γέλω 1.
47. κόθρονος καὶ ρόπαλ 2. sed τὸ ρόπ. schol.
48. ποῖ 1. 2.
51. Διο. νή—Ηρα. κατ'—1. 2.
55. μηκρὸς (et μικρὸς pro v. l. in sch.) 1. μακρὸς 2. in t. et sch. ubi diserte damnatur μικρός.
57. ἀτατταὶ 2. ex em. m. pr. τῶ κλ. 1. 2.
63. γ' ἐν 1. non 2.
64. ἢ τέρα 1. ἢ τέρωσ 2.
67. τεθνεῶτος 1.
68. μὴ sine οὐκ 2. non 1.
76. οὐχὶ 1. 2.
77. ἀνάγειν εἶπερ γ' 1. 2.
80. γ' servant 1. 2.
84. καί, δεξιὸς L. An pro ἀγαθὸς?
86. -κλέης 1. -κλῆς 2.
89. οὐκουν primo 1. sed accent. mut. rubr.
92. Δι. om. 1. tum στωμύλ-τατα (sic) sed gl. πολυλο-γίαι.
95. -ήσαντα 1. 2. sed gl. 1. εὐθυδρομήσαντα καὶ ἐπαινε-θέντα.

102. ἐπιορκίσασαν (sic) ἄνευ (et ἰδία sup. rub.) 1.
 103. καὶ μάλα 1. 2.
 104. κόβαλά 1. 2.
 105. τὸν νοῦν 1.
 109. κατὰ τὴν σ. 1.
 118. ἀφίξομ' 1. 2. -όμεθ' 6.
 120. πρῶτον 1. πρῶτην 2.
 133. πῇ 1. ποῖ 2.
 149. ἡλοίασεν 1. ἡλοίησεν 2.
 150. ἴορκον ὄρκον 1. 2. 6.
 152. τούτοις, εἰ 1.
 161. Ηρ. om. 2. δέη 1. 2.
 171. φέρουσι sine ἐκ 1. 2.
 174. πόσσ' ἄ. 1. πόσ' ἄ. 2.
 175. γρ. ἴν' ἂν rub. sup. 1.
 177. καταθήσης 1.
 178. λάμβαν' 1. 6.
 179. Δι. 1. Ξα. 2.
 180. Ξα. præf. 1.
 181. τὸ om. 1.
 184-5. Δι. αὕτη — Ξα. καὶ — Δι. νῇ τὸν — 1. et 186. om. Δι. Ut vulgo 2.
 190. ποῖ 1. 6. ποῦ 2.
 191. οὐνεκα 1. 2.
 192. ἔσβαινε 2. et primo 1. ut puto. nunc erasa syllaba, ἔμ fecit alius. ἔμβαινε servat 190.
 193. νεκρῶν 1. 6. κρεῶν 2.
 195. κύκλω 1. 6. τρέχων 2.
 197. Διο. μαυθάνεις; 1. 2. tum μαυθάνω servant 1. 2. 6.
 199. ἐπιπλεῖν 1.
 202. Versus, οὐκουν καθ. omissus 2.
 210. ὅπ bis om. 1.
 211. βρεκεκεῖξ 1. (quadrisyll. 212.)
 215. φθεγζόμεθ' 1.
 220. τῆς ἱερῇσι χύτραις 1. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν 2.
 222. βρεκεκεῖξ trisyll. 1. et semper posthac. quadrisyll. semper 2.
 222. δ' ἄ. 1. δὲ τὰ. 2.
 223. ὄρον 1.
 225. omissus in 1.
 228-9. κοᾶξ κοᾶξ bis 1.
 230. σύ γ' 1. 6. (sed gl. 6. τοῦτο βοῶ) ἔγωγ' 2.
 232. κερωβότας sed sch. κερωβάτης 1. -οβά. 6.
 234. φορμικτῆς 1. 6.
 243. φθεγζόμεθ' 1. -ώμεθ' 2.
 244. -σιν et -ραις 1.
 251. -υγγοπαφλασμ. 1. 2.
 260. φάρυξ 1. 2. ἂν om. sed supr. 1.
 265. δὴ om. 1.
 266. Χορ. ante κεκ. 1. sed statim del.
 267. δεῖ δι' 1. 2.
 268. τὸ κ. 1. 6. τοῦ κ. 2.
 272. τὸ ν. 1. 6. τὸν ν. 2.
 278. γε (sine ὕγω) καὶ δὴ ν. 1. 6.
 281. -κε κεῖνος 1.

288. Vulg 1. 2. (ἐξόπισθεν 1.)
 289. Primo omissus sed mox in m. repos. 1. et πρόσθεν bis.
 291. -δαπούν γούν 1.
 293. ποτέ μ. (sed τοτέ δ') 1. μέν γε 1. 2. U.
 296-9. Ξα. πυρὶ — Δι. καὶ σκ. — Ξα. νῆ τὸν — Δι. καὶ β. — Ξα. σάφ' ἴ. Δι. ποῖ δῆτ' — Ξα. ποῖ δ' ἐ. Δι. ἱερεῦ — Ita distinguit 1. (et 6. nisi forte hic aliter ante νῆ τὸν π.) Contra 2. Ξα. πυρὶ — τραποίμην. Διο. ποῖ δ' — ξυμπότης.
 300. Ξα. ἀπ. 1. 2.
 300-1. καλῆς, sed κατερεῖς 1. 2.
 302. Ξα. præf. 1. 2. τοῦτο γ' ἔσθ' 1. et L. δέ γ' 2.
 303. οἶπερ 1. 6.
 304. πάντα τάγ. 1. 2.
 305. Sch. 2. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἐν εὐριπίδου μὲν ἡλέκτρα τοῦθ' εὐρηται, ὁ δὲ λέγει ὥσπερ ἡγέλοχος, &c. In ms. Harlei. 5725. in fine Orestis, εὐριππίδου δράματος ἡλέκτρας τέλος: — Idem error Fulgentii apud Valckenærium Diatrib. p. 16. et Diogenis Laertii VII. 172. sed ibi potius legendum τὸ τῆς H. cum VV.

DD. quamvis ἐκ τῆς servet Illustrius p. 24. Schol. ad Plut. 639. ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου. Respexit ad Orest. 976. ed. Porson. ut liquet ex seqq. quæ sunt alius grammatici. A Gregorio de Dial. Polydorum pro Hecuba citari rectissime monet ibidem Valckenærius. Quid enim proclivius, quam si semel titulus codicis vel omissus fuerit, vel evanuerit, personam τοῦ προλογίζοντος pro fabulæ nomine accipi?

306. γαλῆν' 1. 6. γαλήν' 2.
 307. νῆ τὸν δ. 1. 2.
 308. omissus 1. 6. non 2.
 309. ὥχριας' 1. -ωσ' 2.
 310. μοι 1. 2.
 311. τὰ κ. ταυτὶ 1. 6.
 313. Ξα. præf. 1. 2.
 314. omissus 1. 2. 6. sed 1. in marg. rubr.
 315. Δι. οὗτος 1. 2. Personas sexies invertit L.
 316. δέ pro γε 1.
 317. αὔρα 1. αὔρα 2.
 318. ἡρέμα 1. 2.

319. χορ. μυστῶν 2. μ. χ. 1.

321. που om. 2.

323. -σιν οὖν 1. 2. (sed in 1. γ insert. pro em. et sup. rub. γάρ.) γοῦν 6. δι' ἀγορᾶς L.

325. σαφές U.

327. ἐν ἔδ. 1. 6. non 2.

330. ὁσίοις ἐσθιασώτας 2. (sic).

335-6. τήν—τιμὴν 1. 2.

338. τήν ι. 1. 6. et versus ordine vulgato.

339. ὁσίοισι 1. μύσταισι 1. 2.

340. κόρα 1. 6.

341. προσέπνευσας (as per compend.) 1. -σε 6.

342. Δι. om. 2.

345. τινάσσων habet 1. om. 2. sed sch. 2. τὸ τινάσσων—ἐξεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ. Tum ἱακχ' ὦ ι. 1. 2.

348. omissus, sed ab eodem repos. post λύπας in 2.

354. ἐπ' ἀνθηρόν 1. 2.

358. γνώμην 1. 6. -μη 2. καθαρεύοι 1. 2. 6. sed gl. 6. καθαρὸς ἐστι.

359. εἶδε 1. οἶδε 6. sine πω uterque. ἴδε πω 2.

360. μήτε—γλώσσης 1.

γρ. κ'ἄτα

364. καταδ. 1.

369. ὑπάδων servant 1. 2.

370. Pro versu, τούτοις ἀπανδῶ

καῦθις ἀπανδῶ tantum 1.

tum ἐξίστ. μ. χοροῖς bis

habet. τούτοις ἀπ. κᾶ.

ἀπ. καῦθις τρίτον ἀπανδῶ

2. τούτοις ἀ. κ. ἀ. καῦθις

τρίτον μάλ' ἀπανδῶ 6. γρ.

καὶ τρίτον L.

376. τόπους 1. 6. κόλπους 2.

381. αἴρης 1. 2. σώτηραν 2.

385. Ἡμιχ. 1. 2.

387. Ημιχ. 1. non 2.

392. γελοῖ' ἄμ' 1. 2. 6.

394. σῆς om. 1. non 6.

397. et 401. Ἡμ. om. 1. habet 2.

402. δεῦρε ζυν. 1. (sic.)

404. περ. ὁδ. 1. non 6. Schol. editus ad 402. δείξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς θεοῖς περαίνεσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῇ. Ubi latere versum Euripidis Phoen. 702. olim vidit amicus quidam Georgii Burges. Res nunc palam fit e Schol. 2. πάντα γὰρ εὐπετῇ φασὶ τοῖς θεοῖς.

405. Ημιχ. præf. 1. 2. hic et

411. 416. Hic -πέμπε 1.

sed -πομπε 411. 416. et

sch. τὸ ἐμὲ πρὸς τὸ πρό-

πομπε (sic) ἐστί. τὸ δὲ

σὺν κοινωνίαν δηλοῖ. Per

ε semper 2. t. et sch.

412. Διο. præf. 2. non 1.

417. Ξα. præf. 1. 2.

418. παίζειν^{ων} 1. (ων rub.)

425. κλεισθένους 1. 2. -νην 6.
Gl. υῖόν 1.

429. -άγη 1. -άγει 2.

432. τουτονι 1. gl. ὃν πάντες
ἴσασι.

433. κύσθον 1. 2.

435. πλούτων' 1. πλούτων 2. 6.

440. αἶροι' 1. 2. 6. ὦ pro αὐγε
1. 6. U. αὐγε 2. αὐγε]
γρ. καὶ ὦ L.

443. Χο. præf. 1. Ημιχ. 2.
ιερόν om. et post θεᾶς re-
pos. rub. in m. 1.

444. ἀθλοφ. 1. ἀνθοφ. 6.

447. Δι. om. 1. 2.

451. Ημιχ. 1. 2. πολυρρόθους
1. 6. Gl. πολυήχους ἢ
πολυανθεῖς in 1. sed in 6.
πολυήχους tantum. Vulg. 2.

458. ιερόν 1. 6. ἰλαρόν 2.

461. τοὺς ξ. 1. 6. sine τοὺς 2.

464. οὐπιχ. 1. οἶπιχ. 2.

465. γ' ἀλλὰ 1.

470. ἡμῖν 1.

476. γ' 1. θ' 2. ἑκατοντακ. 1.
ἑκατογκ. 2. 6.

477. πνευμ. 1. 2. sed sch. 2.
ὅτι ἀττικῶς τὸν πνεύμονα
πλεύμονα φασίν. ὥς καὶ
τὸ νίτρον, λίτρον:—

480. τιθάσαι^ρ (ρ rub.) 1.

484. ὠρακιῶ per lenem 1. 2.

485. οἶσαι 1. 2.

486. Ξα. ποῦ 'στιν; ὦ — 1. 2.

488. μοι U.

491. γ' αὐτ' 1. ταῦτ' 2.

496. τὸν δι' 1.

497. ληματιᾶς 1. 2. 6. hic ex
em. sed eadem fere gl.
atque hæc, quam habet 1.
μεγάλως φρονεῖς καὶ κομ-
πάζεις ὥς λέγεις.

502. -κλεοξ. 1.

505. αἶρομαι 1. αἶρωμαι 2.

506. Θε. Περσεφ. 1. 2.

507. σ' om. 1. 6. non 2.

508. -ηκτῶν 1. 2. t. et sch.
κτεριωτῶν (sic) L. i. e.
τ
κερικτῶν.

510. ἴθι 1. εἴσιθι 2. 6.

511. ἀπόλλ' 1. 6.

512. -μαι 1. 2.

515-6. Δι. et Θε. ut vulg. 1. 2.

517. ἡδ' 1. 2. 6. κώργ. 1.

522. ὀρχηστ. 1. 6. ἀνλητ. 2.

525. οὐτι 1. 2. ποιεῖς servant 1.
2. 6. et schol. ad Plut.
143. in edd. et MS. 3.
nescio an et aliis.

526. γ' servant 1. 2.

527. -ρήσης 1. -ρήσεις 2.

529. δήπω 1. δήπου 2. 6.

531. ποιῶ 1.
 536. θέλη 1.
 538. καὶ post φ. om. 1. non 2. 6.
 540. αἰ 1.
 541. Sch. 2. in Eurip. τὸν σθένε-
 λον πρὸς εὐτυχῇ.
 544. δὲ δὴ μεταστρέφειν 1. 6.
 Vulg. 2. Gl. μεταστρέ-
 φειν in 1. supra μετακυλ.
 540.
 547. γὰρ ἂν 1. 6. γὰρ δὴ 2.
 550. -αμένος 1.
 551. ἀμίδ' asperum 1. 2. et tres
 primæ editiones. α. 6.
 553. αὐτὸς δ' ἄτ' ὦν π. U.
 556. μ' ἐξ. 1.
 557. ἦλθ' 1. 6. ἔ. 2.
 558. -χεῖον 1. -κεῖον 2. 6.
 559. ἡμῖν 1.
 562. ἀνημιοβολιαῖα 1. ἀν' ἡμιω-
 βολιαῖα 2. in textu quidem
 ἡ' ex em. et recentioris qui-
 dem, ut videtur; sed et sch.
 manus primæ, Παλαιόν :
 Ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κα-
 λὸς καὶ [τοῦ] ἀγαθὸς σύν-
 θετον ὄνομα γίνεται καλο-
 καγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεὸς
 καὶ τοῦ ἐχθρὸς θεοεχθρία,
 οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμισυ
 καὶ τοῦ ὀβολὸς, ἡμιωβο-
 λιαῖον, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον.
 διὸ καὶ ἐπισημειοῦται τὴν
 λέξιν τῷ χ̄: — ἀνημιοβο-

- λιαῖα 6. ἀνημιοβολιαῖα]
 μαῖα L. In fine scholii
 prioris apud Aldum lege,
 ἀνημιοβολιμαῖα δὲ (vel ἀν'
 ἡμ. potius) ἀντὶ τοῦ, ἕκα-
 στον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβο-
 λου ἦν ἄξιον, ἥτοι ἡμιωβο-
 λίου, partim e Suida.
 Ceterum apud Pollucem,
 ex quo hunc versum emen-
 daverunt viri docti, sequitur
 paulo post, IX. 67. Phile-
 monis locus, ita fere le-
 gendus; A. ὀβολοῦ τὸ
 πρῶτον ἠνέχθη πιεῖν, |
 καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ
 ταῦτα. B. καὶ μάλα | τρεῖ
 ἡμιωβόλι' ἐστί. A. χαλκοῦ
 θερμὸν ἦν. An priora recte
 constituerim nescio; sed
 loci sensum non vidisse
 Bentleium ad Menand.
 CCLXXI. mirum est, præ-
 sertim post Jungermanni
 notam.
 565. σε tantum 1. τι scil. ob
 seqq. omissis.
 σὺν
 568. ὃν οὗτος αὐτοῖς ταλ. 1.
 σὺν rubr. ὅνπερ σὺν αὐτοῖς
 τοῖς ταλ. 2. ὃν οὕτως αὐ-
 τοῖς ταλ. 6. ὅνπερ σὺν
 αὐτοῖσι ταλ. tres primæ
 edd. sed αὐτοῖς τοῖς τ.

schol. Raro apud Atticos occurrit *σύν* hoc usu. Dixit tamen Euripides Hippol. 1213. *αὐτῷ δὲ σύν κλύδωνι*, Ion. 32. *αὐτῷ σύν ἄγγει*. (Cyclop. 701. *συνναύτησι* Canterus pro *σύν ναύτησι*.) Exempla ex epicis, vel ex recentioribus, nil ad nos. Si quis id tanti putat, acervo suo addat Athenæum IV. p. 128. D. *σύν αὐτῷ πίνακι*, p. 180. D. *σύν αὐτῷ γε τῷ ἁμαρτήματι* (ubi *σύν* servat Eustathius ad Odyss. Δ. p. 1480, 19. ed. R. 145, 47. Bas.) Alciphron. III. 3. *ὥς Πασίωνα τὸν τραπεζίτην ἐλθὼν, ἀπημπούλησα, καὶ συναγαγὼν τὰ νομίσματα σύν αὐτοῖς τόκοις, &c.* ubi obiter nota, Pasionem dandistam eundem forsitan esse, quem sæpe memorat Demosthenes. Alienus est locus Hymn. in Apoll. 148. ubi *σύν σφοῖσιν τεκέεσσι* cum Hermanno legendum ex Thucydidis MSS. Loco ex Xenophonte Cyrop. II. 2. 9 = 28, 11. H.St. addo alium Hellen. VII. 4. 26 = 373, 4. *σύν αὐτῷ τῷ*

χωρίῳ. Simile est, quod *σύν* post *αὐτὸς* non addunt Attici, ut monet Blomfieldius ad Æschyl. Theb. 601. quam et Porsoni fuisse sententiam olim audivi, ni fallor.

570. *καπεμυκάτο μέ* ^{γα} (sic) 1. sed istud punctum mero casu ut opinor. Ipsa lectio orta est ex *με* i. e. "*με in γε vertendum est*," acceptis pro *μέ* i. e. *μέγα*. *καπεμυκάτο γε* 6. Vulg. 2.
573. *Ξα. νή—Πανδ. νῶ* 1. 2.
576. *τούτου τοῦτο* 1. et ita scripturus erat 2. sed mut.
577. *Δι.* 2.
578. Nulla persona præf. in 1. 2.
579. *Πανδ.* 1. 2. *φάρυξ* 1. *γξ* 2.
582. *ἐς* 2.
583. Persona om. 1.
586. *ἐκποιν.* 1. *η* eodem temp. *ἐκπην.* 2. Utramque lectionem memorat sch. 1. 2. Tum *-λούμενος* 1. 2.
592. *θυμοῖ* 1. 2.
593. *με τύπτῃς* 1. *γε τύπτεις* *μ'* 2.

601. *σαντόν αἰεὶ* om. et gl. *σεαντόν πρὸς τὸ σοβαρόν* 1. 6. Vulg. 2.
605. *ἀλώσει* 1. 2. Ita 6. *ἀλώσ^{ει} ἄξιον*. Primo erat *ἀλῶς*, sed statim mutatum. Gl. *ἀγενές τι ποιῶν καὶ οὐ τῆς ἡρακλέους παρασκευῆς ἄξιον*. *ἀλῶς* U.
606. *βάλῃς* 1. 2. sed futur. in gl. 1.
607. *τις* om. 1. 6. non 2.
609. *καὺτοῖς* statim fact. -*τὸς* 2.
621. *ὁ δ' ἰτύλας χῶ σκεβλύας* 1. 2.
624. *Ξα. μάλ'* 1. 2.
627. *ἃ τε καὶ* 1.
631. -*ζω* et 633. *ἐπὶ τε* servant 1. 2.
640. *τὰ σ. ταχ.* 2.
642. *μὴ* primo om. sed suprasc. ab eodem 2. *γ' ὄντ'* 1. sine *γ'* 2.
650. *γ' ἂν* 1. 6. *ἴδῃς* 1. 2.
651. *κλαύσωτα* 2. *ν* postea, ab eodem, ut puto.
653. *σὺ* servant 1. 2. Gl. 1. *ὁ ἡρακλέους σκευὴν ἔχων*.
655. *καὶ πῶς οὖν* 1. non 2. 6.
657. *σ. νυν ἦν μ' ὑποκ.* 1. *γ' ἦν με παρακ.* 2. *νῦν ἦν με παρακ.* 6.
666. *γ'* ante *ὀρῶ* om. 1. non 2.
667. *κλάεις* 1.
668. *ἐπεὶ* 1. 2. 6. *γ'* habent 1. 6. om. 2.
669. *γάρ ἐ.* 1. 2. 6.
678. *γλαυκάσης* 1. 6. i. e. *ῆς γλαυκάς*.
679. *ἀλός γ'* 1. 6.
683. *περσέφασσ'* 1. *φερσέφασσ'* 2.
687. *ἐμ. ἄοι.* 1. 6. *ἄ. ἐ.* 2.
695. *κελαδεῖ* et sup. γρ. *κελαρύζει* 6.
698. *Ημ.* om. 1. 2.
699. *πρῶτα οὖν* 1.
703. *προτέρας* 1. *πρότερον* 2. 6.
704. *φημί* et sup. γρ. *φησὶ* 1. *μηδέν* 2.
709. *ἡμᾶς*, sed *ὑμῶν*, 2.
715. -*σόμεθα* 1. 2.
717. *ποτ'* 1.
718. *ἔγωγ'* 1. 6. *βίαν* 2.
719. *καὶ τ.* 1. 6. *ἦ* 2.
720. *γ'* om. 1. 6.
721. *κλεισθένης* 1. t. et sch. 6. in text. nescio an sch. *κλειγ.* 2.
724. *τε* om. 2.
- 728-9. *κᾶνευ* 2.
730. *γ'* om. 1. 6.
731. *κακούς* 1. 6.

735. ὁρθοῖς (^{ὡς} rub.) 1.
 740. καὶ ante καλ. om. 1. 6.
 742. ^σπροσελούμεν 1. 2. προσε.
 6.
 748. τις 1.
 750. Αἰακός semper 1. 2.
 753. ἐξελεχθέντ' 1. ἐξενεχθέντ'
 6. Vulg. 2.
 754. γ' ὦν primo 2.
 757. ἰκετεύω 1. -ων 2. μάλ' 1.
 μάλα γ' 2.
 759. τονθορίζων 1. t. et sch.
 -ύζων 2.
 760. ἀπῆς 1. 2. 6.
 763. γε om. 1. 6. non 2. πλήν
 (sic) 2. 6.
 770. αἰσχύλου κεύριπίδην (sic)
 1.
 771. Δι. ἀ. Ἱερεύς. πρ. 6. cetera
 ut vulg. 1. 2. 6.
 775. ξυντ. 1.
 777. τε 1. 2.
 779. τότε δὴ 1. τότε δὲ 2.
 783. ὅτε δὲ 1. 6. ὅτε δὴ 2. κα-
 τῆλθ' 1. 6. -θεν 2.
 784. -ταις καὶ τοῖς 1. 2. βα-
^ολαντιητ. 1. (sed ο alia m.)
 785. τοῖς π. 1. -σι καὶ τοιχ.
 1. 2. 6. τειχ. primo 2. ut
 videtur, sed statim mut.
 787. λυγισμῶν ut hic 1. 2. 6.

- Gl. in 1. τῶν γνωμῶν ἢ
 τῶν καμπῶν, in 6. καμ-
 πῶν. Per γνωμῶν expli-
 catur lectio, quam habet
 Baroc. 127. λογισμῶν, et
 quæ latet in scholiis editis,
 ita corrigendis; λυγισμῶν:
 καμπῶν. γράφεται λο-
 γισμῶν· τούτεστι παρα-
 λογισμῶν. De λογίζομαι
 et λυγίζομαι confusis vide
 Porsoni Opusc. p. 266.
 Sed verum est λυγισμῶν.
 792. ἂν εἴη 1. 6.
 806. πρὸς εὐ. 1. 2. 6.
 809. σταθμηθήσεται 1. -μιθή-
 σεται 6. -μήσεται 2.
 812. ξύμπυκτα 2. quod vel ex
 ξύμπηκτα vel ex ξύμπ-
 τυκτα depravari potuit.
 Vide Pherecraten Hephæst.
 p. 56.
 816. ἔβλεψε γούν 1. 2. 6.
 819. -οις ξυνέβαινε 1. (et 2.
 nisi quod συν.)
 829. ὀδόντα 1. 6. -ας 2.
 830. ἀντίτεχνον 1. sed gl. τοῦ
 εὐριπίδου.
^α
 832. ὄμμ 1. i. e. ὄμματα.
 833. ἱππολόφων 1. 2. 6. in t. et
 sch. omnes. Ita quoque L.
 835. σκινδαλάμων 1. 6. -λαμῶν
 2.

843. βρυχόμενος οἴσει (sed ἡ em. rub. et gl. πέμπει) 1.
 845. πινακιδῶν 1. 6. -ηδὸν 2.
 849-51. -μένα bis 1.
 853. πνευμόνων 1. 2.
 854. μεθείην servant 1. 2. 6. Sed μεθείμην L.
 859. μεγάλα servant 1. 2. 6.
 861. ἀγριωπὸν 1. (i ex em. m. pr. et gl. ἄγριον τὴν φωνήν. ἡ ἀγριόφθαλμον. ἡ ἄγρια ποιοῦντα ἔπη.) -οποιὸν 2. -ωποιὸν 6.
 867. αὐτ' 6. παῦ' L.
 868. θερμαίνης 1. -ήνης 2. 6.
 877. σαυτὸν 1.
 881. ἐλέγχου 1. 2. 6. θέμις 1. 6. (hic supr. γρ. πρέπει) πρέπει 2. θέμις U.
 883. ἐμπρισθεὶς sed gl. καυθεὶς 1. Contra παραπρήσματ' 909.
 885. δάκνω 1. unde possis δάκνων, sed præstat vulgata. Alia ratio loci Eq. 1236. ubi κλέπτων Aldus et mss. recte. Vide supra ad 418.
 888. δέ γε τί 1. 6.
 890. Vulg. 1. 2. 6.
 898. ἐπάσατε 1. 2. 6.
 899. ὦ διὸς 1. 6.
 905. τε om. 1. 6.
 906. ὄψ. 2. ἐποψ. 1. 6.
 909. καὶ π. 1. 6. U.
 909-10. σ. ἀ. ὁ. 1. ἀ. ὁ. σ. 2. ἀ. σ. ὁ. 6.
 915. Vulg. 1. 2. 6. et θεοῖς 916.
 920. ζύνεσι 1.
 921. ἄν om. 2.
 931. κατερριννισμ. 1.
 936. Αἰ. om. 1.
 942. δὴ γ' om. 1. habet 2. qui τιμὰ vel τιμα (sic).
 945. δῆτα γ' — χορὸς εἶρηκεν (sed mut. rub. in ἥρειδεν et gl. σφοδρῶς διεξήει) 1. χορὸς ἥρειδεν 2.
 946. ἄν om. 1. ante ζυνεχῶς ponit 2.
 950. καθῆτο 1 καθοῖτο 2.
 951. τι φθέγγεται sine δὴ et ai ex em. 1.
 952. ὦ circumfl. 2. sed in sch. vulgato dat ὦ ἀντὶ τοῦ
 φεῦ λέ. ὦ, παμπόνηρος ὑπάρχει αὐτὸς — Duplex accentus in 1. text. et sch.
 953. σκορδοιᾶ 1. et gl. δριμύτατα βλέπεις. δριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. Tum ὅτι 1. 2.
 954. καὶ ante τὸ om. 1.
 956. δειν' ἄττα μ. 1. δειν' ἄττα καὶ μ. 2.
 959. ἡ τ' ἀσ. 2. (sic).
 961. ῥάδιον ἦν 1. 2. καὶ, ῥάδια L. ῥάδι' ἦν U.
 968. ποῖα γ' 1. ποῖ' ἄττ' 2.

970. σου^{γε} πρῶτον εὐθύς 1. γε
eodem temp. et ut esset
textûs. σου πρῶτον μὲν
εὐθύς 2. Cet. ut vulg. 1.
2. ὥσπερ ἔλ. U.
972. ἴσχανα 1. ἴσχνανα 2.
973. τευτλίοις 1. μικροῖς 1. 2.
sed sch. in utroque, εἰώ-
θασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες
τὰς τῶν σωμάτων καθάρ-
σεις διὰ περιπάτων καὶ
τεύτλων λευκῶν καὶ ἐτέ-
ρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ
δὲ ἐπυλλίοις ἀντὶ τοῦ λο-
γίοις μικροῖς. In 1. gl.
μικροῖς supra ἐπυλλίοις,
unde statim apparet origo
lectionis τευτλίοισι μικ-
ροῖς, glossa scilicet μικροῖς
indicans τευτλίοις diminu-
tivum esse. In Nub. 1012.
pro μικροὺς alii λεπτοὺς alii
λευκοὺς, teste scholiaste.
Videtur illud ex vicinis
στηθος λεπτόν ortum, in
alterum degenerasse. Vide
Porsonum ad Orest. 140.
Med. 1185.
974. ἀπ' ἡθῶν disj. 1. sed gl.
ἐκλεγόμενος. ἀπηθῶν 2.
977. μέντοι 1. 2.
982. ἐχρῆν 1.
983. τοῦτο μὲν 1.

984. οὐ σοὶ] γρ. καὶ ἐμοὶ L.
989. κάχ' ὑποτοπεῖσθ sine αι 1.
(et primo habuit τυπ) κάχ'
ὑπ. 1.
995. γν. τε tum γ' om. 2.
996. μὲν ὁ φ. 2.
997. Sch. 2. non 1. πιτυο-
κάμπτης ἐστὶ φάρμακον
φθοροποιόν ὥς ἐν τοῖς
νόμοις εὐρῆται. De πι-
τυοκάμπη somniabat Græ-
culus.
1012. ἅπαντας τις 1. m. pr.
1017. τρυβλίον 1. τρύ. 2.
1018. μοι τὸ 2. Vulg. 1.
1019. ἐλαίας 1. ἐλάας 2. Contra
αῶν 1. αἰῶν 2. mox 1026.
1021. μαμμάκουθοι 1. μαμά-
κουθοι 2.
1022. καὶ om. 1. non 2.
1024. δ' εἴτι 1.
1029. -ξης 1. -ξεις 2.^η
1033. -ξεις 1. -ξης 2.
1041. τ' ἐποιοῦμεν 1. τε ποιοῦ-
μεν 2.
1049. πῆλικας 1.
1050. κρ. γάρ μ' 1. et totus
versus Euripidis.
1051. καὶ σὺ τί δρ. αὐτοὺς
οὕτως ἀνδρείους ἐξεδίδα-
ξας, et 1051-2. Bacchi 1.
(Primo ἀνδρείως habuisse

- sed statim emendavisse
puto.) Omnia ut vulgo 2.
1053. *θήβας* accus. etiam 1. 2.
Locis a VV. DD. citatis
adde Lysiam et Demos-
thenem, vel sophistas eorum
nomina mentitos, in Epita-
phiis, pp. 191. l. 26. HSt.
(66. Reisk.) 746. n. 13.
Paris. (1391.) Reisk. Diodo-
rus XIII. 97. ἔδοξε (Thra-
sybulus) ὑποκρίνεσθαι τρα-
γωδίαν Εὐριπίδου Φοινίσ-
σας. τῶν δ' ἀντιπάλων ὑπο-
κρινομένων τὰς Ἰκέτιδας,
δόξαι τὴν Καδμείαν νίκην
αὐτοῖς προσγενέσθαι, καὶ
πάντας ἀποθανεῖν, μιμου-
μένους τὰ πράγματα τῶν
ἐπὶ Θήβας στρατευσάν-
των.
1056. ἔνεκα 1.
1057. ὑμῖν 1.
1058. τοὺς om. 1.
1059. ἀεὶ 1. 2.
1060. τοῦ om. 1. 2. cet. ut vulg.
1065. τῆς ἐργ. 1. solenni er-
rore. Vide Porsoni Ad-
verss. p. 126. Eurip. Suppl.
479. et Marklandum p.
262. ed. Gaisford. In
Eurip. Alcest. 606. malim,
ἀρότοις δὲ γυνῶν καὶ πεδίων
δαπέδοις ὄρον ἀμφὶ μὲν

ἁελίου κνεφαίαν ἱππόστα-
σιν αἰθέρος γὰν Μολοσσῶν
τίθεται. (ἱππόστασιν αἰ-
θέρος ut ὄχθῳ χθονὸς Ion.
12.) εὐθενοῦντα γὰ et
γαμόρῳ dudum emendavi
in Æschyli Eumen. 893.
947. ed. Stanl. Vide
Classical Journal, No. 3.
p. 655-6. Comicus Incertus
Stobæi LV. (LVII. Grot.)
quem locum Philemoni
tribuit Clerici stupor p. 348.
ἔγωγ' ὁρῶ τὸν ἀγρόν οὐχ
ὅπως τρέφῃ | αὐτός με,
παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφήν
προσλαμβάνῃ. Plene ἔ-
γωγε Trincav. i. e. ἐγὼ
γεωργῶ.

1067. ἔσχεν καὶ κλ. 2.
1068. Εὐρ. καὶ μ. 1. 2.
1071. κάγαθούς 1.
1076. τιν' ἐρ. πώπ. ἐποίησ' ἄν
γ. 1. cet. ut vulgo 1. 2.
In Eccl. 589. τὸν δ' οὐδ'
ἀκολούθῳ Junt. 1515. In
Philetæro Athenæi XIII.
p. 587. Ε. Θεολύτην δ'
οὐδ' οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ
πρῶτον ἐγένετο debebat
Jacobsius, non οὐκ.
1077. οὐδὲ γὰρ 1. τῆς ἀ. 1. 2.
σοι om. 1. sed supra ἐπὴν
pro gl.

1078. πολλοῦ πολλή 1. σοῖς πολλή πολλοῦ γ' ἐπικαθῆτο 2.
1079. νῆ δία 1. τοι δεῖ 2. κατ' οὖν ἔ. L.
1080. ἐποίησ' 1. ἐποίοις (sic) 2. et disting. post αὐτός.
- 1081-3. Æschyli 1. γενναίας 1. 2. ἐνέπεισας 1.
1083. πίνειν servant 1. 2.
1084. πότερα δ' 1. τοιούτον 1. 2.
1088. π. δέ 1. λυκαβητούς 1. -ττούς 2.
1089. παρνασῶν (σ sup. m. pr.) 1. -ασῶν 2.
1090. φάσκειν 1.
1091. τὰ ῥ. 1. 2.
1092. διελυμείνω 2.
1095. ἐλεεινοὶ ut vulg. 1. 2. et φαίνωντ' mox.
1098. -οις δοιελύμενος (sic) 2.
1100. κἀνταῦθα 1. m. pr. παρὰ servant 1. 2.
1103. ἐνέπεισεν 1.
1105. ῥυπαπαὶ 1. 2.
1106. γε primo sed em. rub. γ' ἔς 1.
- 1108-9. ἀντιλέγειν — ἐλαύνειν — πλεῖν 1.
1110. ἔστιν sed non οὕτως 1.
1115. ὑπογρ. junctim 1. non 2.
- 1119-20. οὐδεὶς οἶδε φ. — ^{στι} ἔτι (στι rub.) 1.
1121. ἀπεφάνθην sed gl. ἐξηράνθην 1. ἀπεφανάνθην ut vulg. 2.
1122. δὴ om. 1.
1125. κεραμεῖς 1.
1130. φυσσῶν 1. φυσῶν 2.
1135. χᾶτεροι 1.
1137. ἀναδέρετον 1. 2. ἔ forsan ex em. sed m. pr. 2. Gl. 1. ἀνακαλύπτετε καὶ εἰς τὸ μέσον προσφέρετε.
1146. τ' 1. 2.
1155. ὀρεστείας 1. 2.
1159. ἔς 2.
1164. ἱαμβίοις 1. -βίοισι 2.
1167. Personæ bis evanidæ 1.
1172. πότερον τὸν 1.
1173. χειρὸς 1.
1178. μᾶλλον et μεῖζον sup. rub. quasi gl. 1.
1184. ἔς 2. et τήνδε ex em. ej. m.
1188. ἦκειν — κατέρχεσθαι 1. 2.
1189. γ' om. 1.
1192. ταύτ' ἔστ' 1. ταύτήστ' 2. primo ταῦ uterque, sed accentus mut. eadem m. ut puto in 1. certe in 2. tum ἄριστ' ἐπῶν ἔχον 1. 2.
1199. ἦκεν U.
1200. ἐρμῆν 1. 2.

1204. τάδε κ. 1. τάδε γε κ. 2.
 1209. ταυτὸ 1.
 1210. ^{οι} μούστιν 2.
 1212. τῆς τ' 1. sed τ' recentius.
 1213. εὐδαίμων 1. sed εὐτυχῆς
 1218. εὐτυχῆς utroque
 loco 2.
 1215. πρὶν φῦναι μὲν 1.
 1228. καλοῦς 1. U.
 1231. σου τοὺς 1. 2. λόγους
 sine προ 2.
 1233-4. Vulg. 1. 2. ἐναρμόζειν
 U.
 1235. ἱαμβίοισι 1.
 1237. ἀρχελάου ἢ ἀρχῇ 1.
 1242. ὑψιπύλης ἢ ἀ. 1.
 1244. τὸ λείπον παρθένοισι σὺν
 δελφοῖσι 1. et fere 2.
 1248. σθενεβοίας ἢ ἀ. 1.
 1250. τὸ λείπον πλουσίαν ἀρεῖ
 (sic) πλάκα 1.
 1252. γε om. 1.
 1255. Δι. 1. 2.
 1256. δὴ ποτ' 1. et τοῦ δευ-
 τέρου φρύξου ἢ ἀ.
 1257. τὸ λείπον ἵκετ' εἰς θήβης
 πέδον 1.
 1259. ὑμῶν 1.
 1260. πρίομαι 1. 2. τωδί γ' 1.
 τῶδε γ' 2. εἰς servant 1.
 2.
 1261. ἐπειδὴ 1.
 1263. παντέλειος (sic) 2. τῆς
 ἐν τ. ἰ. ἀ. 1.
 1264. τὸ λ. οἰνομάου (vel εἰν.)
 γ. κ. tantum 1.
 1266. ἀπόδος servant 1. 2. et
 habent schol. editum.
 1267. τε 1. 2.
 1269. οἰνέως ἢ ἀ. 1.
 1271. πολύβοτρυν sed sup. rub.
 γρ. πολύμετρον 1. et τὸ
 λείπον ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυ-
 σεν. πολύβοτρυν L.
 1274. ἔασον ὦ τὰν 1. et sic,
 certe ἔασον, L.
 1275. μελανίππης τῆς σοφῆς ἢ
 ἀ. 1.
 1281. ταῦτ' sed ταυτὰ explicat
 in sch. 1.
 1284. γ' om. 1.
 1289. μέμψεται 1. 2.
 1294-5. Εὐρ. διαύλιον προσαν-
 λεί τις 1. in m. sed ut
 in t. reponenda. διαύλιον
 προσανλεῖ rubr. inter lin. 2.
 1295. ἀχιλλεῦ 1. et ἐκ μυριδό-
 νων (sic).
 1297. τοῦτο ἐκ τῶν αἰσχύλου
 ψυχαγωγῶν 1. et sch.—
 τὸ δὲ ἔρμᾶν μὲν τίομεν
 λέγουσιν οἱ ἀρκάδες διὰ
 ταῦτα· ἐν τῇ κυλλήνῃ ἢ
 ἐστὶν ὄρος ἀρκαδίας ἐτι-
 μάτο ὁ ἔρμῆς. διὰ γοῦν
 τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρό-

νων τιμὴν, ὡς πρόγονος
τούτοις ἐδόκει. ἄδουσι δὲ
καὶ τινα ἱστορίαν μυθώδη.
λίμναν δὲ λέγει τὴν στυμ-
φαλίδα, ἐν ἀρκαδία γὰρ
καὶ αὕτη.

1300. δύω 1.

1301. ἀτρέως τε 2. ὡς γὰρ τι-
μαχίδας φησὶν, ἐκ τηλέφου
αἰσχύλος. ἀσκληπειάδης δὲ
ἐξ ἰφιγενείας 1. (sic).

1304. ὦ σχύλε 1.

1305. εὐφημ. 1. 2. sed η in 1.
ex em. alius. ἐξ ἱερείων
αἰσχύλου 1.

1308. ὅσιον 1. et gl. ἀγίαν καὶ
δικαίαν ἐπικράτησιν. ὅδιον
2. Personas hic et 1310.
om. 1. 2.

1314. ἀκούσεις 1.

1316. Δι. 1. 2.

1317. ἥβας 1. gl. ἀκμῆς καὶ
ἰσχύος. ἥβας L.

1320. ^ηδυσάμε. 2.

1323. σὺν χειρὶ καὶ δ. 1.

1329. τ' ἐπ' 1.

1330. θραττο inserunt 1. 2.

1332. ξυνέλ. 1.

1335. ἱερὸν 1. 2.

1336-7. μελήτου 1. cet. ut
vulgo 1. 2.

1340. τούτων 1.

1342. Supra ταῦτ' in 2. ἐστὶν

rubr. ita ut nescias pro gl.
an pro v. 1.

1344. ἀεννάοις 1. ἀενάοις 2. ἐξ
ἰφ. τῆς ἐν αὐλίδι εὐρ. 1.

1346. τέγκουσai νοτίαις 1.

1348. ὑπορόφιον 1. κ. γ. ser-
vant 1. 2. ἐκ μελεάγρου
καὶ ἐξ ἡλέκτρας εὐρ. 1.

1349. Ante εἰλίσ. quater εἰ habet
1. ter 2.

1355. ἐξ ὑψιπύλης παρὰ τὸ
οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν
βότρυν 1.

1357. περίβαλ' 2. et ita schol.
in ed. Ald.

1360. τοιαυτὶ 1.

1362. ἐξ ὑψιπύλης ἀνὰ τὸ δω-
δεκαμήχανον ἄντρον.

1365. πόνον 2.

1366. -φανῆς 1. et habuit A.

^η
1367. ὄρνα (sic) 2.

1369. πρόμολον 1. (et gl. πρό-
δρομον καὶ θανάτου σημα-
ντικόν) mero errore pro
πρόπολον. Similiter τί
μαθὼν ubivis dant libri pro
τί παθὼν, quod semper
reponendum puto. Frustra
enim in significationibus
distinguendis laboratur, nisi
certioribus exemplis con-
stiterit Græcum esse τί
μανθάνω, ut certe est τί

- πάσχω. προμολπον (i. e. ^π πρόμολον) Ita L.
1370. ψυχράν 2.
1372. φρικώδη om. A.
1373. μελανοκν. A. sed vulgata agnoscit gl.
1376. ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν εὐμενίδων φησὶν εἶναι 1. Lege τῶν τημενιδῶν.
1378. θ' 1.
1380. δαίμων in δαῖμον, vel contra, statim mut. A.
1383. μου in t. om. et habet supra ξυν. A.
1385. ὀρεσιγόοις sine νύμ. (Ita enotavi) A.
1390. Ante εἰλ. quater εἰ 1. 2.
1391. κνεφαῖος 1. 2. A.
1392. εἰς ἀγ. 1. A. -μην A.
1393. εἰς A. 1.
1394. ^{αις} κουφοτάτων (αις rub.) 1.
1395. Semel ἄχεα, ut videtur, A.
1396. τ' om. A.
1397. -λλον bis 1.
1398. ^η ἐκ κρητῶν εὐρ. 1. ἴδας A.
1406. διαπύρους (sed gl. διακαεῖς ἢ διπλοῦς) 1. διπ. A. et gl. διπλᾶς.
1407. ὀξυτάταιν ex em. m. pr. et ,, i. e. αἰς supr. rub. 1. ὀξυτάτ' i. e. -τας A.
1408. ὅπως ἂν 1. U.
1412. αὐτὸν ἀγ. 1. 2. A. Διον. præf. A.
1413. ὅσπερ ἐ.—μόνως A.
1415. Et Δι. et γε om. A.
1416. τὴν om. 1. 2. A.
1419. νεωχμὸν A.
1420. ὅστις primo, tum ὑπεν. A.
1423. ἐπιθόμην 2. A.
1424. ἐαντὸν sed gl. ἐκείνον 1.
1425. πάρισθον περὶ A. (sic).
1427. μεθῆσθον 2.
1428. ἐχόμεσθα 1. 2. Tum ἐς τὸν 1. εἰς τὸν 2. Gl. ἐπὶ in 1. hic et 1393.
1429. διαπτᾶσθαι servant 1. 2. (ex em. 2. sed m. pr.) ἀρχὴ τοῦ τῆς μηδείας δράματος 1. σκάφη A.
1431. κατωτέρω· ἄφετε τὰς πλάστιγγας. Εὐρ. χωρεῖ —tum om. Εὐρ. (Hæc omnia agnoscit sch. marg.) A.
1433. ὅτι 1. 2.
- 1436-7. Εὐρ. Αἰσ. ἦν. Διο. λέγε sine ἰδού, et personæ ante ἀλλ' ἐ. et λάβεσθε omissæ vele vanidæ 1. Διο. λαβ.—Αἰσ. ἦν. ἰδού. λέγε 2. Αἰσ. ante ἦν etiam A.
1438. ἐξ ἀντιγόνης 1.
1440. αὐ ex em. ej. m. 2.

1444. ζήτει γε τῶν 1. ζητεῖτε
τῶν A.

1445. κρατερόν A.

1446. τοιοῦτον 1.

1447. δύω potius quam δύο 1.
ἐκ μυριδόνων (sic) 1.

1448. ταύτη 'στι 1.

1449. ἐκ μελεάγρου 1.

1450. ἄρματι 1. ἐκ γλαύκου
ποτνιέως 1.

1452. νεκρούς A.

1455. χή γ. 1. 2. χῶ κ. 2. non
1. χή et χῶ A.

1457. μόνον A.

1458. φίλοι et γρ. σοφοὶ 1.
σοφοὶ 2. A. αὐτὸς 1.

1464. πείθεσθε sed emendatum
rubr. 1. τωδὶ 2. (sic) δὴ
om. A.

1466. ^γ ἄδη (γ rubr.) 1.

1467. ὁ. οὖν ἂν 1.

1469. ἔχετε A.

1470. ἐκάτερος εἶπατον U. ut
quidem enotavi.

1471. δέ om. A.

1472. ἐχθραίνει A.

1474. πατέρα A.

1475. γε om. 1. μεγάλα, et
om. δέ γε, A.

1479. δέ pro μὲν 1.

1486. αἶρει ἐν αὔρα 1. αἶροϊαν
2. A.

1488. ν. δὴ 1. ν. ἂν 2. κατέ-

χοντές τ' 1. 2. κατ' ἔ.
(om. ἂν et τ') A.

1490, 1, 4. Aἰ. ter præf. A.

1492. πίστ' ἄπιστα 1.

1496. -μεθ' 1. ἱ. σωθείημεν ἂν
1. A. -θῶμεν ἂν 2.

1500-1. κιφη. bis 1.

1502. σὺ λέγεις 1.

1503. τοῖσι 2. A. πότερον A.

1504. μισεῖν A.

1510. ἐνθάδ' 1. A.

1511. ὁπόταν 1. 2. A.

1512. σφετέρων priore loco, 1.
sed correxisse videtur.

1513. πότερον δέ 2.

1514. αὐτὸς A.

1517. οὖν pro νῦν A.

1522. εἰργασμένος 1. A. μ' om.
A. sed suprasc. ab eodem,
ut puto.

1524. με primo om. sed mox
repos. 1.

1525. τίς δ' οἶδεν U. τίς δ'
εἶδεν A.

1526. τὸ δέ καθ. 1. 2.

1528. πρίν ἂν ἀποπλεῖν 1. πρίν
γ' ἀποπλεῖν 2. et εὖ λ. ut
vulgo 1. 2. Ita A. ἵνα
ξενήσω σφῶ πρίν γ' ἀπο-
πλεῖν. Δι. εὖ λέγεις.

1530. μακάριος ἁ. ἔ. 1. 2. μακά-
ριος ἀνὴρ γ' ἔ. A.

1533. εὖ φ. 1. 2. ὃ γὰρ εὖ
φ. A.

1534. πάλιν δ' 1. t. et gl.

1538. συνετόν sed gl. φρόνιμος
A.

1539. χάριν μὲν οὖν μοι A.

1544. -σι bis A.

1553. τουτοῖ τοῖσι 1. τοῦτο
pro τούτοις L. Primo
τούτοις τοῖς, nunc τοῦτοῖ
τοῖσι A. (sic).

1554. μήρμυκι 1.

1555. τόδ' ἄρ. primo 1. sed mox
corr.

1558. ἐγὼ addit L. non 1. 2. A.

1560. ξυμ. 1. 2. A.

1561. μετὰ δ. 1.

1563. θρόνον 1. 2. θῶκον et gl.
θρόνον A.

1567. σοφίαν A.

1570. θάκον et θρόνον supr. 1.
(sed potius pro gl.) θῶκον
A.

1572. τοίνυν γ' 2.

1573. χάμα om. A.

1575. omissus 1. 2.

1576. πρῶτον 2. ἀνιόντι L. A.
Gl. in A. ἀνερχομένω.
ἀπ. servant 1. 2. τῶ π. 1.

1577. ἐς, non κές, 1. 2.

1579. π. οὕτως ἂν A.

In fine 2. ἀριστοφάνους
βάτραχοι:—N. B. Oblitus sum monere in
Dram. Perss. omittere 1. 2.
Ἱερὺς et Πλατάνη, et 1.
post Χορὸς μυστῶν addereχρ̃
Ἡμί et Ἑτερον Ἡμί. χρ̃

ACHARNENSES.

1021. τί δ' ἔ. P.

| 1065. ἄλειφέ γε P.

V E S P Æ.

6. δ' οὖν P.

55. πρότερον P.

140. μυσπολεῖ γ' ὅστις P.

143. Βδε. præf. P.

150. ἀλλ' ἄθλ. P.

171. καὺτὸς ἂν P.

172. ὥσπερ γ' ἐγὼ P.

183-5. Βδε. ante τουτὶ om. P.
ut et Φι. bis.

189. κρατῆρος P.

220. -δωρο- P.	322. καί με P.
228. ἐάνπερ P.	401. εἰ μὴ νῦν P.
235. ἔτ' om. P.	414. τόνδ' ἐγὼ οὐ P.
258. ἦ μὲν P. si Kusterum intelligo.	422. ἐμπεπλησμένος P.
271. ἦν παῖς P.	536. γράψομαι ἔγωγε P.
310. ὅθεν γε δ. P.	574. αὐτὸν τοῦτ' P. (ita enotavi)
318. καὶ pro ἐπεὶ P.	991. εἶπ' ἐκ. μ. P.
	1246. καὶ καταράζαι P.

P A X.

106. ΜΗ σοι P.	760. ἀ. μοι τ. χ. P.
165. ἀπολείς ἀπολείς P.	761. παλ. περινοστών P.
390. τῶνδε P.	1134-5. δανότατα, et om. ἐκπε- πιασμένα, P.
454. ἰν' bis P. [Ante τοίνυν scil.]	1270. ἄδον P.
474. εὐ οἶδε P.	1284. ἥσθιον P.
512. ὅστιν ἤδη (sine ἐγγύς) P.	1302. ὦν P.

A V E S.

75. ΓΑΡ ἄτ' U.	265. ἀέρα pro οὐρ. U.
83. ἐπεγ. αὐτόν U.	300-1. κείρυλος bis U.
93. ἐστι τὸ θ. U.	308. παπάζουσι U.
145. περὶ U.	313. ἄρα ποτὲ ν. U.
160. μήκωνας U.	384. σοι που U.
163. πείθεσθε U.	390. et 402. ἐπὶ τήν U.
206. ἀνθρώπων U.	419. τῶν ἐχθρῶν U.

428. τι καὶ φρ. U.
 441. τούς τ' pro τούτους U.
 448. Κηρ. præf. U.
 463. καταχεῖσθαι U.
 495. πρὶν δὲ πιεῖν U.
 499. δ' οὖν U.
 521. ὁμνυσ' et om. τις U.
 644. φράσετον U.
 649. δεῦρ' pro φέρ' ex U. notat Kusterus, sed ut puto errore vel suo vel collatoris, quum deberet δεῦρ' ἐπ. ut alii mss.
 678. φιλτάτη U. quomodo recte, etsi tacite, Kusterus, Brunckius, et Invernizius. Tres primæ φίλτατον. Vide Porsonum ad Phoen. 1730.
 855. σεμνὰ bis U.
 895. τουτονὶ U.
 953. πολύπυρα U.
 955. ἀλλ' ἤδη π. U.
 994. τίς δ' ἰ. U.
 1008. ἀστέρος U.
 1058. πανόπτα U.
 1067. κείνων δ' U. (ita enotavi)
 1077. φιλοκράτην U.
 1301. ἐπτερωμένη U.
 1351-2. Omissi U.
 1358. γὰρ ἂν νῆ [U. scilicet.]
 1393. πετεινῶν U.
 1411 2. πτεροποίκιλα τανυσίπτερε U.
 1492. Incipit V.
 1493. τάντιδέξια t. et sch. V.
 1494. γ' om. V.
 1497. τὸν om. V.
 1502. ἀπαι. t. et sch. V.
 1503. ἐκκεκ. U. V. hic in t. et sch.
 1506. ὀλέσει et gl. μέλλει διαφθείρειν V.
 1513. πηνίκ' ἄρ' U.
 1521. -τεύειν t. sed -σειν scholio præf. V.
 1533. σπένδεσθ' V. ex em. fortasse, sed manus primæ.
 1537. ταμιεύει V.
 1545. ἀπανθρ. V. t. et sch.
 1546. οὖς primo ut videtur, sed statim fact. ὥς V.
 1549. μοι τὸ σκ. V.
 1551. δίφρον γε διφροφόρει V.
 1565. ὀρᾶν V.
 1567. ὥς δ' ἐπ. V.
 1577. ^{εἰ}δοκῶ V.
 1578. μοι τις δ. V.
 1581. ἐπικνῶ V. ex em. ej. m. Gl. σύντριβε. ἐπίβαλλε.
 1582. τὰ δὲ κ. V.
 1586. ἡμεῖς pro ἐνθάδ' V.
 1587. περὶ τοῦ πολέμου καὶ κ. U. V.
 1590. γ' posterius om. V.
 1600. -τόμεθα V.

1604. ἀποστερεῖς servat V. etsi prima facie videtur esse -εῖν. Vide Valck. ad Theocr. p. 384.
1607. ἐγκεκρ. U. V.
1613. γε τοι κ. U. V.
1621. ἀργύριον V.
1622. βουλόμενος (sed γρ. λούμενος supr.) V.
1626. καὶ τὸν τ. νῦν V.
1629. εἴ τοι V.
1635. αὖτις V.
1639. τί δὲ V. hic et 1675.
1645. γ' om. V.
1648. ἀκαρῇ U. V. Gl. V. μικρόν. ὀλίγον.
1655. νόθῳ ᾿ξαπ. V. (sine τὰ)
1664. τοῦ om. V.
1667. μὰ δία U. (E Voss. nil notavi. Portus, quicum contuli, νῇ δία habet, cum tribus primis.)
1670. αἰκίαν V.
1677. βασιλιναῦ V. (vel -ᾶν)
1678. ὀρνίτω V.
1680. βαδίζειν et gl. ὀρνιθιάζειν e "MS. Leid." notavi, eo, opinor, quem V. voco.
1683. σιγήσομαι et γρ. καὶ συμβήσομαι suprasc. V.
1689. μένων om. V.
1690. σὺ τὰ κ. V.
1692. δότω V. (sine ἀλλά)

- 1693-4. τὴν κλεψύδρα (sic) V.
1700. Schol. MS. Leid. ὁ φιλιππος καὶ ὁ γοργίας ῥήτορες λάλοι εἰσίν· ἡΰξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν· γοργίαν δὲ λέγει νῦν τὸν ῥήτορα οὗ πλάτων μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς οὗ μνημονεύει ἀλκαῖος ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ φιλίππου καὶ γεωργοῖς μνημονεύει ἀριστοφάνης: — Eadem fere ex Rav. edidit Invernizius.
1707. ἔλ. ἰδ. V.
1709. δ' om. V.
1714. δ' αὖραι V.
1717. δίαγε om. V. et Ἡμι. om. hic et 1724.
1724. μεγάλαι bis V.
1728. δέχεσθ' ὦδ' V. sed accentus in ὦ ex em. Merus est error pro ὦδ' i. e. ὠδαῖς.
1730. Ημιχ. præf. V.
1731. τὸν ἦλ. V.
1740. ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ V.
1746. φάνος V.
1748. ὦ χθόνιαι βαρ. V.
1750. τὰ πάντα U. V.

1751. ἔχει U. V.
 1752. Ημι. om. V.
 1758. χέρα V.
 1761. ἀλαλαλαὶ V.
 1762. Primo loco ἀρχίλοχος,
 altero ἀντίλοχος sch. MS.

Leid. tum, δαιμόνων ὑπέρ-
 τατε: — παραγέγραπται
 ἐκ τῶν συνμάχου καὶ ἄλ-
 λων σχολίων: — ὁ δ' ἀμ-
 φιθαλῆς ἔρως: ἀμφοτε-
 ροις &c. ut vulgo.

ECCLESIAZUSÆ.

MS. Monac. 137. cum ed. Invern. collatus.

ARGUM. metric. in fin. τὰ
 χρήματα καὶ χρῆσθαι ἅπα-
 σιν ἐξίσου ταῖς οὐσίαις καὶ
 ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι
 τοὺς νόμους.

Personæ; γυνή τις Πραξαγόρα |
 ἑτέρα γυνή | χορός | ἀνὴρ
 τις | ἕτερος ἀνὴρ Βλέπυ-
 ρος | ἑτ. ἀν. ἀπὸ ἐκκλησίας
 Χρέμης | ἄλλος ἀν. φειδω-
 λός | κῆρυξ | γραῦς | ἑτέ-
 ρα νέα | θεράπαινα.

2. ἐξητημένον
 9. πλησίος
 14-5. στοᾶς—πλήρης
 21. δ' om.
 23. πῶς κἀγαθίζομένας
 26. λαβεῖν
 29. τυγχάνεις
 30. τις γυνή præf.
 36. γυνή præf.
 40. λαβὼν

41. Person. om. et 46.
 44. τὴν ὑ.
 49. γυνή τις præf. et 54. 60.
 51. φιλοδωρίτου—χαρητάδου
 56. ἐμπλησμένος
 61. λόγμης
 65. 70. 71. ἑτέρα γυνή præf.
 65. τὸν ξ.
 68. δὲ
 69. ὑμῖν
 73. (imo 71.) γὰρ] γοῦν
 75. καὶ θ. τ.
 82. λέγεθ' ὁ.
 94. ἴδει. Unde fac καθημέ-
 νοις δεῖ.
 104. τὰ om.
 110. ἐξουσία
 112. ὅσα
 115. ἢ μὴ
 129. παρίτ'
 131. παράθον
 138. ὅσοι αν

141. τοσαῦτ' ἔχοντ'
 142. ἐμπεπτωκότες
 157. δεῖ et om. γ'
 161. οὐκ ἂν π.
 162. om. ἂν
 167. εἴ τι βλέψασα
 169. κάθησθ'
 170. ὑμῶν γ'
 174. παρ'
 180. δυσαρέτους
 189. παντασὶ
 191. εἶπας
 209. πείθεσθε
 Post 223. versum πέττουσι om.
 235 (234. ed. Kust.) ἐπιθυμοῦσιν
 241 (240). διέζετε
 256 (255). μὲν εἶπον
 259 (258). σοι τ.
 271 (270). ὅτει κκλησίαν (sic)
 m. pr.
 276 (275). τάπερ
 277 (276). ἐπανεβάλλεσθε (sic)
 282 (281). πύκν'
 283 (282). Pers. om.
 284 (283). ὀρθρίοις
 289 (288). ἐνδούμεναι
 290 (289). Hic et mox om.
 Ημίχ. et versus dividit ut
 in vett. edd.
 292 (290). ὡς
 299 (293). χάρι τιμία ἢ
 302 (295). παραχορδιῆς
 305 (297). πληθίοι (sic)
 312 (300). ἕτερος χορὸς præf.
 314 (301). ἐλθόντ' ἔδει
 318 (302). ἐν τοῖς σ. om.
 324 (305). φέρων
 332 (310). ὥσπερ π. ὡς χειρο-
 τέχναι καὶ μισθωτοί.
 334 (311). ἀνὴρ τις Βλέπυρος
 præf. ut videtur codex;
 certe infra Blepyrum no-
 minat.
 351-3 (327-30). Βλ. νῆ — Ἀν.
 εἰπέ μοι — Βλ. πόθεν
 355 (332). κροκώπιον (sic)
 358 (335). ἐκέλευσα
 365 (342) τοῦτό πω
 368 (345). ἔτυχε
 369 (346). ἵεμαι
 373 (350). Ἀν. οὔκουν
 377 (354). νυνὶ δέ μου
 378 (355). Ἀν. ἀχρά τις σ' ἐγ-
 κλήσας
 380 (357). οὖν
 387 (364). καταπρώκτων
 391 (368). πρωκτ ἐται
 χεζητιῶ (sic).
 395 (372). Ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας
 Χρέμης præf.
 397 (374). τριβώνιον
 400 (376). Βλ. ante ἥδη om.
 tum Βλ. νῆ τὸν Δί' — Χρ.
 καὶ δῆτα
 404 (381). νυνὶ ἦλθον
 405 (382). μὰ τὸν Δί' [sine
 ἔχων, proculdubio] — ἄλ-
 λον ἦ

- 407 (384). ἦλθεν ἀθρόος
 408 (385). πάντες σκυτοτόμοι
 410 (387). λευκοπληθές
 433 (410). μέν τ' οὐ φασκεν
 439 (416). τράπη
 440 (417). οὐδέν
 443 (420). ἀποκλίνει τῇ θύρᾳ
 447 (424). ἀλφιταμοιβὰς
 460 (437). ἔρει
 464 (441). ἔφη π. ε. νουβαστικὸν
 465 (442). κοῦτ' ἄ.
 467 (444). δουλεύοντε
 474 (451). τ'
 476 (453). ἄ. πολλά τε κ.
 478 (455). σε
 479 (456). ταύταις
 481 (458). θ' αὐταῖς (sic)
 482 (459). τ' ἔμελλεν
 485 (462). στέγειν
 487 (464). ἀστενακτεῖ, et pro
 μενεῖς tantum μ.
 493 (Post 468). ἀριστᾶτε — κι-
 νεῖς
 497 (472). ἀνόητα καὶ μ.
 498 (473). ἡμιν hic et alibi.
 507 (482). om. ἂν
 509-11. (484-5). τά τ', cetera
 ut Kust.
 519 (493). ἴσω κατέπτη
 532 (504). χάλα
 537 (509). ἔξηνέγκαμεν
 538 (510). κείται δὴ
 542 (514). ἡμῖν
 544 (516). ὁ ἀνὴρ præf.
 547 (519). ἐνὸς recentioris.
 551 (523). μοι
 554 (526). φράσουσαν
 564 (536). ἵνα λ.
 567 (539). κατίσχ' ἡ
 574 (546). ἔγωγ'
 575 (547). ἡδειςθά
 579 (551). παραδιδόσθαι
 580 (552). τίνος
 588 (560). Praxagoræ.
 592 (564). ἄλλος ἀν. præf.
 593 (565). ὅστις γε μοι
 603 (571). εὐτυχίαισι
 605 (573). In ἐξευρήματος linea
 per ἐξ ducta, forsan sylla-
 bam damnans.
 612 (577). χρῆν
 615 (580). ἦθασι
 621 (586). μετέχοντες
 624 (589). οὐδ' om.
 626 (591). κατεδεῖ — μοι
 630 (595). καὶ τῶν pro κοινῶν
 636 (601). οὐδ' ἐν
 642 (607). βούλεται σ.
 645-6 (610, 1). Blepyri.
 647-8 (612, 3). ζητοῦσιν — κα-
 θευδοῦνται
 652, 3 (617-8). Πρ. οὐχὶ μα-
 χοῦνται περὶ σοῦ. θάρρει
 μὴ δείσης. Βλ. οὐχὶ μα-
 χοῦνται; | περὶ τοῦ; Πρ.
 τοῦ μὴ — ὑπάρξει
 654-6 (619-21). Blepyri.

- 655 (imo 657 = 622). οἱ φαυλό-
τεροι
662 (627). δημοτικὴν ἢ
667 (632). πρᾶσαν pro πατέρας
γὰρ
669 (634). οὐκουν
670 (635). ἐόντα
676 (641). πάπαν με καλῇ
679 (644). οἰμῶζοι μ' ἂν
681 (646). ἐπεπόνθην (sic)
688 (653). τουτὶ πόσσ' ἐ.
697 (662). αὐθις om.
702 (667). κομιεῖται ἐκείνου
706 (671). ὥς α.
707. 715. 717 (672. 680. 682).
στοιὰς et στοιὰν
718-9 (683-4). ἵνα κάπτωσιν
Praxagoræ, reliqua Blepyri.
719 (684). ἅπαντες ut videtur.
720 (685). ἔστι
725 (690). δείπνων [sed ου su-
prasc. si collationem asse-
quor.]
734 (698). φαυλότεροι
741 (705). ἀρέσκει enotatur.
750 (714). τοῦτο τί
751 (715). ἔχωσιν
757 (721). με
759-60 (723-4). Prax.
759 (723). ἐγὼ δ'—ἀγοράν τε
766 (730). εἰς τὸ
772 (736). νυκτῶν
775 (739). τῶ τρίδ' (sic)
777 (741). ἀνὴρ φειδωλὸς præf.
787 (751). οὗτος
788 (752). πέμπεται
800 (764). οὐ κ.
804 (768). λέγουσι γὰρ
808-10 (772-4). Ἄν. οἴσιν —
Φει. ὅστις—Ἄν. οὐ γὰρ
—Φει. νῆ Δία tum οἱ om.
811 (775). τε καὶ sine ἀγ.
814 (778). ὥς τι—τις λ.
815 (779). τὸν π.
816 (780). συνδοτέα
820 (784). δρᾶς
823 (787). δύξειεν
824 (788). ἂν
825 (789). πύθοιμ'
828 (792). τούτοις
832 (796). μαχούμεθα τοῖς νο-
luit librarius.
834 (798). δῆ
841 (805). πλείω
842 (806). Ἄν. ὄνθρωπος (sic)
843 (807). Φει. δεινά—Ἄν. τί δ.
846-7 (810-1). Personas ter in-
vertit.
849 (813). γλιάθον
857 (821). καὺθὺς—Εὐριπίδης
862-4 (826-8). Φει. ἄς—Ἄν.
οὐκ
863 (827). κατουρήσουσι
864 (828). τ' ἀνάφαρον (sic)
866 (830). εὐθὺς
868 (832). ὅποι
871-2 (836-7). κρατῖνα συγκι-
νάσιν—ἐστῶσ'

- 875 (839). φρύγονται
878 (842). τρύβλια
883 (847). διοίγνετε
884 (848). ἀνὴρ ὁ μὴ καταθεῖς
præf.
886 (850). Κήρυξ semper post-
hac pro Ἀνὴρ Α.
888 (852). πρίν γ' ἀπενείκης—
ὀπηνίκα
891 (855). ὅπως
898 (862). σίκων
915 (879). ἄλλη νεᾶνις præf.
918 (882). ἦν τ. δράσαντ' ἄσ.
924 (888). Marg. ἡ γραῦς ἄδει
927 (891). ταῖς πεπεύροις
928 (892). οὐδέ τοι
930 (894). Νεανῖς. ὥπερ
934 (897). ἀπαλοῖς μηνίοις
946 (906). τοῦρος et ubique
posthac personas om. spa-
tiis tamen relictis.
949 (909). οὐδέν με ταῦτα
950 (910). ἱκετεύομαι
951 (911). ὅπως
960 (919). παράκυφρ' ὥσπερ γ.
(ita enotatur)
962 (921). ἐκπεφόραν γε (sic)
sine ἐπ'
963 (922). γραᾶ
965 (924). μᾶλλον μᾶλλον —
ψιμμύθιον
969 (928). δόξη
971 (930). φίνυλλα
976 (935). ἀν' ἄσιμον
998 (960). πόησον
1014 (964). ἅ. τε
1025 (972). αὐτόν σε βινουῶνθ'
(sic)
1027 (974). -τέσταις
1028 (975). εἰσαῦθις
1030 (977). γε om.
1032-3 (979-80). παιτοῖς bis.
1034 (981). τὴν δέ δί μοι (sic)
1038 (985). θύρασι—πρός γε
1039 (986). μέλε'
1044 (991). ἔλαχε
1047 (994). ὠνήμεθ'
1051 (998). μούστιν—ἐμῶν
1053 (1000). δεῖ μ. ὥς
1061 (1008). ἐπιθυμεῖν
1062 (1009). θελήσῃ
1065 (1012). ἀνατὶ
1069 (1015). ἐλθὼν τις] ἐλθόν-
τες
1072 (1019). κλάε σὺ
1074 (1021). μούστι—τε
1075 (1022). ὑποστόρισαι νῦν
1080 (1027). ἦν περίγε ποῦ τῶν
κηρίων
1082 (1029). σὺ om.
1088 (1035). νόμον
1102 (1049). ἡμφιεσμένην
1107 (1054). χεσοῖ
1108 (1055). γ' om.
1111 (1058). μετ' αὐτῆς
1113 (1060). μου π.
1115 (1062). ἂν
1124 (1071). ἡμῶν

1127 (1074). ποτέρας pro προτ.
— ἀπολλαγῶ (sic)	1176 (1123). τί
1128 (1075). νῦν hic et alibi pro νυν	1183 (1130). τὰς δὴ
1129 (1076). νῆ δία γ'	1187 (1134). βλέπη
1131 (1078). τιῇ om.	1190 (1137). μηδέν
1134 (1081). καννόνου	1195 (1142). pro ἔχω δέ τοι
spatium vacuum; accentus
modo ponuntur.
1149 (1096). συνεύζομαι	1199 (1146). ὑπερθέσθαι
1152 (1099). μ' ἐμαυτῶ	1200 (1147). μεμνημένος (sic)
1153 (1100). τῶν α'. ἐπὶ πολ-
λῆς τοῦ	1213 (1161). λοπαδο-
1155 (1102). μολυβδοχοήσαντος	1216 (1162). υποτιτρ- ut Rav.
1158 (1105). αὕτη	1218 (1164). κιγκλεπικοσσυφα-
οπερισσερά
1159 (1106). πάρεστ'	1219 (1165). λεκτρι-
1160 (1107). τε om. tum οἱ τῶν
δημοτῶν	1222-3 (1168). τρίβλιον — λα-
βῶν κόνισαι
1163 (1110). ὑπερπέπαικαν	1226 (1171). ἰαὶ εὐ αἰ
1166 (1113). ἀπανθήσασα πάν-
τα πέπτατο	1227 (1172). εὐ οἱ εὐ αἰ
1167 (1114). πολὺ δὴ β.	1228-9 (1173). ἐπινίκη, ut supra
1197 (1144) ἐνόσω, et sic
passim. Tum εὐ αἰ quin-
quies.
1168 (1115). ἄκατον	
1169 (1116). ἐκλεγόμενας	
1172 (1119). γὰρ ἐ.	

LYSISTRATA.

MS. Trin. collatus cum ed. Kust.

Ita Dram. Pers.

λυσιστ.	μυρρίνη	στρυμοδώρα (sic)	πρόβουλος
κινήσ.	καλονίκη	λαμπέτη (sic)	δράκης
χορ. γεροντ.	κηρ. λακ.	πρεσβίς (sic) λακ.	βλέπυρος
χορ. γυναικ.	στρατηλάτης (sic)	ὑπηρέτης	θεράπων.

1. ἐς β.

4. οὐδὲ μία

5. ἥγ' ἐμή

10. ὑμῶν

11. -σιν ἐνομίσμηθα (sic)
 12-3. Personas om.
 16. χαλεπή τοι γ. ἔξ.
 20. -αίτατα (cet. ut K.)
 22. ξυνκαλεῖς (sic)
 24. νή δ. sine καὶ
 27. πολλαῖσιν ἀγ.
 29. λ. ἔσθ' ὥς ὁ.
 31. ὀλίγου γ' ἄρ' εἶχετο.
 Scholio præf. ἐπ' ὀλίγῳ
 γὰρ εἶχ.
 33. μή τε. sch. μὴ δέ
 36. πάντας γ'
 37. ἀθηναίων
 44. ut K.
 45-8. Ita ms. καὶ κιμμερικορ-
 θοστάδια, καὶ περιβαρίδας.
 Λυσ. ταῦτ'—
 τὰ κροκ.—
 χ' ἡγχουσα—
 Etiam P. κιμμερικορ.
 52. μή τ' ἀσπίδας—κιμμερ.
 53. μήτε
 56. μέλε. ὄψει τοι (sic)
 60. ὀρθιαί
 61. ἐγὼ tum in marg. "Huc
 usque MSS. (sic) Vossii.
 Hæc ex edit. Basil."
 132. ἔφεςθα. In marg. "MS.
 Voss. hic iterum incipit."
 133. χρῆ
 136. Ἄλλη. κα' γὼ
 138. ἔτος
 141. ἀνασωσ.
 144. γεμὰν
 146. Μυρ. εἶδ'—δὴ σὺ
 147. τουτονὶ
 155. πᾶ
 156. παρενιδῶν (sic)—οἰῶ
 157. 159. 162. Μυρ. pro Κα.
 157. ἀφίωσ'
 160. εἰς sine δ'
 165. ἀποροῦσιν in ἀπερ. mut.
 vel contra. Sed sch. præfix.
 αται
 ἀπεροῦσιν.—-θήσεται (sic)
 166. ξυμ.
 167. Λαμ. εἴτι δ. ταῦτα σ.
 ταῦτα χ' ἢ. σ.
 168. μεναμῶν ἀ. ἀμέε et om.
 Λα.
 169. πάντα
 170. γεμὰν ῥυχάχετον
 171. ut Kust. (πλαδδικῶ etiam
 sch. præfix.)
 173. οὐχ' ἀς σποδᾶς γ' ἔχον τι
 (σποδᾶς non σπουδᾶς P.)
 174. ἦ
 176. -μεσθα
 180. γ' ἔ.
 181. ὦ Λ.
 183. ὁμίω-
 186. 189. 191. 193. Μυρ. pro
 Κα. Μυ. 189. 191. 193. P.
 188. φασὶν
 ἦ
 190. ὁμόσεις
 191. εὐλευκόν (sic)

192. ἐκτ. ut K.
 194. βούλει^η (et Λυ. ut Kust.)
 198. φεῦδα
 199. Λυσ. φερέτω. Post σταμ-
 νίον in marg. "Desunt
 reliqua in MS. Voss."
 268. Margo, "Incip. MS. Voss."
 277. ὥχην θ' ὥπλα
 279. πεινῶν
 283. Εὐριπίδι
 289. ἐξαμπρεύσομεν
 γρ. ἐξιπώκατον
 291. ἐξεπιώκατον
 294. τελευτῇ τῆς οδοῦ
 297. προσπεσόν μ'
 299. κάστιγε λέμνιον
 301. οὐ γάρ π.
 304. ἀρήζωμεν
 306. θεῶν ἔκητι
 308. τὴν χ. mss. [scil. P. et
 Voss. i. e. Trin. in Kusteri
 notis mss. citati.]
 315. ἔργον ἐστὶν
 316. λαμπάθ' ἡ. πρῶτος ὅπως
 ἔμοι συνοίσεις. [λαμπάδα
 θ' e mss. notat Kusterus,
 et reliqua ut Trin.]
 319-20. transponit.
 328. μόλις mss.
 331. μαστιγίαις θ' mss.
 333. καουμέναις
 335. Om. γὰρ
 338. ἐς τρ.
 340. κἀνθρ.
 346. ζύμ.
 349. φέρει
 350. Στρατυλλῖς præf. ut K.
 tum πόνω π.
 352. Om. τὶ
 353. βοηθῇ. "θύραισιν mss."
 354. βθύλ. (sic) sed βδ. præf.
 sch.
 356. τοσαντὶ
 357. -τα χρῆν mss.
 358. χρώμεσθα—ὅπερ
 359. τοῦτ' ἐμπ.
 360. δι' ἥδη mss.
 365. ἄψαι
 366. -σει
 367. πλέμονας (sic)
 368. ἔστιν
 369. οὕτω mss.
 370. ῥοδίππη
 371. Βλέπυρος. τί δ'
 372. Στρυμοδώρα. τί δὲ—ἐμ-
 πυρέσων (sic)
 374. δέ κ'
 375. τούμην (sic)
 376. οἶδά σ'—σταθεύσων
 381. ἔτ' ἡλιάζεις
 387. ἔχεις, συγχλ.
 390. ἀδωνισμός mss.
 391. οὐ γὰρ
 392. ὥρας ἵμεν mss.
 393. v. l. in marg. ἡ ἐν γειτό-
 νων.
 396. ὑποπεπτωκυῖ'
 399. τοιαῦτα 'π' (sic)

400. Χορ. Γερ. ἡ ᾽ Ἀγγελος.
 402. θ' αἵματ.
 404. ἀλνκὸν
 409. ἐπέσκ.
 411. τρίμματος
 413. ἂν σχ.
 414. ἐκείνην
 424. -κλειμαι
 427. δὲ σὺ
 429. -λόντες
 430. ἐνθένδε δ' mss.
 431. -εύετε
 436. &c. εἴτ' ἄρα quater
 — ἐμοὶ
 438. -πάση
 440. Λυσ. — μόνην
 445. ταύτην
 448. Λυσ.
 451. -ποτ' σθ' (sic)
 454. τέτταρες
 458. ὥσπερ μ.
 463. οἴμοι ὡς P.
 466. ἐν] εἶναι
 467. π. γ' εἰάνπερ
 468. τῇσδε γῆς
 475. μηδὲν
 476. βλήττη
 483. -πτερον mss.
 486. εἰάν τοιούτον mss.
 487. ἐπιθυμῶν
 488. τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλεί-
 σατε μοχλοῖς
 489. παρέχοιμεν
 490. τᾶλλα γε
 492. οὐνεκα
 ὡς
 496. πάντα — ταμιεύσομεν
 Post 499. Λυσ. χῶς σωθήσει
 καὶ μὴ βούλη. Προβ.
 δεινὸν λέγεις. Λυσ. ἀγα-
 μακτεῖς mss.
 500. Προβ. ἀλλὰ ποιητέα —
 Λυσ. νῆ — “ ποιητέα P.”
 501. Πρ. σωστ. — Λυσ. καὶ μὴ
 (sic) — Πρ. τοῦδ'
 502. Λυσ. ὑμῖν
 503. Πρ. ἡμεῖς — Λυσ. λέγε —
 Πρ. ἀκρ.
 504. Λυσ. ἀλλ'
 505. Πρ. κλαύσει
 506. Λυσ. τοῦτο μὲν οὖν ὦ —
 Πρ. ταῦτα
 507. ἡνειχόμεθα
 508. ποῆτε
 510. -μεθα et om. ἂν
 513. ἐπανερόμεθ' mss.
 514. τοῦτο ἥδ' ὡς ἀνὴρ
 516. et γ' et ἔγωγ' om.
 517. -μεσθ' ἂν, cet ut K.
 518. ἡρόμεσθα π. — ἄνερ
 519. -ψας κεί sine ἔφασκε.
 “ ἔφασκε deest in mss.”
 520. -ξεσθε
 523. δὴ δ'
 524. ἐν τῇ χ. ἂν.
 525. ἔδ. εὐθ.
 527. ἔτελ.
 528. καὶ σιωπᾶθ'

- 530, 1. Προβ. σοί γ' ὦ κ.
σιωπῶ 'γώ; καὶ τ. κ. φο-
ρούση | —ζώην. Λυσ. ἀλλ'
εἰ τοῦτ' ἐμποδίσοι (hoc
text. et sch.)
532. τοῦτο
536. ζυσ.
540. τί ταῖς φ. συλ.
542. οὔτε
543. ἰέναι
546. ἐνι θρ.
552. μηρῶν πνεύση
555. Χο. Ανδ. Γερ. τί ποούσας
557. λαχάνοις
559. τὸ πρ.
560. ὠνῆται
561. Προβ. νῆ δί'
564. ἐδεδίσκετο et δρυπέτεις
ut K.
565. Πρ. om. Tum δύνασθαι
566. καὶ om.
568. 570. ἐνταυθοῖ
569. οὔτω
572. ὦ 'νοητοί;
573. ἐκπολ.
574. πρῶτον
575. ἐπὶ κλίνης
577. καὶ πιλοῦντας
578. διαζῆνε
579. ἐς—ένν.
582. τὰς γε
589. μὲν τεκ.
590. κάκμεμ.
593. τῶν δέ
594. οὐκ οὖν κ' ἄνδρες γινώσκουσι
595. ἤκων γὰρ
598. ἐστι
599. Λυσ. σὺ δέ τοι τί (τοι t.
et sch.)
603. Ἄλλη. καὶ ταυτασί
604. Ἐτέρ. καὶ τ.
605. Suprasc. Ἐτέρα. τίνος δέη
613. σοι πρῶτ'
614. ἐπεσκ. t. et sch.
616. ἄνδρες
617. μει. κ. π.
623. κλεισθήνους
626. ἔζω ἐγώ (sic)
630. οὐδέν πισ.
631. Om. ἡμῖν
633. -σω ξί.
635. αὐτὸς ut K. Gl. λείπει
βοηθὸς
636. τῆς θ. P.
638. θώμεθ—γραῖες
645. οὔσα ἀρχηγέτι mss.
646. τὸν κρ.
649. Om. Πρ. tum τῇ π. τί χ.
650. "Om. Χο. Γυ. mss."—
φθονῆτέ
- 652 (imo 651). "ἂν om. mss."
659. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕ. τὸ πρᾶγμ'
(sic)
662. ὅστις ἐν.
674. οὐδέν &c. Deest versus P.
675. τεκταινοῦνται (sic)
679. ἂν ἀπολέσθαι

680. μήκων ἔγραψε φιλίππῳ—
“φιλίππῳ pro ἐφ’ ἵππων
mss.”
685. ποιήσω
689. πρὸς ἑμ’ mss.
697. ὑμῶν
701. ποοῦσα
702. παῖσι π.
704. δ’ ἐκπ.
707. 711. 715. Χο. Γυν. mss.
- 707-9. Ita Trin.
- ΧΟΡ. ΓΥΝ. πρὸ Ἀνασσα—
ΛΥΣ. τί μοι—
κακῶν—
- i. e. Χορὸς γ. πρὸς ἄνασσα
Λυσιστράτην. τί μοι
κακῶν
710. ποεῖ
713. φράζει
715. ὅ, τι mss.
716. ἦ
720. διαδιδ.
723. κατιλ.
724. τὸν δ’ αὐτ.
726. ἐς
731. κατασκοπτ.
734. -ννε ut K.
735. τοῦτο ut K.
736. Ἡ Γυν. τάλαιν’
738. ἄμοργι (sic)
739. Ἀλλη. ἀλλὰ νή
740. ἔγωγ’
742. ἡτέρα
746. Totus Lys.
747. Ἡ Γυν. præf.
750. ἀλλ’ ἢ χ.
754. εἶχες mss.
755. ἐν τῇ πόλ. mss.—ἐς Tr.
757. τί προφασίζει π. τὰ π.
758. οὐδ’ t. et sch.
759. γ’ ἔγωγ’
760. εἶδον
762. κακκαβαζουσῶν
765. et γ’ et τ’ om.
766. -σχησθ’
767. -σατ’ ἔτ’ mss.
768. ἡμῶν
- 770, 1. Χο. Γυν. λέγ’—Λυσ.
ἀλλ’
773. νέντερα (sic)
775. καὶ ἀν.
777. οὐδ’ — -γωνίστερον t. et
sch.
778. σαφής γ’
- 783-4. ἦκου σαντόν (sic)
786. μειλανίων mss.
789. ἐνώκει
790. -οθήρει t. -οθήρα scholio
præf. -θήρα P.
796. ἡμεῖς δ’
797. τοῦ μειλαν.
799. τ’ ἄρ’
808. τῷ μειλ.
- 809-10. ἦν τις
812. περιειργασμένος ἐρινύων
- Post 819. “Desunt quædam in
ms. V.” margo.

890. "Incipit ms. Voss." margo.

891. Κιν.—ποεῖς

892. κάμέτ' — ποεῖς

893. αὐτή τε λ. sine Κι.

901. δοκῇ, | ποιήσομεν καὶ ταῦ-
τα. Μυρ. τοὶ γὰρ ἂν δοκῇ
| κάγωγ' tum om. Μυρ.

905. κατακλινεῖ ὦ Μ.

909. -κλινεῖ

911. ἔσθ'

913. -ορμήσω

918. ἦ τοι γ. φιλεῖν

922. γὰρ ἐπιτόνου

923. Om. Μυ. ante ἦκε

924. Μυρ. ἰδου

926. ἂ. οὐδὲ δέομαι οὐδὲν ἔγωγ
(sic)

927. ἀλλ' ἦ τὸ π.

928. Μυρ. ἀνίστ.—Κιν. ἦδη

929. Μυ. ἅπαντα δ. Κιν. δεῦρο

933. οὐδὲ δέομαι. ἀλλὰ

934. ποήσεις

938. βούλη ἦν

940. π. νῦν τ.

942. γε

945. πρῶτος

950. ποεῖσθαι—Om. Κιν.

951. Κιν. ἀπ.

τὰ δ'

952. τά τ'

956. κνναλ.

957. τήν τίθην (sic) "τίτθην
mss."

958. ἔχοι pro ἐν

961. Om. ἂν

963. ποῖος ἂν

965. βινῶν mss.

967. ἐπόησ'

969. Χο. Γυν. mss.

976. ἐς

979. παῖ—ἀγερωχία. "ἀγε-
ρωχία mss."

980. πρυτάννες—μυσύζαι

981. Om. τις mss.

982. κάρυξ

985. 989. ἐγῶνγα

986. τί δὲ π.

987. ^{ερὸς}παλεὸς γανῇ

989. πλαδδείη

996. ἐνέπεσεν mss.

997. οἰῶ cet. ut K.

998. ἔπειτ' ἄλ. "κατὰ τὰν
mss."

999. ὑσπλαγίδος t. et sch.

1000. ἀπήλων τοὺς

1003. οὔτε—σίγειν t. et sch.

1008. π. τῶν δι.

1012. ποτάομαι

1015. Ut K.

1016. Om. νῦν

1018. νῦν δ' οὖν οὔ

1019. ὀρῶ servat, om. σύ

1022. ὑπὸ γῆς—τόδ' t. τότ'
ante sch.

1024. σου κὰν

1025. τὼ 'φθαλμῷ

1026. -βον δακ.

1030. ἡμ' ὦ (sic. i. e. μ^Γ)

1031. ἐππίς

Post 1033. desinit Voss.

1035. φιλήσης P.

1085. "παῖδας P. ἄνδρας Voss."

Kust. Imo ἄνδρας in Trin.

non est ex ms. Voss. sed

ex ed. 1547.

NUBES.

Excerpta ex Arundel.

IN Arg. μέλητος

24. συνῆκα ὅτ' ε. τὸν

62. δὴ ταῦτ'

76. μίαν

115. τὰδικώτατα

130. σκινδαλάμους

143. δέ σε τ. χ.

148. τοῦτ' ἐμέτρ.

151. ψυγείση

161. διὰ λεπτοῦ (οὐ in οὐ statim
mut. ut videtur)

179. θοιμ.

189. τοῦτο φρ.

192. δ'

209. ἀληθὲς ἀττικὸν

215-6. fere ut Kust.

227. εἶπερ

237. με δ.

258. ἡμεῖς

259. κρόταλον

267. μὴ κοινήν

270. νύμφαις

271. χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχου-
σιν

276. εὐάγητον

281. τ' ἀρδομένην θ'

288-9. omittit

294. λεσεῖω (et μὴ om.) cet. ut
Kust.

323. ἥσυχος αὐτὰς

325. παρὰ — νυνὶ μ. ὁρῶ

326. κολοκύντας

329. σκιὰν

335. ἑκατοντακ.

338. ὀρνίθια κιχλᾶν

352. ut Kust.

359. -σαιμεν

361. παραβάλλεις

364. θεαὶ

366. τί σὺ λ.

368. σ' ἐγὼ σημ.

369. πω om.

370. αἰ. ὕ. αὐ.
 381. οὐδέπω
 383. εἰς ἀλλήλας
 389. ἄ. πρ. παπαῶζ ἔπειτ' ἐπάγη
 παπαπαῶζ
 390. παπαπαπαῶζ
 391. οἶα ἀπέπορδας (sic)
 393. Στ. non 394.
 398. δῆτ' οὐχὶ
 400. ἀθηναίων
 402. εὐ λ.
 411. ἐπιθ. σ.
 415. μήτε γε ῥ.—μήτε ἄ.
 422. ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὖν ν. ἤδη θ.
 οὐδένα
 431. μεγάλας om.
 432. μοι λ.
 438. ἄτ. habet
 441. δαίρειν
 447. κρόταλον
 450. ματιο.
 457. ut Kust.
 465-7. ut Kust.
 471. λόγον
 484. εἰ μὲν γ' ὀφείλεται τι
 μοι
 512. -οιτ' ἀνθ.
 520. ἔγωγε
 527. ὑμῶν
 538. σκύντινον
 550. κούκέτ' εἰσαῦθις ἐπήδησ'
 (sic) αὐτῷ κ.
 557. αὐθις πεπ.
 562. εὐ φ.
 575. προσέχετε (έ ex em. ej. m.)
 584. ἐξέλιπε τ.
 593. καῶξημάρτηται
 614. πρίου — σεληναίης
 615. κούκ
 622. ἢ τὸν μ. ἢ τὸν
 624. καῶπειθ'
 645. ἡμικτέον
 647. σὺ
 660. ἔγωγε τᾶ.
 673. ἔγωγε τὴν κ.
 676-8. γ' ἀνεμ.—ὥσπερ καλεῖν
 681. ἔτι δὴ γε
 691. γ. τὴν ἄ.
 696. ἐνθάδ' ἀλλ' εἶπερ χ.
 704. ἐς
 726. ἐξευρητέος
 731. μὰ δὲ οὐδὲν ἔ.
 742-3. αὐθις om. cet. ut Kust.
 765. ἐώρακας τ. κ. τ. δ.
 784. δῆγε π. ἐδιδάσκου
 817. τὸν δ. νομίζεις ο. τ.
 823. νῦν νῆ
 836. -λούη μου
 858. εἶτα
 862. τούτου
 867. κρεμαθρῶν
 868. σὺ omittit
 870. γ' ὡς ἡλίθιον
 874. τοῦτ' ἔμαθεν
 876. ὄν
 Post 881. addit ὅς τ. λ. &c.
 893. ἐφευρίσκων
 915. καὶ γν. -οισιν

- 929-30. τοῦτον ἕα — χ. ἐπι-
βάλλεις
937. τ. λ. πρότερος ὕ.
- 950-1. ὁπότερος δ' αὐτοῖν λέ-
γων ἀμείνων φ.
- 966-7. ut Kust.
972. ut Kust.
990. κακουργεῖν
991. μέλεις ἄγαλμ' ἀναπλά-
σειν
992. εἰσάγειν
1008. χρ. λευκὴν
- 1024-6. ἐπὶ τ. π. πρὸς τάδε δ'
ὦ cet. ut Kust.
1032. πάλ' ἔγωγ'
1059. πολλοῖς om. cet. ut Kust.
1061. οὐκ ἐκ λ.
1062. οὐ μὰ
1063. θέτιν ἔγ.
1072. τί δὴ κατελ.
1096. τουτ. sine καὶ
1099. Δι. ἡττώμεθ'. Φει. ὦ κ.
—— ὕμᾱς
1103. ἀπάγεσθαι
1104. δ. σοι λ.
1115. νεοῦν
1117. τὸν κ. &c. ut Kust.
1133. ὄμνυσ'
1135. τε
1152. -μαι γ' ἄρα
1161. ἀνιαρὸς
1170. σὺ λ.
1183. ἀπολοῦντ'
1192. ἔθηκεν
1201. ἴν' ὡς
1218. γε
1228. ὄν
1230. μὰ τὸν — πώποτ' et om.
τὸ χρ.
1235. ἴν' ἂν
1237. προσκαταθεῖν
1245. μοι τὰ χρήματα εἶπέ μοι
εἴτε μὴ (sic)
1248. α. σοι
1251. ἀργ. sine art.
1252. οὐδ' ἂν ο. ο.
1262. ἦτοι που
1286. τὰργ.
1292. ὑπορ.
1293. ὅτε
1299. ἀπὸ τῆς
1302. ἄξεις ἐπεὶ ἀλῶ (sic)
- 1310-1. ut K. sine τι
1314. αὐτὸν αὐτίχ'
1326. ἀμύνασθέ μοι
1332. δὴ κ.
1343. sine μ'
1350. πέποιθεν
- 1352-3. ut K.
1355. χ. π. χ.
1356. ὅθεν γε π.
1360. εὐθέως ἀρ. tum ut K.
1362. —σε γ' ἄρα τύπτεσθαι
cet. omissis.
1374. ἦσεν εὐρ.
1376. κα' γωγ' οὐκέτ' ἠνεσχόμην
ἀλλ' εὐθύς ἐξ.
1377. κἀντεῦθεν οὖν οἶον εἰκὸς |

1382. ἐν δίκη γ' ἄν
 1387. κακᾶν δ' οὐκ ἔφθης φρά-
 σαι
 1391-2. ἔξω γ' ἔξενεγκεῖν tum
 ut Kust.
 1399. καινῶν ἐπῶν
 1403. μ. τ. ν.
 1414. τύπτειν τ'
 1417. Στρ. ὅτιν' τί δῆ
 1420. τ. νεωτέρους κλάειν cet.
 ut Kust.
 1430. καί τοι τί διαφέρουσ' | ἦ.
 1433. καὶ τήν
 1444. ὠφελήσεις et omnia ut
 Kust.

- 1447-8. τί δ' ἦν ἐγὼ τὸν ἥττω
 λ. tum ut K.
 1458. ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἡγο-
 ρεύετε
 1460. ἐκάστ' ὅτ' ἂν τινα (sic)
 cet. ut Kust.
 1468. ἐμοῦ γ' ἐλθὼν
 1472. οὐκ ἔστιν γ' ἐπεὶ
 1490-1. ἕως — τὸ τ.
 1493-4. αὐτῶν — κεί
 1497. τί δ' ἄλλο
 1507-8. Χαιρ. ἐγὼ κακοδ. —
 Στρ. τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρί-
 ζετον εἰς τ. θ.

COLLATIO IN LIBRO GEORGII BURGES.

- P**LUT. 14. ποεῖν
 17. ἀποκρινομένῳ. R. (i. e.
 consentit Rav. teste Inv.)
 42. ἐκέλευε. Inv. (i. e. Ita In-
 vernizii editio tacite.)
 48. [δῆ] λον ὅτι ἦ ut fere R.
 50. τῷ νῦν βίω. R.
 56. φράσεις
 67. βέλτιόν ἐστιν ὦ δ. (βέ-
 τιον ἐστιν R.)
 73. ἀφήσετον R.
 77. ἦν
 98. ἐώρακά πω χ. R.

116. ποήσας
 136. παύσειαν (sic)
 138. οὐδεὲν
 153. φασὶν αὐτὸ R.
 166. τις] γ'. R.
 172. τὰς om.
 178. δ' οὐ διὰ
 186. ποεῖν
 189. ἐπὶ πάντων (sic, sed vo-
 luit 21)
 203. δειλότατος. R.
 224. τοῖς. Inv.
 231. ἐμέ

233. ποῆσαι
 242. ὥς παραπ.
 260. κέκληκε δεῦρο. R.
 268. πάλιν φρ.
 277. δικάζειν] ν punctum ha-
 bet subscriptum, nescio an
 casu.
 285. ποῆσει
 294. κιναβρώντων μέλη.
 301. ἡμμένον om. et R.
 314. τήν om.
 316. ἀλλ' om. et R.
 325. κατεβλ. R.
 343. νή R.
 367. ἔχεις. R. ut videtur. Am-
 bigue Inv.
 387. δεξιούς] δικαίους. R.
 401. ποῆσαι
 402. προτ. sine το
 433. ποῆσω
 438. καὶ] ὦ. R.
 446. πάντων ut videtur
 450. ποίαν δ'. Ita ed. Inv.
 459. ποεῖν
 461. ἐκπορίζομεν. R.
 465. ἀνθρώποις (ab alio re-
 script. sed ita ab initio) R.
 472. ταυτί. R.
 475. ποῆσειν
 485. φθάνοιτε — πράττοντες
 — γὰρ (ita ut pateat ἢ
 τί γὰρ dare mstum.)
 496. ποῆσει
 524. ποῆσαι
 528,9. οὔτε ἐν
 562. ἀπό. ed. Inv.
 567. γ' om.
 576. ποῶ
 581. [λ] ἡμαῖς. ed. Inv.
 592. γε om. et R.
 623. ποεῖν
 624. ὦ om. et R.
 641. ἄρα γ' ἀγγέλλεται (sic.
 ἀγγέλλεται R.)
 676. ἰ. τοῦ θεοῦ
 696. προσήει γ'. R.
 708. δὲ κ. R.
 709. περίηει
 712. λίθινον &c.] οὐκ ἔστιν ἐν
 παλαιῷ ἀντιγράφῳ οὗτος
 ὁ στίχος. Om. R.
 731. κατέπασσ' (sic)
 764. καὶ γὰρ δ'. R.
 765. σε κ. ὀρμαθῶν (σε κ-ῶν
 ὀρμαθῶ R.)
 777. ὦ τ. (ὁ R.)
 785. ἐνδεικνύμενος
 794. δῆτα. R.
 798. δεομένοις (vel δεω-)
 799. τούτοις, εἴτ' ἀναγκ. R.
 806. τι] δῆ. R.
 816. γέγον' ἡμῖν. R.
 834. κ. μ. ο. οὐκοῦν. Om. ver-
 sum παλαιὸν ἀντιγρ. (In
 Rav. versum sequentem
 deesse dicit Inv.)
 835. τέως] τότε
 836. εὐεργέτησα

840. ὦν] ἀντὶ τοῦ δῆ. (Legabat ὦν.)
 846. ἐνεμνήθης (ita ut nescias an οὖν om.) μῶν ἐνε. R.
 864. ποῶν
 865. μόνους
 869. τοῦτο. R.
 879. ὅτι] οὐτοσί. (R. proculd.)
 880. εἰ τούς. R.
 881. οἶμοι
 884. προτιμῶ
 887. ταῦτ' ἐστὶ πολλή. R.
 893. γ' ἐμπλησμένος (sic. γ' Rav. ut videtur.)
 907. ποῶν
 911. μηδέν] δεινόν (quasi v. l. notatur. Glossa manifesta, pro μηδέν δεινόν. *Nulla injuria lacessitus.* Unde vox facile potuit in textum recipi, altera extrusa.)
 931. οἶμοι
 939. ἂν ἀνατ. R.
 948. ποιήσω
 959. προσδέξῃ. R.
 965. ἐνδοθεν. R. ut videtur.
 967. σ' ἐχρῆν. ed. Inv.
 975. οὐκοῦν
 994. οὐχὶ τοίνυν (τοίνυν ὁ R.)
 997. τοὺς πίνακας. R.
 1000. τε om.
 ——— προσάπέπεμψεν notarat, sed statim delevit. (ἄμνητα
 προσαπ. R. ut quidem ait Inv.)
 1001. ἐφ' ὧτ'
 1006. ἅπανθ' ὑπήσθιεν. (ὑπ- R.)
 1011. γ' om.
 1013. [ῆ]τησ' ἂν εἰς. R.
 1019. παγκάλας (ους, et as em. ej. m. R.)
 1021. χροιάς
 1023. ἔχοιμι
 1026. ποεῖ
 1028. ποιήσει
 1030. ἀντ' εὐποεῖν
 1031. δίκαιον ἀγ.] 21. Et R.
 1033. ἔφη] ἔτι. R.
 1034. σὲ ζῆν. R.
 1038. τηλίας. R.
 1042. στεφάνους — δᾶδας. Il- lud R.
 1050. τοῖς πρόποις. R.
 1053. λέγεις
 1064. νῦν μέν. ed. Inv.
 1068. κατὰ] καί. ed. Inv.
 1079. ποεῖν
 1082. ἐπιστρέψων
 1089. γὰρ] γ' οὖν. ed. Inv.
 1090. οὐς] ὡς
 1094. ὑπέπιπτον (sic. ὑπεπίτ- τουν R.)
 1097. προσείχετο. R.
 1112. ποεῖν
 1118. ἐπιμελεῖσθ'
 1120. κάποτέτριμμαι. R.
 1125. ἐπόεις

1141. [ὕ]φέλοις — ἐπόουν
 1142. ἐφ' ὧγε μετέχειν καὐτὸς
 1147. κατέβαλες
 1148. ἀλλὰ ζύνοικον. ed. Inv.
 1149. ἐνταυθοῖ
 1164. ποεῖν
 1172. μοι ante σαφῶς om. (Imo ante δοκῆς 1171. R.)
 1183. καὶ μέγ' ἐκάλει. E Rav. καμέ τ' ἐ. Invern. unde lege καμέ γ' ἐ.
 1188. καμμένειν (καμμένειν R.)
 1192. αὐτίκα μάλ'. R.
 1198. ποῶ
 1201. δ' om. (ed. Inv.)
 1206. ποιούσι sic. Sed volebat ποιούσι collator, i. e. ποοῦσι.
 1208. ἔπεισιν. R.
 1209. γ' om.
 — μέλειν
 1210. τούτοις. R.
 Ran. 13. ποήσω.
 16. ποήσης.
 18. ἡ' νιαντοῦ. R.
 27. ὄνος. R.
 51. Θε. κατ'. R.
 57. ἀππαπαὶ ut videtur.
 79. ποεῖ
 84. ποιητής. 200. ποεῖς et ποῶ.
 Pac. 707. ἐκποοῦ Th. 216. ποήσεις. 218. ποήσω.
 104. κόβαλά. R.
 108. ἔχων. R.
 118. ἀφιζόμεθ'. R.
 129. εἶτα τί. R.
 143. τοῦτο. R.
 150. ἴορκον ὄρκον. Inv.
 176. ἴνα. R.
 190-2. Δι. ante ποῦ om. Deinde legit et distinguit Δι. ἐς κ. — Δι. εἰσβαίνει δὴ παῖ.
 195. κύκλω. R.
 201. οὐπερ ἐκέλευες. (οὐπερ R.)
 203. οὔκουν πρ. Versus om. in “παλαιῶ ἀντιγράφῳ.” Om. Rav.
 210. ὡὸπ. Versum om. “τὸ παλ. ἀντ.” Om. Rav.
 214. ὕμνων. Inv.
 Ach. 796. ὀβελὸν
 Vesp. Argum. τοῦτο τὸ δράμα πεποιήται αὐτῷ — πεποιήται δ' αὐτῷ χαριέντως. ut Invern. quamproxime.
 Pac. fin. In marg. χαίρετε χαίρετ' ἄνδρες | [κ]ἂν ξυνέπησθέ μοι | πλακοῦντας ἔδεσθε. (et ante λείπει, ponit οὐδέν.) Sic Rav. nisi quod ὦ χαίρ.
 Thesm. Titulum dat, θεσμ. πρότεραι.
 Arg. ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριζουσῶν — Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίνη, μήτηρ δὲ

- Κλειτώ. (Ravennati argumentum desse notat Invernizius.)
1. Schol. cujus finis est, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦνται (sic) ἔαρ ἀφικέ[σθαι]
9. παραινέις. Inv.
11. χωρίς. Inv.
21. Schol. [Οἶόν] τε ποῦ ἔστιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι. Διὰ τοῦ φαίνεται ὁ Ἀριστοφάνης ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶ[ναι] τὸ Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία. ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι [ὑπο]νοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἡρωσιν ἀντικρὺς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων Εὐριπίδου [αὐτ]ὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅτι παθόντες. ἔοικε δὲ ἥτοι πεπλανημένος ἐξαπατῆσαι [τούς] ἄλλους * * *
30. Sch. [ἐπ]ειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο δι[δά]σκειν, ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τού[του] ἔτεσιν.
66. τοῦ θριγκοῦ] ^Γ ἢ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ (κατὰ τ. θ. Rav. in text.)
69. νέος γ' ὢν. R.
106. Schol. cujus finis, [μετ]-αξὺ δὲ τῶν δυεῖν * * οὔσι τινες γρ. μινυρισμός. [ὥς] πολλὰ τοιαῦτα παρεπιγράφεται. [Α]γάθων ὑποκριτικὰ μέλη τέως ποιεῖ, ἀμφοτέρω δὲ αὐτὸς ὑποκρίνεται.
124. λαλοῦς] λατοῦς. Inv.
134. ἄγαλλε. R.
136. ὀλολύζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο. εἰπ[όντος] γὰρ τοῦ Ἀγάθωνος ὁ κηδεστής [τοῦ] Εὐριπίδου ὀλολύζει, εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ μονονουχὶ γυναικὸς εὐχήν.
148. σύ τ' αὐτὸς
156. χρὴ γὰρ π. R.
168. Schol. de Ibyco, Anacreonte, Alcæo, quod pergit, ἐν ἐνίοις δὲ Ἀχαιοὺς γέ[γρ]απται. καὶ τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα οὕτως εἶχεν. Ἀριστο[φά]νης δὲ ἔστιν ὁ μεταγράψας Ἀλκαῖος. [περὶ] γὰρ παλαιῶν ἔστιν ὁ λόγος. ὁ δὲ Ἀχαιὸς νεώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ Διδύμου πρὸς Ἀριστοφάνη, [ὅτ]ι οὐ δύναται Ἀλκαίου μνημονεύειν· οὐ γὰρ ἐπεπόλαζε, φησὶ, τὰ Ἀλκαίου διὰ

- τὴν διάλεκτον· λελήρηται
[ἄν]τικρυς. καὶ ἐν τῷ πρὸ
τούτου δράματι τοῖς Ὀρ-
νισι (1410) παρώδεται τὸ,
Ὀρνιθες τινὲς δὲ ὠκεανῶ
τὰ σὰ πτερὰ * * θ' ὡς ὄρ-
νιθὲς τινες οἱ οὐδὲν ἔχον
(sic) καὶ ἐν Σφηξίν. (1227)
ὠνὴρ οὗτος ὁ μαιόμενος
(Ita legit etiam Schol. ad
locum.) τὸ μέγα κράτος.
ἀλλαχοῦ δὲ ὁ [Δ]ίδυμος
φησὶν, ἡ μὲν γραφή δύ-
ναται μὲν εἶναι [f. μένειν]
οὐκ ἂν δὲ τούτου τοῦ με-
λοποιοῦ μέμνηται. πάλιν
τὸ αὐτὸ λέγων * * *
197. Sch. γέρων γὰρ τότε Εὐ-
ριπίδης. ἔκτω γ' οὖν ἔτει
ὑστερον τελ[ευτᾷ]
205. [γ]ρ. τεχνάσασιν. R. sed
utrum in textu an margine
tacet Inv.
206. ἐκφεύγειν quasi Sch.
214. ἀτὰρ ἡ. Inv.
222. Sch. τὰ γένεια. ταῦτα δὲ
ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαιῶν
Κρατίνου. (forsan Δηλι-
άδων vel Εὐνειδῶν)
224. γ' αὐτόν. R.
226. [χρ]ῆσόν τι R.
232. Δήμητρά γ' (γ' om. Inv.)
249. "Huic iambo pes deest,"
&c. (Igitur τόν γε cum
Junt. om. ms. et e Brunc-
kio habuit Inv.)
255. εἰ τόν] "εἰς τόν. Forte
εἴτις τόν." εἰς τόν R.
279. Sch. [ἐκ] τῆς Μελανίπ-
πης Εὐριπίδου.

ADDENDA.

PLUTUS.

1. SUIDAS, Ἦν δ' ἐγώ: ἔφην δὲ ἐγώ. παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C.C.C. apud Porsonum pro παρὰ Π. καὶ Α. habet ἀριστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit hæc locutio in Pluto.

1—5. infra 21. 267. Ran. 482. vel citat vel respicit Theodorus Prodromus in Βίων πράσει, mss. du Roi t. VIII. p. 141, 2.

4. Boissonadius; “Cum ταυτὰ sensus esse potest, δόξῃ δὲ αὐτῷ, τῷ θεράποντι, μὴ δρᾶν ταυτὰ τῷ κεκτημένῳ *eadem hero, eadem atque herus*. Ut vitetur ambiguitas ταῦτα omnino retinendum.”

15. Citat Grammaticus Hermanni p. 374.

17. Boissonadius; “Servavissem ἀποκρινομένου, nempe τοῦ Πλούτου. Non enim putaverim versu demum 52. Chremylum primam poposcisse ab illo ominoso viæ duce interrogationem: et ipse v. 56. interrogationis modus argumento esse potest non hanc esse primam, Cur enim verbera, non verba, nisi post obstinatum vetuli Pluti silentium?” Omnium facillima Ravennatis lectio, sed ob eam ipsam causam suspecta.

27. Alibi Porsonus: “κλεπτίστατον. Vide J. Taylor. ad Aeschin. c. Ctesiphont. p. 652. et J. Upton. Observ. in Shakespear. p. 161.”

48. Boissonadius ordinat, ὅτι τοῦτο δοκεῖ δῆλον καὶ τυφλῷ γινῶναι, ut 488. φανερόν γινῶναι πᾶσιν. Advocat Philostr. Her. init. θάλαττα οὐ ῥαδία πλεῦσαι, ubi schol. πλευσθῆναι, Eundem p. 284. et notas, Elmslei. ad Heracl. 1011. Lexicon SG. Bekkeri p. 418. ἄξιος

λαβεῖν ὁ μισθός, Gail. ad Thucyd. I. 138. ἄξιος θαυμάσαι. Et sane, si plane constaret ita poni posse ὅτιη, nemo non hanc rationem amplecteretur; præsertim quum δῆλον ὅτιη in constructione disjungat Scholiastes Platonis, p. 36. Ruhnck. ad Sophist. p. 158. E.=241. D. HSt. καὶ τυφλῷ δῆλον. ἐπὶ τῶν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Sed exemplum istius positionis cum Reisigio Conjectan. p. 76. requiro. De Eq. 29. suo loco agetur. Ceterum meæ notæ adde Auctorem incertum Εἰλώτων apud Athen. XIV. p. 638. E. τὰ Στησιχόρου— ἀρχαῖον ἀεῖδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν. Sensus loci aperuit, collato Arist. Nub. 1360. Jacobsius. Verte, Pro istis antiquis, Ctesippus est quem audiamus. Vesp. 351. κούκ ἔστιν ὁπῆς οὐδὲν, σέρφῳ διαδύναι Valckenærius, pro οὐδ' εἰ.

51. Hinc detortum putat Casaubonus illud Antiphanis Athen. X. p. 449. A. τοῦτ' ἔστιν, ἣν θ' ὁ γριῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.

64. Istud ὦ sæpe addit ms. Bibliorum Alexandrinus, (Grabe Proleg. cap. 2. fol. e. 1. b. ed. min.) Vide Sturzii Dial. Alex. p. 127. Δήμητραν in titulo hymni servat Ruhnkenius, in Cratylo Bekkerus. Ut formam legitimam diserte agnoscit Aug. Matthiæ Gr. Gr. p. 95. ed. Angl. Nub. 386. 549. γαστέραν, 760. αέραν Dorv.

73. ἐργάσεσθε κούκ ἀφήσετον Elmslei. Ach. 733. Idem ibid. ἐμελλέτην et φθανοίτην, 103. 485.

75. ἥνι μεθίμεν servat Cornucopia Aldi f. 182. b. 7. et mox 77. ἡ Cornucop. f. 178. a. ult. Suidas v. ἡ, unde Lexic. Bibl. Coislin. p. 233. ἥν ἰδού ἄδε σοι egregie restituit e ms. Schweighæuserus Pratinæ Athen. XIV. p. 617. F. ubi paulo ante lege,

καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας κώ-
μων μόνον, θυραμάχοις τε
πυγμαχίαισι νέων

θέλει παρ' οἶνον ἐμμέναι στρατηλάτας.

Ablegatur ad τὸ θυροκοπικὸν genus tibia. Vide p. 618. C. D. Ceterum Brunckius suum errorem, edicentis ad Lysistr. 157. Ran. 1462. Av. 946. primam in ἴημι non posse corripi, ipse tacite damnat ad Soph. Electr. 131. Addit Seidlerus De Aristoph. Fragm. p. 25-7. Comici locum apud Stob. CXX. p. 609,24. (501,9. Gr.) cui adjice

Stratonem vel Philemonem Athen. IX. p. 382. C. XIV. p. 659. C. Bekkeri Lex. SG. p. 471. Ἀφίημι: ἀφίημι καὶ ἀφίεμαι (editur καὶ ἀφίεμι) ἑκατέρως προφέρονται, καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν. Sed Brunckio assentiri videtur Elmsleius, iudex in primis idoneus, corrigens ἦν, μεθίεμαι in addendis ad Ach. 178.

89. εἰς citat Dawesius Misc. Crit. p. 103. ed. pr. ὡς servant Dorv. et sex apud Kidd. p. 608.

98. ἐόρακά που Tyrwhittus ad Dawesii locum.

113. Porsoni sententiam de diphthongis elidendis, ipso copiose explicante, minus plene quam voluissem, olim descripsi; "1. Tragici "in certis particulis crasi utuntur, καῶν, κείς, τᾶν, &c. Mendosum "βούλομ' ἄλλ' Eur. Iph. A. 407. et e Plutarcho emendandum." Vide Adv. p. 251. "In Soph. El. 818. recte Dawesius ἔσομαι ξύνοικος*. "2. Prisca comœdia insuper in verbis crasin facit; περιόψομ' "ἀπελθόντ', ἐνιαυτίζομ' ἀπλάκουντος, Ran. 512. Plato Athenæi XIV. "p. 644. A. sed non edidit; Nub. 778. 984. καλεῖν et ἀπάγχειν cum "Dawesio, 1183. ἀπολοῦσ' e Rav. legendum. 3. Nova comœdia "libenter elidit. 4. Eadem in μοι, σοι, [crasin facit] in Menandro "Hermogenis de Inv. IV. 11. (Bentlei. n. 238.) ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν "μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν, et in aliis indubiæ fidei exemplis." Secundum Kiddium, ad Dawes. p. 646. statuebat, priscam comœdiam nunquam, mediam aliquando, novam sæpe elidere. Confer Eundem pp. 473-9. Gaisford. ad Hephæst. p. 222. Maltbium Observ. ad Morell. c. 2. Blomfield. ad Aesch. Theb. p. 186. Elmsleium, (*Quarterly Rev.* N. XIV.) ad Iph. A. 407. 1141. Eundem ad Œd. T. 1227. ad Iph. T. 678. (Mus. Crit. VI.) ad Med. 548. Ceterum in Menandri loco pauca quædam omissa esse videntur; vide Plauti locum (Pors. Opusc. p. 252.) Articulum ante μητέρα contra linguam, ut puto, delet Bentleius.

115. Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. Ἀναπειρίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus, ibid p. 9. Ἀναπηρία. διὰ τοῦ ἢ τὴν τρίτην, οὐ

* Ignorabat scilicet homo Anglus, ubi et quibus conditionibus transponi verba licitum sit. Aliquid tamen suspicatum esse suspiceris, qui scripserit, *When I said that transposition was a very safe remedy, I did not mean that people might transpose as they liked.* Epist. ad Dalzelium, digna illa quæ attente legatur, Mus. Crit. N. III. p. 334.

διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poëta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi Idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513. referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. VI. p. 269. C. qui locus omnino comparandus.

119. Imo Scholiastes Aldinus legebat εἰδὼς—ἐπεὶ, et μῶρ' pro μῶρε accipiebat. Vide Hemsterhusium. Poterat Brunckius, ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἶδ' ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ Πύθοιτ', ἂν ἐπιτρίψειε.

132. ἐστὶν om. L. 156. τί δὲ L. 164. τὸ, quod in ed. Canin. est ante χρυσίον, delet L. 291. παρασαλεύων L. 311. ἦν λάβωμεν, 327. ὄντως. 328. ἄρην. 329. οὐνεκα. 330. ὥστιζόμεθ'. 340. γ' ὅπως. 364. οὐτι. 367. αὐτῷ. 411. κατακλίνειν ed. Canin. -νεῖν L. 424. καὶ, γάρ τοι L. (γάρ pro gl. supra γέ τοι Dorv.) 434. ἐνθάδ' L. 450. καὶ ποίαν. 475. φαίης. 499. οὐδεῖς. 524. τῆς ante αὐτοῦ om. L. 526. σου L. 528. οὐτ' ἐν τ. 542. φορμὴν—σαπρὰν ed. Canin. φορμόν—σαπρόν L. 549. πτωχείας πενίαν ed. Canin. τῆς ante πτ. præf. L. 559. παρ' αὐτῷ L. 593. ἔστι τὰγάθ'. 594. πνθῆσθαι] καὶ, μαθεῖν L. pro v. l. scilicet, non scholio. 607. ἀνύειν. 631. τρόπων. 652. γεγέννηται ἐρῶ L. et si recte capio, versus dividit, τὰγάθ' ἂ νῦν | γεγ. 667. δὲ L. 670. πρόσπολος. 676. ἰ. τοῦ θεοῦ. 683. τὴν alterum om. L. et ἀθάρας hic et 694. habet. 699. ἐπεφύσσητο L. 720. ἔπειτ'. 738. ἀνειστήκει. 765. ἐν κριβανιτῶν ed. Canin. γρ. καὶ, κριβανωτῷ L. 768. φέρ' οὖν et τὰ κ. L. 800. ὡς δὲ] γρ. ὁ δὲ L. 825. ἔλθωμεν L. 865. ὑμᾶς. 869. τοῦτο. 883. χθεῖς. 892. ὑπ' ἀληθείας. 929. *πρὸς] γρ. *τις L. 939. καὶ ante κάλλιον ed. Canin. sed delet L. 967. σε χρὴ L. 986. τε delet L. 990. μισγ. L. 1000. τε delet L. 1023. δ' L. 1068. κᾶτα L. 1079. ποιεῖν] καὶ, ἐγὼ L. 1121. μὲν delet L.

145. Similis variatio 161. 169. In πάντα ἀκολουθοῦσιν vel ἐπακολουθοῦσιν consentire videntur mss. Cebetis p. 350. ed. Schw. In Sophocl. Trach. 581. (apud Fischerum) πεπεύρανται τὰδε reliquit Schæferus, forsitan consulto. In Ἀλωαδῶν fr. XI. τὰ χρήματ'—

εἰσάγουσιν pessime Brunckius; θακοῦσιν e Stobæo Porsonus Adv. p. 151. Idem ibid. p. 105-6. μῆλ' ἐκρέματο in Pherecr. Athen. VI. p. 269. C. Porsonum reprehendit Hermannus ad Soph. El. 430. oblitus eum σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον tetigisse ad Orest. 596. Notabilis locus Eupolidis apud Schol. Av. 1568.

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

146. τοῦ πλουτεῖν Elmslei. Heracl. 287.

147. Demosth. Timocr. p. 479, n. 317. (763.) εἰ διὰ μικρὸν ἀργύριον
μὴ μετέχει τῆς πόλεως.

Ibid. μικρός. Vide ad 240. Porson. Adv. p. 148. Kidd. ad Dawes.
p. 34. In Menandro Etym. v. ἀρράβων versus distingue,

μικροῦ μὲν ἀρράβωνά με
ἐπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν.

Bentleii judicium n. 247. sane miror. Euripidi Fr. CLII. apud Clem. Alex. Str. IV. p. 620. Potter. (R. Walpole Fr. Com. p. 112.) verba μετὰ γὰρ τῶν φίλων εὐτυχεῖν τι χρὴ exemerim, et leviter emendata, εὐτυχεῖν δυστυχεῖν τε, bono presbytero reliquerim. Scripserit eadem aliis verbis tragicus; sed utrum eodem an alio loco non definiverim. Etiam in sequentibus, apud Euripidem coaluisse puto,

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον
ἀνδρὶ συντέτηκεν, ἥτις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Vulgo, ξυνάορον, ἀρετὴ δὲ ὤνησε πολλάς. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντ. σ. ε. Omnino compara Androm. 206,7.

166. Corrige, "Eurip. Troad. 1261. κατέναψε Porsonus ad Hec. 298." Deinde adde, Scholion in Cant. 2. 3. 4. (nullum enim habet 1.) Ἀττικόν ἐστὶ τὸ κναφεύειν, ἥγουν πλύνειν, παρὰ τὸ καινὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γναφεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Etiam hic per τοὺς νεωτέρους non Aristophanem, sed scriptores recentiores intelligit. Ita plane Lexicon Rhetoricum Bekkeri p. 277. Λειτουργεῖν: οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ ἦ ἔλεγον λητουργεῖν——ὅπερ νῦν διὰ τῆς εἰ διφθογγου λέγεται. Obstat, fateor, Lex. SG. Bekkeri p. 338. Ἀγναπτος: καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοῦνομα. Sed Mæris, p. 329. πλυνεῖς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀθθίδα. κναφεῖς, κατὰ τὴν δευτέραν Ἀθθίδα, (non γναφεῖς.) Ubi quid sit ἡ

πρώτη, quid ἢ δευτέρα Ατθίς, a Piersono patefactum est. Exemplis adde Machonem Athenæi XIII. p. 582. E. θοϊμάτιον· ὁ κναφεὺς δ' εἶπεν, ἂν ἐλαδίου. ubi Aldus et ut videtur ms. γναφεὺς. Plato Rep. X. p. 616. A. (138, 33. Ald.) ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτοντες. Bekkerus κνάμπτοντες, Justinus M. apud HSt. γνάμπτοντες. Hactenus de ipsa quæstione; nunc comparanda cum Lysippi loco Phrynichi verba, e Comico Lexico, ut videtur, sumta, p. 39. Bekker. Ἐπικαττύνειν, καὶ Πτερνίζειν: τὸ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσραπτόντων. λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταρράπτόντων.

173. Explicat Moschopulus π. σχ. p. 119. notante Boissonadio.

179. Boissonadius; "Potuit poeta respicere Laidem quandam tunc notissimam, nunc ignotissimam."

212-3. Citat Grammaticus Hermanni p. 370.

216. Reisigio respondet Elmsleius ad Med. pp. 146. 298. Vide A. Meineke, Cur. Crit. pp. 13.—14.

265. Citat Grammaticus Hermanni p. 370.

277. Lege, "*modo deleantur τὸ δ̄ καὶ τὸ ε̄ καὶ ἕως—Ἀθήναις. Ipsi Meursio, Arcopag. XI. init. suspecta fuit ista fabula de X. tribunalibus.*" Ceterum, quod vix sperandum erat, nuper effossæ sunt in agro Attico tres laminæ, iudicum, aut potius senatorum, γράμματα exhibentes;

1.

Δ ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΦΡΕΑ

2.

Β ΑΝΤΙΧΑΡΜΟΣ
ΛΑΜΠ

3.

Ε ΔΕΙΝΙΑΣ
ΑΛΑΙΕΥΣ

Vulgarunt Akerbladius, *Sopra due laminette di bronzo*, Rom. 1811. et Dodwellus in eximio opere, *Tour through Greece*, T. I. pp. 433-7. Illustrat etiam Boissonadius, Wolf. Anal. Part. 3. p. 89.

283. Tragicum quendam rideri putat Boissonadius.

286. πλουσίοις servat Boissonadius, ut Μῖδας pendeat a ποιήσει
285.

288. καὶ χορεύειν βούλομαι citat Theodr. Prodromus, mss. du Roi, VI. p. 563. χορεύειν etiam Theophylact. Ep. 19. quem indicavit mihi Blomfieldius.

300. καταδαρθόντα etiam Elmsleius ad Ach. 274. Bekkeri Lex. SG. p. 349. Ἀηδόνειος ὕπνος: Νικόχαρις. εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον ἀποδαρθέντα σαυτὸν αἰτιῶ. Quæ ut potui correxi;

εἴ τι πείσομαι

[νυνὶ] τὸν ἀηδόνειον ἀποδαρθὼν ὕπνον,

[αὐτὸς σὺ] σαυτὸν αἰτιῶ.

325. In Gregorio κατεβλακευμένοις etiam ed. Bas. 1550. (p. 199.) et Boissonadio monente Codex Reg. 573. Basilii scholiorum in Greg. p. 207,1. cum hac glossa: μωραίνουσι. Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς βλακὸν (βλάκα Boiss.) τὸν νωθρὸν ἐκάλεσεν, ὅπερ τοῖς προκειμένοις συνάδει τὰ ὦτα διεφθαρμένῳ καὶ νωθρῷ τὴν διάνοιαν.

340-1. τ. ἀ. θαυμαστὸν ὅπως—οὐ μετ. Grammaticus Hermanni p. 386.

361. τοιουτονὶ Elmslei. Œd. T. 734.

368. πεπανουργηκότος Boissonadius et Valckenærius; hic etiam in scholio. Invern. in addendis monet "Ravennatem habere πεπανουργευκότι, cum scholio, ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκότι."

369. σὲ μὲν Elmslei. Ach. 255. p. 121.

374. Hermannus ad Soph. Aj. 904. præfatus, ποῖ τις τράποιτο rem præteritam, ποῖ τις ἂν τράποιτο rem futuram significare, ita pergit; "Recte dixit Aristophanes in Pluto v. 374. ποῖ τις οὖν τράποιτο, nec magis potuit adhibere ἂν, quam in simili caussa, ut credi oportet, Antiphanes apud Athenæum I. p. 3. F. quem non debebat tentare Porsonus in Adv. p. 43. etsi περ in πάτερ mutanti malo quam Reisigio meo, ἄρ' in Coniectaneis lib. I. p. 91. scribenti accedere." Quasi vero quicquam intersit, utrum dicat Blepsidemus, *Omnia tentavi, ut te loqui cogerem, an, Nil amplius tentabo.* Deinde nego adhuc satis probatum, in his formulis ἂν unquam omisisse tragicos, nisi forte, de quo ipso valde dubito, in melicis; multo minus comicos.

In Antiphane velim doceri, cujus farinae sit locutio πρὸς θεῶν περ, quam ne Reisigii quidem livor injuria damnatam insimularit. Profecto is est Hermannus, in quem petulantius invehi nolim; sed interdum subirascor viro eximio suam ipsius auctoritatem minuenti, dum studio quodam aut odio impulsus, quodcunque libuit, sibi credi jubet.

375. Sed quum et alii dent ἐθέλει, non invitus reciperem.

379. Porsonus in exempl. Porti; "Vide, si tanti est, Jac. Duport. Prælect. in Theophrast. Charact. p. 327."—Respicit Scholiastes Demosthenis, c. Timocr. p. 450. n. 75. Paris.

385. Pictorne an poeta fuerit Pamphilus dubitat Elmslei. Heracl. 11.

388. Ad Suidam v. ἀπαρτὶ Porsonus; "Ἡρόδοτος. II. 158. ut restituendum ex Grammatico Sangermanensi apud Ruhnkenium Addend. ad Herodot. p. 182, 37. ed. Wesseling. In Suida et Scholiasta ad Aristoph. Plut. 388. lege ex Herodoto στάδιοι α."

398. Citat Grammaticus Hermanni p. 386.

421. Hujus loci et Ran. 819. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις ξυνέβαιεν Αἰσχύλος, oblitus est Porsonus præf. Hec. p. 17. ut notat Elmsleius (*Quart. Rev.* XIV.) ad Suppl. 158. qui omnino consulendus. Addit Alexin Athenæi I. p. 23. D. IV. p. 125. F. XIII. p. 562. B. Menandrum VIII. p. 364. E. quibus adjicit Reisigius p. 134. Aristoph. Tagenist. 23. apud Harpocr. v. ἀπολαχεῖν. οὐ μὲν ὁ γε σὸς ἀδελφὸς οὐδ' ἀπελάγγχανεν. Ita et ms. Gal. Locus corruptus. Ipse addo Philemonem Stob. Heeren. pp. 70, 284. (Cleric. p. 338.) οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος. Eundem Stob. C. p. 551, 20. (Cler. p. 356.) οὔτε γὰρ ἰατρός. Sed Eurip. Bacch. 285. numero eximit Porsonus Adv. p. 264. De Av. 1613. vide suo loco. Simylus Stobæi LVIII. p. 378, 7, 9. (229.) οὔτε φύσις ἱκανή, — οὔτε πάλι τέχνη (Porson. Adv. p. 304.) non est Poeta Atticus. Tria ejus loca indicant Schneiderus et Wytttenbachius ad Plutarch. de Educ. p. 2. A. Mox in eodem lege εὐφυνή χορόν. In Eur. Androm. 867. ὦ παῖ, τό, τε λῖαν, codices secutus τε ejecit Musgravius. Contra in Athenione Athenæi XIV. p. 661. C. malim ὥστε πολὺ διὰ τὰς — pro ὡς πονλὺ δ. τ.

428. ἐνέκραγες illustrat Elmsleius Ach. 351. Thesm. Sec. Athen.

XV. p. 690. D. lege οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μιάρως, in Phylarcho Athen. XIII. p. 593. B. ἐνέρραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, in Eur. Bacch. 200. οὐδ' ἐνσοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν, ut optime Musgrav. Similia composita vide apud Porsonum et Elmslei. Ach. 843. Toupium Em. T. I. p. 350. Solennis confusio, ἀν- et ἐν-, ut Plut. 695. ἐνέκραγ' male Junt. 1. in Eccl. 816. "In Eur. Phœn. 379. ἐνετράφην Plutarchus T. II. p. 526. F." Porson. in ed. Lips. 1807. p. 569. Malim in Nub. 676. ἐνεμάττετο, in Vesp. 797. ἐνοικοδομήσοι, in Ach. 1036. ἐνεύρηκεν.

447. φευξούμεθον et similia proscribit et -θα legit, Elmsleius Ach. 733. p. 127. et (*Mus. Crit.* N. VI.) ad Iph. T. 777.

451. In Hermippo ἦνεγκ' ἐνέχυρον etiam Jacobsius.

482. ἐάν γ' Elmslei. Ach. 178. p. 120.

488. Athen. XIV. p. 625. B. οὐδὲν φιλόανθρωπον οὐδὲ ἰλαρόν ἐνδεδόντες. De constructione vocis ἐνδώσετε vide Elmsleium Med. 804.

493. Ultimam in ἅπαν Attice produci dicunt Grammatici, quorum loca omnino vide apud Blomfield. Append. ad Aeschyl. Pers. 42. Nescio an spectarint corruptum locum Ach. 997. certe ἅπαν ἐπιτεθὲν in Menandro Athen. IV. p. 146. F. contra Porsonum Adv. p. 70. defendunt.

499. 511. 586. 588. 613. De cæsura in his versibus insolentiore vide Elmslei. Heracl. 649.

500. Citat Grammaticus Hermannii p. 379.

504. Theopompus Athenæi XII. p. 531. F. συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων.

505. p. 61. c. 2. In Athen. X. p. 449. F. ΒΟΥΛΕΠΙΝΕΥΜΑΤΩΝ, XIII. p. 599. D. ΕΙΝΣΠΕΣ ms. In anonymi cantiuncula in Spaletti Anacreonte, p. ms. 681. (Fischer. p. 239.) pro ΕΠΙΕΙΝ malunt ἐκπιεῖν. Lege,

ἡδυμελὴς Ἀνακρέων, ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν δέ μοι μέλος συγκεράσας τις ἔγχει.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ Διόνυσος ἐλθὼν,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος, καὶ τὸς Ἔρως ἂν εἰπεῖν.

515. Aut parodiam aut imitationem tragici hic esse monet Boissonadius. Posterius, opinor, censebat Scholiastes, quum scriberet,

ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμωδίας ὄζει. E secundo Pluto sumptum putabat scilicet.

517. Hinc λῆρον λῆρεις Gregor. De Dial. Att. init. monente Boissonadio.

531. ἀποροῦσι natum ex ἀμελοῦσι 516.

535. βαλανείου. Vide 953. et Berglerum tum ibi, tum ad Alciphr. I. 23. p. 131. Wagn. Teles Stobæi V. p. 69, 22. ἡ οἰκήσεις οὐ παρέχῃ σοι, πρῶτον μὲν χειμῶνι τὰ βαλανεῖα, θέρους δὲ τὰ ἱερά; Loquitur ἡ Πενία. Indicavit Boissonadius.

546. Rara trajectory, ut ad Diodorum Stobæi LXX. p. 429, 53. (303.) τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου, notat Schæferus in Gnomicis Brunckii, p. 272. Plato Rep. I. p. 341. C. νῦν γοῦν, ἔφη, ἐπεχείρησας, οὐδὲν ὦν καὶ ταῦτα. Julian. Cæs. p. 312. B. ἔχων καὶ ταῦτα σπουδαῖον κηδεστήν. Schol. Rav. ad Ran. 87. (Inv. præf. p. xx.) οὐ φροντίζετέ μου, Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες. In Acharn. 167. ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων sine distinctione malim. Contra in Ran. 716. post πόλιν recte distinxisse videtur Brunckius. Sed insolentius etiam Plut. 259. πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι.

550. Alibi Porsonus: “ἀδελφὴν. Vide Ruhnken. ad Timæi Lexic. p. 2. Theon. Smyrn. Mathemat. p. 7. Georg. Pisid. De Vit. Vanitat. 106. Foot. Commissar. Act. II. p. 38. ed. 1773. Blackston. Comment. IV. 2. p. 28. ed. 7ma. Johnson Vagabund. LVII.” Ad Timæum præterea notat, “Hipponax apud Athen. III. 5. p. 78. C. Alcæus apud Stobæum Gesneri XCIV. p. 455. Aeschyl. Theb. 500. Agam. 503. Argentarius apud Reisk. Antholog. p. 39.”

555. Huc ut opinor respicit Athenæus III. p. 113. D. E. ὁ Κυνοῦλκος ἔφη, Δάματερ, σοφίας. οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητάς. — μακαρίους οὖν, μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναί φημι. Sed IX. p. 380. F. λέξω τοίνυν καὶ γὰρ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὔρεσιν ἐμήν, non dubium quin Nub. 958. spectet. Ita passim citationes per οὐ detorquentur; Athen. VII. p. 277. B. κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα, — σαίνουσιν οὐραίοισιν οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας. XIII. p. 566. F. ταυτὶ καὶ πολµᾶς σὺ λέγειν οὐ ῥοδοδάκτυλος οὔσα κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος. Priora hexametrum apud Cratinum efficiebant, posteriora e Ran. 297. petita. XIV. p. 649. C. δώσω σοι οὐ χρυσεούς δέκα στατηῆρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτήν, ἀλλὰ τουτὶ

τὸ ἔκπωμα. Vide Plutarch. tom. II. p. 318. D. Themistium p. 357. D. Demosthenes Phil. III. p. 70. n. 47. (122,8.) contrario modo; χρυσίον ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον, οὐκ Ἀθήναζε. Paulo ante in ipso decreto οὐκ Ἀθήναζε cum optimo ms. recte delet Bekkerus. Idem F. L. p. 266. n. 572. (442.) ἐπειδὴ δὲ μύρια εἴργασται κακὰ, τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. Ibid. p. 270. n. 601. (449.) ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἀπάντων ἀν ποιῆσαι, εἰ ὅτε μὲν τὰ Θυέστου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἠγωνίζετο ἐξεβάλλετε αὐτόν, — ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι μύρια εἴργασται κακὰ, τηνικαῦτα ὥς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. Versus, ut opinor, erat hujusmodi in tragœdia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsan eum ipsum versum male recitarat; ἐπεὶ δὲ [Τροίᾳ] μύρι' εἴργασται κακὰ. Ut ad Athenæum revertar, paulo ante p. 376. D. ισίκια γὰρ ὀνομάζειν αἰδοῦμαι, detorta ex Eurip. Orest. 37. Deinde p. 379. C. locum Platonis Apol. p. 40. A. HSt. sagaciter detexit Boissonadius in Schweighæuseri addendis; de Demosthenico μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι p. 380. C. olim monuit Taylorus in proleg. ad Or. de Corona.

556. μηδὲ ταφῆναι. Vide Porson. ad Eccl. 588. ubi cum Dem. et Aesch. confer Aesch. Theb. 737. Soph. Œd. C. 790. Eur. Phoen. 1461—4. Ciceron. Rosc. Amer. IX. p. 130. L. p. 206. ed. Græv.

575. Respicit Photius v. πτερυγίζειν.

586. Hesych. Κότινος. ἀγριέλαιος. ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίου στέφανος Ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι. Lege κοτίνον vel κοτινοῦν. De adjectivis in οὗς vide Blomfield. ad Pers. 83. Elmslei. ad Med. 1129.

587. εἵπερ. Adde Ran. 499.

598. In Phil. 22. σημαίνειν ἔχει V. D. in Quart. Rev. VI. p. 396. minus probante Elmsleio Ed. R. XXXVII. p. 77. εἵτε supprimitur, Soph. Trach. 237. Eur. fr. inc. 155,2. Platone Ll. VIII. p. 844. D. βοτρυῶν εἵτε καὶ σύκων, In Aesch. Choëph. 994. μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφν Hermannus ad Viger. n. 311. quod nescio an olim probavit Porsonus. Repetendum scilicet δοκεῖ ante σήπειν ἀν, ut sibi respondeat Orestes; cujus rei indicium est γε. μύραινα addendum exemplis citatis ad 316.

601. Imo recentior grammaticus veterem Scholiastem primum in

compendium redigit, deinde refutare conatur. Vide Hemsterhusium. Neque ipsa Thomæ verba nunc mutatum iverim, quanquam adhuc puto eum Plut. 601. Phœn. 620. 622. confudisse.

608. ἐνταυθὶ Elmslei. Ach. 733. p. 127.

621. In Piræo, ut putat Boissonadius apud F. A. Wolf. Analect. part. 3. p. 82.

661. Pseudo-Euripides Iph. Aul. 1601, 2. ἐπεὶ δ' ἅπαν Κατηνθρακώθῃ θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί.

664. δέ που sine interrog. Elmsl. Ach. 127. p. 118.

678. 696. περιῆε et προσῆεν Elmsl. (*Class. Journ.* N. XVII.) ad Hermannii Suppl. 752. Vide et ad Heracl. 210.

689. Imo Philemon. 293. p. 366. Cleric. citat Porsonus. Lege 290. p. 366. Eubulum recte disposuerat Grotius Exc. p. 657. De i eliso adde Elmslei. (*Class. Journ.* N. XVI.) ad Hermannii Suppl. 296. Schæferum ad Trach. 677. Markland. ad Iph. T. 1223. Hermannum Doctr. Metr. p. 55. De plurali nemo jam, opinor, contendit. Antiphanes Stobæi LVII. p. 377, 17. (227.)

ἐπὶ χρήμασ' ἰδὼν ἔμπορος φρονεῖ μέγα.

Frustra ἰδίῳ Grotius, χρήμασιν ἰδὼν Brunckius in Gnomiceis. Margø Gesneri ἰδῶν, i. e. ἐπὶ χρήμασιν δ', ὦν ἔμπορος, φρονεῖ μέγα. Forsan et φρονεῖς. Aequè ridicula menda Brunckium ibidem elusit in Apollodoro Stobæi CXVIII. p. 601, 42. (491.) πρὸς ἐμὲ γὰρ ἐστὶ τοῦτ' ἐκεῖν' ὁδοῦ, i. e. ἐστὶ τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὐ. In Eur. Helen. 587. ἐκεῖ νοσοῦμεν dudum correxerunt pro ἐκεῖνο σοῦ μέν. De τοῦτ' ἐκεῖν', ἵν' ἐσπάρημεν Ion. 554. omnino assentior Elmsleio ad Med. 97.

699. Heniochum egregie emendat Boissonadius in Schweighæuseri addendis, T. XIII. p. 476.

699, 704. Epicraten Athenæi II. p. 59. F. hue refert Corayius, ejus crisin magis probo quam Porsoni apud R. Walpole, pp. 20, 95.

729. ἡμιτύβιον citat Photius, in voce.

736. δοκεῖ servat Boissonadius; “δοκεῖ adhuc narranti, non ἐδόκει tantum cum res ageretur.”

751. ὄντες a m. pr. om. Rav. apud Invern. in addendis.

754. κ' οὐσίαν τ' Photius v. οὐσία.

755. Versum om. a m. pr. Ravennas apud Invern. in addendis.

756. In Compar. Menandr. malim καὶ τὴν ὀφρῦν μέχρι τῶν νεφέων ἀνασπάσης.

758, 9. Parodiam agnoscit etiam Boissonadius.

772. πέδον per se optimum esse ostendit Hemsterhusius. Eurip. Andr. 1086. τὸ κλεινὸν ἦλθομεν Φοίβου πέδον. Iph. T. 972. ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον. (Aeschyl. Choëph. 1035—7. προσίζομαι Μεσόμεφαλόν θ' Ἴδρυμα Λοξίου πέδον, Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον, de distinctione ambigi potest.) Sed quum sæpissime in fine senariorum tragicorum occurrat vox πέδον, non mirum si in alienum locum invasit, ut in Eurip. Med. 1356. (1326. Elmslei.) pro σπέος aut πέτραν.

773. De Schol. vide Toup. ad Suid. T. I. p. 333. et Porsonum p. 455.

806. Boissonadius suam sententiam protulerat, mss. du Roi X. p. 296.

816. Conjecisse olim se ὁ δ' ἱπνός γε γέγονεν ἐξ. ἐλ. sed viso Ravennate in Dawesii emendatione acquievise narravit Porsonus. Quod ad vocis sensum attinet, ipse persuasum habeo intelligi culinam; in qua scilicet lignea omnia in ebur fuerint versa. Dicitur ἱπνὸς ἐλεφάντινος, ut λύρα, σκιαδίσκη ἐλεφαντίνη, στέφανος χρυσοῦς, et similia. Hic etiam valet aliquid rerum ordo, de quo dixi ad 1116. et in addendis.

817. Citat Schol. Ruhnkenianus Platonis ad Lysid. p. 107. E. Læmar. ἡρτιάζομεν Pollux Aldi priore loco.

824. ἀκολουθεῖν μετὰ Antiphanes Athen. III. p. 98. F. XIII. p. 565. F.

853. Boissonadius; "Ovid. A. A. II. 447. O quater et quoties numero comprehendere non est Felicem!"

863. Vide Suid. v. πονηροῖς κακ π. in fine.

886. Boissonadius; "Philostratus Her. p. 14. οὐδὲ ὄφρις ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται." Ceterum in Eccles. 731. vulgatam defendit locus Lys. 307. οὐκοῦν ἂν εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ, et reliqua, ubi similiter pendet ἂν. εἰ pro οὖν tacite ediderunt Kusterus et Brunckius, e mss. proculdubio.

Ibid. ὁπότερος ἂν μέλλει reliquit Brunckius Ran. 1420. (1467. Kust.) In Pac. 1028. ὁπόσ' ἂν χρεῶν ἔστιν e Rav. Hermannus Doct. Metr. p. 418. (χρεῶν monosyllabon, quod forsitan defendet ex Eur. Temen. fr. 15.) Menander Stob. XXI. p. 176, 23. (86. Cl.) lege κατὰ πολλά γ' ἐστι, vel cum Porsono Adv. p. 292. κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστί. Idem *ibid.* LXVI. p. 419, 47. (279.) ὅστις ὦν πένης γαμεῖ Gesn. et Grot. ἂν oscitanter Clericus p. 154. Vesp. 342. λέγεις ἄληθες ἂν corrupta. In Telete Stob. V. p. 69, 8. οὐκ ἂν τὸ προσταττόμενον ὑπό σου ποιῶ; lege οὐ πᾶν. De ἂν cum futuro vide ad Nub. 1156. Av. 833.

887. ἀλλ' in Dorv. e versu superiore ortum. In schedis olim Porsonus; πολλή 'στι ταῦτα.

897. KAP. τοῦ ψ. et schol. τινὲς δὲ ὁ Δίκαιος, Rav. apud Inv. in addendis.

899. Post θεοὶ potius interrogandum.

911. σοὶ mavult Boissonadius.

913. Vide Boissonadium ad Herodian. p. 288.

918. Vulgata aliquatenus defenditur a Vesp. 585. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή, et 617. ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω; sed posteriore quidem loco reddendum, *imperium*. At Demosthenes Bæot. I. p. 557, n. 13. (997.) ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινοῦν ἡ πόλις κληροῖ, οἷον βουλῆς, θεσμοθέτου, τῶν ἄλλων. Quare videndum an a senatoribus ad iudices trahi possit τὸ ἄρχειν. Vehementer obstat Plutarchus Solon. p. 88. A. θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας.

929. Notabilis variatio; tres lectiones, προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω τις ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω πρὸς ἐμέ τις ἐνθαδὶ, omnes metro congruentes, omnes glossæ suspitione laborantes. Equidem malim aut πρὸς ἐμέ τις, aut τις ὑμῶν, ut distinguatur, ἐνθαδὶ, ὁ βουλόμενος. *Accedat aliquis; accedat inquam, quilibet.*

959. Sed error est librarii, non Invernizii. Vide Append. p. 93.

965. De hoc subjunctivo videndus in primis Elmsleius ad Heracl. 559. Med. 1242. qui de Philoct. monuit. Sed quæ de præsente subjunctivi dixi, indicta velim. Vesp. 901. φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεά-

μενος καὶ γὰρ ῥοφῶ. 984. φέρε νυν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 1488. φέρε νυν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.

Ibid. ἐνδοθ' Epicharmus sive alius Athenæi X. p. 411. B. In Stratidis loco apud Hemsterhusium ad 1195. et Porson. Adv. p. 297. ἀλλὰ δᾶδας ἡμμένας μοι τις δότω τῶν ἐνδοθι Beckius, forsan casu.

980. Etiam Iph. A. 1207. δὴ γε eximit Elmsleius ad Heracl. 999. In contrariam partem disputat Reisigius pp. 229.—32.

998. In Plutarcho T. II. p. 1. D. non melius esse ἐπειπεῖν, quod malunt Casaubonus, () et Schweighæuserus ad Athen. XIII. p. 566. A. quam vulgatum ὑπειπεῖν, monet Porsonus Opusc. pp. 89, 372. Pejus ἐπειπεῖν in Philetæro Athen. XI. p. 487. A. idem Schweig. In Athen. IV. (V.) p. 177. F. malim, ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ὑπειπών.

1003. Hunc proverbialem senarium citat Aristoteles Athenæi XII. p. 523. F.

1012. Dawesio et Porsono statuentibus neque dactylo neque tribracho subjici posse anapæstum, accedunt viri egregii Gaisfordius et Elmsleius. Hanc quæstionem tractat nimis, ut mihi quidem videtur, subtiliter Hermannus Doctr. Metr. pp. 126—139. sed ita ut maximo cum fructu legi possit. Si quis otio et patientia abundet, adjiciat Car. Reisigii Conject. pp. 11—86. Interea quasdam exceptiones recensebo.

(1.) Eq. 134. κρατεῖν ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος αὐτοῦ γένοιτο.

Recte libri ἕως ἕτερος—γένοιτο. Si quid mutandum, malletm χρῆν 133. cum Elmsleio; sed Ran. 773-8. comparat Reisigius p. 67.

(2.) Ach. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα.

Aliorum conjecturis addatur mea, ποτεχέμεν, infinitivus pro imperativo. Vide ad Plut. 598. Ita nata fuerit vulgata ex duabus lectionibus confusis, ποτέχετε, ποτεχέμεν.

(3.) Ach. 867. Νεὶ τὸν Ιόλαον ἐπιχαρίτως γ' ἂν, ὧ ξένε.

Hinc colligo trisyllabon fuisse Thebis Iolai nomen. Dawesio p. 113. (190. K.) statuenti Aeoles non minus quam Dores Ιόλας (Φιόλας) dixisse, aliquatenus favet inscriptio Delphica apud Dodwell. Itin. Gr.

T. II. p. 507. ΧΑΙΡΟΛΑΣ. Sed expendenda Kiddii suspicio, **Φιό-**
λεον Aeolibus tribuentis.

(4.) Av. 108. ποδαπὼ τὸ γένος; ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
Dele articulum ante γένος, ut sæpe apud prosaicos scriptores, et infra
1699. βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος. Ita ὄνομα. Compara μέγεθος (Av. 1128.
Eubul. Ath. XI. p. 473. F.) et μῆκος, πλάτος, πάχος, ὕψος. Vide
Inscriptionem Atticam architectonicam.

(5.) Eccles. 314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοϊμάτιον. ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν.

Transpone, καὶ θοϊμάτιον ἐν τῷ σκότῳ
ζητῶν λαβεῖν.

(6.) Lys. 20. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν γε τῶνδε προὔργιαίτερα.
γε ex uno codice Brunckius, ceteris omnibus cum Junta omittentibus.
Ni fallor, vertendum, "Alia sunt majoris momenti quam hoc quod
nunc ago," plane contra Lysistratæ mentem. Ceperunt viri docti
quasi fuisset τούτων, "iis quæ dicis." Equidem, ut in re incerta,
partim cum Reisigio p. 23. e scholiis malim, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ἕτερα
προὔργιαίτερα; vel ἀλλ' ἦν sine interrogatione.

(7.) Lys. 922. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. δός μοι νῦν κύσαι.
Ita recte pleræque edd. saltem quod ad literas. (Nam aliæ ἐπὶ τόνου,
aliæ cum schol. ἐπιτόνου, id est, ἐπὶ τόνου. Vide Collat. ad Nub. 161.
Eccles. 1228.) ἐπ' ἐπιτόνου e Suida, ut videtur, invexit editor Venetæ
1538. apud Zanettum. Pollux X. 37. ὁ δὲ τόνος (*the sacking*) ἐν τῇ
Λυσιστράτῃ, quod huc refert Jungermannus. Herodotus IX. 118.
τοὺς τόνους ἔψοντες τῶν κλινέων, unde explica τὸν τόνον τῶν ὀπλων
VII. 36. bis. Vide Athen. XIV. p. 637. F. Ibid. XV. p. 672. E. vide
an legendum καλεῖσθαι Τόνεα τὴν ἐορτὴν, ὅτι ἐν τόνῳ (vel τόνοις)
συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας. Adde Eq. 529. et Schol.

(8.) Lys. 1001. πῶς οὖν ἔχετε; μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν.
Ita Junta. μογιῶμες et mox λυχνοφοριῶντες Brunckius ex emendatione
Koenii ad Gregor. Dial. Dor. XLI. Valckenærii ad Theocr. p. 280.
C. Brevem vocalem servat Elmsleius ad Ach. 729. ΚΟΣΜΙΟΝΤΕΣ
bis, (quin et ΟΡΜΙΟΜΕΝΩΝ) e marmoribus Cretensibus exhibet
Hesseli in Append. Præf. Inscr. Gudianarum. Sed ΚΟΣΜΕΟΝ-

ΤΕΣ Chishullus p. 113. alterum locum detruncans, p. 122. Quare hunc locum doctioribus relinquo.

(9.) Damoxenus Athenæi III. p. 102. C.

αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἷ τε κινήσεις, κακὸν
ἡλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα
ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν.

Ita legendum, sine ἐν, collatis Porsono Adv. p. 62. Hermannō p. 135. Sed neque Damoxenus, neque (10.) Machon ibid. VIII. p. 346. B. εἰσαγε διὰ πασῶν Νικολᾶδας Μυκονίας, adhibendi ad metra Attica constituenda. Neque citare debebat Hermannus, p. 128. Alexin ibid. VI. p. 223. F.

ἀπόλαβε. τουτὶ δ' ἔστι τί; ὁ παρ' ὑμῶν ἐγώ.

Metrum quidem facile curabis cum Porsono Adv. p. 95. legendo ΕΣΤΙΝ, ὁ παρ' ὑ. ἐγώ. Sed potius suspicor deesse versus secundū initium.

(11.) Clearchus ibid. X. p. 426. A. τήνδ' ἐγὼ

μεστήν ἅπασαν ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

Totum locum constituo, τήνδ' ἐγὼ μεστήν ἅπαξ

ἐπονομάσας τοῖς συγγενέσι προπίομαι
πίστωμα φιλίας. [ἀλλὰ γὰρ] πιῶν ἐρῶ
τὰ λοιπά. Postrema recte Schweigh.

(12.) Xenarchus ibid. XI. p. 473. F.

εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν εἰς τὸν κἀνθαρὸν.

Malim, A. σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τὰργυροῦν.

B. εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν; A. εἰς τὸν κἀνθαρὸν,
παιδάριον, ἔγχει, νῆ Δία. Γ. ναὶ, τὸν κἀνθαρὸν.

B est minister, A et Γ convivæ. In (13.) Eubulo paulo ante, ἀπειρέσιον e prava conjectura editur pro ἀρεσίας (ἀρεσίαν ms.) Verum puto Ἀρεσία, vocativum nominis, cujusmodi sunt Ἡγησία, Δαμασία, Κινησία, Σωσία. Neque meliore consilio receptum paulo post, in (14.) Pherecrate, p. 485. D. — λαψάμενος ἐχαρύβδισε. Potius ἐκχαρυβίζειν, vel ἐγχ. quem simplex verbum, hic latere videtur; neque de metro constat. Levi itidem opella expellenda

particula, in (15.) Philemone sive alio in Stobæo LX. p. 383, 35. Gesn.=233. Grot. vel apud Cleric. p. 306. δούλοι βασιλέων εἰσιν, ὁ δὲ βασιλεὺς θεῶν. Imo δὲ intrusit contra libros Grotius, magno tum orationis tum metri detrimento. (16.) E Diphilo Stob. XCIII. p. 514, 38.=383. γὰρ exemit Porsonus Adv. p. 289. (17.) Antiphanes ibid. XCVII. p. 539, 14.=419. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπων νόσος Ὀνόματα δ' ἔχουσα πολλὰ, neminem morabitur. In (18.) Damoxeno Athen. III. p. 103. A. ἐνίοτε δ' ἀφεστῶς, δ' delevit Hermannus. Contra in (19.) Menandro Stob. LXI. p. 393, 49.=259. apud Cler. p. 228. inserto δὲ lege, ἕτερος δ' ἀπόλωλε, in (20.) Philemone Theophili ad Autolyc. III. p. 386. ed. 1742. apud Cler. p. 374. restitue, χαλεπὸν γ' ἀκροατής. Transponendas particulas in (21.) Alexide Athen. I. p. 28. F. ὅς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ', (non ἐς contra comicorum morem ponendum) monet Porsonus Adv. p. 50. et ibid. p. 242. in (22.) Nicostrato Athenæi III. p. 111. D. λευκός, τὸ πάχος γὰρ, et p. 289. τὰ μετὰ γυναικός δ' in (23.) Menandro Stob. LXVI. p. 421, 23.=283. apud Cler. p. 232. De (24.) Anaxandride Stobæi XXXIX. p. 237, 41.=159. vide ad Plut. 314. p. 38.

(25.) Athen. XIV. p. 623. F. ὁ μὲν κωμωδιοποιὸς Εὐπολὶς, ἄνδρες φίλοι, φησὶ,

καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ κάμπυλον,
αἰεὶ τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. Collato Grotio apud Sch. vel dele τι vel transpone, πρᾶγμ' ἐστὶ μουσική. Reliqua, αἰεὶ τε καινὸν &c. utrum ex Anaxila adumbrarit, an ex Eupolide sumserit, cum Jacobsio dubium puto.

(26.) Eubulus Athen. XV. p. 679. E.

στεφάνους ἴσως βουλευσθε. πότερον ἐρπυλλίνους.
πότερ' Porsonus Adv. p. 145. et alii. Vide ad Plut. 361. In (27.) Nicomacho ibid. VII. p. 291. A. lege

πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς,
et proxime ad Schweighæuseri mentem verte, "At sciam, si tu
"dixeris; nam qui piscem, ab alio comparatum et in manus sibi
"traditum, scite condiverit, isne rem egregio ministro dignam fecerit?"
Nedum primario coquo; siquidem obsonandi negotium, difficile illud
et anceps, aliis reliquerit.

(28.) Menander Stobæi Eclog. X. p. 137. Grot. apud Cleric. p. 182. ἄλλ' ἔστι καὶ ταυτόματον ἐνίοτε χρήσιμον.

Recte *ἔνια* e mss. Heerenius p. 198.

(29.) Menander Stob. LXVIII. p. 425, 47=299. male pro 291. vel apud Cleric. p. 230.

ταῦτα γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

Ita Grot. Recte Trinc. Gesn. τὴν γὰρ, judice Porsono apud Kidd. ad Dawes. p. 388. et Opusc. p. 251. τάδε γὰρ frustra Brunck. ad Plut. 44.

(30.) Antiphani affingit Grotius, Stob. p. 411. quatuor versus, in quibus

ὦ μακάριε κούδεν ἔχων περιττόν ἢ μέγα,

ex Antiphontis verbis, (Gesn. XCVI. p. 532.) mirifice interpolatis. Hoc notavit Valckenærius Diatr. p. 195. C.

(31.) Menander Pollucis IX. 76. Cleric. p. 146.

μακάριος ἐκεῖνος, δέκα τάλαντα καταφαγών.

Dispone, μακάριος

* * ἐκεῖνος, δ. τ. κ. vel ἐκεῖνος * * δ. τ. κ.

(32.) In Menandro Porphyrii De Abst. IV. 15. Cleric. p. 42.

οἰδοῦσιν. ἔπειτα σακκίον ἔλαβον εἰς θ' ὁδόν.

σάκιον scribendum notat Porsonus notis mss. ad Hesych. v. δέρριον, cui idem e ms. restituendum monet.

(33.) Plato apud Schol. Eurip. Hec. 826.

οὗτος τίς εἶ, λέγε ταχύ. τί σιγᾶς; οὐκ ἐρεῖς;

Quum promiscue dicatur, σιγᾶς (Eur. Hipp. 911. et alibi) et τί σιγᾶς; nescio qua religione motus hunc locum mutari vetet Hermannus p. 128.

(34.) Epicharmus Stob. LXVI. p. 420, 27. (LXVIII. p. 281.

Grot.) ὁ συντυχὼν οἶδε, μακάριος δ' ὃς ἀγνοεῖ.

Ita Grotius pro οἶδ' ὁ συντυχών. Trochaici potius mutili. Vide an huc respexerit Euripides Hec. 1162, 3.

(35.) Menander Stob. p. 241. (167.) Cleric. p. 220. Vide infra ad Eccles. 70.

Oblitus eram monere, in Pluti loco νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὕ. citare Valckenærium Schol. ad Act. Apost. II. 17.

1013. ἤτησεν eis Elmslei. ad Med. p. 150. (p) qui omnino consulendus.

1020. Exempla primæ in δραχμῇ correptæ notat Elmsleius ad Med. p. 105. Vesp. 689. Pac. 1200. Philippidem Athenæi VI. p. 230. B. Antiphanem ibid. VII. p. 299. E. Addit Maltbuius Observ. ad Morell. p. lxxviii. Platonem ibid. XII. p. 442. A. Vix tanti est ad-jicere Machonem ibid. XIII. p. 581. B.

1021. In Hermippo debebam ὁδμὴ θεσπέσιη. Vide ad 1022. et de Hermippi parodiis, Athen. XV. p. 699. A. Deinde adde, (Aa) Eupolis Athen. XIV. p. 646. F. ex em. Porsoni Opusc. p. 247. ὃς χαρίτων μὲν ὄζει. Loquitur Chorus de Callia. Aristoph. Danaïsi, Suidæ v. του. προσόζειν γὰρ κακοῦ του φαίνεται. Phrynich. Bekkeri, p. 53, 11. ὄζειν ἐτῶν. Philemon Athen. IV. p. 133. A. λοπάδος προσῶζεν. (Ba) Similiter corrige Aristoph. Photii v. ὄξυρεγμεῖν. (Ab) Ptolemæus Athenæi X. p. 438. F. πολυτελὲς ὄζεις. (Bb) Herodoti locum respicit Lucianus Ver. Hist. II. 5. T. II. p. 107.

1023. Philetærus Athen. XIII. p. 559. A. ὡς τακερὸν ᾧ Ζεῦ καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.

1055. In hexametris apud schol. ἄμ' ὀψήσασθαι—εὐζώρου Is. Voss. ad Melam I. 15. notante Porsono.

1065. De orthographia videndus Boissonadius ad Herodian. p. 236.

1083. De codicibus silet Porsonus; ergo et illi σπεκλ habent cum ed. 1532. Scriptor Byzantinus, ms. Paris. 2991. A. fol. 457, a. apud Hasium, mss. du Roi IX. p. 132. μίαν τῶν μοναζουσῶν, διεσπλεκωμένην ὑπὸ μυρίων ἀρχαίαν φίλην.

1084. Cum Phœniss. confer Aeschin. Ctesiph. p. 75, 40. HSt. In Thucyd. I. 24. p. 20, 99. ἀπὸ Ald. et mss. ut videtur omnes, cum Hermog. p. 159. Ald. 439. Crisp. Recte tamen receptum videtur ὑπὸ e Junt. In Theodorida Athenæi XV. p. 699. F. πίσσα δ' ὑπὸ γραβίων ἔσταζεν relictum, cum ἀπὸ daret ms. et manifesta glossa, οἶον ἀπὸ λαμπάδων, poetæ verbis addita. In Matrone IV. p. 185. A. ἀπὸ πασσαλόφιν Sch. in addendis, in Anthippo IX. p. 404. A. ἀπὸ τῆς τραπέζης mss. et Toup. Lysistr. 399. ἀπ' αὐτῶν Br. e mss. sed lectio orta videtur e 407. Obiter moneo junctim legendum ἀκο-

λαστάσματα, collato Bekkeri Lex. SG. p. 367, 21. vel saltem ἀκολαστήματα cum Bentleio.

Ibid. Corrige, *Eubulo*—reddidit—*Jacobs. ad Athen. p. 70.*

1088. Hinc Photius τρύγοιπος.

1100, l. σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων citat Elmsleius Mus. Crit. Part. IV. p. 486. qui de σέ τοι videndus.

1109. τρυβλίον. Vide Boissonadium ad Herodian. p. 137.

1112. δὴ pro γε legendum cum Elmsleio ad Med. p. 287. e mss, duobus, Dorv. scil. et alio.

1116. Scribit ad me amicus, cujus iudicium imprimis vereri soleo, "Versus non desiderandus multum, attamen ob codicum consensum retinendus. In Plut. 1107. facetius fere est Carionem inter bestias ponere medium, quam eis postponere." Comicis quidem solenne, quum simpliciter enumerant, res diversas certis de causis intermiscere, ut in noto illo Eubuli Athen. XIV. p. 640. B. σῦκα, κλητῆρες, βότρυς; sed in Plut. 1107. gradationi studet poeta. Porsoni exemplis adde Virgil. Ecl. V. 28. (*Letters to Travis* p. xxxiii.) Alexin Athen. IV. p. 164. C. Ὀρφεὺς, Ὀμηρος, Ἡσιόδος, (Adv. p. 72.) sed hic quidem nescio an melius cum Gaisfordio Addend. ad Hephæst. p. 219. legas, Ἐπίχαρμος, Ὀμηρος, Χοίριλος. Omnino confer Ran. 1064—8. Vide Addend. ad Plut. 816. Lectu digna hac de re habet Kiddius ad Dawes. p. 498. De 1116. fateor Valckenærii sententiam etiamnum probandam videri. Juliani tamen loco adde alterum, Orat. VI. p. 195. B. οὐκ ὀβολὸν, οὐ δραχμὴν, οὐκ οἰκέτην ἔχων· ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν.

1129. Sed de Heracl. loco vide Elmslei. Med. 291.

1151. Brunckium negantem articulum in τὰντομολεῖν salva lingua tolli posse, castigat Boissonadius in Wolfii Analectis Tom. II. sive part 3. p. 86. Vide Auctar. ad Porsoni Opusc. p. 386.

1163. συμφυρώτερον, et sch. ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον Rav. apud Inv. in addend.

1164. Recte Boissonadius; "Loca Menexeni et Ionis fere aliena, ob πάσης additum."

1183. In textu repone, καμὲ γ' ἐκάλει, ut habere videtur Ravennas; vide Append. p. 94.

1188. ἐνθάδ' αὐτοῦ Solon fr. XXVIII. 11. Gaisford.

NUBES.

6. **OYNEKA** subnotat Porsonus, codices scilicet consentire indicans, et sic 86. καρδίας μ' ὄντως. 87. πιθοῦμαι. 249. βούλει. 322. τήν. 329. σκιάν. 363. σεμνόν. 511. εἵνεκα. 647. σύ. 731. οὐδέν. 745. ἀποστερητικήν. 811. ἐτέρως. 836. καταλούει μου. 870. κρέμαιό γ'. 964. περσέπτολιν.

23. In Hippolyto ingeniose, ut solet, Burgesius noster, θεὰ μία. Sed non possum adduci ut ἡσθημαί librariis tribuendum censeam. Exemplis apud Valckenærium adde Sophocl. fragm. 8. Eurip. Iph. A. 1358. Hel. 577. 737. Ion. 539. Herc. F. 328. 1391—3. Aristoph. Plut. 441. Ach. 492. Toupium Emend. T. I. p. 333. et quæ collegit Blomfieldius ad Persas pp. 136. 211. Euripides Helen. 771. ἡ πόλλ' ἀνήρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῶ. Ita legebat ex Piersoni emendatione Porsonus, monens istam repetitionem adamatam fuisse ab omnibus fere scriptoribus qui elegantiae aliquantum studerent. Ex hac observatione Diodorum I. 3. emendat, Advers. p. 261. ubi ex ejus mss. adde Julian. Or. I. p. 44. fin. πόλεως μιᾶς ἢ ἔθνους ἐνός. Ipse adjicio Dinarchum in Demosth. p. 104,38. μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι πάντας—ἀφέντες. Quin ipsum Polybium I. 35. εἰς γὰρ ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη. Alibi Porsonus confert cum Helenæ loco Platonem Rep. IV. p. 410,10. et 39. (ed. Bas.)=437. D. 439. A. HSt. in priore loco scilicet legens cum Stephano, ἡ καὶ ἐνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος. In Hippolyto facile omitti potuit μία, præsertim post μαί. Ibid. 258. μίαν om. Flor. Ampliandum de locis Œd. Col. 563. Androm. 765. 910. Rhes. 500. Vide Troad. 606,7. Euphron. vel Diphil. Stobæi XV. (Porson. Adv. p. 303.) Ceterum omnino comparandus Eurip. Bacch. 1295. Διόνυσος ἡμᾶς ὦλεσ', ἄρτι μανθάνω.

133. Schol. Παγασητικὸν κόλπον Wesselingius ad Diodor. XIX. 53. notante Porsono.

144. Schol. εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται Toupius in Suid. III. p. 168. (Tom. II. p. 207, ed. Ox.) notante Porsono.

195. Melius vulgatum ἐπιτύχη, quam Dorvilliani περιτύχη, quum

dicatur ἐπιτυχεῖν homini, περιτυχεῖν rei. Hoc me olim monuit Porsonus.

345. Addo Jer. Taylorum. *Worthy Communicant*, p. 8. "We sometimes espie a bright cloud form'd into an irregular figure: when it is observed by unskilful and phantastic travellers, looks like a centaure to some, and as a castle to others: some tell that they saw an army with banners and it signifies war; but another wiser then his fellow says it looks for all the world like a flock of sheep, and foretells plenty, and all the while it is nothing but a shining cloud by its own mobility and the activity of the wind cast into a contingent and inartificial shape."

352. De Barocc. 127. tacent et Porsonus et lib. Ask. Habet igitur ταῦτα κλεώνυμον ut vulgo. In Porsoni emendationem inciderat et G. Burgesius noster; neque acuminis laude fraudandus Carolus Reisigius, qui tum hanc, tum Benteleianam Σεβῖνον, Eccles. 972. suo Marte extudit, pp. XIII. 173. Compara Hesychium vv. Κολακοφορο- κλείδης et Κορακοφ.

357. παλαιογενές Porsonus ad Phœn. 351.

361. Vide Elmslei. Heracl. 876. Blomfield. Gl. ad Pers. 430.

364. In Collatione lege, τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ πάντα φλύαρος 5.

370. Vide Porsonum apud E. Maltby Thes. v. αἰθρία. Machoni Athen. XIII. p. 579. C. οὔσης excidit post προσβολῆς in ed. Cas. 2.

Ibid. (Append. p. 25.) En ipsum scholion ms. 5. quod subministravit G. Burgesius; καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης: εἰ τὸ ὕειν, φησὶν, ἔργον ἦν τοῦ Διὸς, ἔδει αὐτὸν ὕειν, μηδαμῶς τῶν νεφελῶν φαινομένων. ἴσως δὲ δοκεῖ τὸ λεχθὲν ἔχεσθαι τῆς κατὰ Μύσκελον ἱστορίας. ὁ Μύσκελος γὰρ χρησμὸν δεξάμενος, κτίσαι πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης, ᾗετο μηδέποτε ἂν κτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγενόμενος δὲ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανώμενος (lege ἀμηχανῶν) περὶ τὴν κτίσιν (sic) τῆς πόλεως, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα (supple ἰδῶν) δακρύουσαν καὶ ὀδυρομένην, καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν.

381. μ' om. etiam B. teste lib. Ask. 391. καὶ σκέψαι lib. Ask. e B. ut videtur. 428. γ' om. B. teste Ask. et eodem teste habet 726. ἐξευρητέος, 751. οτ', 756. om. τις, (834. habet οὐδὲ λείψατο,

ut videtur). 882. γούν καὶ, 888. ὅπη, (931. παύσε, si lib. Ask. fides; pro παῦσαι scilicet.) 960. παιδὸς φωνήν, 1006. προσέχης, 1088. εὖ λ. Justo continuat, 1099. ἡττήμεθ', 1110. γε καὶ, 1176. δοκεῖς, (sic; errore ut puto) 1218. γε om. 1345. οἶμαι, 1388. ἄγχων ut videtur, 1417. παῖδ' (mero errore ut videtur; vide ad Plut. 485.) et om. τινὲ δῆ.

389. Dawesii emendationem non prorsus rejiciendam putasse videtur Porsonus; vide Kiddium p. 305.

402. εὖ λέγειν tres primæ, Portus, codices septem quos inspexi. σὺ tacite Kusterus, Brunckius, Invernizius, e mss. ut videtur. Per se optimum εὖ γε, quod conjecerat in exemplo Porti Porsonus; γε ante λέγειν excidit mox 432.

518. (2.) Vide ad Plut. 166. et addenda. (8.) In tertio versu ἀκίνητοι συνιῖν Hermannus Doctr. Metr. p. 580. quod quid aut unde sit explicatum oportuit. (9.) Vide etiam p. 681. E. 685. F. Pausaniæ II. 35. p. 195, 10. κοσμοσάνδαλον pro κομοσ. restituit Porsonus in mss. παρὰ Μέδοντος redde, *out of Medon's shop*, ut Plut. 886. Deinde Pherecr. Athen. p. 316. ad hoc metrum retulerat Erfurdtius. Vide Hermannum, qui tum forte oblitus est, πολύπους non esse Atticum. Hoc, opinor, monuit Elmsleius. Confer Kidd. ad Dawes. p. 493. Meam sententiam adjuvat Pherecrates Photii et Suidæ v. φίλιος, de quo Porsonus apud Gaisford. ad Heph. p. 355. κακηγορίστερον pro κακηγοριστότερον, quod habet Photius Galei et Porsoni, e Polluce II. 127. restituit Elmslei. ad Ach. 730. Suidas etiam pejus κακηγορικώτερον. Systema κομματίων acatalectorum, catalectico clausum. Simile fere, Vesp. 1441. seqq. Ceterum addunt Erfurtius et Hermannus (14.) Pherecraten vel alium, Athen. III. p. 78. D. Hermannus, referente Aug. Mathiæ, (15.) Cratinum apud Schol. Eurip. Hec. 826. Viri acutissimi emendationibus adjutus, tento;

* * Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα.

B. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; A. καὶ χρυσοῦν εἰάν προσῇ.

A. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνός [σοι. χαλκοῦς μοι ποτ' ἦν,]

ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα. A. πότερα Δαιδάλειος ἦν

ἢ τις ἔκλεψεν αὐτόν;

Versus tertius pro priore commatio habet Glyconeum; quintus erat

Cratineus, ut monet Hermannus. Omnino comparandus Eupolis Athen. VII. p. 286. B. IX. p. 400. B. qui collato Hermanno Doctr. Metr. p. 581. forsan ita constituendus;

* * παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλή δὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν καὶ βατίδες, καὶ λαγῶ, καὶ κάραβοι,
καὶ γυναιῖκες εἰλίποδες.

Ipse adjicio (16.) Pherecraten Lex. SG. p. 473,9. ἵν' ἀφνπισθῇτ' οὖν, ἀκροᾶσθ', ἥδη γὰρ καὶ λέξομεν. (17.) Platonem schol. Av. 121. καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλανχ' Ὑπέρβολος, ὥστ' ἀνχμότατος ἐστι.—

Ubi notandum, secundum pedem resolvi. Minime autem ad hoc metrum retulerim cum Meinekio Cur. Crit. p. 68. Menandrum Etymol. v. ἀκαρῆς, Cleric. p. 282.

625. (Append. p. 30.) συνείσει in Philoctet. Elmslei. ad Heracl. 919. Med. 1321.

647. Basilii locus est T. II. p. 180. B. ed. Garner. ταχύ γ' ἄν στεφάνων ἢ δόξης ἔτυχον, ἢ διέφυγον τὸ μὴ καταγέλαστοι εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. Garnerium, interrogationis notam post σῶμα ponentem, in schedis notat Porsonus. Deinde, οὐ γὰρ πολυπράγμων Lex. SG. Bekkeri p. 425.

662. ἀλεκτρυνῶ legebat Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quod probat Elmsleius ad Med. 398.

691. Lege, “ γ. τὴν ἀμυνία Dorv. τὸν 2.”

785. Lege, “ τί μέντοι] μέν τί τοι A. non B.”

958. Vide Porson. ad Phœn. 567.

962. (Append. p. 38.) Recentior ille in 6. volebat, certe debebat, κρήμνῳδαι, i. e. κρυμνῳδῇ.

971. (975. ed. Br.) Debebam monere, προνοεῖσθαι esse in Rav.

993. Ammonii locum ita constituendum me olim monebat Porsonus: περιβοήτος δὲ ὁ ἐπὶ κακία.

καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖ
αὐτὸν ὁ Κράτης, καὶ, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον,
ἥττων ἑαυτοῦ, πορνιδίῳ τρισαθλίῳ
ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Stobæi locus est CXV. p. 591, 43. Gesn.

1153,4. Pro istis, "*Hinc in Ach.*" &c. lege, "*Sed recte Elmsleius et alii e Rav.*"

βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον

βοάν· ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολουστάται."

1156. ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. I. p. 24. ed. 1572. vel Tom. IX. p. 24. ed. Reiske.

1170. (Append. p. 44.) συλλαβὼν etiam Reisigius p. 186.

1205. (Append. p. 45.) Post *perfluentes* adde, Legebant igitur νενασμένοι.

1233. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι. Ad ἄλλ' notat Porsonus, "ἂν ἄλλο γ' A. (B.) 2. sed ἂν semel 2." Habet igitur 2. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἀπολ. vel τί γὰρ ἄλλο γ' ἂν ἀπολ. Illud puto, quum ita det 5. In lib. Ask. tantum ἂν ἄλλο pro ἄλλ' ἂν notatur e B.

1374. ἐξ Εὐριπίδου vix putarim habere B. tacentibus licet Porsono et collatore Ask.

1398. Valde rarum pleonasmum, ἄλλ' οὐδὲ, non alibi in Demosthene inveni, nisi Proæm. p. 773, 160. (1455, 18.) τῶν μὲν ἡμετέρων ψηφισμάτων ἄλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. Lucian. Asin. 51. T. II. p. 619, 49. καὶ γὰρ ἐξ ὅτου ἐγεγόνειν ὄνος, συνουσίας ἄλλ' οὐδὲ τοῖς ὄνοις συνήθους ἔτυχον ἐφαψάμενος, οὐδὲ γυναικὶ ἐχρησάμην ὄνω. Athenæus XIV. p. 661. E. οὐχ ἀρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν ἄλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων. Aliena sunt loca Act. Apost. XIX. 2. Diog. Laert. I. 36. Achæi Athen. X. p. 427. C. Luciani De Hist. Scrib. 33. T. II. p. 44, 101. Asin. 6. T. II. p. 574, 34. ubi ad Courierii mentem proxime, *Luciade*, p. 187. malim, αὐτοῦ μοι παρεδρεύσεις, θεραπεύσαι δέ σε οὐδεὶς ἂν, ἄλλ' οὐδὲ θεός, ἰατρός, ἄλλ' ἢ κατακάυσασά σε μόνη ἐγώ.

1447. Lege "δ"] δῆτα A. non 2. δῆτ' B."

1490,1. Nempe ἕως ἂν——τὸ τέγος in textu habet 2. cum ed. 1532.

R A N Æ.

32. **ΦΕΡΕΙ** B. in lib. Ask. et 183—5. **Ξα.** τουτι—**Δι.** τουτο λ.—**Ξα.** αυτη—**Δι.** νη τον. 197. **Δι.** μανθάνεις. 215. φθεγγόμεθ' 240. αντίκα ἡγύψας (vel αὐτίκ' ἀγκ.) 308. ὁμοσον νη **Δία** omitti notat, de καὺθις κατόμοσον tacet. 311. τὰ κ. ταυτι 313. **Ξα.** αἰθ. 368. τῶν om. 434. **Ξα.** præf. 438. μήτ' 447. **Ημιχ.** præf. 458. ἱερὸν 573. **Ξα.** νη—**Πα.** νω 598. **Χο.** præf. (610. γρ^{αι} ταῦτ' ἄρτι ξυνσοῦμενος ταῦθ' ὅτι μὲν οὖν margo B. si collatorem intelligo) 889. **Δι.** non præf. 936. **Δι.** non præf. 1050. **Δι.** ante κρ. om. 1121. ἀπεπανάνθην, sic, enotat. 1134. μητ. 1146. τ' ἄλλως 1190. μοι pro σὺ 1207. ἐξεκινούμεθα 1280. **Εὐρ.** præf. 1304. ὦ σχύλε 1346. νοτίαις 1348. κατὰ γωνίας habet Wech. tacet collator. In quibusdam dissentit a Porsoni collatione ea quæ in notis mss. Bentleii vulgatur *Class. Journal*, N. XXIII.

64. Nempe illorum rationem tunc quidem sequebatur Porsonus, qui ἐτέρα, ἰδία, δημοσία, &c. adverbii vice posita, sine ἱ scribebant; vide ad Ran. 102. et Av. 396. Elmslei. ad Heraclid. 139. 174. Hemst. ad Plut. 187. Hoc loco ἡ ἑτέρα Elmslei. Ach. 828. Seidlerus Doehm. p. 388. e schol. firmans.

295. σπείρας Seidlerus ad Arist. Fragm. p. 21. et dudum ante Hemsterhusius in mss. Fragmentum apud Suid. v. οὐραῖα exstat etiam v. οἶον, τὸ ἀνταπ.

305. (Append. p. 57.) In ms. Harl. 5725. Oresti præfigitur, ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου δράματος προλογίζει ἡ ἡλέκτρα, tum incipit fabula; ut nusquam appareat verus titulus. In ms. Coislin. 353. (Montefalc. p. 320.) Aeschyli Thebais vocatur Eteocles.

424. τὰ πρῶτα. Porsonus, "Hemst. ad Lucian. Timon. 35. p. 147."

526. Lege, "ἡρακλέα ἑσκεύασα B."

568. (Append. p. 61.) De hac ellipsi omnino videndus Elmsleius ad Med. pp. 109, 296. σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι Athenæus XIII, p. 556. D.

742. *προυσελοῦμεν* edidisset Porsonus, quum Aeschyl. Prom. 441. (437.) *προυσελούμενον* ediderit. MS. Stobæi et Hesychius apud Bentleium *προυγελ.* dant, mera confusione similium *Γ* et *C* vel *σ*.

753. Lege, “*ἐλεγχθέντ’* B.” Ita Porsonus, sed nil de præpositione omissa notat lib. Ask.

757. *ἰκετεύων* edd. Bas. et Wechel. tacentibus de B. Porsono et collatore Ask.

968. Sed vix putem Porsono probatum fuisse talem versum,
οὐχ ἰππαλεκτρύονας γε μὰ Δί’, οὐ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
et vide Kiddium p. 373. Malim cum Reisigio p. 99.

οὐχὶ μὰ Δί’ ἰππαλεκτρύονας, οὐ τραγελάφους, ἅπερ σὺ.
Sed ille γ’ post *ἰππ.* infercit, ne scilicet Porsoni regulæ conveniat versus.

1051. Inspecto Bentleii libro, comperi eum e B. enotasse, καὶ σὺ τί δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας; Erratum est in *Class. Journal*, N. XXIII. p. 109. *γενναίους* ἐξ. et *Εὐρ.* omitti, nil præterea collator Ask.

1053. (Append. p. 66.) *θήβας* Eustath. *ἰλ. σ.* p. 1160, 50. Alia Schæferus ad Bos. p. 277. Ox.

1089. *Παρνήθων* Bentleius. Vide et (Elmsleium, ni fallor) *Class. Journ.* N. XI. p. 137.

1203. *τῷδε* Ravennas.

1217. *εὐτηχῆς* ed. 1532. in *εὐτυχῆς* mutat Porsonus; hoc igitur, non *εὐδαίμων*, habet B.

1266. Vide codicis lectionem accurate repræsentatam a Kiddio ad Dawes. p. 430.

1337. Vide Porson. ad Argum. Nubium, et meam collationem. MEΛΗΤΟΣ Inscriptio apud Spon. Itin. t. III. p. 70. Per *ἦ* edd. vett. Luciani T. II. p. 638, 94. Theodoreti mss. *Ελλ. π. θερ.* p. 120, 12. ed. Sylburg. (sed *ι* p. 109, 50. Vide ind. rerum) quem locum olim mihi monstravit Elmsleius; ter in Athen. XII. p. 551. C. Ald. et ms. Vide Kidd. ad Dawes. p. 488. Scholion in MS. Clark. (nunc Bodleiano) Platonis f. 8. b. ad Apol. Socr. p. 18. B. HSt. in Porsoni schedis; οὗτος ὁ ἄνυτος ἦν ἀνθεμίωνος υἱὸς ἀθηναῖος γένος· ἀλκιβιάδου

ἐραστής· πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὄθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ
σωκράτους διὰ τοῦτο

2. ἔπεισε μισθῷ* ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ σωκράτους· μέμνηται
λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίᾳ καὶ ξενοφῶν ὁμοίως· καὶ ἀρι-
στόξενος ἐν τῷ σωκράτους βίῳ·
3. θεόπομπος δὲ στρατιώτισιν ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας·
ἐπεὶ καὶ ἄρχιππος ἰχθύσιν εἰς† σκυτέα αὐτὸν σκώπτει· μέλητος δὲ
φαῦλος τραγωιδίας ποιητής·
4. ὡς ἀριστοφάνης βατράχοις πελαργοῖς. λαῖου υἱὸν αὐτὸν λέγων·
‡ ἐν ᾧ ἔτει οἱ πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ μέλητος οἰδιποδείαν ἔθηκεν·
ὡς ἀριστοτέλης διδα-
5. σκαλίαις· ἐν δὲ γεωργοῖς ὡς καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται·
μέμνηται αὐτοῦ καὶ λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίᾳ.

Epicrates Athenæi XIII. p. 605. E.

ἐρωτικὰ μεμάθηκα ταῦτα παντελῶς

Σαπφοῦς μέλη, τοῦ Κλεομένου Λαμυνθίου.

Lege, τὰρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς

Σαπφοῦς, Μελήτον, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

Qui locus nostro plane gemellus. Quid moverit Schweighæuserum
ut Cleomenem citharædum, non poetam, faceret, non exputo. Idem
esse videtur, cujus mentio fit a Chionide sive alio, XIV. p. 638. D.
ubi non opus erit cum Casaubono legere Κλεομάχος, si in Cratini
Bubulcis probaris τῷ Κλεομάχου, ut mox in Horis; ut scilicet Cleo-
menes fuerit Cleomachi filius. Sed hæc, fateor, incerta.

1349. Imo ad v. εἴ spectat Porsoni nota.

1358. τοῦτον τὸν πόδ' ὀρᾷ Porsonus, ut me aliquando monuit
Kiddius.

1546. ἀργὸν διατριβὴν ex Isocrate Panegyri. T. I. p. 188, 4. Auger.
(49. C. HSt.) citat Porsonus in schedis.

* "In hoc spatio fuerat nomen proprium 6 vel 7 literarum quarum duæ ultimæ
τη fuisse videntur." Postea, "Imo credo μέλητον esse."

† Primo ὡς Porson. sed ascripsit, "εἰς plane ms."

‡ Porsonus, "Videtur fuisse ἐφ' ᾧ." Legendum igitur ἐπεὶ ᾧ ἔτει,

EQUITES.

29. ΤΩΝ ante δεφομένων recte delet Porsonus in exempl. Porti, quomodo Bentleius. Ita καπιορκῶ γ' ἐμβλεπόντων, 298. δεομένων, Ach. 537. ἀντιβολουμένων, Vesp. 877. (et forsan καομένης, 1366.) καλούντων, Lys. 510. κληρουμένων, Athen. I. p. 17. A. (Porson. Adv. p. 48.) et Demosth. Mid. p. 322. n. 27. (519). Neque solicitandum λέγοντος in Clearcho Athen. VI. p. 257. A. In Polluce X. 40. distingue, τὸ ναυτικὸν ὑπηρεσίον ἰδίως ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατῖνος προσκεφάλαιον· τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρεσίον μόνον.

32. Porsoni conjecturæ non male objicit Reisigius pp. 73—77. ποῖος, indignantis aut irridentis, articulo carere, ut Plut. 1047. Vide et Jacobs. ad Athen. p. 266. Non interpolandum erat ὁμόσαι in Nub. 1235. sed simpliciter monendum ibi quæstionem esse, non exclamationem. Quod ad rem præsentem attinet, unum hoc constat, pessime conjecisse Reisigium, ποῖον βρέτας θεῶν; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς; cum postulet emphasis, ποίῳν θεῶν; aut certe ποίῳν θεῶν βρέτας; unde poterat opimum proceleusmaticum istis tredecim p. 86. addere. Vides etiam eum pejorem distinctionem retinuisse, ne quid cum Porsono commune haberet. Sed satis erat verbo dixisse, ista præclara emendatione metrum disperdi. Ejusmodi synizeses tragicorum esse proprias monet Elmsleius ad Med. 1129. [Excipiendum Θεαγένης. Viro egregio non repugnant Θουκυδίδης &c. Addo, raro in Aristophanis senariis occurrere πόλεως, ὕβρεως, &c. trisyllaba, nisi ubi metrum patiatur πόλεος, ὕβρεος, &c. Quod non fugisse videtur Dawesium, p. 313. = 543. K.] Epicharmus Athen. VI. p. 236. A. τούτοις ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι. Dedissent saltem τούτοισιν. Sed hic locus, sive genuinus sive spurius, sive sanus sive corruptus, nil ad Atticos. Minus etiam obstat alter versus, ἀλλ' αἰὲ τοὶ θεοὶ παρήσαν, χυπέλιπον οὐπώποκα, qui cum ceteris in Laertii Platone dudum est fraudis suspectus. In Cratino Hephæstionis p. 89. ed. Gaisford, χαίρετε πάντες θεοὶ πολύβωπν ποντίαν Σέριφον,

lege OCOI, scilicet ναίετε. Menandro e conjectura tribuit Heerenius Stob. Ecl. p. 36. nam auctoris nomen e mss. excidit,

τας θνητῶν δ' ἐγὼ

χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

Sed tragici esse, ob alias rationes monet A. Meineke, Quæst. Menand. p. 18.

124. Alibi Porsonus, “διεχρήτο Athen. XI. p. 460. C.”

276. Nil verius Porsoni emendatione; pronomen poscit sensus. τόνδε in τόν γε, hoc in τοίγε abiit. Thesm. 563. ἐπεὶ τόδ' pro ἔπειτά γ' e Kusteri emendatione Brunckius. De τοίγε vide ad Thesm. 716. et addenda.

364. Similis plane variatio Lysist. 460. ubi Junt. et Rav. οὐκ ἐξέλκετ', i. e. οὐκ ^{ξε} ἔλκετ'.

435. καὶ servare debebat Porsonus; Vide Nub. 1003. Ran. 973. Eq. 342. 525. 800. 870. 1031. (ubi confer Vesp. 919, 920.) 1205. Ach. 189. Pac. 525. 595. Non quod alterum prorsus damnum; Cratinus Junior Athen. XIV. p. 661. E. λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.

438. Alicubi notat Porsonus, huc, opinor, respiciens, “τέρθριοι. Schol. ad I. 566.” Nempe ad Apollon. Rhod.

463. In Alcæo γαλαθηνοῦ μνός e ms. legendum. Pors. Opusc. p. 187.

484. In Diphilo ἦγε Burgesium meum jure offendit. Lege εἵτε, collato Hermanno ad Vigerum n. 311.

523. Cratinus Suidæ v. μαρίλη, ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων. ἔφθη Porsonus ad Ach. 350. Legendum,

— ὤ ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.

Ibidem distingue, χαλκεὺς οἶά τις γέμων καπνοῦ καὶ μαρίλης.

In Aristoph. fr. inc. 97. lege e Porsoni Photio,

τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμας ἔξει νόνας.

τὴν φάρυγα μηλῶσαι ms. Gal. ex vicinis orta. Heniochus Athenæi XI. p. 483. E. πιεῖν, πιεῖν τις ἐγχείτω, λαβὼν πυριγενῇ κυκλοτερῇ βραχύωτον παχύστομον κώθωνα παῖδα φάρυγος. Malim,

πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῇ
 λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῇ παχύστομον
 κώθωνα παῖδα φάρυγος.

539. Gregorium contulerat Muretus V. L. XVIII. 16. Appianum et Claudianum Kusterus. Addit Gregorium Apologetic. p. 3. B. Gatakerus A. M. P. IX. p. 498. F. quem indicavit Burgesius. De τοιχαρχεῖν vide Suidam, et Kusteri notam.

597. Alibi Porsonus, "οἱ δὲ σκόροδα Athen. XI. p. 483. E."

673. ὑποδραμῶν servandum esse agnoscit Hermannus Doct. Metr. p. 129.

723. ἐξελθε δῆτα, δημίδιον ὦ φίλτατον Porsonus in exempl. Porti.

756. Recte Brunckius, et ante cum Bentleius, (conferens Eccles. 236.) εὐμήχανος πορίζειν. Vide quæ pererudite disserit ad Aeschyli locum, Pr. 59. Blomfieldius noster, et adde Kiddium ad Dawes. p. 87. qui nescio quo casu Porsono tribuit editionum lectionem in Aristarcho Stobæi LXI. p. 387, 23.

784. E scholio τοι confirmat Reisig. p. 150.

803. Adde Nub. 471. Sophocles, Polyxenæ fr. III. Stob. XLVII. p. 344, 4. (187.)

ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
 οὐτ' ἐξεπομβρῶν, οὐτ' ἐπανχμήσας, φίλος
 βροτοῖς ἂν ἔλθοι γ' εἰ δίκην λόγων ὄφλοι.

Ita Brunckius et fere Grotius. Trincavellus, βρωτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων ὄφλαι, et sic Gesnerus, nisi quod βροτοῖς. Brunckii ms. λόγους. Quare lege,

βροτοῖς ἂν ἐλθὼν εἰς λόγον, δίκην ὄφλοι.

818. Corrige, "παῦ οὗτος καὶ μή μοι olim Porsonus in exempl. Porti, sed postea mihi dixit se malle παῦ ὦ οὗτος." Elmsleius (Class. Journal N°. XV.) ad Herc. F. 1410. παῦ παῦ οὗτος, καὶ μὴ——collato Photio v. παῦ. Adde Casaubon. ad Athen. VIII. p. 349. F. Anim. p. 608, 50. et ad Strabon. VIII. p. 528, 19. ed. Ox.

856. Suidæ Ed. Med. Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. μὴ πείθου τοῖς διαβαλλουσι. Unde supplendum Kusterianam T. II. p. 556. monet Porsonus.

863. Alibi Porsonus notat citare Athenæum VII. p. 299. D.

877. τηλικούτον ante Brunckium dedisse edd. Bas. 1532. et Zanetti notat Porsonus.

889. Adde Elmsleium ad Med. 1128.

971. Eurip. Andr. 214. Θρήκην, χιόνι τὴν κατάρρυντον. Quod quivis conjecerit, ab adolescente Porsono notatum reperio in exemplo Porti, πᾶσι τοῖς ἀφικνουμένοις. Concinnius,

ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-

σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις.

πᾶς passim irrepsisse, neque multo rarius excidisse, vulgo notum; vide Porson. ad Phœn. 1354. Eundem Adv. pp. 96. 97. 110. (in Thucyd. VII. 33. lege e mss. σχεδόν τι) 150. (in Calvo Quinct. IX. 3. 56. Aquilæ *omnium legum omnia judicia* probasse videtur) Opusc. p. 208. 268—9. et Kiddium ibid. p. 374. Vide Addend. ad Plut. 886. et hujus libri indicem. Av. 483. πάντων omittit Portus. Posidippus Stobæi LXXV. p. 452, 46. (333.) υἱὸν τρέφει τις καὶ πένης τις ὦν τύχη, Trinc. Gesn. τρέφει πῶς Grotii ms. Lege πᾶς. In Acharn. 720. πᾶσι pro τοῖσι e Rav. Elmsleius.

1015. Aesch. Suppl. 884. ὑπρογασὺ λάσκει Ald. unde forsan ultimum assumendum. Cum Diogene comparandus Lucianus Amor. 54. T. II. p. 457. ἀπερῥάγη, μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία καλλίων. (Aeschyl. Myrmid. IV. Tom. VIII. p. 199. ed. min. Butleri.) Lege, ἀπερῥάγη, “μηρῶν—ὁμιλία,” κλαίων.

1105. πυκνός. Vide Porsonum ad Eq. 42. 165. 746. Eccl. 283. Advers. p. 75. Bekkeri Lex. SG. p. 299. πυκνός, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἔστι πυκνός. Semper ita Ravennas; vide Inv. ad Pac. 681. (679. K.)

1155. Plutarch. Erotic. init. οἶσθα οὖν—; Οὐκ, ἀλλὰ εἴσομαι λεγόντων.

1328. Apponam ipsius Porsoni verba, quæ debeo amicitiae viri literatissimi, Martini Davy, S.T.P. “ἀρχαίῳ edd. mss. Cum in his “versibus dithyrambicas ampullas affectet comicus, lege cum He- “sychio ms. τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ. Vide Valckenær. ad Euripid. “Phœn. 120.” In Ach. 180.—χαι recte servat Bekkeri Lex. SG. p. 459, 6. Ibid. 569. lege τειχομάχας ἀνὴρ. ῥιγομάχας Lucillii Ep. VI. T. II. p. 318. Brunck. ἰθυμαχᾶν πολιητᾶν malim in Simonid. fr. XXXIII.

p. 370. Gaisf. βιβλιολάθας dictus Didymus, Athen. IV. p. 139. C. βακτροφόρας, αἰθεριβόσκας, Cercidas Laertii VI. 76. ἑκατογκεφάλαι Nub. 335. ἀνχμηροκόμας Anaxandrid. Athen. IV. p. 131. B. ubi pro βούτυρόν φασ' egregie emendatur βουτυροφάγους (*Edinb. Rev.* N. V. p. 191.) nisi mavis propius ad literas, βουτυροφάγας. Γαφάγας dictus vermis quidam, dialecto Syracosia; Hesychius. ὀνοματοθήρας Athen. XIV. p. 649. B. et alibi. [Dorice audit ὕδατοπότας Lamprus Musicus a Phrynicho Athenæi II. p. 44. D.] Obiter moneo, post Kidd. ad Dawes. p. 349. non obtrudendas esse has formas orationi seriæ, ut Nub. 982.

ACHARNENSES.

138. **I**STORUM sensus est, ut videtur; “τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ Suid. ed. Med. in εἰ μὴ et ψυχροῦ. Priorem locum omittit ms. et in posteriore cum edito consentit.”

254. Δαιταλέων fr. 3. τί ποτ' ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν; Legendum puto, τοῦπύειν. Cum Menandro compara Aristoph. Polyid. fr. 1. ἰδού δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναικὰ σοι | Φαῖδραν. Antiatticista Bekkeri p. 81. v. Αἰτεῖν. Ἀλεξίς δ' Ἐπικλήρῳ, ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα, ἀλλ' ἐγωγε, παῖ, δίδωμι καὶ ποήσω πάνθ' ὅσα οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

ms. ἐγὼ παῖ et αἰτεῖ παῖ. Repete duas literas, ἐγωγ' ὦ παῖ.

270. πολλῶι, πολλῶν. Vide ad Plut. 187. Vesp. 724. Amipsias Laertii II. 28. Σώκρατες, ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ', ἥκεις. Lege ὀλίγῳ, πολλῶ, et quod ad sententiam confer Antiphontem Xenophontis Mem. I. 6. 11. ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τοι σὲ δίκαιον μὲν νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν, et quæ sequuntur.

Schol. 278. Hanc notam suo loco repone, et adde, *Contra in Pol- luce* II. 112. pro ΚΑΛΛΙΕΤΩΙ κωμικῶ, *Porsonus Opusc.* p. lvii. ΚΑΛΛΙΕΤΩΙ, i. e. Καλλίαι τῶι κωμικῶι. *De Athenæi loco*, (XV. p. 668. C. et *Casaubon.* p. 947, 42.) *vide ibid.* p. 248.

317. (male 318.) Philetæri comœdiam Κέφαλον memorat Suidas.

487. καρδία vocativum in Aeschyl. Eumen. 103. Porsonus e Rob. et ms. Guelph. Vide Kidd. ad Dawes. p. 451. Εὐριπίδῃ in Acharn. 451. codices, in Hermesianacte Athen. XIII. p. 598. E. Porsonus Opusc. p. 245. θεὰ Marklandus Iph. T. 1233. Lysist. 874. Μυρρίνη ed. Kusteri, non Juntæ. Vide ad Nub. 270.

671. Corrige, “ἀνακυκλῶσι] λ om. Suid. ed. ms. θασίαν. θαρσίαν κυκῶσι *Med. Ald.* θασίαν κυκῶσι *Kuster.*”

710. μέντ' ἄν etiam Elmsleius. Verum puto μέν γ' ἄν, et μέν γ' malim Thesm. 811*. Photius, Μένγε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ μέν. Pro μέντοι rectius dixisset μέν γάρ (Vide Hermann. ad Viger. n. 296. b.) cum quibus etiam confunduntur, ut in Demosth. de Corona p. 152. n. 165. (257.) pro sanissimis ὁ μέν γε φίλος καὶ σύμμαχος, optimus codex ὁ μέν γάρ &c. sed recte dat μέν γε p. 170. n. 322. p. 172. n. 336. p. 173. n. 354. (288, 23. 291, 17. 295, 2.) et in F. L. p. 254. n. 458. (420, 22.) Has particulas sæpe adhibent, ubi antithesin argutiorē, aut accuratam enumerationem affectant. Herodotus I. 145. Πελλήνη μέν γε πρώτη, vulgo μέντε. Idem VI. 46. ἐκ μέν γε τῶν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ, ubi gravissime errat Larcherus, VIII. 65. ἦν μέν γε κατασκήψῃ. Vide Nub. 484. 1385. Thucyd. I. 40. Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε. I. 70. οἱ μέν γε νεωτεροποιοί. VI. 86. ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοί. Interdum supprimitur apodosis, ut Thucyd. III. 39. ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν. Aristoph. Nub. 1174—8. sensus est, νῦν μέν γάρ δριμύ βλέπεις, τότε δὲ ἡλίθιον. Lys. 1167. supple, τὰ δ' ἄλλα ἴσως ἂν συγχωρήσαιομεν.

718. Imo in Antiphane τῷ κήρυκι vertendum, *the public cryer*; quare locus non officit Porsono.

788. In exemplo Brunckianæ Porsonus, “χῶρος J.” i. e. Juntina. 1515. “Vulgatum recte exhibet Athenæus IX. p. 575. A.”

796. In Epicharmo perspicuum est legisse Porsonum,
κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γὰρ μὰν ὑπὸ δέλοις,
quomodo partim emendant. In Inscriptione Delphica apud Dodwell.

* Ram. 292. τότε μέν βοῦς tres primæ, Bas. 1. Tacet Porsonus de B. qui teste Bentleio habet μέν γε. Vide meam Collationem.

Itin. t. II. p. 507. ΟΔΕΛΟΣ et ΗΜΙΟΔΕΛΟΣ pro ὀβολός et ἡμιωβόλιον.

850. οὐδ' deleverat Bentleius, teste Elmsleio.

1052. Porsonus in exempl. ed. Brunck. τόνδ' ἀλάβαστρον] "τὸν J." i. e. Junt. 1515. "ἀλαβάστους usurpat Alexis apud Athenæum VIII. p. 365. D."

Schol. 1091. Lexicon SG. (Montefalc. Bibl. Coisl. p. 479.) Λάγανα: πλακούντια ὡς πυρώδη. Corrige e Photio apud Porson. ad Plut. 138. καπυρώδη, et utrobique dele ὡς ex var. lect. natum; καὶ et ὡς, (i. e. S et ς) passim confundi notum.

1193-5. Ergo legendum, ut fere Elmsleius,

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι,

Δικαιοπόλις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,

κατ' ἐγχείνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

VESPÆ.

83. PORSONUS in exempl. Porti, "Socratem perstringit, ut subinnuit Scholiastes."

86. De his elisionibus vide Porsonum apud Kidd. ad Dawes. p. 431.

97. Postea, ut ab amico didici, existimavit Porsonus, ἄν, vocali producta, retinendum esse, saltem apud recentiores comicos.

213. Ibi minus caute damnat ἀπεκοιμήθημεν Porsonus, satis defensum a Xenophonte apud HSteph. Thes. T. II. p. 291. D. Alia dat Sturzii index. Herodotus VIII. 76. οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτός, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο. E quibus locis apparet, vocabulum esse militare, qualia in hac scena affectant servi; et significare, φυλακὴν καταλύειν, v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare, Addend. ad Plut. 300. ἀποβρίζειν, Theocr. Epigr. XXI.

249. σὺ delet, et 263. ὅταν τοῦτ' ἦ legit et Elmsleius *Ed. Rev.* N. XXXVII. p. 89.

257. Phrynichus Bekkeri p. 61. Πρῶτον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν
πρῶτον.

368. Ita Bekkeri Lex. SG. p. 406. ἀνόμεν' restituit Aeschilo
Suppl. 54. Porsonus Opusc. p. 209. In Eurip. Androm. 1133. non
protinus spernendum ἦνεν. In Platone Cratyl. p. 415. A. recte ἄνειν
Heindorfius. Aeschylus Stobæi CXVII. p. 599, 2. (485.) οὐτ' ἄν τι
θύων οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς. λάβοις schol. Venetus Homeri, et Eu-
stathius. Libenter legerim ἄνοις. Ab ἄνω vetus substantivum ἄνη, quod
servandum videtur in Aesch. Theb. 719. Vide Albertum ad Hesych.
v. κατάνεται.

393. καταπάρδω in schedis Porsonus, errore pro ἀποπάρδω, quo-
modo citat Elmsleius (*Cl. Journal* N. XV.) ad Herc. F. 884.

396. Mihi, et quod pluris est, Elmsleio ad Med. 1120. satisfacit
Porsoni emendatio. I. ὦ μίαρ' ἀνδρῶν. Vide Porsonum ad Ran. 859.
et si tanti est, adde, partim ex Anonymo in Porsoni schedis, Eur.
Hec. 707. Hipp. 848. Bacch. 370. Heracl. 567. (forsan huc re-
ferendum Soph. Trach. 307. monet Elmsleius) Sophoclem, ut videtur,
Athen. XII. p. 584. E. Alcmanem XIII. p. 601. A. Diogenem XIV.
p. 636. A. Phavorinum Stobæi LXIV. p. 410, 29. Schæferum ad
Bos. Ellips. v. θηρίον. Callimachus apud Bentl. ad Fragm. XCIII.
Porsonum Append. Toup. p. 487. ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ δένδρεων φαύλη.
Euripides Andromed. apud Athen. XIII. p. 561. C. τίμιος θεοῖς ἔση.
Imo θνητοῖς. Sed lenius θεων.

II. ἀνὴρ *omissum*. Vide Porson. ad Pl. 144. 258. Nub. 545.
Eq. 1274. Ach. 978. Vesp. 918. et Elmsleium ad Œd. T. 551. Addo
Eurip. Orest. 1400. Inus fr. VI. Sophocles Creusa, Stob. LXXXIX.
p. 503, 46. (373.) ἄνοσον ἄνδρ' Grotius. Philoxenus Athenæi I. p. 5. C.
ἀνδρὸς supplet Casaubonus. Equit. 514. ἀνδρῶν pro αὐτῆν Suidas v.
πειρῶν. Ita in Axionico Stobæi II. p. 29. (9.) recte αὐτῶν omittit,
ἀνὴρ servat, Salmasius. Equit. 869. Ravennatis ope lege, κρίνω σ'
ὄσων γ' ἐγὼδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον, e formula. Vide 762.
Ach. 697. Inscriptio Coll. Trin. Cant. ΕΠΕΙΔΗ ΤΡΟΙΗΝΙΟΙ
(ita semper, non Τροιζ.) ΓΕΓΡΑΦΑΣΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΨΗΦΙΣ-
ΜΑΤΙ ΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΟΤΙ ΑΝΗΡ ΑΓΑ-
ΘΟΣ ΓΕΓΟΝΕ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟ-

ΙΗΝΙΩΝ. In Antiphane Athenæi X. p. 451. A. dubitabam an supplendum,

πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, ῥήτωρ ἀνὴρ
ἄφρωνος, ἦν μή περ γ' ἀλφὶ τρὶς παρανόμων;

Adde Suidam v. Κροῖσος, in nota ad Lysist. 361.

III. ἀνὴρ *irrepsit*; Porsonus ad Nub. 129. 138. Vesp. 897. Lys. 455. Ibid. 368. οὐκ ἔστιν ἄρ' Εὐριπίδου probabiliter Bentleius. (Eq. 134. ἕτερος αὖ Bentleius; sed vide addend. ad Plut. 1012.) In Aeschyl. Theb. 396. ἀνδρῶν pro ἄστρον Etymol. p. 753, 22. ubi tacet de ms. Dorv. Porsonus. Eur. Hec. 852. et Med. 299. ἀνδρῶν male Aristot. Suspecta vox ibid. 1225. ubi non omnino mihi satisfacit Elmsleius, (suæ ed. 1197.) de tautologia, θνητῶν, ἀνὴρ. Non decerno inter ἄνδρας et παῖδας Lysistr. 1085. Gnomæ Wintertoni p. 503. ἐλευθέρον γὰρ ἀνδρὸς τάληθῇ λέγειν. Ita Aldus post Theocrit. unde hausisse videtur Gesnerus Stob. XI. p. 136. Possis ἐστί pro ἀνδρὸς, sed facilius et melius, ἀνδρὸς δ' ἐλευθέρου 'στί. In Menandro Cleric. p. 154. pro γαμεῖ quod habet Stobæus LXVI. p. 419, 47. (279.) male ἀνὴρ, sed ex sequenti, ed. Gellii 1469.

IV. ἀνὴρ et ἄνθρωπος *confusa*, Porson. ad Nub. 110. 524. Gaisford. ad Solon. V. 71. Vesp. 729. ἄνθρωπος Phrynichus Bekkeri p. 20, 16. Menander Stob. CX. p. 580, 5. (461.) ἄνθρωπος ἀτυχῶν σώζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. σώζεται ταῖς ἐλπίσι Grotii ms. ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσι Gnom. εἰς ἐλπίδας.

V. *Superlativus pro positivo irrepsit*. Vide Collat. Nub. 264. In Nub. 1042. δειλότατον Rav. Dorv. et Schol. δίκαιος pro ἄριστος jure receptum Aeschyl. Theb. 598. Gnom. εἰς εὐγενῆ. Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής. Possis δίκαιος, ἀνὴρ δὲ χρηστὸς, et forsitan aliter. In Antiphane Athenæi IX. p. 402. E. φαῦλ' pro φαυλότατ' recte ms.

532-4. ἀγὼν νῦν, et γένοιθ', οὗ-τός γ' Bentleius. ἐστὶν ἀγὼν malunt, ni fallor, et ἔθ' ἀγὼν Eur. Phœn. 597. Vix opus. Pac. 275. ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.

558. κἀντιβοληθεὶς καὶ τήν, 563. κακὰ πρὸς τοῖσιν νῦν οὔσω, 568. συγκύπτοντα βληχᾶται Porsonus in exempl. Porti.

613. Hinc firmari lectionem scholiastæ Townleio-Burneiani

Iliad. π. 134. ποικίλον, ἀστερόεντα, κακῶν βελέων ἀλεωρήν, Kiddio monente agnovit Porsonus. Vide illum ad Dawes. p. 83.

640. Voluit Porsonus, "Æd. Col. 693." i. e. 659, 60. Br. ὁ νοῦς ἔταν Αὐτοῦ γένηται. Philoct. locus est 950. Br. ἐν στυγερῷ γενοῦ.

671. Vide Porson. Præf. Hec. p. LIV.

682. Corrige, "σοὶ δ' ἦν τις γε διδῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾶν Ald. Junt. 1. σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾶς Junt. 2. et Rav. nisi forte hic ἀγαπᾶν." Aldina lectio nata e 691. Potuisset Porsonus σὲ δ' εἶν. Vide Brunck. ad 678. (676. K.) Nub. 689. πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνία; æque bonum, si dedissent libri, Αμυνίαν. Hic servo σοί.

708. πυριάτη. Vide Schweigh. ad Athen. XIV. p. 658. E.

724. Vide Brunckium et Schæferum ad Pseudo-Phocylidem p. 159. ed. nov. Gnomiorum.

798. ἀνοικοδομεῖν in Machone Scaliger apud Grot. Exc. p. 997.

842. In schol. καταλυθῆναι——τὸν Δία διαδέξάμενον recte Ruhnkenius e schol. Platonis p. 2.

870. προπύλαιε Bentleius et Brunckius, sed hic male repudiat inaddendis, et alia peccat.

976. In Dawesii sententia de vi metrica τοῦ ῥ perstitisse Porsonum tradit Kiddius ad Dawes. p. 285.

1020. In Babrio mirum est dedisse Tyrwhittum,

περιϋόντες ἐλέγοντο· τίς γὰρ ἀγροίκων,

ex interpolatione vel Nat. Comitissæ, vel Bentleii Diss. Aesop. p. 145. ἔλεγον Tzetzes XIII. 269. Addo Pherecraten Lex. SG. Bekkeri p. 373. v. ἄκυλος. Καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας. Vide Elmsleium, Ed. Rev. N. V. p. 189. Sed in Vespis legendum πειρῶν cum Brunckio et Ravennate. περιήει vel περιήειν apud schol. refer vel ad περικωμάζειν vel ad περινοστών Pac. 762.

1024. In Babrio ἡδὲ ταῶς εὐπήληξ Tyrwhitt. p. 51. e ms. Harl. In Platone, sive potius Aristophane, ὅδ' etiam Hermannus, et loca recte disjungit. Sententiam suam repudiasse videtur Porsonus, quum ad Toupium locum (p. 313. Oxon.) taceat.

1057. Porsonus in exempl. Porti, "Vide Toup. in Longin. p. 248. ed. 4to." Scil. ad Fr. V.

1076. ἐκδραμόντες δουρὶ ξὺν ἀσπίδι tres primæ, δουρὶ καὶ ξὺν ἀ. post Fl. Christianum Porsonus in ed. Porti, conferens Eq. 608. (607.) Ach. 532. Eur. Hec. 146. (143. Pors.) Phœn. 364. (372.) Plaut. Asinar. I. 3. 11. Si de re notissima plura vis, adi Auctar. ad Porson. Opusc. pp. 385, 6. Sed hanc conjecturam eum repudiasse liquet; vide ad Pac. p. 153. v. 11.

1122. In Athenæo διο merum esse errorem puto, ortum ex male formato aut minus intellecto nexu pro εω.

1223. Distingue post βοώμενος. Vide Eur. Helen. 1450. et de similibus, αὐλεῖσθαι &c. Schw. ad Athen. XIV. p. 633. E.

1281. Adde Eccles. 1062. e Rav. δριμ-υπο-τι-τριμματο-

1348. Alibi Porsonus confert Theocr. X. 55. et Schol. et Alexin Athen. VIII. p. 365. C.

1422. In marg. Brunckii notat Porsonus, εἰδεῖν sine ἀν dare Juntinam 1515. et Athenæum VIII. p. 351. E.

1472. τὴν νῦν διάθεσιν Eupolidi Suidæ v. βαστάσας restituunt Gaisfordius ad Heph. p. 45. et Porsonus in mss. comparans Phrynichum Harpocratonis v. διάθεσις. In Eupolide Schol. Nub. 997. mirum est neminem probasse Kusteri emendationem, τοῦ νῦν τρόπου.

1473. In schedis Porsonus ἐπ' αὐλείοις. Sed ita dudum emendarat Piersonus ad Mærin p. 88.

1519. Euripides fr. inc. 8. (Stob. IV. p. 53, 10.)

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρόν φρενῶν
εἰς ξυμφορὰν ἴστησι πολλὴν δὴ βροτούς.

(Malim πολλὰ δὴ, ut Ran. 709.) Menander fr. 52. (Stob. XX. p. 172, 13.) τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν. In Hippol. 1462. τόδ' om. ms. Flor. Ceterum de hoc asynarteto adde Hermannum Doctr. Metr. p. 593. In Cratini loco ultimo ῥόδον delet Elmsleius *Ed. Rev.* N. XXXVII. p. 89. et in Diphilo, incertum esse metrum putat, ut et in Platone ibid. XV. p. 700. F. ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύχνον δίμυξον. In Mus. Crit. VI. p. 287. addit Eur. Iph. T. 402, 3. Accedat Pherecrates Lex. SG. p. 379. et Suidæ v. ἀλοάων,

ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.

P A X.

32. SCHOL. Platonis Ruhnken. p. 85. [τέως] ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὕρηται ἀντὶ τοῦ ἔως. λέγει δὲ ὁ ἱπποκομιῶν τὸν κἀνθαρον, "Ερειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων, Τέως ἔως αὐτὸν λάθης διαρράγεις. Unde liquet confusas esse duas lectiones, τέως σεαυτὸν, et ἔως σεαυτόν.

69. Boissonadius; "πρὸς τὸν οὐρανὸν Philemon Lex. p. 149."

73. Alibi confert Porsonus Valck. ad Phœn. 28.

144. *Philisci versum*. In Jacobsii Anthol. Vatic. T. II. p. 445.

181. (non 192.) Vide Porson. Opusc. p. 35.

237. Antea in ed. Porti Porsonus,

(ὅσον κακὸν) καὶ τοῦ πολέμου τοῦ βλέμματος.

Sic Brunckii membr. et Rav. ut videtur; (τὸ βλέμματος, si Inv. fides.)

245. Memini Porsonum probare e schol. ὦ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς. Neque ἐπιτρίψομαι neque ἐπιτετρίψομαι se legisse recordabatur; dubitanter proponebat ἐπιτριβήσεσθ'. Aliquando cogitabam, ἐπιτρέτριφθ' εἰς αὐτίκα, ut 365—8.

379. Actum agit, tum in hoc loco, tum in Menandro Suidæ v. ὦ μέλεε, Augustus Meineke, Cur. Crit. p. 16. quod et alibi sæpe ei contigisse ostendit Vir Doctus, *Classical Journal*, N. XXXIV. p. 306-310. Addo locum ex ejus Quæstionibus Menandreis, p. 10. "Alia ex aliis scriptoribus petita tetigi Cur. Crit. p. 33. quibus Plutarchum addas licet, Vol. I. p. 156. Cor. ubi integrum habes Solonis senarium, ab interpr. non animadversum, ideoque a Brunckio cum aliis quibusdam neglectum. Neque desunt contrarii erroris exempla, cujus generis latent adhuc multa apud Athenæum, velut lib. I. p. 8. et VI. p. 230. ubi *gaudebo si qui in eadem nobis cogitandi vestigia inciderint*." Etsi nimis iniquum, aut potius ineptum est, sicubi duo critici in eandem cogitationem inciderint, statim in altero furtum suspicari, *Nescio quid peccati portat hæc purgatio*. De p. 8. obscurior res est. Vix ignorare potuit Meinekios, a Porsono Adv. pp. 45—6. Amphidi restitutum esse versum, ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε. In Eubuli loco prætermissa esse a Grotio Exc. p. 659.

ista, ὃν φασι ποι κληθέντα &c. monet Schweighæuserus. Mihi oborta est tenuis quædam suspicio, Machoni tribuenda esse. Sed illuc redeo; forsân dicet Meinekîus se de tertio loco agere, nempe de his, ἀγαθὸς ἂν πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας, &c. quæ sane si quis Cratino adempta ipsi Athenæo assignet, non valde repugnabo. Sed in p. 230. omnia, quantum video, apud Schweighæuserum rectissime distributa. An hoc vult vir doctus, verba οἶδα δὲ καὶ γὰρ &c. in antiquis editionibus Alexidi male continuari? Atqui id suspicatus est ipse Casaubonus, plane docuit Porsonus Adv. p. 78. Quare exspecto quid rei sit; et *gaudebo*, si causam ostenderit Meinekîus, quominus Schutziis et Fiorillis accenseatur.

463. Alibi citat Porsonus Wass. ad Thucyd. V. 17.

600. ἡδέ. Vide Marklandum ad Iph. A. 812. Kidd. ad Dawes. p. 500. (Myrtilum sive Eupolin persanare conatus sum Auctar. Porson. Opusc. p. 384.) In Eupolidis loco, de quo Gaisford. ad Heph. p. 277. et Meinekîus Cur. Crit. p. 58. κύτισόν τ' ἡδὲ σφάκον ni me fallit memoria, Porsonus apud Censorem, (*Crit. Rev. March* 1805.) Roberti Walpole, *Scarce Translations*.

602. Diodorum primus contulit Leopardus Em. V. 14. citatus a Kiddio ad Dawes. p. 501.

642. Vide ad Lys. 508.

699. Alibi Porsonus, τὶ δαί;

732. Corrige, "*Corruptum censet Porsonus Præf. Hec. pp. lv, vi. Notat,*" &c.

Ibid. Antiatticista Bekkeri p. 109. Νουνεχόντως Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει.

847. In exempl. Porti Porsonus: "ταῦθ'; Ὀπόθεν; vel, τάσδ'; Ὀπόθεν;" Sed Ravennatis ope legendum videtur;

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; πόθεν; TP. ἐκ τοῦρανοῦ.

De qua crasi vide Porson. ad 198. Paulo ante 821. articulum dat Ravennas;

μικροὶ δ' ὀρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι

ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνν.

855. Mecum distinguit Hermannus ad Antig. 628. et quod serus video, jam olim explicuit Bisetus. Cum Diphilo confer Timoclem

Clem. Alex. Str. IV. p. 566, 7. *κάνθάδ'* pro *κᾶτα δ'* reponendum supra 631.

891. Antea Porsonus notarat, *τοῦ πτάνειον ὡς*.

916. Cum Aldina consentit Juntina prior, cum Suida Juntina secunda, et Ravennas. Athenæus XI. p. 485. A. *τί δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν*. i. e. *τί δῆτ' ἂν εἰ πίοις*. Etiam in Aeschyl. Eumen. 849. 882. St. *νέων* excidisse puto; Vide *Class. Journal*, N. III. p. 654.

941. *θύρασι* verum esse monet Elmsleius ad Med. p. 157. not. (a.) Vide etiam p. 118. not. (b.) Meminisse debebam me olim ex Porsono audivisse, veteres dixisse TAMIASI, &c. non TAMIAISII, unde re-tenta Ὀλυμπίασι, Πλαταίασι. Omnino vide Elmslcium, *Ed. Rev.* N. IV. p. 323.

991. Alibi citat Suidam v. *κορκορυγᾶς*.

1197. ὅσ' Florens, ut e versione liquet; et 1249. ὡς.

1269. Eadem variatio, Nub. 876. Vide Plut. 88. Lys. 881. Vesp. 685. ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατὰπυγον, Χαιρέου υἱὸς, Ὡδὶ διαβάς, διακινήθεις τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς. Vide Elmslei. ad Œd. T. 1167.

1285. *θωρηχθεῖς*, *ebrius*, Theognis 508. indicante Porsono.

A V E S.

48. BRUNCKIUS; "Kusterus e conjectura ut videtur dedit ἡ πέπτατο." Porsonus, "πέπτατο Bas. 1547." Ex Juntina secunda scilicet; e Basiliensi Portus, unde Kusterus.

139. In Hipponactis loco, (Polluc. X. 75. Toup. Em. T. II. p. 554. ed. Oxon.) collato Hemsterhusio lege et verte,

στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκκος.

Destillant, quomodo in torcularis lacum destillat saccus colatorius.

172. *τί ἂν οὖν ποιοῖμεν* alibi Porsonus, ut postea Br. e mss.

269. ἄλλ^ο (i. e. ἄλλος) pro ἄλλ' Porsonus apud Tyrwhittum; *Class. Journal* N. XXVI. p. 337.

270. Alibi Porsonus; “δήπω J.” i. e. Junt. 1. “Sed δήπων Athen. IX. p. 397. E.”

386. Dele ista, *Vide an &c.* De ἡμιν, ὑμιν, vide Porson. præf. Hec. p. 37. ad Plut. 286. et Pac. 582. Elmslei. Præf. Œd. T. In Lys. 124. ἐστὶν ἡμῖν quivis emendabit.

446. Notat Porsonus citare Suidam v. ταυταγί, ubi ms. ὀρνέον male pro ἐν ὄρνισι.

514. δεινότατόν γ' alibi Porsonus, ut postea Brunckius. Vide Vesp. 603. Ran. 730. In Pherecrate Schol. Eq. 420. γ' addit Suidæ v. ἀκαλήφη ed. Kust.

515. In schedis Porsonus, ὄρνιν ἔστηκεν, ut postea Brunckius.

521. Vide Porson. ad Pac. 649. Demosthenes c. Aristocr. p. 421. n. 183. (659.) ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων. In Strattide ms. ἡ μέγα κλέος ἰδέ. Quod fere nescias utrum e superiore versu defluxerit, an corruptum sit ex ἡδε, varia lectione pro ἡ. Prius putat Aug. Meineke, Cur. Crit. p. 70. qui Μεγακλέους timide conjicit. Subaudiendum παλλακῇ, vel potius γυνῇ, per ironiam qua et nostrates utuntur. Compara ἡ δὲ Διοπαίθους ἀειδὴς Τέλεσις, Philetær. Athen. XIII. p. 587. E.

649. Ut hic δεῖνα, ita in Eurip. Helen. 1155. δεινὰ similem vocem δεῦρο oblitteravit. Lege ὅς τὰ θεῶν ἐσορᾷ

δεῦρο καὶ αὐθις ἐκεῖσε

καὶ πάλιν ἀμφιλόγοις

πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.

Dubitanter posui ἀμφιλόγοις pro ἀντιλόγοις. Ceterum confer Aristoph. Ran. 1109. Av. 425. Schol. ibid. ad 347. et de τὰ θεῶν Elmsleium ad Heracl. 618. Sed optimus interpres erit ipse Euripides Troad. 1204.

τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,

ἐμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε

πηδῶσι.

659. λέγων—ἄγω Ald. λέγω—ἄγω Junt. 1. λέγων—ἄγων Junt. 2. Vide Porson. ad Hec. 578. ubi ms. Paris. 2713. habet a manu prima λέγων, imo forsan λέγω, certe non λέγον. In Aesch. Suppl. 117. λέγων vel λεγῶν Aldus, Robortellus, Stephanus.

701. Alibi confert Porsonus Villoison. ad Longum II. p. 88.

705. Hesiod. Theogon. 340. Ἀχελῷόν τ' ἀργυροδίνην cum Winter-
tono Porsonus ad Dawes. p. 176. (312. K.)

718. τὰ δ' ἔργα pro τὰ δ' ἄλλα in Eur. Heracl. 132. tres mss.
apud Elmslei. ad Med. p. 95.

798,9. Imo servandum ὡς Διῦτρεφής, vel etiam scribendum Διει-
τρεφής, docet Elmsleius ad Med. p. 139. Deinde inter Euripidis
loca casu omisi Hippol. 783. quod posuerat, opinor, Porsonus pro
Alcest. 783. de quo vide Advers. p. 222. Sed recte vulgatam defendit
Monkies, citans Porsonum Præf. Hec. p. xii.

807. τύμβουλος. Nempe in epigrammate Anthol. Palat. Jacobs.
T. I. p. 348. de qua Galli, Chardon La Rochette, commentationem
postea in ejus Miscellaneis Literariis recusam, T. I. pp. 93—102. in
compendium redigit, aut ab alio redactam, (*Month. Mag.* 1797.
March. p. 175,6.) exscribit, Porsonus in schedis.

818. Eubulum partim expedit, Advers. p. 124. γεμίζων in γε-
μείζω Aesch. Suppl. 453. cum Stephano puto latere. De loco in-
quinatissimo vide Blomfield. ad Agam. p. 303.

883. Alibi Porsonus; πελεκᾶνι Athen. IX. p. 398. C.

1072. Alibi notat Porsonus, ἐπαναχορεύεται habere Junt. 1. [cum
Ald. J. 2.] sed per γ citare Simsonum Chronic. A. M. 3590.

1238. Prisciani locum interpolasse videntur recentiores; vide
ad Plut. 236. Malim, “*Nos, Gravor—Mente dares. Illi, βαρύνομαι*
τοῦτο καὶ τούτῳ. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ. “Ὅπως μὲν
ὁσμὴν μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὁσμῆς [βαρυνθήτε.]
Κρατῖνος ἐν Πλούτοις, Τῇ ‘μὴ ξυντυχία βαρυνόμενοι.” In Sophocle
priora incerta sunt; sed ὁσμῆς et ὡς μὴ apud Putschium esse puto
varias lectiones ejusdem vocis, ὁσμὴν vel ὁσμῇ. Supple φυλάξομαι.

1364. Oblitus sum monere, τὸν ante λόφον certissime mendosum
esse, judice Porsono. Videtur λαβὼν primo suprascriptum voci
ταυτηνὴ, ad constructionem indicandam, deinde quum ibi irrepsisset,
suo loco motum ut supervacaneum. ταυτηνὴ δὲ λαβὼν Elmsleius, *Quart.*
Rev. N. XIV. p. 449.

1432. Vide Porson. ad Vesp. 953.

1613. ταυταγὶ probare videtur Elmslei. *Quart. Rev.* N. XIV.
p. 449.

1714. Sed vide Suid. v. διαψαίρουσι.

ECCLESIAZUSÆ.

70. **DE** prima in καλὸς semper ab Atticis correpta, præter Brunckium vide Gaisford. ad Markland. Suppl. p. 162. De Philoct. 1381. (1421.) Porson. Opusc. p. 220. In Euripide Stobæi XXIX. p. 200, 8. (129.) μυρίοισι habere Trincavellum notat Porsonus. Gnomæ εἰς εὐτυχίαν. κοινὸν δὲ καλὸν ἐστὶ χρηστὸς εὐτυχῶν.

Versus est Menandri apud Stob. XLI. p. 241, 8. (167.) apud Cler. p. 220. κοινὸν ἀγαθὸν ἐστὶ τοῦτο, χρηστὸς εὐτυχῶν.

Lege ob metrum τοῦτ' ἐστὶ, et compara Demosth. F. L. p. 271. n. 604. (450.) κοινὸν γὰρ ὑμῖν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῦτο ἀγαθὸν γίγνεται. Ita recte mss. sine articulo, qui delendus et in Xenoph. Œcon. VII. 12. (p. 487, 39. HSt.) κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτο ἀγαθόν. Vide Platon. Phædon. p. 63. D. Gorg. p. 505. E. HSt. Ut in Menandro, ita in Thesm. 744. καλὸν pro ἀγαθόν irrepsit; vide Porsonum. Gnomæ;

Εἰς Γυναῖκας. Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς.

Εἰς Δούλους. Δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ.

Recentiores versificatores prodere videntur καλῆς et καλοῦ isto sensu. Hactenus hæc; sed forsitan aliquis malit cum Benteio et Ravennate, καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί. (Atque hoc præferre video Reisigium p. 178.) Primum igitur meminerit, semper fere ubi duplicatur γε, utrique particulæ suam rationem constare, ut Plut. 74. Deinde probet, γ' ἔγωγε apud nostrum jungi. Postremo, ne quem offendat adjectivi positio in Porsoni lectione, ἔγωγε τουτονὶ καλόν, conferat σαπρόν Plut. 542. σαπροῦ Ach. 1100. ἄβυσσον Ran. 138. μέγαν, ἐπίχαλκον, Vesp. 16, 18. ἀπείρονα fragm. hic p. 243. (Epigenem Athen. IX. p. 384. A. Menandrum Piscat. 8. ex Porsoni emendationibus, Opusc. p. 315. et Advers. p. 292.) Verte, *By Hecate have I; see, a fine one.*

115. Vide Valck. ad schol. Phœn. 15. ad Hippol. 191. notas ad Gregor. Dial. Att. XLII. Tyrwhitt. ad Dawes. p. 215, 6. ed. Kidd. Lockius, Paraphras. ad Rom. I. 21. *Set up to themselves fictitious no gods.*

169. Ad Brunckii notam scribit Porsonus, "Sed istam notam"

(ad Suppl. 1181.) "in secunda editione omisit Marklandus, ut et alteram quam supra v. 70. examinandam sibi sumsit Brunckius." Nempe ad Suppl. 728.

173-5. Sed in v. προστάτης, τοιαῦτα intrusit Portus, secuto Kustero. Vocem omnino omittunt Med. Ald. Froben.

289-310. Antistrophica detexerat Bentleius, cujus lectiones exhibet Kiddius ad Dawesii locum. Stroph. v. 8. Χαριτιμίδη Bentleius.

607. Suidæ ed. Kuster. Ἀμαρτεῖν εἶρηκε τὸ ἀμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι. Ποδαπὸνς ὑμας εἶναι φάσκων, ὧ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν. καὶ ὅλως σὺνήθες αὐτοῖς τὸ τοιοῦτο. Porsonus; "Si hujus loci sana lectio est, frustra T. Faber ad Aristoph. Eccles. 607. μείραξ pro puero adhiberi posse negat. Sed indignor Kustero, quod ποδαπὰς ex ed. Med. non reposuerit. Verum altera menda subest. Quomodo enim ἀμαρτεῖν pro ἀμάρτοιμι usurpari possit equidem ignoro. Repone ex ordine literarum, ἀμάρτοιιν. Ita τρέφοιν in fragmento Euripidis apud Etymolog. M. p. 764, 52. quod injuria sollicitat Valckenærius Diatrib. p. 153. Ἀμαρτοῖν bis ex correctione, sed ab eadem manu, et ποδαπὰς C." (MS. C. C. C.) "Kusteri negligentia Piersoni oculis tenebras offudit ad Mærin p. 262. quod fieri non potuerat si alia Piersonus editione usus esset." Vide Grammaticum Hermannii p. 434.

624. De πρὶν, πρὶν ἂν omnino vide Elmslei. ad Heracl. 959. ad Med. pp. 119—121. et si libet, Reisig. p. 65.

646. In ed. 1547. ἐπεπόνθην vertit in ἐπεπόνθειν Porsonus, in tertia scil. persona; vide ad Vesp. 633. Quum ad Med. 863. ἐπεπόνθει citaret, vereor ne consulto id fecerit, putans plusquam perfecti formam, -ειν, -εις, -ει, jam tum Athenis invaluisse. Vide Kidd. ad Dawes. p. 412. Certe Plut. 738. servat ἀνεσπῆκει. Recte an secus, non decerno; tantum dico, immerito culpatum videri Kœnium, quippe qui pro prima persona recte acceperit, etsi non satis clare est locutus. Ejus autem conjecturam, saltem quod ad ἐπεπόνθειν, confirmat C. C. C. apud Burgessium Præsulem ad Dawes. p. 462. (412. K.) Atque ἐπεπόνθη Ravennas. Cum δεινὸν omnino compara Latinorum indignum. Nos, *very hard, shameful, too bad, &c.* Lysist. 1099. δεινὰ idem est atque αἰσχροὶ 1100. Alia exempla dat Reisigius pp. 198. 216. 299, 300.

752. In Heniochi versu νομίζέ σε Grotius p. 169. casu ut videtur, quum νομίζετε notæ præfigat. Illud tamen repetit Brunckius ad Soph. Electr. 4. Omnino comparandus Menander Harpocratonis v. Φυλή, apud Cleric. pp. 52, 54. Integrum locum exscribam, prout exstat in mss. Cantab. Bibl. Publ. D. 4. 63. et Coll. Trin. olim Galeano. μένανδρος δυσκόλῳ. τῆς ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον φυλήν. τὸν νυμφαῖον (νυμφιαῖον Trin.) δ' ὅθεν προέρχομαι φυλασίῳν. φιλόχορος &c. Edd. Aldinæ, μένανδρος δὲ δυσκ. τ. α. νομίζει εἶναι τόπον τὴν φυλήν, λέγων, τὸν νυμφιαῖον δ' ο. π. φυλασίας. Maussacus, τὸ νυμφαῖον—φυλήν ἰών. Nactus scilicet veram lectionem φυλασίῳν, forte distractam in φυλὰς ἰών, supposuit Φυλήν, quod pejus corrumpit Bentleius, Φυλήνδ'. Magis etiam miror viri summi judicium de prioribus; quod non protulisset, si inspecto Gronovio cognosset, ms. Mediceum dare νομίζεται τὸν τόπον εἶναι τὴν φ. Vix opus est ut addam, fuisse in Dyscoli prologo,

τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν· τὸ νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι,
Φυλασίῳν.

Fancy this to be Phyle in Attica. De hoc genitivo vide Collation. Ran. 1065. ubi in Ione possis quidem, sed minus commode, Μακρὰς, non ὄχθῳ, cum χθονὸς jungere. Thucyd. I. 114. τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα—ἐσβαλόντες. Vide Matthiæ Gr. Gr. n. 354. p. 499. νομίζειν hoc usu solenne ut Av. 1366.

817. Videtur Porsonus aut χαλκὸν aut ἀργυρῷ conjecisse.

818. Sed ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν Juntina prior, Brubachiana, Brunckius e ms. Inde potius quam e Ravennate habuisse videtur Invernizius, a cujus textu nullus dissensus notatur in collatione ms. Monacensis.

1133. ὦν post τυγχάνω a tragicis omitti potuisse ostendunt viri docti e Sophocl. Electr. 46. 315. (Eur. Hec. 957. loco suspecto) et agnoverat Porsonus anno 1802. Opusc. pp. 151—3. quod mirum est prætervidisse Hermannum ad Soph. Aj. 9. Sed de comicis et orationis solutæ scriptoribus, sententiam suam non videtur mutasse. Diphilus Athenæi IV. p. 165. F. facile amoveri posset, si nihil aliud esset suspiciosi; Φαίδιμ', ὦν ἐτύγχανεν. Obiter addo, locum Eurip.

Med. 735. συμβὰς καὶ ἀνώμοτος, non officere alteri regulæ ad Hec. 782. prolatae, quum ista verbalia sint participia potius quam adjectiva, imo ipsa participia formæ antiquæ, ut e Latinis constat. Hoc me monuit Porsonus. Athenæus XII. p. 543. B. suis an Theopompi verbis incertum; σωφρονῶν καὶ τῶν ἡδονῶν ἀπασῶν κρείττων. Lege σῶφρων ὢν. Vide etiam locum Dionis Cassii in nota ad Plut. 1062.

THESMOPHORIAZUSÆ.

133. QUAMVIS alieno loco monere visum est, Porsono docente, αἰφνίδιος semper dicere Atticos, nunquam ἀφνίδιος, proinde transponendum, αἰφνίδιος αὐτὸν μόρος Aeschyl. Prom. 681.

169. Corrige, "*sed ibi edd. Med. Kust. τε καὶ διεκίνουν, ed. Ald. τε καὶ διεκοίνου (sic). Quare de ms. intelligendus videtur.*"

292. ὅπως et ἵνα sæpe confundi me monuit Porsonus. ὅπως ex mera glossa oriri potuit, quod in Rav. factum, Nub. 1201. Vide ibi Collationem.

387. Corrige, "*Male Kust. Nempe in nota ad Suidam, cujus glossam ad Eccl. 131. cum Porto refert.*"

444. "Euripidis quosdam versiculos." Scil. Eurysth. fr. 7. In Cyclope ἀθρήσας satisfacit Burneio, Cens. Hecub. Pors. *Monthly Rev. April* 1799. p. 429. et Elmsleio, Heraclid. 341.

450. Sed in Menandri priore loco, πάλιν ἐπεμυκτήρισαν edd. teste Benteio, qui similiter in Philemonis fr. 65. ἐπεθεώρησαν revocavit.

463. Transponit in exempl. Porti Porsonus, ἅτ' αὐτὸς ἐν ἀγρίοις λαχάνοισιν τραφεῖς.

574. ἀλλ' οὐ μὰ Δία σύ γ' ἄψει Porsonus in exempl. Porti.

587. In Eccles. 286. malim λέγειν, μὴ καὶ ποτ' ἐξολίσθη. (καὶ μὴ Elmslei. Mus. Crit. Cant. Part. IV. p. 483.) ὅθεν καὶ φύσει optime mss. Crippsio-Burneianus et Ambrosianus in Isæo Tyrwhitti p. 6. l. 13. pro ὅθεν φησὶ καί.

607. Meinekii causa Cur. Crit. p. 24. notandum, frustra Porsono opponi textum Invernizii, qui hic ut alibi passim, (verbi causa Lysist. 519.) Brunckii interpolationes securus repetere videtur. Hoc etiam post Elmsleii monitum, Præf. Ach. viros doctos fugisse mirum est.

639. Antea in ed. Porti Porsonus, τί δὲ τὸ τρίτον;

669. In ed. Porti Porsonus χρῆν.

709. Porsonus in ed. Porti, "F. ἅπαντα μεστά. Vide Pac. 553."

716. De τοίγε vide ad Plut. 424. Nub. 370. 1256. Eq. 276. Vesp. 1362. Eccles. 573. Lysist. 1034. In Eccles. 1000. recte Reisigius p. 295. δεῖ γε μέντοι σ'. In Ach. 611. καί τοῦστί γε Elmsleius, quem vide. Quam levis momenti sint exempla e prosaïcis scriptoribus, (qualia Xenoph. Pæd. I. 6. 8. V. 5. 11. Anab. I. 9. 14. II. 4. 14.) ostendent hæc e Porsoni schedis; "ἀλλὰ μέντοι ἀντί γε [Plato] Alc. II. p. 114,9. Etw. 453. D. 10. Frf. 264. b. 24. ms. [Clark.] 141. C. Steph. μέντοι γε Wetstein. ad Matth. XVI. 26. || γε post μέντοι om. ms. Clark. p. 6. a. 5. [In Euthyphr. p. 12. C. HSt. scilicet.] || εἰρηκά γ' ἔγωγε Gorg. p. 433,32. Ald. 299. D. Læm. 388. b. 6. ms. [491. C. HSt.] || ναὶ μὰ δία ἡμεῖς γε ὦ ἐρμόγενης Crat. p. 65. b. 14. ms. 33,13. Fisch. [400. D. HSt.] || καίτοιγε καθαρεύειν γε Pausan. VIII. 18,2. οὐ μέντοι γε Π. γ. V. in. || νῆ τοὺς θεοὺς γε ὦ σώκρατες Theæt. p. 120. [l. 21.] Fisch. [ἔγωγε ὦ in eadem charta scribit Porsonus, hic scilicet reponendum. Locus est p. 155. C. HSt.] || καίτοι γε ὄμην γ' Phædr. p. 241. D. [HSt.] 250. b. 21. ms. om. γε || οὐ μέντοι γε Rep. I. 410. F. G. Læm. [329. E. HSt.] καίτοιγε 411. F. 3. [331. fin. HSt.] || οὐ μὴν γε Paus. ms. VI. 13,6. οὐ μὴν γε Paus. X. 38,3. vide ib. 1. οὐ μέντοι καὶ αὐτίκα γε. Herodot. I. 80. Arch. II. 63. fin. [In priore loco οὐ μέντοι γε οἱ Λυδοὶ Arch. in posteriore, οὐ μέντοι οἷ γε Αἰγύπτιοι.] οὐ μέντοι ἔς γε [δὲ Porson. per errorem] τὰ ἱρὰ II. 81. p. 141,91. || οὐ μέντοι τοῦτό γε Valckenær. ad Herodot. II. 63. οὐ μέντοι νῦν γε διετέλεσε ἐὼν (sic Ask.) I. 196. p. 94,2. II. 98. p. 148,40. omnes οὐ μέντοι γε. || VIII. 42. p. 638,51. οὐ μέντοι γένεός γε planissime Arch. || VI. 23. fin. p. 448,13. οὐ μέντοι οἷγε et Arch. Ask. sed paullo ante l. 94,95. χρεὼν μὲν εἶη καλὴν ἀκτὴν Arch. a σχεῖν l. 96. ad ζάγκλην 97. duodecim voces, in quibus ἔρημον, om. Ask. || In Pausan.

V. 1. init. γε om. ms." — Passim in particula addenda, tollenda, transponenda luditur. Non magis Atticum puto οὐμενοῦν γε (vide Porson. ad Ran. 564.) nec πῶς γε, quod in Plut. 583. habent mss. in Nub. 689. Invernizius, quam οὐ μὴν γε, ἄν γε, νῆ Δία γε, de quibus monuerunt Porsonus et Elmsleius. Neminem certe puto esse qui Julianis, Libaniis, Themistiis fretus, Porsoni canonem de νῆ Δία γε arctioribus finibus circumscriptum eat.

783,4. In ed. Porti Porsonus,

ὦ χεῖρες ἐμαὶ * *

ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.

886. τῷδε τῷ κ. α. Porsonus in ed. Porti, et sic Bentleius, afferens τούτῳ τῷ ex edit. Brubach. 1544. ὦ μέλε τῷ Brunckius, quomodo habere Ravennatem affirmat Invernizius.

1068. Suidæ ms. Harleianus 3100. in ἡχῶ habet ἐπὶ κακοστρά^τ ut a Burgesio didici.

1178. Georgius Lecapenus, Matthiæ Lectt. Mosq. T. II. p. 56. ἀκούσομαι δεῖ γράφειν τὸν μέλλοντα κατ' Ἀττικούς, καὶ οὐκ ἀκούσω. Sed Donatus ad Terent. Andr. III. 4. 13. "QUIDNAM AUDIO] *Legitur et* AUDIAM. *Menander enim sic ait; τί δήποτ' ἀκούσω;*" Lex. SG. Bekkeri p. 372. Ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη. ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης. Sed ibid. p. 369, 13. Ἀκουσείων: ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς. Unde forsan legendum Ἀκουσεῖιν. Aliter Kiddius ad Dawes. p. 595.

LYSISTRATA,

200. E SCALIGERI ὄχλος derivasse videntur suas emendationes, æque illas infelices, Bentleius et Toupus in Plut. 800. et Philætæro Suidæ v. ἀμπαλίνωρος, de quo Porson. Adv. p. 295.

Ibid. Diligentius inspectis Scaligeri scholiis, comperi omnia fere e Suida, Hesychio, Harpocrate ducta esse. Quare de ms. non cogitandum.

Ibid. Leidæ, in libris Vossianis, *In Quarto*, 194, 23. exstare Barrocciani apographum a Burgesio didici. Ejusdem beneficio licebit Collationem meam ex ipso Vossiano corrigere. MS. igitur Vossianus in duas columnas, ut aiunt, distribuitur, ut primus versus sit a sinistra, secundus a dextra, tertius infra primum, quartus infra secundum; &c. Scholia textum circumdant. 46, 7, 8. MS. β' γ' α'. 171. πλαδ-διῆν an πλαδδικῶ incertum, quum syllaba per nexum scribatur. [Vide quæ dixi p. 225.] 186. 191. 193. MY. 136. δαί 192. ἐντεμ. 277. ὥχετο θ' ὥπλα 289. inter lin. γρ. ἐξιπώκειτον 296. δεινόν 316. λαμπαθ' 356. bis habet. In altero loco, τάντας ἐάσομεν λ. 361. εὔρε, et inter l. γρ. εἶχον 367. πλεύμονας 375. τοῦμ" i. e. τοῦμόν 399. αὐταῖν 479. οὐ γὰρ ἔτ' 488. μοχλοῖσι 499. ὥς, non χῶς [Vide Collationem Nub. 962.] 500. ἄδικον. A m. pr. em. ἄδοκον 507. ἡνειχόμεσθα 514. ἡδ' ἐὼς, si Burgesii mentem capio. 531. περὶ τῆς κεφαλῆς 555. ποοῦσαις 564. δρυπέπεις 580. κατὰ μ. 610. προβούλοις ἅπασι et supr. γρ. ἀντικρυς 631. ἡμῖν habet Voss. 650. φθονεῖτε με 734. -νυ 762. -βαζουσῶν 812. -νος, non -νον, ut ait Bentleius. 909. Bentleius, "ms. ὦ τάλαν." Imo sine ὦ. 926. οὐδ' ἔγωγ' 929. Μν. ἅπ. Κι. δεῦρο 950, 1. βουλευόμαι. Κι. ἀπολ. 987. Ita ms. παλ^ρεος, ubi ρ merum est signum, quo scholion huc pertinere indicatur. [Vide ad Plut. 1194.] 1000. ὕσ-σάκων ex emendatione. Primo erant duæ literæ loco ὕ 1029. ἐκσκαλ.

204. Porsonus ad Hec. 539. ed. Cant. (533. ed. Lond. ubi hæc verba desunt) "ταῖς γυναιξὶ non minus regitur a δέξαι quam ab εὐμενῆς." Vide Schæferum in ed. Lips.

366. Herculis Furentis locum verte, *Quid est illud egregium facinus, quod de marito prædicas?* Similis usus articuli, Phœn. 184. ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφνυβρίζει πόλει, Iph. T. 617. καὶ τὰ δεινὰ πλήσεται. Chrysostomus Orat. I. de Paulo, p. 32. ed. Valck. τί οὖν ἐστὶν ἐκείνων τὸ μέγα; Optime vertitur, *Quid ergo esse in angelis magnificum judicamus?*

519. Quantum ex Invernizii ambagibus rem intelligere licet, habet Ravennas, ὑποβλέψας φάσκειν ἂν κεί——νήσω ὁτοτύξεσθαι μ. quamvis iste, solita socordia, Brunckii νήσεις et τοι retinuerit. κεί natum e correctione male intellecta. Primo similes literæ extritæ, deinde
εφασκε
scriptum, υποβλεψασκειμη.

524. οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις Porsonus in exempl. Porti.

565. Porsonus in nota msta apud amicum Georgii Burges;
"Kusteri δυνατὸν longe discrepat ab ejusmodi formulis, ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι Plut. 782. καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσι Menandr. Stob. XLIV. p. 173. Grot. 277, 12. Gesn. Nec quisquam, opinor, Brunckii ἔξετε probabit. Lege δυναταί, subaudito verbo substantivo. Eadem ellipsis, Vesp. 647. (669.) ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι, ubi metrum δύναται pateretur; similis Eq. 342. ὅτιν λέγειν οἷός τε καὶ γὰρ, suppresso εἰμι. Luciano Dial. Marin. IX. 2. p. 313, 58. νεανίας γὰρ καὶ δύναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φορὰν, ex mss. reddenda melior lectio δυνατός." Olim in ed. Porti transponebat, πράγματα παῦσαι τ. π. δύνασθε; quod etiam Tyrwhitto placuisse prodit G. Burgesius, *Class. Journal* N. XXVII. p. 142. Etiam Elmsleius ad Ach. 78. δυναταί, Valckenærius δυνατοί.

613. σοι mss.

635. αὐτὸ Berglerus, et jam olim ed. LB. 1624. pro v. l.

705. ὑμᾶς λαβὼν τις Brunckius e mss. et tacite Invernizius. Sed Porsoni ordo melior. Nub. 1045. recte mss. σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον, i. e. ἔχω σε ἄφυκτον, μέσον λαβὼν. Vide Ach. 273. Eccl. 260.

800. Collato Herodoto τὸ σκέλος delet Reisigius p. 202. et recte monet dici quidem ἀνατείνας (τοῦ μὲν σκέλος) λακτίσαι, sed innui, ἀνατείνας τὴν σὴν σκέλην, λαικάσαι. De ellipsi videndi Bosii annotatores ad vv. σκέλος et χεῖρ. Addo Menandrum apud schol. ad Plut. 689. Huc refero ἄρας, ἐπαίρων Œd. Tyr. 1270. 1276. ἐπαίρειν Euangel. Athen. XIV. p. 644. F. ἔνθες πὸ τ' Vesp. 1156. (confer 1163. Lys. 289.) et ut videtur Aristoph. Eq. 1127. qui locus an respiciatur in schol. Av. 1258. an potius Comicus Luciani Amor. 53. T. II. p. 457, 81. non liquet.

1015. ξυνιείς Schæferus Melet. Crit. p. 86.

1052. *σᾶ* etiam Reisigius p. 317. et in Hermippo *ἰοῦσ' ἐγὼ*
Elmsleius ad Med. p. 95.

1169. Ed. Wechel. *τούτου τοῦ χωρίου*. ubi Porsonus, "Delent
τοῦ aliæ editiones. *χωρίου* ms. Ravennas, ut conjecerat Dawesius.
Ita in Diodor. Sic. XV. 81. p. 66, 10. pro πάντα τὸν πρὸ τούτου
χρόνου lege *χρόνον*."

INDICES.

I. AUCTORUM

Qui emendantur, illustrantur, in scholiis ineditis citantur.

AESCHINES Pl. 1062. N. 647.

Aeschylus

Prometheus Eq. 832. Vesp. 724.

897. Th. 96. 444. App. p. 145.

Thebais Av. 765. Eccl. 363.

Lys. 407. App. p. 133.

Persæ Pl. 48. Av. 1290. Lys.
1038.

Agamemnon Pl. 1021. p. 129.

Ran. 1323. Eccl. 363.

Choëphoræ Pl. 1021. p. 129.

Ach. 477. Eccl. 615. Append.
p. 107.

Eumenides App. p. 66. bis. 139.

Supplices Pl. 256. Vesp. 399.

App. p. 129. 141.

Fragmenta Ach. 1150. Av. 277.

808. Lys. 1259. Append. p.

68. bis. 69. bis. 71. bis. 129.
133.

Alciphron Pl. 244. 314. 629. 807.

N. 438.

Ammonius Fragm. p. 241. Append.
p. 121.

Antisthenes App. p. 95.

Apollonius App. p. 70.

Apollonii Rhodii Scholiastes Frag.
p. 242.

Appianus Eq. 539.

Archilochus Lys. 1259. Append.
p. 76.

Aristænetus Pl. 756.

Aristides Eq. 35. Vesp. 10.

Aristophanes

Plutus Pl. 15. ter. 236. 361.

573. 980. bis. 1084. 1115.

N. 1001. Ran. 607. Av. 813.

Eccl. 852. Fragm. p. 244. App.
p. 97. 99. ter. 100.

Nubes Pl. 159. 236. sæpe. 256.

314. 586. 598. 758. 886. 898.

927. 980. 1021. 1098. N. 1001.

Ran. 476. Eq. 159. Pac. 419.

1302. Av. 444. App. p. 65.
105. 106. 126.
- Ranæ Pl. 278. 980. Av. 1325.
Eccl. 283. 615. Fragn. p. 245.
App. p. 97. 99. 106. 110. 125.
- Equites Pl. 278. 976. Eq. 428.
bis. 539. 1105. Ach. 739. Pac.
808. Eccl. 146. Append. p.
111. 133. bis. 149.
- Acharnenses Pl. 47. 1171. N.
270. Ran. 1088. Eq. 78. 607.
1328. Ach. 710. Vesp. 1283.
Av. 830. Fragn. p. 244. App.
p. 105. 106. 111. bis. 129.
- Vespæ Pl. 166. 178. 278. 314.
bis. 458. 886. 913. 980. Vesp.
86. Eccl. 410. App. p. 96. 98.
105. 134.
- Pax Pl. 782. 1021. N. 1001.
Eq. 982. 1105. Vesp. 86.
1283. Eccl. 625. Lys. 508.
App. p. 138. 139.
- Aves Pl. 48. 256. 314. 329.
485. 886. 1115. Eq. 777. Pac.
649. 869. 1018. Av. 171. 705.
813. Lys. 933. App. p. 96.
112.
- Ecclesiastusæ Pl. 256. 548. bis.
886. et addend. 905. Ran.
607. Eq. 987. Ach. 1048.
Vesp. 399. bis. 633. Pac.
1143. Av. 1283. Th. 1140.
App. p. 66. 112. 145.
- Thesmophorastusæ Pl. 586.
758. N. 998. Eq. 184. Ach.
1200. Vesp. 399. Fragn. p.
244.
- Lysistrata Pl. 756. 965. 1168.
N. 1353. Eq. 159. Vesp. 741.
bis. Pac. 649. Eccl. 625. App.
p. 112. ter. 116. App. p. 37, 2.
- Fragmenta Pl. 314. 361. (504.)
965. N. 518. 1065. Ran.
247. 295. 964. 1088. Eq. 659.
Vesp. 399. bis. Pac. 1143.
Eccl. 578. App. p. 75. 95.
104. bis. 116. 125. bis. 127.
130.
- Scholia Pl. 178. 227. 718. 980.
Nub. 518. Vesp. 399. 607.
1024. Av. 718. Eccles. p. 196.
Lys. 1259. Collatio Plut. 177.
277. 447. Nub. 370. 828.
919. 997. 1509. Ran. 404.
562. 787. App. p. 140. 149.
- Aristophanes Grammaticus App.
p. 95.
- Aristoteles Pl. 586. Equit. 713.
Append. p. 125.
- Aristoxenus App. p. 125.
- Asclepiades App. p. 69.
- Athenæus, et auctores ab eo ci-
tati
- Lib. I. Pl. 256. N. 731. 1072.
Ran. 1083. Pac. 414. Lys.
1056. App. p. 137.
- II. Pl. 314. 498. N. 893. Eq.
638. Ach. 718. Vesp. 97.
1020. Pac. 414. Av. 813.
Eccl. 275. Fragn. p. 241.
- III. Pl. 227. 586. 598. 718.
1084. et addend. Ran. 819.
Vesp. 97. 399. 1223. 1522.
Av. 765. bis. Eccl. 996. ter.
Th. 96. App. p. 106. 113.
- IV. Pl. 314. bis. 361. 458.
1020. Eq. 713. Vesp. 97.
399. 1020. 1522. Lys. 1318.
Append. p. 105. 111. 130.
144.
- V. Append. p. 111.
- VI. Pl. 361. ter. Ran. 607. Eq.

463. 1328. bis. Vesp. 798.
 Pac. 1143. Av. 660. 765.
 Th. 32. App. p. 50, 2. 100.
 113. 126. bis.
- VII. N. 518. 1263. Eq. 364. 659.
 bis. Ach. 1174. Vesp. 1223.
 App. p. 114. 121.
- VIII. Pl. 48. 980. Eq. 388. Vesp.
 1522. Ach. 796. et addend.
 Av. 434. 521. Lys. 171. Ap-
 pend. p. 113.
- IX. Pl. 48. 361. 598. Eq. 463.
 1151. Ach. 270. App. p. 106.
 sæpe. 121.
- X. Nub. 65. 518. bis. Pac.
 1143. Av. 565. 765. Eccl.
 13. 839. Th. 639. App. p.
 113. 134.
- XI. Pl. 451. Vesp. 1522. Av. 765.
 813. Lys. 1239. Fragm. p.
 241. App. p. 111. 113. ter.
 127.
- XII. Ach. 487. Vesp. 1522. App.
 p. 145.
- XIII. Pl. 98. 1058. Nub. 53. 908.
 1058. 1263. bis. Eq. 713.
 Vesp. 1515. bis. Av. 96.
 521. 813. bis. Eccl. 70. 275.
 Lys. 231. App. p. 66. 102.
 105. 106. 125. 133.
- XIV. Pl. 314. bis. 361. 1021. App.
 p. 98. bis. 99. 104. 112. 114.
 125.
- XV. Pl. 361. 1051. N. 518. Ach.
 487. Eccl. p. 195, 6. Fragm.
 p. 242. App. p. 104. 116.
- Babrius Vesp. 1020. 1024. App.
 p. 135. bis.
- Basilus N. 647.
- Callimachus N. 40. Ach. 927. Pac.
 362.
- Claudianus Eq. 539.
- Clemens Alexandrinus Pl. 159. 980.
 Ach. 254. Append. p. 101.
- COMICORUM fragmenta. (Vide
Athenæus, Menander, Philemon,
Stobæus.) Incertus, Nub. 993.
 et addend. Eq. 388. Ach. 318.
 Append. p. 127.
- Alcæus App. p. 75.
- Alexis Eccl. 839. App. p. 130.
- Amipsias Pl. 1065.
- Antiphanes Vesp. 399. App. p.
 50, 2.
- Apollodorus Pac. 541.
- Archippus Av. 1647. App. p.
 125.
- Aristomenes Pl. 504.
- Cratinus N. 401. 1350. Eq. 523.
 Vesp. 346. 1522. Av. 718.
 1238. App. p. 24. 96. 120.
 126. 127. 143.
- Epicharmus App. p. 126.
- Eupolis Pl. 361. 718. 965. Nub.
 518. quater. 998. Ran. 859.
 Eq. 42. 638. Ach. 127. 529.
 Vesp. 399. 1515. Pac. 397.
 1164. Av. 1297. Eccl. p. 196.
 Th. 21. App. p. 29.
- Hermippus N. 319. Vesp. 607.
 Lys. 1052.
- Myrtilus Vesp. 57.
- Nicochares App. p. 103.
- Nicophon Av. 570.
- Pherecrates Pl. 388. 1021. N.
 518. ter. Eq. 759. App. p.
 140.
- Phrynichus Eq. 823.
- Plato Ach. 318. Vesp. 1020.
 1024. Th. 660. Fragm. p.
 244. App. p. 115.
- Simermon App. p. 28.

- Theopompus App. p. 125.
 Demosthenes Pl. 48. 314. 756.
 998. 1062. 1078. N. 937. Th.
 664. App. p. 107. ter. 131.
 sæpe. 142.
 Demosthenis scholiastes Pl. 905.
 Didymus App. p. 95-6.
 Diodorus Siculus App. p. 149.
 Diogenes Laertius Pl. 314. 965.
 Eq. 1015. Th. 227. App. p.
 57. 126.
 Dion Cassius Pl. 300. 1062.
 Dion Chrysostomus Pl. 1062. N.
 649. Eq. 42.
 Epigrammata Pl. 980. Ran. 826.
 956. Eq. 16. Av. 705. App.
 p. 141.
 Etymologicum Magnum Pl. 1065.
 Pac. 397. Av. 1357. App. p.
 101. 143.
 Euripides
 Hecuba Pl. 98. Eccl. 115. App.
 p. 115. 140.
 Orestes Pl. 601. bis. 1084. Eccl.
 115. Lys. 933. Append. p.
 107.
 Phœnissæ Pl. 391. 601. 1084.
 N. 359. Eq. 803. Pac. 582.
 1302. Eccl. 852. Lys. 469.
 App. p. 58. 105.
 Medea Vesp. 414. 1441. Lys.
 231. 1126. App. p. 145.
 Hippolytus Pl. 115. 454. N. 23.
 Eq. 823. Vesp. 1441. bis.
 Eccl. 115. Lys. 1169.
 Alcestis Pl. 689. Ach. 893. Ap-
 pend. p. 66.
 Andromache Pl. 98. Eq. 90.
 Pac. 1018. Av. 705. Lys.
 1040. App. p. 133.
 Supplices Eq. 1272. Vesp. 976.
 bis.
 Iphigenia Aul. Pac. 649. App.
 p. 99.
 Iphigenia Taur. Pl. 314. Vesp.
 349.
 (Rhesus Eccl. 852.)
 Troades Pl. 886. Lys. 171.
 Bacchæ Pl. 886. Ach. 843.
 Vesp. 50. 1522. Av. 1290.
 Eccl. 115. bis. 852. Lys.
 366. 1056.
 Cyclops Eq. 523. Vesp. 185.
 632. Pac. 744. 1143. Th. 444.
 Heraclidæ Pl. 913.
 Helena Pl. 314. N. 1472. App.
 p. 118. 140.
 Ion Nub. 270.
 Hercules Lys. 366. 527.
 Electra Vesp. 1522. Pac. 1018.
 bis. Th. 902.
 Fragmenta Pl. 5. 278. 314. 586.
 bis. 689. (758.) 886. 1152.
 bis. Ran. 1523. Vesp. 897.
 1522. Pac. 1302. Av. 705.
 Th. 185. 444. et addend.
 Lys. 82. Append. p. 68. sæpe.
 69. sæpe. 70. sæpe. 71. 95.
 96. 101. 133. 136. 142.
 143.
 Scholiastes App. p. 115. 120.
 Eustathius Pl. 545. 974. Eccl. 839.
 Galenus Vesp. 708.
 Geoponica Pl. 586.
 Gnomæ Append. p. 134. bis. 142.
 ter.
 Harpocraton Pl. 166. sæpe. Ran.
 964. App. p. 104. 144.
 Hephæstion Vesp. 1515. 1522.
 App. p. 126.
 Hermogenes App. p. 99.

- Herodotus Pl. 278. bis. 388. 718.
 Pac. 732. Av. 1145. 1310. App.
 p. 112. 116. 131. bis. 146. sæpe.
 Hesiodus Pl. 33. Pseudo Hesiodus
 Vesp. 724.
 Hesychius Pl. 47. N. 518. 647.
 Eq. 358. Vesp. 244. Pac. 1143.
 Th. 501. Fragn. p. 241. sæpe.
 243. 245. App. p. 107.
 Hesychius Illustris App. p. 28.
 Homerus N. 1472. Av. 705. App.
 p. 135.
 Iamblichus Thesm. 96.
 Inscriptio Sigea Pl. 598.
 ——— inedita App. p. 133.
 Incertus poeta de Lapidibus Pac.
 1112. Tragicus Pac. 649. Pseudo
 Hesiodus Vesp. 724. Oraculum
 Pac. 1112. Proverbium Av. 1432.
 Vesp. 953. Scolion App. p. 105.
 Isæus App. p. 145.
 Isocrates Pl. 504.
 Julianus Pl. 1115. Ach. 1.
 Lecapenus Eq. 364. Pac. 68.
 Leges (οἱ νόμοι) Append. p. 65.
 Lexica Segueriana Bekkeri Pl. 388.
 607. 1062. bis. Eq. 1241. Pac.
 419. Fragn. p. 241. 246. App.
 p. 99. 103. 130. 147.
 Lexica Segueriana Montefalconii
 Ran. 1242. Av. 718. Fragn. p.
 242.
 Longinus Vesp. 50.
 Lucianus Pl. 511. 689. 1115. App.
 p. 43, 2. bis. 116. 122. 129.
 149.
 Lysias Pl. 286. 1013. 1058. App.
 p. 125. bis.
 Macrobius N. 997.
 D. Matthæus Ach. 270.
 Menander Pl. 216. Ran. 1496.
 Eq. 713. Ach. 254. Vesp. 632.
 741. Pac. 519. 558. 1302. Av.
 705. bis. Th. 450. bis. Lys. 20.
 Fragn. p. 241. 243. App. p. 99.
 101. 105. 110. 114. 115. bis.
 127. 134. 142. 144.
 Menandri et Philemonis Compara-
 tio Pl. 756. et addend.
 Nicephorus. Vide *Synesius*.
 Nilus Pl. 1064.
 Oppianus Append. p. 5.
 Pausanias Pac. 1112. Append. p.
 120. 146. sæpe.
 Philemon Pl. 5. 689. App. p. 60.
 (66.) 114.
 Philostratus N. 1001.
 Photius Pl. 980. Ran. 1088. Lys.
 171. App. p. 116.
 Plato Pl. 64. 314. bis. 980. 1056.
 Nub. 271. Eq. 428. Pac. 732.
 et addend. App. p. 36, 2. bis.
 75. 95. 118. 146. sæpe.
 Plautus Pl. 82. 270. 1115.
 Plutarchus Pl. 300. N. 441. Eq.
 638. Ach. 318. Vesp. 346. 1172.
 Av. 705. Th. 450. Fragn. p.
 241-2. App. p. 50, 2.
 Pollux Pl. 166. bis. 756. 1062.
 Ran. 863. Vesp. 57. 399. 1020.
 1281. Th. 227. App. p. 60. 100.
 115. 126. 139.
 Polyænus Eccl. 786.
 Porphyrius App. p. 115.
 Proverbia Vesp. 175. Vide *In-*
certus.
 Priscianus Pl. 236. 504. 1020. Av.
 1238. et addend.
 Sextus Empiricus Eq. 713.
 Simonides App. p. 49. 129.
 Sophocles
 Œdipus Tyr. Av. 1238.

- Œdipus Col. Eq. 803. Vesp.
 976.
 Antigone Pl. 913. Vesp. 399.
 Th. 96.
 Ajax N. 1118. Ach. 318. 798.
 Th. 96.
 Trachiniæ Eq. 1015. Av. 765.
 1238.
 Philoctetes Pl. 598. Pac. 162.
 Av. 1238. App. p. 30, 2.
 Electra Pl. 314. p. 39. 607.
 Vesp. 414. Thesm. 885. Lys.
 1259. Append. p. 99.
 Fragmenta Nub. 518. Eq. 1015.
 1347. Pac. 1143. Av. 1238.
 et addend. Lys. 8. Fragn.
 p. 241. App. p. 95. 128. 147.
 Scholiastes Vesp. 1419.
 Stephanus Byzantinus Pl. 1147.
 Eq. 1105.
 Stobæus Pl. 314. 1188. N. 647.
 Eq. 276. 1015. Vesp. 342. Pac.
 519. 855. Av. 705. bis. Eccl.
 752. Thesm. 450. App. p. 66.
 104. 108. bis. 110. bis. 114.
 sæpe. 115. sæpe. 127. 129. 134.
 142. bis.
 *Strabo N. 393.
 Suidas tum alibi passim, tum præ-
 cipue Pl. 47. 111. 166. 307.
 585. 607. 627. 756. 782. 788.
 840. 905. 980. 990. 992. 1020.
 1057. 1061. 1064. 1100. 1130.
 Nub. 401. 647. 726. 772. 1350.
 Ran. 33. 78. 92. 232. 247. 526.
 Eq. 42. 78. 129. 364. 523.
 720. 823. 1202. Ach. 121. 250.
 350. 351. 440. 530. 627. 687.
 740. 814. 1150. 1224. Vesp.
 220. 368. 671. 760. 1024. Pac.
 68. 162. 362. 541. Av. 193.
 570. 653. 718. 830. 1247. 1250.
 1549. 1647. Eccles. 296. Th.
 145. 521. 660. 877. 885. 982.
 Lys. 8. 63. 361. ter. 1052.
 Fragn. p. 243. App. p. 43, 2.
 127. bis. 143.
 Symmachus App. p. 76.
 Synesii scholiastes Nicephorus,
 Ach. 843.
 Themistius Eq. 539.
 Theocritus Eccl. 283.
 Theophilus App. p. 114.
 Theophrastus Pl. 1021. bis.
 Theophylactus Simocatta Pl. 379.
 Thomas Magister Plut. 601.
 Thucydides Pl. 48. 145. bis. 314.
 329. Eccl. 1009. App. p. 129.
 Timachidas App. p. 69.
 Tragicus. Vide *Incertus*.
 Tzetzes Plut. 505.
 Xenophon Plut. 48. 314. bis. 325.
 1019. Th. 660. App. p. 32, 33.
 43, 2. 125. 142. 146. quater.

INDEX II.

RERUM.

ACCUSATIVUS post infinitivum,
præcedente alio casu Pl. 286.

Adjectivum, post aliquot verba
suum adjectivum subsequens
App. p. 142.

Adverbia ἐκ παραλλήλου Pl. 25. 75.
867. 918. 1188.

Aegyptium bellum Pl. 178.

Aeschyli fabula Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας,
non -βαις. App. p. 66. 124. Sub
Eteoclis nomine citata. 123.

Agathon quando fabulas docere
cœperit App. p. 95. Agathonis
antitheta Th. 60.

Antiphanis Κιθαρωδὸς Fragg. p.
243.

Antistrophes finis e strophes fine
repetitus. Av. 1334.

Anytus, de eo App. p. 124.

Aristophanes. Vide *Lycophron*.
Thomas Magister. *Tzetzes*.

Aristophanis editio Oxon. 1810.
parum fida. Plut. 909.

Articulus. In κακῶ τὸ κακὸν ἰᾶσθαι,
et similibus. Ach. 718.

———— **Trajectus**, Eq. 971. et add.

———— In τί μ' ἐργάσει τὸ δεινὸν
Lys. 366. et add.

Articulus. Deest in formis, ἐπεμψέ
σοι ταυτὶ κρέα, ubi fere valet
en tibi, Ach. 1048.

Athenis in acropoli oliva sacra
Pl. 586.

Athenienses ut communes omnium
miserorum vindices passim lau-
dati. Plut. 1027.

Augmentum, κατεβλακευμένος, non
καταβεβ. Pl. 325.

———— non omittitur. Av.
1290.

Augusti jocus N. 997.

Bupalus ab Hipponacte exagitatus
Lys. 361.

Charitimides Eccl. p. 195.

Crisis et elisio Nub. 359. 1153.

Ran. 607. Ach. 338. 710. Pac.
198. Eccl. 410. Append. p. 99.

Comparativa in αἰτερος Eq. 1162.

———— in ἰστερος Fr. p. 244.

Constructio. Vide *Enallage*. No-
men inter duo verba positum,
ab alterutro regi potest. Vesp.
682. et add.

Dativus, σιωπῶ σοί; Plut. 913.
Lys. 530.

Diagoras App. p. 34.

- Dualis et pluralis confusa Pl. 73.
75. 198. 415, 6, 7. 429. 434. 441.
446, 7, 8, 9. 454, 5. 458, 9. 464.
471. 485. 532. 581. 609. 621.
733. 788.
- Elisio. (Vide *Crasis*.) Vesp. 86.
- Ellipsis. v. εὐχομαι, Ach. 250. v.
Ζεὺς, Ach. 730. v. σκέλος &c.
post ἐπαίρειν, &c. Lys. 800. et
add. In participiorum genitivis
absolutis, App. p. 126.
- Enallage, σκορόδων κεφαλὰς Τηνίας.
Pl. 718.
- Euripides quando mortuus App.
p. 96.
- Euripidis mater et uxor App.
p. 95.
- etymologiæ Eq. 1253.
- codex Florentinus Pl.
115.
- Hecuba et Orestes sub
Polydori et *Electræ* nominibus
citatae. App. p. 57. 123.
- Eurylochus Pl. 179.
- Genitivus, ἀρπασόμενος τῶν ἰσχύ-
δων Pl. 801.
- ὦ μιάρ' ἀνδρῶν. App. p.
133.
- τῆς Ἀττικῆς ἐς Ελευσίνα
App. p. 144.
- Harpocratonis epitome Pl. 166.
- Hiatus Eq. 463. Av. 1506.
- Imperativus pro futuro Pac. 88.
- Infinitivus, τοῦτό ἐστι πᾶσι γινῶναι,
Pl. 48.
- pro imperativo Plut.
598.
- Infinitivi continuati per conjuncti-
onem aut relativum Pl. 1112.
- Judicum sortitio Athenis Pl. 277.
- Lauri folia thuris loco adolebantur
Pl. 1115.
- Lycophron commentaria in Aristophanem scripsit Pl. 1195.
- Meletus, de eo App. p. 125.
- Metrum Eupolideum N. 518.
- Asynartetum, quale Archilochi Ἐρασμονίδῃ Χαρίλαε, χρήμα-
τοι γέλοιον. Vesp. 1519. 1522.
- Myrtili Titanopanes Vesp. 57.
- Neutra, δειλὸν ὁ πλοῦτος, &c. Pl.
203. App. p. 149.
- Optativus, μεμνήτο Pl. 992.
- Participia corrupta Pl. 311. 505.
531.
- Participium duplex Pl. 69.
- Pluralia loco singularium irrep-
serunt Pl. 256.
- Plusquamperfectum Atticum -η
primæ personæ, εἰν tertiæ Nub.
1350. Ach. 10. 153. Av. 511.
1298. Eccl. 646.
- Præpositio. δουρὶ καὶ σὺν ἀσπίδι, i. e.
σὺν δ. καὶ ἀ. App. p. 136.
- Priscianus interpolatus Pl. 236.
Pac. 31.
- Pronomina repetita Pl. 913.
- irrepserunt Pl. 75. 120.
142. 278. 280. 281. 395. 572.
582. 839. 851. 929. addend.
1013. 1043. 1079. 1080. 1171.
Ran. 300.
- exciderunt Pl. 26. 270.
281. 309. 345. 432. 435. 444.
575. 592. 593. 619. 624. 699.
769. 829. 840. 913. 967. 979.
981. 999. 1030. 1069. 1077.
1113. 1186.
- Protagoras App. p. 20, 2.
- Psammetichi varii Plut. 178.

- Scholiorum ordo quare sæpe turbatus Pl. 1194.
- Scolia nobilia, Telamon, Harmodius, &c. Lys. 1239.
- In Singularem a plurali transitio Pl. 256.
- Superlativus pro positivo irrepsit. App. p. 134.
- Suidas truncatus Eq. 1202.
- Telamon scolii nomen. Lys. 1239.
- Theocrito abjudicatur Idyll. XXX. Lys. 1246.
- Theophrastus. An ejus sit libellus *Characterum* Pl. 1020.
- Thomas Magister scholia ad Aristophanem scripsit Pl. 601.
- Thuris grana, vilissima oblatio Pl. 1115.
- Tituli fabularum quomodo corrupti App. p. 57. 123.
- Transpositiones ex scriptura per *columnas*, quas vocant, ortæ. Vesp. p. 132.
- Trajectio. Vide *Articulus*.
- Tzetzes scholia in Aristophanem scripsit Pl. 505.
- Verbum plurale cum nominativo neutrius generis Pl. 145. 833. Eccl. 839. Append. p. 100.
- Vocativus oblitteratus Ach. 487. et add.
- Verbalia, ut ἀνώματος, participia antiqua App. p. 145.

INDEX III.

VERBORUM.

- $\bar{a}$ et $\bar{\sigma}\nu$ confusa Pl. 756. Eccl. p. 195.
 $\acute{\alpha}\gamma\alpha\nu$ ultimam producit Nub. 1118.
 $\acute{\alpha}\gamma\omega\tilde{\nu}$ μουσικὸς an μουσικῆς Pl. 1164.
 $\alpha\acute{\iota}\theta\rho\acute{\iota}\alpha\varsigma$ οὔσης N. 370.
 $\alpha\acute{\iota}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, forma comparativi. Eq. 1162.
 $\alpha\acute{\iota}\phi\nu\acute{\iota}\delta\iota\omicron\varsigma$ Atticum, non $\acute{\alpha}\phi\nu\acute{\iota}\delta\iota\omicron\varsigma$ App. p. 145.
 $\acute{\alpha}\kappa\omicron\lambda\omicron\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\nu$ μετὰ Pl. 824.
 $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, non $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\sigma\omega$ Th. 1178. et addend.
 $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$, εἶτα, confusa Ach. 390.
 $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ post $\mu\acute{\alpha}$ Δία &c. non omittitur Eq. 184.
 — excidit Pl. 229. 316. Av. 1692. Thesm. 204.
 — irrepsit Pl. 222. 887.
 $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ οὐδὲ N. 1398. et addend.
 $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ οὖν—γε N. 998.
 $\acute{\alpha}\mu\phi\acute{\iota}$ et $\pi\epsilon\rho\acute{\iota}$ confusa Ran. 332.
 $\bar{a}\nu$ pro $\bar{a}$ in Δήμητραν, &c. barbarum Pl. 64. et addend.
 $\acute{\alpha}\nu$ cum indicativo præsentis Pl. 886. N. 647.
 $\acute{\alpha}\nu$ excidit Pl. 248. 374. 380. 453. 485. 486. (499.) 511. 535. 583. 980. 1012. 1013. Thesm. 775.
 — de re sæpe facta Pl. 980.
 — contractum ex $\acute{\epsilon}\alpha\nu$ Vesp. 97. et add.
 $\acute{\alpha}\nu$ et $\omega\tilde{\nu}$ confusa Pac. 1302.
 $\acute{\alpha}\nu$ et οὖν confusa Pl. 374.
 $\acute{\alpha}\nu$ - et $\acute{\epsilon}\nu$ - confusa. Pl. 428. et addend.
 $\acute{\alpha}\nu\alpha\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ inquinari Pl. 1062.
 $\acute{\alpha}\nu\alpha\phi\alpha\nu\delta\omicron\nu$ ὀπύειν Pl. 773.
 $\acute{\alpha}\nu\epsilon\iota\nu$ pro $\acute{\alpha}\nu\acute{\upsilon}\tau\epsilon\iota\nu$ Vesp. 368. et addend.
 $\acute{\alpha}\nu\eta$, i. e. $\acute{\alpha}\nu\upsilon\sigma\iota\varsigma$. App. p. 133.
 $\acute{\alpha}\nu\eta\rho$ excidit App. p. 133. Irrepsit; ibid. Cum $\acute{\alpha}\nu\theta\rho\omega\pi\omicron\varsigma$ conf. Ibid.
 $\acute{\alpha}\nu\eta\rho$ in formula, $\acute{\alpha}\nu\eta\rho$ ἀγαθὸς γέγονε περὶ τὸν δῆμον. App. p. 133.
 $\acute{\alpha}\nu\acute{\upsilon}\tau\epsilon\iota\nu$ Pl. 607.
 $\acute{\alpha}\pi\alpha\nu$ an ultimam producat App. p. 105.

- ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν Pl. 769.
 ἀπεχθάνεσθαι de sycophantis
 dictum Pl. 911.
 ἀπὸ et διὰ confusa Eq. 777. Av.
 840.
 — et ὑπὸ confusa Pl. 98. 1084.
 ἀπὸ μυρίων ἐτῶν Pl. 98.
 ἀποκοιμᾶσθαι App. p. 132.
 ἀπολείπειν, ἐπιλείπειν Pl. 833.
 ἄρα. Vide ἦν.
 ἄρα οὐ Av. 798.
 ἄρχειν an dictum de iudicibus
 Pl. 918. et add.
 ἀρχὴν Pl. 918.
 ας terminatio, τεττιγοφόρας &c.
 Eq. 1328. et add.
 ἀσι Dativus antiquus, ταμίασι,
 θύρασι App. p. 139.
 ἀσκεῖν, ἀσκηταὶ Pl. 585.
 ἄττα Pl. 227. N. 1135. Append.
 p. 43.
 αὐτὸς cum dativo sine σὺν At-
 tici App. p. 61.
 αὐτοῖς ταλάροις, α. τοῖς ταλά-
 ροις, σὺν α. τ. Append. p. 61.
 123.
 αὐχμὸς, penuria, Pl. 840.
 βαδίζειν de iudicibus Pl. 278.
 Βασίλειος στοὰ Eccl. 672.
 βαστάζειν, mente ponderare Th.
 444.
 βοᾶσθαι App. p. 136.
 Βρασίδας primam producit Pac.
 639.
 γ̄ et τγ̄ (i. e. ττ) confusa N.
 992. App. p. 43.
 γ' αὐ et γὰρ confusa Pl. 485.
 N. 647. App. p. 50.
 γὰρ trajectum Vesp. 741. Lys.
 20.
 — excidit Pl. 273. 284. 418.
 422. 425. (485.) 559. 653.
 — irrepsit Pl. 28. 206. 380. 807.
 — et ἐστὶ confusa Fragm. p.
 242.
 — et μὲν confusa Plut. 418.
 — in γε transiit Lys. 933.
 γε transpositum Pl. 592.
 — irrepsit Pl. 137. 309. 340.
 374. 381. 424. 462. 471. 482.
 501. 509. 528. 566. 567. 573.
 582. 701. 707. 716. 976. 984.
 994. 1063. 1066. 1112. et add.
 1140. 1148. 1162. 1209.
 — excidit Pl. 126. 149. 164. 166.
 167. 260. 296. 309. 481. 482.
 499. 539. 540. 549. 572. 592.
 657. 712. 839. 893. 897. 898.
 902. 905. 921. 1059. 1084.
 1092. 1136. 1185. 1205.
 — non statim post τοι ponitur
 Th. 716. et add.
 γε ἔγωγε suspectum App. p.
 142. 146.
 γε δὴ irrepsit Pl. 44.
 γῆ et ejus composita oblitterata
 App. p. 66.

- Γλαυκίας, nomen proprium Pl. 361.
- γλῶσσα et γνώμη confusa Ran. 358.
- γογγύλλω Th. 61.
- γράμμα judicum Pl. 277.
- δὲ irrepsit Pl. 13. 385. 450. 549. 707. 861.
- excidit Pl. 300. 356. 448. 486. 569. 697. 1085.
- δεινὰ πάσχειν, *indigna pati* Eccl. 646. et add.
- δεῦρο excidit App. p. 140.
- δὴ irrepsit Pl. 976.
- excidit Pl. 688.
- et δῆτα confusa Nub. 58. 79.
- δὴ γε irrepsit Pl. 980.
- δῆλον ὅτι disjuncte scribendum Pl. 48.
- Δήμητραν barbarum Pl. 64.
- διάκονος, διακονεῖν, secundam producunt Pl. 1171.
- διαπλέκειν βίον Av. 755.
- διάρραγῆναι, pro ἐμφαγεῖν Pl. 893.
- δοκεῖ μοι στάντας ἐκκαλεῖν Pl. 286.
- δοκεῖς ἂν cum infinitivo Pl. 380.
- δυνατὸς, sc. εἰμί. App. p. 149.
- δύο non δύω Eq. 1347.
- ἐγκαθεύδειν (ἐν τῷ ἱερῷ) Pl. 669.
- ἐγὼ δὲ—γε Ach. 623.
- εἰ. Ejus constructio Pl. 329.
- εἰλέ σε ἅτα. Pl. 115.
- εἵξασιν Av. 54.
- εἰς et πρὸς confusa Pl. 832.
- εἰς ἀπόνοιαν λοιδορεῖν Eq. 90.
- εἰς ἱμάτια, ὑποδήματα, &c. αἰτῆσαι et διδόναι Pl. 1013.
- εἰς λόγον ἐλθεῖν τινι Eq. 803.
- εἰς in oppositione, ut τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὥλεσε μία App. p. 118.
- repetitum, εἰς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη. Ibid.
- εἶτα participio et verbo interpositum Pl. 278.
- εἶτε suppressum Pl. 598.
- εἵτις, ὅστις confusa Eq. 1272. 1285.
- ἐκμέδιμνος an ἐξμέδιμνος Pac. 630.
- ἐκποιεῖσθαι verbum forense Ach. 254.
- ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γε Th. 1219.
- ἐμπιεῖν Pac. 1143.
- ἐμπλημένος Pl. 893. Eccl. 56.
- ἐν et ἐπὶ confusa Pl. 338. 1208.
- et συν confusa Pl. 707.
- ξύλῳ δῆσαι Eq. 1046.
- ἐνδοθι Pl. 965.
- ἐνθάδ' αὐτοῦ Pl. 1188.
- ἐπ' ἀρότῳ παίδων δοῦναι θυγάτερα formula Ach. 254.
- ἐπιβουλεύειν cum infinitivo Pac. 405.
- ἐπιτρέπειν Pl. 1082.

- ἔργα* et *ἄλλα* confusa Av. 718. et add.
ἔργον. πρὸς τὰ ἔργα τρέπεσθαι Av. 718.
ἔστι, ἔνεστι, confusa Pl. 144.
ἔσω an comicorum Lys. 1052.
ἔτης an comicorum Pl. 1084.
ἔτι excidit Pl. 994. Th. 232.
 — irrepsit Pl. 1033.
εὐρετέος, non *εὐρητέος* N. 726.
εὐρηται apud scholiastas Append. p. 48, 2.
ἔχει σε συμφορὰ Pl. 115.
ἔως. πόλεως, ὕβρεως, &c. rara in Aristophanis senariis App. p. 126.
H, N, TI, &c. confusa Pl. 980.
ἦ irrepsit Pl. 450.
ἦ γε suspectum App. p. 127.
ἦδὲ tragicorum, non item comicorum Pac. 600. et add.
ἦδη excidit Plut. 316. 582. Nub. 1057.
 — irrepsit Pl. 840. Ach. 608.
ἦμιν, ὕμιν App. p. 140.
ἦν et *κῶ* confusa Lys. 171.
ἦν ἰδού Pl. 75. et addend.
ἦν ἄρα Pl. 578.
ἦστην Av. 19.
θεὸς excidit Pl. 859. Semper disyllabon apud comicos App. p. 126.
θύρασι Pac. 941. et addend.
ī finale Atticum sæpe oblitteratum Pl. 361.
ī dativi singularis an elidatur Pl. 689.
ἰδιον. Diminutiva in *ἰδιον* et *ἰδιον* Ran. 1336.
ἴημι prima brevi Append. p. 98.
ἵνα et *ὅπως* confusa App. p. 145.
K et *IC* confusa Fragm. p. 241-2.
κ et *λλ* confusa Pl. 307.
καθὼς, καὶ ὥς confusa Eq. 713.
καὶ excidit Plut. 476. 575. Av. 765. Append. p. 36, 2.
 — irrepsit Pl. 69. 298. 335. 450. 576. 596. 597. 730. 853. Av. 765.
 — trajectum Th. 587. App. p. 36, 2.
 — et *δὲ* confusa Pl. 73.
 — et *τε* confusa Pl. 615. Addend. ad Pl. 754.
 — in *Καικίας καὶ συκοφαντίας* App. p. 127.
καὶ ταῦτα trajecta App. p. 106.
καλεῖν τούνομα Ran. 300.
καλὸς an priorem Attice producat Eccl. 70. 624. Append. p. 142.
 — an Atticum, pro *ἀγαθὸς*, App. p. 142.
κατὰ et *κατὰ* confusa Plut. 69. Nub. 1072. Ran. 209.
καταδαρθεῖς vox nihili Plut. 300.
κατεβλακευμένως non *καταβεβ.* Pl. 325.

κλέπτειν τινός Pl. 1141.

κνίζειν Pl. 974.

κοινὸν ἀγαθὸν App. p. 142.

Κολακώνυμος dictus Cleonymus
N. 352.

κολλοποδιῶκται N. 348.

κονία penultimam producit Ach.
18.

κρεῖδιον scribendum Pl. 227. se-
cundam producit, ibid.

κρίβανος, κριβανίτης, κριβανω-
τὸς, κλιβανίτης Pl. 765.

κτυπεῖσθαι Pl. 758.

λάσκειν restitutum Eq. 1013. et
add.

λαμπρὸς ἄνεμος, et metaphoræ
inde ductæ Eq. 428.

λέαινα, modus Venereus Lys.
231, 2.

λεπτὸς, λευκὸς, confusa App.
p. 65.

λογίζομαι, λυγίζομαι, confusa
App. p. 63.

μὰ semper negat Pl. 715.

μὰ Δία an dicatur pro μὰ Δι'
ἀλλὰ Eq. 184.

μάλα et μάλλὰ, i. e. μὴ ἀλλὰ,
confusa Ran. 103. 624. 757.
763. Av. 109.

μάλιστα σχολή Th. 383.

μεγάλα βλάπτειν Ran. 1475.

μείραξ, puella, non puer App.
p. 143.

Μέλητος, non Μέλιτος Ran.
1337. et addenda.

μελιτοῦττα, non μελίτουτα ne-
que μελιττοῦτα Nub. 507.

Lys. 601.

μέν γε App. p. 131.

μέντ' ἂν Ach. 710.

μέντοιγε Thesm. 716. et add.

μετά τινος συνέιναι, ἀκολουθεῖν,
ἔπεσθαι Pl. 504. 824.

μετέχειν μέρος Eccl. 578.

μὴ-ἐμπειρία, i. e. ἀπειρία, et
similia Eccl. 115. et addend.

μὴ καὶ Th. 587. et add.

μικρὸς an priorem unquam cor-
ripiat Pl. 147. 240. Append.
p. 101.

μορμῶ, exclamatio Eq. 690.

μυστιλᾶσθαι Pl. 627.

ῥ et ῑ confusa Nub. 647.

νὴ et μὰ confusa Pl. 287. 343.
764. Ran. 41.

νίφεςθαι Fragm. p. 245.

νόμος ὀρθιος, ὀρθριος Av. 489.

νοῦν ἐχόντως Pac. 732.

νυν producant semper comici Pl.
976.

ὄδε excidit Vesp. 1522.

ὄδελὸς pro ὀβελὸς et ὀβολὸς
Ach. 796. et add.

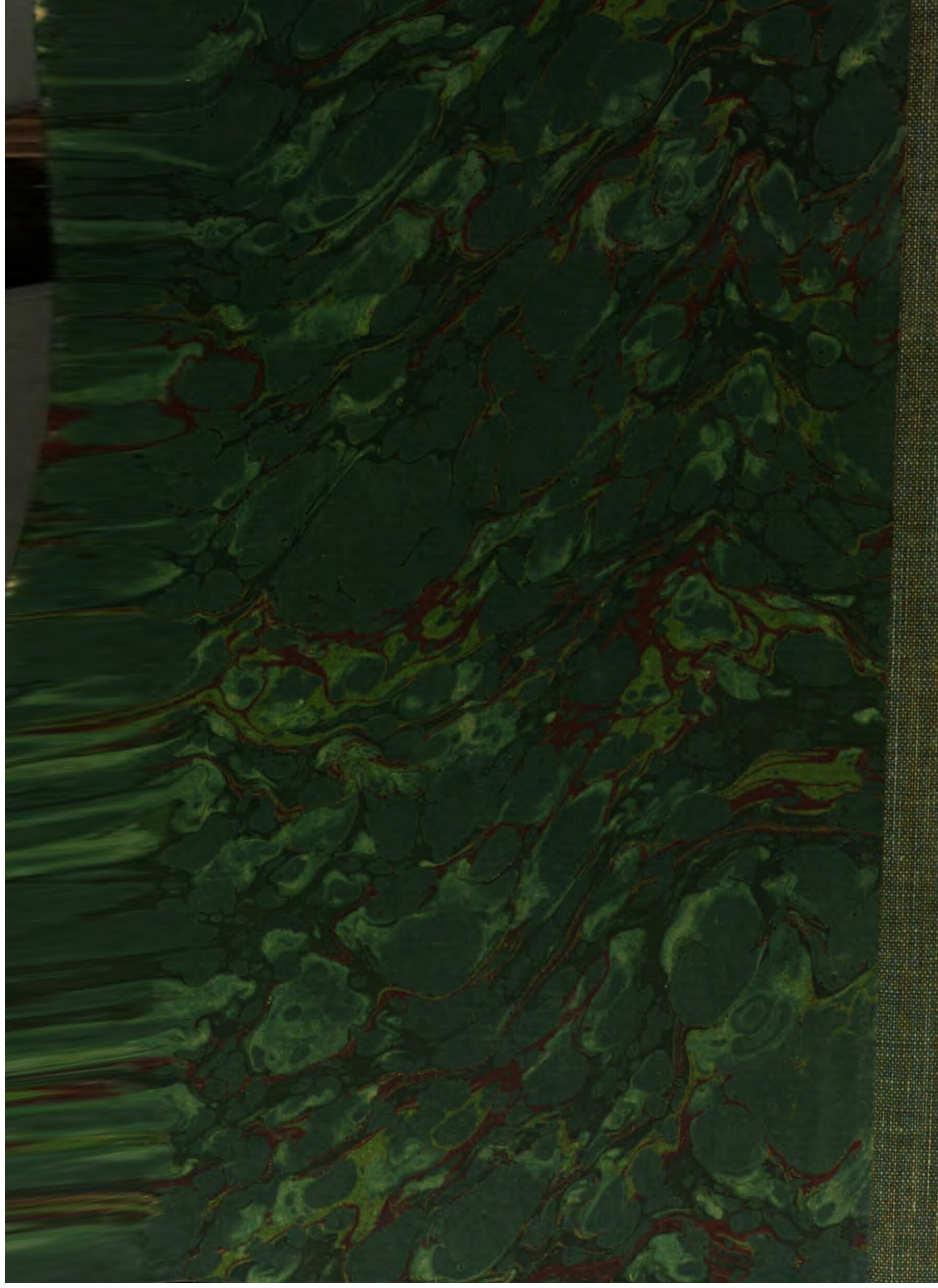
ὄζειν. Ejus constructiones Pl.
1021. et add.

οῖν optativum, ἀμάρτοι App.
p. 143.

- οἷς, ὕς confusa Pac. 1018.
οἷσθ' ὃ δρᾶσον, et similia Av. 54.
ὄνομα, ὄνος confusa Lys. 361.
ὁποῖος, ὁπηνίκα, non interrogativa Eccl. 852.
ὀπύειν, verbum forense Ach. 254.
ὀπωπα Pl. 98.
ὅπως μὴ Av. 1238.
ὄρθιος, ὀρθριος confusa Av. 489.
ὅς τε non tragicum, sed epicum Pac. 1302.
ὅσα ἀγαθὰ Pl. 112. Av. 1103.
ὅτε δὴ δέ Lys. 523.
οὐ non ponitur ante vocalem Eccl. 410.
οὐ-σπάνις i. e. ἀφθονία, et similia Eccl. 115. et addend.
οὐδεῖς, οὐτίς, confusa Pl. 499.
οὐκέθ' αὐτοῦ, et οὐκ ἐν αὐτῷ εἶναι Vesp. 640.
οὐμενοῦν γε suspectum App. p. 147.
οὖν apud scholiastas Pl. 973.
— excidit Pl. 335. 347. Eccl. 363.
— irrepsit Pl. 369. 374. 438. 846. 973. 1148.
οὔνομα Av. 813.
-ους ex -eos terminatio adjectivorum Pl. 585.
οὔτος irrepsit Pl. 492.
— excidit Plut. 879. Vesp. 1522. Lys. 517.
οὔτος, οὔτω confusa Vesp. 632.
— τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο, et similia Vesp. 1519. et add.
οὔτος ὦ Vesp. 747.
οὔτοσι, ὀδὶ, ecce. Vide *Articulus*.
οὔτως cum adverbiiis Vesp. 632. Eccl. 746.
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ φέρω et similia Eq. 781.
ὀφρῦς ἀνάγειν, συνάγειν Pl. 756.
παῖς excidit Ran. 1301. Ach. 1100.
πάλιν ἐξ ἀρχῆς Pl. 867.
πανωλέθριος vox nihili Lys. 1038.
παραβάλλειν τῷ ὀφθαλμῷ N. 361.
πᾶς irrepsit Pl. 1119. Nub. 416.
— et ἅπας excidit Plut. 779. 886. Nub. 611. 1033. Eq. 396. Eccl. 175. Lys. 1003. Append. p. 129.
πατρῶος Jovis epitheton N. 1470.
παῦ pro παῦε App. p. 128.
πέδον irrepsit App. p. 108.
Πειραιεύς media correpta Pac. 144. et addenda.
πεντετάλαντος, non πεντατάλαντος N. 772.
περὶ subauditur Pl. 631.
περιπέττειν Pl. 159.
περιῶν, non περιῦων Vesp. 120. et addenda.

- πιστός, πλείστος, confusa Pl. 521.
- πλείστον μετέχειν τινός Eccl. 578.
- πλύνος, πλυνός, πλύνειν Pl. 1062.
- ποιός ironicum App. p. 126.
- ποιός τις Eq. 1321.
- ποιῶ pro δρῶ irrepsit Pl. 414.
- pro πράττω Pl. 485.
- πολλά καὶ καινοπαθῇ, &c. Av. 765.
- πολλῶι, πολλῶν confusa Ach. 270. et addenda.
- πολλοστῶ χρόνῳ, ἔτει Pac. 558.
- πρόβημα, suspecta vox Pl. 758.
- πρὶν ἂν, πρὶν ἄν γε, cum aoristo subjunctivi Eccl. 625.
- πρὸς θεῶν, πρὸς τῶν θεῶν Pl. 458.
- πρῶ, πρῶα, in πρῶτα corrupta Pac. 1164. Eccl. 290.
- πυκνός, πυκνὴ, πύκνα, non πνυκός &c. Eq. 1105. et add.
- πῶς γε suspectum App. p. 147.
- ρ̄ inceptivum, an præcedentis verbi finalem semper producat Vesp. 976. et addend.
- σκατοφάγος Pl. 706.
- σκευηφορεῖν non Græcum Ran. 14.
- σοφίστρια ficta vox Pl. 971.
- σπλεοῦν an σπεκλοῦν Pl. 1083.
- στοὰ Βασίλειος, σ. μυρόπωλις Eccl. 681. 682.
- στρογγύλλω Th. 61.
- συκοφάντρια ficta vox Pl. 971.
- συλλαβῶν, σὺ λαβῶν confusa App. p. 44, 2.
- σὺν et ζὺν confusa Vesp. 50. 1076. Eccl. 615.
- σώματος κύριος, δεσπότης Pl. 6.
- σῶς, σᾶ, σῶν Lys. 1052.
- ταφῆναι. μηδὲ τ. ἔχειν et similia, pauperrimum esse Eccl. 588.
- ταχύ γ' ἂν Nub. 647.
- τε excidit Av. 705.
- τεθνήσει, morieris Ach. 590.
- τέρθριοι Eq. 428. et add.
- τι et τε confusa Pl. 424.
- τί μαθῶν suspecta locutio Pl. 909.
- τις transpositum Pl. 166. 240. 348.
- irrepsit Pl. 26. 237. 342. 511. 929. N. 1216. 1359. Vesp. 11. Pac. 389. 649. Th. 347. Lys. 362.
- excidit Pl. 166. 348. 1004. 1140. Nub. 635. 756. Ran. 701. Thesm. 255.
- subauditur Pl. 504.
- et ἐστι confusa Ran. 607.
- τίς ἂν οὖν Eccl. 363.
- τίς—ποτε Nub. 1263.
- τόδε et τοῦτο excidere Vesp. 1522.

- τοι—γε. Vide γε.
 τρέπεσθαι πρὸς τὰ ἔργα Av. 718.
 τρισκακοδαίμων an τρὶς κ. scri-
 bendum Pl. 852
 ὠ̄ et ὦ̄ confusa Lys. 171.
 ὑπειπεῖν Pl. 998.
 ὑπεραίρειν Pl. 689.
 ὑπό τι Vesp. 1281.
 ὑποτύπτειν Av. 1145.
 ὕς genere fœmin. Eq. 463.
 ὕς, υἱός. Lusus in his verbis, Nub.
 997. Confusa, Lys. 683.
 ὑφελέσθαι τινός Pl. 1141.
 φανερώς συγγίγνεσθαι γυναικὶ
 Pl. 773.
 φάρυγος Eq. 523. et addend.
 φρέατος mediam producit Eccl.
 996.
 χ̄, nota critica in mss. App. p.
 37, 8.
 χλιαίνειν primam producit Eccl.
 62.
 χοροῦ parepigraphe, quid signi-
 ficet Pl. 252.
 ψαιστόν pauperis oblatio Pl.
 1115.
 ψιμύθιον, non ψιμμήθιον Pl.
 1065.
 ὦ̄ et ὀ̄ confusa Pl. 777. 1070.
 1100. Ach. 318.
 ὦ̄ excidit Pl. 67. 374. 777. 1100.
 N. 219. 782. 1399. Ran. 303.
 440. 899. Ach. 318. 1226.
 Av. 1504.
 ὦ̄ irrepsit Pl. 438. 476. 624. 897.
 Ran. 1304. Ach. 478. bis.
 ὦ̄ an omitti possit post τυγχάνω
 App. p. 144.
 ————— in locutionibus,
 qualis ξυνωμότης καὶ φρονῶν
 τυραννικά. Ibid.
 ὡ̄s irrepsit Pl. 314.
 — subauditur Pl. 314.
 — et εἰς confusa Pl. 152. 237.
 242. 404. 495. 900. 999. 1202.
 — et πρὸς confusa Plut. 32.

Porson, Richard, / Dobree, Peter Paul / Aristophanes,

Ricardi Porsoni Notae in Aristophanem

Cantabrigia 1820

A.gr.a. 2809 d

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10234392-2